

به رگی به کهم

كاك نه حهدی شیخ

مه کتوباتی

www.iqra.ahlamontada.com

مهلا عهبدولکه ریمی مودهریس
له فارسییه وه وهری گیراومته سهر کوردی

مه حموود حهفید زاده

پیشه کیی بو نووسیوه

www.iqra.ahlamontada.com

نالی

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كۆتایهائی مۆختلف مەراجەه: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

مهکتور باتی

کاک نه حمەدی شیخ

به رگی یه کهم

مهلا عهبدو لکه ریمی موده پریس

له فارسیه وه وهری گنرا وه ته سه ر کوردی

مهحموود حه فید زاده

پیشه کی بو نویسه

مہکتو و باتی

کاک نہ حمہدی شیخ

بہرگی یہ کہم

تیبیی: بهرگی به کهمی نم کتیه واته بهرگی (۱ + ۲) ی چایی به کهمه

ناوی کتیب: مهکتویاتی کاک نهحمه دی شیخ - بهرگی به کهم

وهرگیزانی له فارسییه وه: مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس

نووسینی پیشه کی: مهحمود حنفید زانه

بلاو کراوه ی ناراس - ژماره: ۷۶۷

پیت لیدان: کوردستان که یفی + له نجه میرزا

هله گری: شیرزاد فهقی نیسماعیل + فههاد نه کبهری

دهره یانی هونه ریی ناوه وه: کارزان عهبدولحه مید

بهرگ: مریه م موه قییان

چایی دووهم، هه ولیر ۲۰۰۸

له بهرپوه بهرایه تیبی گشتیی کتیبخانه گشتیی کان له هه ولیر ژماره ۱۶۸۱ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوه تی

مەكتوبەكانى كاك ئەحمەدى شېخ

ۋانەيەك بۇ رېفۇرم و لىبۇوردەيى و شكۆى زاناينى
ناينى لە كۆمەلگەدا

بۇ پېشەكىي چاپى دوومى مەكتوبەكانى كاك ئەحمەدى شېخ، كە ۋەك نەۋەى حەفید شەرەفى ئەۋەم پى برا كە ھەۋل بدم جارنىكى دىكە چاپ بكریتەۋە، حەزم كرد لە پېشەكىي ئەم چاپەدا ئەۋ رېچكە تەقلیدىيە بشكىتم كە بۇ پېشەكى دەنوسریت، واتە لە برى ئەۋەى باس لە ناۋەرۆكى ئەۋ مەكتوبانە بكم كە كاك ئەحمەدى شېخ نووسیون، ئەۋ وشانە دەنوسمەۋە كە دۋاى خویندەۋەى ئەۋ مەكتوبانە لای من ۋەك خوینەر بەجى ماون، بۇ ئەۋەى بزانین تا چەند دەتوانین بۇ رۆزگارى ئەمرۇمان سوودى لى ۋەربرگین و بەھمان ئەۋ شىۋازەى حەزرتى كاك ئەحمەد كە تۋانى ھەم ناينى پىرۆزى ئىسلام بكاتە ھۆكارىك بۇ رېفۇرمى كۆمەلایەتى و چەسپاندنى عدالەتى ئىجتىماعى، ھەمیش كرديە ھۆكارىك بۇ بەزىندو راکرتنى كولتور و زمان و بەھا پىرۆزەكانى نەتەۋەى كورد.

حەزرتى حاجى كاك ئەحمەدى شېخ ۋە ھەموو خەلكى كوردستان و ھەۋادارانى تەرىقەتى قادرى بەۋ ناۋە ناۋى دەھىنن... بەكەم خەسلەتى بەرزى ئەۋە بوۋە كە تۋانى ناينى ئىسلام بكاتە سىمبول و رېنیشاندە و ھۆكارىك بۇ چارەسەر كرتنى كېشەكانى كۆمەلگە بەگشتى، بەجىاۋازى ھەموو ئەۋ ناينانەى كە بېجگە لە ناينى ئىسلام لە كوردستان بەگشتى و لە ناۋچەى سلیمان بەتابەتى ھەبوون، ئەم تېگەپشتنە بەرزەى بۇ ناينى ئىسلام بوۋبوۋە ھۆكارىك كە ئىسلام ۋەك رۋوناكى و رېگەنیشاندەر و ھەۋىنى لىبۇوردەيى و پېكەۋە ژيانى پېكھاتە جىلانەكانى كۆمەلگە سەير بكریت.

پرسىيارىك لىزەدا سەرھەلدەدات، ناينى كاك ئەحمەد فەرمانرەۋا بوۋە و بەزەبرى دەسەلات تۋانىۋىەتى ئەم شىۋازە پىادە... تا بانگەۋاز و فەرمان و رېنۆئىنىيەكانى ناينى پىرۆزى ئىسلام لە دل و دەروون رەفتارى رۆلەكانى موسلمانى كورددا جىگىر بكات و بسەپىنى؟

بىگومان دەلېن نەخىر... كاك ئەحمەدى شېخ ئەك ھەر فەرمانرەۋا نەبوۋە، بگرە ھەموو كات بۇ داكۆكىكردن لە مافى خەلكى ھەزار و لىقەوماۋان و زولم و زۇردارى و ئەۋ

ستمه‌ی به‌هۆکاری نته‌وه و ناین دژ پیاده کراوه، که‌وتووته به‌ره‌ی دژی ده‌سه‌لات، به‌لام ئه‌وه‌ی وه‌ک وانه و په‌ندیک بۆ سه‌رجه‌م زانایانی ناینی ئیسلام له‌م سه‌رده‌مه‌دا گرینگه‌ ئه‌وه‌یه، که ده‌سه‌لات نه‌یتوانیوه ئه‌م هه‌لۆیست و ئا‌کارانه‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ به‌ناشکرا ر‌ه‌ت بکاته‌وه، له‌ کاتیکدا بیجگه‌ له‌ عه‌ساکه‌ی ده‌ستی و ئیلهامی قورئان و ئیسلام و خۆشه‌ویسته له‌ بن نه‌هاتوو‌ه‌که‌ی له‌ ناو کۆمه‌لگه‌دا خاوه‌نی شتیکی دیکه نه‌بووه.

ئ‌ه‌م مه‌کتوبانه پیمان ده‌ل‌یت: ناین و زانایانی ناینی ئه‌رکیان ئه‌وه‌یه که فه‌رمانه‌کانی خ‌وای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام بگه‌یه‌نن و له‌ هه‌مان کات نه‌هێلن ده‌سه‌لات به‌ره‌و زولم و زۆرداری هه‌نگاو هه‌لب‌گیریت، هه‌روه‌ها ر‌ه‌ه‌ه‌ندیکی دیکه‌ی پ‌ر‌حیکمه‌تی تیگه‌یشتنی کاک ئه‌حمه‌دی شیخمان به‌و ناراسته‌یه بۆ ده‌ره‌که‌ویت که شکۆی ناین و زانایانی ناینی ئیسلام له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌لات و خۆ به‌دوور گرتنیان بۆ گرتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لات ر‌ه‌نگ ده‌داته‌وه و ئه‌رکی گرینگ و پ‌یرۆزی زانایانی ناینی به‌هه‌ول‌دان بۆ عه‌داله‌تی ئیجتیماعی و ل‌یب‌وورده‌یی و پ‌یکه‌وه‌ ژیان به‌رجه‌سته ده‌کات... هه‌ر ئه‌مه‌ش پ‌ینگه و مه‌قامی کاک ئه‌حمه‌دی گه‌یاندبووه ئه‌و ناسته‌ی که مه‌سیحی و جوله‌که‌کانی ناوچه‌ی سل‌یمانی نه‌ویان به‌و چه‌تره‌ ده‌زانی که له‌ نازاری که‌سانیکی نه‌فام بیانپار‌یزیت که به‌هۆی تیگه‌یشتنه‌وه له‌ گه‌وه‌ری ناین به‌چاویکی که‌م سه‌یریان ده‌کردن.

تیگه‌یشتن و ت‌ی‌روانینیکی دیکه‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ بۆ قورئان و ناینی ئیسلام به‌ه‌جۆره‌ بووه، ئ‌ه‌م قورئانه که په‌یامی په‌روه‌ر‌دگاره بۆ مرو‌فایه‌تی و به‌ر‌ینگه‌ی فه‌خری کائینات چه‌زهرتی محمه‌د مسته‌فا (د.خ) بۆ مرو‌ف ن‌یر‌دراوه، ده‌ب‌یت هه‌ر به‌ر‌حمه‌ت و پ‌روناکی هه‌موو‌گه‌لانی سه‌ر ئ‌ه‌م زه‌وییه بم‌ین‌یته‌وه و فره‌یی و ناشتیخوازی و ل‌یب‌وورده‌یی و هه‌مه‌ر‌ه‌نگی زمان و ر‌ه‌نگی پ‌یسته‌کانی پ‌ی‌ پ‌ار‌یز‌ر‌یت که نیشانه‌ی حیکمه‌ت و گه‌وره‌ییی یه‌زدان له‌ سه‌ر زه‌وی به‌رجه‌سته ده‌کات، هه‌ر بۆیه ئه‌و ر‌یچکه‌یه‌ی شکاند و له‌ پ‌ال ئه‌رکه ئاینییه‌کاندا په‌ره‌ی به‌زوبانی کوردی ر‌ه‌سه‌ن ده‌دا له‌ وتنه‌وه‌ی وانه و شرو‌قه‌کردنی ده‌قه قورئانییه‌کان، که له‌و کاته‌دا نه‌ک نته‌وه موس‌لمانه‌کانی دژ به‌میلله‌تی کورد دژی ئ‌ه‌م ر‌ه‌فتاره بوون و له‌ ژ‌یر په‌رده‌ی ناینی ئیسلامدا به‌کوف‌ریان له‌ قه‌ل‌ه‌م ده‌دا، ته‌نانه‌ت خه‌ل‌گانیکی نه‌فام له‌ ناو میلله‌تی خ‌وماندا ر‌مخنه‌یان له‌وه د‌مگرت که کاک ئه‌حمه‌د چۆن به‌م ر‌یچکه و ر‌یباز‌ه‌دا هه‌نگاو هه‌ل‌ده‌گریت، هه‌ر بۆ نموونه‌ش یه‌کیک

لەوانەى دژايەتیی ئەم پېزەوەى كاك ئەحمەدى شىخى كوردو بەم ھۆنراوويە وەلام بۆ
كاك ئەحمەد دەنیریت:

كەس نەماو بەغەيرى كاك ئەحمەد
شىخى مەرووف و عالمى نەرشەد
چاكە ئىستا دەكا لە بۆ كوردان
تەرجەمەى شەرع و ئايەتى قورئان
واقیعەن خزمەتى لە بۆ خوايە
چ دەبوو ئەگەر بەكوردى نەبايە؟

كاك ئەحمەد وەلامى ئەم كەسە ناداتەو لەبەرئەوەى دلنیايە لە خۆى و لە تیگەپشتنى بۆ
گەوهرەكانى ناو قورئان و ئايپەكەى و خۆشەويستى بۆ نەتەوەكەى، بەلام شاعیرى
گەورەى كورد حاجى قادری كۆيى بەمجۆرە وەلامى ئەو كەسە دەداتەو:

هەركە وای وت وەها موکەدەر بووم
وام زانى كەوالە دین دەرچووم
وتم ئىستاش لەسەر كەرى ماوى
چاك بوو مستم نەدا لە نیوچاوى

ئەم بەرگریکردنەى حاجى قادری كۆيى لە حەزرتى كاك ئەحمەد، بۆ ئەمرو ئەو مان فیز
دەكات، چۆن بتوانین ئاین بکەینە ھۆكارىك بۆ سەربەرزى و سەرفرازى و خۆشگوزەرانى
میللەتى خۆمان و نەك میللەتى خۆمان بەنەزانى بکەینە ھۆكارىك بۆ مەرامىك كە
ناحەزانمان بەدریژايى میژوو بۆ مەبەستى خۆیان ھەولیان داو لە ژیر پەردەى نايندا
كورد بەكار بێنن بۆ بەرژەوهندیەى سیاسییەكانى خۆیان و ملکەچ و گۆشەگیرى بکەن.

لە سەردەمى كاك ئەحمەددا كە حوكمرانى بەدەست خەلیفەكانى عوسمانلییەو بوو،
ترسیان لە گەشەسەندن و فراوانبوونی خۆیندى ئىسلامى لەسەر شىوازی كاك ئەحمەد
ھەبوو، ئەوان بۆ خۆیان لە ھەموو شوینىك ھەولیان دەدا قوتابخانەى ئاینى بکەنەو
بەلام نیگەرەن بوون لەوەى كە بۆ یەكەم جار حەزرتى كاك ئەحمەد لە كوردستان خۆیندى
ئاینى لە حوجرەكان ھینایە دەرەو و قوتابخانەى ئاینى دامەزراند و ئامانجى بوو زمان
و كۆلتور و پەسەنایەتى و میژووی نەتەوەى كورد لە پال ئاینى پیرۆزى ئىسلامدا

به زندوی و پاریزراوی بمینیتته هه ره بویه بهرامبهر بهم ریبازهی دهسته لاتدارانی عوسمانییه کان له دژی راوهستان، به لام له بهرئهوهی کاک ئهحمده له تیگه یشتنی فراوانی بو ناین و دروستیی رهوت و نامانجه کهی خوی دلنیا بوو هیچیان پی نهکرا.

یه که له ئاکاره پیروزهکانی کاک ئهحمدهی شیخ نهوه بوو، که گرینگیه کی زوری بهقورنانهکان دها و قوتابخانهی تایبهتی بو فیکردنی قورنان دامه زانده بوو که بهردهوام سه ره رشتی دهکردن و هانی دها ن له سه ره باشتر فیربوون و خویندنی قورنان. ریزکی یه کجار زوری له حافظان دهگرت، مهقامی حه زه تی کاک ئهحمده هه میسه لانهی هه ژاران و لقیه و ماوان بووه، سفره و خوانی ئه م زاته هه میسه به به ره که تی خواوهندی گه وره له زیاد بووندا بووه والا بووه بو هه مو که سانی ئه و رۆزگار و هه رگیز له ژبانی خویدا نه چوه ته دیوانی سولتانه کهی ئه گه رچی چه ندین جار به فهرمی بانگه یشت دهکرت بو ئه سته مبول به لام ره تی کردوه ته وه، حه زه تی کاک ئهحمده له سه ره دمانی خویدا ریبهری مه زنی ته ریه تی قادری بووه له کوردستاندا و له سه ره می ئه م زاته دا بوو که کۆتایی هات به ناکۆکیهکانی نیوان ته ریه تی نه قشبهندی و قادری که به هوی تینه گه یشتن و هاندانی دهستی ده ره کی و ناحه زانی نیسلام و نه ته وهی کورد به ره و قاریکی مه ترسیدار هه نگاوی دها، کاتی که کاک ئهحمدهی شیخ فهرمووی ئه گه ر که سانیکی نا هوشیار و نه فام ده یانه ویت دریژه به ناکۆکیه که بدن، که هه ردووی هه ق و جوانن و له پینا وره زامهندی خوی گه وره دا بیت، ده بیت بوچی هه ردوو ئه م ریبازه پاک و پیروزه نه گن به یه که «له بهرچی بیت خوی تاک و ته نیا له خومان بره نجینین و گونا هبار ببین؟» نه وه بوو ئه م ریبهر و زانا مه زنه ی کورد ئه و به ره به سته ی رووخان و له پیناوی ره زامهندی خوی گه وره دا و به ره وهندی موسلماناندا له گه ل زانا و شیخانی به ریز و مورشیدانی ته ریه تی نه قشبهندی له بیاره ی مه لبهندی زانست و ناین که وته گه توگوو به مه به سته ی قوولبوونه وهی برابه تی ناینی و نه ته وه بی له و سه ره مه دا و بیرۆکه ی لیک نزی که بوونه وه و ئالوگووی ته ریه تی پیشکیش کردن و به هه مان شیوه له لایه ن گه وره مورشیدانی ته ریه تی نه قشبهندی وه له مه قامی پیروزی بیاره پیشوازییه کی گه رم کرا له بانگه یشتنه کهی حه زه تی کاک ئهحمدهی شیخ نه وه بوو له ئاکامدا ناحه زانی نیسلام و نه ته وهی کوردیان تووشی سه رسوپمان و نیگه رانی کرد و به یه کجاری ئه و ساردی و ناکۆکیانه له ره گوریشه وه ده ره ات و هه ردوو لا ته ریه تیان له سه ره ده سته ی پیروزی یه کتری وه رگرت.

قوتابخانه ناینییه کهی کاک نه محمد قوتابخانهی په رومر ده کردنی سهدان زانای
 هه لگهوت و پایه بهرزی نه م نه ته و میه بووه و ته نانهت سه رکرده و شهیدی مه زلوم شئخ
 سه عیدی حه فید یه که له قوتابی نه قوتابخانهیه بووه. لیره دا به پیوستی ده زانم سه بارهت
 به شهید کردنی شئخ سه عید روونکردنه و میه که بدم که به داخه وه له میژوودا غه درئکی
 گه وره ی لی کراوه تا نه مرپوش له دیدی شو فینیه کانی عه رب و ناحه زانی گه لی کورده وه
 نه و روودا وه باس ده کهین و ده گپینه وه و پیناس ده کهین، هه مووشمان نه وه ده زانین که
 شئخ سه عیدی حه فید یه که له نه وه کانی کاک نه محمد بووه و باوکی شئخ سه محمودی
 حه فیده نه و زاته بوو که به پیلانئیکی دارئزراوی نه ته وه په رسته کانی تورک «اتحاد ترقی»
 له شاری مووسل له گه ل ژماره یه که له یاوه رانی شهید کران که له نیو قوربانیه کاندا
 شئخ نه محمدی کورپه گه وره ی خو ی بوو... تا ئیره هیچ کئشه نییه به لام پرسیار نه وه میه تا
 ئیستا نه و تومه ته نارپه وایانه ی که له لایه ن دوژمنانی کورده وه ده خرئته پال شئخ سه عید
 و به لایه نگری سولتانی عوسمانلی ده درئته قه له م که گوایه له و سه رده مه دا مه ترسی بووه
 له سه ر بهر ژه وه نندییه کانی «اتحاد ترقی» چون دو ستئکی نزکی سولتان بووه بچینگه ی
 مه ترسی بووه بو ئیتیحاد و ته ره قبییه کان بو یه به و پیلانه شهید ده کرئین که نه مه ش جگه
 له بوختان و چه واشه کردن نه بئیت هیچ بنه مایه کی راستی نییه و نه بووه، نه گه ر به لگه
 ریزگرتنی شئخ بووه له لایه ن سولتان عوسمانلییه وه نه وه نه و ریزه ده گه رئته وه نه مری
 واقعی ده ستلآت که ده بوو نه و ها وسه نگییه له ناوچه که دا رابگرت و ریزی لی بگریت
 به هو ی نه و پینگه به هیزه ی که له ناوچه که دا هه بیوو، به لام شئخ سه عید له و که سانه
 نه بووه که ملکه چی قبوول بکات و فریوی سه روهت و سامان بخوات و ده ستبهرداری ماف
 و داخو ازبیه کانی نه ته وه که ی بئیت و له فرو فیئل و دروشمه بریقه داره کان تی نه گات، شئخ
 کاتئک وه که سه رکرده یه کی کورد به شداری شه ری گه وره ی «نه رده هان» کرد له سالی
 ۱۸۷۷ زاینی که له نیوان روس و ده ولته ی عوسمانی هه لگیرسا و له میژووشدا به شه ری
 قارس و بایه زید ناسراوه، له و شه رده دا شان به شانی سه رکرده ی نه مری شئخ عوبه یدو لالی
 نه هری و رو له کانی نه ته وه ی کورد به شدارییه کی کارای کرد و نه و راستیانه ی بو روون
 بووه وه که خه لافته ی ئیسلام ناویکه و دووره له ناوه روک و دووره له بهرنامه و عه داله تی
 ئیسلام هه ر له گه ل گه رانه وه ی شئخ سه عید له و جه نکه سامنا که دا نه و تیگه یشتنه ی لا
 دروست ده بئیت، که ده بئیت له چاوه پروانی ده رفته تی هه لگه وتوو و له باردا بئیت بو راپه رین و
 به ریا کردنی شو رپش به پرووی داگیرکه رانی کوردستاندا هه ر بو یه دوژمنان زو و به و

پیلانەى دەزانن و لە پیلانئىكى دارپژراو لە شارى مووسل شەھىد دەكریت، كه لە میژووى كورددا بەكارهساتى مووسل ناسراوه لە نایندهدا بەبەلگهوه لەسەر ئەم ڕووداو و میژووه قسه دهكەین.

شێخ مەحموودیش كه پەروردهى دەستى شێخ سەعیدى باوكى بوو، وهك سەركردهیهكى سیاسى و ڕێبهرى كورد له قوناخىكى تايبهتدا هاতে مهیدان و مەملەكهتى كوردستانی دامەزراند وهك دهولەتێكى هاوچەرخ «مەبهست له دهولەتى هاوچەرخ بۆ ئەو سەردەمەیه كه زەمەنى دامەزراندنى دهولەتى نەتەوهیى بوو له هەموو جیهان» كه رهنگدانەوى سیماییبوونى نەتەوهیى بەرجهسته بگات ئەم رەفتار و خەسلەت و هۆشیاری و تیگەیشتنەى شێخ مەحموود كه سەرچاوهكهى دمگەرپتەوه بۆ ئەو قوتابخانه و ڕێبازەى كه شێخ مارفى نۆدئى بەفەرهنگى ئەحمەدى دەستى پێ كرد، بۆ ئەوى كاك ئەحمەد وهك خۆى له دهقه پیرۆزهكانى قورئان تى بگات، هەر بۆیه تیگەیشتنى كاك ئەحمەد له ئاینى ئیسلام گەيشته ئەو ناستەى كه ڕووبەرۆوویوونەوى زولم و زۆرداری و چهوساندنەوى نەتەوايهتى ئەركى سەرشانى هەر موسلمانێكه و دەبیت قبول نەكریت پێش هەمووانیش شێخ سەعیدى كورەزای بەو ئاراستەیه گۆش كرد تا له دژى زولم بجهنگیت له ژێر هەر ناویكدا بیت، قوتابخانهكهى كاك ئەحمەدى شێخ هەر چۆن لهو سەردەمدا مەلەبەندىكى گرینگ بوو بۆ زانست و زانیاری و هۆشیاری و فەلسەفه و مەعرفەت بۆ نەتەوهى موسلمانى كورد بەهەمان شێوه كارێگەریی راستەوخۆى هەبوو لەسەر فیکر و رەوشت و ئاكارى شێخ مەحموودى حەفید، مەبهست لەم نمونانە نیشاندانى ئەو راستییانەیه، كه قوتابخانه ئاینیهكانى ئەو سەردەمە و ڕۆلى زانایانى ئاینى و شێخانى كوردستان ڕۆلێكى پیرۆز و دیاریان هەبووه له ئاراستەکردنى كۆمەلگەى كوردى بەرهو ئاقاری هۆشیاری و زانست و زانستخوایى و پێشكهوتن و ئاینپەرورەى، بەپێچهوانەى ئەو بۆچوونانەى كه دوور له هەر پێوانەیهكى راست و دروست بەشێوازی بوختان و ئاخافتنى سەرپێییبیانە دەدریتە پال زانا پایه بەرز و نەمرهكانى ئاینى پیرۆزى ئیسلام له كوردستاندا.

زۆر جار كه سانێك له دژایهتیکردنیان بۆ ئاینى ئیسلام زۆر نارهوایانە ئەو تۆمەتانەیان خستوووته پال ئاین، كه ڕیگر بووه لەسەر دواكهوتنى گەلى كوردستان و بەلەمپەر و كۆسپى بەردەم ئازادى و دروستبوونى قهوارهیهكى سیاسى و سەریهخۆى كوردى له قەلەم دەدن. كه له راستیدا ئەم تیگەیشتن و بۆچوونه تا ئەوپەرى دووره له

راستییه‌وه و نهم جوړه ږاځه و لیکدانه‌وانه به‌تاوانیکې گه‌وره‌ی ده‌زانم، زانایانی نایینی گه‌وره‌ترین میژوویان بۆ‌گه‌له‌که‌یان تۆمار کرد، خوانه‌خواستنه‌گه‌ر هی‌لنیکې سوور به‌سه‌ر ئه‌و سه‌روه‌رییانه‌دا به‌نینن چی هه‌یه که ئی‌مه بۆ ږا‌بردوومان شانازی پی‌وه بکه‌ین.

ده‌توام بلنیم قوتابخانه‌ نایینی‌ه‌کانی کوردستان و زانا و پښه‌وایانی نایینی بوون که وه‌رچه‌رخانی گه‌وره‌یان تۆمار کرد له میژووی خه‌باتی نه‌ته‌وه‌ی کورددا زانا و قوتابخانه‌ نایینی‌ه‌کان بوون له تیگه‌یشتنیان بۆ نایینی پیروزی ئیسلام به‌ردی بناغه‌ی نازادی و سه‌ربه‌خویان بۆ نه‌ته‌وه‌که‌یان دانا و هر له ده‌روازه‌ی ئه‌و قوتابخانه‌ نایینی‌ه‌وه‌ بوو بی‌ری هۆشیا‌ری نه‌ته‌وه‌یی و سه‌ربه‌ستی کورد سه‌ری هه‌لدا به‌رجه‌سته کرا له هزر و ناخی مروقی کورددا هر له سه‌رده‌ستی ئه‌و زانا نه‌مرانه‌ بوو یه‌که‌مین بانگه‌واز و گولله‌ی کورد نرا به‌سه‌ر سینگې داگیرکه‌رانی کوردستانه‌وه، باوکانی دامه‌زینه‌ری بی‌ری نازادی و نه‌ته‌وه‌پاریز کئی بوون له زانایانی نایینی زیاتر ږیبه‌ری شو‌رښه‌ پیروزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد زۆریه‌یان «هر له زانایانی نایینی و شیخانی کوردستان» نه‌بوون؟ که سینگیان ده‌نا به‌گولله‌وه و په‌تی سیداره‌یان ماچ ده‌کرد له پیناوی نازادی و سه‌ربه‌خوییی نه‌ته‌وه‌ی کورددا وه‌ک ئه‌ستیره‌کان ده‌ده‌وه‌شینه‌وه ږیبه‌رانی نه‌مری کورد له میژووی نه‌ته‌وه‌ماندا ته‌ماشاکه‌ن «شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری، شیخ سه‌عیدی پیران، شیخ عه‌بدوسه‌لام بارزان، شیخ سه‌عیدی حه‌فید، سه‌ید ره‌زا ده‌رسیم، شیخ محموودی نه‌مر، مه‌لا مسته‌فای بارزانی، قازی محمه‌د... هتد» نهم ږیبه‌ره‌ مه‌زنانه‌ ده‌رچووی کام قوتابخانه‌یه‌ بوون، جگه‌ له قوتابخانه‌ پیروزه‌که‌ی ئیسلام.

مه‌به‌ست له‌م نمونه‌وانه‌ وه‌کو با‌سم کرد ته‌نیا ئه‌وه‌یه که پی‌ویسته‌ ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ زیندووانه‌ له به‌رچاو بگرین که له میژووی کورددا پانتایییه‌کی گه‌وره‌ی داگیر کردووه‌ تا هه‌تایه‌ شانازی پی‌وه بکه‌ین. ئاکار و کرده‌وه‌کانی حه‌زرتی کاک ئه‌حمه‌د زۆرن له پښه‌کیه‌که‌دا نا‌کریت به‌تیروته‌سه‌لی قسه‌ له‌سه‌ر زۆر لایه‌نی نهم زاته‌ مه‌زنه‌ی کورد بکریت، به‌نیازین له‌ ناینده‌دا به‌هاوکاری چه‌ند زانایه‌کی به‌ږیز په‌رتووکینکی تایبه‌ت له‌سه‌ر ژبان و زانست و لایه‌نی ته‌سه‌وف و قوناغه‌کانی ژبانی بنووسریته‌وه‌ که ئیستا کاری له‌سه‌ر ده‌کریت، پاش ته‌واو‌بوونیان بل‌او بکه‌ینه‌وه‌.

لیره‌دا دمگه‌ریمه‌وه‌ بۆ هۆکاری له‌ چاپدانه‌وه‌ی مه‌کتوباته‌کانی کاک ئه‌حمه‌د له‌ راستیدا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ زانایانی به‌ږیزی نایینی و قوتابیان و خوشک و برایانی موسلمان‌ی کوردستان له‌میژه‌ چه‌ندین جار ئه‌و په‌رسیا‌ره‌یان ږوبه‌ږوو کردووه‌ته‌وه‌ نایا بۆچی

سەرھاتا

خوای خوښبوو کاک ئەحمەدی شیخ، کورپی شیخ مەعرووفی نۆدی زاتیکی هەلکەوتوو بوو لە چەرخێ خۆیدا و یەکی بوو لە زانا بەرزەکانی نیسلام لە کوردستاندا. ئەم زاتە لە ۱۲۰۸ی هێجریدا لە سلیمانی لەدایک بوو و لە ۱۳۰۵دا لە هەمان شار کۆچی دواویی کردوو، واتە ۹۷ سال ژیاو. خویندنی عولوومی دینی لە خزمەتی باوکیدا تەواو کردوو. هەروا لە خزمەتی ئەودا ئادابی تەریقەتی قادریی وەرگرتوو. ئیجازەتی دەرس و تەنەوی عولوومی دینی و ئیرشادی تەریقەتیشی هەر لە وەرگرتوو.

خزمەتەکانی ئەم زاتە بۆ نیسلام و موسولمانان بەکورتی بەم جۆرەیه کە نووسراو:

۱- تەدریسی زۆر باشی کردوو و گەلی خویندەواری خاوەن بەهرەتی پی گەیانددون و ئیجازەتی تەدریسی پی داون.

۲- لەسەر مەسلەکی پۆستنشین ئیرشادیکی موافیقی کیتاب و سوننەتی کردوو و گەلی کەسی لە ئەهلی مەعریفەت لە تەریقەتدا پی گەیانددوو، وەکو شیخ حەسەنی قەرەچنواریی بەرزنجی و کەسانی تر.

۳- مزگەوتی گەرەبی سلیمانی هەمیشە کۆمەڵی موسولمانی لە مەنسوبەکانی ئەوی تیدا بوو کە خەریکی زیکر و تەهللیه و تاعەت و عیبادهت و قورئان خویندن بوون.

۴- سفرە و خوانیکی بی درێغی بوو بۆ ناندانی مرید و مەنسوب و میوان و خەلکی ولات، بەتایبەتی بۆ فەقییان و حافزانی قورئانی پیرۆز و بۆ سالیکانی ئادابی تەریقەت.

۵- هەمیشە بە گۆرەیی توانا ئامادە بوو بۆ ئەمر بە چاکە و نەهی لە خراپە و بۆ ناوبەین چاککردنەوی خەلکی شار و لادی و عەشیرەتەکان، بەلکو بۆ ئاشتکردنەوی ناوبەینی خیزانیش تی کۆشاو.

۶- ھەمىشە بە گويزەي دەسلەت تى كوشاۋە بۇ چاركردىنى كاروبارى خەلك له دائيرهكانى دەولەتدا.

۷- ۋەك چۆن فەقى و مرید و مەنسوبى راگرتوۋە له مزگەوتى گەورەدا، چەند ھۆدەشى تەرخان كىردوۋە بۇ ئەوانەي قورئانى پىرۆز لەبەر دەكەن و مامۆستاي بۇ راگرتوون و خزمەتى كىردوون و خەرج و مەسرفى بۇ كىردوون. بەم جۆرە ئەم فەرزى كىفایەيەي له كوردستاندا گرتوۋەتە ئەستۆ و بەجۆرئ تەروىجى قورئان خویندىنى داۋە، ھەموو مالىكى مونسابى سلیمانى قورئان خوینىكى تايبەتییان راگرتوۋە قورئانیان بۇ بخوینى.

له ماۋەي ژيانیدا ھەموو پۆژئ مەجلىسى ۋەعز و نیرشادى بوۋە و (مەكتوبات)ى نووسیۋە بۇ شار و دېھات و دەوارنشینان بۇ ئەۋەي له ئەسل و فەرعى ئاینى نیسلام حالى و شارەزا ببن. لەم پوۋەۋە ۋا مەشھورە ۹۹ (مەكتوبى) نووسیۋە و ناردوۋیە بەم لاو بەولادا و فەرمانى داۋە بە مەنسوبەكانى ئەو مەكتوبیانە بنووسنەۋە و پینموونىي خەلكیان پئى بگەن. ئەم مەكتوبیانە ئەۋەي پئوستى موسولمانان بئى تیاپاندايە له ئەسل و فەرعى ئاین و پەۋشەت و ئەمر بە چاكە و نەھى له خراپە و رینگای چاركردى كەموكورتى و ناتەۋاۋى نەفسى و كۆمەلایەتى.

حەزرتى كاك ئەحمەد ئەو مەكتوبیانەي بەپنى ئوسولنى ئەو پۆژە بە فارسى نووسیۋە. لەبەرئەۋە ئەمپۆ له كوردستاندا كەلكىكى ئەوتۆیان لئى ۋەرناگىرئ. لەبەرئەۋە گەلى جار بەدلما ھاتوۋە كۆیان بگەمەۋە و ۋەریان بگىرپمە سەر كوردى، بەلام بەداخەۋە ھەموویانم دەستگىر نەئەبوو. بەداخەۋە ئەم نەخۆشییە له كوردستاندا باۋە، ئەوانەي نووسراۋىنكىان لایە ئەدەب بئى یا مېژوو یا ئاین یان ھەر بابەتیکى تر، دەستى بەسەردا دەگرن و نايدەن بەكەس كەلكى لئى ۋەربگىرئ، تا بەتپپەرىنى سأل دەپزئ و مشك و مۆرانە دەيخوا یا له كارەساتىكى پۆژگاردا لەناو دەچئ. بەلام پاش ھەول و تەقەلایەكى زۆر خوا یارمەتییى دام لای حاجى شىخ ئیبراھیمی قادر كەرەم دوو بەرگ مەكتوبیاتم دەسگىر بوو جگە لەو چەند مەكتوبیەي لەسەر ئەركى خوا لیخۆشبوو شىخ مەحمودى حەفید لە چاپ دراۋن. ئەمانە بەتیکرايى پەنجاۋ پینچ مەكتوۋین و له ۱۹۷۵ ی میلادیدا نووسیمنەۋە و راستم كوردنەۋە و پوختەم كوردن و ۋەرم گىرپانە سەر كوردى و ئیستاش بەرپز دەستم كرد بە له چاپدانیان.

له خوای گه‌وره ده‌پاریمه‌وه یارمه‌تیم بدا بو به‌چاپ گه‌یاندنی هه‌موویان و مه‌به‌ستم
هه‌ر ئه‌وه‌یه خزمه‌تی موسو‌لمانانیا‌ن پی‌ بکه‌م و خوینده‌واران پ‌یگای راستی خو‌یا‌نیا‌ن
له دین و دنیا‌یا‌ندا پی‌ بدو‌زنه‌وه هه‌مووشتی‌کیش له‌سه‌ر لوتفی خوای گه‌وره وه‌ستاوه.

عه‌بدولکه‌ریم محهمه‌د موده‌ریس

موه‌ریسی مه‌دره‌سه‌ی مزگه‌وتی

حه‌زهرتی عه‌بدولقاده‌ری گه‌یلانی (قدس سره)

۱۱ ی مانگی سه‌فه‌ری ۱۴۰۴ ی ه‌یجری

ر‌یکه‌وتی ۱۱-۱۱-۱۹۸۳ ی زاینی

بسم الله الرحمن الرحيم

نَامَمِي يَهْكَمَه

نهر به چاکه کردن و نه هی کردن له خراپه

بسم الله الرحمن الرحيم

(الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة لدين الله).

(وبعد): برایانی ناینی خوم، له زانایان و فهراندان و گهوره پیاوان و پیاو ماقولان و موسلمانانی تر، سلاوتان پیشکش دهکم. خو شه ویسته کانم! نهو نامانهی بۆ ئیوه بیان دهنووسم به نرخترین دیارییه که که دۆستان بۆ دۆستانی خوئیانی بنیرن، عهبدوللای کورپی عومهر، خویان لی رازی بی، له حهزرتی پیغه مبهروه دمگیریتته وه که فهرموویه تی:

(ما اهدی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرده عن ردى) واته: لهو دیارییانه که موسلمان بینیری بۆ برای خوئی دیارییه کی وهها نییه به نرختر بی له وتهیه کی سوودبه خش که خوا زیاتر ری بی پۆشن بکاته وه، یا ببیتته هوئی لادان و پاراستنی له زیان و گومرایی، نه گهر زانا رینوماکان نه بن ئاده میزاد وه ک کویر ده مینیتته وه و نازانیت به رهو کوئی مل بنی. دیاره بوونی زانا رینوماکان یه کی که لهو نازو نیعمه تهی خودای گهوره به ئاده میزادی به خشیه، بیگومان نامه کانی نه م دۆستی خوتانه لهو جوړه دیارییانه، هیوام وایه که بو تان خوینرانه وه به دل وهریان بگرن و به گه نیان بکن.

حهزرتی پیغه مبهر (د.خ) فهرموویه تی: ههر به ندهیه ک ناموژگارییه کی ناینی له لایه نی خوی گهوره وه بۆ بی نه وه نیعمه تیکه له لایه نی خواوه بوئی رهوانه کراوه، جا نه گهر به سوپاسه وه وه ری بگری، خودای گهوره چه ند نیعمه تی تری بۆ زیاد دکات و، نه گهر به سوپاسه وه وه ری نه گریت نه وه دبیتته به هانه ی خودای گهوره له سه ری و له پاداشی نه وه دا زور زور لئی زویر ده بی.

هه ندی له نامه کانی من باسی ناشیرینترین شووره یی برادرانه، که گونا هه

گهوره كانيانه، ئهوانهش له بهر نهوهی ئه و براده رانه ناگادار ده كه نهوه له عهيبه كانيان به چاكترين ديارى ده ژميرين بويان و لای پياوى گهوره عهيبه نيشاندانى زور به نرخه؛ چه زه رتهى عومهر (ر.خ) فه رمويه تى: (رحم الله امرء اهدى إلى عيوبى) واته: په حمه تى خودا له و بنيا ده مه بى كه عهيبه كانى خومم به ديارى بو ده نيرى، هه روه ها ده يفه رموو؛ ئه م جوړه دوستانه زور كه م و نايابن. به لى ئه وه نده هه يه پيوسته له سه ر ئه و كه سه ي كه عهيبى خه لكى پيشان ده دا به شيوه ي كينه بازى و نابروو بردن نه بى.

ريوايه ت كراوه: دوو په وشت هه ن، خه يرى هيج شتى له و دووانه به رزتر نيه:

يه كه م: باوه ر كردن به خوداى هه ردوو جيهان، دووه م: قازانچ گه ياندى به به نده كانى خواى گه وره. باشترين قازانچ گه ياندى قازانچى عيلم و زانسته له بابته تى دين و نايه وه، له پاش ئه وه قازانچ گه ياندى به نه م و نه هى و قازانچ گه ياندى به پايه؛ واته: كه سى خاوه ن پايه و ده سلات بى و، به هوى ئه و پايه و ده سه لاتيه وه سوود به خه لكى بگه يه نى، هه روه ها قازانچ گه ياندى به هوى دارايى دنيايى، ئه نجا قازانچ گه ياندى به و كه سانه ي كه ياساى دين نازان به شيوه يه كه كه له وانه وه فيرى ديندارى ببين، ئه م قازانچه له هه موو قازانچى به نرختره.

له فه رمووده ي چه زه رته دا (د.خ) هه يه:

(ما عبد الله بشئ أفضل من تفقه في الدين) واته: هيج خوا په رستويه كه نيه كه له فير كردن و تيگه ياندى ناينى ئيسلام چا كتر بى، هه تا فير كراوه كه به چا و كراوه يى و دل ئه ستوورى په فتارى پى بكات و نه فسى به و په فتاره رابى و سوپاسى خوداى گه وره ي له سه ر بكا.

جا كاتى مروف باش له په فتارى ناشيرين ناگادار بوو، زاننى كه بق و كينه ي خوا زور ناباره و، سزاي پاشه روژ زور گرانه، ئه و كاته دلى بموتيه وه و، ئاره زوى په فتارى خراپ ناكات..

ئه و كه سانه ي كه پايه و پادا شتى فه رمانبه ردارى و به گو يكردى نه مرى خودا نازان، ئه وانه ي له پاداش و سزاي دنيا و قيامه تى بى گو يى بى خه به رن، سه رسام و ده ماخ وشك و دل رهش و به ده حالن و به خوداى خويان بى هيوان.

هه ر له به ر سوودو قازانچى زانسته ناينيه چه زه رته تى پيغه مبه ر (د.خ) ده فه رموى:

(به‌رزترین خوورپه‌وشتی باشی موسلمان شه‌ویه که له بیستنی فەرمووده‌ی خوداو پیغه‌مبه‌ر تیر نه‌بی، که‌واته، براکانم! ناگادار بن که گوی پی‌نه‌دان و نه‌خویندنه‌وه‌ی ئەم نووسراوانه‌ی دۆستی خۆتان، زۆر زیان به‌خشه. حه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ئەگەر چی له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌مروقیکی تایبه‌تی نه‌کردوه، به‌لام له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌کۆمه‌لی کردوه که خوورپه‌وشتی خراپیان هه‌بی، وه‌کو ئەو که‌سانه‌ی ده‌ستیان ده‌روا، که‌چی ئەمر به‌چاکه و نه‌هی له‌خراپه‌ناکه‌ن و له‌و که‌سانه‌ که سوود ده‌خۆن. خودای گه‌وره‌ بنیاده‌می بۆ ناین و خواپه‌رستی له‌دنیا‌دا دروست کردوه و شتیکی ئاشکرایه‌ ناین بی‌ دەرس دادان دانامه‌زێ و خواپه‌رستی به‌بی ئەمر به‌چاکه و نه‌هی له‌خراپه‌جیبه‌جی نابێ.

له‌فەرمووده‌ی حه‌زه‌تدا (د.خ) هه‌یه: ئەگەر دنیا لای خودای گه‌وره‌ به‌قهد بآلی مێشوله‌یه‌که‌ نرخی ببووايه، خوا پیا‌له‌یه‌که‌ ئاوی به‌ کافر و بی باوهر نه‌ده‌دا، که‌واته‌ پیویسته‌ بزانه‌ ناین به‌لای خوای گه‌وره‌وه‌ زۆر به‌نرخ و خۆشه‌ویسته‌ و ئاینیش به‌و دوو شته‌ پایه‌دار ده‌بی که بۆمان باس کردن.

پوخته‌ی قسه: به‌ختیاری هه‌رکس به‌دوو شته‌وه‌ به‌ستراوه؛ یه‌که‌م، ناسین و به‌گه‌وره‌ ته‌ماشاکردنی خوای په‌روه‌رگار، دووهم، میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل دروستکراوانی خودا، میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل هه‌ر که‌سێکدا شه‌ویه‌ خیری بۆ په‌یدا‌بکه‌ی و شه‌ری لی دوور به‌خه‌یته‌وه‌و، ئەم دوو شته‌ش به‌راستی به‌ستراون به‌ ئەمر به‌ چاکه و نه‌هی له‌خراپه‌وه، ته‌نانه‌ت خوای گه‌وره‌ ده‌فهرموی: (وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ [٦] الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) واته: وه‌یل بۆ ئەو کافره‌ موشریکانه‌یه‌ که زه‌کاتی مال‌ ده‌رناکه‌ن، هۆی ئەمه‌ش شه‌ویه‌ نه‌دانی زه‌کات نامیه‌ره‌بانی و بی به‌زه‌یی له‌گه‌ل خه‌لکدا پێشان ده‌دا. ئەوانه‌ی مانای قورئانیان لی داوه‌ته‌وه‌ پزدی و به‌زه‌یی نه‌هاتنه‌وه‌یان به‌گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی خراپ‌ داناوه، هه‌روه‌ها به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیه‌یان به‌گه‌وره‌ترین خوورپه‌وشتی باش‌ داناوه، ئەنجا میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی به‌ مال‌ و دارایی ده‌بیته‌ هۆی خۆش‌حالی‌ خه‌لک له‌ ژیا‌ندا، به‌لام میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی به‌ نامۆژگاری کردنی خه‌لک و به‌رچاو روونکردنه‌وه‌یان ده‌بیته‌ هۆی به‌ختیاریه‌یان، به‌تایبه‌تی میه‌ره‌بانی کردنی له‌بابه‌تی ئەمر به‌چاکه و نه‌هی له‌خراپه‌ ده‌بیته، هۆی به‌خته‌وه‌ری هه‌تاهه‌تایی، دیاره‌ جیا‌وازی‌یه‌کی زۆریش له‌ نۆوان ئەم دوو به‌ختیاریه‌دا هه‌یه.

تکاتان لی ده‌که‌م هه‌ر نامه‌یه‌که‌ که بۆ ئیوه‌ی ده‌نوسم خه‌لکی بۆ کۆیکه‌نه‌وه‌و، به‌سه‌ریاندا بیخویننه‌وه، به‌لکو سوودیکی دینی لی وه‌رگرن.

فهرموودهی حهزرتی پیغهمبهر (د.خ)

«علموا الناس سنتي وإن كرهوا» واته: رهفتاری من به موسلمانان نیشان بدهن، با پیشیان ناخوش بی و، له پروتاندراواهستن و، وشهی ناشیرینیان بهدمدا بی و، پیتان بلین: نیوه حهقتان چیه بهسهر نیمهوه، برۆن ناموزگاریی خوتان بکن!! پیغهمبهر (د.خ) دهفهرموی:

«أن أبغض الكلام إلى الله عزوجل أن يقول الرجل للرجل: أتق الله، فيقول: عليك بنفسك». واته: ناشیرینترین وتار لای خودای گوره نهویه یهکیک به یهکیک بلیت: له خوا بترسه، نهویتر له وهلامیدا بلی: برۆ خهریکی خوت به، ههقت چیه بهسهر منهوه!؛

جا له بهرئهوه، تا وهزعی موسلمانان باش نهبی، نیوه دهسبهرداری نهمرکردن به چاکه و نههی کردن له خراپه مهبن: تا بگه نه پاداشتیکی گوره.

پیغهمبهر (د.خ) دهفهرموی: «أنا حمل الرجل كلمة من الله إلى أخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة».

واته کاتیک مروفت وتاریکی ناینی له خودای خوویهوه برد بو برای ناینی، خیری نهو کاره له ههجیک و عهمرهیهک و خواپهرستی سالیکی زیاتره..

جا نهی دوست و برادهرهکانم! بهم حیسابه گهر برایهکی موسولمان نامهیهکم بهتهواوی بخوینیتتهوهو، ناموزگاریی موسلمانی پی بکا دهبی چ بهش و بههرهیهک بو روژی قیامهتی مسوگهر بکات؟..

چونکه گهلی نایهت و فهرموودهی پیغهمبهر له بابته نهمر به چاکه و نههی له خراپهوه وارید بووه، نهم کاره فهرزی کیفاییه لهسهر موسلمانان و، ههر گهلی نهمر به چاکه و نههی له خراپههی لهناودا نهمینتی ههمویان به تاوانبار دهناسرین و، نهگهر له نیو گهلیکدا ههر تاقه کهسیک دهیزانی و دهیتوانی نهوه دهبیته فهرزی عهین لهسهری، نهمه تهنیا دهریارههی نهمر بهچاکه و نههی له خراپه بهدهست و زمان، بهلام نهمر به چاکه و نههی له خراپه بهدل نهوه لهسهر ههموو کهسیک فهرزی عهینهو، ههر کس بهدل مهیلی چاکههی نهبی و له خراپه زویر نهبی نهوه تاوانباره.

نیمام نهحمدهی کوپی حهنبهل، خوی لی رازی بی، گونهدان به نهمر به چاکه و نههی له خراپه به کوفری سووک دادهنی. ههروهها له لای ههندی له زاناکانی ناین نهمر بهچاکه

و نهی له خراپه به دست و زمان و دل تیکړا واجبوه و فرزی عینه به قه‌دهر ده‌ست‌ل‌ات، بؤ به‌لگه‌ی ره‌ثیه‌کیان ده‌لین: خ‌وای گه‌وره فرم‌وویه‌تی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى». واته: نه‌ی موس‌لمانان! له‌س‌ر په‌فتارو و تار‌ی باش و له‌س‌ر هرچی ده‌بینه ه‌وی دور‌ی له‌گونا‌ه یارمه‌تیی یه‌کتر بدن، دیاره‌ن‌مر به‌چاکه و نه‌ی له‌خراپه، له‌جمله‌ی و تار‌ی باش، به‌لکو له‌گه‌لی شتی تر قازانجیان زورتره.

نیمامی عه‌لی کور‌ی ئه‌بو تالب (کرم الله وجهه) فرم‌وویه‌تی: هر که سیک‌ن‌مر بکا به‌چاکه‌و، نه‌ی بکا له‌خراپه نه‌وه ه‌یز به‌موس‌لمانان د‌دا و، پشتی شه‌یتان ده‌شکین‌ی. «وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ». واته: یارمه‌تیی یه‌کتر مه‌دن له‌س‌ر گونا‌ه و دور‌منایه‌تی موس‌لمانان «والتقوا الله» له‌خوا بترسن «أَنْ اللّٰه شَدِيدُ الْعِقَابِ» به‌راستی خ‌وای گه‌وره له‌تول‌ه‌سه‌ندنه‌ودا سه‌ختگیره، واته سزای خوا بؤ نه‌و که‌سانه‌ی که یارمه‌تیی خه‌لک‌ن‌ده‌ن له‌س‌ر تاوان زور سه‌خت و گرانه.

له‌م نایه‌ته‌وه د‌رده‌که‌وئ‌ی نه‌وانه‌ی گوئ‌ی ناد‌ن به‌ن‌مر به‌چاکه‌کردن و نه‌ی له‌خراپه‌کردن به‌ر ناو‌ه‌ر‌وکی نایه‌ته‌که ده‌کون و، شایسته‌ی نازارو سزان له‌لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه.

خ‌وای گه‌وره له‌بار‌ی شار‌دنه‌وه‌ی راستییه‌وه ه‌ره‌شه‌ی سه‌ختی کرد‌وه: یه‌که‌م په‌یمانی له‌گه‌ل ه‌موو به‌نده‌کانی خ‌ویدا به‌ست‌وه که دان به‌په‌روه‌ردگاریی نه‌ودا بنین و، به‌په‌روه‌ردگار و ثاقه‌ریننده‌ی ه‌موو عالمی بزانت: نه‌ه‌تا ده‌فرم‌وئ‌ی:

«وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ...» دووم: په‌یمانی‌که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌کاندا به‌ست‌وویه‌تی بؤ نه‌وه‌ی هر په‌یره‌و و نه‌حکامیک‌ خ‌وای گه‌وره نار‌دوویه‌تی ب‌ویان به‌ن‌ومه‌ته‌کانیان رابگه‌یه‌نن. س‌ییم: په‌یمانی‌که له‌گه‌ل زاناکان و خ‌اوه‌ن ده‌سه‌لات و خ‌اوه‌ن تواناکاندا به‌ست‌وویه‌تی که ن‌مر به‌چاکه‌و نه‌ی له‌خراپه‌بکه‌ن: «وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ...» واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! باسی نه‌وه‌یان بؤ بکه که خودا په‌یمانی له‌و زانایانه وهرگرت‌وه، که زانستی کتیبی خودایان پی‌دراوه، به‌راستی و بی‌درو و ده‌له‌سه بؤ خه‌لکی به‌یان بکه‌ن و لیبیان نه‌شارنه‌وه، ه‌روه‌ها ه‌مان په‌یمانی له‌و که‌سانه‌ش وهرگرت‌وه که ده‌سه‌لاتیان ه‌یه‌و، ده‌توانن ن‌مر به‌چاکه و نه‌ی له‌خراپه‌بکه‌ن..

هروه‌ها خوی گوره له قورئانی پیروژدا بهرامبهر بهو که‌سانه که راستی ده‌شارنه‌وهو شایانی نه‌فرینی خوان، فرموویه‌تی:

«إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ» واته: ئه‌و که‌سانه که نایاتی خوی گوره ده‌شارنه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی پروونمان کردنه‌وه بو هه‌موو خه‌ک، خوی گوره و هه‌موو که‌سیکی باش نه‌فرینیان لی ده‌که‌ن.

دیسان له قورئانی پیروژدا خوی گوره مه‌دحی کومه‌لی حه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ری به‌وه کرده که ئه‌مر ده‌که‌ن به چاکه و نه‌هی ده‌که‌ن له خراپه‌و، فرموویه‌تی:

«كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ» هه‌تا دواپی نایه‌ته‌که‌...

ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) سیغه‌تی (چاکتری)یان له‌وه‌وه ده‌ست ده‌که‌وی که ئه‌مر بکه‌ن به چاکه و نه‌هی بکه‌ن له خراپه، ئومه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌وامیان نه‌کردوه له‌سه‌ر ئه‌مر به‌چاکه و نه‌هی له خراپه به ماوه‌یه‌کی که‌م ناینه‌که‌یان فه‌وتاه‌و، زه‌مانی (فه‌تره‌ت) هاتوه‌ته پیشه‌وه، به‌لام ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان، له‌به‌ر ئه‌وه که به‌رده‌وام ئه‌میریان کردوه به چاکه و نه‌هی‌یان کردوه له خراپه ناینه‌که‌ی تا زه‌مانی ئیمه‌ش ماوه‌ته‌وه، جا ئیمه‌ش ئه‌گه‌ر وه‌کو پیشینان له‌سه‌ر ئه‌مر به چاکه و نه‌هی له‌خراپه ده‌وام بکه‌ین، ئه‌وه نایینه‌که‌مان ده‌مینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا ئیمه‌ش وه‌ک ئومه‌تانی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو دینه‌که‌مان ده‌فه‌وتی..

له فرمووده‌ی حه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (د.خ) هه‌یه که زانینی یه‌ک مه‌سه‌له‌ی شه‌ریعه‌ت و فی‌کردنی خه‌لکی به‌و مه‌سه‌له‌یه خیری هه‌زار رکه‌ت نو‌یژی سونه‌تی هه‌یه. هه‌روه‌ها له فرمووده‌کانیدا هه‌یه: هه‌ر کاتی کومه‌لیکت چاو پی که‌وت له موسلمان، بیست نه‌فه‌ر، یا که‌متر، یا زیاترو، له ناویاندا موسلمانیکی وا نه‌بوو، که باقیی خه‌لکه‌که‌ لیی بترسن و ئه‌میریان پی بکا به چاکه و نه‌هی‌یان بکا له خراپه، ئه‌وه بزانه ئاینی ئه‌و کومه‌له‌ لاوازو زه‌بوونه‌و، له هه‌ر شو‌ینیکا که‌سی پیاو چاک بیی ئه‌مر بکا به چاکه و نه‌هی بکا له خراپه و خه‌لکی لیی بترسن، ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه مرۆفه له خوا ده‌ترسی بویه خه‌لکی لیی ده‌ترسن؛ فرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) «أذا خاف العبد ربه خاف منه كل شی».

خوای گهوره له قورئانی پیروژدا فرموویه تی: «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ»
 واته: پیویسته له نیو ئیوهدا گروھی بین که ئاده میزاد بانگ بکن بو ئاینی ئیسلام که
 سراسر خیر و پیروزییه «ویامرون بالمعروف» واته: ئه مر بکن به هرچی شتی باشه
 و، به هرچی وتارو رهفتاری باشه. ئه و که سانهی ئه مه خویره و شتیانه له سزای خودا
 رزگار ده بن. ههروهها له فرموودهی پیغه مبهردا هاتروه «ما لکم عباد الله لا تتحابون؟»
 واته: ئهی به ندهکانی خودا چیتان لی قهوماوه؟ بوچی یه کترتان خوش ناوی؛ ئیوه
 هه موو برای ناینین و، برا پیویسته بو برای خوئی باش بی؛ که وایی هیچ شتیکی نیوهی
 له یه که جیا نه کردووه ته وه ناپاکیی دل نه بی، ئه گهر دلتان له گه ل یه کتردا باش بووایه
 یه کترتان خوش دهویست، ناپاکیی دلتان له بهر بی هیزی باوه پرتانه، ئه گهر باوه پرتان
 به هیز بووایه یه کترتان خوش دهویست، بی هیزی باوه پرتان له بهر ئه وه یه ئه مر به
 چاکه و نه هی له خراپه کردن له نیوتاندا که مه.

شیخ ئیسماعیل حه قی له تهفسیره که یدا ده لی: هر که سی به هوئی ئیتاعهت و
 خواپه رستییه وه له خودای گهوره نزیک بیته وه، له سهرتان پیویسته خوشتان بوئی، مادام
 ئیوهش خواتان خوش بوئی، ئه وی خوای خوش دهوی، پیویسته ئه و که سهی خوش بویت
 که خوای خوش دهوی، چونکه ههردوولایان یه که مه محبوب و خوشه ویستیان هه یه.

ئهی براده رانی ئاینی ئه وه ئه وه پیری خوش نه ویستنه که مه نعی براکانی خواتان نه که ن
 له گونا هکردن و، به قه د ده سه لات پیویسته بیانگیر نه وه له گونا ه، هه تا به هیلاکا نه چن.

له چه زه تی پیغه مبه ره وه (دخ) ده گیز نه وه که فرموویه تی: براده رانی ئاینی، له به زه یی
 و میهره بانی له گه ل یه کتردا، وه که ئه ندامه کانی له شی بنیاده من، هه ر موسلمانیک له
 نازاردا بی موسلمانه کانی تریش بوئی ده که وه ناخوشی ههروه که چون ئه گهر نه ندامیکی
 له ش نازار بکات هه موو ئه ندامه کانی له ش تووشی نازار ده بن.

نیشانه ی ساغیی ئیمانی موسلمان، ئه وه یه ئه گهر موسلمانیکی دی گیرۆده ی گونا ه
 بوو، یا تووشی غه م و مهینه تیکی دنیایی بوو، ئه میس غه م و په ریشانی دل و دهروونی
 داگیر بکا..

ئهی برای خوشه ویست! ئه وانهی که ده سه لاتیان هه یه ئه گهر مه نعی مروی گونا هکار و
 تاوانبار نه که ن و، خودایان نه خه نه وه بیر، ئه وانیش بهر سزاو تو له ی خوای گهوره

دهكەون، و ئهگەر نامۆژگارییان بکەن و خوا بخه‌نوهه یادیان ئه‌وه به خۆشه‌ویستی خوا داده‌نرێن.

له هه‌دیسی قودسیدا هه‌یه «ما خلقت فی السموات والأرض خلقاً أحب إلى ممن ذكرني الناس» واته: له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدا که‌سیکم دروست نه‌کردوهه خۆشه‌ویستر بێ لام له‌وه که‌سه‌ی من ده‌خاته‌وهه بیری خه‌لکی..

ئاشکرایه له‌م سیفه‌ته‌دا، که خوا خسته‌نه یادی خه‌لکییه، که‌س ناگاته پایه‌ی پیغه‌مبه‌رانی خوا؛ که‌واته نه‌وان لای خوای گه‌وره له هه‌موو که‌س خۆشه‌ویستترن، پاش پیغه‌مبه‌ران ئه‌ولیا واته دۆستانی خوا ئه‌نجا عوله‌ما، ئه‌نجا پیاوچاکان، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌یان که خاوه‌ن ده‌سه‌لاتن و به زۆر مه‌نعی خه‌لک ده‌کەن له گونا‌ه؛ چونکه ئه‌مانه توانایان له زانیان و پیاوچاکان زۆرت‌ره، وه‌کو له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی: «الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ [الحج ٤١]».

واته: به‌راستی خوا یارمه‌تی ئه‌وه که‌سانه ده‌دا که یارمه‌تی ئایینی خوا ده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ش ئه‌وه که‌سانه‌ن ئه‌گەر له زه‌ویدا دامان مه‌زراندن و ده‌سه‌لاتمان پێ دان به‌رده‌وام نوێژه‌کان به‌جێ ده‌هێنن، و زه‌کاتی خۆیان ده‌ده‌ن، و ئه‌م ده‌کەن به‌ چاکه‌وه نه‌ی ده‌کەن له خراپه. له‌م چوار پرسته‌دا ده‌رده‌که‌وێ که ئه‌م به‌ چاکه‌وه نه‌ی له خراپه له که‌سانی ده‌سه‌لاتدارو جینگه‌و رینگه‌داره‌وه سوودی هه‌یه، هه‌روه‌ها لێیانه‌وه ده‌رده‌که‌وێ که ئه‌م به‌ چاکه‌وه نه‌ی له خراپه دوو سیفه‌تی گه‌وره‌ن، لای خوای گه‌وره زۆر به‌رێزن، و ناگاته ئه‌م خوورپه‌وشته‌ مریه‌کی دڵ و ده‌روون پاک و نوێژکه‌ر و زه‌کاته‌م نه‌بێ، و ئه‌وه که‌سانه به‌ هۆی پیرۆزی نوێژکردن و زه‌کات سدانه‌وه شایسته‌ی ئه‌وه ده‌بن ئه‌م بکەن به‌ چاکه‌وه نه‌ی بکەن له خراپه؛ چونکه مریه‌ نوێژ نه‌که‌رو زه‌کات نه‌ده‌رو، که‌مه‌ترخه‌م له‌ بابته‌ی ئایینی، نه‌ ئه‌م ده‌کا به‌ چاکه‌وه نه‌ نه‌ی ده‌کات له خراپه؛ ئه‌گەر به‌شیکات کار له‌ دلی خه‌لک نا‌کا و خه‌لکی سوودی لێ وهرناگرن!!

به‌کورتی ئه‌م دوو سیفه‌ته‌ له‌ مروفی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی پاک ده‌وه‌شیته‌وه، وه‌کو ئیمامی عوسمان، خوای لێ پاری بێ، فه‌رموویه‌تی: «ما یزع الله بالسلطان أكثر مما یزع بالقرآن» واته: ئه‌وه مه‌نع له خراپه‌یه‌وه ئه‌وه له شه‌ر ده‌سته‌به‌ردار بوونه که خوا به‌ هۆی ده‌ست‌رۆشته‌وهه جیبه‌جیبی ده‌کا له‌وه زۆرت‌ره که به‌هۆی قورئانه‌وه ده‌یکا.

له جوملهی «وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ»، که پیش نایه ته که که وتوه، دهر ده که وی که به جیهینانی نویره کان و دهر کرنی زه کاتی مال و نهر به چاکه و نهی له خراپه هموو نه مانه یارمه تیدانی ناینی ئیسلامه، دهر ده که وی نهو که سانهی یارمه تی ناین و نه حکامی ئیسلام دهن خوی گوره یارمه تی بیان دهاو به سر دوژمنانی خویاندا زالیان دهکا و، خوی گوره به نینی خوی به جی دهیننی و هرگیز له به جیهینانی په یمانه کهی خوی لانا دا.. که واته زور مایهی شانازییه بو سه روکانی ده ولته و، پیاوانی گورهی خاوهن دهسه لات و پایه دار، یارمه تی ناینی خوا بدن و نهر به چاکه و نهی له خراپه بکه ن و، له همان کاتدا خویشیان حسیب بکه ن که له لایه ن خاوه خه لات ده کرین و به سر دوژمناندا زال ده کرین..

خوی گوره فه رمویه تی : «وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ».

واته: پیوسته له نیو نیوه دا، نهی موسلمانان، همیشه کومه لیکه بین که باقیی موسلمانان و باقیی ناده میزاده کان بانگ بکه ن بو خیر که یاسای ناینی پیروزی ئیسلامه، نهر بکه ن به چاکه و نهی بکه ن له خراپه و ناشهرعی و ناشایسته، نهو که سانهی خاوهنی نه م سیفه تانه ن هر نه وانه ن له نارهبازی خواو له نازاری روژی پاداش بزگار دهن، نه گهر موسلمانیک دهسته لاتی هه بوو پیوسته بهو دهسته لاتهی خوی نهر به چاکه و نهی له خراپه بکات، نه گهر دهسته لاتی نه بوو پیوسته زمان بخاته کارو، لای خاوهن دهسته لاتان قسه بکات و هه ول بدا هه تا نه وانه بکه ونه نیش و مهنعی خه لکی بکه ن له خراپه و هانی چاکه بیان بدن، جا نه گهر مهیدانی ده ست و زمانی نه بوو، نهوا پیوسته به دل نارازی بی له نیشی ناشهرعی و حه زیکات له نیشی شهرعی، نه گهر به هیچ کام له م سیپانه نهر به چاکه و نهی له خراپه نهکا نهوا له نازارو تولهی خوا رزگار نابی.

ریوایه ت کراوه: هر موسلمانیک روژی لی بوویه وهو، سه باره ت به نیشی موسلمانان بی باک و که مته رخه م بوو، نهو که سه له موسلمانانی دیاری نییه؛ چونکه هیچ نیشیک له ناین گرنه گتر نییه، نهو که سهی بو ناین که مته رخه م بیت نهوه واته بی دینه..

له فه رمودهی پیغه مبه ر (د.خ) : «الدین النصیحة، قلنا لمن یارسول الله؟ قال: لله ولکتابه ولرسوله ولأئمة المسلمین وعامتهم»...

واته: ئاينى ئىسلام بريتتبه له دلسوزى و خىرخواهى، عەرزمان كرد: دلسوزى و خىرخواهى بۇكى؟، فەرموى: يەكەم بۇ خوا، كە بە زاتىكى تاك و پاك و واجيبولوجود و پەرورەدگارى بزان و خەلك بانگ بكەى بۇ پەرستنى. دووم: دلسوزى بۇ كىتىبى خوا، واته: بەدل تى بكوشى بۇ فېربوونى و بلاوكردهوى له جيهاندا، بۇ پەيرەوكردى. سئيم: دلسوزى بۇ پيغەمبەرى خوا، واته: هەميشە نامادە بى بۇ حورمەت راكرتنى و بلاوكردهوى ئاينهكەى له جيهاندا و پاراستنى له دوژمنانى. چوارەم: دلسوزى بۇ پيشواكانى ئىسلام، واته: فەرمانيان بەجى بهئنى و لەسەر چاكە يارمەتريان بەدى و، ماروى خراپەيان نەدى و، دوژمنيان لى دورور بخەيتەوه. پىنجەم: دلسوزى بۇ هەموو موسلمانان بە گشتى، بە جوړى خۆت بە يەككە لهوان بزانى و خىرو شەرى ئەوان بە خىرو شەرى خۆت بزانى و بۇ چاكەيان هەول بەدى و خراپەيان لى دورور بخەيتەوه.

مادام لەم فەرموودە پيروزەدا ئاينى تەنيا بە نەسېحتە و دلسوزى داناوه، دەردەكەوى كە ناموژگارى و دلسوزى لای خواى گەورە زۆر بەرئزە و بايەخى هەيه. منى دۆستى بى دەستەلاتتان مەبەستى هەرە گەورەم لە نووسىنى ئەم نامانەدا بۇ ئيوە نەسېحتى سەرۆكەكان و گەورە پياوھەكان و دەولەمەندەكانە، چونكە ئەم بە چاكە و نەهى له خراپە لەوانەوه بەسوودە، دوغای تەوفىقى كردهوى چاكيش دەكەم بە رابەر بەو حوقوقانە كە هەيانە لەسەرمان، چونكە لە حەدىسى شەرىفدا هەيه: جەزای دەولەمەند لە لاين هەژارانەوه نەسېحتە دوغە. رىوايەت كراوه كە حەزرتى موسا (د.خ) عەرزى بارهگای خواى گەورەى كرد: كام لە بەندەكانت لات خۆشەويستترە؟ خواى گەورە لە ولامدا فەرموى: «الذى يتسرع إلى هواي كما يتسرع البشر إلى هواه، والذي يغضب إذا أرتكبت محارمي».

واته: ئەو كەسە لام خۆشەويستترە له خەلكيتەر، كە رادەكا بۇ بەجيهانانى لىخۆشبوونى من، وەك چۆن ئادەمبازاد بە دواى ئارەزووى خۆيدا رادەكا و، ئەو كەسەى كە له كاتىكدا بى ئەمرىى من بكرى رقى هەلسى.

ئەى برادەران! تەماشە بكەن هۆى زۆرىەى ئەو خراپانەى له جيهاندا پوو دەدەن و، روژ بەروژ دیندارى كەم دەبیتەوه، ئەوهیه كە موسلمانان موداھەنەو روپامایى لەگەل دەسترویشتوان و سەرۆكان و خاوەن دەسەلاتەكاندا دەكەن و، سەبارەت بە فەرمانى خوا و ئەحكامى ئاين دلسوزى بەجى ناھيئن و، گوئى نادەنە فەرمانى خواو بە گوئى

پيغمبەرى خوا ناكەن و، چاويان لە تەمى و تەريپەى موسلمانانى نەزانەو نيبە. دەگپرنەوە كە رۆژىك شەفيقى بەلخى نامۆزگارى (هارون الرشيد)ى دەكرود پيى دەوت:

ئەى ھارون! خوا خانوويەكى ھەيە ناوى دۆزەخەو، تۆى كروو بە دەرگاوانى ئەو خانووەو، سى شتى بە تۆ داو، ھەتا بەو سى شتە موسلمانان لەو دۆزەخە دور بەخەيتەو: مال، شمشير، قەمچى. بە مال دەفەى داماوى و ئىحتياجى موسلمانان بەكى، تا بەھوى گرانى و نەداريببەو تووشى دزى و درۆزنى و پيگري و ستەكارى نەبن. بە ھوى شمشيريشەو رينگا لە غەدارو ستەكار بگري ھەتا زولم و زور لە خەلكى نەكەن. فاسقەكانيش بە قەمچى ئازار بەدى تا بە ئەدەب بن و فيسق و فجوور نەكەن، جا ئەگەر تۆ بەو جۆرەى پيىم وتى موعامەلەت كرد ئەوا خەلك لە دۆزەخ رزگار بەكەى و، تۆيش رزگار دەبى، ئەگەر نا تۆ لە پيىش ئەواندا دەرويتە دۆزەخ.

ئەى برادەرانى ئاينى! بە ھوى بى باكى و كەمتەرخەمى دەستەلاتدارەكانە بەم جۆرە ئاين و دەستپاكى و پياوھەتى كزو فەوتاون، ئەوانە لە پاشەپۆژدا لەسەر نەم كەمتەرخەمى و گوئ پى نەدانە سزاو ئازار دەدرين و، مادام نامۆزگارى كاريان تى ناكە لە خواى گەورە دەخووزم كە لە دنياشدا ھەر گيرۆدە بن.

رپوايەت كراوہ كە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ئەبدال لە ئوممەتى من، كە دەچنە بەھەشت، لەبەرئەو نيبە كە نويزو پۆژوويان زۆرە، بەلكو لەبەر سەخاوەتى نەفس و خاوينى سينەو دلسۆزيە بۆ موسلمانان.

رپوايەت كراوہ حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: موسلمان براى موسلمانەو، پيويستە بەرامبەر بە ھيچ كرووھەيەكى نارپوا لە نامۆزگارى كردنى سست نەبى، ئەگەرنا حەقى براپەتەى بەجى نەھيئاو. لە ھاوپيى پيغمبەر (ابو ھريرە)وہ رپوايەت كراوہ كە فەرموويەتى: دەمانبيست لە حەزرت (د.خ) كە لە رۆزى قيامەتدا مروفيك داوين گيرى مروفى دەبى و راي دەكيشى، ئەويش نايناسى و دەلى: تۆ چيت لەسەر منە؟ بۆ بەرۆكم بەرنادەى؟ ئەويش لە ولامدا پيى دەليت: تۆ لە دنيايدا چاوت لە من بوو كرووھەى خراپم دەكرود، دەستت نەدەھيئاپە رينگام و مەنعت نەدەكردم... مەبەست لەم فەرموويەى ئەوھە ھەركەس ئاگاي لە يەككە بى كە كرووھەى خراپ دەكا و، مەنعى نەكا ئەوہ لە رۆزى قيامەتدا ئەويش وەكو تاوانبارەكە سزا دەدرى، چونكە دەتوانى مەنعى بەكا لەو كرووھە خراپانە، بەلام كەمتەرخەمى تيا دەكا و مەنعى ناكە! بۆيە ئەويش دەبیتە ھاوبەشى تاوانەكە.

وینه دهردهکهوئ، له لای مروثی موسلمانیش عیبیه و خهوش و تاوانی موسلمانى برای دهردهکهوئ، جا به پنی پیوستی ئیسلامیهت پیوسته، هر کاتی موسلمان به عیبی موسلمانیکی زانی، تی بکوشی بو پاککردنهوئی لهو عیبیه، واته: منعی بکا له دووباره کردنهوئی نهو تاوانه و تی بکوشی بو نهوئی پهشیمان بیتهوه لهو جزره گوناوه.. هلی شدمگری: واتای ریوايهتهکه نهو بیت: که چون مروث نایهلی ناوینهی خوئی گهرد بگری و، نهگهر تیزی لی نیشته پاکى دهکاتهوه، وهما برای موسلمانى له گوناوه پاک دهکاتهوهو نایهلی گهرد بگری.

له حزرهتی عومرهوه (ر.خ) دهگپنهوه که فهرموویهتی:

«أذا رأيتم أخطاكم زل فقوموه، وسددوه، ولا تكونوا أعوانا للشيطان عليه».

واته: نهگهر براهیکی ئاینی خوتان بینی پی هه لخواو کهوته نیو هه لهوه فریای کهون و راستی بکه نهوه و بیخه نهوه سهر رپی راست و، مهبنه یارمه تیدهری شهیتان دزی نهو برادرهتان، واته به ناموژگاری یا بههیز هول بدن و مهیدانی نهوه مهدهن لهو هه لهدا بمینیتهوه، نهگهر منعی نهکن لهو هه لهیه، یا خو به پیچهوانه یارمه تیبی بدن لهو نیشه هه له یه دا نهوه دهبنه یارمه تیدهری شهیتان و، ئیوهش دوزمنایهتی لهگهل دهکن. نهگهر نهوانهتان پی نهکرا نهوا دوعای خیری بو بکن به لکو خودا رهحمی پی دهکا و بیخاته سهر پی راست و لهو تاوان و گوناوه دهسته دار بی.

خوای گهوره له بابته ناموژگارییه کهی لوقمانهوه بو کوره کهی دهفرموی:

«يَا بَنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ».

واته: پوله کهم! نوژی خوت له کاتی خویدا بهجی بینهوه، نهمر به چاکه بکهوه، نههی له خراپه بکهوه، نهگهر تووشی ئازار و بهلا بووی خوت بگره، چ به هوئی نهمر به چاکه و نههی له خراپه و، چ له ریگای ترهوه، دیاره (مهعرووف) نهویه موافقی شریعت بی و (مونکر) نهویه موافقی عهقی ساغ و شریعت نهبی. ریوايهت کراوه له پیغه مبهروه (د.خ) که فهرموویهتی «أن الله يكره سفاسف الامور» واته: خوای گهوره حزنناکات له ئیشی ناشایسته و هیچ و پوچ. نوژن کردن و نهمر به چاکه کردن و نههی کردن له خراپهوه، له کاتی ناخوشیدا خوژاگرتن له کاره گهوره بهجیکانه.

له پښغه مېره وه (د.خ) دمگړنه وه که فېرموويه تې: چهندي دلي مروث له پښاوي نهمر به چاکه و نهه له خراپه دا نازاري پي بگا نه وه نده پر دهبي له نوري نيمان.

له عېدوللا کورې عېباسه وه (ر.خ) دمگړنه وه وتوويه: حه زرتي پښغه مېره (د.خ) فېرموويه تې:

«يأتي على الناس زمان يذوب فيه قلب المؤمن كما يذوب الملح في الماء، قيل مم ذلك؟ قال: مما يرى من المنكر ولا يستطيع تغييره!».

واته: پوزگار يکي وه ها به سر خه لکيدا ديت که دلي موسلمان وه خوي نيو ناو، ده تويته وه، عه زيان کرد: له بهر چي؟ فېرمووي: له بهرته وه که کاري مونکر و ناشايسته و ناباري زور ده بيني و، ناتواني مهنعيان بکا.

نيسماعيل حقي (ر.خ) له تفسيره کهيدا فېرموويه تې: حه زرت (د.خ) فېرموويه تې يه کيک له نيشانه کاني نزيکيونه وه ي پوزي قيامت نهويه که نه هلي کرده وي خراب غالب ده بن به سر نه هلي حه قدا.

براکانم! غالب بوني گهلي خراب و ناحق کار به سر نه هلي حه قدا، له بهرته وه يه له هر شو نيكدا يه کي نيشيکي ناله بار بکا، مادام به پي ناره زوي ناده ميزاد بي، يارمه تيدهر ي زور زوره باوهر ي پي ده کن و يارمه تبي ده دن، به لام له هر لايه يه کي نيشيکي باش بکا له بهرته وه که خيلافي ناره زوي نه فسي خه لکه يارمه تيدهر ي زور که مه، به لکو بي باوهر ي به رامبهري ده رده بن، جا له بهر نه مه يه که مروثي پاک به هوي نه و مزعه نا له باره وه نزيکه دلي بي به ناو.

براکانم! خوي گه وره فېرموويه تې: «وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ» واته: له پښاوي بهر زکر دنه وي حه قدا تيکوشانيکي راسته قينه ي ته واو بکن.. جيهادو تيکوشانيش سي جوړه: جيهاد به ده ست. جيهاد به زمان. جيهاد به دل، واته: که مروث به خراپه يه کي زاني پيوسته، نه گه ر توانيي، به هيزو ده سلان مهنعي بکا، نه گه ر ده ستي نه ده رويش به زاني خوي هه ول بدا بو نه هيشتنی، يا نه و خراپه يه بگه بينيته ده سلان تاريک هه تا مهنعي بکات، نه مه ش به و شرتي نه بيته مايه ي فيتنه و ده ستر يزي کردن. جا نه گه ر ماوه ي نه مه يشي نه بو نه و ا به دل نه و کاره خراپه ي پي ناخوش بي و له خاوه نه که ي زوير بي، هر که سي يه کيک له م سي پايه ي نهمر به چاکه و نه هلي له خراپه يه ي نه بوو

ئەي برادەران! ئەم بە چاگەو نەھي لە خراپە گەلئى بە نرخن، تەنات ئەگەر نابالغئىك خراپەيەكى كرد، ھەرچەند ئەو موكلەلف نىيە، پىويستە لە سەر ئەو كەسەي پىئى دەزانئى و دەستى دەروا مەنعى بكا، ھەتا فىزى ئەو كارە خراپە نەبئى؛ واتە ئەگەر چى نابالغەكە بە كردنى ئەو كارە خراپە گوناھبار نابئى زەلامە پىزانە دەست رۆيشتووھكە بە مەنع نەكردنەكەي گوناھبار دەبئى و، فاسقىش دەبئى!

ئىمامى غەزالى (ر.خ) فەرموويەتى: لە ئايەتى پىروۆزى «والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض، يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر..» ھو دەردەكەويئ ئەگەر كەسئىك لە نئىو خەلكدا دەستى برؤا و، ئەم بە چاگە نەكا و نەھي لە خراپە نەكات، ئەو بە موسلمانى تەواو نادريتە قەلەم، چونكە ھەريەك لە موسلمانان دۆست و يارىدەرى يەكتىر، كە واتە دەبئى لە نئويانا ئەم بە چاگە و نەھي لە خراپە بكات ئەگىنا موسلمانى ساغ نابئى!

ھەر لە ئاخىرى ئەو ئايەتەدا خواي گەورە فەرموويەتى: «أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ» واتە: ئەو موسلمانانە ئەو سىفاتە پىشووئەيان ھەيە خواي گەورە مېھرەبانىيان لەگەل دەكا.. بە كورتى موسلمانى ئەم بە چاگە كەرى نەھي لە خراپەكەر لە دنياو قىامەتدا لە ژىر بەزەيى خوداي گەورەدايەو، ئەوانەش كە دەستيان دەروات و ئەم بە چاگە و نەھي لە خراپە ناكەن، بە پىچەوانەي پىشووھكان، لە ژىر بارى رقى و كىنەي خوداي گەورەدا دەبن، خوا پەنامان بدا. لە تەفسىرى ئايەتى «لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ» [۷۸] كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ» دا زاناكان فەرموويانە: وا مەعلوومە كە بەھۆى شوومى و نەگبەتتى تەرك كردنى ئەم بە چاگەو نەھي لە خراپەوە خوا دەرگاي دلى مۆر كردوون و لە كۆمەلئى مونافقانى حسىب كردوون و، بە ھۆى ئەوھو شايانى نەفرىنى خودا بوون و، چوونە رىزى كافرانەو.

بەلام يەكئىك لە تابعين لە يەكئىك لە ھاورىيەكانى پىغەمبەرى پرسىوہ: ئايا (بەنى ئىسرائىل) ھكان، كە مەسخ كران، لە ئيمان دەرچوون؟ ئەويش فەرمووى: نەخەير، بەلام نەزانەكانىيان خەرىكى گوناھ و تاوان بوون و، زاناكانىشان ھەندىكيان وازيان لە ئەم بە چاگەو نەھي لە خراپە ھىناو، بەم ھۆيەو خواي گەورە قىنى لئى گرتن و، گەلئى لە مروّقە خراپەكارەكانى مەسخ كردهو، واتە: لە شىوہى ئادەمىزادا نەھيشتنەو!

هندیکیش له زاناکانیان که وازیان له ناموژگاری و نهر به چاکه و نهی له خرابه نهینا، خوین و نهوانه‌ی دویان کهوتیوون و به گوینان کردیوون توشی مهسغ نهاتن و بهسه‌لامه‌تی مانه‌وه.

حزرتی عائشه، خوا له خوئی و له سیدی باوکی رازی بی دمگیریته‌وه که رۆئی حزرت (د.خ) هاته ژوره پیروزه‌که‌ی و، له شیوه‌ی مباره‌کی وه‌ها دهرده‌که‌وت که دلگران و زویره ئیشیکی گهره‌ی به دهسته‌وه هیه، یاخو سروه‌ی بو هاتوه، تهریفی له ژوره‌که دانه‌یشت و قسه‌ی له‌گه‌ل که‌سدا نه‌کرد، هه‌تا رۆیشت ده‌ستوویژنی گرت و، جا رۆیشته مزگه‌وت و دوو رکات نوویژنی (تحیه‌ المسجد) ی کرد، له پاش نهم نوویژه هه‌ستاو تهریفی رۆیشته سه‌ر مینه‌رو سوپاس و ستایشی خوی گهره‌ی کردو فرمووی:

«نه‌ی نادمیزاده‌کان! به‌راستی و دلسۆزی نهر به چاکه و نه‌ی له خرابه بکه‌ن، پیش نه‌وه‌ی وه‌زعتان وای لی بی ده‌ست به‌رز بکه‌نه‌وه‌و نزا بکه‌ن و، خوی گهره‌ی نه‌و نزاو پارانه‌وه‌تان لی قه‌بوول نه‌کا، داخو‌زه‌کانتان داوا بکه‌ن تا به نه‌وازشی خوئی به‌جیی، به‌یننی، پیش نه‌وه‌ی وه‌زعتان وه‌های لی بی که یارمه‌تی له خوی گهره‌ی داوا بکه‌ن و نه‌ویس بو‌تان جیبه‌جی نه‌کات!، له پیش نه‌وه‌دا داوای لی‌بووردن له خوی گهره‌ی بکه‌ن و نه‌ویس گویتان پی نه‌دا...»

نه‌وه‌ی فرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر دمگیریته‌وه ده‌لی: حزرت (د.خ) له‌سه‌ر مینه‌ره‌که له‌مه زیاتر قسه‌ی نه‌کردو هاته خواره‌وه، به پیچه‌وانه‌ی جاران که له‌سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌مایه‌وه‌و، له زور بابه‌ته‌وه په‌ندو ناموژگاری ده‌کرد؛ نه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه بوو که مه‌خلوق زور گوئی بده‌نه نهر کردن به چاکه و نه‌ی کردن له خرابه.

براده‌ران! له‌م فرمووده‌وه دهرده‌که‌وی پاش نه‌وه مروّف ته‌رکی نهر به‌چاکه و نه‌ی له خرابه‌ی کرد، ئیتر خوی گهره‌ی نزاو پارانه‌وه‌ی قه‌بوول نا‌کا..

له‌ه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) ریوایه‌ت کراوه که فرموویه‌تی: قه‌سه‌م به‌خوا پیویسته نهر به‌چراکه و نه‌ی له خرابه بکه‌ن نه‌گه‌رنا خوی گهره‌ی سه‌مه‌کاره‌کان به‌سه‌رتاندا زال ده‌کا و، نه‌و کاته مروّفه باشه‌کانتان له‌خودا ده‌پارینه‌وه‌وه‌و خوا نزاو پارانه‌وه‌یان قه‌بوول نا‌کات!

دمگیرینه‌وه که خوی گهره‌ی په‌یامی بو‌یه‌کێک له پیغه‌مبه‌ره‌کانی (بنی اسرائیل) نارد که

به زهلا ميكي خواپهرست بلي، كه له خه لك كه ناري گرتبوو گوشه گير بوو: فلان كه س! تو، كه ازت له دنياو خه لكي دنياي هيناوه، بو ناسايش و ناراميي نه فسي خوت و پتوه نديت له جيهان بريوه و هاتووي بو لاي من له نيو خه لكدا ريزت بو خوت پهيدا كردووه، كه واته چ كرده و پيه كت بو خاتري من كردووه بو سوياسگوزاري ئه و نازو نيعمه تانه ي پيم داويت ؟ كه پيغه مبه ره كه فرموده كه ي خواي گه وري به خواپهرسته كه گهياند، ئه و له وه لامدا عه رزي كرد: ئه و نيشانه ي بو خواي گه وره ده كرزن چين؟ پيغه مبه ره كه له سه ر ئه مري خوا فرموي: (هل عادييت في عدوا، وهل واليت في وليا؟ وعزتي لا ينال رحمتي من لم يوال في وليا ولم يعاد في عدوا) واته: نايا له بهر خاتري من دوژمنايه تيت له گهل دوژمني مندا كردووه؟ نايا له بهر خاتري من دوستانه تيت له گهل دوستي مندا كردووه؟ به گه وريي خوم قه سم ئه و كه سه ي له بهر خاتري من دوستي مني خوش نه وي، و له بهر خاتري من دوژمني من نه بوغزيني، هه رگيز به ره حمه ت و به زه يي من ناگا.

ئه ي براياني نايني له به رزي ماناو شيوه ي ديارى ئه و فرموده يه بكولنه وه، كه چون له پيشدا و له كاتي تووره بووندا باسي دوژمنايه تيه كه ي پيش خستوه، كه چي له كاتي ميه ره بانيدا دوستانه تيه كه ي پيش خستوه! پيوسته بزائن مه به ست له دوستي خوا موسلماننيكه فاسق نه بي؛ چونكه خوا فرمويه تي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واته: به راستي موسلماننه كان براي يه كن، و پيوسته مروفي موسلمان هه موو موسلماننيك به براي خوي بزاني و خوشي بو، به و مه رجه ي فاسق و خراپكار و تاوانبار نه بي، ئه گه ر تاوانبار و به دكاريش بو، نابي له خوشويستن و پياوه تي له گهل كردني وازيني، هه تا له ريگاي ئه مر به چاكه و نه هي له خراپه وه بيخاته وه سه رباري خواپهرستي و گوپرايه لي، تا ده گاته پايه ي ناو ميدي له چاكيووني، ئه و كاته سوننه ته، به لكو پيوسته، ئه و كه سه ببوغزيني؛ چونكه له پيغه مبه ره وه (دخ) ده گيزنه وه كه فرمويه تي:

«تقربوا إلى الله ببغض أهل المعاصي، والقوهم بوجه مكفهرة، واتمسوا رضا الله بسخطهم، وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم» واته: به بوغزاندي تاوانباران له خواي گه وره نزيك بنه وه، با رووتان گرژ بي له گه ليانداو به تووره بوونتان له وانه داواي خوشنوويي خوا يكه ن بو خوتان و به دوريتان له وان له خوا نزيك بنه وه، به لام لي نزيك بوونه و بيان بو ئه وي مه نعيان بكه ن له كرده وي ناشيرين، ده بيته هوي خوشنوويي خواي گه وره.

ريوايه ت كراوه كاتي كه مروف مردوو، له گوپدا شاردرايه وه گوپه كه ديته زمان له گهل

ئەو مروّقەداو پىنى دەلتى: من شويىنى فیتنەو تەنبايى و كرمم، خو تو دەترانى كە دەمرى، بوچى سەربەست و بى باك بووى لەم پوژە؟ جا ئەگەر مردووگە مروّقىكى باش و كردار چاك بى خوائ گەورە فریشتەيەك دەنیرى له باتى ئەو وەلامى گۆرەكە دەداتەو پىنى دەلتى: ئەى تو چاوت لى نەبوو كە له ماوہى ژيانيدا خەرىكى ئەمر بە چاكەو نەهى له خراپە بوو؟ كە گۆرەكە ئەم وەلامە دەبىستى دەلتى مادام وايە نیتەر من بوى دەبم بە باخى له باخەكانى بەهەشت و، بەسەر لەش و گيانيدا دەبمە بارانى رەحمەت..

رېوايەت كراوہ: (القبر أما روضة من رياض الجنة، أو حفرة من حفر النيران). واتە: گۆرې مزدوو يا دەبیتە باخێك له باخەكانى بەهەشت، يا دەبیتە چالێك له چالەكانى دۆزەخ!

رېوايەت كراوہ: هەر كەسێك خراپەيەكى بەرچاو كەوت يا پىنى زانى، پىنويستە لەسەرى مەنعى بكا بە دەستەلاتى خووى، ئەگەر دەستى دەپوشت، ئەگەر دەستى نەپوشت پىنويستە لەسەرى بە زمان مەنعى بكا (واتە: يا بپروات بە زمان ئامۆزگارى بكات، يا بە يەكێك لە دەستەلاتدارەكان بلتى: مەنعى بكا، بەو مەرجانەى كە شەرىعەت دای ناون). خو ئەگەر ماوہى ئەمەيشى نەبوو ئەوا لەسەرى پىنويستە بەدل ئەو كارە ناشەرىيە ببووغزىنى و ناپازى بى لىتى، ئەم پایەى دوايىيە (أضعف الأيمان)ە، واتە: كەمترین پایەى نيشانەكانى نىمانە كە لە مروّقى موسلمانەو دەرىكەوى و، لەم پایە بەولاوہ هیچ پایەيەكى نىمان نامىنى، واتە: ئەمەش نەبوو نیتەر نىمان له دلا نامىنى.

نىمامى ئەحمەدى كورپى حەنبەل (ر.خ) فەرموويەتى: بركەى دوايىيە ئەم فەرموودەيە ئەو دەگەيەنى كە هەر كەسى پى ناخو شىبونى دەروونى نەمىنى كافرئ خەفیفە، چونكە لای نىمام ئەحمەد مروّف يا موسلمانە يا كافرەو، بو كافرئش لای ئەو دوو جۆر كوفر هەيە: يەكەم كوفرئ قورس كە برىتییە له باوهر نەكردن بەخوا، يا بە پىغەمبەرانى خوا، بە مەلائىكەو، بە كتیبى خوداو، بە پىغەمبەران و، بە روژئ قىامەت و، بە قەزاو قەدەر و باوهر نەكردن بە پىنج فەرزەى نوێزو هاوچەشنەكانى. جۆرى دووهم كوفرئ سووكە، وەكو بەدل مەنع نەكردنى كارى ناشەرى و، نەكردنى نوێزو، نەكردنى جىهاد... هتە... بەدل پى ناخو شىبونى كارى ناشەرى فەرزى عەينە لەسەر هەموو تاقە موكەللەفێك، بەلام ئەمر كردن بە چاكەو نەهى كردن له خراپە بە دەست يا بە زمان، ئەو فەرزى كىفایەيە.

ئەي براكانم! ھەر شتېك و ھەر كارتېك مروّف بەدل ھەزى لى نەكا ناچار بە دەست و بە زمان مەنعى ئەو شتە دەكا، ئەگەر بە دەست و زمان نەتوانى مەنعى بكات، ئەوا بەدل رقى لىئى دەبىتەو، جا ئەگەر بە دەست و زمان نەتوانى مەنعى بكا، بە دلئىش رقى لىئى نەبى، ئەو مەنعى واپە بەدل ھەزى لىئى دەكا، كە بەدل ھەزى لىئى كەرد ديارە تاوانبارە: چونكە واجبىكى تەرك كەردووە كە لە توانايدا ھەيە.

رېوايەت كراو ھەركەسك ناموزگارېيەكى باش بكا، خەلك ئاگادار بكا لە واجبىك يا لە سوننەتېك، ھەر كەس رەفتارى پىئى بكا ھەتا رۆزى قىامت ئەو ناموزگارېكەرە ھاوبەشى خىرى ئەو رەفتارىيە ھەتا ھەتايەو، لە كاتى گەيشتن بە خواى گەرە لە قىامتەدا بە تەواوى پاداشكەى بو حسيب دەكا..

لە جوملەى « فوفاه حسابە» لە قورئانى پىرۆزدا وا دەردەكەوى كە بىجگە لە ھاوبەشى لەو پاداشەدا، خوا لە رۆزى خۆيدا پاداشى زياترى پى دەدا، واتە: ھاوبەشى لەو پاداشەدا بو ئەو كەمەو، خواى گەرە زياترى پىئى دەبەخشى.

لە فەرموودەى پىغەمبەردا ھەيە كە ئەگەر پاداشى ھەرچى خواپەرستى ھەيە كۆ بكرىتەو ناگاتە پاداشى جىھادى لە رىئى خواداو، پاداشى ھەموو جىھادى لە رىنگاى خوادا كۆبكرىتەو ناگاتە پاداشى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە و، وەك پىئالە ئاويكە بەرامبەر دەريايەكى گەرەى بى سنور، بەلام پىويستە بزائن ئەم پاداشتە زۆرە بو كەسكە كە لەبەر رەزاي خواى گەرە ھەمىشە بەردەوام بىت لە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە، ئەگەرنا كەمىك ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە ناگاتە پايەى جىھادى لە رىنگاى خوادا..

ئەي برادەران! بىر بكنەو كە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە چ سامانىكەو چ پايەيەكى بەرزى ھەيە لاي خواى گەرە، بە رادەيەك لە جىھادو غەزاي كافران خىرى زۆرتەرە، مروّفى ھوشيار و بەختيار ئەو كەسەيە كە بەدواى ئەم پايە بەرزەدا بگەرى.

رېوايەت كراو: ئەو كەسانە ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە دەكەن خەلىفەى خواو خەلىفەى قورئان و خەلىفەى پىغەمبەرى خوان، كەسك خەلىفەى ئەمانە بى لە خواو نزيكەو، بەر بەخشش و لى خوشبوونى دەكەوى.

تەماشاكەن پىغەمبەرى خوا (د.خ) فەرموويەتى «لأن يهدي الله بك رجلا خير لك من

الدنيا وما فيها » واته : بئى گومان ئەگەر خىواي گەرە بە ھۆى تۆۋە يەكك بختە سەر پىنگاي راست لە ھەرچى دارايى و سامانى جىھانە باشترە بۇ.. بۇ نمونە: ئەگەر بىي بە ھۆى نويزکردنى مرقىكى نويزنەكەر، يا پەشيمان بوونەھوى مەى خورنك، يا ازانھىنان و تۆبەکردنى داوین پىسىك، يا بىتتە ھۆى موسلمان بوونى جوولەكەيكە يا گاوريك ئەۋە چاكتەرە لەھوى كە لە خۆرھەلاتەۋە تا خۆرنشېن مولكى تۇ بئى و، دەرمانتى ئالتوون و زيوى ھەمووى بۇ تۇ بئى و سەرفى ھەژارانى بكەى.

پىويستە تۇ باۋەرپت بەم فەرمودەى پىغەمبەرە (د.خ) ھەبئى لەبەر چەند دەليل، يەكەم: چاكتە لەگەل گەدادا نازارى برسېتەى لادەبات، بەلام ئەمر بە چاكتە و نەھى لە خراپە نازارو سزاي پۆزى قىامت لادەبا. دووم: ئەۋەى بە گەدايانى دەھى سەرف دەبئى و نامىنى، بەلام ھىدايەت و راھنمونىيى ئاينى ئەنجامى خىرى ھەتا ھەتايە دەمىنى. سىيەم: خىزمت كردنى دنيايى دەبىتتە ھۆى ژيانى دنيايى كە پايدەدار نىيە، بەلام خىزمت كردنى ئاينى دەبىتتە ھۆى ژيانى نەبىراۋە، ديارە فەرقى ئەم دووانەش زۆر زۆرە. رىوايەت كراۋە كە ھەزرت (د.خ) فەرمودىتە: بەو خوايە قەسەم، كە گيانى منى بەدەستە، ھەندئى كەس لە ئوممەتى من كاتىك لە گۆر دىنە دەرەۋە بۇ ھەش شىۋەيان دەبىتتە شىۋەى مەيمون و بەراز؛ لەبەرئەۋە كە لە دنيادا بەرامبەر بە فاسقان و تاوانباران پوپامايى و پىايان كىردوۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە دەسلەتايان بوۋە مەنعىان نەكردوون لە گوناھ....

براكان! ھەزرت (د.خ) فەرمودىتە: نىشانەى ھاتنى قىامت سئ شتەو، لەو فەرمودەدا ئەۋەى باس كىردوۋە كە نىشى باش بە خراپ دەدرىتتە قەلەم و نىشى خراپ بە نىشى باش!

ماناي ئەم فەرمودەى ئەۋەى، ئەم رەۋشە دەبىتتە شىۋەى ياساۋ نەرىتى خەلك، كە ھەركەس ئەمر بە چاكتە بكا ئەۋ ئەمر كىردنە بە خراپ دەزانن و نازارى ئەمر كەرەكە دەدەن و، لە بەرچاويان لەكەدار دەبئى! خۇ ئەگەر نازارىشى نەدەن ئەۋا لە پاشەملە باسى بە خراپى دەكەن و غەبىيەتى دەكەن! ئەم غەبىيەت كىردنە لە سەر من رووى دا: لەم بەينە پىشۋودا لە قەراخى شارددا خىۋەتېكىيان ھەلدابوۋ بە ئاشكرا شەرابيان تيا دەخواردوۋە، منىش ھاتم فەقىھكانم كۆكردوۋە تا بېرۇم مەنعىان بكەم. ھەندئى لە پىاۋى ماقوۋل دەستيان ھىنايە پىنگام و نەپۇشتم بۇ سەريان، كە ئەھلى خىۋەتەكە بەمەيان زانى رۆيشتن بۇ لاي فەرماندارى شارو، ئەم نىيازەى منيان بە ئاشوۋىيىكى گەرەۋە فىتتەجۋىي

دایه قه‌لم و، فەرمانداریش، له‌بەر به‌دخوویی، موافقی رای ئه‌وان بوو، مه‌زبه‌ته‌یه‌کیان ئاماده کردبوو که کاره‌که بخه‌نه په‌سمیاته‌وه تا ئیمه له شار دور بخه‌نه‌وه، به‌لام له په‌حمی خواوه ئه‌هلی شار تیکرا مه‌نعیان کردن، به‌لام تا ئیسته هه‌ر کینه له دلایندا ماوه.. په‌نا به‌خوا..

جا با بگه‌رینه‌وه سه‌ر فەرمووده‌که‌ی چه‌زرت (د.خ) که فەرمووده‌یه‌کی درێژه: هه‌ندی له هاورپیه‌کانی عه‌ریان کرد: چون ده‌بی موسلمانان چاکه به‌ خراپه‌و، خراپه به‌ چاکه بزانت؟ نایا ئه‌مه پووده‌دا؟ فەرمووی: به‌لی به‌و خودایه که گیانی منی به‌دهسته ئه‌و وه‌زعه دیته جی و، خوای گه‌وره سویندی خواردوه که ناشوویکی وه‌ها ده‌نیرم بو ئه‌و گه‌له تاوانباره که مروقی وشیار لیتی سه‌رسام ده‌بی له‌بەر ناباری و چاره‌نه‌کراوی!!

ریویه‌ت کراوه: هه‌ر کۆمه‌لیک تاوان و گوناوه له نیویاندا باو بی و ده‌ستپویشتوه‌کانی مه‌نعی ئه‌و تاوانه و گوناهاهانه نه‌که‌ن، خوای گه‌وره هه‌موو ئه‌و کۆمه‌له تیکرا، به‌ چاک و خراپیه‌وه گیرۆده‌ی سزا ده‌کا.. به‌ ده‌لیلی ئه‌وه‌ی که له قورئانی پیروژدا فەرموویه‌تی: «وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ».

واته: خوتان له‌و مه‌ینه‌ت و ئاژاویه به‌باریزن که ته‌نیا تاوانباره‌کانتان ناگریته‌وه، به‌یشرانن که خدا سه‌ختگیره!

ریویه‌ت کراوه: که نه‌گه‌ر له ناو هۆزیکدا یه‌ک که‌س خه‌ریکی گوناوه و تاوانکاری بی و، هۆزه‌که له‌گه‌ل ده‌ست رویشتنیدا تاوانه‌که مه‌نع نه‌که‌ن ئه‌وا هه‌موو ئه‌و هۆزه دووچاری سزای خوا ده‌بن.

ریویه‌ت کراوه که چه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: «لا يزال لا اله الا الله تنفع من قالها حتى يستخفوا بها، قالوا: وما الاستخفاف بها؟ قال: الاستخفاف بها وبحقها أن يظهر العمل بالمعاصي فلا ينكرونه ولا يغيرونه». واته: هه‌میشه رسته‌ی (لا اله الا الله) سوود به‌و که‌سه ده‌دا که ده‌یلی و ده‌یخوینیته‌وه، هه‌تا پوژنی کار ده‌گاته راده‌یه‌ک گالته به‌و رسته‌یه‌و به‌ مافی ئه‌و رسته‌یه ده‌که‌ن، عه‌ریان کرد: چون گالته‌ی پی ده‌که‌ن؟ فەرمووی گالته کردنه‌که ئه‌وه‌یه که کرداری خراپ و تاوانکاری له ولاته‌که‌یاندا سه‌ر هه‌لبدا و، ئه‌وانیش له‌گه‌ل تواناشدا مه‌نعی نه‌که‌ن و نه‌یگۆزن.

ریویه‌ت کراوه که چه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: خوای گه‌وره شاریک له ناو ده‌بات، ئه‌و

شاره ههژده ههزار مروقی چاک و خوورپه وشت پاکی تێدایه که به پیتی یاسای پیغه مبههرا ن ربهفتار دهکهن، عهزریان کرد هوێ ئهوه چیه که خودا سزای بی گوناوه کانیش دها حهزرت (د.خ) فهرمووی: ئهو مروقه باشانه ئهمریان به چاکه و نههیان له خراپه نهدهکرد، بۆیه هه موویانی به سزا گه یاند.

ریوایهت کراوه که خوای گهوره سرووشی بو حهزرتی (شوعهیب) نارد: که چل ههزار کهس له چاکانی ئوممهتی تو له گه ل پینج سه ده ههزار فاسق و فاجردا به هیلاک دهم، ئه ویش عهزری بارمگای خوای کرد: ئه ی خوایا چاکه کان بو به هیلاک ده ده ی؟، خوای گهوره فهرمووی: له بهر ئه وه ی له کاتی هه تکی حورمه تی نایندا ئه وان ئه مر به مه عرووف و نه هی له مونکه ریان نه کردوه.

ریوایهت کراوه مروقیکی ربهفتار باش له ناو کو مهنی له بهد ربهفتاران ئه ویش به سزای خوا گیرۆده بو، له بهر ئه وه که دراوسی و هاوپی ئه و خراپانه بووه و پووی لی ترش نه کردون.

براکان! ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه به دو به ش جیه جی ده کری، یه که م زانایانی ئاین، دوهم سه روکان و کار به ده ستان، واته: به زاناکان به ته نیا ته واو نابی، ئیتر هه ره مه ی خه لک و نه خوینده واران مه علوماتیان که مه و، به کاری ئه وه نایه ن ئاموژگاری ئاینی بکه ن، به لām له سه ریان پتویسته به قه ده ر فام و زانستی خو یان ته مینی کهس و کارو خیزانی خو یان بکه ن، ئه گه ر خسته یانه پشتگو ی و که مه تر خه مییان کرد ئه وا ئه وانیش به تاوانبار ده ناسرین. به پیی فهرمو ده ی شه ریه تی پاکی ئیسلام زانینی یه که مه سه له ی ئاینی و فی رکردنی به نه زانان به قه ده ر هه زار رکات نو یژی سونه ت خیزو پاداشتی هه یه؛ چونکه فهرزی علیم له هه موو فهرزیک گه وره تر و سونه تی علیم له هه موو سونه تی گه وره تره ..

ئه ی برایان! ئه گه ر چی له بهر پایه و حورمه تی پیغه مبه ر (د.خ) سزای مه سخ بو نه وه ی سوره تی ئاده میزاد هه لگی راوه، به لām مه سخی ئه خلاق و خوورپه وشت هه ر ماوه؛ ته ماشا که ن ئه و ئاده میزادانه ی که له نایندا که مه تر خه می ده که ن و یاسای ئاین په یره ی ناکه ن خوورپه وشتی به دو ناشایسته دا گیریان ده کا، وه کو حه سوودی و رق و کینه و دل به قی و نامه ردی و درۆ ساخته چیه تی، هه روه ها پیت و به ره که ت له پزق و پوزی یان هه لده گیری و، خاوه ن ده سه لاتیش بن، ژبان یان هه ر تال و ناخوش ده بی ..

حه زهت (د.خ) فهرموويه تى : «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة، قالوا: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا الا جاءه ما ينغصها عليه». واته: پاداشتى تاوانكردن و له سهر گوناھ رويشتن نهويه كه تاوانباره كه له خوداپه رستيدا سبست دهبي و، رۆزى تهنگ دهبي و، تهناهنه تهگه ر دلخوازىكى خويشى دهست كهوى به هه لائى تهگه ريه كى لى تاين دهبي كه خويشيه كهى لى تال دهكا و دهيكاته قوزه لقورتى!

رئوايهت كراوه كاتى كه خوداي گهوره خهشم و رقى له كومه لى گرت شهش به لايان به سه ردا دهكا: نرخى شت ومهك گران دهكا له سهريان، عومريان كورت دهكا، له مامه له و كرپن و فروشتندا قازانج كهه دهبي، له كاتى پيويستيدا بارانيان بو نابارى، ناوى سه رچاوهيان كهه دهكا، پياو خراب به سهرياندا زال دهبي. ئەم به لايانه به لاي زوره له دهرويه رى نيمه دا ههن. له ههندي فهرمووده ي پيغه مبه ردا ده به لا بو نهو كومه له باس دهكا، نهو شهشه كه وتمان و چواري تریش كه بریتين له مانه: يه كهه دهوله مهنده كانيان زهكات نادهن، دوهم گه داكانيان نويز ناكهن، سييه م سه روكه كانيان داوين پيس دهبن، چواره م فه رمانداره كانيان سته مكار دهبن.

براکان! نهگه ره هموو عومرى خوتان له نهمر به چاكه و نهه ي له خراپه دا بهخت بکهن و تاقه كه سيك به هوى ئيووه بکه وئته سه ر رينگاي راست و بزائن عومرتان به خه سار نه چوه، چونكه له هه ديسى پيغه مبه ردا هه يه: نهگه ره مروفيك به هوى تزوه رينگاي ناين بگريته به ر بو تو له هموو سامانى جيهان چاكرته، واته: نهگه ره هموو جيهان مولكى تو بى و بيده ي به خه لك به قه ده ئوه خيرى نييه كه گومراهى به خه يته سه ر رينگاي راست؛ چونكه له رۆزى دواييدا پيغه مبه ركه ان (د.خ) له هموو كهس نزىكترن له بارمگاي خواوه، پاش پيغه مبه ران نهو كه سانه كه په رپه ويى نه وانيان كر دووه، خه لكيان بو خواپه رستى و پياو چاكي بانگ كر دوه، بيگومان ئەم پايه ي نزىكيه له بارمگاي خوا له هموو جيهان به نرختره. له راستيدا هه ر قازانجيك به هه ر كهس بگه يه نرى له جيهاندا خزمه تى ژيانى دنياى ناپايه دار دهكا، به لام رى به دييى و كارى چاك پيشانندان خزمه تى ژيانى پاشه رپۆزى نه پراوه ي هه تاهه تا دهكا، بيگومان ئەم رى پيشاننده وهك نهويه نهو كه سه له حاله تى مردندا بى و تو زيندوى بکه يته وه؛ خواي گه ورهش له قورئانى پيرۆزدا ده فه رمووى: «وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا...»

گومرا هرکدنی که سیکیش وه کوشتنی نهو که سهیه: «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا».

ریوایهت کراوه له (ابو هریره) وه (رخ) که عهززی حهززهتی کردوه: ئیمه خویمان ئیشی چاکه نهکهین و دهسبهرداری ئیشی خراپه نهبووین چون نهمر به خه لکی بکهین کاری چاکه بکهن و نههیی خراپه بیان لی بکهین؟! حهززهت (د.خ) له وه لامدا فهرموی: «مروا بالمعروف وان لم تعملوا به، وأنها عن المنکر وان لم تنتهوا عنه کله» واته نهمر کردن به چاکه و نههیی کردن له خراپه له سهر موسلمان واجبه ههرچون بی، واته: خه لکه کهی تر گوئی بگرن بیان نا، خاوهن نهمرو نههیهه کان خویمان رهفتاریان باش بی و، به پیی نهمرو نههیهه که رهفتار بکهن بیان نا؛ چونکه به وه که کابرا خوئی فاسق بی نابی ته رکی نهمر به چاکه و نههیی له خراپه بکا، به لی نهم جوړه مروّقه به هوئی فیسقه که یه وه سزای خوئی وه ردهگری، به لام به هوئی نهمر به چاکه و، نههیی له خراپه کیشیه وه خوای گه وره پادا هستی چاکی ده داته وه، نه گهرچی سزای نه وهش دهری که به پیی گوفتاره کهی خوئی رهفتار ناکا!

دهگری نه وه له پاش وه فاتی (ابو سهل) که یه کیک بوو له پیاو چاکان، یه کیک له خه ودا چاوی پی کهوت و پرسپاری لی کردو ههر له خه وه که دا لیی پرسپیوو: نایا له سزای خوای گه وره بزگار بووی و، به چی بزگار بووی؟! نه ویش له وه لامدا فهرموی: ههرچی ورده کاری زانستی بوو هه مووی بوو به توزو بلاو بووی وه وه هیچ سوودم لی وه رنه گرت، به لام هه ندی نه حکامی ناینیم فیزی شاگرده کانم کردبوو، نه وانه بوونه هوئی بزگار بوونم له سزای خوای گه وره. خوای گه وره فهرموی ته تی: «وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةُ إِلَى رَبِّكُمْ وَعَلَيْهِمْ يَتَّقُونَ [١٦٤] فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ». واته: (به نی نیسراییل) له ریگای ناین لایان داو وازیان له کاری چاکه هینا و دهستیان دایه تاوان و گونا هکردن، لهو کاته دا زاناکانیان بوون به دوو به شه وه: به شیکیان دهستیان کرد به نهمر به چاکه و نههیی له خراپه، به شیکیان وازیان له قه ومه که بیان هینا، به به شی یه که میان دهوت: ئیوه بو چی ناموزگاری قه ومیکی وه ها ده کهن که خوای گه وره بی گومان دهیانفه وتینی و له پاشه رورژدا سزایان ده دا؟! به شی یه کهم له وه لامدا وتیان: هه تا نهم ناموزگاری به مان بیته عوزرو به هانه بویمان له

بهردهمی بارمگای خواوهندی گهردهاو، بتوانین بئین: خودایا! ئیمه ئاموژگاریمان کردن، بهلام ئەوان گوئیان لئ ئەمگرتین، ههروهها بویه ئاموژگارییان دهکهین دهئین بهئکو له تاوان دهستبهردار ببن و له ترسی سزای خوا واز له گوناھ بهئین.. جا که (بهنی ئیسراییل)ه تاوانبهرهکان ئەو دهرزهو ئاموژگارییانهیان فهراموش کرد، تهنیا زانا پهروشکان، که ئاموژگارییان کردبوون، پرگاران کردن و، ئەوانی تر- که ستهمکارو گوناھبار بوون سزیمان دان؛ چونکه له فرمانی ئیمه دهرچوون، ههندی له زاناکانیان لهبهرئوه نهمریان به چاکه و نههییان له خراپه نهدهکرد، ئەوانی تریشیان لهبهر تاوانباری... جا لهو نایهته پیروژهوه دهردهکهوی ئەو کهسانهی واز له ئەمر به چاکه و نههی له خراپه دههئین، لهگهڵ دهست رویشتندا، ئەوانهش وهکو فاسقهکان به نافهران و گوناھبار دهرینه قهلم.

دهگێرپهوه: که عهبدوئلائی کورپی عهباس، خویان لئیی پازی بی، که ئەم نایهتهی دهخویندوه دهگریاو دهیفرموو: ئیمه کاری بهد دهبینن و بی دهنگ دادهنیشین!...

ئهی برادهران! هاوار به حالی ئەو خاوهن دهسهلاته موسلمانانه، که دهستیان دهرپوا و به چاوی خویان کاری بهدی جوراوجور دهبینن و دهس ناهیننه پێگای ئەو کاره خراپانه!

ئهی برادهران! ئوممتهی (بهنی ئیسراییل) لهسهر گوناھکاری و بی گوئیی کردنی فرمانی خوی گهوره، ههندیکیان مهسخ کران، واته چوونه پیستی مهیموون و بهراز، بهلام ئەم ئوممتهی ئیسلامه، لهبهر شرافهت و پایهی حهزرتی (محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم) له مهسخ بوون پاریزراون، نهگه چیه بههوی تاوانباریهوه ئەخلاق و خوورپهوشتیان دهگورپی، ئەهی نابینن لهه پرژهدا له نیو موسلماناندا مافهکانی ئیسلامیهت، وهکو غیرهت و وهفاو راستی و میهرهسانی و دلسوزی و پراگرتنی دئی دراوسی و پیز له ئەهلی دین گرتن ههراویان ماوه!..

له کتیبی (کشف الاسرار)دا دهئیی: ئەهی موسلمانان! له خهشمی خوی گهوره تو لهسهندنی بی باک و کهمهترخهه نهبن، خوی گهوره که رقی له ئوممتهی پیشوگرتووه شیوهی ئینسانیی لئ ههنگرتوون بهلام غهزهه لهه ئوممتهه بگری خوورپهوشت و دهرونیان دهگورپی، و دئیان رهش دهکاتهوه، مهولانا جهلاله دین رومی له (مهسنهوی) یهکهیدا دهفرمووی:

نقض توبه و عهد آن اصحاب سبت
 موجب مسخ آمد و اهلاك و مقت
 پس خدا آن قوم را بوزینه کرد
 چونکه عهد خود شکستن بود بد
 اندرین امت نبود مسخ بدن
 لیک مسخ دل بود یا ذا الفظن
 مسخ ظاهر بود اهل سبت را
 تا ببینند خلق دل کبت را
 از رهی سی صد هزاران دگر
 گشته از توبه شکستن خوگ و خر

واتای نهم شیعه فارسیانه به کوردی نهمیه:

بو نه‌هلی شه‌مه تی‌کدانی په‌یمان
 بوو به هۆی مه‌سخی سووره‌تی نه‌وان
 چونکه بی عه‌دی ره‌وشتیکه دوون
 شیوه‌ی نه‌وگله‌ی گۆزی به مه‌یموون
 ئوممه‌تی نیسلام شیوه‌ی ناگۆزی
 به‌ئێ خویی چاکی دئی دمگۆزی
 بوچ گۆزی شیوه‌ی شه‌مه‌گیره‌کان
 تا ببین به‌په‌ند له‌ بوژی‌ره‌کان
 ژماره‌یه زۆر له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر
 له‌ تۆبه‌شکین بوون به‌ خووگ و که‌ر

جا براکان! بزائن نه‌مر به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌ ده‌وله‌ت و سامانیکی به‌نرخه‌و،
 هه‌رکه‌س به‌شی له‌م ده‌وله‌ته‌ نه‌بی خاوه‌ن شه‌قاوه‌ته‌و، هه‌رکه‌س تیا‌یا به‌شدار بی
 به‌ختیا‌رو خاوه‌ن سه‌عاده‌ته‌. وصلی الله‌ علی سیدنا محمد وآله‌ وصحبه‌ والتابعین. و آخر
 دعوانا أن الحمد لله رب العالمین..

نابینی حزرهت (د.خ) داوای شایه تومانی له عه ره به ده شته کبییه کان ده کردو، تنیا به وتنی (شهادتین) قه ناعه تی ده کردو!

همووتان دهرانن که خوای گه وره نایه تی «لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا» ده کات به به لگه ی تاک و ته نیایی خو ی و هه رهمه ی موسلمانان بهم به لگه یه قه ناعه ت ده کن.

به لئی نه گه ر مرو فیک ی موسلمان ی زور زیره ک هه بوو که به به لگه ی خه لکی هه رهمه قه ناعه تی نه کرد، نه و کاته پیو یسته که به لگه ی به هیزو کاریگه ری بو به یئریته وه.

خوای گه وره له قورنانی پیروزدا به پیغه مبه ری خو ی ده فهر مویت «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ».

واته: نه و ناده میزادانه ی که وشیارو زیره ک و پایه به رزن به حکمه ت- واته: به لگه ی کاریگه ر- بانگیان بکه بو فهرمان بهرداری خواو، نه وانه ش که له و پایه دا نین، به لکو له هه رهمه ی خه لکین، به وتارنکی نیقناعی و ناموزگارییه کی جوان و په سه ند ناموزگارییان بکهو، که جیدالت کرد به شیوه یه کی جوان بیکه...

وا دهرکه وت که مبه ست له (حیکمه ت) ده لیلی قه ته ی و یه قینییه، که له گه ل نه وانه ی بیریان تیژوه تیگه یشتوون به کار ده هیئرئ و، مبه ست له (مه وعیزه ی حه سه نه) چه شه ده لیلنکه که قه ناعه ت به گوئکر بکا، ئیتر، با قه تعییش نه بی، که له گه ل راه ی تیگه یشتنی خه لکی هه رهمه دا بگوئجئ، مبه ست له (موجاده له) ش گفتوگو یه له گه ل نه وانه دا که زانیارییان که مه و، زورتر حه زیان له قسه ی بی سوو ده! پیو یسته بزانتن که ناسینی راسته قینه ی زاتی په رومردگار له عه قلّه وه دووره و نه سه تمه، نه وانه ی له م بابّه ته وه ناشنایه تی بیان هه یه فهرموویانه: نه گه ر که سی پرسیری کرد که ناسینی زاتی په رومردگار به چییه؟ له وه لاما د بلین: خوا مه ووجوده یانی هه یه، واحیده یانی: تاق و ته نیایه، (قائم بالذات) ه: واته خو ی به خو ی هه یه و، وه ک (عه رهن) نییه که به شتیکی تره وه راه وستابئ، له ه یچ شتیک ناچی و، هه رچی به خه یالی ئیمه دا بی وه هانییه. ناسینی سیقاتی خواش نه وه یه که بزانتن خوای گه وره عه لیمه، واته: زانایه و، به هه موو شت دهرانئ و هیچی لی ون نابئ. موریده، واته: خاوه نی خواسته و هه ر شتی نه و خواستی له سه ری هه بی پیو یسته بیئ و، هه ر شتی خواستی نه وی له سه ر نه بی نابئ. قه دیره، واته: خاوه ن ده سه تلات و توانایه و نه وه ی بیه وی ده یکا. سه میعه، واته: هه موو شت ده بیسی و هه ر ده نگئ هه بی، به رز یا نزم، دوور یا نزیک له هیزی بیستنی نه و دهرناچی. به سیره، واته:

هه موو شت دهبنی و، گهوره و بچوک و دوورو نزيك له دهسه لاتی بینینی نه و دهرناچی.
حه بییه، واته: زیندوووه نامری..

پیویسته بزنان که ههروه کو حقیقه تی زاتی خوی گهوره په ی پی نابری و کس پی ناگا، حه قیقه تی سیفه ته کانیشی نه زانراوه و کس په ی پی نه بردون، چونکه بیرو هوشی ئیمه و بۆچونمان سنورنکی تایبه تی هیه و، لهو سنوره تیپه ر ناگا، حه قیقه تی زات و سیفه ته کانی خواش بی سنوره و به ههست و بیرری کورتی که موکورپی ئیمه دهرک ناکری، واته: زات و سیفه ته کانی خوی گهوره دواهاتن و برانه وهیان بۆ نییه، به لام بیرو هوش و تیبینینی ئیمه شتیکی که موکورپو براره وه، توانای نه وه ی نییه په ی به کونه ی زاتی خودا به ری..!

نه ی بریانی ئینی له گه ل ئه مانه دا که وتمان پیویسته بۆ ئیمه به گشتی که بزانی چی پیویسته بۆ خواو، چی مه حاله و، چی مومکینه و بوون و نه بوونی په وایه:

بزنان نه و سیفه تانه ی بۆ خوی گهوره پیویستن و ده بی ببن بیست سیفه تن:

یه که م: سیفه تی نه فسی که (وجود)ه، واته: بوون، یانی: زاتی خودا سیفه تی بوونی هیه و، پیویسته بی.

دووم: سیفه تی (قدم)ه، واتای (قدم) نه وه یه که نه بوون پیش بوونی نه که وتوووه هر بووه کاتی نه بووه که خوی گهوره نه بووی نه مهش سیفه تی (ازلیه)ه.

سییم: سیفه تی (بقا)یه، واته کاتی نابی که خوی گهوره نه بی و، هه میسه ده بی، نه مهش سیفه تی (ابدیه)ه.

چوارهم: موخاله فه ی حه وادیته، واته: زاتی خودای گهوره له هیج ذاتیک ناچیت و، سیفه تی له سیفه تی کس ناچی.

پینجه م: (قائم بالذات)ه، واته: خوی گهوره خوی به خوی هیه و پیویستی به هیج که سیک و هیج شتیک نییه.

شه شه م: ته نیایییه، واته: خوی گهوره یه ک زته و زاتیکی تر نییه له گه لیداو، سیفه ته کانی هه ر بۆ نه و، کهس له و سیفه تانه دا، هاویه شی نییه.

ئه م پینج سیفه ته دوا بییه به ناوی (سیفاتی سلبيه) وه مه شه ورن ؛ چونکه له واتای ئه م

سیفاتاندا نہ فی و سہلب ھہیہ، بۆ نمونہ: کہ دەلئین خوا قەدیمە و قیدەمی ھەیە واتە: نەبوونی لئ پئیش نەکە و تووہ، کہ دەلئین بەقای ھەیە واتە: نافەوتی و نەبوون ناکە و یتە پاش بوونی، کہ دەلئین موخالیفی ھەوادیسە واتە: وینەئیی نییە «لیس کمثلە شی»، کہ دەلئین (قائیمی بیلزاتە) واتە: ئیحتیاجی بە ھیچ شتی نییە. ھەوتەم صیفەتی ھەیاتە، واتە: خوای گەورە زیندووہ، بە زیندووہ تیبەک کہ پەیوہندی بە مەزاج و لەشووہ نییەو، ھەرگیز نابریتەوہ.

ھەشتەم: سیفەتی عیلمە، واتە: زانست، یانی: خوای گەورە لە ئەزەلوہ ھەتا ئەبەد ھەرچی بوو ھەرچی ھەیەو ھەرچی دەبیت بە ھەمووی دەزانئ.

نۆیەم: سیفەتی ئیرادەییە، واتە: خواست، یانی: ھەر شتیک خواستی خوای لەسەر بیت دەبی و، ھەرچی خواستی ئەوی لەسەر نەبی نابئ.

دەھەم: سیفەتی قودرەتە، واتە: توانا، یانی، خوای گەورە دەستەلاتی بەسەر ھەموو مومکیناتدا ھەیەو، ئەرزو ئاسمان و ھەرچی لەواندا ھەیە لە ژیر توانا دەستەلاتی ئەودایە.

یازدەھەم: سەمە، واتە بیستن، یانی: خوای گەورە ھەموو دەنگیک دەبیسئ، لە دوور یا نزیک و، بۆ خوای گەورە دوورو نزیک نییە.

دوانزەھەم: بەسەر، واتە بینین، یانی: ھەر شتیک لە جیھاندا ھەبی، کەم و زۆر، بچووک و گەورە، خوای گەورە دەیبینئ.

سیانزەھەم: سیفەتی کەلامە، واتە: وتووێژکردن، یانی خوای گەورە قسە لەگەڵ پیغەمبەرائی خویدا دەکا، ئەو کتیبانەئ بۆ پیغەمبەرەکان نیراون (د.خ) سەد و چوار کتیبین: دە کتیب بۆ ھەزرەتی ئادەم. پەنجا کتیب بۆ ھەزرەتی شیت. سی کتیب بۆ ھەزرەتی ئیدریس. دە کتیب بۆ ھەزرەتی ئیبراھیم. تەورات بۆ ھەزرەتی عیسا. قورئان بۆ ھەزرەتی -محەمەدی مستەفا- (د.خ).

ئەم ھەوت سیفەتە کە باسماں کردن، واتە: ھەیات، عیلم، ئیرادە، قودرەت، سەمە، بەسەر، کەلام، پئیان دەلئین صیفاتی مەعانی؛ چونکە چەند صیفەتیکی ئابیتن بۆ زاتی خودای گەورە.

حوت سیفہتی تر همن پٽيان دهلڙين سيفاتي مهعنهوييه وهكو بوون به حئي، بوون به عالم، بوون به موريد، بوون به قادر، بوون به سه ميغ، بوون به به سير، بوون به موته كه لليم..

نهو شتانهش كه مهحالن بو زاتي خواو نارپوان دڙي نم بيست سيفهتن، وهكو نه بوون، حدوس، واته: پهيدا بوون له پاش نه بوون، فهنا، واته نه مان له پاش بوون، هاووننه يي حه واديس، ئيحتياجی به غير، زوري زات، مردووي، نه زانين، نه بووني خواست، ناته وانايي، نه بيستن، نه بينين، لالي و قسه نه كردن.

براکان! پاش نه وهی که به کورتي باسی نم سيفه تانه مان کرد. با دست بکين به به لگه هينانه وه له سريان هتا باش له دل تاندا دامه زرين.. به لام نهو به لگانه که له م شونهدا باسيان ده که ين به شيويه کی ساده و ناسان ده يان خه ينه پيش چاوتان تا له گهل عه قلی گشتيدا بگونجي.

به لگه له سهر بووني خوي گه وره نه وه يه که نم جيهانه و نم عرزو ناسمانه و، نم مانگ و رږو نه ستيرانه که ده يان بينين حادسن، واته: له پيشدا نه بوون و تازه پهيدا بوون و له پاش نه بوون هاتوون، هر شتيك حادس بي دروستکرو پروهرديگاري ده وي، که له نه بوون وه ده ري بکا و بيخاته مهيداني بوون..

نم به لگه يه مان دوو رسته يه: يه کهم نه وه يه که « جيهان حاديسه » دوو مه يان نه وه يه « هر چي حاديس بي دروستکري ده وي ». روون کردنه وه ي رسته ي يه کهم نه وه يه که نه گهر جيهان همووي حاديس و تازه دروستکراو نه بي، يا هموو به شه کاني قهديمه و هر بووه، يا هه نديکي قهديمه و هه نديکي حاديسه، نه گهر بلين همووي قهديمه ناشکرايه درويه و له گهل واقيعدا ناگونجي و، مليونه ها بهش ده بينين که له پاش نه بوون پهيدا بوون، چ له ناده ميزادو چ له گيانله بهران و گياو دارو درخت.

نهو باره يش که گوايا هه نديکيان قهديم و هه نديکيان حاديسه، نه ويش هر درويه: چونکه به شه کاني نم جيهانه هموو ماده يه و له پارچه پارچه تيگهل بووه و، نم پارچه پارچانه هموو وه يه کن، جا ناچيته عه قله وه کومه له شتي که تيگهل بن له چه ند پارچه يه کی وه کو يه ک، هه نديکيان حاديس بي و هه نديکيان قهديم: که واته همووي حاديسه.

ژماره‌ی په‌روم‌ردگار ه‌کان!! جا ته‌ سا ب‌کن که‌ړو لائیکي مادهرزاد نه‌ونده بیري تیزبئ
که باومره ته‌قلیدبیه‌ک‌ی بگاته پایه‌ی نه‌هلی بیرو نیستیدلال!..

به‌لگ‌ی نه‌هلی زانست له‌س‌ر بوونی خ‌وای گ‌وره نه‌ویه نه‌م جیهانه، چ عین و (قائم
بالذات) بئ، وه‌کو نه‌و مادانه‌ی ده‌یان‌بینی، له‌ کان و گیاو دارو گیانله‌به‌رو ناده‌میزاد، یا
عه‌ره‌ز و (قائم بالغیر) بئ؛ وه‌کو ر‌ه‌نگ و بؤو زانست، ه‌م‌مویان حادیس‌ن، واته: له‌پاش
نه‌بوون په‌یدا بوون و، مومکین‌ن، واته: بوون و نه‌بوونیان وه‌ک یه‌که. دیاره شتیک حادیس
بئ پیویستی به موح‌دیسئ ه‌یه، نه‌و موح‌دیس‌ه‌ش پیویسته ق‌ه‌دیم بئ نه‌ک حادیس؛
چونکه نه‌گ‌ر نه‌ویش حادیس بئ پیویستی به موح‌دیسئکی تر ده‌بئ و، ه‌روا به ریز
ده‌ړوا، جا یا ریز ده‌به‌ستئ و ناب‌ریت‌ه‌وه، نه‌مه‌ش ده‌بیت‌ه ته‌سه‌لسول، واته: زنجیره‌گرتنی
بئ برانه‌وه که ع‌قل ه‌رگیز قب‌وولی نا‌کا؛ چونکه زنجیره‌ی مه‌وجودات ده‌بئ دیاری بئ،
شتی نه‌بر‌اوه‌ش دیاری نیبه، که‌وابئ زنجیره‌ی نه‌بر‌اوه نیبه‌و، نه‌و شته که نه‌م حادیس‌ه‌ی
دروست کردوه، پیویسته زاتیکي ق‌ه‌دیم بئ و ه‌یچ شتیکي لی پیش نه‌که‌وتبئ نه‌وه‌ش
زاتی خ‌وای گ‌وره‌یه. له‌به‌ر نه‌وه‌ش که نه‌و شته حادیس‌ه مومکینه‌و له خ‌ویا بوون و
نه‌بوونی وه‌کو یه‌ک وایه، پیویسته زاتیکي خ‌اوه‌ن ته‌ئسیر خواستی بوونه‌ک‌ی کردبئ و
ته‌رجیحی دابیت به‌س‌ر نه‌بوونی‌او، له‌ کاتی نه‌بوونیا نه‌و زاته خ‌اوه‌ن ته‌ئسیره ق‌ه‌دیمه
خواستی نه‌بوونه‌ک‌ی کردبئ و ته‌رجیحی دابئ به‌س‌ر بوونیا؛ چونکه نه‌و شته مومکینه
بوون و نه‌بوونی وه‌ک یه‌کن و، وه‌ک دووتای ترازوی هاوکیش وه‌هان و، بئ گومان،
شتیک نه‌خریت‌ه یه‌کئ له دووتای ترازو یه‌ک‌یکیان دانانه‌ویت و نه‌وی تریان به‌رز
نابیت‌ه‌وه، که‌واته: له مومکیناتدا ده‌بئ خالیه مونه‌سسیره‌ک‌ه‌ی، که ته‌رجیحی بوونی
به‌س‌ر نه‌بوونیدا د‌ه‌دا، مه‌جوود بئ؛ چونکه له نه‌بوو ه‌یچ په‌یدا نابئ، ه‌روه‌ها پیویسته
نه‌و خالیه له ریزی مومکیناتدا نه‌بئ و، نه‌ویش وه‌ک دروستکراوه‌کان نابئ بوون و
نه‌بوونی وه‌ک یه‌ک بن، نه‌گینا نه‌ویش وه‌ک حادیس‌ه مه‌خلووقه‌که ده‌بئ، بئ گومان
مه‌جوودیک که له مومکینات به‌ده‌ر بئ ته‌نها (واجب الوجود) که زاتی خ‌ودای گ‌وره‌یه.
واته: چ له‌ ږوی ئیمکانه‌وه، یا له‌ ږوی حودوسه‌وه لیکي بده‌ینه‌وه بوونی زاتی (واجب
الوجود) جیگیر ده‌بئ.

دریژه‌ی نه‌م باسه نه‌ویه ه‌رشتئ بیت‌ه به‌ر ع‌قلی عاقل پیویسته مه‌جوودیکي (واجب
الوجود) بئ، واته: مه‌جوودئ که بوونی له زاتی خ‌ویه‌وه بئ و بوونی له غ‌یری خ‌ویه‌وه

وهرنه گرتبې، يا دهبې (ممتنع) و (محال) بې، واته: نه بوونی پټويست بې و، عقل ټوه قبول نه کات که بېت، وکويه کسانبې (کل وجزء)، يا کوبونه وې دوو دژ له يه ک شتدا، بؤ نمونه: شتيک هم رهش بې هم سپې، يا کوبونه وې دوو «نقيض» وک بلټي: فلان مروقه و مروق نييه، دياره ټه مانه کاتي عقل لټيان ورد بټتوه ده ياندا ته دواوه وهر يان ناگرې! ياخو شتيکه بوون و نه بوونی وک يه که و له وانه يه بې و له وانه شه نه بې: وک بوونی شاختيک که له وانه يه بې و له وانه يه نه بې، يا وک بوونی مندالټ له دايکټ له پاشه پوژدا، يا وک بوونی زهيدو عمر، يا وک بوونی هر به شيک له به شه کاني ټه جيهانه، ټه جوړه شته پټي دهوترې (الممكن الخاص) واته: نه بوونی پټويسته و نه نه بوونی، دياره ټه شته مومکينه که بوون و نه بوونی وک يه کن که لکي ټه وې نييه که بوونی بېتته سه رچاوه ي بوون، يا نه بوونی بېتته سه رچاوه ي نه بوونی شتي ترو، دهبې بلټين ټه شته له پيشدا نه بووه و په رور دگار دروستي کردووه و له نه بوونه و هټناويه ته بوون، جا که زانټي بوونی به سه ردا هاتووه بې گومان ټه و هسه له مټني که نه بوونی به سه ردا دټ و، هه روه که نه بوونی به سه ردا دټس له وانه يه پاش نه بوونه که ي دووباره بوونی به سه ردا بټتوه، وکو ټايني ټيسلام دهټي که ټه ټه مټميزادانه له پاش نه مان دووباره له کاتي خوټدا به پټي خواستي خواي گوره دروست ده کړټنه ووه له نه بوونه ووه ده گړټنه ووه بؤ بوون.

پټويستی بوونی شتي (ممكن) به (فاعل) ته نانه ت گيانله به رانيش ههستي پټ ده کن: بؤ نمونه: حه يوان که خشه يه که ده بېستي يه کسه ر ده که وټته مه لاس و گوټ قولاغ دهبې تا بزاني ټه خشه يه له چييه ووه بوو؟ له هاوقه تاري خوټه ووه بوو يا له شتيکه ووه يه لټي ده ترسي؟!.. جا له جاريک حه يوان هه ست به وه بکات که خشه بې خاوه ن خشه نابې، چوټ ده بې ټه مټميزادي هو شيار باوه ر به وکا که ټه زه وي و ټاسمانه و ټه دهشت و کټوانه بې خاوه نن و خوټان له خوټانه ووه بوون و کهس دروستي نه کردوون؟!!

ټه مجاره دټينه سه ر باسي ټيسباتي پټنج سيفه ته سه لببويه کان:

يه کهم له و سيفه تانه قیده مه، ياني بوونټيکي وها که نه بوونی لټ پيش نه که وټبې.

به لگه ي ټه مهش ټه وويه ټه گهر وانه بټت ده بټت حاديس بې و نه بوونی لټ پيش که وټبې و يه کټيکي تر دروستي کردبې ټه مهش له گهل خوايه تي و په رور دگاري دا ناگونجې، چونکه په رور دگار پټويسته له پيش هه مو و موجوديکه ووه وجودي هه بې هه تا عالم دروست بکات.

به لگه يه کي تر نهويه: هر چي قهديم نه بي حاديسه، حاديسيش موحتاجه به يه کيکي تر و، شتي موحتاجيش ناته واوه، ناته واویش بؤ پروهردگاري دس نادات..

به لگه يه کي تر نهويه مادام حاديس پئويسته دروستکري هه بي، نهو دروستکرهش يا حاديسه، ياقهديمه، نهگهر حاديس بي، نهویش پئويستی به دروستکري تر ههيه، نهگهر ههروا نهم زنجيره به پروا نهوه ده بيته (تسلسل) و نه مهش، وهك باسماں كرد محالّه و ناي بي، خو نهگهر زنجيره نه پروا نهوه دهگه رپته وه بؤ سر حاديسي يه کهم و ده بيته (دور) واته: بووني پروهردگاري حاديسي يه کهم له سر بووني خو ي راده وهستی، چونکه بووني له سر بووني حاديسه پيشو وه که راده ستاوه، بووني نهویش له سر بووني نهم راده ستاوه، له نه جامدا بووني پروهردگار له سر بووني خو ي راده وهستی و به کورتي ده بي له يه ک ناندا هم بي و هم نه بي، نه مهش ناشکرايه پووجه.

پاش نهم دوو باره نهگهر برپارت دا که نهم زنجيره ي ته سه لسوله دهگاته قهديميک که له پيزي حواديسدا نييه نهوا برپارت دا که موحديسي راسته قينه و پروهردگاري جيهان ده بي قهديم بي و نه بووني لي پيش نه وه که تبي و، مه به ستماں هاته دي. دوهم له وسيفته سه لبيانه «بقا» يه، واته: مانه وه ي هه تا هه تا وه هاتني نه بوون به سه ر يا.

به لگه ي نه مهش نهويه: هر شتي به قاي نه بي و نه بووني به سه ردا بيشتيکه بوون و نه بووني وهك يه که ده بي، پروهردگاريش پئويسته (واجيب الوجود) بي.

سييه له وسيفته سه لبيانه موخاله فه ي حواديسه، واته جياوازي له هه موو نهو شتانه ي که حاديسن، به لگه ي نه مهش نهويه نهگهر پروهردگار له شته حاديسه کان جياواز نه بي ده بي وهك نهوان بي، هه رشتيکيش وهك حوادئ بي، پئويسته نهویش حاديس بيته، حاديسيش ناته واوه، ناته واویش بؤ پروهردگاري ناشي.. هر له بهر نه مهيه خوداي گوره له قورئاني پيرو زدا ده فرموي: « ليس كمثل شئ » واته : هيچ شتيك له خودا ناچي، چونکه گهر خوا وهك شتي حاديس بيته پئويسته موحتاجي غير بي و، هر چيش موحتاجي غير بي ناته واوه، ناته واویش بؤ خوايي ناشي. چوارم له وسيفته سه لبيانه «قيام بالذات» ه واته: خواي گوره پئويستی به غيري خو ي نييه، ياني وهكو (عرض) نييه که پئويستی به مه وسوفيك هه بي، وهكو رهنگي سپيه تي که عاريزي کاغه زيک ده بي! به لي سيفاتي زوري ههيه وهكو نهو بيست صيفاتانه که وتماں، هه موو بوونيان به ستراوه به خواي گوره وه، به لام زاتي پروهردگار قيامي به خو يه وهيه و

موحتاجی غهیری خوی نییه، ههروهه پئویستی به جیگه شوین نییه، وهک بلئین: خوا له عهزدايه یا له ههموو شتیگدا ههبووه ناهه رینهندی ههموو دروستکراوهکانه، کاتی که نهو بووه مهکان نهبووه.

ههروهه خوی گهوره له زهماندا نییه، رابردوو و نیستهو ئایندهی بو نییه؛ چونکه نهگه زهمان به ماوهی مهوهوروم و نهبوو دابنئین نهوه مهعنای نییه بلئین خوا موحتاجی شتی وههمیه؛ خو نهگه زهمان به مهوجود دابنئین که جولانهوهو سوپانهوهی نهزه به دهوری پوژدا، یا نهاندازی نهه سوپانهوهیه نهوا خوی پهروهردگار نهه پوژوه مانگ و نهستیرهو عهرزو عاسمانهی دروست کردوهو، ناهه ریدگار پئویسته له پیش ههموو دروستکراوهکاندا بی و موحتاجیان نهبی... کهوابوو ههگیز نابی بلئین: خدا له زهماندايه، یا له مهکاندايه و، دهبی بلئین: خدا له پیش نهمانهه بووه، له پاش دروستکردنی نهمانهیش لهگهل بوونی زهمان و مهکاندا ههیه، وهکو له پیش زهمان و مهکاندا ههبووه. زانایانی ئاینی بو نیساتی نهوهی خوا له زهماندا نییه دهلئین: زهمان شتیگه هههمیشه تازه دهبیتهوه، نهو شتانهی پی دیاری دهکری که گورانیان به سهردا دی، که مادام زاتی خوی گهوره گورانی به سهردا نایهت پهیههندی به زهمانهوه نییه و له زهماندا نییه..

که دهلئین خوا نهزهلییه مههست نهوهیه که خوی گهوره بوونیکی خوی هههمیشهی پی قهید و شهرتی ههیه و، پهیههندی به ههچ زهرفیکهوه نییه، اته: نه له زهماندايه نه له مهکاندايه، بهرامبهه لهگهل ههموو کات و شوینیگدا، به کورتی خوا به ههچ شتیگ موحتاج نییه، خوی به خویوه رپاوهستاوهو، له نهزهلهوه ههتا نهبهه بوونی پئویستی به ههچ نییه.

پینجهه سیفته له سیفتهه سهلبیههکانی (وحده)ه، یانی تاو و تهنیايه، بهه مهعنایه پهروهردگاری جیهان یهک زاتهو هاویهشی نییه، چونکه نهگه هاویهشی بی جیهان ویران دهبی وهکو ولاتی دوو پاشای ههبی!

بهلگهیهکی تر نهوهیه نهگه پهروهردگار دوو بن یا ههیهک لهو دووانه به سههیهخوی سههههشتی جیهانی پی دهکری، یا ههچ کامیان به تهنیا ههچی پی ناکری و موحتاجی نهویتریان، یاخو یهکیکیان به تهنیا سههههشتی پی دهکری و نهویتریان پی ناکری. له باری یهکههدا یهکیکیان بهسهو نهویتریان جیهان پئویستی پی نییه، له باری دووههدا

هیچ کامیان که لکی خوداییان پیوه نییه، له باری سییه مدا تهنها نهویان به که لک دئ که توانای هیه و نهویتریان هیچ! که واته دهر که وت که پیویسته پهروهردگار تاک و تهنیا بی. نهی برای من! بلئی بهو عوامانه بیریکه نهوه: نایا دوو مروی دارتاش ده توانن ههر دووکیان له یه ک کاتدا ته شوئی بدن له یه ک تهخته و له یه ک شوینی تایبه تیدا بیتاشن، دیاره نه مه ناگونجی و، ههر تهنیا به یه ککیان دهرکری.

به لگهی زاناکان له سهر یه کیه تیی پهروهردگار نهوه یه نه گهر پهروهردگار دووان بن یا ههر دووکیان حادیس و له نه بوونه وه په یادابوون نهوه هیچیان بو خوایی ناشین. نه گهر یه ککیان حادیس و نهویتریان قه دیمه، نهوه حادیس که یان به کاری پهروهردگاری نایهت، خو نه گهر ههر دووکیان قه دیمن نهوا قوده ماکان زور دهن، که نه مهش ناشی..

بیجگه له مانه.. لهو باره دا که ههر دووکیان قه دیم و خاوهن هیزو توانا بن گهر یه ککیان ویستی شتیک بجوئینی و، نهویتریان ویستی نه جوئلی! یا ده بی ویستی ههر دووکیان بیته جی، که ده بیته کوبونه وهی دوو شتی دژ له یه ک کاتدا و له یه ک شویندا، نه مهش محاله، یا ویستی هیچ کامیان نه یه ته دی واته: ههر دووکیان بی ده سولات بن، خوایش نابی بی ده سولات بی. خو نه گهر ویستی یه ککیان هاته دی نهوه ههر نهویان خوایه، نهویتریان هیچ نییه..

خو نه گهر بلئین با ههر دوو قه دیم و ته واو بن و، له سهر سه په رشتیی جیهان یه ک بگرن و هیچ زیانیک روو نه دا، نیمه له م باره دا باسی موخاله فهو ناجوری (بالفعل) ناکهین و (نیمکان) دینیته پیشه وه و ده لئین: یا موخاله فهو نه گونجانیان مومکینه یا مومکین نییه، نه گهر مومکینه و ههر کامیان ده توانی رنگا له ویتریان بگری نهوا کوبونه وهی دوو شتی دژ مومکین ده بی و نیمکانی محالیش محاله، خو نه گهر موخاله فهو نه گونجانیان مومکین نییه و که سیان ناتوانی به ربهستی نهویان بکات نهوا ههر دوویان عاجزو بی ده سولات دهن و، به که لکی خوایی نایه ن... نه گهر نیمکانی موخاله فهو ته مانوعیان هیه نهوه نیمکانی محالاته پیشه وه که دپته مهیدانه وه، نیمکانی مه حال محاله، که وایی پیویسته خوی جیهان ههر یه ک زات بی. بیجگه له مانه له کاتی گونجان و ریکه و تندیاندا له سهر نهوه که ههر نیشی هه بی به یه که وه بیکه ن، نهوه (توارد) پهیدا ده بی، واته: نیشیکی تایبه تی له یه ک کاتدا به دوو فاعیل بگری نه مهیش محاله، چونکه قودرته و توانای خالیق وه کو توانا و هیزی نیمه نییه که که موکووری هه لگری، به لکو به تهنیا

پروتيكردنى تواناى خالوق بۆ شتى پيويسته ئو شته بيته جى، ئيتر ماوهى ئوه ناميني بلنى: با به هر دوويان و به هاويهش ئو كاره بكن و، هر يه كيكيان كه مى له تواناى خوى بخاته كار... نهم شيويه بۆ خالوق مه حاله... پيويسته بزاني كه هر وه كو خوى گوره له زاتدا تاق و ته نيايه و هر خويه تى، له سيفاتي شدا هر تاق و ته نيايه، اته: ئو سيفاتانه ئو هيه تى كه س نيه تى، هر وه ها له كرداردا تاق و ته نيايه، اته: هر كارى ئو بيكا هر به ته سيري ئوه و، ته سيري كه سى ترى تيدا نيه.

شايانى باسه كه يه گانه يى ته واو سيانه، يه كه م: يه گانه يى له زاتدا، اته: باوه رمان بيى كه خدا زاتيكي تاق و ته نيايه، دووم: يه گانه يى له (واجب الوجودى) دا، اته: هر ته نيا زاتى يه زدان به (واجب الوجود) بزاني و، غه يرى ئو هر چى هيه (ممکن الوجود) هو، بوون و نه بوونى چون يه كه. سييم يه گانه ييه له پرستياردا، اته: عيبادهت و پرستن هر بۆ خوا ده كرى و، كه سى تر شايسته ي ئوه نيه به پرستري، له سهر نهم سى باره بلنى: (لا اله الا الله).

ئهى برايان! مروّف نه گهر توّزى به دل بيريكاته وه و، له م جيّهانه و له م زهوى و عاسمانه و، له م كردگار جهاننه تى فكري، چاك تى ده گات و حالى ده بى كه نهم وه زعه پروره دگاريكى زانا و توانا و بى خه وشى هيه. ئه وه تا خوى پايه به رز له قورئانى پيروزدا ده فرموى:

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ [١٩٠] الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

اته: به راستى له دروستكردنى ئاسمان و زهوى و، گزراى شوه و پوژ به زياده و كه مى و به دواى يه كدا هاتنيان و پروداوى نيو ئه واندا گه ليك به لگه ده رده كه وى بۆ وشياران، بۆ ئو كه سانه يى له گهره يى خوا بيرده كه نه وه و، ناوى خوا به پيروزى ده بن، له كاتى راهستان و دانيشتن و پالكو تندا يادى ده كمن، ئه وانى كه له وه زعى ئاسمان و زهوى ده كوئنه وه و، به كزى و ملكه چييه وه ده لين: ئهى پروره دگارى ئيمه! نهم جيّهانه ت به خورايى و بى سوود دروست نه كردوه و، تو له وه دوورى كه كارى بى بايه خ بكه يس، خوايا له سزاي ئاگرى دۆزهخ بمانباريزه..

ده گيرنه وه: پياوى هه بوو ئيش و كارى راگرتن و پروره ده كردنى مريشك و په له وه ر بوو،

لئیان پرسی: به چیدا خوات ناسیوه؟! ئه ویش له وهلامدا وتی: به بیرکردنهوه له هیلکه خوام ناسی، وتیان چۆن وتی: تهماشا دهکهم هیلکهم وهکو قهلایهکی داخراوو قایمکراو دیته پیش چاو، که پرکراوه له جهاوهری تواوهی ئالتوون و زیو، زیوهکهی تیکهلی ئالتوونهکهی نابیی، تهناهت تکئی لهو سپینه زیوینهی تیکهلی زهردینه ئالتوونینهکهی نابیی، له پاش چهند رۆژیک له نیو ئهم قهلا بئی دهروازو بئی کلاو رۆژنهیهدا پهلهومرئک دیته دهرهوه به پهروپالی رهنگاو رهنگهوه که مروّف له سهیرکردن و تهماشاکردنی تیر نابیی.

لهمهوه بۆم دهرکهوت که نهو هیلکهیه پهرومردگاریکی ههیه زاناو تواناو، ئهم گیانلهبهره دروست دهکا دهپاریژی ئهی برادهرینه! بهراستی گیرانهوه باسکردنی ئهم جۆره قسانه زۆر بهسووده و، لهگهڵ ههست و بیرری گشتیداو لهگهڵ عهقلی ساغدا گونجاوه..

بئی گومان ئهم پهلهوهره پهرومردگاریکی پئویستهو، پهرومردگاریش نابیی بئی هۆش و ههست بئی، پهرومردگاری زاناو تواناو ئاگادار له جیهان بیجگه خوی پاک و بئی خهوش کهسی تر نییه.. دهریارهی حهوت سیفتهکانی مهعانیی زاتی یهزداوه دهئیین: یهکهم عیلمه که سیفتهیکه دهبئی به هۆی دهرخستنی ههموو شتی، چ له بوو چ له نهبوو، ئهوهی ههیه و ئهوهی نییه، چ مومکین بئی ببیت چ مهحالی، ئهمانه ههموو به سیفتهی عیلم کهشف دهکرتن..

بهلگه لهسه عیلمی خوا ئهوهیه ئهم جیهانه، که به یاسایهکی ریکوپیک دروست کراوه، ههرگیز لهوانه نییه به بئی زانست بپته جی، بیجگه لهمه دژی زانین، نهزانینه، واته: ئهگەر خوی گهوره زانا نهبئی دهبئی نهزان بئی، نهزانینیش خهوشه و کهمییهو بۆ زاتی خوا شایان نییه و مهحاله..

دوهم و سێههم له سیفتهکانی مهعانی ئیرادهو قودرهتن، ئهم دوو سیفتهه پهیهوندییان به مومکیناتهوه ههیه، واته: خوا که خواستی بوونی شتیکی مومکینی کرد توانا دهخاته کار بۆ دروستکردنی یا بۆ فهوتاندنی، ههروهها خوا خاوهن ئیرادهیهو ئارهزویی به دهستی خۆیهتی و کهس زۆری لی ناکاو، له خهوش و کهموکوپری و ناچاری و عاجزی و بئی دهستهلایتی دووره؛ چونکه ئهم صیفتهانه نهقسن و نهقسیش بۆ خوا مهحاله.

شایانی باسه که نیرادهو قودرتهی خوی گوره پروناکه نه شتیک که (واجب الوجود) یا (ممتنع الوجود) بی؛ چونکه هرشتیک (واجب) بی بوونی واجبه و نه بوونی مه حاله، هر شتیکیش (ممتنع) بی نه بوونی واجبه و بوونی مه حاله. که وابوو حه قیقه تی واجیب، قابیل نییه هیچ شتیک کاری تی بکا؛ چونکه نه گهر ته نسیرو کاره که بو وجود بی، نه وه نه بیته (ته حصیلی حاصل) وه نه گهر بو عدهم بی نه وه مه حاله.. هر وه ها ته نثیری له (ممتنع) دا نه گهر بو عدهم بی، دیسان ده بیته (ته حصیلی حاصل) چونکه نه بوونه که ی واجیبه، خو نه گهر بو وجوده نهوا وجودی (ممتنع) مه حاله..

شایانی باسه که کاری قودرته به پیی نیرادهو خواسته؛ واته: هتا خوا مهیلی له سر شتی نه بی قودرتهی پوی تی ناکا، هر وه ها نیرادهش به پیی عیلمه؛ واته: هتا شته که له عیلمی خوادا نه بی نیرادهی پوی تی ناکات، عیلمی خواش تابعی معلومومه؛ واته: خوا ده زانی نهو شته له عالمدا دیته جی نهوسا نیراده پوی تی دهکا.

چارهم سیفته له سیفته کانی معانی (حیاءه)، واته: زیندووی، نه سیفته په یوهندی به شتیکه وه نییه بیجگه موسوفه که ی که زاتی واجیبه.

به لگی بوونی نه چار سیفته به گشتی نه وه یه: نه مانه نه بوونایه هیچ حادثی له حوادیس نه ده بوو؛ که وابی بوونی حوادیس به لگی له سر نه وه ی که خوی گوره نه چار سیفته نه یه هیه.. به لگی تاییه تیش له سر حیات واته: زیندووی نه وه ته که نه گهر زیندوویته نه بی عیلم و نیرادهو قودرته نابن..

پینجهم و شه شم له سیفته معانییه کانی خوی گوره سمع و به سره، واته بیستن و بینن؛ یانی: هرچی موجوداته، چ نه عیان و چ نه عراز، نه وانیه خویان به خویانه وه وه ستاون، یا نه وانیه به غهیره وه راوه ستاون، وهک بهنگ و پهنگ، هر وه ها غمیری نهو شتانهش که ده بیسترین و ده بینرین، وهک تام و بو، هموو زاناری زاتی یه زدانن: ده یانینی و ده یانینی..

حهوتم له سیفته معانییه کان، که لامی یه زدانه.. که سیفته تیکی نه فسییه و به زاتی خاوه راوه ستاوه دوروه پاکه له حهرف و له دهنگ و وهکو سیفته کانی تری نه زلی و نه به دییه هر بووه هر ده بی و، نه بوون لی پیش نه که وتوهو لی شی دوانا که وی..

شایانی باسه که لام وهک بهو سیفته نه فسییه قه دیمه ی خوا دهوتری که حهرف و

دهنگ نيبه و بهرو دواى تيدانييه، ههروههها بهو كهلامه لهفزييهشى دهوترى، كه سه دو چوار كتيبن و بو پيغه مبهه كهانى نار دوه (د.خ) وهك تهوراتى حهزرتى موسا و زه بوورى حهزرتى داوود و ئينجىلى حهزرتى عيسا و قورئانى حهزرتى (محمد المصطفى) (د.خ) ئهم كهلامه لهفزييهش پيوهنديى غهبرى خواى گهورهى پيوه نيبه، واته: نه فرشته كان نه پهري نه ئاده ميزاد، هيجكاميان دهخليان به سهر ئهو لهفراندهوه نه بووه، بهلكو لهلايهن زاتى خواوه به پهقم له (لوح المحفوظ) دا نووسراون و، به لهفز به حهزرتى جيبه رهييل گه بيزراون به شيوهى ئيلقاي قودسى، ئه ويش بى دس بو بردن و زيادو كه مكردى هيناويه تيه خوارهوه بو سهر پيغه مبهه كهان (د.خ). ئيسته ئهم قورئانه كه ئيمه دهخوينينه وه هه مووى كهلامى خوايهو، به هيج جوړيك يهك رستهو يهك وشى غهبرى خواى گهورهى تيدانييه.

به لگه له سهر بوونى سيفهتى كهلام ئهويه: دژى كهلام، كه لائى و بى بهيانيبه، خه وشه و كه موكوپيهو، بو پايهى خواوهند ناشى.

پيويسته بزائن كه حهقيقهتى سيفهتهكانى خوا، ههروهك حهقيقهتى زاتى، له تيگه يشتن و ژيرى ئيمه وه دوروه، پهى پى نابهين، بهلام به هوى نيشانه كانه وه دهزانين كه ئهم جيهانه، بهرزو نزمى، خوايهك و پهروه دگارنى هيه (واجب الوجود) هو، هه رچى سيفهتى تهواوه تيه ههيهتى و، هه رچى كه موكوپى و خه وشه لئيه وه دوروه..

به لگه له سهر حهوت سيفهتهكانى مهعانى، بيجهگه له نايهتى قورئان و فهرمودهى پيغه مبهه، ئهويه ئهگه ر يهزدانى مهزن ئهم سيفهتانهى نه بى ده بى دژى ئه مانهى هه بى، وهك مردن، نه زانى، بى خواستى، بى هيزى، كه پى، كو پى، لائى، نه مانهش سيفهتى خه وش و كه موكوپين و بو زاتى يهزدانى گهوره ناشين، ته نانهت مروقيكى ئاسايى ئهگه ر يهكى لهو خه وشانهى بدرتته پال زوير ده بى و نارازيبهتى پيشان ددها، ئيتير چون نيسبهت له خوا ده درين «سبحان الله عما يصفون».

له لايهكى تره وه ئهم بارهگا جوانه رازاويهى جيهان ئا بهم جوړه نايابه رازاويه، كه پياه لدان و تاريك كردنى مروقى هه ره زانا به چه مكينى كه ميشيدا ناگات، هه موو به ئاشكرا به لگه ن له سهر بوونى يهزدانىكى (واجب الوجود).

زانايانى بيروباوه ر حهوت سيفهتى ترين بو يهزدان بريار داوه، كه پييان ده لئين

سیفاتی معنوی و بیوه، به هوی خاوه نیه تیی، نهو حوت سیفته مه عانیانه ی که باسمان کردن، نیسبت ددرین له زاتی خوا، واته بوونی نه م صیفه ته معنویانه له بوونی سیفته مه عانییه کانه وه پیدا ده بی؛ دیاره که خوی گوره زیندووی و زانایی و خواست و توانا و بیستن و بینین و که لامی بو سابت بو، بوونی خوا به زیندوو زانا و خاوه ن خواست و تهواناو شنه او و بیناو خاوه ن که لام گومانی تیدا نابی.. دیاره نه گهر زاتی زانایی نه بی بوون به زاناشی بو نابی، نه م صیفه تانه که به عهره بی به « کونه علیما.. کونه مریدا.. الخ» دهرده بردرین چند سیفته تیکی نیعتیبارین و له حقائق نین.

نهو سیفته تانه ش که مه حالن و بو خوی گوره ناشین دزی نهو سیفته تانه یه که باسمان کردن؛ وهکو (حدوث) و (فنا) و، له هوادیس چون و، پیوستی به غیرو، له یه که زیاتر بوون و، مردن و، نه زانایی و، ناچاری و، ناتهوانایی و که ری و کویری و لالی .. به تاییه تی له هوادیس چون ده بیته سه رچاوه ی هم مو که مو کو ری و خهوشیک، بو نمونه نه گهر هاویننه ی نه جسام بی ده بی له نه ندامه کانی پیک بی، که تیکه ل بوو له نه ندامه کان هم مو وه که ی پیوستی به یه که یه که ی نه ندامه کان ده بی، نه مه ش که مو کو ری و خهوشه و شایانی پایه ی یه زدانی نییه و، سیفته تی نهو شتانه یه که له هوادیس..

خو نه گهر هاویننه ی جه وه ره بی، یانی تاقه ماده یه که که تاکه و تیکه ل نییه، نهو ده بی که لکی نه وه ی پیوه بی که بیته پارچه یه که له جیسم و رام بی بو ترکیبی جیسمی، سیفته تی وه اش بو (واجب الوجود) ناشی..

هروه ها نه گهر هاویننه ی عهره ز بی نهو وه که عهره ز نهویش موحتاجی غیر ده بی و، نه م موحتاجییه له گه ل (واجب الوجود) یدا ناگونجیت...

دیاره نه گهر هاویننه ی مه وجوداتی مومکینه بی، له واننه ی که خاوه ن جیهه تن، واته: له خوارو، له ژور، یا لای راست و چه پی شتیکه وه ن، نه وه معنای نه وه یه خوا بوونیک ی سنووردارو خاوه نی مه سافه یه کی تاییه تی و پانی و دریزییه کی دیاری بی و، بکه ویته لای راست و چه پ و خوارو ژوری شته کانی تره وه! نه مه یه ش هر که مو کو رییه و بو زاتی خوا ناشی، که ده بی له ماده و سنوور پیوستی به غیر دووری بی. هروه ها یه زدان له نیش و کاریشدا هاویننه ی هوادیس نییه، چونکه خاوه ن کرده وه ی ژیر هر کارئ که ده یکات له بهر مه به ستیکه واته: موحتاجی مه به سته که یه و، بو به جیه پانانی نهو مه به سته ئیشه که ده کا، به لام یه زدانی پاک و بیگهره د هر شتیک ی مه به ست بیت به (کن فیکون) یک

دەيكا و، ئەگەر لە سەر پلەي ئەسبابيش بيكا ئەو ھەر لە سەر ياساي رەفتارى خۆيەتى لە جيهاندا و، لەبەرئەو نبيە كە موحتاجى سەبەبەكە بى، و، بەبى ئەو نەتوانى بيكا!.. ھەرگيز پيويستى بەو شتانە نبيە كە ئەسبابى عادەتەين.. ھەرۋەھا پيويستە نيمە باوەرمان وا بى كە ھەموو كردارىكى يەزدان حيكمت و نرخیكى راستى و تايبەتى ھەيە، با نيمەش پيى نەزانين.

«وله الحكمة البالغة في اتخاذ المقصود والمرام، فعال لما يريد من الاغراض والجواهر والاجسام».

ئەي برادەر! زۆر زۆر پيويستە لە كاتى تەمى و تەربىيەي(عوام الناس)دا كە بە ئەندازەي ژيرىي ئەوان قەسيان لەگەل بكەن، بەتايبەتى لە مەسەلەكانى بيرو باوەر!.. پيويستە شتيكيان بۇ باس بكەن كە باش تىي بگەن و لىي حالى بن و، ئەوھيان پيشان دەن كە يەزدانى گەورە زاتيگە (واجب الوجود) بوونى پيويستە، بى چەند و چوونە، «سبحان من لا يعرف قدره غيره، ولا يبلغ الواصفون وصفه، وكل ما خطر ببالك فرينا على خلاف ذلك».

ھەرۋەھا دژى سيفەتى (القيام بذاته) ئەوھيە كە بە زاتى خۆيەو ۋانەو ستابى، واتە: ۋەكو سيفەتتەك بى كە پيويستى بە خاوەن سيفەت ھەبى، و، بە شوينەو ۋاوەستا بى، و، پيويستى بە (مخصص) بى، ئەمەش ۋەك وتمان، مەحالە.

دژى سيفەتى ۋەھدەت ئەوھيە كە لە زاتى خۆيدا تىكەل بى، ياخۇ لە زاتدا يا لە سيفاتدا يا لە كرداردا ھاوونە بى، واتە: لە كردارو دروست كردندا بگەرتكى تر ھەبى و بەيەكەو نيش بكەن، ئەمەش مەحالە..

دژى ئىرادەو قودرەتتەش ئەوھيە كە بوونى يەكەك لە شتە مومكینەكان پەيوەندى بە خواو ھەبى، واتە: خوا لىي بى ناگا بى، يا خواست و ئىختىيارى تىدا ھەبى، يا دژى خواست و نيازى ئەو شتيكە بيتە و جودەو، ھەموو ئەم حالانە مەحالەن ۋە يەزدانى پاك و بيگەردەو دورن.

دژى زانين نەزانينە، ديارە نەزانينى تۇزقالتەك لەم كائيناتە كەمبىو خەوشو، پيويستە خواي لىو ھە دور بى..

شاينى باسە پيويستە باوەرمان وا بى كە زانينى خوا ھەموو شتيك دەگرتەو،

هروهكو زاتی خوا ئه به ديبه و دوايي نايهت، زانينه كه شى به و جوړه نه بر او يه و، هر چى د يته دايره ي و جوړه وه به سوورته زيهنى و عهينى ده بى لاي خوا زانراو بى و، هر چى نه يته دائيره ي و جوړه وه به لام له وانه بى بى وه كه نه و مومكينا ته ي كه نين، يا هر قابيل نه بى بيه دائيره ي و جوړه وه وه كو شته موسته حيله كان، نه وه پيوسته سووره تىكى عيلمى ئه مانه لاي خواي گوره بى و له باز نه ي زانينى نه و در نه چن..

هروه ها هر چى زه پر وه تو ز قالى ئاسمان و عرش و كورسى و ئه ستيره كان هه يه، له گه ل نه حوالى مردووه كاندا، پاش مردن و هه تا روژى قيامت و، نه حوالى نه هلى قيامت له زيندو و كردنه وه وه هه تا هه تايه و، زه پر اتي مه و جوړه له دوزه خدا و له به هه شتدا نه بى ئه مانه هه مو له نه زه له وه تا نه به د له باز نه ي زانينى خوا دا حازر بن و، خواي گوره پييان بزاني.

نه و سيفه تانه ش كه جائيزن و بو خواي گوره په وان و بوون و نه بوونيان بو خوا وه كه، بر يتيه له ده سكارى كردنى خوا له كائيناتدا به فعل و تهر ك، زيندو و كردنه وه و مرانن، گوره ي و شان و شكودان و وه رگرتنه ويان به هر كه س و له هر كه س، ئه مانه بو خوا جائيزن و، هيچ يه كي كه له مانه له سه نه و پيوست نييه و خوى كار به ده ست و خاوه ن ئيختياره، «يفعل الله ما يشاء ويحكم ما يريد» هروه ها هر كردنه ويه كى حيكه تىكى تيدايه، ئيمه پنى بزاني يا نا.. «لأ يسألُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ»..

سيفه تى پيوست و نه شياو و په واي پيغه مبه ران (د.خ)

نه و سيفه تانه ي كه پيوسته له پيغه مبه راندا ببن (د.خ) سى سيفه تن (۱) راستگوى (۲) ئه مانه ت و ده سته كى (۳) گه ياندى ئاين به خه لك...

به لگه ي بى گومان له سه ر پيوستيه تى راستگوى پيغه مبه ران نه وه يه: كه رو له پيغه مبه رانه وه ده بيه هوى رو له وتارى خوا دا (تعالى عن علوا كبيرا)؛ چونكه خواي گوره مو عجزه ي داوه به پيغه مبه ران (د.خ) و، راستگوى ئه وانى له به ردم هه مو و خه لكدا ئيسبات كرووه، نه مه ش واته: پيغه مبه ران هر چى ده لى ن راسته و درويان لى ناوه شيته وه، بيگومان نه گه ر، خوا نه خواسته، درويان لى در كه وى، ده چي ت به گژى ته سد يقه كه ي خوا داو، نه وه ي لى ده بيه وه: له وانه يه راست بكن و له وانه يه راست نه كن، هروه ها ده كي شيته وه بو نه وه ي كه لامى خواي گوره راست بى و راست نه بى.. نه مه ش مه حاله..

به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌مانه‌ت و ده‌س‌ت‌پا‌ک‌ی‌ی پی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌ن و گه‌یا‌ند‌نی ئه‌ح‌کا‌م به‌خه‌ل‌ک ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌م زا‌ته پا‌کا‌نه ئه‌م‌ین نه‌بن و کر‌ده‌وه‌یا‌ن حه‌را‌م یا مه‌ک‌رو‌وه بی‌ ده‌بی‌ته ه‌وی کۆ‌بو‌ونه‌وه‌ی دوو دژ (جم‌یع الن‌قی‌ض‌ین)، چون‌که له‌ لایه‌که‌وه ئی‌ت‌اعه‌و به‌گ‌وی‌ کر‌د‌نی‌ان له‌ هه‌موو کر‌ده‌وه‌یه‌ک‌دا وا‌ج‌ی‌به‌ له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی که‌ خوا فه‌رمان‌ی دا‌وه به‌ ئی‌ت‌اعه‌کر‌د‌نی‌ان و هه‌رچی ئه‌وان کر‌د‌وو‌یا‌نه پ‌ی‌سته ئی‌مه‌ش ج‌ی‌به‌ج‌ی‌ی ب‌که‌ین، له‌ لایه‌کی ت‌ر‌ی‌شه‌وه پ‌ی‌وی‌سته له‌سه‌رمان له‌ کر‌ده‌وه‌ی حه‌را‌م و نا‌ر‌ه‌وا دو‌ور ب‌که‌و‌ینه‌وه‌و نه‌شه‌ی‌ل‌ین خه‌ل‌ک بی‌کا، له‌م حا‌له‌دا ئی‌مه‌ پ‌ی‌وی‌سته ئه‌و کر‌ده‌وه‌ حه‌رامه‌ ب‌که‌ین که‌ ئه‌وان کر‌د‌وو‌یا‌نه؛ چون‌که ئی‌ت‌اعه‌یا‌ن وا‌ج‌ی‌به‌ و، پ‌ی‌وی‌سته نه‌یکه‌ین چون‌که حه‌رامه‌!!

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر فه‌رمان‌ی خوا نه‌گه‌یه‌ن‌ن و غه‌یر‌ی فه‌رمان‌ی ئه‌و ب‌گه‌یه‌ن‌ن، ئی‌مه له‌لایه‌که‌وه ده‌بی‌ دوا‌یا‌ن که‌و‌ین، چون‌که دوا‌که‌وت‌نی‌ان وا‌ج‌ی‌به‌ و، له‌ لایه‌ک ده‌بی‌ دوا‌یا‌ن نه‌که‌و‌ین چون‌که فه‌رمانه‌که‌ ه‌ی خوا نی‌یه‌!!

ئه‌وسیفه‌تانه‌ش که‌ ره‌وا (جا‌ئ‌ز)ن بو‌ پی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌ن (د.خ) بر‌یت‌ین له‌وانه‌ی ر‌و‌وده‌که‌نه ئاده‌م‌یزاد، وه‌کو سا‌غ‌ی و نه‌خ‌وش‌ی و نو‌وس‌تن و له‌ خه‌وه‌ه‌ستا‌ن و، حه‌ز له‌ هه‌ند‌ئ‌ی خوار‌ده‌مه‌نی کر‌دن و حه‌زه‌نه‌کر‌دن له‌ هه‌ند‌یک‌ی تر. به‌ل‌ئ‌ی هه‌ر ر‌و‌دا‌و‌ئ‌ک که‌ له‌گه‌ل‌ پایه‌و پ‌له‌ی ئه‌وان‌دا ر‌ئ‌ک نه‌که‌و‌ی: وه‌ک ک‌و‌ئ‌ری و که‌ر‌ی له‌ کات‌ی ر‌ه‌وانه‌کر‌د‌نی‌ان‌دا، یا وه‌ک گ‌ولی و به‌له‌کی و ق‌و‌ر‌ی و با‌قی‌ی ئه‌حو‌الی‌ نا‌ش‌یر‌ین، ئه‌وه هه‌رگ‌یز بو‌ پی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌ن ر‌ه‌وا نی‌یه‌ له‌کات‌ی به‌ پی‌غ‌ه‌م‌به‌ر‌بو‌ونی‌ان و بو‌ سه‌ر خه‌ل‌ک ر‌ه‌وانه‌کر‌د‌نی‌ان، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ پاش دامه‌زرا‌نی پی‌غ‌ه‌م‌به‌ر‌یه‌تی‌یه‌که‌ بو‌و ئه‌وه قه‌ی نا‌کا.

بو‌ نمو‌نه: بی‌ ه‌ئ‌زی‌ی چا‌وی حه‌زه‌رت‌ی یه‌ع‌ق‌و‌وب و، نا‌سا‌غ‌ی و بر‌ینی له‌شی حه‌زه‌رت‌ی ئه‌ی‌وب (د.خ) له‌ پاش دامه‌زرا‌نی پایه‌ی پی‌غ‌ه‌م‌به‌ری‌ی ئه‌وان بو‌وه، مایه‌ی پایه‌ به‌رز‌یا‌ن بو‌وه، په‌ند‌و ئام‌و‌ژگا‌ری‌یه‌کی ئای‌نی به‌ت‌ین بو‌وه بو‌ ئاده‌م‌یزاده‌کان‌ی تر، واته‌ ما‌دام پی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌ن (د.خ) گ‌یر‌و‌ده‌ی نا‌سا‌غ‌ی و ده‌رد‌ی سه‌ری دن‌یا ب‌بن، له‌ به‌ر هه‌ر ح‌یک‌مه‌ت‌ئ‌ک که‌ خوا ده‌یزان‌یت ئه‌وان‌یش هه‌روه‌ها گ‌یر‌وده‌ ده‌بن و، یه‌زدانی گه‌وره‌ یاسای دامه‌زرا‌و و ر‌ئ‌ک‌و‌پ‌ئ‌کی هه‌یه بو‌ پایه‌داری‌ی ج‌ی‌هان و ئه‌ه‌لی ج‌ی‌هان و، له‌مه‌و پ‌یش چ‌و‌ن هات‌وه‌و له‌مه‌و یاش‌یش هه‌روه‌ها ده‌روا.

ئه‌ی براده‌رانی ئای‌نی! سو‌ی‌ند‌تان به‌خوا ده‌دم که‌ گه‌ل‌ی جار ئه‌م مه‌کت‌وو‌یا‌نه‌و ئه‌م ئام‌و‌ژگا‌ری‌یا‌نه‌ی منه‌ بو‌ مو‌س‌لمانان ب‌خو‌ی‌ننه‌وه‌و، له‌ مانا‌کان‌یا‌ن ئا‌گا‌دارو شا‌ره‌زا‌یا‌ن

كهن، به تايبهتي بُو ٺهو خويندهوارانه كه له پايهي سهرهتاييدان و به تهواوي پي سگهيشتون و نهگهيشتونته پايهي زاناکان؛ به ٺکو له گيژاوي نهزاني دهرچن و بين به هوي بزگاريان و پروکردنيان له ٺايني پاكي ٺيسلام.

لهسر فرمودهي هزرهت (د.خ) شارهزايي و پاهنموني کردني ٺادميزاديك بُو سر پيگاي راست له همووي جيهان و ٺهوي له جيهاندايه قازانجي زورتره.

هاوپيگاني هزرهت (د.خ) له معنای ٺم فرمودهيدا و ايان فرموده كه ٺهگر هرچي له جيهاندايه مولكي يهكيك بي و، همووي له پيگاي خوادا بهخت بكا. پاداشت و خيزي ٺهوي نييه كه مروفيكي گومراه به قسهو ٺاموژگاري ٺهو پرو بكاته پيگاي راستي ٺيسلام..

زاناکانيش له حيكمهتهكيدا و ايان فرموده كه جيهان تا سر نييهو ناپايهدارهو، خزمهتي خهك به ژيواري جيهان خزمهتكرده به شتيكي براوهو كوٺاييهاتوو! بهلام خزمهتكردي ٺادميزادي به ٺاين، اته: بهو خزمهته پيگاي ٺاين بگريته بهر دهبيته خزمهتكردي به شتيك كه هرگيز نهبريٺهوه؛ چونكه بهختياري و بزگاريي پوژي دوايي برانهوي بُو نييهو ههتا هتاييه.

دوايي باس

ٺهي براياني ٺايني!

يهكهم ههنگاو بُو چوونه ناو ٺايني پيروزي ٺيسلامهوه، بهوه دهبي كه دوو رستهي شهادهت بلتي، اته: «اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمد رسول الله» دياره له ٺايني ٺيسلامدا ٺم دوو رستهيه كراوه به دروشي ٺيسلامهتي، چونكه هرچي بيروباوهري موملمان له واتاي ٺم دوو رستهيهدا كوٺبوتهوه:

له وشهي (ٺيلاه)دا كه يهكهم وشهيه معنای « ٺولووهيهت» ههيه، كه بريٺييه له بي ٺيحتياجي و بي نيازي به غهيري خوا، اته: هيچ كس نييه كه له هموو پرويهكهوه بي نياز بي، ٺهو خوايه نهبي كه پهرستراوي به راستييهو، عيبادهت و بهندهكي هر بُو ٺهو شايستهيه و هر ٺهو پهروردگارو ٺافهرينندهي هموو جيهانه، بيگومان بي نيازي و بهكس موحتاج نهبوون ٺهوي لي دردهكهوي كه ٺهو زاته (واجب الوجود) و قهديمو هر دهمني و، له هموو حهواديسهكان جياوازهو، به خوٺهوه پراوهستاوهو، له هموو

که می و خوشیك پاکو دورو، له زات و سیفته تا که و، له کارو کرده و شدا هر نهو خاوهن ئیجادو تهئسیره و دروستکردنی جیهان و هموو نه اندامیکی جیهان له زیر دهسه لاتی نه و دایه..

نهم معنایه که له (نولووهیهت) هوه درده که وی ده بیته هوی نیساتی هموو سیفته پیوسته کانی خوی گوره، وهکو له پیشه وه باسما ن کردن و، له جومله ی نه وانیه: زیندووتی و، زانست و، خواست و ته وانایی، بیستن و، دیتن و، وتوویر له گهل نهو پیغه مبه رانه دا که بو ناموزگاریی ناده میزاد ناردوونی ...

هر وه ها نه وه ش ده گه یه نی که نهو خوی له کردنی هر کاریکدا که بیه وی بیکا و، له نه کردنی هر کاریکدا که نه یه وی بیکا، خوی خاوهن خواست و نیختیاره و، نارزه وی کردن و نه کردن به دهستی خویته تی.. هیچ شتیك و چاکیی حالی هیچ که س و هیچ گروهی له سر خوی گوره واجب نییه؛ چونکه نه گهر شتی له سر نه و واجب بی ده بیته هوی که می بو خوا، له زاتیدا یا له سیفاتیدا و، بهو شته و بهو کرده و ته و او ده بی، یا نه گهر که سیکي تر دهسه لاتی به سر نه و دا بی و به خواستی نه و خوا کاریک بکا، یا واز له کاریک بهی نی، نهمه ده بیته که موکوری و محتاجی بو خوی گوره (تعالی الله عن ذلك علوا کبیرا) .

براکانم!

که باوه رمان بوو به وه ی هموو شتیك محتاجی خوی، خوی گوره له عالم بی نیازه و محتاجی که س و هیچ نییه، ده بی باوه رمان به وه بی که هرچی بیته وجود، له کارو خاوهن کار همووی ده گهریته وه بو خوی گوره، نه و همووی دروست کردون و دروستیان ده کات «اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ»..

واته: نه و کارانه ئیمه ده یکه ین وهکو ههستان، رویشتن، وتوویر، نوستن، هاتوچو ئازاردان، خزمهت کردنی خه لک، ریز له خه لک گرتن و ئیهانه کردن هموویان دروستکراوی خوان نه و دروستی کردون، هر نه وهنده هیه که ئیمه په یوه ندیی نیختیارو که سیمان هیه له و رهفتاراندا، چ خیر وهکو نویر کردن و، چ شه و وهکو شه راب خواردن، نه و که سانه که ده لئین: کاره خرابه کان و کاره شه رپه کان له بنده وه یه و خوا دروستی نه کردون قسه که یان هه له یه؛ په که م: له بهر نه وه خیر و شه به نیسه تی ئیمه وه یه: واته: بو ئیمه هه ندی رهفتار خرابه و تاوان و تاوانبار یه و، هه ندی کاریش

چاڭكە و ھۆى پاداشتى چاڭكە، بەلام بە نىسبەتى خواۋە، بەو چاۋەى كە ئەو دروستى كىرۋەن، ھەموو ۋەك يەك وان. دوۋەم: كە ئىمە تەماشادەكەين نەخۇش كەوتنمان، مار پىنۋەدانمان، لە بەرزىۋە داكەوتنمان، كۆيىبۈونمان، ھەموو ئەمانە بۇ ئىمە شەپن و خودايش دروستى كىرۋەن و، كەس نالى: من خۇم نەخۇشىنى خۇم دروست كىرۋە: خۇ نەگەر خۇى نەخۇشىنى خۇى دروست دەكا ئەى بۇچى خۇيشى چاك بوونەۋەى خۇى دروست ناكا و، بۇ چى جگەر گۆشە خۇشەۋىستە نەخۇشەكەى خۇى لە مەرگ پىزگار ناكا!؛

ھۆى ھەرچى كىرۋەۋەى شەپو تاوانبارىيە ھەموۋى دوۋ شتە يەككىيان: نەفس و نەرونى ئادەمىزاد خۇبەتى و، ئەۋىترىان شەيتانە، نەفرىنى خۇاى لى بى، ئەى بۇچى ھەموو كەس دان بەۋەدا دەنى كە نەفس و، شەيتان خودا دروستى كىرۋەن، كە ھۆى ھەموو شەپو خراپەيەكەيش ئەم دوۋانەن؟! كەۋابوۋ راستەكەى ئەۋەيە كە خۇاى گەرە دروستكارى چاڭكە خراپەيە، بەلام لەبەرئەۋەى بەندە ئىختىيارى ھەيە لەۋانەدا خۇاى گەرە لە سەر كىرۋەۋەى چاڭكە پاداشتى چاڭكى دەداتەۋە لە سەر كىرۋەۋەى خراپ سزاي سەختى دەدا، ھەرۋەھا ئەو كەسانەش كە دەلئىن: ھەموو كىرۋەۋەيەكى ئىختىيارى، چ چاك و چ خراپ، ھەموۋى بەندە دروستى دەكات و پەيۋەندىى خۇاى پىۋە نىيە، ئەۋانئىش بە ھەلەدا چوون و بۇچوونەكەيان بى بايەخە لەبەر ئەم بەلگانەى خوارەۋە:

يەكەم: ئەو كەسەى كە شتەك دروست بكا پىۋىستە لە كاتى دروستكىرۋەنەكەيدا لە ئەندازەو ژمارەو چۈنەيتىى ئەو شتە ئاگادار بىت، كەچى ئىمە زۇرباش دەزانىن لە چەندىەتى و چۈنەيتىى جموجۇلى جومگە جومگەى لەشمان ئاگادارنىن وشتىكى زۇر زۇر كەمى نەبى خەبەرمان لىى نىيە!! تەنانت ئەگەر يەككە بە تايىەتى پىرسىارمان لى بكات لەۋانە نەتوانىن ۋەلامى راستەقىنەى بەدەينەۋە، بەلكو سەرسامىش دەبىن!!

دوۋەم: ئىمە ئەگەر خۇمان ئەو ئىشە باشانەى خۇمان دروست كىرۋەيە دەبۋا بمانتوانىايە لەو جۆرەى كە دەيكەن زۇر چاكترو جوانترمان دروست بىكرىايە، بە شىۋەيەك كە كەس لىمان پىش نەكەوتايە، كەچى ھەموو كەس دەزانى ئەگەر زۇرىش ھەول بدا ناتوانى لەو ئەندازەى كە دەيكا زىادى بكات لە رىنگا پۇشتىندا، لە نووستىندا، لە قسە كىرۋەندا.. ھەتاد..

سَيِّمَه: ئىمە ئەگەر تواناي دروستکردنى كردهوى خۇمان بېووايه، دەبووا ھەرگىز پىويستمان بە يارمەتتىي كەس نەبووايه، چونكە ھىزى دروستکردن پىويستە تەواو بى، خۇ ئەگەر دەلى ھىزى بەندە كزەو تەواو نىيە ئەوہ پىتى لى دەنئيت كە ھىزى بەندە بە كەلكى دروستکردن نايەت، تەنيا بۇ كەسب و پەيوەندىيە بەو كارانەوہ كە خەرىكيان دەبى.

چوارەم: ئەگەر بەندە ئىشى خۇى دروست كەردبايە دەبووا مروقى موسلمان ھەرگىز ئىشىكى نابارى تاوانى بۇ خۇى دروست نەكردايە، كە لە پاشەپۇژدا پىنى گىرۇدە بىى و، دەبووايه ھىچ مروقىكى شارستانى كردهويەكى وەھاي نەكردايە كە لەگەل ياساو نەرىتدا نەگونجى، چونكە ھىچ كەس بەوہ پازى نابى كە شەرمەزارى بەردەمى گەورەى خۇى بىى، بەلام ئەگەر بەندە كاسب بى، وەك ئىمە باوہرمان پىيە، ئەوہ وا دەبى كەسبەكەى لە سەر داواى نەفس و ئارەزووبازى دەپوات و، دەبىتە ھوى ئەوہ كە خواى گەورە لە سەر ئەو كەسبە تاوانبارىيەكەى بۇ دروست بكا. ھەروەھا ئەو بىرەش كە دەلى: ئادەمىزاد بى چارەيوہ، وەك دارو بەرد وا،يە، تواناي خۇلادانى لە شەر بۇ خىرو لە خىر بۇ شەر نىيە، ئەویش ھەر ھەلەيە لەبەر ئەم چەند ھۆيانە:

يەكەم: ھەموو مروقىكى ژىر دەزانى كە ئەگەر يەكى نەخوش بكەوى و لەرزى لى بى ناتوانى نە لەرزى يا ئارام بىى، بەلام ئەگەر بەساغى خۇى بلەرزىنئىتەوہ بە ئارەزووى خۇى، دەتوانى بلەرزى يا ئارام بى، ئەمە بە ئاشكرا بەلگەيە لە سەر فەرقى كردهوى ناچارى و كردهوى ئىختىيارى.

دووم: ئەگەر مروقى ھىچ چارىكى نەبووايه لە چاك و خراپى كردهويەدا دەبووا لە ھىچ كردهويەكى خۇيداو، لە زىاندانى لە خەلكدا مەسۇل نەبووايهو، دەبووا خەتاكارى و تاوانبارى لە جىھاندا نەبووايه!

سَيِّمَه: دەبووا ياساكانى جىھان و قانونەكان، چ ئاينى و چ دنيايى، بى سوود بوونايە؛ چونكە ياساو قانون بۇ ئادەمىزادى خاوەن خواست و خاوەن ھىزو تەوانايەو، دار و بەرد ياسا وەرناگرن!!

كەوابى راستەكەى ئەوہيە كە مروقى ژىر ھىزى ژيان و زانست و خواست و تواناي

نەوئەندەى ھەيە كە پرو بىكاتە چاكەو خراپەو فەرقىيان بىكات و، كە پروى كرده ھەرشتى خودايش بە قودرەتى خۆى بۆى دروست دەكا و، لەسەر مەيلى كردهوئەى خىر پاداىشتى باشى دەداتەو لە دنيا و قىامەتداو، لە سەر كردهوئەى خراپ پاداىشتى نازار و سزاي پىندەدات لە دنياو لە قىامەتدا.. ئەم مەيل و خواستى بەندەيە دەبىتە ھۆى عادەتى بۆ ئەوئەى كە خواى گەورە ئەو كردهوئەى بۆ دروست بىكا، وەكو چۆن گەرمای ئاگر ھۆى عادەتییە بۆ سوتانى شتىك، يا سەرما ھۆيە بۆ وشكبوونى شتىك .. ھەرئەوھا ئەسبابەكانى تىرىش، كە خوا دروستى كردوون، ھەموويان ھۆى عادەتىن، واتە: عادەتى خواى گەورە وھا راھاتووہ كە ئەو ھۆيانە بىنە ھۆى چەند شتىك، ئەگىنا نە ئاگر دروستكەرى سوتاندنەو، نە سەرما خالقى وشككردنە، وەكو مەشھورە «أَنَّ اللّٰهَ يَخْلُقُ الْمَسِيَّاتِ عِنْدَ الْأَسْبَابِ، لَا بِهَا» گەلى جارىش خوا ئەم عادەتە تىك دەدا، ئەوہ بوو ئاگر ئىبراھىمى خەلىلى نەسوتاندو... گەلى شتى تىرى وھاىش لە جىھاندا پروى داوہ..

ھەندىكىش ھەن دەلەين: خواى گەورە وای موقەدەر كردووہ كە فلان فلان بكوژى و، كەسەك مالى كەسەكى تر داگىر بىكا، يا فلان نوژ بىكاو، فلان نەيكات و، تەقدىرى خوا پىويستە بىتە جى، ئىتر چارەمان چىيە؟! ئەم قەسەش زۆر زۆر ھەلەيەو لە نەزانىنەوئەيە؛ چونكە تەقدىرى خوا يانى ئىرادە و خواستى خوا، لە سەر زانستى خۆى دەروا، خوايش لە ئەزەلدا ئەوئەى زانىوہ كە فلان كەس دروست دەكا و ھۆش و بىرى دەداتى و، دىن و ناينى بۆ رەوانە دەكا و، لە لاينى زانايانى ناينىشەو ناموژگارى و دەمگرى و ئەو كەسەش مروئىكى خاوەن ھەست و خواستەو، بە ئارەزووى خۆى لەو كاتە ديارىبەدا فلانە كار ئىختىيار دەكا، كە پىاو كوشتنەو، گوئ بە ياساى عەقّل و ناين نادا، ئىتر تەقدىر مەعناى ئىجبارو زۆركارى نىيە، ئەگەر تەقدىر ماناى ئىجبارە، بۆچى كە يەكەك مالت بخوا، يا كەسەك بكوژى بەگژيا دەچى و بە مەسئولى دەزانى؟!

نەجا كە ئىختىيارى ئادەمىزاد ماىيەى كردهوئەى خىر و شەرىي، پىويستە ھەر كەس ئىمرو كردهوئەى چاك بىكا سوپاسى خوا بىكا و، ھەر كەس كردهوئەى خراپ بىكات خۆى سەرزەنشتى خۆى بىكا.

براىانى ناينى!

پىويستە لە سەر ھەموو موسلمانى پىويستىيەكانى بىروباوئەرى ناينى خۆى بزانى، ھەرئەوھا پىويستە لە سەرى كە ھەموو پىويستىيەكانى عىبادەت، وەكو نوژ و پوژوو و

ئادابی، به قەدەر حالی خۆی بزانی، واتە: سەبارەت بە بیروباوەر بەوە بزانی که خوا و فریشتە و پیغمبەران هەن، خوا کتییی بو پیغمبەران نارادووە، ئەوانیش بە خەلقیان راگەیاندوووە، بەوە بزانی که پیغمبەری خۆمان حەزەرەتی (محمد المصطفی) درودی خۆی لە سەر بی، بو سەر هەموو پەری و ئادەمیزادی جیهان بە پیغمبەری پەوانە کراوە، ئەو دواپی پیغمبەرانەو، لە پاش ئەو پیغمبەری تر نابیت، هەرەها دەبی باوەری بەوە هەبی که هەرچی لە جیهاندا هەیه خۆی گەرە دروستی کردوو، پیویستە باوەری بەوە هەبی که ئیمە هەموو لە پاش مردن زیندوو دەرکرتینەوو پۆژی قیامەتی نەبڕاوە دیتە مەیدانەوو، پاش حیسابی کردوو لە پۆژی قیامەتدا ئەوی کافرو بی باوەر بووی دەرکرتە دۆزەخەوو هەتا هەتایە تیا یا دەمئینتەوو ئەویش خاوەن بیروباوەری پەسەند بی و موسلمان بی، ئەگەر بی تاوان بی زوویەزوو دەربری بو بەهەشت، ئەویش تاوانبار بی یا خوا بە گەرەیی خۆی لیتی دەبووری و دەیبەخشی، یا بەقەدەر گوناھەکی لە دۆزەخدا ئازار دەدری و لە پاشان لە دۆزەخ دەرەکری و بەرەو بەهەشت دەرکرتەوو، هەتا هەتایە لە ناسایش و نازو نەعمەتدا دەمئینتەوو.. هەرەها پیویستە هەموو کەس فیزی ئاداب و یاسای نوێز و پۆزوو و ئەحکامەکانی تری ناین بی، وەک پیویستە لە سەر ئەوانەیی کاسبی دەکەن که بە گۆرەیی نیش و کارەکیان لە یاسا و ئادابی ناین ناگادار بن، ئەگینا بە تاوانبار دەناسرین. واتە: بە کورتی مرۆ بە دوو رستەیی شەهادەت که بە زمان دەلی:

«أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمد رسول الله» دەچیتە نیو زومرەیی موسلمانان و لەوان حسیبە، بەلام لە پاش ئەو پیویستە لەو ئاداب و یاسایە که بە پروناکی لە دیندا زانراون و ئاشکران بە قەدەر پیویستی خۆی خەریکی فیزیوونیان ببیت، ئەگەر هات و قوصوری کرد و فیز نەبوو ئەو بە موسلماننکی فاسیق دەناسری، ئەگەر تی کۆشی و فیزی واجیباتی ئاینی خۆی بوو، ئەو بە موسلماننکی باش دەناسری، و لای خۆی گەرە پایەیی بەرز دەبی.

زۆر تکا دەکەین لەو خوێندەوارانە که خاوەن قابیلیەت و توانان لە ئەمر کردن بە چاکە و نەهەیی کردن لە خراپەدا کۆتایی نەکەن، ئەم نامەیی بیروباوەرەش بو موسلمانان بخویننەوو، بەزماننکی شیرین تیان بگەینن، و رینگای راستی ئاینی پیروزی ئیسلامیان پیشان بدن، چونکه موسلمانان برای یەکن، و پیویستە برا بەزەیی

به برای خویدا بیتهوهو رهحمی بوی هه بیټ.

ههروهه تکا له برایانی ناینی دهکین که هاورپیته تی و هاوردهمی زانایانی ناینی بکه ن و، هاورپیته تییان به هه ل بزانه و، له سه رفه رمانی نه وان ره فتار بکه ن. وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین وعلی اتباعه باحسان الی یوم الدین. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

نَامِهِ سَيِّمِهِ

باسی واجیباته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه الهداة إلى دين الله.

وبعد، براكان! پیوسته بزائن: له سهر هموو مرویه کی موسلمانى بالغ و عاقل، چ پیاو و چ ژن، پیوسته نهوهی له سهری واجیبه بیزانی و به رهسایى فیزی ببی و، باوه پری وا بی که نهو واجیباته واجیبن له سهری، چ له بابته بیروباوه بی وهک باوه پری به خوی گوره، به فریشته، به پیغمبران، بهو کتیبانهی که خوا به فریشتهی پایه بهرز جیبره نیلدا بو پیغمبرانی ناروون، باوه پری به قزاق قهدهر، باوه پری به رۆژی قیامت و یا له بابته کردهوه بی وهک نویژ و رۆژوو زهکات و حج... ههتاد...

ههر کهس به قهدهر پیوست نهمانه نهزانی و ههول نهدا بو زانیان نهوه خاوهن تاوانه و بهگوناهبار دهدریته قهلهم.

بو پوونکردنهوهی ئەم باسه بزائن نهوهی که چه زهتی (محمد المصطفى صلي الله عليه وسلم) له لایهنی خاوه هیناویه بۆمان و به تهفسیل بهیانی فرمووه، وهکو ناوی نهو پیغمبرانه که له قورنانی پیروژدا بهیان کراون و، نهو فریشتانهی که ناویان یا ژمارهیان بهیان کراوه، پیوسته بهو شیوه بیانزانن، ههروهها نهوانهی که شرووت و ئهرکانی نویژن یا نویژ بهتال دهکهنهوه، یا له واجیباتی رۆژوون، یا نهوانهی بهتالی دهکهنهوه، پیوسته بیانزانن و، له لای زانایانی ئاین به قهدهر لیهاتن و توانایان فیزیان ببن، بو نهو کهسهش که خهریکی مامهلهیه پیوسته واجیباتی مامهلهکهی بزانیته و، نهگه گوی نهداتی و فیزیان نهبی نهوه تاوانبارهوه، نهگه بیانزانن و فیزیان ببی دهبیته خاوهن پایه و مایه دنیاو قیامت.

حزرت (د. خ) فرمویہ تی: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دینه فانها نعمة سقت اليه، فان قبلها بشکر زاده الله نعماً اخرى، والا كانت حجة من الله عليه.. إلى ان قال: ويزداد عليه سخطا»..

واته: هرکس ناموژگار بییه کی له لایین خوی گه وروه بو هات، نه وه نیعمه تیکه له نیعمه ته کانی خوا و بو ری روانه کراوه؛ جا نه گهر به سوپاسه وه وه ری بگری نهوا خوی گه و ره چند نیعمه تی تری بو زیاد دهکات، نه گهر نا نه وه ده بیته شاهد له سه ری بو تاوانباری.. تا نه وهی که فرموی: خوی گه و ره نار به زایی له وه که سه زورتر ده بی (په نا به خودا).

پیوسته بزانت: (یه که م واجیب) ناسینی خواجه، به قه دهر توانای ناده میزاد و، ثیقرار به تاق و ته نیایی خوی گه و ره و هموو سیفاتی نه فسیه و سه لیبیه و سیووتیهی، وه کو له نامه ی بیرو باوه ردا باسما ن کردن.

(دوهم): باوه ر کردنه به هموو نه وانیه که حزرتی (محمد المصطفی) له لایینی خواوه هیناویه تی، له جمله ی نه وانیه باوه ر به پیغه مبه رایه تی (نبوت و رسالت) و پیغه مبه رایه تی نهو زاتانه ی که خوا کردونی به خاوه ن ثاین، چ پییان نه سپردرا بی نهو ناینه به ناده میزاد بگه یه نن که پییان ده وتری نه بی، یان پییان سپردرا بی بیگه یه نن، که له عورفی شهر عدا به (رسول) ناوده برین، واته: فرستاده ی خوا بو سه ر هوشیاران له په ری و له ناده میزاد، به تاییه تی باوه ر به دواپی هموو پیغه مبه ران که حزرتی (محمد المصطفی) یه (د. خ) واته: پیوسته بزانتی که نهو محمه ده کورپی (عه بدوللای کورپی عه بدولموتله بی کورپی هاشمی کورپی عه بدولمه نافه و، دایکی ناوی نامینه ی کچی وه هه بی کورپی زوه ری کورپی کلابه و، هه ردوو رسته ی باوک و دایکی له تانیفه ی قوره یشن و، له نه وهی حزرتی نیسماعیلی کورپی حزرتی نییراهیمن.

هه روه ها ده بی باوه رت وا بی که هموو پیغه مبه ران مه عسووم و له گونا ه دور و دلسوز و فرمانبه رداری خوی گه و ره بوون.

له جمله ی نه وانیه که پیغه مبه ر لای خواوه هیناونی: نیمان و باوه ر به فریشته کانی خوا، باوه ر به و کتیبانه ی خوا بو پیغه مبه رانی نار دوون و، باوه ر به رژی قیامت، که له پاش تیکچوونی نه م جیهانه خوا هموو مردووه کان زیندوو دهکاته وه، حیسابی

کرده‌ویان له‌گه‌ل ده‌کا و، ئەه‌لی دۆزه‌خ بۆ دۆزه‌خ و ئەه‌لی به‌ه‌شت بۆ به‌ه‌شت ده‌نێردرێن.. هه‌روه‌ها باوه‌ر به‌ ئەوزاعی به‌رزخ، واته: ماوه‌ی پاش مردن و پێش پۆژی قیامه‌ت که مرۆف له‌ قه‌بردایه، واته: پێویسته‌ مرۆفی موس‌لمان باوه‌ری هه‌بی به‌وه‌ی پاش ناشتنی مردوو خوای گه‌وره‌ ئاگاداری ده‌کاته‌وه‌ و دوو فریشته‌ ده‌رۆنه‌ سه‌ری و پرسیا‌ری لی ده‌که‌ن له‌ خ‌واو له‌ پێغه‌مبه‌رو بیروباوه‌ری نیس‌لامیه‌ت، پێویسته‌ باوه‌ری بیی به‌ خۆشی قه‌بر بۆ ئەوانه‌ی کرده‌ویان له‌ جیهاندا باش بووه‌ و، سزا و نازار و ناخۆشیی قه‌بر بۆ ئەوانه‌ی که کرده‌ویان خراب بووه‌..

هه‌روه‌ها پێویسته‌ باوه‌ری بیی که هه‌مووی عاله‌م خوا دروستی کردووه‌و، هه‌یج شتی بی خواستی نه‌و نابێ، هه‌رچی خواستی نه‌وی له‌سه‌ر بی ده‌بی.

(سێیه‌م واجیب) له‌ سه‌ر موس‌لمان نه‌ویه‌ که ئەحکامی عه‌مه‌لی بزانی! واته: ئەو شتانه‌ی که نه‌رکانی نیس‌لامه‌تین، وه‌کو نوێژ و پۆژوو و زه‌کات و حه‌ج به‌ مه‌رج و نه‌رکان و نادابانه‌وه‌و، ئاگادار بیت له‌و شتانه‌ی ئەم عیباده‌تانه‌ به‌تأل ده‌که‌نه‌وه‌. یه‌کی له‌ مه‌رجه‌کانی نوێژ روو له‌ قیبه‌له‌ کردنه‌ که ناوی که‌عبه‌یه‌و مزگه‌وتیکه‌ له‌ شاری مه‌که‌ی موکه‌ره‌مدا، له‌ به‌ر نه‌وه‌ پێویسته‌ بزانیته‌ قیبه‌له‌ کوێوه‌ که‌وتوو؟ بۆ نمونه: ئیمه‌ که ئەه‌لی عیراقین ئەسته‌یره‌ی قوتب که‌وا له‌ لایه‌نی شیماله‌وه‌و به‌قه‌ده‌ر (٢٤) دمه‌رجه‌ له‌ که‌ناری ناسمان به‌رز بووه‌ته‌وه‌ ده‌لیلی قیبه‌له‌یه؛ واته: هه‌ر کاتیک مرۆف رووی له‌ جه‌نوب کردوو، به‌لای راستدای لای کرده‌وه‌و له‌ پشتی گوێی راستیه‌وه‌ نه‌و ئەسته‌یره‌ی بیی نه‌وه‌ رووی له‌ قیبه‌له‌یه.

هه‌روه‌ها واجیبه‌ له‌سه‌ر مرۆفی موس‌لمان به‌قه‌ده‌ر حال نادابی موعامه‌له‌و کپین و فرۆشتن و نادابی نیکاح و هه‌لال و هه‌رام بزانی. به‌لام نه‌و ئەحکامانه‌ که ئاسان بن له‌سه‌ریان واجیبه‌ بیانزانن، ئەو مه‌سه‌له‌لانه‌ی که گران و زانای به‌رز نه‌بی نایانزانن، نه‌وه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی هه‌ره‌مه‌ (عامه‌ الناس) واجیب نین.

(چواره‌م) ئەمر به‌چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌و شیوه‌ که له‌ مه‌کتووبی تایبه‌تیدا باس کرا.

(پێنجه‌م) ئیخلاسه‌ له‌ کرده‌وه‌دا، یانی هه‌ر عیباده‌تی که ده‌یکا ساغ و ساف له‌به‌ر په‌زاو خۆشنوویی خوای گه‌وره‌ بیکا.

(شه‌شه‌م) وه‌فا به‌ عه‌ده‌، واته: هه‌ر په‌یمانیکێ هه‌لالی کرد له‌گه‌ل هه‌ر که‌سێکا نه‌یشکێتی و ده‌وامی له‌سه‌ر بکا.

(يازدهيم و دوازدهيم) خوف و رهجايه، ترس و ئوميد، واته: ترسى له رقى خودا ههبيت و، له ههمان كاتدا به عهفوو ليپووردنى بهر فراوانى خواش ئوميدوار بئى؛ چونكه نه مين بوون له رقى خوا، يا نا ئوميد بوون له ميهره بانى و بهزه يى خواى گوره ههردووكيان ده بنه هوى كافربوونى مروّف..

(سيزدهيم) رازى بوونه به قهزاي خوا، واته: ئه گهر مروّف توشى به لاو نازاريك بوو، نه فسى خوى يا خيزان و مندالى، يا زيانك له سامان و دهرامه تى كهوت، يا نوشستيبهك به سه ر پايه و حورمه تيدا هات، ئه گهر چى به پيى سروشت نازارى پئى دهگا، پئويسته ئاگاي له خوى بئى و نه يكاته هوى رهخنه گرتن له كارى خوا، چونكه خوا خاوهنى جيهانه، هه رچى بيه ئى ده يكا و، هه موو كرده وه يه كى حيكمه تيكي تيدا هه يه، چ قازانجى تيدا بئى بؤ خاوهن زيانه كه يا نا؛ خوا له كارى خويدا خواستى به ده ستى خويته تى و هه رچى بيه ئى ده يكا.

(چاردهيم) «توكل» - پشت به خوا به ستن و دلنبايييه لئى - واته: له گه ل ئه وه شدا كه مروّف پئويسته به پئى ياساي جيهان هه ول بداو تئى بكوشئى بؤ بهر گرى زيان، له خوى و ده وروپشتى و تئى بكوشئى بؤ په يدا كردنى خيرو قازانج به ريگا و شيوه ي حه لال، پئويسته له سه رى باوه رى به وه هه بئى كه هه موو شه ر لئى لادانك و هه موو قازانج كردنك و خيز و خو شيبه كى په يوه ندى به خواستى خوا وه هه يه، واته: هه رچه ند ئه سباب رنك بخا، مادام خواستى خواى گوره له سه ر ئه وه مه به سه تى ئه وه نه بئى، هيچ سوودئى وه ر ناگرئى؛ خواى گوره هه ر وه كو سه به بسازه سه به ب سوزيشه.

(پازدهيم) داپوشينى عه ورت واته: له سه ر نيزينه ي بائغ واجيبه كه هيچ شوئينكى له شى خوى پيشانى ژنى نامه حرم نه دا و، مابه ينى ناوك و ئه ژنويشى به پروتى نيشانى پياوان و ژنانى مه حرم نه دا... مه گه ر حه لالى خوى..

هه ر وه ها واجبه كه ميينه ي بائغيش هيچ شوينئى له له شى خوى نيشانى پياورى نامه حرم نه دا، مابه ينى ناوك و ئه ژنوى نيشانى ژنان و پياوانى مه حرم نه دا. مه گه ر بؤ مي ردى خوى. به لئى چه ند كات و شوين جياكراونه ته وه بؤ ره وابوونى خوده ر خستن بؤ نامه حرم، وه كو كاتى نه خو شى و كاتى فيربوونى واجيباتى ئاينى و كاتى ته حه ممولى شه هاده ت با شا به تى دان... هه تا د...

(شازدهيم) شوكرى نيعمه ت و يادى خوا له سه ر هه ر شتيكى خير كه ده ست كه وت،

پاريزگارۍ چا و له تماشاي حرام و، گونچكه له بيستني وتويزي نارېواو، دم و زمان
ه خواردن و وتاري حرام و، عهورت له بهكارهيناني ناشرعي.

(بيست و يهكهم) شهرم كردن و نهدهب كردنه، واته: مروّف نهاندزي و تار و كرداري
خهل خهلدا پراگير بكا و، قسه و گفتوگوي لهگهل هر كه سينكا مناسبي حالي نهو كه سه
بي و؛ كردهوي بي شهرمانه لهگهل هيچ كه سينكا نهكا و، تا ناچار نهبي دهمقاله و، قسه
بمزوراندي نهبي، تهنانهت با حقيش لاي نهو بي! نهگر ناچاريش بوو ناگاداري
نادابي كات و شويني موجدله بيت و، هممو كات نينصاف بهكارينيت و، به سووكي
تماشاي بهرامبه نهكا و پيز و پايه ي پراگري.

(بيست و دووم) «حفظ الغيب»، واته: هر كه سي له بهرو پوودا چون حورمهت و
ريزي لي دهگريت له پاش ملسدا مافي پراگري و ناوي به خراي نهبي و، نهگر كه سينك
بهناحق باسي كرد بهقهدهر توانا پاريزگاري لي بكي.

(بيست و سيهم): نيسلاحي ناويهيني خهلكه، واته: بههر جوړي له توانادا بيت بهيني
موسلمانان ريك بخا و، ماوهي ناشوب و ناژاوه نهدا و ناگري ناكوكي بكوژينيتهوه، به
تايبه تي لاي نهو كه سانهي كه دهسه لاتدارن قسه ي باش بكا و مهيداني زيان گهيانندن
بهبي توانان نهدا و، به قدهر توانا عوزريان لاي دهسته لاتداره كه بو بهينيتهوه بهلكو
چاوپوشيان لي بكا.

(بيست و چوارهم) سرف كردني مال و پاره و پايه له پيناوي هرشتيكدا كه واجب بي؛
بو نمونه: پيوسته له سهر مروفي موسلمان كه مال و پاره سرف بكا بو ژيان خوي و
ژن و مندال و ميواني به قدهر دهسته لات، ههروهه پزدي و پاره پيسي و دهس به مالي
دنياوه گرتن له پروي مال و مندال و ميواندا حرامه به جوړيك كه له عادهت و نهريتي
خهلكي دهريچي و، بيتته هو ي نهوي مندال و ژن و دهست و پيوهندي چاويان له خهلكه وه
بي.. بهلي دروسته، بهلكو سوننه ته مروّف بو نفس شاندي خوي به نوعي بزي كه
نهفسي سوعيان نهكا و ناروزوي نهفسي خوي كه م بكا تهوه..

ههروهه واجيبه مروفي موسلماني دهسته لاتدار بهپي توانا، مال سرف بكا بو
داماوان و ليقه و ماوان، نهوانه ي كه به هو ي گدايي و كاره ساتي دنيايي توشي نهگه تي
و نه داري بوون، بهلام نه مه كاتي دهبي به واجبي عيني كه بيچكه نهو كه سي تر نهبي،

يا دهولمه‌ند ببن و صرفى مال نه‌کن، لهم کاته‌شدا واجب نييه به خوږايى نهو مال نه صرف بکا، به‌لکو دروسته شايهت بگرئ له‌سهر نهوهى که نه‌م بهو نيازه نه‌م مال نهى بو صرف دهکات کاتئ دهستى رويشت بيداته‌وه، بيگومان نه‌گهر نهوه نه‌کا و هر له ريگه‌ى خواوه صرفه‌که بکا نهوه خيرىکى ئيجگار زوروى بي نه‌ندازه‌يه..

هروه‌ها واجيبه صرفى مال بو کردنه‌وهى مزگه‌وت و راگرتنى خزمه‌تکار بو مزگه‌وت و کرپنى به‌رمال و پئويستى مزگه‌وته‌که‌و، خزمه‌ت کردنى نهو که‌سه‌ى که لهو مزگه‌وته‌دا پينج فهرزه حازر ده‌بيت و شيعار و ياساى دين جيبه‌جئ ده‌کا؛ چونکه نه‌گهر مال صرف نه‌کن نيمام نايئ و شيعارى نايئ له کيس ده‌جئ. هروه‌ها پئويسته مال صرف بکريت له پيناوى به‌ريکردنى مردووى بي مال و حال بو شورين و کفن و دفنکردنى. هه وه‌کو واجيبه مال صرف بکريئ بو خوئندنى زانستيه نايينه‌کان و ياساى ئيسلام؛ چونکه نه‌گهر زانستى نايئ نه‌مينئ ناداب و نه‌ريت و ره‌وشتى نايئ جيبه‌جئ ناکريئ.

واجيبه مال صرف بکريئ بو ده‌فعى نهو که‌سانه‌ى دين ده‌رووخين و دوژمنايه‌تئى نايئ ده‌کن، هروه‌ها پئويسته مال صرف بکريئ بو لابرندى مه‌يخانه‌و شوئنى داوين پيسى و بو دفع کردنى نهو که‌سانه‌ى بيانه‌وئ سته‌م له موسلمانان بکه‌ن و ماليان بخون و زيانيان پئ بگه‌يه‌ن. پوخته‌ى قسه نه‌ويه: ههرشتئ بو راگرتنى نايئى ئيسلام و راگرتنى کومه‌لى ئيسلام پئويست بيئ، پئويسته مالى تيدا خه‌رج بکريئ و، به هه‌موو جورئ هه‌ولئ بو بدرئ؛ نه‌م جوره مال صرف کردنه به جيهاد ده‌ژميرئ له پيناوى به‌رزکردنه‌وهى ناينداو ره‌وا نييه که‌س له‌م بابه‌ته‌وه کو‌تايئ بکات.

لهو واجيبانه‌ى که باسما‌ن کردن هه‌رکاميان زورتر پئويستى به يارمه‌تى بيئ، وه‌کو به‌خيو کردنى هه‌تئو و ليقه‌وماوان و غه‌ريبان و که‌سانى گيروده‌ى دهستى زورداران، زورتر پئويسته به پيش خستن و چاوديرئ کردن..

نه‌م ژماره که‌مه له واجيبات ئيسته له يادما بوون نووسيمن، به‌لام واجيبات زورن و، پئويسته هه‌ميشه بچه‌ن لاي زاناکانى نايئ تا واجيباتى خوتان بزائن و به‌پئى توانا جيبه‌جيان بکه‌ن. نه‌وه‌ى واجيبات فير ده‌بيئ و، نه‌وه‌ى واجيبات فيرئ خه‌لك ده‌کا خواى گه‌وره پادا‌شتئى چاكيان ده‌داته‌وه (والسلام علي من اتبع الهدى).

نامه‌ی چوارمه

نامه‌ی بچووکى بیروباوهره

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الباطن الذي لا يبلغ أحد عرفان ذاته ولا صفاته والظاهر الذي كل ما سواه برهان وشاهد على كمال صفاته ووجود ذاته. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه الكرام إلى قيام الساعة وساعة القيام.

(ويعد) نهى برايان! لهمه وپيش له باسى عه قیده و بیروباوهری نیسلامیدا نامه‌یه‌کی دریزم نووسیوو، به‌لام به‌داخه‌وه له‌بهر دریزی باسه‌کانی، خه‌ک خویان پیوه مه‌شغول نه‌کردو، داوای نامه‌یه‌کی کورتیان ده‌کرد: منیش به‌ناجاری خواستم هاته سهر کورتردنه‌وه‌ی نه‌و نامه‌یه؛ وه‌کو مه‌شهووره «مالا یدرک کله لا یترک کله» واته: شتی مروّف به‌هموویا نه‌گا و همووی بو جیبه‌جی نه‌کری، ناشی به‌جاری همووی تهرک بکا و به‌ته‌واوی وازی لی بیئی، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که موسلمانان له‌نه‌زانیندا نه‌میننه‌وه.

جه‌نابی باپیره‌گه‌ورم سه‌یید باباعه‌لیی هم‌مه‌دانى (قدس الله سره) نامه‌یه‌کی له‌باسی بیروباوهردا نووسیوه، که به‌کورتی پیوستیه‌کانی بیروباوهری تیدا نووسیوه، منیش هاتم به‌شيوه‌یه‌کی کورت له‌چهند په‌ره‌یه‌کدا بوم نووسین.

نه‌و ذاته‌فهرموویه‌تی: مه‌به‌ستی خوای گه‌وره له‌دروستکردنی جیهان نه‌وه‌یه که خوی ده‌ریکه‌وی و بناسری و، له‌پاش ناسینه‌که‌ی په‌رستیاری بکریت.

ریوایه‌ت کراوه له‌حه‌دیسى قودسى خوا فهرموویه‌تی: «كنت كنزاً مخفياً فأحببت أن أعرف فخلقت الخلق لكي أعرف»^(۱) واته: من وه‌کو گه‌نجینه‌یه‌کی داپوشراوو نه‌ینیی وا

(۱) نه‌هلی حه‌دیث فهرموویانه‌نم حه‌دیته‌سه‌ته‌دی نییه.

بووم، ویستم بناسریم، له بهر نهوه خه لکم دروست کرد تا بناسریم. ههروه ها خوی گه وره له قورئاندا ده فرموی: «وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» واته: پیری و ئاده میزادم ته نیا بو نهوه دروست کردووه که بمناسن و پهرستیاری و بهندهیی و فرمانبهریم بکن. جا له سر نه م بناخهیه له کاتیکه وه خوی گه وره ئاده میزادی دروست کردووه هه موو فریشته کان و پیغمبه ران و دۆستانی خوا و زانایانی جیهان، هه ریه که به قه در حالی خوی، خه ریکی ناسینی زات و سیفاتی خوی گه وره بوون. له گه ل نه وه شدا هه رچی هاتووته میشکی نه وانه و بوی چون به رامبه ر به ناسینی زات و سیفاتی خوی گه وره وه که نمه ناویکه له ده ریایه کی جیهانگیردا، به لام نه وه نده هه یه که مرو ف به قه در توانای بو ناسینی زات و سیفاتی خوی گه وره هه ول بدا و، به شیوه یه کی گشتی پیویسته بزانی که په روه ردگاری جیهان خویایه که تاق و ته نیا و هاوکارو هاوبه شی نییه، تاقانه یه کی وایه وینه ی نییه، خاوه ن ده سه لاتیکه وه هایه هچ که سیک و شتیک نییه بتوانی دژی بوهستی و به رهنگاری بکا؛ چونکه غهیری نه وه هه موو کهس و هه مووشت موحتاج و نیازمه نده به وو، نه وه به هچ شت نیازمه مند نییه.

خودا قه دیمیکه وایه که بوونی سه ره تای نییه، هه رچی غهیری نه وه به و ماوه ته وه، نه گه ریه که ئان خوی گه وره جیهان رانه گری هه مووی ده فه وتی، نه مه ش واتای (قیومیتی) خویه.

خوی گه وره نه زه لی و بی سه ره تاو نه به دی و بی برانه وه یه.

خا ئاشکرایه؛ هه رچی له جیهاندا یه، به رز و نزم، گه وره و بچوک، جو لآو و نارام، هه مووی به لگه ن له سر بوونی، هه روه ها باطن و نادیاریه، واته: حه قیه ته ی زات و سیفه تی نه برآوه ی نه م به م هوش و فامه که موکوورپه ی ئیمه که شف ناکری و روشن نابیته وه. خا زیندووه به جو ریک که مردن و نه مان رووی تی ناکات و، هه رچی گیانله به ره دلۆپیکه له ده ریای زیندوویی نه و.

زانایه کی وه هایه هه رچی زانراوی له مه وینیش و زانراوی له مه وپاشه، به قه در خالیک، یا بچووکتی ریا گه وره تر له بازنه ی زانیاری نه وه ده رناچی؛ چونکه زانیاری و تیگه یشتنی جیهان هه مووی دوایی دی و ده بریته وه، به لام زانیاری خوی گه وره هه رگیز برانه وه ی بو نییه.

خا خاوه ن ئیراده و خواسته و، هه رچی خواست و ئیراده ی خه لکه له دیریکه کتیبی ئیراده و خواستی نه وه که متره.

خو قادر و توانايهكى وايه، هرچى پروى داوهو پرو دها هموى له نيو مشتى تواناي نهودايه..

خو شنهوايهو، هموو ناواز و دهنگيك له زماندار و بى زمان له ئادميزادو پهرى و يلموهر و درندهو چهرنده، به هر شيوهيهك بى، دور يا نزيك، له بيستنى خوادا حازرهو، حنكى پنى ميروولهيهك له بيستنى نهوا له دهنگى نالى پنى ئهسپ له لاي سوارهكهى -ياريترو ئاشكراتره...

لههر ساتيك لهسهر پروى زهوى وتهيهك يا پارانهويهك له كهسيكهوه روبدات خوداي گهره هموو نهوانه دهبيست و، دهنگى يهكيك لهوانه رينگا له بيستنى دهنگى نهويتريان ناگرى. بيستنى خوا وهكو بيستنى ئادميزاد نيهه نهونده بى هيز بى كاتى تيكهلبونى -دور دهنگ هيچ كاميان به تهواوى نهبيست، ياخو له نزيكهوه ببيست و له دوروهوه نهبيست، كه م و زور، تيكه ل و سهربهخو، دور و نزيك لاي خواى گهره يهكسانه.

خودا بينايه، هموو شتيكى گهره يا بچوك ههتا ورده تۆزى ههواو زهرپراتى ژير زهوى و ورده شتى ناو قوولاىي دهريا دهبينى.. خوا گويايهكى وايه كه گهردى كائينات له ژير فهرمووده و نه مرو نههيبى ئهوان، نهوهى هوشياره به فهرمانى پادشاهانهى نهوهوه بهستراوهو، نهوهى بى هوشه به فهرمانى تهسخيرى نهوهوه ناسراوه، له پلهى يهكهمدا هموو پيغهمبهرانى به كيتابى تاييهتى و نامهى قهزاي خوداوهندى خوى خهلات كردوهو، له پلهى دوهمدا به دستورى تهوانايى نهو جيهان رام كراوه.

خو جيسم و جهوهرى ماديبى نيهه، عهرز و سيفاتى عادهتبي نيهه، زاتى پيروزى نهو سوورتهى نيهه، چونكه نهو وهكو باقىي مهوجوداتى عالمى نيهه و هيچ مهوجودى هاووينه و مانهندي نهو نيهه، چونكه نهگهر مهوجودى ببى وهكو نهو بى پيوسته پهروهردگار بى، دياره غهبرى خواش كهس پهروهردگار نيهه، زاتى پايه بهرزى نهو له نهاندازهو جيههت و جهوانيب دوروهو، زاتى نهو له هيچ شونينكا جينگر نيهه..

قسهى «مجسمه» نهزانهكان كه دهلئين خودا له سهر عهرشه نهوه دهگيهنى كه خوا موحتاجى عهرش بى، كهچى خواى گهره نه موحتاجى عهرشه و نه پيوستى به فهرشه؛ عهرش و فهرش شتيكى حاديس و پهيداوون، واته قهديم نين و لهپاش نهوون خوا دروستى كردوون، جا نهگهر خوا موحتاجى عهرش بى. ناخو له پيش خهلقى عهرشدا له چ جينگايهكدا بووبيت « معاذ الله».

خودا زاتیکي قهديمه و له پيش عرش و فرشدا و له پيش جيهانی بهرز و نهويدا بووه، پيوستی به شوی نه بووه، نیسته وهك نه وسا هه یه و بی نیحتیا جه، هر شتیك له هر شوینیکدا بی عیلمی خوی گوره دهیگریته وه، شتیك له کائیندا نییه، چ دیاری و چ په نهان که په یوهندی به خواوه نه بی، به بی خواست و تهوانایی نه وهك ئان دهوام بکا.

پوخته ی قسه نه وهیه: خوی گوره له وه دووره که له شوینیکدا سه قامگیر بی و دابمه زری، دووره له نزیکي و دوری و بهزی و نزمی و عوارز وهك چون، نه مان، گوژانه وه له شوینیک بۆ شوینی، نه مانه هه موویان له سیفاتی مه وجوداتی حادیس و له نیشانه کانی مومکیناتن و، (واجب الوجود) له مانه بهری و پاکه.

عرش و هرچی له ژیر عرشدا به شتیکی رام و موسه خه رن بۆ قودرهت و توانای خوا، نه وهش له ژور عرشه وهیه بیجگه به شپوهی نه بوون به ئیمه ته سه وور ناکری.

ناشکرایه که (واجب الوجود) بووه ههیه و ده مینی و، خواوه نی سیفاتی که ماله، له سیفته شور به بییه کانی که مووکوری دووره، زات و سیفاتی خودا نیهایه تیان نییه.

ئیمه داوای نه وه مان لی نه کراوه که بیریکه ی نه وه له خوا، چونکه زات و سیفاتی خوا سنوریان نییه و نه اندازه یان نییه، عه قل و تیگه یشتنی ئیمه نه اندازه یکی تاییه تی ههیه و سنورداره، دیاره توانای نه اندازه دار و سنوردار ناگات به شتی بی نه اندازه و بی سنوردا. نه وهنده بزانه که ئهم ئاسمان و نه ستیره و مانگ و رۆژه دره خشانانه، ئهم دریا و زهوی و کهژ و کیوانه، ئهم دار و درهخت و گوّل و گیا جوانه جورا و جورانه هه موویان به لگه ن له سه ر بوون و ته و او و بی خه وشیی زاتی خودای (واجب الوجود)

لا اله الا هو الحي القيوم.

خوی گوره خوی ده توانی به نه ده کانی خوی به خوی ئاشنا بکا، رینگای ئهم ناشنایه تیه ش دووانه.

یه که م: فهیزی قودسی خوی به بی په یوهندی عه بد که میهره بانی نوری ئاشنایی بخاته نیو دلی ئیمه وه، تا قه ناعهت پهیدا بکه ی و خوی گوره و پاک و بی خه وش بناسین.

دووه م: به رده و ام نیناعهت و خوا په رستی و به جیهنیانی ره وشتی ئاینی پیروزی ئیسلام که ده بیته هوی ناسینی خوا «واعبد ربك حتى يأتيك اليقين».

پیغمبران (د.خ) و زانا ئاینییه بهرزهکان و دوستهکانی خوا هه‌یه‌ک به‌قه‌دهر
خندازه‌ی میهره‌بانی و عینایه‌تی خوایی له خواناسین به‌شیان هه‌یه..

پیویسته مرۆف به‌قه‌دهر حال خه‌ریکی یادی خوا بی به‌دهم و دل «الا بذکر الله تطمئن
قلوب» هه‌روه‌ها پیویسته مرۆف له خواپه‌رستی و کاری مایه‌ی په‌زامه‌ندیی خوادا هه‌ول
با و کۆشش بکا، تا خوا شاره‌زای بکات و ریگای پیشان بدا.. «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا
خَهْدِيْنَهُمْ سَبَلْنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ».

پیویسته به‌قه‌دهر توانا، مرۆف به‌دل و به‌خۆشه‌یستی هاورپه‌یه‌تی راستان و
بیاوچاکان بکا؛ هه‌تا به‌هۆی پیروزیی ده‌روون و په‌وشتی ئه‌وانه‌وه‌ دلێ نوورانی و
یووناک بپه‌وه‌و، ریگه‌ی به‌ختیاریی خۆی بگری
«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ».

پیویسته موسلمان باوه‌ری و بی هه‌رچی جوړی نازار و ئیش و ترس و خه‌فت و
نه‌بوونی و ده‌رده‌داری و داماوێ و گرفتاری به‌سه‌ر جیهاندا بی به‌عه‌داله‌تی بزانی له
خواوه، چونکه هه‌موو ئه‌مانه‌ نیسه‌ت به‌خوا کارکردنه له‌مولکی خۆیداو، خاوه‌ن مولک
نه‌توانی به‌هه‌موو جوړی ده‌سکاریی له‌مولکی خۆیدا بکا.

ئه‌م بیروباوه‌ره‌ نیسه‌ت به‌کاری خوایه، واته: مرۆفی هۆشیار پیویسته به‌رامبه‌ر به
کرداری په‌روه‌ردگار به‌ئه‌ده‌ب بی و له‌ریگا لانه‌دا، به‌لام به‌ش به‌حالی خۆی خوا
فه‌رمانی پی داوه‌ که به‌هه‌موو جوړو ریگایه‌کی په‌واو شه‌ری تی بکۆشی بۆرژگاربوون
له‌و مه‌ینه‌تانه، به‌کرده‌وه‌ی خۆی، به‌داوین گرتنی خاوه‌ن هیزی په‌نادار، به‌ده‌رمان
وه‌رگرتن له‌دوکتۆر، به‌سه‌ده‌قه و خه‌زکردن، به‌دوعاو پارانه‌وه‌ی موسلمانان، به‌دوعاو
لاله‌و پاله‌ی خۆی؛ چونکه خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی:

«أَنْ اللّٰه لَا یَغیْر مَا بَقُوْم حَتّٰی یَغیْرُوْا مَا بَانَفْسَهُمْ» واته: خوای گه‌وره‌ سه‌ر له‌کۆمه‌ئیک
تیک نادا ئه‌گه‌ر ئه‌وان خویان سه‌ر له‌خویان تیک نه‌دن و باری خویان نه‌گۆرن.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌پیی نایه‌تی قورنانی پیروژ و فه‌رمووده‌ی پیغمبه‌ر(د.خ) هه‌ر
ده‌رد و نازاری، که‌م و زۆر، تووشی مرۆف ببی ده‌بیته‌هۆی داوه‌رینی تاوان و گونا‌ه و
ده‌بیته‌هۆی به‌رزبوونه‌وه‌ی پایه‌ی له‌پۆژی جه‌زادا..

هه‌روه‌ها پیویسته مرۆفی موسلمان بیروباوه‌ری و بی هه‌رچی ناز و نیعمه‌ته و مال

و مندال و سامان ههيه و هه‌رچی هۆی کامه‌رانی و به‌ختیاری بی، که خوی گه‌وره بۆی ئاماده بکا، هه‌مووی فەزل و ئیحسان و په‌حمه‌ته‌و... له‌به‌ر شایانی و چاکه‌ی زاتی مرو‌شه‌که خۆی نییه، ئه‌گه‌رنا ده‌بووا داماو هه‌ر داماو بووایه‌و، پایه‌دار هه‌ر پایه‌دار بووایه‌ه‌تا هه‌تایه، که‌چی گۆرانی حالی هه‌ردوولایان له‌پیش چاوماندا دیارییه .

پێویسته بیروباوه‌ری موسلمان وا بی که هه‌رچی له‌جیهاندا رووده‌دا له‌خیر و له‌شه‌ر، له‌سوود و له‌زیان، له‌به‌رزی و نزمی و غه‌یری ئه‌مانه هه‌مووی به‌بریاری قودره‌تی خویه‌و غه‌یری خوا که‌س خاوه‌ن ته‌ئسیر نییه له‌هیچ شتیکدا و، هه‌مووی سه‌ر به‌خواست و توانای خوی گه‌وره‌یه «لا مرد لقضائه ولا تبدیل لکلماته».

پێویسته بیروباوه‌ری موسلمان وا بی که خوی گه‌وره هه‌مووشتی ده‌زانیت و، به‌سه‌ر هه‌موو مومکنیکدا توانای هه‌یه و، هیچ مانعیک نییه بۆ عیلم و ئیراده و قودره‌تی خوی گه‌وره.

پێویسته بیروباوه‌ری موسلمان وا بی هه‌رچی خوی گه‌وره له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ران به‌ئیمه‌ی گه‌یاندووه، له‌به‌ئین به‌خیر و هه‌رپه‌شه به‌نازار و هه‌رچی به‌یانیان کردووه له‌حه‌رام و حه‌لال و ئه‌حکام و فه‌رمانه‌کانی ترو، هه‌رچی بیان فه‌رمووه له‌ناکامی مرو‌ف به‌رامبه‌ر کرده‌وی به‌د و پاداشتی باش به‌رامبه‌ر کرده‌وی خراپ و، هه‌رچی بیان نیشان داوه ده‌رباره‌ی نه‌مانی دنیا و هاتنی رۆژی قیامه‌ت و زیندووکرده‌وه‌ی مردوو له‌گۆریدا، ناردنی بۆ مه‌حشر و حساب و کیتاب و میزانی کرده‌وی خیر و شه‌رو پردی سیرات و، ناردنی تاوانباران بۆ دۆزه‌خ و ناردنی به‌ختیاران بۆ به‌هه‌شت هه‌مووی راستن و دینه جی بی که‌موزیاد.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی به‌یان کراوه له‌شه‌فاعه‌ت و تکاکاریی هه‌زهره‌تی (محمد المصطفی) له‌رۆژی قیامه‌ت و، تکاکاریی پێغه‌مبه‌رانی تر و پیاوچاکان هه‌مووی راسته‌و، پێویسته باوه‌رمان وا بی له‌پیش هه‌موو که‌سێکدا پێغه‌مبه‌ری ئیمه‌ هه‌زهره‌تی (محمد المصطفی) رینگای ده‌دری له‌لایه‌نی خوی گه‌وره‌وه بۆ تکاکاری و، له‌پاش ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌کانی تر ئه‌نجا دۆستانی خوا و شه‌هیدان و زانیانی ئاین و پیاوچاکان تکا ده‌که‌ن بۆ باقیی موسلمانان.

پێویسته باوه‌رمان وا بی که هه‌موو موسلمانان له‌به‌هه‌شتدا به‌حوزووری خوا ده‌گه‌ن و به‌جۆره‌ بینینیک که‌ شایسته‌ی پایه‌ی خوا بی‌ت چاویان به‌بینینی روون ده‌بیته‌وه،

«وجوه يومئذ ناضرة إلى ربها ناظرة». واته: گهلیک موسلمان له بههشتداو له پوژی قیامتدا شادمانن و بؤ خوا گه وره ترن و دهر وانن و پرویان گهش و دره و شاویه، هر وهما پیغمبر (د.خ) ده فرموی:

«أنکم سترون ربکم كما ترون القمر ليلة البدر» واته: به راستی له پاشه رۆژدا نیوه خوی خوتان ده بینن، وهکو چۆن مانگ له شهوی چواردها ده بینن.

پیویسته باوهرمان و ابی که پیغمبرانی خوا له هممو مهخلوقاتی خوا گه وره ترن و، له نیو پیغمبراندا نه وانیهان که بؤ گه یاندنی فرمانی، خوا ره وانه کراون، که له عورفا پییان ده لاین «رسول» یانی فرستاده و پیغامبر له وانی تر گه وره ترن و، ژمارهی نه مانه له سهر قورئان و حدیسی پیغمبر (د.خ) سیسه و چواردهن، له ناو نه مانه (اولو العزم) هکان، که پینج که سن: نووح، نبیراهیم، موسا، عیسا، محمد المصطفی (صلوات الله وسلامه علیهم) له وانی تر گه وره ترن و، حه زه تی (محمد لمصطفی) - د.خ - له هممو پیغمبران گه وره تره، نه م زاته خاتهم و دواپی هممو پیغمبرانه، له پاش نه و پیغمبری تر نابی و، ئاینی نه و ناسیخ و هله شهینه وهی ئاینه پیشو وه کانه...

به لئی حه زه تی (محمد المصطفی) نه گهر چی له جیهانی مادهدا دواپی پیغمبره کانی تر هاتوه، به لام له جیهانی گیان (رؤح) دا رؤحی پیروزی نه و له پیش دروستکردنی هممو رؤحه کاندا دروست کراوه و خه لاتی پیغمبری پی دراوه، وهکو فرمویه تی:

«كنت نبياً وأدم بين الروح والجسد».

پیویسته باوهرمان و ابی که نوممه تی حه زه تی محمه د (د.خ) له نوممه تی پیغمبره کانی تر گه وره تره؛ وهکو خوی گه وره ده فرموی:

«کنتم خیر أمة أخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنکر وتؤمنون بالله».

له نیو نوممه ته که ی پیغمبردا (د.خ) یاره کانی واته: (اصحاب). پایه بهرزه کانی له موسلمانه کانی تر گه وره ترن، به لکو بیجگه پیغمبره کان له هممو نه فرادی نوممه ته کانی تر گه وره ترن.

له نیو یارانی پیغمبردا «خلفای راشدین» نه بو بهکر و عومهر و عوسمان و عهلی (ر.خ) و پاش نه مانه همزه و عباس، نهجا حه سن و حسین و، سه عد و سه عید و ته لحه و زبیر و نه بو عوبه یده و عه بدورحمان کوری عه وف له یاوهرانی تری پیغمبر (د.خ)

گه وره ترن، له پاش ئه مانه يارانى غه زاي به در كه سي سه د و چواره كه س بوون، پاش
ئه وانيش يارانى غه زاي ئو خودو، پاش ئه وان يارانى (بيعه الرضوان) ئه وانى كه له زير
داره كه دا په يمانى فيداكارىيان له گه ل پيغه مبهردا به ست له ياره كانى ترى پيغه مبهردا
گه وره ترن.

ئهم ئه ندازه يه كه باس كرا پيويسته موسلمان بيزانى و، خه لكى هه ره مه ش پيويسته
بچه لاي زانكانى ئاين بو وه رگرتنى بيروباوهر بو فيربوونى ئه حكامى كردو كارى
موسلمانان.

ئهى برايان! له سهرتان پيويسته گوئ بو ئهم نامه ي بيروباوهره و نامه كانى تريش
رايه ل بكن و، بيستنى ئهم نامه نيشانه ي به يزي باوهره، چونكه له فهرموده ي
پيغه مبهردا هه يه: گه وره ترين خوهره وشتى جوانى موسلمان ئه وه يه كه له وه رگرتنى
ئه حكامى ئاين بزار نه بى، واته: مه يلى وه هابى كه له هه موو كاتيكدا به پيى توانا گوئ
بو زانايانى ئاين را بگرئ و ناموزگار ييان وه ر بگرئ.

ئهى برادران! هه ر كه س ئهم ئه ندازه كه مه له ئاين نه زانى ئيمانى له زياندا ده بى؛ له
قورئانى پيرو زدا هه ر چه ند باسى ئيمان كراوه باسى كرده وه ي چاك كراوه، بيجگه له تا قه
شوينى.. حيكه متى ئهم تا قه شوينه ش ئه وه يه ئه و كه سانه كه كردارى چاكه يان نييه له
به زه يى خودا نا هوميد نه بن؛ چونكه ته نيا ئيمان به سه بو بزگار بوون له سزاي هه تا
هه تا يى دوزه خ... به لام ئه گه ر له گه ل ئيماندا كرده وه و ره فتارى باش هه بى ئه وا ئه و كه سه
له به زه يى و ميهره بانى خواى گه وره وه نزيك ده بى.

كردارى چاكه چه شن و جوړى زوره و، حه زره ت (د.خ) له فهرموده يه كدا باسى ئه وانى
كردوه و فهرموده يه تى: ئيمان حه فتا و ئه وه نده لقه، له نامه ي فيركردنى مندالاندا ئه و
لقانه باس كراون.

دياره ئه و كردارانه كه داوا له موسلمان ده كرى جيبه جيبان بكا برتتين له واجيبات و
مه ندوويات يا دوركه و تنه وه له حه رام و مه كروه به شى زورى ئه مانه له هه شتاو ئه ونده
نامه دا عه رزى برادرانم كردوه و عه رزيان ده كه م و، ئه وه ي له گه ر دمه دا يه جيبه جيبى ده كه م،
كه و ابى پيويسته له سه ر برادرانى زانا و خوينده وار، به خوينده وه و به خه لكى گه يان دنيان،
خويان رزگار بكن و، واجيبى موسلمان نه خوينده وار هكانيش ئه وه يه ره فتارىيان پى بكن.
(السلام على من اتبع الهدى واجتنب الردى و على المتعلمين و العاملين).

ناممى پېنجھه

ناممى دەسنويز و خوشوردن و مهرج و روكنى نويز

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين * والصلاة والسلام على سيدنا محمد خاتم النبيين.
وعلى آله وصحبه أجمعين والتابعين لهم بالحسان إلى يوم الدين.

له پاش نهمه نهمى خوشهويستم! شېخى «ابن حجر» فەر موويەتى:
هەر كەسى نادابى دەسنويز گرتن و خوشوردن و نويز فير نەبى، نەگەر
هات و نويزىكى كرد كه به ديمەن هەموو نادابى نويزەكەى تيا بوو ئەوا
نويزەكەى دروست نيبه، لەبەر ئەوه كه فەرق ناكا له بەينى فەرز و
سوننەتداو. وا دەبى سوننەت به فەرز دەزانى و، فەرز به سوننەت^(۱) بگره
عبيادەتەكانى تريح هەر وايەو، فەرق زانين له بەينى فەرز و سوننەتدا
له مەرجهكانى دروستى هەموو خوداپەرستيبهكه.

له سەر نهم بناخيه هەر كەسى فيرى نهم نادابه نەبىت و، فەرقى فەرز و
سوننەت دەخات تاوانبارەو، ئەو كەسەيش كه ئەو نادابانە دەزانى
ونەزانەكان فيرناكا به نەسى قورئان و حەدىس مەلەوونە، وەكو ئەو
نايەتى كه له ناخريهوه دەفەر مووى: [أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ
الْمَاعِنُونَ] البقرة ۵۹

جا وا من به كورتى نامەيهكتان بۆ دەنووسم و چۆن بيبهتتى دەسنويز و خوشوردن و
ئەوانەى نهم دووانه پوچ دەكاتەوه بۆتان پوون دەكەمەوه، هەر وهما نادابى نويز و
پوژوو، زەكات و حج، هەريەكك له نامەيهكى تايبهتيدا دەنووسم و، هيوام وايە كه

(۱) نهمه فەر موودەى «ابن حجر»ەو، شېخ محەمەدى رەمەلېش نهم مەبەستەى گەياندووه.

بهلام ئيمامى غەزالى لای وايە ئەو شەخسە نويزەكەى دروستە مادام فەرزىكى ديارى به سوننەت
نەزانى.

زاناکان بۆتان بخویننەو، تاکاکارم که ئەم نامەبەش بخویننەو و باش حالیتان بکن و، وردە وردە بە قەدەر توانای (عوام الناس) فیزتان بکن و، تکام وایە که زاناکان زۆر مېهرەبانی لەگەڵ موسلماناندا بکن و، لە ئاین نزیکیان بخەنەو و فیزیان بکن.

تکایان لێ دەکەم که نەفرموون: ئیمە خویمان زانای ئەحکامین و پێویستیمان بەم نامانە نییە: چونکە لەم ناماندا ئەحکامەکان بە شێوەیەکی ئاسان کۆکراونەتەو و لە بەردەستیان دان و پێویستییان بەو نابی که بگەڕێنەو بۆ سەر کتیبەکان...

جا لە پێشدا پێویستە ئاوی پاک و پیسیان بۆ جیابکەنەو، چۆنییەتی (استنجا) واتە خۆپاک کردنەویان حالی بکن.

پێویستە ئەو بزانن که لە ئاوی راوەستاو ئەندازەی که موزۆر هەیه، زۆرەکی «قلتین» ه که لای کەمی دەبی بەقەدەر گەزێک و بستنی درێژ و پان و قوول بیت بە گەزی مروقی مام ناوەندی، گەزی مروقی لە سەر پەنجەیی بەرزنی دەستی هەتا دوایی ئەتیشکی، دیارە مەرچی بەکەلک هاتنی ئەم قلتینە، بۆ دەسنوێژ و خوێژدن، ئەوەتە که نە پەنگ، نە بۆن نە تامی، بەهۆی تیکەوتن یا تیکەل بوونی شتیکی پاک یا پیس، نەگۆرایی.

ئاوی راوەستاو، چ دوو قوللە بی یا زیاتر یا کەمتر، ئەگەر پەنگی یا تامی یا بۆنی گۆراییو بە کەلکی دەسنوێژو خوێژدن نایەت، نەک هەر ئەو بەلکو ئەگەر بە تیکەل بوونی شتیکی پیس گۆراییو بیجگە لەو کە بە کەلکی دەسنوێژ و خوێژدن نایەت، لە هەر شتیکی بکەوی پیسی دەکا چ لەش چ بەرگ چ پۆشاک و شتی تر... تەماشاکەن لە هەندێ دێهاتدا ئەوەندە گەلا شێلم و شتی تر دەخەنە نێو حەوزی مەزگەوتەو ئەو کەمی تام و پەنگ و بۆی یا هەندێ لەمانە دەگۆرێ، کەچی بۆ دەسنوێژو خوێژدن بەکاری دینن و، نازانن که ئەم جۆرە ئاوە هەرگیز بۆ لا بردنی بی دەسنوێژی و لەش پیسی بەکارنایەت. بگرە ئەگەر لەگەڵ ئەو مادانە کە دەکەونە نێو حەوزەکەو شتی پیس هەبوو، ئەو حەوزەکە پیس دەبی و، لەش و جلویەرگی خوێژەرکەش پیس دەکات و، هەرچی نوێژیکات هەمووی بەتالە..

ئەندازەی کەم لە ئاوی راوەستاو کە ئاویکە لە دوو قوللە کەمتر بی، هەر کاتی لە پاش نییەتی دەسنوێژ دەستی تی خست ئیتر ئەو ئاوە بۆ لا بردنی بی دەسنوێژی یا لەش پیسی بە کارنایەت و، ئەگەر شتیکی پیسی تی کەوت پیس دەبی، چ بگۆرێ و چ نەگۆرێ.. تەنانت ئەم ئاوە کەمە بە یەک پشقل و کەمترین پیس دەبی و، لە هەر شوینی بکەوی پیسی دەکات...

ناوی جاری، واته: ئەر ئاوهی لهبهری بېروات و رانهوستی هه مان حوکمی ئاوی
 روهستاوی ههیه، واته: ئاوی جاری که مابهینی ئەم بهر و ئهویهری جۆگهکه دوو قولله
 ئاوی، ئهوه بۆ دهستنوێژ و خوشۆردن، یانی بۆ لابردنی بێ دهستنوێژی و لهش پیسی
 بهکهک دئی، بهو مەرجهی تام و رهنگ و بۆی نهگۆرئی، خو ئهگه هات و به شتی پیس گۆرا
 ومکو پهیناو له جۆگه دا، ئهوه هه مووی پیس دهبی..

بهلام ئهگه مابهینی ئەم بهرو ئهویهری ئهوهندهی دوو قوللهی تیدا نهبوو ئهوه لای
 ئوروووی ئاوهکه، یانی بهرو لای سهراوهکهیهوه، پیس نابئی، بهلام ئه شوینهی که
 پیسیهکهی تی کهوتوو پیس دهبی و، هه رچی له خواری ئهویشهوه بێ هه ر پیسه، سا
 مهگه ر و رێک بکهوئ له شوینیکیدا جۆگه که قوول بووئی و دوو قولله ئاوی تیا دا
 کۆبوویتهوه به بێ گۆرانی تام یا بۆن یا رهنگ.

لهم جۆره ئاوانه دا چار ئهوهیه که مروّف بهری ئاوهکه بگرئ هه تا پهنگ بخواتهوه،
 نه ندهزی دوو قوللهی تیدا کۆبیتهوه، ئهگه رنا هه ر کهس ئه و ئاوه به کار بیئی، بیجگه لهوه
 که بۆ دهستنوێژ و خوشۆردن سوودی نییه لهش و جلو بهرگی کابراش پیس دهکا. بهلام
 نهگه ر ئاوه به شتیکی پاک گۆرا، ومکو ههوزئی که بهرچینه و سه به ته میوهی تده خه ن هه تا
 بخو سیتهوه ئه وه زیانی نییه بۆ به کارهینانی له دهستنوێژ و خوشۆردندا، مهگه ر
 گۆرانه کهی ئه وه نده زۆر بئی که ئاوی هه وزه که لهوه بکهوئ پئی بوتری ئاوی مو تله ق، له م
 حاله تا هه ر پاکه، بهلام پاکه وه که ر نییه... پیویسته ئه وه ش بزانی له و کاته دا که ئاوه که
 زۆر گۆرابئی ئهگه ر که میک پیسی تی بکهوئ ئه و ئاوه پیس دهبی. زور بهی هۆی پیس
 بوونی ئەم هه وزانه ئه وه یه که به هۆی سه به ته و بهرچینه وه زۆر دهگۆرئ، بیجگه له وه ش
 له و شوینه نه که ئه ده بخانه ی تایبه تی نییه، هه ندئ کهس له قه راخی هه وزه کانه دا تارمه ت
 دهگرن، له مه وه شتی پیس ده که ویته نیو هه وزه که وه و دهگۆرئ و به و ماده ده پیسه پیس
 ده بی ت و، ده بی ته هۆی پیس بوونی له ش و بهرگ و پۆشاک.

ئه مه جا پاش ئه وه ی که ئاوی پاک و پاک که ره وه تان ناسی و، ئاوی پاک ی پاک
 نه که ره وه شتان ناسی و، زانیشتان ئاوی پیس کامه یه، پیویسته چۆنیه تی تارمه ت گرتن و
 خو پاک کردنه وه ش له پیسیه کانه ی پاش و پئیش تی بگه ن؛ چونکه هه زره ت (دخ)
 ده رباره ی دوو مر دوو که دای به لای گۆر مه که یاندا فه رموو ی: ئەم دووانه سزا ده درین له بهر
 دوو شت: یه که م گوئ نه دان به میز و پیس بوونی له ش و بهرگ و پۆشاک. دووم نه میمه

واته: قسهی خراب هینان و بردن له نیو خه لکدا، یا له پاش مله به خرابه و سیفتهی ناشیرین ناوی خه لک ببری!

که وابی پئیوسته له پاش میزکردن مروّف به ناسپایی دس به عوره تیدا بهینی، تا هرچی ته ری و پاش میز هیه بیتته دهر، نه گهر وهها نه کات پاش ههستان و ههنگاونان لئی دیتته خواره وه و لهش و بهرگی پیس دهکا و، نه گهر دهستنوژی گرت، نه جاهاته خوار دهستنوژه کهی دهشکی و بهرگ و بهدنهشی پیس دهبی.

پئیوسته پاشی خوی نه ونده باش بشوری د دنیا بی که به هیچ جور رهنگ و بونی پیس نه به له شیوه و نه به دهستییه وه نه مابی؛ چونکه مروّف به دهستی چه پی خوی دهشوا و به دهستی راستی ناو دهکات به شوینی پیسییه که داو، تا نه شوینهی پاک نه بیتته وه بونی دهستی ناخوش دهبی، به لام که پاک بوویه وه نیتتر بونی نیعتیادی دهبی.

پئیوسته له کاتی تارهدا هرچی مادهی پیسییه دهرچی، پئیوسته ناو به هه موو دهوراندهوری عوره تیدا بگات، نه م دهوراندهوره حوکمی زاهیری هیه شوینی واجیبه و، نه گهر نه شوردری به پیسی دهمینیتته وه کاتی لیباسه کهی لی کهوت پیس دهبی و، ده بیتته هوی به تالبوونی هه موو نه نوژانه که له وه پاش نهیکا، بنگومان پاریز له م جوره پیسییه شتیکی زور پئیوسته، به لام کاتی بهو شیوهی باسما ن کرد خوی پاک کرده وه خوی گه وره چاوپوشی له تاوانه کانی دهکا و، فریشته یه کیش دیاری دهکا که دوعا و نرای خیری بو بکا.

جا نه گهر ناو نه بوو که عوره تی بشوری، یا خود مهیلی به کارهینانی ناوی نه بوو، پئیوسته به شتیکی زیری پاک وهک بهرد، پارچه دار و هاوچه شنی ئه مانه، خوی پاک بکاته وه.. بو نمونه سهری زه کهری بهو بهرده پاک بکاته وه، بهو مهرجهی دووچار سهری زه کهری نه هینی به یهک شوینی تایبه تی بهرده که دا، به لکو هه رجاری به شوینیکی تایبه تی بهرده کهیدا بهینی، چونکه به جاری یه که م نهو شوینه پیس ده بیت و که لکی جارنکی تری پیوه نییه.

له پاک کردنه وهی پاشدا پئیوسته هه رجاری ته نیشتیکی بهرده که به کار بهینی بو لابرندی پیسییه که هه تا به ته وای پاکی دهکاته وه.. له دواییدا قهی ناکات نه گهر سووچنکی پاکی بهرده که به سهر هه موو عوره تیدا بهینی.. به هه حال پئیوسته بهرد پیا هینانه که له سی جار که متر نه بی.. خو نه گهر به سی جار پاک نه بوویه وه نهوا زیاتری بکا تا شوینه که به ته وای پاک ده بیتته وه..

بنيويسته مروی موسلمانى بالفى عاقل، جورهكانى پيسى بزاني و ئاگادار بى لهو
بيسييه عفووى لى دراوه، لهو پيسييه عفووى لى نه دراوه، چونبهيى پاك بوونهوه
عو پيسييه بزاني.

بنيويسته نهوه بزاني هershتيك له پيش و پاشى ئادهميزادو گيانله بهران دهردهچى
همووى پيسه، چ هي گيانله بهرى كه گوشتى بخورى و، چ هي نهوهى گوشتى ناخوريت،
همروهها خوین و کيم و پشانهوه هموو پيس (نجس العين)ن، واته: مادهكهيان پيسه و
هershتي بکون پيسى دهکهن، بهلام خوین و کيمي کهم له لهشى مروڤدا و له شوینی
خوياندا عفوويان لى دراوه، همروهها جل و بهرگی عاستى نهو خوین و کيمه که بههزی
نوهانهوه تهر دهبي عفووى لى دراوه. خوینی برين و دمهل با زوريش بى، عفووى لى
دراوه، نهگهر به دهستی نهو برينه نهگوشى و نهخورینی، نهگينا له کهمی عفووه دهرى
نهك له زورى، همروهها نهو دهرمان و مهلهمانه که دهنزینه سر برين و دمهل، بهقههر
بنيويست عفوويان لى دراوه.

کهموزری پيشانهوه، چ گورا بى و چ نهگورابى، مادام له ناوهوه بيته دهرهوه همووى
پيسه و عفووى لى نادری و بنيويسته بشوردرى، مهگهر پيشانهوهى مندال بهسر بهرگ
و پوشاکى دايکيدا، نهوه له بهر ناچارى له کهمی عفووه دهرى. شايانى زانينه هموو
مردارهوه بوويهك، له گياندارى پاك وهك بزى و مهر، يا گياندارى پيس وهك سهگ و بهراز،
هموو پيسه به (نجس العين) دهریته قهلم، بيچگه ئادهميزاد و ماسى و كولله: نهمانه
به هوى مردنهوه پيس نابن و به پاك دهناسرين، تهنانت مروى كافریش.. بهلام نهگهر
ماسى خوینی ههبوو نهوه نهو خوینه عفووى لى نادری و، نهگهر دای له لهش و پوشاك
بنيويسته بشوردرى.

مردووى نهو گيانله بهرانه که خوینی رهوانيان نهبى، نهگهرچى به پيس دهرميرين، که
بکونه ناو ئاو يا چيشت يا چايى عفوويان لى دهرى، جا نهگهر به کهوچکه چايى يا
به پنجه نهو مردووه له ناو چيشت و ناوهکه هينرايه دهرهوه، پاش نهوه کهوچکه که يا
پهنجهکه خرايهوه نيويان پيسى ناکات و عفووى لى دهرى، وهکو شيخى (ابن حجر) له
توحفدا له سهرتاي کيتابى تههارتهوه باسى کردووه، همروهها خوینی کيچ و نهسپى
له لهش و بهرگی مروڤدا، کهم بى يا زور، عفووى لى دهرى، بهلام پيستهکانيان پيسن
و گهر له پوشاکدا بمينهوه، نويز به تال دهکهنهوه، نهگهر بکونه نيو ئاوى له قوللهتهين
کهمتر پيسى دهکهن. شايانى باسه: بيچگه خورى و موو و پهر، که له کاتى زيندووييدا له

حەيوانى گۆشتى بخورى جيا بکرىتەو، هەرچى له گيانلەبەر جيا بکرىتەو پيسە، چ له کاتى زىندويه تيداو، چ له پاش مردنى.

جا کاتىک لەش يا بەرگى مرۆ پيس بوو، ئەگەر ئەو پيسبوونەى بە هۆى سەگ و بەرازەو، ئەو پىويستە حەوت جار بشۆردى، و جارنىکيان بە ئاوى که لەگەل گلىكى پاک تىکەل کرابى بە جۆرى که رەنگى گۆرابى، يا خو ناوکه بە هۆى لافاو يا بە هۆى ئەو شۆينەى که پيدا دەروات سوور بووى و بوويته قوراو، بەلام جارەکانى تر دەبى بە ئاوىکى پاکى رووناک بى. ئەگەر شتىکى تر بە ئاوى گلاوى دەرکردنەکه تەر بوو، تى دەفکرىن: ئەگەر تەرپوونەکه له پاش جارى بە کارهينانى لىلاوکه بوو ئيتىر شتەکهى تر که تەر بوو لىلاوى ناوى و تەنيا ناوہ پاکەکانى تر بەسە، ئەگەر له جارى سىيەمدا بوو، پىنج ئاوى پىويستە، ئەگەر له جارى چوارەمدا بوو چوار ئاوى پىويستە، ئەگەر له جارى پىنجەمدا بوو سى ئاوى دەوى، ئەگەر له جارى شەشەمدا بوو دوو ئاوى پىويستە، ئەگەر له ئاوى حەوتەمدا بوو تەنيا ئاوىکى دەوى.

هەرەها ئەگەر نىچىر بە دانى سەگ برىندار بوو، له پاشاندا نىچىرەکه بە شۆيهەكى شەرى سەربرا، يا خو سەگەکه فىرکراو بوو و نىچىرەکه له بەردەستيدا گيانى دەرچوو، ئەوا پىويستە ئەو نىچىرە گلاوى دەرکرى: جارى بە گلاو و شەش جار بە ئاوى رووناک بشۆردى، و پىويستە باش تەماشای جىگەى دانى سەگەکه بکرى و هەر خوینى لەو شۆين دانەدا وشک بوو تەو هەمووى پاک بکرىتەو، ئەنجا گلاوى دەرکرى، چونکه هەتا ئەو خوینە وشکە له شۆينى خۆيدا مابى گلاوى دەرکردنى سوودى نابى و بە شەرى پاک نابىتەو.

بەلام ئەگەر پيسبوون بە هۆى غەبرى سەگ و بەرازەو، ئەوا لىي ورد دەبينەو: ئەگەر پيسىيەکه ماىدار بوو، وەکو شياکەى حەيوان، ئەوا پىويستە ئەو مادەيه لەو شۆينەدا لابرى بە جۆرى نە رەنگى نە بىنى نەمىنى، بەلى ئەگەر لاچوونى رەنگەکهى زەحمەت بوو و شۆينەکهى بواردبوو، ئەو قەى ناکاو مانەوہى ئەو رەنگە بە تەنيا رىنگا له پاکبوونەوہى شۆينەکه ناگرى. بەلام ئەگەر پيسىيەکه ماىدار نەبوو، ئەوا بۆ پاکبوونەوہى بەسە تەنيا يەك جار ئاوى پاکى بەسەردا جارى بى.

بەلى شۆينى که بە مىزى مندالى نىرىنە پيس بووى، که بىجگە شىرى داىک هىچى نەخواردبى، ئەو تەنيا ئاولى پرژان بەسە بۆى، و پىويست نىيە ئاو بە سەريا رەوان بى.

سجنا بزانن فەرزەکانی دەستنوێژ شەشن:

یەکەم: نیەتی لا بێردنی بێ دەستنوێژی، بە جۆرێک کە لەگەڵ شۆرینی هەندئێ لە پرودا بکەونە یەک .. ئەم نیەتە بۆ یەکێکە تووشی نەخۆشیی مێزە چرکە و بای ئێ دەرچوون و خۆین بەربوون نەبووی: ئەمانە نابێ نییەتی لا بێردنی بێ دەستنوێژی بهینن! چونکە بێدەستنوێژییە کە یان لاناچی، بەلکو دەبێ نییەتی حەلآلبوونی نوێژ بهینن، جا ئەگەر لە پێشدا نییەتی هینا و لە کاتی شۆرینی دەم و چاودا نییەتە کە ی لە دلدا نەما بوو، ئەو دەستنوێژە کە ی بەتالە.

- دووهم: شۆرینی روخسارە کە بەدرێژی مابەینی شۆینی پوانی مووی سەرە هەتا برانەوهی چەناگەو، بە پانی نیوانی هەردوو گۆچکە یە، پێویستە هەموو پانایی روخسار و ئەو سپیایییە کە و لە بنی گۆچکەکاندا بشۆردرین، هەروەها پێویستە ئەو گری ئای خواری چەناگە، کە شۆینی بە یەک گەیشتنی هەردوو شەویلهکانە باش بشۆردرین، هەروەکو پێویستە هەموو پێست و مووی روخسار دەر و ناوی بشۆردرئ، بەلام مووی ریش ئەگەر ئەوەندە پڕ بێ کە پێستی روخساری لێو دەرنەکەوئ ئەو هەر دیوی دەرئ پێویستە بشۆردرئ، پێویستە ئەم لاو لای چاوهکان و، ئەو بەشە ی لە لووتی مرۆف کە رووی کردۆتە لێو هەمووی بشۆردرئ، شایانی باسە لە شۆریندا تەنیا دەست پیاھینان بەس نییە، بەلکو پێویستە ئاو بەسەریدا جاری بێ، هەروەها پێویستە بەقەدەر قەیتانی لە سەر بشۆردرئ هەتا بە راستی دەرکەوئ کە روخسار شۆردراو.

سییەم: شۆردنی هەر دوو دەستە لەسەر پەنجەو هەتا دوا یی هەردوو ئەنیشکەکان.

چوارەم: مەسحکردنی سەرە بە ئاوێکی تازە هی هەندئێ لەو مووانە ی کە لە سنووری سەردان.

پنجەم: شۆرینی هەردوو پێ، سەر و ژێریان، هەتا ژووری قولەقاپەکان و، پێویستە بە قەدەر قەیتانی لە ژووری قولەقاپەکانەو بشۆردرئ تا بە تەواوی شۆرینی پێ و قولەقاپ مسۆگەر بکری، هەروەها لە شۆرینی دەستیشدا پێویستە بەقەدەر قەیتانی لە ژووری ئەنیشکەو بشۆردرئ بۆ دلنیا بوون لە شۆرینی دەست و ئەنیشک.

شەشەم: تەرتیبە، واتە: ئەو شوئانەى كە باسماڭ كەردن ھەر بەو تەرتیبە بشۆررەن و دەم چاۋ لە پەش دەستەكانداۋ، دەستەكان لە پەش مەسحى سەرۋ، مەسحى سەر لە پەش شۆرەنى پەپەكاندا بى.

سوننەتەكانى دەستنوئەزەش ئەمانەن:

يەكەم: «بسم الله» كەردن لە سەرەتاۋە.

دوۋەم: شۆرەنى ھەر دوو بەر و پەشتى دەست و لەپەش ئەۋەدا كە دەست بخاتە ناۋ ئاۋمەكە سەپەم: ئاۋرادان لە دەم.

چوارەم: ئاۋرادان لە لووت.

پەنجەم: گەيانەنى مەسح بە ھەموۋى سەردا.

شەشەم: مەسحى ھەردوو گونچەكە دەر و ناۋيان، بە ناۋىكى تازە.

ھەوتەم: دەست تەركەردن بە رەشى پەرداۋ بە ناۋبەنى پەنجەكانى دەست و پەيدا.

ھەشتەم: پەش خەستنى لای راست بەسەر لای چەپدا.

نۆيەم: سى بارەكەردنەۋى ئەم كەردەۋانە كە باسماڭ كەردن، چ فەرزو چ سوننەت.

دەيەم: «موالاة» واتە بەجەپەنەنى واجىباتى دەستنوئەزەك لە دۋاى يەك بى، بەجۆرە ماۋەى زۆر نەكەۋىتە بەينەنەۋە، بەلام ئەم موالاتە، بۆ ئەۋانەى كە بە ناساغى مەزەچرەكە يا با لى دەرچوون، يا خۆنى مایەسىرى و وینەى ئەمانە دوچارەن، واجىبە، واتە: دروست نەپە بەينى واجىبەكان بخا و پەكەۋە نەيانكا.

ئەو شتانەى كە دەستنوئەزە شەكەن پەنج شەن:

يەكەم: دەرچوونى شەكەك لە پەش يا لە پاش بەھەر سەفەتە بى، عادەتى بى ياغەير عادەتى، بىجەكە ناۋى «مەنى» چۈنكە ئەم ئاۋە ھەر كاتە لە مەۋقەكى بەخەبەر يا نوۋستۋىۋەكى (مەمكەن) ھۋە دەرچە دەستنوئەزەكەى ناسكەنى... فائىدەى ئەم حۈكەم ئەۋەپە: لەسەر ئەو قەۋلەى كە دەستنوئەزە داخلى غوسل نابى، يانى: بە لاچوونى لەش پەسى، بىدەستنوئەزە لاناچەت، ئەم جۆرە كەسە كە باسماڭ كەرد

پاش غوسل، پٽويستی به دستنويژ گرتن نييهو، نهگه دستنويژي گرتوه نابي نييهتي لابردي بي دستنويژي بهينيت، بهلکو دهبي نييهتي تازهکردنهوي دستنويژ بهيني.

عووم: لهو شتانه که دستنويژ بهتال دهکهنهوه نهمانی عقل و هوشه جا به شيت بوون يا به في لي هاتن، يا به سهر خوشي، تهنانهت نهگه نوستوويهکی (متمکن) که قنگي خوي له عهرز قايم کردبي که بي هوشي بهسهردا هات دستنويژهکي دهشکي، نهک لهبهر نوستهکي بهلکو لهبهر بي هوش بوونهکي، واته: کاتي لهو بي هوشيهه پرگار بوو، پٽويسته دستنويژ بگري نهوسا نويژ بکا.

سيهه: بهيهک گهيشتنی پٽي پياو و ژني نامهحرهم، مهبهست له ژن نهو ئافرهتهيه که گهيشتبيته رادهي نهوي خاوهني نهفسي عادهتي نارزهروي بکات، بهلام گهيشتن به موي ژن يا به ناخوني يا دداني يا به پٽي ژني مهحرهم، وهکو دايک و خوشک نهوه دستنويژ ناشکيني. مهبهست له مهحرهم ئافرهتهيهکه مارهکردني حرام بي به هوي نهسهبهوه وهکو دايک، نهک و پوورو خوشک و خوشکهزا و کچي براو برازاو کچي مروف خوي و کچي نهولادي، يا به هوي شيرهوه وهکو نهامانه واته: دايکي شيري و خوشکي شيري.. تاد.. يا به هوي ژن و ژنخوازيهوه، وهکو دايکي ژني خوت و کچي ژني خوت و باوهژن و ژني کوپو کوپهزات، نهامانه دستنويژ ناشکين، بهلام خوشکي ژن و پووري ژن، ههچهند لهگهل ژنهکهدا له مارهکردندا کوئاکرينهوه، به مهحرهم دانانرين، لهبهرنهوي له پاش جيابوونهوه له ژنهکهدا مارهيان دي و دروسته بيانخوازي.. بهلي نهامانه دستنويژ دهشکين و تهماشاکردنيان و به تهنيا لهگهل دانيشتيان حرامه، زور کهس نهامانه به حالل حيساب دهکهن، بهلام نهامانه به هلهءداچوون و، پٽويسته زاناکاني نايين هم فهريمانهيان حالي بکهن و تيبان بگهيينن و هم فکريهان له ميشک دهرکهن، بهلي له شکاني دستنويژي (ملموس)دا، واته: نهو کهسهي که دهستي نامهحرهمهکي لي کهوتوه، خيلاف ههيه له نيوان راکاندا؛ له رايهکي زور بههيزي نيمامي شافعيدها نهويش دستنويژي دهشکي، بهلام له رايهکي تريدا دستنويژي نهو ناشکي؛ چونکه نهو هيچي نهکردوهو دهستي لهکس نهداوهو خهک دهستيان لهو داوه؛ کهواته دستنويژي ناشکي، جا دهست ليدراو نهگه لهسهر هم رايه بروات نهوا دستنويژهکي ناشکي.

چارەم: دەست لیدانه به بەری دەست له (عەرەت) پێش و پاشی خۆی واتە: لە هەر کام لە دوو رینگای بەر و دوا، پیاو بێ یا ژن، بەلام ئەگەر بە غەیری بەری دەست بکەوی ئەو دەستە خۆی یانی بە پستی دەست یا جینگەیهکی تر، ئەو دەستە خۆی ناشکی، هەرەها ئەگەر دەست بدا لە گونی یا لە بەر زارەگای، یا دەست بدا لە پاش و پێشی حیوان ئەو دەستە خۆی ناشکی، بەلێ ئەگەر پیاو بە بەری دەستی دەست له عەرەتی پیاویکی تر بدات، زیندوو بێ یا مردوو، یا دەست بدات لە هەلقەیی پاشی پیاویکی تر، یا ژنی بەری دەستی بدا لە عەرەتی ژنیکی تر، زیندوو بێ یا مردوو، ئەو هەر دەستە خۆی دەست لیدەر دەشکی و، دەستە خۆی دەست لیدراو ناشکی.

پینجەم: نووستنه، واتە: هەر کەس بە پشتا یا بە پرودا کەوت، یا بە تەنشتا راکشا، یا پالی بە شتی کەوه داو خەوی لێ کەوت، ئەو دەستە خۆی دەشکی، بەلام ئەگەر وەها نووست کە قنگی لە عەرز توند کردبوو، وەکو شیوی ئەوانەیی کە هەردوو پێیان هەلەنێن و قنگیان لە عەرز مەحکەم دەکەن ئەو دەستە خۆی ناشکی، بەلام ئەگەر ژیری خۆی مەحکەم نەکردبوو لە عەرز، بەلکو بە چوارمەشقی دانیشتبوو یاخو قنگی نابوو سەر عەرز و پێی راکیشابوو، ئەو دەستە خۆی دەشکی.

خولاسەیی کەلام: مروّف ئەگەر بە جۆرێک نووست کە دانیای بوو لەوێ بای لێ نابیتەو دەستە خۆی ناشکی، بەلام ئەگەر بە جۆرێک نووست کە لەوانەبوو بای لێ بیتەو ئەو دەستە خۆی شکاوه.

شەشەم: نەمانی عەقل و هۆشە، بە بێ نووستن، وەکو ئەوێ مروّف شیت بێی یا بێ هۆشی بەسەرابی، یا بە هۆی شراب و عەرەق خواردنەو هەوێ سەرخۆش بێ، یا نەخۆش بکەوی و لە هۆشی خۆی بچیت، لە هەموو ئەم وەزەعەدا، ئەگەر لە پێشدا دەستە خۆی بووی بەهۆی ئەم بێ هۆش بوونەو دەستە خۆی دەشکی و، کە هاتەو سەر خۆی پێویستە دەستە خۆی بگری.

باسی خۆشۆردن و لەش پێسی لا بردن:

ئەو شتانەیی دەبنە هۆی واجیب بوونی خۆشۆردن لە سەر مروّف شەش:

یەكەم: داخڵبوونی «حەشەفە» واتە: سەری زەکەر، یا بە ئەندازەیی سەری زەکەر، ئەگەر سەری زەکەری بڕابوو، بۆ ناو عەرەتی ئینسانێک یا حیوانێک چ پێش و چ پاش، ئاوی مەنی بیتە دەر، یا نا.

-ووم: دەرچوونى ئاوى مەنپىيە لە عەورەتەو، چ مەنى خۇى بى يا ھى غەيرى خۇى..
وەكو ئەو ژنەى پاش جىماع و خۇشۇردن پاشماوھى مەنى مېردمكەى لە فەرچى
بىتە دەرەو، ياخۇ پىاو پاش ئىنزالى مەنى و پاش خۇشۇردن پاشماوھى
مەنپىيەكەى لە زەكەرى بىتە دەرەو.

سېم: تەواوېوونى خۇىنى (حەيز)ە واتە: ھەر ئافرەتېك حەيزى پىدا ھات و، لە پاش شو
و پۇژى يا زياتر حەيزەكەى براپەو، پىويستە خۇى بشۇرى و لەش پىسى خۇى
دەرىكا.

چارەم: تەواوېوون و براپەوھى خۇىنى زەيسانپىيە، واتە: كاتى خۇىنى پاش مندالېوون
براپەوھە لەسەر ئەو ژنە مندال بوو، پىويستە خۇى بشۇرى، ھەرەھا ئەگەر ئەو
مندالېوو، خۇىنى لى نەھات واجىبە لەسەرى خۇى بشۇرى، ئەگەر مندالەكەشى
لەبار بچى پاش براپەوھى خۇىنى مندال لەبارچوونەكە پىويستە خۇى بشۇرى..

پىنجەم: مردنە: واتە: ھەرکەسى مرد، گەرە يا بچووک، نىر يا مى، ئەو لەسەر زىندووھ
موسلمانەكان واجبە ئەو مردووھ بشۇرن بە جۇرىك پىست و مووى بە تەواوى
بشۇرن.. بەلى مروقىكى موسلمان كە بە دەستى كافران شەھىد بى ئەوھ شۇرىنى
واجىب نپىيە..

شايانى باسە كە پىويستىيەكانى خۇشۇردن دوو شتن:

يەكەم: نپىيەتى لابرەنى لەش پىسى، بەم جۇرە بلى قەسدو نپىيەتم ھەيە حوكمى لەش
پىسى لەسەر خۇم لادەبەم، يا خود بلى قەسدو نپىيەتم ھەيە، نوژ لە خۇم حەلال
دەكەم، يا بلى قەسدو نپىيەتم ھەيە فەرزى غوسل بەجى دەھىنم، ھەرەھا ئەو ژنە
كە لە حەيز رزگار دەبى بلى قەسدو نپىيەتم ھەيە حوكمى حەيز لە سەر خۇم
لادەبەم، يا ئەو ژنەى كە لە زەيستانى رزگار دەبى لە ئەووەلى خۇشۇرىنەكەيەوھ
بلى قەسدو نپىيەتم ھەيە حوكمى زەيستانى لەسەر خۇم لادەبەم، ياخۇ بلى نپىيەتم
ھەيە نوژ لە خۇم حەلال دەكەم، جا ھەرەكو بەدەم ئەمانە دەلى بە دلپش
قەسدەكەى لەگەل بى و، قەسدى ئەمانە بە دلپدا رابوئرى، چونكە نپىيەت وا لە
دلداو ئەوھى كە پىويستە نپىيەتى دلە نەك وتنى بە زمان، بەلام بە زمان وتنى
ئەمانە سوننەتەو خىرى تىدايە ئەگەر وتنەكەو نپىيەتەكە بگەونە يەك، پىويستە ئەم

ئىيسەتەش لە سەرەتاي تەپرکردنى لەشەپەو بە، ئەگەر لە سەرەتاو نىيەتى نەھىند
 ھەتا نىوہى لەشى شۆرى ئەنجا نىيەتى ھىنا ئەو پىويستە ئەو بەشى كە بەبى
 نىيەت شۆرىوہ دووبارە باش، بيشۆرىتەوہ، كەواتە باش ئەوہى ھەر لەو كاتەدا
 دەپواتە سەرئاو بۆ تارەت گرتن و مەشغوولى شۆرىنى عەرەتى خۆى دەبى،
 نىيەت بەئىنى، چونكە ھەر لەو كاتەدا كە پاش و پىشى خۆى دەشۆرى لەش پىسى
 ئەو شۆرىنانەى دەردەچى.

دووم: شۆرىنى ھەموو لەشەپەتى بە پىست و مووہوہ دەر و ئاوى و، ئەو مووہ كە خۆى
 لوول بە، پىويستە ديوى دەرى بشۆرى و ئاوى بەسەردا بپوات، بەلام ئەگەر ئەو
 مرۆقە خۆى بە دەسكارى ئەو مووہى لوول كەبى، يا ھۆنىبىتەوہ بە پەلكە ئەو
 پىويستە دەرو ئاوى بشۆرى ھەمووى ئاوى بەسەردا بپوا، تەنانت ئەگەر پىويست
 بوو بە كەرنەوہى پەلكەكان و، بى كەرنەوہ ناوہكەيان تەپ نەدەبوو ئەو لەسەرى
 پىويستە پەلكەكانى بكاتەوہ ھەتا دەرو ئاويان بە تەواوى تەپبى و، ئاويان پى
 بگا.

ھەرۋەھا ئەگەر شتى لكابوو بە لەشەپەو، چ پاك، چ پىس وەكو بنىشت و بۆيە، يا چلك،
 يا چنگنە، يا مادەيەكى پىس، وەكو خوين، يا چەورى، ئەوہ واجىبە لەسەرى ئەو شتانە
 لايبا و تەواوى لەشى لەوانە پاك بكاتەوہ ئەوسا ئاوى خۆشۆردن و خۆ پاك كەرنەوہ
 بكات بەسەر لەشىدا، ئەگەرنا غوسلى دەرنەچى و لەش پىسىيەكەى لاناچى.. بەم بۆنەوہ
 دەيخەمەوہ بىرتان كە ھەرۋەھا لە كاتى دەستنوئىز گرتنىشدا ئەگەر شتىك لەو شتانە كە
 باسما كەرن بە ئەندامى دەستنوئىزەوہ لكابوون، واتە: بە رومەتەوہ يا بە دەستەوہ، يا
 بە قاچەوہ، لەوئىشدا پىويستە ئەو شتانە لا بىرىن، ئەنجا ئاوى دەستنوئىز بكرى
 بەئەندامەكاندا و ھەتا ئەو شتانە بەئەندامەكانەوہ ماين دەستنوئىز تەواو نابى.. تەنانت
 ئەگەر چەورىيەكى زۆر بە دەستەوہ بى ھەتا ئەو چەورىە لانەبىرى تارەتىش جىبەجى
 نابى، نابى، چونكە ئەو چەورىيە نايەلى ئاوەكە بگاتە لەش و پاكى بكاتەوہ، بەتايبەتى
 ئەگەر چەورىيەكە وەكو پىو بە دەستى مرۆقەوہ لكابى.

ئەم ئادابانە كە باسما كەرن تەنيا واجىبات بوون، ئەگەرنا سوننەتى دەستنوئىزو
 خۆشۆردن زۆرن و، پىويستە بپوون بۆ خزمەتى ئىمامەكانى خوتان و پىسارىيان لى
 بكن ھەتا باش بۆتان پوون بكنەوہ.

وتمان: له کاتی دهستنویژدا بلنئ « نییه تم ههیه هوکمی بئ دهستنویژئ لهسه ر خووم
 حبه م »، و له کاتی خوژوردندا بلنئ: نییه تم ههیه هوکمی لهش پیسی لهسه ر خووم
 حبه م، جا نیسته پیویسته بزائن هوکمی بئ دهستنویژئ و هوکمی لهش پیسی چیه،
 هتا به دهستنویژ و خوژورده که لاجئ؟.

هوکمی بئ دهستنویژئ ئه و شتانهیه که له کاتی بئ دهستنویژیدا حه رامن، وه ک دهست
 ه قورئانان، چ قورئانی ته و او، چ که میکی: وه کو چهند ئایه تک که به قه صدئ قورئان
 نووسرا بیته وه، ههروه ها حه رامه هه لگرتنی قورئان یا هه ندئ له قورئان، مه گه ر له ناو به ر
 و بوخچه دا، یا له ناو کو له قوماش و نه سباب و باردا. دیسان حه رامه به دهوری (که عبه دا)
 بسورپیته وه، واته: حه وت جار سوورانه وه به دهوری که عبه دا، که له کاتی حه جدا ده کری،
 پیویسته به دهستنویژه وه بئ..

نه مانه که هوکمی بئ دهستنویژئ بوون هوکمی لهش پیسیشن؛ واته: مروقی لهش
 بیس چ پیاو چ ژن، ههروه ها ژن له کاتی حه یزداو له کاتی زه یسانیدا حه رامه له سه ریان
 نه ست له قورئانی پیروژه وه بدن، چ هه مووی و چ که میکی و، حه رامه قورئان هه لگرن
 و، له حه جدا حه رامه حه وت جار به دهوری که عبه دا بسورپیته وه. س زیاد له وانه ش
 حه رامه لهش پیس قورئان بخوینئ به قه صدئ قورئان، به لام قه ی ناکات، له کاتی کدا
 بیستی یه کیک مردوه، بلنئ:

«انا لله وانا اليه راجعون» به قه صدئ زیکری مونسب.

ههروه ها حه رامه لهش پیس به لهشی پیسه وه له مزگه وتدا بمینئته وه، به لکو واجیه
 زووبه زوو برواته دهروه، جا نه گه ر مانعی هه بوو له وهی بچئته دهروه وه کو سه رما یا
 ترسی دوژمن، نه وه پیویسته له سه ری (تیمم) بکات به قه صدئ حه لاکردنی مانه وهی له
 مزگه وتدا، وه کو له حاشیه ی جه مال له سه ر شه رخی منه ه جدا نووسراوه.

شایانی باسه هه رچی له سه ر مروقی لهش پیس حه رامه له سه ر ئافره تیکیش له حه یزدا
 بئ، یا خو زه یسان بئ حه رامه و، بیجگه له وانه ش له سه ریان حه رامه ها توچو به
 مزگه وتدا بکه ن، نه گه ر ترسی پیسکردنی مزگه وته که یان بوو، ههروه ها له سه ریان حه رامه
 هتا له و خوینه رزگار نه بن ده ست ۷۰ نوئژ بگرن یا خو یان به قه صدئ خوژوردنی
 شه رعی بشون؛ چونکه بو نه وان نه م کاتانه کاتی عیبادت نین و، حه رامه نوئژ بکه ن یا

پۆژوو بگرن. به لى پۆژووى ئهو ماوهيه قهرزار دهبن كه رىكهوتى مانگى په مهزاني كردبى
و پاش پاك بوونهوه، به قهزاي دهگيرنهوه، به لام قهرزاري نويزى ئهو ماوه نابن و
له سريان پيوست نيبه كه بيگيرنهوه.

حهرامه له سهر ئافرهت كه له كاتانهدا ماوهى ميژدهكهى بدات بو جيماع و، له سهر
ميژدهكهشى ههرا ما كه له ماوهيه دا به رووتى ئه عزاي خوى بلكىنى به مابهينى ناوك و
ئهژنووى ژنه كه يهوه، چ له پيشه وه و چ له پاشه وه، چ به جيماع بى يا به غهبرى جيماع،
به لام نهگه دهريپيان ل بيدا بوو، ههردووكيان يا يهكيكيان به جوړى كه به رووتى
ئهندامى جينسى له ئهندامى كهوى، ئهوه دروسته له مابهينى ناوك و ئهژنودا به يهك
بگن، ههروهها دروسته به رووتى كى به لاي ژورووى ناوكيهوه، يا به لاي خوارووى
ئهژنويهوه. بيچگه له مانهش پاش برانهوهى خوئنى حهيزو زهيسانى، كه هيشتا خوى
نه شوردهوه، دروست نيبه ميژدهكهى جيماعى له گه لدا بكا.

مه رجه كانى واجيب بوونى نويز:

مه رجه كانى واجيب بوونى نويز سى شتن:

يهكهم: بلووغ، بلووغى مروقيش چ پياو چ ژن يا به تهواو كردنى پانزه ساله به سالى
دوانزه مانگى. يا به ده رجوونى ناوى مه نيبه، نيشانهى ئهم ئاوهش ئه وه يه كه به
بازرهقه به ستن دهرده چى و له كاتى ده رجوونيدا له زهت به خاوه نه كهى دهگا، يا به
دهر كهوتنى خوئنى حهيزه، يا خو به زگ پرپوونه له ئافرهتدا به و مه رجى ته مهنى
ئهو ژنه له نو سال كه متر نه بى...

دوهم: مه رجى واجيب بوونى نويز عه قله، واته: ئهو مروقه كه بالغ بووه عاقل بى و شيت
نه بى..

سپيه م: ئيسلامه تيبه؛ واته: ئهو مروقه بالغه عاقله دينى ئيسلامى هه بى، نهگينا كافر
هه تا كافر بى داواى نويز كردنى لى ناكړى..

مه رجه كانى راست و دروستى نويز:

ئهو مه رجانهى كه پيوستن بو راستى و دروستى نويزو، به پنى رپبازى شهريعت
نويزه كه ته واو بكا، برتتين له پينج شت:

يەكەم: ھاتنى كاتى نوڭزەكەيە.

-دووم: پاكىي نوڭزەكەرەكە يە لە بى دەستنوڭزى و لەش پىسى.

سېمە: پاكىي لەش و پۇشاكى نوڭزەكەرو شوڭنى نوڭزەكەيە لە ھەر پىسىيەك كە عەفوى لى نەدرابى.

جوارەم: داپۇشىنى ھەموو عەورەتە، ديارە عەورەتى نىزىنە لە نوڭزادا مابەينى ناوك و ئەژنۇيەتى و، عەورەتى ئافرەتەش ھەموو لەشەيتى بىجگە دەم و چاۋ و دەستى تا جىمگەي باسك.

بىنچەم: رپولە قىبلە كەردنە؛ لە سەرەتاي نوڭزەكەوھە تا دوايى، قىبلەش برىتتېيە لە مالى پىرۇزى كەعبە؛ كە لە شارى مەككەي موبارەكدايە. واجىبە لەسەر ھەموو موسلمانى ئەم مەرجانە بە رووناكى لە مامۇستايانى ئاينەوھە وەرىگرى، چ لەو شوڭنەي كە تىدا دانىشتوھو، چ سەفەر كەردن بى بۇ ئەم مەبەستە بۇ ئەو شوڭنەي زاناي ئاينى لىيە.

بووكنەكانى نوڭزە:-

نەركانى نوڭزە، واتە: ئەو ياسا و كارانەي كە پىويستە لە نوڭزادا بىنە جى و، ئەگەر يەككىيان فەوتا نوڭزەكە بەتال دەبىتەوھە، نۆزدە شتن:-

يەكەم: نىيەتە بەدل، واتە: لەو كاتەدا رپو لە قىبلە رادەوھەستى بۇ ئەوھى نوڭزە بىكات ئەو نىيەتەي ھەبى، ديارە نىيەت لىزەدا برىتتېيە لە نىيازو قەسدى كەردنى ئەو نوڭزە ديارىيە كە دەيەوئ بىكات و، لەگەل قەسدى ئەو نوڭزە ديارىيەدا كە دەيەوئ بىكا فەرزىتەي نوڭزەكەش بىننەتە دلەوھە؛ كەوابى نىيە قەسدى ديارىكەردنى ئەو نوڭزەيە كە دەيكا لەگەل ديارىكەردنى فەرزىتەش ، بۇ نمونە: بەدلى خۇيدا بەھىنى كە قەسدى ھەيە فەرزى ئەم نوڭزى بەيانىيە بىكات.

دووم: وتنى «اللە اكبر» ە بە زمان لەگەل ئەو نىيەتەي كەوا لە دلپايە، بە جۇرئ كە بەتەواوى نىيەتەي دلئ لەگەل وتنى «اللە اكبر»ەكەدا بىكەونە يەك .. جا ئەگەر چى ئەم يەك كەوتنە زەحمەتەو تىكرا گرانە، بەلام پىويستە مرؤف ھەول بەدات تا فىرى بى، ھەروھە پىويستە بزائن ئەگەر لە پىش رادەستان و دامەزراندا نىيەتەكەي لە

دلدا بوو و پاش راستبوونهوه ئه و نيههتهى له دلا نهماو «الله اكبر»ى كرد ئهوه نوژهكهى به تاله؛ واته: پيوسته نيههتهى دل و وتنى «الله اكبر» ههردويان پيكهوه له كاتى راوهستاندا بن.

سيههه: خویندنى سوورهتى فاتيحیه كه بریتیه له حهوت ئایهت و (بسم الله الرحمن الرحيم) یه كه م ئایهته له و حهوت ئایهتانه.

چوارم: به پیهه راوهستانه له كاتى خویندنى ههموو فاتیحهدا، واته: نهگه نوژهكهه به لهى كردو ته نانهت نوونى «ولا الضالین» كه وته حالى ركوع یا سهه دانه واندن بو ركوع، ئهوه نوژهكهه به تاله. شایانى باسه: فهزه له سهه نوژهكهه، ئیمام بى یا مهئمووم، كه ئاگاداریى ههموو حهرفهكانى سوورهتى فاتیحه بكا و، ههه حهرفى له مهخرهجى خویهوه دهريكا و.. واجیهه تى بكوشتیت بو فیزیوونى خویندنهوهى فاتیحه به پهوانى. جا نهگه هات، (حى)ى كرد به (هى) و له باتى (الحمد) وتى (الهمد)، یا عهینى كرد به هه مزه و، له باتى (رب العالمین) وتى: (رب الالمین) یا نهگه سینی كرد به صادو، صادى كرد به سین، ئهوه نوژهكهه به تاله..

به لى نهگه ههولى دا و فیز نهدهبوو ئهوه بو خوى قهى ناكات به لام نابى ببیته ئیمام و پیش نوژهى یهككى له خوى باشتتر.

ههروهها پيوسته ئاگای له و شهदानه بى كه له سوورهتى فاتیحهدا ههن.

شایانى باسه نهگه كهسى حهرفى یاخو كه لیمهیهكى له سوورهتى فاتیحه تهرك كرد، نهگه ئهوه تهركردنه به عهمدى بوو ئهوه كوتوپر نوژهكهه به تال دهبیتهوهو، پيوسته ئیستیفغار بكا و، سهه له نوى نوژهكهه دامهزرینیتهوه، خو نهگه به سهه بوو نهگه زوو به سههوهكهه زانى پيوسته كوتوپر بگهړیتهوه بو ئهوه كه لیمهیه كه تهركى كردووه یا ئهوه كه لیمهیه كه حهرفىكى تهرك كراوهو به پهسایى بیخوینیتهوه، به لام نهگه له پاش ماوهیهكى زور پى زانى، ئهوه پيوسته ههموو سوورهتهكهه فاتیحه له سههوه بخوینیتهوه.

نهگه كهسى له ئیمام دواكهوت و كاتى به ئیمام گهیشته كه ماوهى خویندنى فاتیحهى نهبوو، له م شیههده نهگه ئیمام له ركوع بهرز بووبوهوه ئهوه نوژه دابهستنى مهئموومهكه له و كاته داو یهككهوتنى له گهله ئیمامدا هههچهند دروسته، به لام سوودى بوى نیهه، واته: ئهوه ركاتهى بو حیساب ناكرى، خو نهگه له كاتیکدا به ئیمام گهیشته كه

نیمام له رکوعدا بوو نهوه سوودی ههیه بۆی و خویندنی فاتحیهکهی ئهو پکاتهی له کۆل دهکهوی، بهو مهرجهی لهو کاتهدا نوێژ دادهبستنی باش راوهستیت و لهشی له جووله بکهوی و نییهتی ئهو نوێژه بهیننی لهگهڵ نیمامدا و (الله اکبر)ی تهحهروم بکا و به رکوعی نیمامدا بگات، واته: له پیش نهوهدا که نیمام له رکوع سر بهرز بکاتهوه، ئهم شهخسه دانهوئتهوه بو رکوع و رکوعهکهی لهگهڵ رکوعی نیمامهکهیدا پیک بکهوی. بهلام نهگه به پهلهپرووزه هات و ، پیش نهوهی که راوهستنی و لهشی له جووله بکهوی نییهتی هینا و دانهوییهوه بو رکوع نهوه نوێژهکهی بهتاله؛ چونکه راوهستان و نارامگرتنی لهش به پیوه شهرته بو نییهت هینان و، ئهو شهرتهی فهوتاهه، ههروهها (الله اکبر)وتنی دابهستنی نوێژ پیویسته له راوهستانی ساغدا بی نهوهیشی فهوتاهه، جا که نوێژ دانهبهسترایی، چون رهوایه دانهوئت و رکوع بهری؟! ئهم ورده باسانه پیویسته زانایانی ناین بیگهینن به نهخوینهوارهکان.

پینجهم: له ئهرکانی نوێژ رکوع بردنه، واته: له راوهستانهوه سهری دانهوئنی و پشتی بجهمینتتهوه، به جوړی که ههردوو بهری دهستی بگه به نهژنوکانی به شیوهیهکی عادهتی، واته: نه که بهجوړی که ههردوو بن رانی بباتهوه بهناوا بو ئهوهی دهستهکانی بگه به نهژنوی، ئهو جوړه گهیشتنی دهسته جیگهی ئیعتیبار نییه، به رکوع دانانریت... بهلئ نهگهرونوێژکه رهکه پشتی ناساغ بو و نهیتوانی پشتی بجهمینتتهوه نهوه ههچهند توانای ههیه خوی بجهمینتتهوه و، ئیتر لهو نهندازهیه زیاتری لهسه و اجیب نییه.

شهشم: له ئهرکانی نوێژ: نارام گرتنه له رکوعدا، واته: له رکوعهکهدا نهوهنده بمینتتهوه که نهندامی له جموجۆل بکهوی، نهوهندهی که (سبحان ربي العظيم)ی تیدا تهواو بکا.. بئگومان ئهوکهسانه که به پهله رکوع دهبن و هه له کاتی راوهستاندا دهست به وتنی (سبحان ربي العظيم) دهکن به جوړیک که ههندیکی دهکهوئته رکوع و دواپییهکهی دهکهوئته کاتی بهرزبوونهوهی بهبی نارام گرتنی لهش، نهوه رکوعهکهی بهتاله، لهبهر ئهوه زۆر تکاتان لی دهکم که له رکوعدا سی جار (سبحان ربي العظيم) بکن بو ئهوهی نهگه زۆر به پهلهیش ئهم ویرده بخوینن یهکه میان دهکهوئته کاتی دانهوینهوه بو رکوع و، دوهمیان دهکهوئته کاتی رکوع و سێیه میان دهکهوئته کاتی بهرزبوونهوه له رکوع، واته: بهقهدهر (سبحان ربي العظيم)ی ناوهراست رکوعهکهی دیته جی و، ئهم نهندازه کافیه بو

جیبھجی بون و دروست بونى پکوعهکەى... بەلام ئەگەر يەك جار بى و
بەپەلەش بىخوینى ئەو پکوعهکەى تەواو نابى.

حەوتەم: لە ئەرکانى نوێژ: ئىعتیدالە، واتە: لە پکوع بەرزبونەو پک پراوەستان.

هەشتم: لە ئەرکانى نوێژ: ئارام گرتنە لەم پراوەستانەدا بە جوړى کە هەموو لەشى لە
جموچوڵ بکەوئ، واتە: ئەگەر ئەو دوعايە، کە سوننەتە بىخوینى، لە ئىعتیدالا بە
جیگەى بىنى ئەوجا دانەوێتەو بۆ سوجدە بردن، ئەوا ئەو پوکنەى بەرەسايى بۆ
جیبھجى دەبى.

هەندى کەس کە لە پکوع سەر بەرز دەکەنەو، دەس دەکەن بە خویندن (سمع الله لمن
حمده)و، بە پەلە دەبخوینن، بە ئارام گرتنەو پراوەستان و، وەها دەزانن هەر بە خویندن
ئەو ویردە ئىعتیدالەکەيان تەواو دەبى، ئەمانە بەهەلەداچوون ئىعتیدال و ئارام گرتن بەو
جوړە سەقامگىر نابى و، هەردوو پوکنەکەيان ناتەواو. بىگومان ئەمانە ئەگەر
بەدەسەنقەست واکەن ئەوا نوێژەکەيان بەتالە، بەلام ئەگەر سەهو، بوو گورج بىدار
بوونەو گەرانەو بۆ سەر ئىعتیدال و بە ئارام گرتن تەوايان کرد، ئەوا پکاتەکەيان بۆ
تەواو دەبى، خو ئەگەر گەرانەو بۆ ئىعتیدال هەتا گەيشتن بە پکوعى پکاتى دوايى ئەوا
ئەو مابەینە هەرچىيان کردوو بى سوود و ناتەواو لەو ئىعتیدالەو کە ئىستە دەیکەن
بەرەسايى نوێژەکەيان بۆ حىسب دەکرى و پکاتى پيشووى پى تەواو دەکرى. پىويستە
ئەم شتانە کە باسمان کردن بەوردى بيزانن و پەپرەويان بکەن.

نۆيەم: لە ئەرکانەکانى نوێژ: سوجدەى يەکەمە، بەجوړى کە لە پراوەستانى ئىعتیدالەو
دانەوئ و لەسەر حەوت ئەندامى خوئى سوجدە ببات، ئەم حەوت ئەندامەش برىقتين لە
تەوئ و بەرى هەردوو دەست و هەردوو ئەژنوو بەرى پەنجەى هەردوو پى... هەرەها
پىويستە تەوئى روت بى، واتە: ئەگەر شتىكى بە تەوئىلپيەو بەستبوو، تەوئى نەدەکەوتە
سەر جى، نوێژەکەى، ئەو نوێژەکەى بەتالە. هەرەك پىويستە هەردوو ئەژنوى داپوشراين،
ئەگەر روت بن ئەو عەرەتى دەرەکەوئ نوێژەکەى پى بەتال دەبیتەو، بەلام هەردوو
بەرى دەستى و هەردوو بەرى پى روت بن يا داپوشراو قەى ناکات و نوێژەکە دروست
و. تەواو. بەئى پىويستە لای کەمى بەرى پەنجەيەك يا دوو پەنجەکانى يا تەنیشتى پى
لە سەر جى نوێژەکە دانا، ئەو سوجدەکەى دروست نىيەو نوێژەکەى بەتالە.

دەيەم: لە پوکنەکانى نوێژ: ئارام گرتنە لەم سوجدەدا.

یانزیهیم: له روکنهکانی نوێژ دانیشتنه له پاش ئەم سوچدیه.

دوانزیهیم: ئارام گرتنه لهم دانیشتنه دا.

سیانزیهیم: سوچدیه دوومه وهکو سوچدیه یهکه م..

چواردیهیم: ئارام گرتنه لهم سوچدیه دا..

پانزیهیم: تهحییاتی دواپییه.

شانزیهیم: دانیشتنه لهم تهحییاته دا، شایانی باسه که لای کهمی تهحییات بهم جوړیه:

«التحیات لله. السلام عليك ایها النبی ورحمة الله و برکاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحین. أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمدا رسول الله».

حهقه دیهیم: سه له وات له سه ره تهی محمه د مسته فا (د.خ) که لای کهمه کهمی «اللهم صل علی محمد»، به لام سه له وات له سه ره ئالی پیغه مبه ره له پاش تهحییات له وهجه یکندا واجیبه و ده بی بلی: «اللهم صل علی محمد وآله»، له وهجه یکنی تردا واجیب نییه، به لکو سوننه ته.

ههژدیهیم: سه لامدانه وهیه ته نهها یه ک جار و، لای کهمی نه وهیه بلی: «السلام علیکم» لای زۆری سه لام نه وهیه دوو بی: یه که به لای راستدا و یه که به لای چه پدا و، له ههردووکیاندا بلی: «السلام علیکم ورحمة الله».

نۆزدهیهیم: له نه رکانی نوێژ راگرتنی ته رتیب و پاش و پاشیی ئەم روکنانه یه که باسمان کردن، واته: دابه ستنی نییه ت پیشی فاتیه و فاتیه چه پیش رکوع... تاد.

ئه مانه که باسمان کردن ته نیا نه رکانی نوێژ بوون و، پیویسته له سه ره هه موو موسلماننکی با لگ و عاقل که بروات بو لای زانایانی ئاین و واجیبات و سوننه ته کانی نوێژ و ئادابه کانی تری عیبادت فیر بی، به جوړی که فهرز و سوننه ت له یه که جیا بکاته وه، نه گه نا به تاوانبار حیساب ده کری، بگه نه گه ره یه کیک له واجیبات به سوننه ت بزانی نه وه عیبادته کهمی به تاله... أن شاء الله به درێژی باسی فهزائیل و ناداب و سوننه ته کانی نوێژ ده نووسین.

«وقفنا الله جميعاً للعلم والعمل الصالح بجاه النبي سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم و على آله وصحبه واتباعه باحسان إلى يوم الدين».

هروهه دياره كه نامه‌ی دوستی خوتان هه مووی بو شاره‌زا كردن و رینموونی
موسلمانانه، كه وابوو پیوسته به دل گوی رابگرن لییان و رهفتاریان پی بکن.

پیوسته بزنان كه مایه‌ی پیروزی و بهختیاری ئاده‌میزاد دوركه وتنه‌وه‌یه‌تی له
گوناھ و په‌په‌وی كردنی فرمانه‌كانی خوا و پیغه‌مبهره، واته: ده‌وام كردنه له‌سهر
په‌ستیاری و به‌گویی كردنی ئه‌مره‌كانی خوا و فرمانه‌كانی پیغه‌مبهره، ئه‌م دوو شته
نیشانه‌ی به‌هیزی ئیمانن و پیچه‌وانه‌ی ئه‌م دووانه نیشانه‌ی بی‌هیزی ئیماننه.

ئه‌م دوو شته‌گه‌وره‌یه، دووری له‌گوناھه و نزیك بوونه‌وه له‌خواپه‌رستی و گوی‌په‌یه‌لی،
له‌وه‌وه ده‌ست ده‌كه‌ون كه مرۆف له‌هه‌موو بیروباوه‌رو كرده‌وه و خوو په‌وشتیدا بكه‌ویته
شوین‌ه‌زه‌تی محمه‌دی مسته‌فا (د.خ) وه‌ك خوی گه‌وره له‌قورئانی پیروژدا
ده‌فرموی:

«قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ»

واته: ئه‌گه‌ر خواتان خۆش ده‌وی دوام كه‌ون، په‌په‌ریم بكن، له‌قسم ده‌رمه‌چن هه‌تا
خوا خۆشانی بوی و له‌گوناھ و تاوانتان ببوروی.

له‌نیمامی هه‌سه‌نه‌وه ده‌گێرنه‌وه، خوی لی‌پازی بی، له‌مانا لی‌دانه‌وه‌ی «فاتبعونی
یحیبکم الله» دا‌فرموویه‌تی: نیشانه‌ی خۆشیستنی خوا بو ئاده‌میزاد نه‌وه‌یه كه
په‌په‌وی حه‌زه‌تی پیغه‌مبهر بكا؛ واته ئه‌و مرۆف موسلمانانه كه له‌بیروباوه‌رو په‌فتارو
خووره‌وشتا ده‌كه‌ونه شوینی پیغه‌مبهر (د.خ) شویكه‌وتنه‌كه‌یان نیشانه‌ی نه‌وه‌یه كه‌خوا
خۆشیانی ده‌وی؛ چونكه خوی گه‌وره شویكه‌وتن و به‌گویی كردنه‌كه‌ی پیغه‌مبهری
كردوه‌ته‌مه‌رج و، خۆشیستنی خۆی كردوه‌ته‌پاداش، كه‌مه‌رج هاته‌دی پاداشه‌كه‌شی
دیته‌دی، كه‌واته هه‌ر كه‌س په‌په‌وی حه‌زه‌ت بكا، پیوسته‌باوه‌ری وا بی كه‌خوی گه‌وره
خۆشی ده‌وی.. بیگومان له‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌وه ده‌رده‌كه‌وی ئه‌و كه‌سه‌ی په‌په‌وی
حه‌زه‌ت نه‌كا خوی گه‌وره خۆشی ناوی.. ئه‌وه‌ش زانراوه كه‌حه‌زه‌ت (د.خ) هه‌رگیز
پارایی و دوودی و وتوویره‌(هه‌سوه‌سه‌)ی نه‌بووه له‌عیباده‌تا ج نوێژ، چ ده‌ستنوێژ، چ
خۆشۆردن. كه‌وابی هه‌ر كه‌س په‌په‌وی ئه‌و بكات و له‌هه‌سوه‌سه‌ دور بكه‌ویته‌وه
به‌قه‌ده‌ر په‌په‌وییه‌خودا خۆشی ده‌وی و، هه‌ر كه‌س به‌هه‌سوه‌سه‌وه‌خۆی خه‌ريك بكات
به‌قه‌ده‌ر ئه‌و هه‌سوه‌سه‌یه‌دور ده‌كه‌ویته‌وه له‌خواو خوی زویر ده‌بی.

پهیرهوی حهزرت ههروهك بۆ ئاین و بۆ راکیشانی خوڤهویستی خوا بهسووده بۆ گوشاد کردنهوی ده‌رگای خیر و خوڤیش بهسووده وهکو خوا فه‌رموویه‌تی: «ولو أن أهل القرى آمنوا وأتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء» واته: نه‌گه‌ر خه‌لکی دیهاتی ده‌رویه‌ری مه‌ککه ئیمانیان بهینایه‌و، خوڤیان له‌ گونا‌ه به‌راستایه به‌راستی ده‌رگای به‌ره‌کت و خیر و پیتی ئاسمانم لی ده‌کردنه‌وه، واته: خیرات و به‌ره‌کات به‌ فه‌رمانی خوا ده‌بارینه سه‌ر ئینسانی له‌ خوا ترس و گوڤرایه‌ل، بیگومان ئه‌م خیر و به‌ره‌که‌ته‌ش پادا‌شتی باوه‌ر به‌ خوا و په‌یره‌وی کردنی فه‌رمانی خوا و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره. (د.خ).

کاتی مرۆف که‌وته نیو‌گیزاوی وه‌سوه‌سه‌وه شه‌یتانه‌کان به‌سه‌ر دلیدا زال ده‌بن و، بی‌ری وه‌ها تاریک به‌ دلیدا دین که‌ پیتی راستی لی ون ده‌که‌ن و بی‌رو باوه‌ری دیته سه‌ر ئه‌وه که ئه‌و وتوویره و خه‌یالاته‌ی باشه‌ و، شیوه‌ی ره‌فتاری حه‌زرت و گه‌وره پیارانی ئومه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ری له‌ به‌رچاو نامینی و موبالاتیان پی‌ نا‌کا، نه‌گینا بۆچی له‌ سه‌ر شیوه‌ی حه‌زرت (د.خ) و یارانی ئه‌و و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی زانایانی ئومه‌ته‌ به‌رپه‌نگه‌دا ناروا، که‌ گه‌لیک ئاسان و بی‌ مه‌ینه‌ته‌؟ بۆچی خو‌ی ده‌هاو‌یته نیو ئه‌م وتوویره و دو‌دل‌یه‌وه که‌ گه‌لیک تووشی مه‌ینه‌ته‌ی ده‌کات!؟

به‌پیتی نه‌سی قورئانی پی‌رۆز شه‌یتان هه‌میشه له‌ مه‌لا‌سدا‌یه بۆ زال‌بوون به‌ سه‌ر مرۆف‌داو ده‌یه‌وی خه‌لکی گومرا بکا، جا هه‌ر که‌س به‌ شیوه‌یه‌که گومرا ده‌کا، له‌گه‌ل هه‌ندیک‌دا باوه‌ریان به‌ ئاینی ئیسلام تیک ده‌دا، هه‌ندیکی تر کرده‌وه‌ی خرابیان لا جوان ده‌کا وه‌کو مرۆف کوشتن و مالی خه‌لک خواردن و ناموس بردن و فیتنه و فه‌سادکردن و ئاگری شه‌ر نانه‌وه، بۆ هه‌ندی که‌س زیان له‌ خو‌وره‌وشتیان ده‌دا به‌ جو‌ره خو‌وره‌وشتی که‌ سووکیان ده‌کا، وه‌کو له‌ خو‌بایی بوون و خو‌له خه‌لک به‌ باشتر زانین و، حه‌سوودی به‌ خه‌لک بردن و به‌دگومان بوون له‌گه‌ل موس‌لماناندا . بۆ هه‌ندی که‌س وه‌سوه‌سه‌و دو‌دلی ده‌هاو‌یته دل‌یا‌نه‌وه و ایان لی ده‌کا که‌ باوه‌ر نه‌که‌ن و دل‌نیا نه‌بن له‌ نو‌یژو ده‌ست‌نو‌یژو تا‌عه‌ت و په‌رستیاریه‌کانی تر.

خو‌ای گه‌وره له‌ قورئانی پی‌رۆزدا وته‌ی شه‌یتان ده‌گه‌رین‌یته‌وه که‌ هه‌ره‌شه له‌ ئاده‌میزاد ده‌کا:

«لا قعدن لهم صراطك المستقیم، ثم لا تینهم من بین إیدیم ومن خلفهم وعن أیمانهم وعن شمائلهم، ولا تجد أكثرهم شاكرین».

واته: شەیتان وتووێتی: بەراستی لەسەر پێگەی راست کە ئاینی ئیسلامە بۆ موسڵمانان دادەنیشم و، وەک جەردە ئەو پێگەیان لێ دمگرم و، بەهەموو پەنگی بەرەنگاریان دەبم بۆ ئەوەی لە پێگای راست لایان دەم و، گەلیکیان لە فەرمانی تۆ لادەدەن و شوکرانە بژیریت ناکەن.

هەر وەها خوای گەورە فەرموویەتی: «يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ» واته: ئەمە ئەوەی ئادەم! ئاگاتان لە خۆتان بێ و پێگای راست بگرن و لەیادی خوا غافل مەبن نەبەدا شەیتان ئێوەش لە خشتەبەریت و تووشی گێژاو و سەرگردانیتان بکا، وەک چۆن باوک و دایکتان (ئادەم و حەوا) ی لە بەهەشت بەدەرکردن دا.

پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی:

«أَنَّ لِلْوَضوءِ شَيْطَانًا يُقَالُ لَهُ وَلِهَانَ؛ فَاتَّقُوا وَسْوَاسَ الْمَاءِ». واته: چۆرە شەیتانی هەن بەردەبنە گیانی ئەوانە ی دەستوێژ دمگرن و، دودلی دەخەنە مێشکیانەوه، بۆ نمونە بەرامبەر بەو شوینە ی شۆردووێتی پارای دەکەن تا بە خۆی دەلی: نەمشۆردوو هەتا خۆی ماندوو دەکا و سەرما ی دەبی وەختی بەخۆپایی دەپوا و ئەوەلی نوێژی جەماعەتەکە ی لە کیس دەچیت؛ دە ی خۆتان بیاریزن لە وەسوەسە ی کاتی دەستوێژ؛ مروۆی و توویرەدارو پارا وا لە فەرمانی شەیتان و نافەرمانی خواو پێغەمبەری خوادا، هەتا دەگاتە رادەیهک باوەرێ دیتە سەر ئەوە ی ئەگەر وەکو بیستراوه و رێوایەت کراوه لە پێغەمبەر و دەستوێژ بگرن ئەوه دەستوێژەکە ی بە تالە، بەلام ئەگەر لەسەر بیروپاری خۆی دەستوێژ بگرن دروستە و پەوا یه!! ئەمەش دەبیتە هۆ ی کافر بوونی مروۆف.

مروۆی پارا بیری دیتە سەر ئەوه- بۆ نمونە- ئەگەر وەکو لە حەزرتەوه رێوایەت کراوه نان لەگەل مندا لاندای بخوا ئەوا دەستی پیس دەبی، ئەم بیرەش هەلە یه و دەبیتە هۆ ی فەوتانی مروۆف..

هەر وەها لە نییەت هینانی نوێژیشدا، لەو کاتەدا رادەووستی و پروو دەکاتە قیبلە و خۆی بۆ نوێژکردن ئامادە کردوو، هەرچەند ئاشکرایە ئەم کابرایە بەنیازی نوێژکردن و پەر ستیارییه و بەرەو قیبلە راووستاوو نیازی نوێژکردنی هەیه، ئەوەندە خەیا ل و خەتەرە دەکا و لە دەریای دودلیدا دەمێنیتەوه کە نییەتی بۆ نایەت و «اللە اکبر» ی بۆ ناکرن و، لە ئیمام و پێشەوای نوێژ زۆر دوا دەکەوئ و خێرو حەسەناتی هاوچۆری لەگەل

پیشه‌وادا بۆ ناکری، به‌لکو جاری وا ده‌بیت که ئیمام سلاوی نوێژ ده‌داته‌وه‌و له نوێژ ده‌بیت‌وه، که چی ئه‌و زه‌لامه هیشتا نییه‌تی نوێژه‌که‌ی بۆ دانه‌به‌ستراوه‌! هه‌روه‌ها له کاتی لابردنی پیسی و شوێنی به‌رگ و پۆشاک‌ی خۆیدا به‌ هۆی وتووێزه‌وه‌ گه‌لی کاتی له‌ کیس ده‌چی و گه‌لی کاری له‌ده‌ست ده‌چی، و پێک ده‌که‌وی زۆر سه‌رمای ده‌بی و نه‌خۆش ده‌که‌وی.. یاخۆ له کاتی خۆیندن‌ی فاتیه‌دا ئه‌وه‌نده که‌لیمه دووباره ده‌کاته‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیت‌وه، بۆ نمونه: له‌کاتی دووباره کردنه‌وه‌ی «المغضوب علیهم» دا ئه‌وه‌نده‌ی ده‌لێته‌وه له جاری دوا‌ییدا ده‌یکاته (مغضوب علیهم) به‌بی ئه‌لیف لام، که ئه‌مه‌ش ده‌بیت‌ه هۆی به‌تالیوونه‌وه‌ی نوێژه‌که‌ی... ئه‌م کرده‌وه بی سووده زیاندارانه له پێگای ئاینی ئیسلام به‌ده‌رن و، کابرای پارا پێگه‌ی دین به‌رده‌دات و ده‌که‌وێته سه‌ر پێگای بی ئاینی و، ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی ده‌ستووری پیرۆزی ئیسلامه، خوا فه‌رمویه‌تی: «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ» واته: به‌راستی نه‌وه‌ی که باس‌مان کرد بۆ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست و ئه‌ی په‌ی‌په‌وانی یاسای راست پێگای راسته‌و یاسای ئیسلامه‌و، بکه‌ونه سه‌ری و، ئیتر مه‌که‌ونه شوینی چه‌ند پێگه‌ی لاری ناباری هه‌وای کافران، که په‌رت و بلاوتان بکا و له پێگای خدا دوورتان بخاته‌وه.

هه‌رکه‌سی به‌هۆی له زیان و له ناوچوون پزگار بی، پێویسته په‌ی‌په‌ویی پێغه‌مبه‌ر بکا (د.خ) له کردار و گوفتار و ئه‌ندیشه‌و خه‌یالاتدا، چونکه خۆی گه‌وره پێغه‌مبه‌ری کردووه به‌ پیشه‌وای به‌ختیاران و کردوویه‌تی به‌ چرای کات و شوینی تاریک و، هه‌رکه‌سێک له پیشه‌وا دوور بکه‌وێته‌وه سه‌رگه‌ردان ده‌بی و، هه‌رکه‌س به‌ بی چراو پڕوناکی به‌ شوینی تاریکدا بپروا مال وێران ده‌بی.

جا هه‌ر چه‌نده شه‌یتان دوودلیی بخاته دلیه‌وه، پێویسته به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌لدا بکات و، له‌و دوودلیه‌و له‌و پاراپییه‌ لایدا، وه‌ک چه‌زهره‌تی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌ست‌نوێژ بگری و خۆی بشوێ و نییه‌ت به‌ینی و نوێژ بکات و، زۆر له خۆی بکا بلی: ئه‌گه‌ر ئه‌م کاری منه به‌تالیس بی من هه‌ر به‌م جوژه په‌فتار ده‌که‌م و ناکه‌ومه شوینی خه‌یالات و پاراپی شه‌یتان تا بۆ خۆی پزگار ده‌بی و شه‌یتان لێی دوورده‌که‌وێته‌وه.. ئه‌گه‌ر ئه‌و بلیت ته‌نیا ده‌سنوێژه دوودلیه‌که‌ی باشه، ئه‌وا (استغفر الله) ده‌بی که ده‌سنوێژی چه‌زهرت (د.خ) دروست نه‌بی، ئه‌م باومه‌ کوفره‌و مروّقی پی کافر ده‌بی.

شہیتان ہمیشہ دہیوئی مروّف بہرہو دوزخ رابکّیشی وھکو خوی گہورہ فرموویہ تی: «إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ» واتہ: شہیتان کومہلہی خوی بو ئوہ بانگ دہکا کہ ببنہ ئہہلی دوزخ و لہ دوزخدا سہقامگیر بن.

شیخ (ابن حجر)، رحمتی خوی لی بی، فرموویہ تی: دہرمانی بہسوود بو چاری وھسوہسہ ئوہیہ کہ مروّف زور بکا لہ خوی و لہ وھسوہسہ لابداو بہ خراپی بزانی و مہیل نہکا بوئی، جا ئہگہر ماوہیہک وا بکات ئہوا بہ تہواوی رزگار دہبی، وھکو حہزرت (دخ) فرموویہ تی:

«من أبتلى بالوسوسة فليعتقد بالله في النية» واتہ: کہسی گیرودہی وھسوہسہ بوو چاری ئوہیہ باوہری خوی بہ خوسا بہہیز بکات، کہ ہر کارئ خوا دای مہزاندبی و بریاری دابی ئوہ راستہو، ہرچی شہیتان بیھاویتہ نیو دلّوہ ئوہ پووچہو بہتالہ تا رزگار بیی.

شیخ (ابن حجر) فرموویہ تی: وھسوہسہ بہسہر کہسدا زال نابی یہکی نہبی کہ ہوش و فامی کہم بی؛ چونکہ مروّفیک کہ ہوش و عہقلی رہسای بیی دہبی سہیری ئوہ بکا کہ ئوہ دہستویژ و خوشوردن و نوژکردنہ پرستیاری خوی گہورن و ری و شوین و شیوہی پرستیاریش ئوہیہ کہ لہ شہریعہتدا روون کراوہتہوہو خوی گہورہ دای مہزاندوہو، پیغہمبہر (دخ) بہ ئادہمیزادی گہیاندوہ، کہواتہ ہیچ معنایہکی تیدا نیبہ مروّف پرستیاری بہ جوئی جیبہجی بکا کہ داہینہرہکہی بہوشیوہی نہوتبی!

ہرورہا لہ لایہکی ترہوہ تہماشای خوی بکا ئاخو ئہم دوودلی و وتوویرہیہ شتیکی باشہو، موافقی گیانی پرستیاریہ؟ بیگومان بوئی دہرہمکہوئی کہ پرستیاری وھا نابی، چونکہ پرستیاری دہبی لہگہل دلّنیایی و شادمانیی روح بی، کہواتہ شتیکی وھا کہ لہ دلّتہنگی و زہممت بہولاوہ ہیچی تری تیدا نہبی، پرستیاری نیبہ، شتیکی سووک و بی نرخ و بی سوودہو، لہ ئاینی پاکی ئیسلامدا نیبہو نابی بیی...

دہگیرنہوہ کہ زہلامیکی گیرودہی وھسوہسہ سکاالی حالی خوی لہ خزمہتی پیغہمبہردا کرد (دخ)، ئویش فرمووی: «ئہم وھزعہ نالہبارہ لات زہممتہ یا نا؟... ئویش عہرزی کرد: ئہگہر دنیا ہموو مائی من بی و لہدہستم دہرچی ئوہندہ لام گران نیبہ کہ ئہم وھسوہسہیہ دیتہ سہر دلّم، پیغہمبہریش فرمووی مادام وایہ دلّنیبا بہ کہ توّ موسلمانیکی باشی چونکہ ئوہ خہیالاتہت لہ لا خراپہو، ئہگہر نہتوانی چاری بکہی زبانی بو توّ نابی،

ئەو زەلامە ھەر بەو فەرموودەییە شیفای بۆ ھات و لەو دەردە ڕزگار بوو.. لەپراستیدا ئەگەر ئەو ڕاڤایی و دوودلیییە ھەر لە سروشتی دروستکراوی مەژۆندا بووایە ئا بەو جۆرە بیزاریی لێ دەرنەدەبێ و بەلایەو خراپ نەدەبوو، تەنیا بێ ناخۆشبوون و بیزارییەکی بەنگەیی ئەو یە کە ئەو دەردە شتیکی تازەییەو بەسەریدا ھاتوو، بەشیک نییە لە سروشت و کاری شەیتانی وەسوەسەکارە وەک خودا فەرموویەتی: «الْخَنَّاسُ [٤] الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ [٥] مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ». ئەھلی حیکمەت فەرموویانە: نووری ئیمانی موسلمان وەکو نووری چرا وایە، شەیتانەکان وەکو ئەو پەپوولانەن کە دەوری چراکە دەگرن و، دەیانەوی ئەو نۆرە بۆ خۆیان داگیر بکەن و، لە ئەنجامدا مادام چراکە ھەر داگیرساو بێ پەپوولەکان دەسووتێن و زیان بە چراکە ناگا... جا کە مادام نووری ئیمان لە دڵدا بھێنێ ئەو شەیتان و وەسوەسەو دوودلییانە دەفەوتێن و موسلمانەکی بە ساغی ڕزگار دەبێ. کەواتە وەلامەکی ھەزرت (د.خ) بۆ ئەو کەسە کە گیرۆدەیی وەسوەسە بوو نیشارەییە بۆ ئەو کە مادام ئەو زەلامە خاوەنی نووری ئیمان بێ نیشەللا ھەر ڕزگار دەبێ، چونکە خوا پارێزگاری مەژۆنی خاوەن ئیمانەو، خۆی گەورە لە نووستن و بێ ناگایی دوورە، جا کەسێک کە نیکەھەیان و پارێزگاریکی وەھای بێی ھەر ڕزگار دەبێ.

بەلام لەم ڕووەو کە شەیتان ھاتوو بە تەنیا دلی ئەو کەسە کردوو بە شوینی خۆی و، بەوینەیی سەگ ھەمیشە حەب حەب دەکات لە دلی ئەو، ھەقیەتی غەم بخوا و بە عەقڵ بێر بکاتو کە ئەم خەیاڵانە شتیکی زیسان بەخشەو تەرکی بکا باشەو، ھەتا دەتوانی لە خوورپوشتی ھەزرت (د.خ) بێر بکاتو، ھەتا دەتوانی لەگەڵ مەژۆنی خاوەن زانست و خاوەن دلی و خاوەن بێروباوەردا بێ! بەلکو بەپێرۆزی ئەمانەو لەم دەردە ڕزگار بێی. ھەر وەھا لە لایەکی تریشەو لەسەر فەرمانی ئایەت و ھەدییسی پێرۆز بڕوا بەرێدا، ئەو ھەتا خۆی گەورە لە قورئاندا دەفەرمووی:

«وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ...» «..... مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» واتە: ھەر کاتی شەیتان بە خەیاڵیکی خراپ و ئەندیشەییەکی نالەبار نازاری دلی دای، تۆ بۆ چاری ئەو پەنا بە خودا بگەر، ھاوار و پەنا بۆ لای خودا بەرەو بلی:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» واتە: پەنا دەبەم بە خوا لە شەیتانی لەعەنت لیکراو، ئەمە دەبێتە ھۆی ڕزگار بوون لە ئەنجامی نارەھوای ئەو دوو دلی و ڕاڤایییە کە شەیتان دەیخاتە دلییەو.

ریوایهت کراوه: له کاتیکدا که شهیتان خه یالیکى خراپ دهخاته دلی مرؤفه وه، سى جار په نهجى شهادهتى بدا به سهر نه ژنوى راستییاو بلى:

«بسم الله، الله اكبر، أمنت بالله ورسوله، أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم، وأعوذ بك ربي أن يحضرون، أن الله هو السميع العليم، الله أكبر هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شئ عليم، الله أكبر» نهجا به لای چه پدا تف بکا و بلى «سبحان الملك القدوس» دهبى به شىفاى نهم وهسوهسه و نهم خه تهره ناله باره.

شیخ (أبو الحسنی شانلی) (رخ) فهرموویه تی : که سیک وهسوهسه هیرشى بینیته سهر، نهم دوغایه بخوینى و بلى:

«سبحان الملك الخلاق أن يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد، وما ذلك على الله بعزيز»، له پاش نهمه بلى: «أذهب عنا سائر المضار والمخاوف والفتن، وأنالنا كل خلق حسن وجعلنا من أهل الولاية أهل النعم والمنن، أنه على ما يشاء قدير وبالاجابة جدير»..

شیخ (ابن حجر) نهم دوغایه له فه تاواکهیدا نهقل کردووهو په سه ندی کردووه.

نامھی حموتہ

باسی خیر و چاکہی نویژ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه
أجمعين والتابعين لهم بالحسان الى يوم الدين.

برا ناینیبه کان! دننیا بن که هوی سرکه وتن و بهختیاری نه بر او هی
مروّف دوورکه وتنه و هیه تی له گوناح، له گهلّ به جیّه تانی فه رمانه کانی
خوای گه وره دا. نه دوو شته نیشانمی به هیژی باوه رن، ههروه ک
نه بوونیان نیشانمی بی هیژی و لاوازیبه تی.

عبیادت، که بریتیبه له به جیّه تانی فه رمانه کانی خواو، دوورکه وتنه وه له وانهی نه هی
لی کردوون، سی به شه: یه کم باوه ر به دل. دووهم وتن و پی لئنان به زمان. سینیهم
کارکردن به نه ندای له ش: واته هه ر عبیادت و خوداپه رستیبه ک دل و زمان و کرده وه ی
تیدا کو بوویه وه ده بیته هوی زیاد بوون و پته و بوونی نیمان. نه نامه که پیشکه شتانی
ده کم دیاریبه کی زور به نرخه، به لکو به نرخترین دیاریبه که که دوست بو دوستی خو ی
بنیری؛ به ده لیلی نه فه رموده یه که (عبدالله) ی کوری (عمر) خویان لی رازی بی، له
حه زره ته وه (د.خ) ده گپرتنه وه که فه رمویه تی:

«ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيدة الله بها هدى أو يرده عن
ردى» واته هیچ موسلمان دیاریبه کی نه نار دووه بو برای خو ی که گه وره تر بیت له
وتاریکی به کاکل و پر مانا که یا ببیته هوی زیاده شاره زایی و به رچا و پرونی، یا ببیته
هوی به ربه ست و ریگرتن له خراپه و مال ویرانی.. ده گپرتنه وه له حه زره ته وه (د.خ) که
فه رمویه تی: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة سيقت اليه، فأن قلبها
بشكر زاده الله تعالى نعماً أخرى». واته: هه ر به نده یه که له به نده کانی خوا ناموژگاریبه کی بو
هات، نه وه و ابزانی که نیعمه تیکی له لایه نی خواوه بو ره وانه کراوه، جا نه گه ر به شادمانی و

شوکرانه بژیریه وه ئهو نیعمه تهی وهرگرت، ئهوا خوای گهوره چهندهها نیعمه تهی تری بۆ رهوانه دهکات.

براینه! لهم فهرموودهی پیغه مبه ره وه (د.خ) به تهواوی دهر ده کهوی که ههر که سینک ئاموژگارییه کی ناینی له بابه تیکه وه وهرگرت، ئهوه خوای گهوره نیعمه تهی بۆ زیاد دهکا چ لهو بابه ته وه و چ له بابه تهی تره وه: بۆ نمونه: که سینک ئاموژگارییه کی له بابه تهی نوێزه وه وهرگرت، ئهوه خوای گهوره دل و دهر وونی والی دهکا که گه لیک ئاموژگاریی تر به هوی نوێزه وه وهرگیری و، له هه مان کاتدا که چه ند نیعمه تهی تری بۆ زیاد دهکا

«والا لكانت حجة من الله عليه» إلى أن قال: ويزداد بها سخطاً، واته: ئه گهر سوپاسی ئه و نیعمه تهی نه کرد ئه وه ئه و نیعمه ته که بۆی رهوانه کرا وه ئه و گه راندوو یه ته وه خوای گه و ره ده یکه ته شایه ت له سه ر سوپاس ناگوزاریی ئه و که سه و، نار په زاییی خو ی له سه ر زیاد دهکا. ئه م فهرمووده ی پیغه مبه ره (د.خ) به تهواوی له گه ل فهرمووده ی خوای گه و ره دا رینکه که له قورئانی پیرو زدا فهرموویه تی: «لان شکرتم لازیدنکم، وأن کفرتم أن عذابی لشدید»... واته: به راستی ئه گه ر ئیوه سوپاسی نیعمه تهی من بکه ن و حقه ی ئه وانه جیبه جی بکه ن منیش نیعمه تتان بۆ زیاد دهکهم، ههروه ها ئه گه ر سوپاس ناگوزار بن و دان به و نیعمه ته دا نه نین و پرو له خوا نه که ن، ئه وا سزام بۆ ئه وانه زۆر توندو سه خت ده بی.

جا ئه ی برا ئاینیهی کان! دلنیا بن ههر نامهیه کی من که بۆتانی دهنیرم دیارییه که و نیعمه تیکه له لایه ن خوای گه و ره وه بۆ ئیوه نیرا وه، دیاره ئیوه ههروه ک به دیاریی دنیا دلشاد ده بن، پیویسته به دیاریی ئاینی زۆرتر شادمان بین و، ئه گه ر به م دیاریی منه که گه و ره تری دیارییه دلخۆش نه بن و وه ری نه گرن ئه وه مانای ئه ویه که با وه پتان بی هیزه؛ چونکه پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: له گه و ره تری خوره و شتی موسلمان ئه ویه که له ئاموژگاریی خیر تیر نه بی و، به م خووه گه و ره باشه له به هشتدا پایه ی به رزی پی ده به خشری.

حه زه ته ی پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی:

« لقد سبق إلى جنات عدن أقوام ما كانوا أكثر الناس صلاة ولا صياماً ولا حجاً ولا أعتماراً، ولكن عقلوا عن الله مواعظ فوجلت قلوبهم و خشعت منهم الجوارح وأطمأنت اليه نفوسهم».

واته: هندیك له موسلمانان پیش خه لکی تر ده چنه به ههشت، که نوژیو پوژوو حه ج و عه مره یان له خه لکی تر زورتر هه بووه، به لام چهند ناموزگاری و نه سیحه تیکیان له لایه نی خوای گه وره وه و هرگرتووه و تی گه یشتوون و، به م هژیوه دلایان تر ساوه و، له شیان فه رمانی خوای به جی هیناوه و، دل و دهروونیان له سر نه و ناموزگارییانه دامه زراوه.

پوخته ی و ته: ناموزگاری کردن له خووه به رزه کانی حه زه تی پیغه مبه ره (د.خ) هه روه ها گوئی راگرتن بو نه و ناموزگارییانه و رهفتار پی کردنیان و دل پی خوش بوونیان له خو ره و شتی موسلمانان باشه کانه و، هه روه ک ناموزگاری کردن خیره گوئی بو راگرتنیشی خیره و، هه زانایئ ناموزگاری بکات و، هه نه زانی گوئی بو را بگری هه ردو و کیان به خیر و پاداشتی چاک ده گهن. ئیسته که زاناکان ده سته ردار ی ناموزگاری بوون و خه لکی هه ره مهش له بیستنی و تاری زانایان و هرس بوون، هه ردو و لایان له و پایه به رزه که باس کرا نائومیدن. فه رمو و ده ی حه زه ته (د.خ): «أذا حمل رجل كلمة من الله إلى أخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة وأعظم». واته: کاتی مرویه ک و تاریکی خوای خوی به برای موسلمانانی خوی گه یاند نه وه بو نه و که سه با شتر و خیرتره له هه جیک و له عه مره یه ک و له خوا به رستی سالیک.

پیوسته بزانتن که نه م عالمی دنیا به مه نزلگای موسافیرانی عالمی قیامه ته و ری گوزره بو نه وان بو گه یشتن به خوای گه وره و، ماوه ی سه فه ری دوور پیوستی به تویشوویه و، تویشووی نه م ریگه یهش نوژیو که که له گه ل ناداب و شه رائیت و نه رکاندا بکری.

جا له به ره نه وه ی نه م نامه ی منه، باسی نه م تویشووه گه وره ده کا، که نوژه، تکا ده که م له زاناکان نه م نامه یه بو موسلمانان بخویننه وه و، تکاش ده که م له برا موسلمانان نه وانیش گوئی بو نه و زانایانه را بگرن که نه و نامه یان بو ده خویننه وه.

براکانم! داواتان لی ده که م که به م میزانه بو تان به یان ده که م ئیمان و باوه ری خو تان بکیشن، هه تا حالی ببین ئیمانان به هیزه یا لاوازه.

نه ی برای ئاینی نه گه ر ده سته لاتداری، فه رمانه وایی، یاسایه ک دامه زرنی و جار بدا به ناو خه لکدا: «هه ر که سی به م یاسای منه رهفتار بکات نه وه له باره گای مندا به حورمه ت ده بی و، هه ر که سی به و یاسایه رهفتار نه کات سزا ده دری»، له هه مان کاتدا دوو مه نمووریش بنبری بو چا و دیری هه موو که سیک، سویندتان ده دم به خوا هه ر کام له

نیوه ئهو مه‌ئموورانه ببینی چهنديك دهرسى و چهندي ئاگاداری خوئ دهكات هه‌تا به پینچه‌وانه‌ی یاسای ئهو فهرمانداره ره‌فتار نه‌کات؛ چونکه باوه‌ری به قسه‌کانی هه‌یه؟!

که‌واته ئیوه وهرن ته‌ماشای بکه‌ن خوی گه‌وره، قورنانی پیروزی نارده‌وه بو‌سه‌ر چه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) که به هه‌موو مرویه‌کی هوشیاری بگه‌یه‌نی، هه‌روه‌ها له‌م قورنانه‌دا له‌گه‌لی شوینیدا فهرمانی داوه به کردنی نوئز و دانی زه‌کات و فهرموویه‌تی: «وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ»، و، چه‌نده‌ها جاریش نه‌هیی له‌گوناه کردن و تاوانباری کردوه‌و، دوو فریشته‌ی گه‌وره‌یشی کردوون به چاودیر له‌سه‌ر ئیوه تا نه‌حوالتان بنووسن. به زاتی خوی گه‌وره شویندتان ده‌دم نه‌گه‌ر ئیوه به ئه‌مرو نه‌هیی خوا ره‌فتار نه‌که‌ن، ئه‌وه ده‌لیل نبیه له‌سه‌ر بی هیزی باوه‌رتان؟ واته: نه‌گه‌ر باوه‌رتان بی هیز نبیه، بوچی له‌کاربه‌دهستی فهرمانره‌وا دنیاپییه‌که دهرسن و یاساکه‌ی جیبه‌جی ده‌که‌ن، که‌چی گوئ به‌نهر و نه‌هییه‌که‌ی خوی مه‌زن ناده‌ن؟! ناخو ئهو که‌سه‌ی که ته‌نیا به‌زمانی ده‌لی ئیمان و باوه‌رم به ئه‌مرو نه‌هیی خوا هه‌یه و زور به‌هیزه راست ده‌کا یانا؟!..

زور ناشکراو دیاره که مروف ترسی له فهرمانره‌وای دنیا زور زوره، وه‌کو چه‌زهرتی عوسمان خوی لی رازی بی، فهرموویه‌تی: «ما یزع الله بالسلطان أكثر مما یزع بالقرآن». واته: ئهو زه‌جرو نه‌هیشتنه که خوا به هوئ فهرمانره‌وای دنیاپییه‌وه ده‌یکات زورتره له‌و زه‌جرو نه‌هیشتنه‌ی که به‌هوئ قورنانه‌وه ده‌یکات. به‌لام پیوسته مروفی هوشیار نه‌وه‌نده هه‌ستی هه‌بی ئه‌وه بینیته پیش چاری که له دهستی خوا دهرناچی و، له نه‌نجامدا خوا حیسابی ره‌فتاری له‌گه‌ل ده‌کا، جا نه‌گه‌ر لای وابی و بلیت: خودا (غفورو رحیم)ه، ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که خوا سه‌ختگیره و سزای به توند ده‌دا، بیجگه له‌وه‌ش که بی باکه و هه‌رچی بکا ده‌یکا، واته:

(غفورو رحیم)بییه‌که‌ی به‌رانبه‌ر (شدید العقاب)بییه‌که‌یه‌تی و، مروفی ژیر هه‌قی وایه له پوژی حسابی کرده‌وه‌ی خوئ ئاگادار بی، که پوژیکی گران و پر له بیمه.

شیخ (ابن حجر) په‌حه‌متی خوی لی بی فهرموویه‌تی: ئهو که‌سه که تاوان ده‌کات و ده‌لی: خوا (غفورو په‌رحیمه) ئه‌وه شه‌یتان ته‌فهری داوه، ئهو وه‌زعه نیشانه‌ی به‌ده‌ختیی ئهو که‌سه‌یه و مانای ئه‌وه‌یه له پاشه‌پوژدا به‌ر سزاو نازاردان ده‌که‌وئ له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه. له چه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ره‌وه ریوایه‌ت کراوه (د.خ) که فهرموویه‌تی:

«الكيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت، والاحمق من أتبع نفسه هواها، وتمنى على الله الاماني». واته: مروّقى زيرك ئەو كەسەيە كە نەفسى خۆى پام بكات و راي بهينى بۆ رەفتارو كرداريك كە لە پاش مردن سوودى هەبى بۆى، هەرەها مروّقى عەقل سووكيش ئەو كەسەيە كە نەفسى بخاتە دواى هەواو ئارەزووى، واتە: چى نەفسى ئارەزووى بكا بيكا، لەگەل ئەوهدا لە خۆيەو دواى داخوازييه جۆرەجۆرەكان بكا لە خواى گەرەو، بەتەما بى خوا بيداتى. بيگومان خواى گەرە تواناي هەيە هەموو شتى بكات لەگەل هەموو كەسيكدا.. بەلام ياساي وايە كە لە پاداشتى كردهوى خراپدا لە دۆزەخدا نازاريان بدا، ئيتەر هەر كەسى عەقوو بكات ئەو شىووى ئيحسان و ميبههباينييهو، هەر كەسيش سزا بدا عەدالەت و دادپەرەرييه..

برادەرەكانم! پياويكى خواپەرستى لە خواترس لە خەويا چاوى كەوت بە شىخ ئەبووبەكرى كەناراني، كە يەكئەك بوو لە ئەولياكاني زەماني خۆى، بەلى لە خەودا دىي كە بەسەر گۆرەكەى خۆيەو راپوستاوه دەگري. عەرزى كرد: ياشىخ هۆى ئەم گريانەت چييه؟! لە وەلامدا فەرمووى: هۆى ئەو يە تەماشادەكەم ئەوانەى كە دەمرن و دەيانهينن بۆ گۆرستان زۆرەيان بە بى نيماني و ئەنجام شەرى گيرۆدەن، لە راستيدا هۆى ئەمەيش بيروباوهرى خراپ و رەفتارى نالەبارە. جا مادام خەلكى ئەو پۆژە وەها بووين، كە گەلى لە ئەهلى ئەم پۆژە باشتەر بوون، دەبى حالى ئەهلى ئەم زەمانە چۆن بى؟!.

ئەى برادەرەكانم! لەم نامەدا باسى گەرەترين گۆرپايەلى و خوا پەرستى دەكەين: بۆيە پيويستە بزائن ئەوى پيويست و (واجيب) بى لە بابەتى بيروباوهرەو، وەكو باوهر بە بوونى خوا و بە تەنيايى و بى هاوپيى خواو، باوهر بە مەلائيكەو، باوهر بە وكتيبانە كە خواى گەرە نارەوونى بۆ پيغەمبەران (د.خ)و، باوهر بە هەموو پيغەمبەران و، باوهر بە پۆژى رەستاخيز (قيامت) و پاداشتى كردهو، ئەو تىگەيشتن و فيربوونيان لە هەموو فەرزى گەرەترە.

بەلام ئەو بيروباوهرانەى سوننەت بن، وەكو باوهر بە تەفسيلاتى ئەوانەى كە لە كتيبەكاني عەقائيدان، ئەوانە لە نويزى سوننەت و پۆژووى سوننەت گەرەترن.

جا لەبەرئەوى زيانى تەركى واجيباتەكاني تر زۆرتەرەو، خيّر و پاداشتى نويزكردن لە خيّر و پاداشتى خوا پەرستيبەكاني تر زۆرتەرەو، بەپيى فەرموودەى پيغەمبەر (د.خ) نويز كۆلەكەى دینەو، بەردەوامى لەسەر نويزى تەواو و خاوەن ئاداب بە نيشانەى بەهيزى

نیمانہ دانراوہ، لہبہر ئەمانہ لہم نامەدا باسی چاکی و پایەبەرزئی نوێژ دەکەم.

حەزەرەتی پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «الصلاة خیر موضوع من أستطاع منکم أن یستکثر فلیستکثر». واتە: نوێژ خێریکەو بەهرەبەکە بۆ ئێوہ دانراوہ، یا نوێژ چاکترە لە ھەموو عیبادەتی کە بۆ بەجێھێنانی دانراوہ؛ چونکە ھیز و بێ ھیزی نیمانە موسلمان بە نوێژ دەردەکەوێ و، ھەر کەسێ نیمانە بەھیزتر بێ زۆرتر تێ دەکۆشی بۆ کردنی نوێژەکە و چاودیری کاتی و کۆکردنەوہی مەحاسنی لە ئەرکان و شەرائیت و ھەینات و چاودیری خشوع و ئەدب لە نوێژەکەیدا..

باقیی حەدیسەکە دەفەرمووی: «من أستطاع منکم أن یستکثر فلیستکثر» مانای ئەوہیە: کەسێ کە توانای ھەبە زۆر نوێژ بکا یا بیکا، دیارە زۆر و کەمیی نوێژ بە پێی سوننەتەکانە ئەگەر نا فەرزەکانی دیارن و زیاد و کەمیان تێدا نییەو فەرزێ عەین و لەسەر ھەموو موسلمانیکێ بالغ و عاقل پێویستە جێبەجێیان بکا. ھەندێ لە زانایان نووسیویانە کە نوێژ دوانزە ھەزار خەسڵەتی تێدا، بە کورتی ئەم دوانزە ھەزار خەسڵەتی ھیناوتە سەر دوانزە، باوەرپم وایە ئەم خەسڵەتانە بەستراون بە دوانزە پوکنی نوێژەوہ: نییەت، اللہ اکبر، راوہستان، فاتیحە خوێندن، رکوع، نیعتیدال، دوو سوجدە، دانیشتن لە بەینیاندا، تەحییات، سەلوات لەسەر حەزەرەت (د.خ)، سەلام دانەوہ. بەلگە لەسەر ئەوہی کە نوێژ چاکتر و گەورەترە لە جۆرەکانی تری خودا پەرستی چەند شتیکی:

یەکەم: فەرموودە پێغەمبەرە، دروودی خۆی لێ بێ، کە فەرموویەتی:

(أن الله لم یفرض شیئاً أفضل من التوحید والصلاة، ولو کان شیئاً أفضل أفتراضه) واتە: خوا پەرستیارییەکی لە نوێژو خوا بەیەک زانین، چاکتری دانەناوہ، ئەگەر شتیکی تر ببوایە لەم دووانە گەورەتر ئەوہی فەرز دەکرد، لە راستیدا گەورەیی لەمە زیاتر نابێ کە خوا لە قورئاندا نوێژی لەگەڵ خوا بەیەک زانیندا دانناوہ. ھەرەک بە موسا پێغەمبەریشی فەرموو (د.خ): «أنتی أنا اللہ لا الہ الا أنا فاعبدونی وأقم الصلاة لذكري» واتە: ئەو موسا! بەراستی ھەر من خوام و ناوی خۆم ناوہ «اللہ»، و ھیچ کەس شایستەئێ ئەوہ نییە پەرستیاریی بۆ بکەن من نەبێ، جا بەراستی و دلسۆزییەوہ بمپەرستە و نوێژەکانت بە جێ بەھینە تا ناوم ببی و یادم بکە، واتە: نوێژکردن ھەم ناوێردنی خواوە و ھەم یادکردن نەیت. بەکورتی

خوا بهیهك زانین و نوٲژ كردن گه ورهترین خودا په رستین؛ خوا بهیهك زانین گه ورهترین په رستیاری د هروونی و بیروباوه رپیه، نوٲژ كردن گه ورهترین په رستیاریه كه به نه نام بكرئ و، هه روهك خوا بهیهك زانین لای ژورووی باوه رپه نوٲژ كردنیش كه نیهت و (الله اكبر) وتن و راوهستان و ركوع و سجوده لای ژورووی په رستیاری به دهنیه... باسی جیبه جیكردنی نوٲژ له پاش نه مر كردن به په رستیاری له بهر گرینگی نوٲژه كه یه؛ واته: هه ر چهنه نوٲژ په كیكه له خوا په رستییه كان. به لام تایبه تیبیه و هكو خودا په رستیکی جیا وایه و، قه درو پایه ی له خودا په رستییه كانی تر به رزتره..

دوهم: نهویه كه هه زه تی پیغه مبه ر (د.خ) فه رمویه تی: «أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة» واته: یه كه م خوا په رستنی، كه له گه ل به نده دا خوا حیساب و كیتابی له سه ر دهكات، نوٲژه، واته: نه گه ر نوٲژه كانی باش ده رچن نه وا ده بیته هوی میهره بانی و په زامه ندیی خوی گه وره، خو نه گه ر نوٲژه كانی باش ده رنه چن نه وا ده بیته هوی قار و سزای خوا، په نابه خوا.

سٲیه م: نهویه كه نوٲژ په رستیاریه كه فرشته كان كردوویانه و ده یكه ن و، له و رٲژه وه دروست كراون نه وه نده ی خوا مه یلی لی بی له وه ستاندان و خه ریکی ته سبیا تن و هیچ كاتی له یادی خوا غافل نین.

چوارهم: نایه تی پیروزی «ولذكر الله اكبر» ده لیله له سه ر نه وه كه نوٲژ له په رستیاریه كانی تر گه وره تره و پایه دارتره؛ چونكه هه ندئ له مفسره كان و توویانه: مه به س له (ذكر الله) نوٲژه

پٲنجه م: نهویه له نایه تانه دا كه خوا مه دح و سه نای موسلمانانی باش ده كا، مه دحیان دوویاره دهكات وه جارئ به وه ی كه نوٲژ ده كن و جارئ به وه ی كه پارٲزگاری نادابه زا هیری و با تنیبیه كانی ده كن. هه روه ها له سووره تی (مؤمنون) دا خوی گه وره تاریفی موسلمانان به نوٲژ دوویاره دهكات وه، یه كه م جار به وه ی كه له كاتی نوٲژ دا له خواترس و به نه دهن، دوهم جار به وه ی كه پارٲزگاری نوٲژه كانیان ده كن و دهوامی له سه ر ده كن.

هه روه ها له سووره تی (فتح) دا خوی گه وره مه دحی یارانئ پیغه مبه ر (د.خ) به وه ده كا كه زور نوٲژ ده كن، نه گه ر چی په رستیاریه كانی تریشیان هه ر زور كردوه نه مه ش

پایه‌به‌رزی نویژ دمه‌گه‌یه‌نی؛ نه‌و‌تا فه‌رمو‌یه‌تی: «تراهم رکعاً سجداً یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» واته: له‌گه‌ل نه‌و‌دا که زور نویژ ده‌کن و رکوع و سجده ده‌بن داوای زیاده می‌هره‌بانی و په‌زامه‌ندی له‌ خودای گه‌وره و به‌خشنده ده‌کن. باسکردنی رسته‌ی «یبتغون.. الآیة» له‌ داوای وشه‌ی «رکعاً سجداً» نه‌و‌ دمه‌گه‌یه‌نی که نویژکردنی زور ده‌بیته هوی می‌هره‌بانی و په‌زامه‌ندی خوا لی‌یان، هه‌روه‌ها ئی‌شاره‌یه بو نه‌وه‌ی که خوا به‌لینی پی‌ داون به می‌هره‌بانی و پاداش‌دانه‌وه‌یان، نه‌گه‌رنا له‌ باسی ته‌عریفی نه‌واندا به‌یانی نه‌مه‌ی مه‌ده‌کرد. دله‌یل له‌سه‌ر راستی‌ی نه‌م ئی‌شاره‌تانه نه‌وه‌یه که له‌ به‌ینی به‌ندبه‌ندی مه‌ده‌که‌داو به‌ر له‌وه مه‌ده‌که‌ ته‌واو بکات نه‌م رسته‌ی «یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» ی هی‌ناو‌ته به‌ینه‌وه‌و، پاش نه‌و رسته مه‌ده‌کی‌ی تریان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: «سیماهم فی وجوههم من اثر السجود» هه‌روه‌ها له‌ هی‌نانی فی‌علی مضارعه‌دا، که ده‌فه‌رموی: «تراهم رکعاً سجداً» ئی‌شاره‌یه که نویژکردنه‌که‌یان زوره‌و راست و بی‌ خه‌وشه؛ چونکه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا فی‌علی مضارع مه‌عنای تازه‌بوونه‌وه‌و به‌رده‌وامی‌ی کاره‌که دمه‌گه‌یه‌نی.. هه‌روه‌ها وشه‌ی «تراهم» چ به‌ مانا دیتن بی، وه‌کو لیره‌دا دیاری‌یه، چ به‌ مانا زانین بیت، مانای نه‌وه به‌ه‌خشی که نه‌وه کرده‌وه‌ی نه‌وانه واقیعه‌و راسته‌و بی‌گومانه. له‌ رسته‌ی «یبتغون فضلاً من الله و رضواناً» نه‌وش دهرده‌که‌وی که نویژکردن خزمه‌تکردن و نزیک بوونه‌وه‌یه له‌ خوا، وه‌کو له‌ پی‌غه‌مبه‌روه (د.خ) دمه‌گه‌پنه‌وه که فه‌رمو‌یه‌تی: «الصلاة خدمة الله في الأرض». جا هه‌روه‌کو که‌سیک له‌سه‌ر نه‌رزا خزمه‌تی پاشایه‌ک بکا، ده‌یه‌وی به‌ شی‌وه‌یه‌ک خزمه‌ته‌که بکات که لای نه‌و پاشایه له‌ هه‌موو شت و شی‌وه‌یه‌ک مه‌رغو‌بتر بی، و ده‌یه‌وی له‌م خزمه‌ته‌یشیدا به‌رده‌وام بی، نویژکردنیش باشت‌ترین خزمه‌تی خوی مه‌زنه له‌سه‌ر نه‌رزاو، نه‌و نویژکه‌ره دلسوزانه‌ش ده‌یانه‌وی هه‌میشه له‌ سه‌ر نه‌و نویژه‌یان به‌رده‌وام بن و، هه‌موو کات به‌ دل و به‌ گیان له‌ به‌رده‌می خوی می‌هره‌بانی خویاندا بن. دیاره نویژیک که باشت‌ترین خزمه‌تی خوا بیت ده‌بی له‌گه‌ل له‌ خواترسی و دلگه‌رمی و ناگاداری نویژکه‌ره‌که‌دا بی. یه‌کی له‌ پیاوه ئاینی‌یه گه‌وره‌کان، که ناویانگی (دارانی) بووه، فه‌رمو‌یه‌تی: نه‌گه‌ر «مخیرم» بکه‌ن له‌ به‌ینی نه‌و‌دا که دوو رکات نویژ بکه‌م یا بجه‌م به‌ه‌شت دوو رکات نویژکه‌ ئی‌ختیار ده‌که‌م؛ چونکه دوو رکاته نویژکه‌ داواکراوی خوی گه‌وره‌یه، به‌ه‌شت داخوازی نه‌فسه‌و، بی‌گومان به‌جیه‌نانی نه‌مری خوا ده‌خریته پیش به‌جیه‌نانی ناره‌زووی نه‌فس. منیش ده‌لیم به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نویژ چاکترین خوا په‌رستی‌یه نه‌وه‌یه که هی‌چ په‌رستیاری‌یه‌ک نه‌وه‌نده‌ی

نويز له قورئانی پيرۆزدا باس نه کراوه؛ چونکه نويز له ههشتاوسى جيگا له قورئانى پيرۆزدا باس کراوه، که چى پرستيارييه کانى تر بهو زورييه باس نه کراون.

شهشم دهليل له سهر گهرهيه نويز نهويه که له نيو ئه رکانه کانى ئيسلامدا ته ماشا ده که ين چه جکردن له ماوهى عومرى مرۆدا يه کجار واجيبه، زهکات له سهر نهوانهى نيپانه واجيب نيپه. رۆژ و سالى جارنکه، به لام نويز له هه موو شهو و رۆژيکى ژيانى مرۆدا پينچ جار فه رزه هه تا لهو شهو و رۆژهدا هه رگيز له خوى گه وره بى ناگا نه بى. هه روه ها به لگه يه کى تر بو گه ريه يى نويز نهويه که هيج پرستيارييه که نيپه وه کو نويز هه ميشه له هه موو شوينى کدا له شار و له ديهات له کوچه رى و له دانيشتوييدا له ساغى له نه خوشيدا ببيته دروشم و نيشانهى ده رکه وتنى ئيسلامييه تى و يارمه تى نيوان خه لک و يه کتر ناسين و چاوپوشى له يه ک کردن و بى جياوازى له نيوان گه وره و بچوک خادم و مه خدوودما.

ئه گه ر بانگدان و نويزکردن و جه ماعت نه بوويه دروشم و نيشانهى ئيسلامه تى به م جوړه ده رته ده که وت. بيجگه له مانه هه موو نويزکردن گه لى قازانجى ته ندروستى و کو مه لايه تى و فام وه رگرتنى ده رس و ته مى و ته ريه يى تيدايه. هه روه ها هيج پرستيارييه که نيپه به شيوهى (فه رزييه ت) نه مر کرابى به رده وام له سهر کردنى بيجگه نويز. هيج جوړه پرستيارييه که نه وه ندهى نويز نه وه کانى زور نيپه؛ نويز سى جوړى هه يه: نويزى کاتى له مال بوون. نويزى کاتى سه فه ر. نويزى قه سر. نويزى جه م. نويزى کاتى ئاسايش. نويزى ترس و بيم. نويزى جه زن. نويزى رۆژگيران. نويزى نويزى باران بارين. نويزى مردوو. نويزى فه رز. نويزى سوننه ت. نويزى سوننه تى موئه که که ده. نويزى سوننه تى غير موئه که که ده. نويزى شهو. نويزى وه تر. نويزى ده ستنويز. نويزى ئيستى خاره. نويزى په وابوونى حاجه ت و پتويستى. نويزى چون بو سه فه ر. نويزى له سه فه ر هاتنه وه. نويزى ئيشراق. نويزى چيشته نگا و نويزى نه ووايين. نويزى ته راويح له مانگى په مه زاندا. نويزى ديارى مزگه وت. نويزى (صلاة التسبيح). نويزى ته وافى (بيت الله). نويزى جه ماعت. نويزى جو معه و غيرى نه مانه ش که له کتبه ئاينيه کاندا باس کراون...

ئه مه ش به لگه يه له سه رته وهى که نويز له هه موو عيباده تى خيرو به رکه تى زورتره و، نه و پيغه مبه ره که خوا ناردويه تى بو سه ر جن و ئينس، واته: په رى وئاده ميزادو، کردويه تى به هوى په حمه ت و ميهره بانى بو جيهان، نه م نويزه ي هينا وه بو مان که ببيته

مایه‌ی سهرکه‌وتن و به‌ختیاری و پرزگاریمان له نازاری پوژی قیامت. خوسای گوره به میهره‌بانایی خوی له‌باتی نئمه جهزای بداته‌وه بهو جهزایه که شایانی پایه‌ی ئیحسانی خوی و فزل و پایه‌ی پیغه‌مبهره (د.خ). که‌وابی پیوسته نئمه به دل و به گیان نهم ته‌علیماته‌ی نهو وهربگرین و رهفتاری پی بکه‌ین. بیگومان نهو که‌سه‌ی که له سهر نهم پئیازه نه‌پوا، خوی زیان له خوی ده‌دا؛ چونکه نه‌کردنی نهم عیباده‌ته یا کردنی به بی به‌جیهینانی ناداب و مهرج و روکنه‌کانی ده‌بیته مایه‌ی سزاو نازاری پوژی قیامت و نائومیدبوون له پایه و مایه‌یه که ده‌ستی موسلمانای گوئی‌پایه‌ل ده‌که‌وی..

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی تر هه‌یه که ده‌لاله‌ت له گه‌وره‌یی نوئیژ ده‌کات ئه‌ویش ئه‌وه‌یه نوئیژ پیره‌تی له نکری خوداو هه‌موو ئادابه‌کانی مایه‌ی زیکرو یادی خوان: «تکبیر» که وتنی (الله اکبر) به‌یانی گه‌وره‌یی خوی‌وه‌ نه‌وه دمگه‌یه‌نی که خوا له هه‌موو گه‌وره‌یه گه‌وره‌تره.. (پاوه‌ستان) به‌رامبهر به قیبله پاوه‌ستانیکه بو پهرستنی خودایه. (فاتحیه خویندن) مه‌دح و سه‌نای خوی‌وه و پارانه‌وه‌یه له باره‌گای خوا. (پکوع و سجوشکردنی مه‌دح و پیا‌ه‌ل‌دان بو یه‌زدانی گه‌وره‌وه، سلاو‌کردنه له پیغه‌مبهری خوا، سلاو‌کردنه له‌وه‌که‌سه‌نه‌ی که بو په‌زای خوا هه‌ول ده‌دن و، ئیقرار کردنه به‌تاق و ته‌نیایی خوا، دان نانه به پیغه‌مبهرایه‌تی‌یی هه‌زرتی محمه‌د مسته‌فا (د.خ).

هه‌موو ئه‌مانه چ گوفتار و چ په‌فتار دینه‌وه بو سهر زیکرو یادی خوی گه‌وره؛ که‌وا بو نوئیژکردن زیکری خوی‌وه بو‌یه هه‌ندی له موفه‌سیرین مه‌عنای «ولذکر الله اکبر» یان به نوئیژلی داوه‌ته‌وه فه‌رموویانه: یانی نوئیژ بو خودا گه‌وره‌تره له هه‌موو تا‌عه‌تیکی به‌ده‌نی. هه‌روه‌ها پیوسته بزائن که له په‌رستیارییه نا‌واجبه‌کانیشدا خوی گه‌وره‌فه‌رمانی داوه به به‌رده‌وامبوون له سهر یادی خوا، له چه‌ند نایه‌تدا نهم نه‌مه‌ری دووباره کردووته‌وه، واته: بزائن زیکری خوا له هه‌موو شتی گه‌وره‌تره‌وه، به‌رامبهری زیکر، غافل بوونه له خوا که له هه‌موو حالیکه ئینسان ناشیرینتره، وه‌کو خاوه‌نی «گول‌شهنی ران» فه‌رموویه‌تی:

هران کس غافل از حق يك زمان است
در آن دم کافراست اما نهان است
مگر آن غافلی پیوسته گردد
در اسلام بر وی بسته گردد

به كوردی واته:

هرسنی تاوی له خوا غافل بی
لهو کاتا نابی دینی کامل بی
کاتی که غفلهت دامه زرا له دل
نیسلام لهو دلا ناگری مه نزل

نوێژ که گه وره ترین فهرزه کانی به دهنه خوی گه وره سنور و نه اندازه یکی بو داناهه، به لام نه اندازه سنوری بو زیکر دانه ناوه و عوزری بو ته رککردنی بریار نه داوه، به لکو فهرمانی داوه به دهوامکردن له سه ری له هه موو حالیکدا. خوی گه وره به یانی هوشیاری بهو که سانه کردوه که له سه ر زیکری خوا به رده وامن و فهرمویه تی: «أن في ذلك لآيات لأولي الالباب، الذين يذكرون الله قياماً وقعوداً وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والارض...». له راستیدا مروّف له هیچ کاتیکی له یه کیکی له م حاله تانه ده رناچی، واته: یا راوه ستاوه یا دانیشتووه یا راکشاوه...

حه دیسیکی تر که به لگه یه له سه ر نه وهی نوێژ گه وره ترین په رستیارییه نه وهیه که پیغه مبه ر (د.خ) فهرمویه تی: «الصلاة عماد الدين والایمان» واته : نوێژکردن بناخه و کۆله که ی په رستیاری و باوه ره، که واته نوێژکردن له په رستیارییه کانی تر گه وره تره، نوێژکردن به لگه و نیشانه ی باوه ره له دلی مروّفدا، چونکه باوه ر شتیکی په نامه کییه، پیویسته شتیکی هه بی که بیته نیشانه ی و، باشترین نیشانه ی باوه ر دهوامکردنه له سه ر نوێژ.

شیخ په حمه تی خوی لی بی، له م شوینه دا له سه ر شیوه ی نه ولیای خاوه ن شه رود و کشوفا ت ده فهرمووی: دهلیل له سه ر گه وره یی نوێژ نه وهیه که نوێژ په رستیارییه هه موو په رستیاریکی تیدایه؛ بو نمونه: له نوێژدا راوه ستان هه یه و راوه ستان عیباده تی گیا و داره. نوێژکردن روو له قیبله کردنی تیدایه و، نه م حاله حالی که ژ و کیوه؛ چونکه کیوه کان روویان له قیبله یه، مروی زیره ک به شیوه ی کیوه کاندای قیبله ده دوزیته وه. هه روها نوێژ زیکری خویوه، هه موو گیا و داریکی ته ر زیکری خوا ده کا، به دهلیلی نه وهی که حه زره ت (د.خ) لقه خورمایه کی ته ری له سه ر قه بری مردوویه کی نه هلی سزا داچه قاند که له به ر زیکری نه و لقه ته ره سزای نه و مروّفه سووک بیی. نوێژ په کووه ی تیدایه، په کووه

په‌رستياړی فریشته‌ی ناسمانی دوومه که له‌وکاته‌وه دروست کراون وان له پ‌کووعدا. نوټز سوچه‌ی تیدا‌یه که سوچه په‌رستياړی فریشته‌ی ناسمانی سییه‌مه: ریوا‌یهت کراوه که حه‌زرت (د.خ) فه‌رمو‌یه‌تی : کاتی گه‌یشتمه ناسمانی سییه‌م و چه‌ند ریز فریشته‌م چا و پی که‌وت که له سوچه‌دا و بوون، له (جبریل)م پرسى: نه‌مانه چین ، وتى: نه‌مانه فریشته‌ن و په‌رستياړی نه‌م فریشته‌انه سوچه‌یه بو خوا له و پ‌وژه‌وه دروست کراون په‌رستياړیان نه‌م‌یه، هه‌موویان له حالی ترس له خوادان هه‌تا پ‌وژی قیامت: حه‌ز ده‌که‌م داوا بکه‌ی له‌خوا نه‌م جوړه عیبا‌ده‌ته بدا به توو به نوممه‌تی تو، جا حه‌زرتی جبریل فه‌رمو‌ی: یا ره‌سوول‌لا سلاویان لی بکه، حه‌زرت ده‌فه‌رمو‌ی: سه‌لام لی کردن نه‌وانیش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌یان دامه‌وه‌و له‌گه‌ل سوچه‌که‌ی خو‌یاند تى هه‌لچوونه‌وه. نوټز دانیشتن و نارامگرتنى تیدا‌یه‌و دانیشتن و نارامگرتن عیبا‌ده‌تی هه‌ر شتیکه له جیهاندا که دامه‌زراو و نارامه، هه‌روه‌ها عیبا‌ده‌تی فریشته‌ی ناسمانی چواره‌م نه‌ویه که له‌سه‌ر نه‌ژنو دامه‌زراون و خه‌ریکی په‌رستياړی خوا‌ی مه‌زنن. له‌سه‌ر نیشاره‌تی حه‌زرتی جبریل پیغه‌مبه‌ر (د.خ) داوا‌ی له یه‌زدان کرد نه‌م جوړه عیبا‌ده‌تش بدا به نوممه‌تی نه‌و. جا که له شه‌وی میعراجدا خوا‌ی گه‌وره نوټزی له سه‌ر حه‌زرت و نوممه‌ته‌که‌ی فه‌رزکرد، له‌و نوټزه‌دا راوه‌ستان و پشت چه‌ماندنه‌وه‌و ناوچاوان له‌سه‌ر عه‌رز دانان و نارامگرتن و پی‌شکه‌شکردنى سوپاس و ستایشی بو زاتی خوی دامه‌زراوند.

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر گه‌وره‌یی نوټز نه‌ویه که نوټز هه‌موو جوړه په‌رستياړیه‌کی تیدا‌یه ته‌نیا مال سه‌رف کردن نه‌بی؛ بو نمونه: زیکرو، ته‌هليلة و ته‌کبیر و ته‌حمید و ته‌سبیح و نیستیفغار و دوعاو شه‌هادت و نیمان و خویندنى قورئان و سه‌له‌واتدانی بو سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (د.خ) تیدا‌یه..

له‌گه‌ل نه‌مانه‌شدا خواردن و خواردنه‌وه‌و له‌زده‌تی تر که له پ‌وژوودا مه‌نع کراون له نوټزیشدا مه‌نع کراون، زیاد له وان‌ش له نوټزدا قسه‌کردن یاساغ کراوه‌و که قسه‌کرا له نوټزدا نوټزه‌که به‌تال ده‌بیته‌وه، به‌لام قسه‌کردن پ‌وژووی پی به‌تال نابیته‌وه.

هه‌روه‌کو له حه‌جدا نیازی (بیت الله) هه‌یه له نوټزیشدا نیازی به‌جیه‌نیانی عیبا‌ده‌ت و پ‌وو له (بیت الله) کردن هه‌یه. له نوټزدا جیهادی نه‌فس هه‌یه، اته: مروف به‌هوی نوټزکردنه‌وه مه‌نعی نه‌فسی خوی ده‌کا له‌وه‌ی حه‌زی لی ده‌کات، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نوټزه‌که ته‌واو بی و به‌ترس و خشوعه‌وه بی، خه‌یال کردنه‌وه‌ی بی سوودیش مه‌منوعه،

پئویسته مروقی نوئزکەر به ههموو هیزو ههستیوه پرو له خوای خوئی بکات.. تهناهت (صلاة الاشراف) یانی: نوئزی پاش ههتاوکهوتن بهمهرجی ئادابهکهی باش جیبهجی بکری به (حهج) دانراوه، واته: خیری ههجیکی سوننهتی ههیه.

زاناکان: تهشبههی مروقی نوئزکهریان به درهختیکی خاوهن بهر کردووو ئینسانی بی تاعهت به داری بی بهر و مروقی بهدرهفتارو تاوانباریان به داری درکاوی وهک داری درکهزی و تووتیک تهشبهه کردووو. جا ههروهکو داری خاوهن بهر له دنیادا بهرئزهو ناسووتینری و، ههندیکی تریش که ئاگری بدهی باش ناسووتی، مهگر لهگهل داری وشکدا.. ئاوهها له قیامهتیشدا مروقی نوئزکەر به ئاگری دوزهخ ناسووتی، واته خوای گهوره له بهر پیروزی نوئزکهکی نایسووتینی، بهلام ههروهکو داری بی بهر و خاوهن درک زوو ئاگری تی دهچی و، خهلکی دهیانننن به ئاگرهوه، له قیامهتیشدا مروقی بی گوی و بی پرستیاری و بهدرهفتارو تاوانبار خوای گهوره دهیانسووتینی.

ئهم جوړه شتانه بو ئهوه دهشین مروف پهندیان لی وهبرگری و بیرکردنهوه لییان زور بهسووده.

ئیمامی غهزالی (علیه الرحمة) له لیکدانهوهی فهرموودهکهی پیغهمهبردا «الصلاة عماد الدین» فهرموویهتی: هوی ئهمه ئهوهیه نوئز مایهی فهرمانبهری دل بو خوا پارانهوهیه له بهردهمی بارهگای خوادا، ههروهها نوئز تیکهلبوونی گیانه لهگهل نووری خواداو مل کهچکردن و سهردانهواندن و سهر له خاکدان و راوهستانه له بهر ههیبهت و گهورهیی خوا. نوئز پرستیارییهکه له سهر ههموو جوړه ئینسانیکی موسلمان فهرز کراوه، فهرقی گهوره و بچوکی تیدا نییه؛ کهوابوو خزمهتی وهابی پئویسته به دل و به تیکوشان بکری بو خوای گهوره، بویه دهبیته کۆلهکهی ئاین.

ئاینداره هوشیاره زاناکان فهرموویانه: نوئز ئهمانهته له لای ئینسان، نوئز خزمهته بو خوا، نوئز پهردهی ئاینه، واته: پهردهی قهر و حورمهتی نههلی دینه، نوئز هوی چوونه بهههشته، نوئز پهردهیهکه مروف له ئاگری دوزهخ دهپاریزی، نوئز کۆلهکهی ئاینه.

دهلیلکی تر له سهر گهورهیی نوئز ئهوهیه که ههزهت(د.خ) فهرموویهتی «الصلاة نور المؤمن» واته: نوئز نووره بو موسلمان. ئهم فهرموودهیه موژدهیه به ئوممهتی پیغهمهبر (د.خ) که نوئز له جیهاندا دهبیته هوی نووری ناوچاوی موسلمان و، سیمایان جوان

دهكا. نهوانه‌ی كه نوٲز ناكهن ناوچاويان تاريك و بئ نووره. ههروه‌ها نوٲز نووري دَل و دهرووني موسلمانوه، ههركهس به ترس ويقارهوه نوٲز بكا خواي مهزن دَلئ نووراني و سينه‌ي گوشاد دهكا به‌جورئ خوي به‌خوي دهزاني. ههروه‌ها نوٲز ده‌بٲته نور بو قه‌بري مروئ موسلمان. له پٲغه‌مبه‌روه ده‌گٲزنه‌وه (د.خ) كه فهرموويه‌تي: له شهوي تاريكدا دوو ركات نوٲز بكه‌ن بو چاركردي تاريكي قه‌بر. ههروه‌ها فهرموويه‌تي:

«صلاة الرجل نور في قلبه ، فمن شاء منكم فلينور قلبه» واته: نوٲزي مروئي موسلمان نووره بو دَل و دهرووني، جا نهو كه‌سه‌ي دهيه‌وي، با دَلئ خوي نووراني بكا.. ديسان فهرموويه‌تي: «الصلاه ميزان فمن اوفى اُستوفي» واته: نوٲزكردي ته‌رازويه، ياني: نه‌ندازه بو ته‌واوكردي و به‌جٲه‌يناني دانراوه، ههركهس نهو نه‌ندازه ته‌واو بكات جه‌زاي باش و ته‌واوي خوي وه‌رده‌گرئ. دياره ته‌واوكردي و ميزان راكرتني نوٲز به‌وه ده‌بئ كه مروف هه‌موو ناداب و مهرج و پايه‌كاني به‌ته‌واوي به‌جي به‌يني و له‌كاتي نوٲزه‌كه‌يدا ناگاي له معنای نوٲزه‌كه‌ي ببئ و بزاني نهو نوٲزه بو كي دهكات و، له كاتي نوٲز كرده‌كه‌يدا له‌گه‌ل كٲدا قسه دهكات؟ به‌لئ نه‌گه‌ر به‌م شٲوه نوٲزي كرد نهو جه‌زاو پاداشتي چاكه به نارزه‌روي خوي وه‌رده‌گرئ، نه‌گينا نوٲزه‌كه‌ي كه‌م و كورت و ناته‌واو ده‌بئ. رپوايه‌ت كراوه نهو فريشخانه‌ي كه كرده‌وي مروف ده‌نووسن، له پاش ليئونوه‌ي مروقه‌كه نوٲزه‌كه‌ي، له يه‌كتر ده‌پرسن: نه‌م نوٲزه چه‌نديكي كه‌م بوو نيوه يا سٲيه‌ك يا چواريه‌ك يا زياتر يا كه‌متر؟.. جا نه‌وي كه به بئ خشوع و به‌بئ چاوديري كرديتي حسيبي ناكهن و پاداشتي له‌سه‌ر نانوسن.

له راستيدا (خشوع) واته: ترسي دَل له خواو نارامي نه‌ندامه‌كان و بيركرده‌وه له معنای نوٲزه‌كه، گرنگترين سونه‌ته‌كاني نوٲز، ته‌نانه‌ت هه‌ندي له زاناياني ناين نه‌م خشوعه‌يان به واجيب داناوه فهرموويانه: به هوي ته‌ركي خشوعه‌وه نوٲزكه‌ر گوناهاكار و تاوانبار ده‌بئ؛ بويه پٲويسته مروئي نوٲزكه‌ر نه‌م پايه به‌رزه و نه‌م مايه به‌نرخه‌ي نوٲز چاوديري بكات و به‌هوي بيركرده‌وه له معنای نوٲزه‌كه نهو خشوعه جٲبه‌جي بكا. خو نه‌گه‌ر مه‌عناكه‌ي نه‌زاني نه‌وا ده‌تواني به ماويه‌كي كه‌م به كورتي له معنای نوٲزه‌كه ناگادار ببئ و لاي زانايه‌كي نايني فيري ببئ. ههروه‌ها له مروئي موسلمان داواي نه‌وه ده‌كرئ باوه‌ري و ابئ كه هه‌موو كرده‌وه‌كاني نوٲز، وه‌ك راوه‌ستان و ركوع و هه‌لسانه‌وه و هه‌ستان و سوجه‌كان و دانيشتني نيوانيان ، هه‌موويان به نه‌مري

خوای گهرن و له‌بهر په‌زامه‌ندیی ئه‌و جی‌به‌جی ده‌کرین، واته: خوا حازره و ناگای له‌و په‌رستیارییه هیه. بیگومان به‌م خشوعه ترس له‌ خوا و گهره‌یی خوا ده‌که‌وتنه‌ ناو دل‌یه‌وه‌و دهر و ناوی مرؤف به‌نده‌ب ده‌بی.

له‌ پیغه‌مبه‌روه (د.خ) دم‌گیرنه‌وه که‌ فهرموویه‌تی: کاتی که‌ بانگ‌ده‌ر بانگ دمدار ده‌لی: «الله اکبر، الله اکبر» خوا ده‌فهرموی: ئه‌م به‌نده‌یم راست ده‌کات و من له‌ هه‌موو که‌سی گهره‌ترم. که‌ وتی «أشهد أن لا اله الا الله» خوا ده‌فهرموی: راست ده‌لی: که‌س نییه عیبادت کردن بوی په‌وابی من نه‌بی. که‌ وتی: «أشهد أن محمدا رسول الله» خوا ده‌فهرموی: راست ده‌لی: من محمه‌دی عهره‌بیم کردوه به‌ پیغه‌مبه‌ری خوم و ناردومه بو‌سه‌ر جن و ئینس تا ئیمانی پی‌ بینن. که‌ وتی: «حي على الصلاة» خوا ده‌فهرموی: ئه‌م بانگ‌کردنی خه‌لکه‌ بو‌نوێژ له‌سه‌ر فرمانی منه. که‌ وتی: «حي على الفلاح» یانی: بین بو‌سه‌ر نوێژکه‌ هوی‌ بزگاریی ئیویه‌ له‌ سزای خوای گهره‌و هوی‌ گه‌یشتنتانه‌ به‌ به‌ختیاری، خوا ده‌فهرموی: ئه‌م بانگ‌کردنه‌یش به‌ فرمانی منه، هاتن بو‌نوێژ هاتنه‌ بو‌عیباده‌تیک که‌ هوی‌ بزگارییه‌ له‌ سزاو گه‌یشتنه‌ به‌ پاداشتی چاک.

جا مرؤفی تیگه‌یشتوو له‌م ریوایه‌ته‌ موژده‌یه‌کی گهره‌ وه‌رده‌گری و به‌لینی راست له‌ خوا وه‌رده‌گری که‌ هه‌ر که‌س نوێژ بکات و به‌قسه‌ی بانگ‌ده‌ر بکا، و، بر‌وا بو‌ مزگه‌وت و نوێژمه‌کی بکات ئه‌وه‌ له‌ سزای خوا بزگار ده‌بیته‌ و دم‌گاته‌ به‌ختیاریی پوژی قیامه‌ت، چونکه‌ خوا فهرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَلِّفُ الْمِعَادَ» [له‌بهر ئه‌مانه‌یه‌ حه‌زرت (د.خ) فهرموویه‌تی: «الصلاة خير موضوع» واته: نوێژ چاکترین شتیگه‌ که‌ خوا بریاری داوه.

بناغه‌ی ئه‌مانه‌ هه‌مووی ئه‌ویه‌ که‌ خوای گهره‌ جن و ئینس، په‌ری و ئاده‌میزادی بو‌ ناسین و عیباده‌تی خوی دروست کردوه‌و پوویسته‌ مرؤف هه‌میشه‌ ناگای له‌ دل و دهررونی خوی بی و له‌یادی خوا غافل نه‌بی و مه‌یدان نه‌وا دلی ببیته‌ شوینی بیری په‌ریشان و شتی بی‌ سوود، به‌تایبه‌تی له‌ کاتی نوێژ کردندا، هه‌ر شتی بی‌جگه‌ یادی خوا بی‌ به‌دلیدا ده‌فعی بکا و دورری بخاته‌وه‌ له‌ خوی و ناگای له‌ مه‌عنای ئه‌و که‌لیمه‌ و پرستانه‌ بی‌ که‌ ده‌یانخوینێته‌وه‌، هه‌میشه‌ وایزانی خوای گهره‌ له‌ پیش چاودایه‌ و ده‌بیینی. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌م وه‌زعه‌ پایه‌دار بی‌ تا ده‌بیته‌ مال و ده‌بیته‌ خوی جیگرتوو له‌ دلیدا.

ئهی براده‌ران! خوای گهره‌ گه‌لی پیی خۆشه‌ به‌نده‌کانی هه‌میشه‌ له‌ یادی ئه‌ودا بن و زیگری کردوه‌ به‌ چه‌ند جو‌رو بو‌هه‌ر حالیک‌ جو‌ره‌ زیگریکی داناوه‌! هه‌تا مرؤف مات و

خه مېبار نه بې و له يادې خواي گه وره ماندوو نه بې، هه روه ها له ناو نوږډا له سره مونا سبه به چند جور زيکري داناوه؛ نه وه ته له راوه ستاندا سوورته ي فاتحه ي داناوه که ستايش و سوياسه بو خوا و پارانه وويه له خوا و، داواي ره ه نومايي و شاره زاگرده بو ريگه ي راست، «بلا تشبيه» وهکو نه و خزمه تکاره نيازمه ندانه که له بهرامبيري گه وره ي خوياندا راده وهستن و، گه لي خزمهت و بچو کيي خويان له گه ل ستايشي گه وره که بيان عه رز ده که ن و له پاش نه وه نيازي دلې خويان دهرده برن. هه روه ها له کاتي رکوعدا که مه قامي ته عزميه «سبحان ربي العظيم» ده خويتن و، له کاتي به رزبوونه ره له رکوعدا راده وهستن، دووباره ستايش عه رزده که ن، له سوچه دا که نه و په ري پايه ي خو به بچو ک زانينه و جيگه ي دان نانه به به رزي خواي گه وره داو نزميي پايه ي به نده ي خوا «سبحان ربي الأعلى و بحمده» برياردراوه.

پيويسته نه وه ش بزائن: نه گه ر نوږډکه ر نيمام بې، باش وايه له و له فزاندا که بو کومه ل به کاردين، وهکو «نعبد» و «نستعين» و «اهدنا» له گه ل خويدا باقبي مه نموموه کانيشي له دلدا بې هه تا نه و خيرو پيروزييه و نه و نيازمه ندييه له وانه دا دهرده که وي هه موو لايه کيان بگريته وه. خو نه گه ر مه نموم بوو، نوږډکه ش جهه ري بوو وهکو نوږډي سبه يني و دوو رکاتي پيشووي مه غريب و دوو رکاتي پيشووي نوږډي عيشا، له و کاته دا نيمام ده لي «بسم الله الرحمن الرحيم» مه نموم به دل نه که به زبان له خوا داوا بکا که به پيروزيي ناوي (رحمن و رحيم) ره حمي پي بکا. هه روه ها له و کاته دا نيمام ده لي «الحمد لله رب العالمين» به دل بلي خوايا ستايش بو تو به له سر نيعمه ته کانت. خوايا له نازارو زمحه ته دنيا و قيامهت بمانباريزه، له و کاته شدا که ده لي: «الرحمن الرحيم مالك يوم الدين» به دل بلي: خوايه له دنيا و له قيامهتدا ره حمم پي بکه، نه ي نه و که سه ي که سه رداري روډي جه زاي.. هه روه ها له و کاته دا نيمام ده لي: «اياك نعبد و اياك نستعين» به دل بلي: خوايا يارمه تيم بده بو نه وه ي بته ره ستم، يارمه تيم بده له سر راستي و دل سوزي بو تو. له و کاته شدا نيمام ده لي «اهدنا الصراط المستقيم» به دل بلي: خوايا له سر نه و ريگايه ي که پيشانت داوم دامه زراوم بکه و به و شتانه م شاره زا بکه که تايسته نه زمانيون. له دوايي سوورته ي فاتحه دا که نيمام ده لي: «غير المغضوب عليهم ولا الضالين» به دل بلي: خوايا غه زه يم لي نه گري و له ريگه ي راست لام نه ده ي و گومراه م نه که ي، له گه ل داواي قه بوولي نه م نيازاندا له فزي «امين» به زويان بلي.

دەگىزپنەۋە لە «جىبىر» ھو (د.خ) دەگىزپنەۋە كە فەرموۋىتە: رىزگارىيە مۇسلمان بە ھۆى چوار شتەۋىيە: نۆيزى بى غەفلەت، رۆزۋى بى غەيبەت، دلى بى خەيال، رۆزى حەلال . رىۋايەت كراۋە كە يادى مردن دەبىتتە ھۆى نۆيزى لاي خوا قەبوولكراۋ؛ واتە: لە پىنىش نىيەت ھىنانى نۆيزۋابزانە كە تۆ دەمرىت و لە بەردەمى خۋاى ھەردو جىھاندا رادەۋەستى و حىسابى كىردەۋەت لەگەل دەكا، جا پاش ئەمە نىيەتە نۆيزەكە بەھىنە و «اللەاكبر» بلى، ئەگەرنا لە نىۋ نۆيزەكدا، بىجگە مەعنەى سۈرەتە فاتىحە و ئاگادارى لە حازرىتە خۋاى گەرە، بىر كىردنەۋە لە ھەر شتىكى تر مەكرۋەھ.

ئەبو مەدىن كە پىۋىكى گەرە بوۋە، فەرموۋىتە: لاي زانايانى ئاين سابت بوۋە كە لە نۆيزى مۇقدا تەنبا ئەۋەى بۇ حىسب دەكرى و پاداشتى ئەۋەى بۇ دەنۋوسرى كە ئاگاي لىيەتە و لە دلپايەۋ، ھەر ئەندازەيەكى دلى نۆيزەكەرەكەى لى غافل بى ئەۋە خەسارەتەۋ بۆى نانووسرى و ۋەك ئەۋە وايە ئەۋ نۆيزەى نەكردى. لەسەر ئەم بناخەيە زانا ئاينىيەكان فەرموۋىانە: خىر و سەۋابى نۆيزى مروقى كە بەتەنبا نۆيزەكا بە ئەندازەى حوزورى دل و ئاگادارىيەتە.

ھەندى لە زاناکان فەرموۋىانە: نۆيزى جەماعتىش، ئەگەر جەماعتەكە گەرە نەبى، ئەۋىش ۋەكو نۆيزى تەنبايە، واتە: پاداشتى ھەر كەس بەقەدەر ئاگادارىيە دلى خۆيەتە. بەلام ئەگەر جەماعتەكە گەرە بى، ئەۋە با نۆيزەكەرەكە لە خۇيدا بى ئاگا بى، زىان بە پاداشتى نۆيزەكەى ناگەيەنى و بەھۆى پىرۋىزى جەماعتەكەۋە خىر و سەۋابى نۆيزەكەى بەتەۋاۋى بۇ دەنۋوسرى. بەلام زۆرىەى زانايان لەسەر ئەۋەن كە لە جەماعتەدا، گەرە بى يا بچووك خىرى ئەۋ جەماعتەۋ پاداشتى زۆر بۇ ھەموۋىان دەنۋوسرى، غافل بن يا ھوشيار، ئەمەش لەبەر گەرەيە پايەى جەماعتە، ئەمانە رىۋايەتە پىشۋەكەيان تەئۋىل كىردۋە بە نۆيزى مۇقەك كە بەتەنبا نۆيزەكا، ئەگىنا نۆيزى جەماعتە ھەمىشە پاداشتى ھەيە ئەم تەئۋىلە بۇچۈنكى جانە: چۈنكە زاناکانى ئاين لە فەرموۋىدەى حەزەرەتەۋە (د.خ) واتى گەشتۋون كە خۋاى مەزن بە ھۆى ئاگادارىيە دلى تاقەكەسىكە لە نۆيزەكەرەكان پاداشتى بۇ ھەموۋ نۆيزەكەرەكان بەتەۋاۋى دەنۋوسرى و بەھۆى ئاگادارىيە دلى ئەۋ تاقەكەسەۋە جەبرى بى ئاگايى نۆيزەكەرەكان دەكاتەۋە كە ئەۋ تاقەكەسە برىتەيە لە نىمام.

مۇزەدەى لەمە گەرەتر ئەۋەيە كە ھەندى لە زانا سألحەكانى پىشىنان فەرموۋىانە:

پیمان گه‌یشتروه هر کاتئ جه‌ماعهت بؤ نویژ دابه‌سترا خوای گه‌وره بؤ دلئ نیمام و مه‌ئموومه‌کان ده‌روانئ، ئەگەر نیمام دلسۆز و هوشیار بوو ئەوا به پیرۆزی ئەوهه له هه‌موو مه‌ئموومه‌کان رازی ده‌بئ. خو ئەگەر نیمام دلئ باش نه‌بوو، به‌لام هه‌موو مه‌ئموومه‌کان یا هه‌ندیکیان یا یه‌کیکیان دلئان باش بوو ئەوا خوای گه‌وره نویژی هه‌موویان، نیمام و مه‌ئمووم، قبول ده‌کات. به‌لام ئەگەر هه‌موویان بی ناگابوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: مادام من ئەمانه‌م بانگ کردوه بؤ مألئ خوّم و ئەوانیش به ئومئد و ته‌مای عه‌فوو په‌زانه‌ند من له مألئ مندا ریزیان به‌ستوهه وا بریارم دا که له هه‌موویان رازی بووم و نویژه‌که‌یانم قبول کرد.

براده‌رینه! ئەم میه‌ره‌بانئی خودایه بؤ ئەو که‌سانه‌یه که نویژ ده‌کن و ده‌پۆن بؤ مزگه‌وت و به‌کۆمه‌ل رووده‌که‌نه خودای گه‌وره. جا ئەو که‌سانه که نویژ نا‌که‌ن و نارپۆنه مزگه‌وت و له‌م خیر و به‌ره‌که‌ته بی به‌ش بوون ئەگەر له داخی ئەم نا‌ئومئدییه زراویان له‌ت له‌ت بی به‌دووری مه‌زانن و به‌شتیکی راست و په‌وای ته‌ماشای بکن.

براده‌رینه! مروّقی موسلمان ئەگەر له کاروباری شه‌رعدا دوو رپوایه‌تی جیاوازی بیست، پنیسته لای ئیحتیات بگرئ؛ جا نیمه هه‌رچه‌ند نیمان و باوه‌رمان به‌وه هه‌یه که ده‌رگای په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانئی خوا زۆر گوشاده، پنیسته رپوایه‌تی پیتشومان له به‌رچاو بی؛ واته: مادام جه‌ماعه‌ته‌که گه‌وره نه‌بی ئیعتیما‌د له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌یه که نویژه‌که ده‌کات و هوشیاری دلئ خوئی به‌کاری دئ و ده‌بی پشت به‌و هوشیارییه به‌ستین؛ خوا خوئی فه‌رموویه‌تی: «وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى» النجم ۳۹. شایانی باسه: من بؤ دیاریکردنی ژماره‌ی جه‌ماعه‌تی گه‌وره له هیچ کتیبیکدا به‌لگه‌م ده‌س نه‌که‌وتوه، جا هه‌ر که‌س ده‌یزانئ با داخلی ئەم مه‌کتوبه‌ی منی بکا، خوا جه‌زای بداته‌وه، به‌لام به‌قیاس له‌سه‌ر نویژی جومعه، که لای که‌می ژماره‌ی چل که‌سه، زاهیر وایه جه‌ماعه‌تی گه‌وره چل که‌سه‌و زیاتر.

ده‌گپه‌نه‌وه که چه‌زهره‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «نویژیکه نویژی که‌سئ که خوا حافیزی له دنیا بکا و به‌جی بیئئ؛ یانی که‌سئ که په‌یوه‌ندی نه‌مینی به‌دنیاره، چون پرووده‌کاته قیامه‌ت و پرووده‌کاته خوا ده‌بی نویژکه‌ر وه‌ها پرووی دلئ له خوا بی و پرووی له قیامه‌ت بی.

ده‌گپه‌نه‌وه که چه‌زهره‌تی عومه‌ر خوای لی رازی بی، نامه‌ی نووسی بؤ لای یه‌کنئ له

کاربه‌دهستانی فرمویی: گرنکترین نیش و کاری تو به‌لای منهوه نویژه، ناگاداری نویژی موسلمانان به. هر که‌سی پاریزگاری نویژی بکا، پاریزگاری نایینی خوئی ده‌کا. هرکه‌س نویژی له‌کیس دا پیویسته‌کانی تری سهرشانی زووتر له‌کیس ده‌دا.

بینگومان مه‌به‌ستی خلیفه له‌م نامه نه‌وه بووه که موسلمانان نویژ له‌کیس نه‌دهن و له سهرتای کاتوه بیکهن و چاودیری جه‌ماعهت بکهن؛ هه‌تا دروشمی نیسلام به‌رده‌وام بی، چونکه نه‌گهر موسلمان نویژی له‌کیس نه‌دا، کاروباره‌کانی تری ناین باشتر چاودیری ده‌کا و، هرکه‌س گوی به‌نویژ نه‌دا گوی به‌ئحکامی تریش نا‌دا.

پوخته‌ی قسه: نویژ راگرتن و نه‌فه‌وتاندنی دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌گونا‌ه و تاوان و وه‌کو خوی گه‌وره له‌قورنانی پیروژدا فرموویه‌تی: «أَنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ» العنکبوت ۴۵. واته: نویژ مروّف له‌خرابه‌و کاری ناره‌واو ناشایسته دوور ده‌خاته‌وه.

ده‌گپ‌نه‌وه که یه‌کێک هه‌بوو به‌شه‌وا نویژی ده‌کرد و له‌رۆژا دزی ده‌کرد، موسلمانئ سکا‌لای له‌ده‌ست نه‌م کابرایه له‌خزمهت پیغه‌مبه‌ردا کرد، نه‌ویش فرمویی: مادام نویژبکات نویژه‌که‌ی ده‌بیته‌هوی نه‌وه که تهرکی دزی بکا.

له‌حه‌دیسێکدا پیغه‌مبه‌ر(د.خ) فرموویه‌تی: به‌راستی پیاری وا هه‌یه که به‌ساغی و دلسۆزی نویژ ده‌کا و، نه‌وه‌نده‌ دلئ له‌سه‌ر نویژه‌که نه‌ستوره که هیچ شتی له‌و نویژه‌ی ناگپ‌یته‌وه، دیاره که موسلمان گه‌یشته نه‌م پایه‌یه نه‌وا نویژه‌که‌ی له‌هرچی دارایی و ده‌سه‌لات و مال و مندال هه‌یه باشتره بۆ نه‌و.

برا خوشه‌ویسته‌کان! نه‌وه‌نده که خۆتان بۆ کوژدنه‌وه‌ی سامانی دنیا ماندوو ده‌کهن هه‌زاریه‌کیکی نه‌وه بۆ به‌گوژکردن و فرمانبه‌رداری خوی گه‌وره خۆتان ماندوو بکهن له‌هه‌موو نه‌و سامانه که په‌یداتان کردوو چاکتره.

له‌یه‌کی له‌(تابعین) که ناوی (قتاده) بووه ده‌گپ‌نه‌وه که وتویه: حه‌زرتی دانیال پیغه‌مبه‌ر (علی نبینا وعلیه السلام) باسی ره‌وشت و کرده‌وه‌ی ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ری کردوو فرموویه‌تی: نویژنکی وها ده‌کهن نه‌گهر قه‌ومی (نوح) (د.خ) نه‌و نویژه‌یان بکرده‌یه نوقمی گه‌رداو نه‌ده‌بوون و، نه‌گهر قه‌ومی (عاد) بیانکرده‌یه به‌بای سه‌رسه‌ر نه‌ده‌فه‌وتان و، نه‌گهر قه‌ومی سه‌موود بیانکرده‌یه به‌هه‌وره‌ تریشقه به‌فه‌ته‌رات نه‌ده‌چوون، جا (قتاده) که نه‌م فرمووده‌یه ده‌گپ‌یته‌وه فرمویی: «علیکم بالصلاة فأنها

خلق المؤمنین» واته: دهخيلتان بم نويز تهواوی و پهسایي به جي بهينن؛ بهراستی نويز رهوشتي موسلمانانه.

فهرموده ی پیغمبر: هرکه سيک نويزيکي راست بهمرج و نادابهوه بکا نهوه لهو پوژدها که نهو نويزه ی تيا دهکا وا له ذيممه ی خوادا، واته: خدای گهوره به ميهره بانى ته ماشای نهو کهسه دهکات، جا که واته کارى مهکن که له ذيممه ی خدای گهوره دهريچن واته: نويزه کانتان له کيس مهدهن و ناداب و مهرجه کانيان به تهواوی جي به جي بکن تا قهرزدار نهبن؛ چونکه هر کهس قهرزدارى خوا بى له دهستی ده رناچى و دهگرى و، له دهوژده خدا نازارى ده داو له سي بهرى ميهره بانى خوادا نامينى.

له فهرموده يه کی تر دا ده فهرموى:

«من نور بالفجر نور الله قلبه وقبره وقبل صلاته» واته: کهسى نويزى سبهينى بکات له کاتيکا که رووناکيی که ناری ناسمان ده رده کهوى - يانى له سه رتهای پوژدهوه - نهوه خدای گهوره نويزه کهى لى وهر دمگرى و، له دنيا دا دللى نوورانى دهکات و، له پاش مردنیش قه بره کهى بو رووناک دهکاتهوه.

له فهرموده يه کی تر دا ده فهرموى: هرکهسى حازرى نويزى سبهينى بى و له گهل نيامدا له جه ماعه تا به هردوو رکاته کهى بگا، نهوه وهک نهويه که نيويه شوى زيندوو کرد بيه توه و به خوا په رستيه وه خهريک بووى و نه نوستبى.

له فهرموده يه کی تر دا فهرمويه تى: هر کهسى بيکا به عادت که نويزى سبهينى هه مووى به جه ماعه ت بکا خدای گهوره له مونا فقى و دوو پويى بزگارى دهکات و، له ناگرى دوزه خيش ده پياريزى.

هروه ها حه ديسيکي تر ده فهرمووى: نويزى تهواو پويى شهيتان پهش دهکات، واته: ده بيته هوى کزکردنى شهيتان و هيزدان به باومرو نايى نويز که رمکه.

له حه ديسيکي تر دا ده فهرمووى: نويز گه وره ترين چه که له به رامبهرى شهيتاندا، واته: به نويز کردنى راست و پهوان کومه لهى شهيتان دهشکى و پايه ی دين به رز ده بيته وه.

دهگيرنه وه: هرکهسى چوه ناو نويزه وه خدای گهوره ده رگای په حمه تى خوى لى دهکاته وه، هه تا نهو کهسه بهل هوشيار بيت خوا پويى لهو کهسه وهر ناگيرى، تا نهو کهسه له نويزه کهى بزگار ده بنى، يا خو هر له نويزه کهيدا ده که ويته خه يالاتى پيو پووچه وه.

یه کیک له پایه کانی نوژن سوجدهیه. له هه دیسا هیه که ناگری دۆزهخ هه موو شوینی له لهشی مروی تاوانبار ده سووتینی شوینی سوجده نبی له ناو چاوانیدا، که له بهر حورمهتی نیشانهی سوجده خوی گهوره له ناگری دۆزهخ دهپاریزی».

له هه دیسی قودسیدا هیه که خوی گهوره فهرمویهتی: نوژم له بهینی خۆم و بهندهی خۆمدا بهش کردووو، بهندهی من هه رچی داوا بکا بۆی دهبی: کاتی که وتی: «الحمد لله رب العالمین» خوا به فریشته کانی دهفهرموئی ئه و بهندهی منه هه مدو سه نای منی کرد. که وتی: «الرحمان الرحیم» خوا دهفهرموئی: ئه و بهنده ستایشی منی کرد که وتی: «مالک یوم الدین» خودا دهفهرمویت: ئه و بهنده گه ورهیی بۆ من داناو منی به گه وره و خاوهن دهسه لات دانا. که وتی: «ایک نعبد وایک نستعین» خوا دهفهرموئی: ئه مهیش و له بهینی من و بهنده مدا. کاتی که وتی: «اهدنا الصراط المستقیم».. تا دواهی نوژنه که خوا دهفهرمویت: ئه و بهنده یه م داوای چی دهکا دهیده می، یانی بۆ رینگای راست شاره زایی دهکم و دهیخه مه سه ر رینگه ی ئه و که سانه که ناز و نیعمه تم به سه ریاندا پزاندووو، ئه م به ندانه له وانه جیان که غه زه ب لئ گرتوون و گومرا بوون و رینگای راستیان ون کردوو. ئه ی براینه! زۆر حه یفه که خوی گه وره له گه ل مه لائیکه دا به جواب بی و باسی بهندهی خوی بکا، که چی بهندهش له و کاته دا دهروون و دلی خوی به خه یالاتی بی سووده وه خه ریک بکا.

هه روه ها له خویندنی (تحیات) دا که نوژنکه ره لئ: «السلام علیک ایها النبی ورحمة الله وبرکاته» ئه م چه ند رسته یه پرویه پرو قسه کردنه له گه ل چه زه تی ره سووللا دا (د.خ) و، شتیکی دیاره که پرویه پرو قسه کردن بی حوزووری قسه له گه ل کراو نابی و شتیکی بی سووده و حاشا که له نوژندا شتی بی سوود بی: که وابوو دهبی مروی نوژنکه ر بزانی که خوی گه وره به توانای خوی ده توانی هیزی خۆ نواندن، خوییشاندان به پیغه مبه ری خوی بدا به قه در یه که یه که ی ئه و نوممه ته ی که نوژن ده کهن و سه لامی لئ ده کهن هه تا چه زه ت به شیوه یه کی میسالی حازر بی و وه لامی سلاره که یان بداته وه. یا خوی گه وره به توانای خوی رۆحانییه تی چه زه ت (د.خ) ناگادار دهکا و، سلاری هه موو موسلمانان نوممه تی ده بیسی و وه لامی سلاره که یان ده داته وه. بیجگه له وه په نامه کییه کانی کاری خوی گه وره و چۆنییه تی کاری له ئه رواحد بۆ ئیمه مه علوم نابی، ئه وه نده پیویسته بزانی که عیباده تی (تحیات) و پیشکه شکر دنی ستایش بۆ خودا و سه لام بۆ چه زه تی

محমেّد (د.خ) همموو راستن و وهلامی سهلامهکانیش ههیه، ئیمه پئی بزاینن یان نا؟..

ئهی برادرینه! چهند فهرموودهیهکی حهزرت (د.خ) ریوایهت کراون که ههر کس دهسنوئز بگری و نوئزئی بکا ئه و نوئزهی دهبیته کهفارهت بۆ ئه و گوناهاههیی که لهپاش نوئزئی پیشوو ههتا ئه م نوئزه کردوویهتی به و مهرجهیی که له گوناهاهی گهوره خۆی پاراستبئی، له بابتهی کهفارهتی ئه و گوناهاههوه چهند ههیس ههیه، تهناهت گهلی ههیس ریوایهت کراوه که ههر کس برّوا بۆ نوئزئی جهماعهت، ههر ههنگاوئ که دهینئ به چاکهیهک دهنوسری بۆی و، پایهیهک بهرز دهبیتهوه و کهفارهتی گوناهاهیک دهی.

ریوایهت کراوه: گهورهترینی موسلمانان له بابتهی پاداشتی نوئزهوه ئه و کهسهیه که پنگهیی له مزگهوتهوه دورتر بئی، ئه و موسلمانهشه که لهپاش ئه وه نوئزئی فهرزی کرد له مزگهوتدا دهمینئتهوه چاوهپرئ دهکات نوئزئیکی تر دابئی و ئه و نوئزهیش بکا نهجا له مزگهوت دهرجئی، له م ههیسسه پیرۆزهدا دهلیلیکی رووناک ههیه لهسه نهجری زۆر بۆ ئه و کهسهی له دورهوه دهروا بۆ نوئز، یا بۆ ئه و کهسهی چاوهپرئی کردنی نوئزئی دواپی دهکا. ههروهها له ههیسسهدا ئه وه ههیه که ئه و نوئزکه ره له و سه ریشه وه که له مزگهوته وه دهگه رپته وه له هممو ههنگاوئیکیدا خیرو سه وابی ههیه تا دهگاته وه مائی خوی.

له (ابو هریره) وه (ر.خ) دهگنرپنه وه: له و کاته وه موسلمان رووده کاته مزگهوت یهک فریشه خیر و ههسه ناتی بۆ دهنوسی و فریشهیهکی تر گوناهاهی عه فو کراوی دهنوسی. خوا دهزانی ئه م جو ره گه ورهیی و پاداشه ته نیا بۆ مرو فئیکی کردار چاک و دلسۆزه، یاخو گشتیهیه بۆ هه موو موسلمانئ که بۆ نوئز برّوات. ئهی خوشه وستان! ههر چهند له هه دیسه ههیه ههر که سهی دهیه وئ قسه له گه ل خوادا بکا با قورئان بخوئنی، به لام له گه ل ئه م گه ورهیی قورئانه دا ته ماشای ئه وه بکه ن که مادام یهکی نوئز بکا دروست نییه که س قورئان به دهنگی بهرز بخوئنی تا نوئزکه ره که نوئزه که ی لی تیک نه چی. له مه وه ده رده که وئ. ههروه که قورئان خوئندن مونا جات و گفتوگو کردنه له گه ل خوی گه وره دا، نوئز کردنیش ههر مونا جات و گفتوگوه له گه لیدا، نه و مونا جاته که له گه ل نوئزدا بئی گه وره تره له و مونا جاته که ته نیا به قورئان خوئندن بئی، بیجگه له وهش له نوئزیشدا زیاتر له قورئان خوئندنه که چهند کرده وهیهکی په رستیاریانه ههیه وه کو راوه ستان و پکووع و سجوودو شتی تریش. جا له بهرئه مهیه که نوئز فه زلی ههیه و گه وره تره له قورئان خوئندن ته نیا.

جا ئەى برادەرىنە بزانتن ئەم ھەموو پايەو گەورەى نۆىژە بۇ كەسىكە لەگەل ئاداب و مەرجەكاندا و لەگەل لە خواتەرسى و رىز و دلسۆزىداو لەبەر خاتەرى خواى گەورە نۆىژەكانى بكات.

لە(ابن القىم)ھو دەگىرپنەو، كە يەككىك بوو لە زانا حەنبەلىيەكان، فەرموويەتى : نۆىژە نەبىتە ھۆى ھىنانى پزق و پۆزى و دەبىتە ھۆى پاراستنى نىعمەت و لا بردنى نازار و زەحمەت و، پىت و پىرۆزى رادەكەيشى بۇ خواوئەكەى و، دەبىتە ھۆى تەواو كردن و پەروەردە كردن و پىگەياندننى دەرو ناوى نەفس. لە فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ) كە شىوھى نۆىژە كردن وەكو ئەوھى كە يەككىك جۆگەيەك ئاو لە بەردەم دەرگا كەيدا بپروا ھەموو پۆزى پىنج جار لەو جۆگەدا خۆى بشۆرى، واتە: ھەروەك ئەو ئاوە چلك و پىسى بە لەشى مرقۇكەوھە ناھىلى ھەروھا نۆىژىش رىنگاى گوناھ و تاوانبارى لە مرقۇقى نۆىژەكەر دەگرى.

لە فەرموودەى پىغەمبەرە (د.خ): ھەر كەسى بەباشى دەستونۆىژ بگرى و دوو پركات نۆىژى پى بكات ئەو لە ھەموو گوناھى پىش ئەو نۆىژ و دەستونۆىژەى چاوپۆشى دەگرى، بەلام بەو مەرجەى كە لەو نۆىژەدا بە ھىچ جۆرىك بىر لە غەبرى خوا نەكاتەو.

ھەروھا رىوايەت كراوھ كە نۆىژە كردن لە سەرھەتاي كاتدا ھۆى رەزامەندىي خوايو لە ناوھراستى كاتدا ھۆى راکەيشانى مېھرەبانىي خوادايەو لە ئەنجامىشدا ماىھى خوشبوونە لە گوناھى ئەو نۆىژ كەرە.

رىوايەت كراوھ كە پۆزى حەزرتى پىغەمبەر (د.خ) بەلاى كۆمەلىك لە يارانى خۆيدا پابوردو فەرمووى: ئايا دەزانن خوداى ئىوھ چى دەفەرموى؟ عەزىيان كەرد: نەخىر، فەرمووى:خو دەفەرموى: ھەر كەسى موبالائى نەكەرد بە نۆىژەكانى، واتە نەيكردن يا باش نەيكردن و ئادابەكەى بە چاكى پانەدەگرت و، لە ئەوئى و مەختدا بەجىي نەدەھىتان ئەوھەدى لەسەر من نىيە: ئارەزووم كەرد نازارى دەدەم ئارەزووم كەرد عەفووى دەكەم، بەكورتى ئەو كەسە لە زىممەى مندا بەحورمەت تەماشائى ناكەرد و لە نىوان لىبووردن و سزادايە، بەلام بەپىي ئەوھى كە خواى گەورە باسى عەزاب و سزادانەكەى پىش خستووھ لەعەزاب و سزاوھ نزيكترە. حەزرتى عومەر(ر.خ) دەگىرپتەو: جارى يەكى لە پىش چاوى حەزرتەدا (د.خ) نۆىژىكى كەرد و زۆر موبالائى بە ئادابەكەى نەكەرد، لەوئىدا حەزرتە (د.خ) فەرمووى: ئەم مرقۇكە ئەگەر بەم حالەوھە بمرى ئەوھ لەسەر غەبرى مىللەتى محەمەد دەمرى.

ئەبى بىراينە! بۇ يەككە ھەست و تىگەيشتنى ھەبى ئەم ئەندازە ھەرەشەيە بەسە.

دەگىزپەنەو جارى لە جاران ھاورىيەكانى پىغەمبەر (د.خ) نويزىكيان كرد و ھەر لە شويىنى خوياندا مانەو و چاوپروانى نويزىكى تريان دەكرد، لەويدا ھەزرت (د.خ) فەرموى: خواى گەورە بەرپزەو ھەسەرى ئەم كارە دەكا و بە فرىشتەكان دەفەرموى سەير بكن ئەم موسلمانانە لەگەل ئارەزووى نەفس و گىروگرفتى دنيايشدا بەم جۆرە خەرىكى پەرسىتارىن و، لەپاش نويزى وەختى چاوپروانى نويزى وەختىكى تر دەكەن.

مەعنای ئەمە وەھايە: ھەر كەسى ئەم جۆرە بارەى بۇ پى بکەوى ئەو بەردەوام وا لە عىبادەتدا تا مزگەوت بەجى دىلى و دەرواتەو بۇ مال. ھەرەھا ئەو فرىشتانە كە مەنمورى ناو مزگەوتن و كردهوى ئەھلى مزگەوت دەنوسن و دوعاى خىريان بۇ دەكەن دەلین خوايا! ئەمانە عەفو بکەو مېھربانىيان لەگەندا بەكاربىنەو تەوبەيان لى قىوول بکەو پەحمەتيان بەسەردا بېزىنە، بىگومان پەحمەتى خويان بەسەردا دەبارى. ديارە كەسى ئەمە ئىشى بى و ھەر لە دەرگای مزگەوت بدا لە ئەنجامدا دەرگای پەحمەتى خواى بۇ دەكرتەو دەچىتە نىو دائىرەى پەحمەتى خواى گەورە.

دەگىزپەنەو كە نويز لە ئايىنى ئىسلامدا وەكو سەر واپە بۇ مرو، واتە: ھەرەكو مرو كە سەرى نەما نامىنى يەكى نويز نەكات ئىسلامىيەتى نامىنى. جا لەبەر ئەمەيە كە ھەزرتى عومەر و ھەزرتى عەلى، خويان لى رازى بى، فەرمويانە: تەركى نويز كوفرە، يا ئىمام ئەحمەدى كورى ھەنەل، كە يەككە لە ئىمامانى موحتەھىدىن، لەسەر ئەو بىرەيە كە تەركى نويز كوفرە. جا مادام كە نويز سەرى ئىسلام بى ئەو لەگەل ھەدىسى «الصلاة خير موضوع» باش تەواو دەبى و رىك دەكەوى.

رېوايەت كراوہ لە عەبدوللای كورى عومەرەو، خويان لى رازى بى، كە يەكى ھات بۇ خزمەتى پىغەمبەر (د.خ) و عەرزى كرد: چ عىبادەتى ھەيە لە ھەموو عىبادەتەكان گەورەتر بى؟ ئەويش فەرموى: نويز. تا سى جار ئەم پەرسىارو وەلامە لە نىوانياندا رابوورد، واتە: يەككە مادام دەوامى كرد لەسەر نويز خوا تەوفىقى دەدا لەسەر جىبەجى كردنى ئادابەكانى ترى ئىسلام.

رېوايەت كراوہ: «خصلتان اذا كانتا في عبد كان سائر عمله تبعاً لهما حسن الصلاة وصدق الحديث» واتە: دوو پەروشت ھەن لە ھەر كەسكدا بىن كردهو و پەروشتە چاكەكانى تر بە دواياندا دىن: يەكەم نويز، دووھم راستگووى.

ههروههها له فەرموودەى پێغەمبەردا هەيه كه خواى گهوره شوانىكى خۆش دەوى كه بهلاى حەيوانەكانىهەيه له شاخىكدا كه كاتى نوێژ هات بانگ دەدا و نوێژەكەى جىبەجى دەكا، خواى گهوره به فریشتەكانى دەفەرموێ: تەماشاش بكن ئەو بەندەى منە له گەل ئەودا كه هەزاره و شوانه له كاتى نوێژدا بانگى دا و نوێژى كرد لهبەر پەزاو خۆشنوودى من، ئاگادارىن وا له گوناھەكانى عەفووم كرد و دەيخەمە بەهەشتەوه.

جاری يەكێ له هاورىبەكانى پێغەمبەر حەقىكى لەسەر حەزرت هەبوو(د.خ)، پى فەرموو: سەبر بكة تا تالانى كافران دیت ئەوسا خۆت چیت وىست وەرى بگره، ئەویش عەرزى كرد: يا پەسووللأ ئەمە لهلاى تۆوه قىمەتى نىيە، من پایەى قىامەتم دەوى، حەزرت فەرمووى: مادام وایە يارمەتیم بدە بە سوجدە بردن بۆ خواى گهوره؛ تا بەهۆى ئەو سوجدانەوه ماوهى ئەووم ببى كه تكات بۆ بكم له پۆژى قىامەتدا. ئەى برادەرە خۆشەويستەكان! ئەگەر شتى بووبووایە له نوێژ چاكتر و بەنرختر بووایە حەزرت (د.خ) ئەمەرى بە كردنى ئەو شتە دەكرد، مادام هەر ئەمەرى بە سوجدە كردو، سوجدەش له نوێژدايە، ئەوه مەعناى وایە كه نوێژ له هەموو پەرسىيارىبەك بەرزترە؛ بۆيە دەبێتە هۆى شەفاعەتى حەزرتى پێغەمبەر (د.خ).

يەكێ له يارانى حەزرت (د.خ) پەبىعە ناو، دەلئى: ئاوى دەستنوێژم هینا بۆ حەزرت (د.خ) كه دەستنوێژ بگرى، لەو دەمەدا فەرمووى ئەى پەبىعە چى داوا دەكەى داواى بکەى، منیش عەرزى كرد: يا پەسووللأ! خۆشنوودى خوام دەوى له پۆژى قىامەتدا، ئەویش فەرمووى: مادام وایە يارمەتیم بدە بە سوجدەى زۆر، واتە: نوێژ بكة هەتا ژمارەى سوجدەت بۆ خوا زۆر بى و ببیتە هۆى ئەوه كه ماوهى تكاى من بۆ تۆ زۆر بى.

له حەدىسىكى تردا دەفەرمووى هەر كەسى دەستنوێژىكى باش بگرى و بە ئاداب و ئەركانەوه نوێژىك بكاو ركوع و سوجوودەكەى تەواوى، ئەو نوێژەى دەبیتە پارچە هەورىك بەراسەرىهوه دەلئى خوا بتهارىزى وەك منت پاراست، جا دەرگاى ئاسمانەكان لەسەر نوێژى ئەو كەسە دەكریتەوه نوێژەكەى لى قبول دەكرى و تكا دەكات بۆ خاوەنەكەى.

خۆ ئەگەر نوێژ و دەستنوێژەكەى ناتەواو بى، دووبارە ئەو نوێژە دەبیتە پارچە هەورىك بەراسەرىهوه و دوعاى شەرپ دەكات له خاوەنەكەى و دەلئى: خوا بتهفوتىنى وەكو منت فەوتاند. ئىتر دەرگاى ئاسمانەكانى لى دەبەستى و لى قبول ناكرى و بەوینەى پۆشاك دەپىچریتەوه و فرى دەدریتەوه بەسەر خاوەنەكەيدا.

ههروهه له هه ديسىكى تر دا ده فهرموئى: ههركهس نويزهكانى تهواوين نهوكهسه ويقار و ههيههت پهيدا دهكا و شهيتان لىي دهترسى و ناتوانى گومراى بكا، يانى بههوى نهو نويزهوه نوورنىكى وهه له دليدا پهيدا دهبى كه مهنعى هاتوچوى شهيتانى لى دهكا. خو نهگه نويزهكهى ناتهواو بى نهوه دهبيته هوى بى نرخی نهو كهسهو دهبيته مهيدانى شهيتانهكان و جيگاي تيفرئيدانى خهتهرهو خهيالانى پروهوچ و نهو مروقه دهخهنه نيو مهترسييهوه، خوورپهوشتى ناشيرين و ناپهسهندي زور دهبن و تووشى نهخوشى نهفسى دهبى.

بهلى له مهوپيش له مهنعاى يهكى له هه ديسهكاندا باس كرا كه نويزى باش چهكه بو مروف. بيگومان نهگه مروى جهنگى چهكى چاكى ههبوو دوژمنهكهى لىي دهترسى و بهسريدان زال نابى.

له هه ديسىكى تر دا ده فهرموئى: «الصلاة أمان في الارض» واته: نويزى تهواو هوى ناسايش و پاريزراوىي خاوهنهكهيهتى لهسهه نهرزدا، واته: نويز كردن دهبيته هوى پزگار بوون و پاريزراوىي ناهمميزاد له گرفتارى و خهشم و قينى يهزدانى گهوره. فهرموودهى پينغه مبهره (د.خ): ههركاتى كه وادهى دابارينى بهلاو غهزه بى بهسهه زويدا، خواى گهوره سهيرى مزگهوتهكان دهكات، نهگه لهو مزگهوتانهدا نويزكهه هه بوون نهوا خواى گهوره نههلى ولاتهكه لهو بهلايه لاهدا! چونكه نويزكههكان له بهر خاترى خوا يهكترىان خوش دهوى و، له بهره به ياندا، كه كاتى نوورى بهزه يى خواى گهوره يه، لىي دهپارينهوه و داواى ليخوشبوونى لى دهكهن.

رپوايهت كراوه: جارئك دمهلى له ملى ههزههتى ناهم (د.خ) پهيدا دهبيته زور نازارى دهدا، نهو يش ههلههستى دهست به نويزكردن دهكات و له خوا دهپارپتهوه بو چارى نهو دمهله، زورى پى ناچى دمهلهكه له مليدا نامينى و نه مجاره له سينگيدا پهيدا دهبى، جارنىكى تر ههلههستى و دهست به نويزكردن دهكا تا لهو شوينهش لا دهچى و بو په نهچه گهوره ي پنى دهگويزرپتهوه، ديسان ههلههستى و ههندي نويزى تر دهكات ههتا خواى گهوره لهو يش لاي دهبا.

له (وهب)ى كورپى (منبه) دهگيزنهوه كه فهرموويهتى: هيج هوىهك نيبه لاي خدا له نويز باشترو بهسووتر بى بو دهستكهوتنى نيازو لابردي نازارو بهلا. زانا گهورهكانى ئيسلام له مهوپيش زوربهى بهلاو نارحه تيبان به نويز له خويان دور خستوهتهوه،

واته: پاش نويژه كانيان زوري پي نه چوو كه خوا به لاو موسيبه ته كه ياني له سهر لابر دون. ريوايهت كراوه: «كان، صلى عليه وسلم، اذا حزبه امر صلى» واته: هر كاتي كارنكي گوره پروي بكر دايه ته پيغه مبر (د.خ) نويژي دمكردو، نم نويژ كردنه بوو بوويه زهوشتي بو دفعي به لاو موسييهت. له م ياسا و سوننه ته گوره دا به گوي كردني نهمري خوي گوره هيه، كه له قورثاني پيروژدا فرمويه تي:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ » البقرة ۱۵۳. واته: نهي نهو كه سانه ي كه باومرتان به خوا هيه به خوگرتن و نويژ كردن داواي يارمه تي له خوي گوره بكن بو پيدا كردني خير و لابر دني شهر.

دياره مادام مروث له كاتي نازاردا خوگرو بورده بار بي له نه جامدا خوا ده رگاي خيري لي دمكاته وه، هر وه ها نه گهر له كاتي نارمه تيدا دهستي كرد به نويژ كردن، كه پارانه ويه له خوي گوره و قسه له گهل كردنيه تي، خوا بيگومان ده رگاي خيري لي دمكاته وه، جاله بهر نه مانه يه كه حزه رت (د.خ) فرمويه تي: نويژ چاكترين شتيكه كه بو نيوه دانراوه، هر له بهر نه وشه كه خويسي له كاتي خهم و مهينه تدا نويژي كردوه.

ريوايهت كراوه كاتي كه حزه رت (د.خ) غم و په ژار يه كي پي بگه يشتايه ده يفه رمون: «يا بلال ارحنا بالصلاة» واته: نهي بيلال! هسته، به نويژ له م خهمه پرگار مان بكه، واته: بانگ بده با نويژه كه مان بگين و له م پهريشانيه پرگار ببين.

حزه رت (د.خ) فرمويه تي: خوا دلخوشي مني له نويژ كردندا ناوه، واته: خوي گوره نويژي كردوه به هوي دفعي به لاو پرگاريم له غم و پهريشانيي دل و، به هوي رووناكبوونه وي دهروني مروث و شادمانيي گيان..

جا شيخ ده فهرمووي: نهك وهكو نه هلي نم زمانه ي نيمه، كه شادمانيي خويان له رابواردن و گوناكردن و به جيه ناني نارمزوي نه فسدا و مردمگرن، بهم جيهانه كاتي به چهند پوژييه بايي ده بن و له خويان دمگورين. من بهرام بهر بهم و مزعه گه لي حه سره تمه ندم و زور گه بيم له م هاوچه رخانه هيه، نه گهر قسه ده كه م زمانم ده سووتئ و نه گهر قسه ش ناكه م دل م ده سووتئ؛ شاعير وتويه:

مرا درديست اندر دل اگر گويم زبان سوزد

وگر پنهان کنم ترسم كه جان ناتوان سوزد

واته: دهرديكى وا له دلمدايه گهر به زويان بهياني بکهم زويانم دسووتى، نهگهر لهناو دهرودنا پهنهاني بکهم دهرترم گياني لاوازو ناتوانام بسووتى، واته: شکاتى له پوژگار و حالى موسلمانان زوره.

دمگيرپنهوه که عهبدورهحماني کورپى مهسعوود پوژووى سوننهتى کهم بوو، لنيان پرسى: بو چى پوژوو کهم دمگري؟ فهرمووى: دهرترم بههوى پوژوهکهوه لاواز بيم به باشى نويزم پى نهکرى، واته نويز له پوژوو گرینگتره.

رپوايهت کراوه:

«اول ما يحاسب به العبد يوم القيامة صلاته، فاذا كان اتمها كتبت له تامة، فان لم يكن اتمها قال الله تعالى املائكتك: أنظروا هل تجدون لعبدي من تطوع تكملون به فريضته، ثم الحديث يذكر الصوم كذلك... وذلك لرحمة الله وعدله، فأَنْ وجد فضل في ميزانه قيل له: ادخل الجنة مسرورا، وان لم يوجد له شئ من ذلك امرت به الزبانية فاخذ بيده ورجله ثم قذف به في النار».

واته: يهکهم پهريستياريبه که لهروژى قيامهتدا موحاسهبهى بهندهى لهسر دهکرى نويزه؛ جا نهگهر نويزهکاني بهپهسايى کردبن نهوه بهتهواوى بوى دنوسرى، خو نهگهر بهپهسايى نهیکردبن نهوا خوا دهفرموئى بهفريشتهکاني: بروانن ناخو نويزى سوننهتى نهوندهى ههيه که نويزه فهرزهکاني پى تهواو بکرى، له پاشا له حهديشهکهدا ناوى پوژوويش بهم جوړه دهباء، واته: نهگهر پوژووه فهرزهکهى تهواو بى، نهوه باشه، نهگهر ناتهواوى بهلام پوژووى سوننهتى بيبى نهوه پوژووه فهرزهکاني پى تهواو دهکرى، نهمه ههمووى لهبهر زياده ميههربانيى خوايه. جا نهگهر قورسى له ترازووى خيرى نهو موسلمانهدا دهست بکهوى پيى دهوترى: برؤ بو بههشت بهشادمانى، خو نهگهر دهست نهکهوى نهو جاره فهرمان دهرى بهفريشتهى مهنمورى دوزه دهست و پيى دهبهستن و فريى دهدهنه دوزمخهوه. نهى برادهران! نهمهى که نيمه باسماں کرد بو يهکيکه (تارك الصلاة) تهبوه، بهلکو نويزکهه بووه نويزهکاني باش نهبووه، له نويزى سوننهتدا نهوندهى نهبووه که نويزه کهموکورپهکهى پى تهواو بکرى. کهوابى هاوار بو نهو کهسانه که هر له نهسلدا نويز ناکهن.

وا دهردهکهوى که نه ميههربانيهى خواى گهره که به نويزى سوننهت نويزه فهرزه

به‌یانیان له‌لای خوای گه‌وره به‌پزتره له شوو بیداری و نوپزکردن هتا سبه‌ینی،

له حه‌دیسدا هه‌یه: هه‌رکه‌سی نوپزی عه‌سری کرد و به‌ته‌نیا له مزگه‌وتدا دانیش و چاوهرپی نوپزی مه‌غریبی کرد هتا نوپزه‌که‌ی مه‌غریبیشی کرد، نه‌و ماوه‌یه‌ی به‌عیبادت بو‌حسیب ده‌کری و وه‌ک نه‌ویه هه‌شت به‌نده‌ی له نه‌ولادی نیسماعیل نازاد کردبی و، ده‌بی به‌هوی نه‌وه که خوا له گونا‌ه‌کانی خوش بیی، به‌لکو نه‌وه‌نده پایه‌ی به‌رز ده‌بی که له پوزی قیامه‌تدا شه‌فاعت و تکا بو‌تاوانباران بکا و، هه‌ر دوعایه‌ک بکا فریشته‌کان «آمین» ده‌لین به‌پراسه‌ریه‌وه.

براکان! له‌پاش نوپزی سبه‌ینی پزق و پوزی به‌ش ده‌کری و، له پاش نوپزی عه‌سر خه‌لاتی مه‌عنه‌وی و به‌هره به‌سه‌ر موسلماناندا به‌ش ده‌کریته‌وه؛ جا له‌به‌رنه‌وه چاکتر نه‌ویه کو‌پی (خه‌تم) و (توجهاتی) نه‌قشبه‌ندییه‌کان و کو‌پی زیکر و حوزووری قادرییه‌کان له پاش نوپزی عه‌سر بی‌تابه‌و خیر و پاداشانه بگن و به‌هرمه‌ند بین.

نه‌ی برادهران پیوایه‌ت کراوه: بو‌نه‌و که‌سانه‌ی که پینج فه‌رزه‌ی نوپزیان به‌باشی به‌جی هیناوه، له به‌هه‌شتدا خوای گه‌وره له‌کاتی هه‌ر نوپزی له نوپزه‌کانی دنیا‌دا به فریشته‌دا دیارییه‌کی وه‌های بو‌ده‌نیری که له به‌هه‌شتی نه‌و که‌سه‌دا ده‌ست نه‌که‌وی. نه‌ی برادهران! له مه‌فه‌وومی حه‌دیه‌سه‌کانه‌وه وه‌ها ده‌رده‌که‌وی نه‌گه‌ر (تارک الصلاة) به نیمانه‌وه به‌مری و خوای گه‌وره لی‌ی خوش بیی و بپرواته به‌هه‌شته‌وه، له‌م دیاری و نیکراره که بو‌نوپزکه‌ر په‌وانه ده‌کری بی‌به‌ش ده‌بی؛ چونکه نه‌و به‌ش و به‌هریه بو‌نیکراره و نیحترامه‌و (تارک الصلاة) هه‌رچه‌ند عه‌فوو بکری نه‌و حورمه‌ته‌ی نییه.

نه‌ی برادهران! سه‌رگزه‌شته‌ی فه‌رزیوونی نه‌م پینج فه‌رزه‌ نوپزه وه‌ها بو‌وه که له شه‌وی میعراجدا واته: له‌و شه‌وه‌دا که حه‌زرت (د.خ) له‌گه‌ل حه‌زرتی جویره‌ئیل له مه‌که‌که‌وه پویش بو‌ (بیت المقدس) له شاری (قدس) دا و، له‌ویوه به‌قودرتی خوا به‌سواری بوراق سه‌رکه‌وت تا له هه‌ر حه‌وت ناسمانه‌کان سه‌رکه‌وت و له‌و مه‌قامه‌وه به‌ته‌نیا و به‌بی جویره‌ئیل سه‌رکه‌وت تا نه‌و شوین و پایه‌یه که خواستی خوای له‌سه‌ر بوو، به‌لی له‌و شه‌وه‌دا که پیغه‌مبه‌ر (د.خ) مونا‌جاتی له حوزووری خوادا کرد خوای گه‌وره بو‌هه‌ر شه‌و و پوزی په‌نجا فه‌رزی له سه‌ر حه‌زرت و له سه‌ر نوممه‌تی نه‌و فه‌رز کرد. جا کاتی له‌و مه‌قامه‌هاته خواره‌وه به‌حهره‌تی مووسای کو‌پی عیمران گه‌یشت «علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام» و، لی‌ی پرسی: خوا چی له‌سه‌ر نوممه‌تت فه‌رز کرد؟ نه‌ویش فه‌رمووی

په نجا فہرز بؤ ھموو شوو و پوژئی، موسا فہرمووی: نوممہ تہ کت ناتوانن ٺم پہنجا فہرزہ بہجی بیئنن برپورہوو داوای کہم کردنہ وہیان بکہ له خوا، ٺویش گہراییہوو داوای کہم کردنہ وہیانی کرد. خوای گہورہ پینج فہرزئی لهو پہنجا فہرزہ کہم کردہوو، حہرزت (د.خ) گہراییہوو، دووبارہ گہیشتہوو بہ حہرزتئی موسا (د.خ) و فہرمووی: خودا پینج فہرزئی له پہنجا فہرزہ کہم کردہوو، دووبارہ حہرزتئی موسا فہرمووی: نوممہ تئی تو ناتوانن ٺم میقدارہش بہجی بہینن؛ بؤیہ حہرزت (د.خ) گہراییہوو بؤلای خوا تا چہند جاری و، پینج پینج لهو پہنجا فہرزہ لادہبراو، حہرزتئی موسا عہرزئی حہرزتئی دہکردہوو کہ ٺمہ زورہ، تا جاری دواپی خوای گہورہ فہرمووی وانہو، پہنجا فہرزہم کرد بہ پینج فہرز. حہرزتئی موسا دووبارہ پیئی فہرمووی: برپورہوو بؤ حوزووری خوا بؤ کہمکردنہووئی، بہلام حہرزت فہرمووی ٺیتر شہرم دہکہم له خوا کہ جاریکی تر داوای کہمکردنہووئی ٺم نوینژانہ بکہم، بؤیہ نوینژ له سہر ٺم پینج فہرزہ جینگیر بوو ھتا ھتایہ.

ٺم پینج فہرزہ نوینژہ له ھیچ ٺاین و شہریعہ تیکدا کونہ بووہتہوو؛ بؤ نمونہ: حہرزتئی ٺادہم ھہر نوینژئی سبہینئی و حہرزتئی داوود نوینژئی نیوہرؤ و حہرزتئی سلیمان نوینژئی عہسرو حہرزتئی یہ عقوب نوینژئی مہغریب و حہرزتئی یونس نوینژئی عیشای بووہ.

بینگومان ھہریک لهم نوینژانہ جوڑہ گہورہ پی و پایہ یہ کیان ھہیہوو، ھموویان له ٺاینی پیروژی نیسلامدا کوبوونہتہوو؛ ھتا ٺو ھموووہ حکمت و رحمت و میہرہ بانیبہی خوا بؤ ٺم نوممہ تئی نیسلامہ جیبہجی بیئی. له لایہکی ترہوو زور سوپاس له سہر ٺم نوممہ تہ واجیبہ کہ له کاتی ٺو موعجیزہ گہورہی میعراجہ بؤ ٺو سہرداری جیہانہ (د.خ) ٺم پینج فہرزہ نوینژہ واجیب کراوہ کہ له ھمو عیبادہ تیک گہورہ ترہ. ٺم پینج فہرزہ نوینژہ حہقده رھکعتن، وھکو شیخ (ابن حجر) نہقلی کردووہ حکمتہ تہ کہی ٺوہیہ کہ مروف ھہر جوڑہ مروقیئک بی له شوو و پوژدا حہوت سہعات دہنوئی و حہقده سہعات ناگادار و بیدارہو له ھہر سہعات تیکدا پئویستہ تاعہ تیکئی ھہبی کہ ببیتہ کہ فہارتئی غافلئی و ھہندیئ تاوان. جا ھہر رھکعتئی لهو حہقده رھکعتانہ دہبیتہ کہ فہارتئی تاوانی سہعات تیک، لهو تاوانانہی کہ مافی خودان یا مافی خہلکن و بہ کہ فہارت چاریان دہکری.

حیکمتئی ٺوہش کہ نوینژئی سبہینئی دوور رکات ٺوہیہ مروف کہ له خہو ھہستی لہشی قورسہ و ناتوانی زور نیش بکات، لہبہر ٺوہ خوای گہورہ ٺو نوینژہی کردووہ بہ

دو رکات. نوڙهڪانى تر لهڪاتى ناسايش و ناگادارى و بههيزيدان، لهبهرئوه ڪراون به چوار رکات، نوڙى مهغريب نهى به ڪراوه به سى رکات؛ چونڪه سى تاقه و خوى گوره ژمارهى تاقى خوش دهوى، لهلايهكى ترهوه ڪاتى مهغريب نه وه ڪاتى سبهينتيه به لهشى مرؤف سست بى و، نه وهڪو ڪاتهڪانى تره له بههيزيدا؛ لهبهرئوه ڪراوه به سى رهڪعت.

ئهى برادهرينه! بهختيار ئهوه ڪهسهيه ڪه به نوري تاعهتى خوا و نوڙکردن دلى خوى نورانى دهڪا و بهدبخت ئهوه ڪهسهيه ڪه پشت لهم رحمهته دهڪا بهنوعى ڪه خوى له نارهزوى نهفسدا دهفهوتينى.

له حديسدا هيه هه ڪه سى حهزدهڪا لهوهى ڪه عومرى دريڙ بى بانوڙ بڪا، چونڪه نوڙڪهر يا عومرى به سال دريڙ دهبى، ياخو لهبهر دلشادى و دهروون گوشادى با تهمنيشى ڪهم بى بهقهدهر عومريكى دريڙ خوشى له ڙينى خوى وهردمگري.

فهرمودهوى پيغهمبهره ڪه جهماعهتى نوڙى سبهينى و نوڙى عيشا له ههموو جهماعهتى خيرى زورترهوه، ئهگهر خهڪ بيانزانيايه خير و سهواى ئهمانه چهند زوره، ئهگهر لهسهر چنگيش بووايه دههاتن بو ئهم نوڙه، واته: تهنانهت ئهگهر دهست و پيشيان يارمهتيطان نهدا ههتركى ئهم نوڙانهيان نهدهکرد. ئهم نوڙانه لهسهر شانى ڪهسى دينى تهواو نهبى گرانترين نوڙن.

ئهى براينه! ئهوهى عهزم ڪردن لهم مهڪتوبهدها ڪهميڪ بوو له گهورهى نوڙ بهشيوهيهكى گشتى، ئهگهرنا نوڙ چهند جوڙى هيهوه، هه جوڙيڪى چهند پايهوهورهى هيهه، ههندي لهو پايهوهورههيهيهانهم له دوو سى مهڪتوبهدها نووسيون، وهڪو مهڪتوبى تركى نوڙوه، مهڪتوبى جهماعهت و، مهڪتوبى عيبادهت و، مهڪتوبى جواى (بين باشى) بهغداى و، مهڪتوبى سوننهتانى نوڙ.

زاناکان فهرموويانه: ههسنهتانى سوننهتهڪانى نوڙ، غهبرى فهرزهڪان، شهست و نو ههزارو هوت سهد و ههفتا و دوو ههسنهيهوه، هيچ فهرزيڪ له خواپهرستيههڪان ئهوهنده جوڙى نييه ڪه نوڙ ههيهتى و، هيچ سوننهنى ئهوهنده خيرو بهرهڪهتى نييه ڪه نوڙ ههيهتى؛ ئهمه ههمووى بهلگهوه ئيسباهه بو ئهوهى ڪه نوڙ خواپهرستيههڪه له ههموو خواپهرستيههڪانى تر گهورهتره.

ئەي برادەرىنە! قەسەم بە خىواي گەورە زوربەي كات من خەفەتى ئەحوالى ئىوہ دمخۆم و ئىوہ بى ئاگان ، ئەوانەش كە بەخەبەرن خۆيان بە گەورە دەزانن و ئەم نووسراوانە بەباشى ناخوئىننەو، خوئيشيان كئىبى لەم جوړەيان نىبە كە تەماشاي بگەن، ديارە سىنگى مروئيش (لوح المحفوظ) نىبە كە ھەموو شتىكى تىابى.

بە يەكئىك لە مەلاكانى دىبەكى گەورەم وت: ئەلھەمدولىلا ئەھلى ئەم دىبە ھەز لە ئاين دەگەن؛ بۆچى مەكتووباتى ئىمەيان بەسەرا ناخوئىننەو؟ فەرمووى: يا شىخ! تەقسىرم نەكردو، زۆر قەسەم لەگەندا كردوون، بەلام گوئى پى نادەن. وتم: ئەلھەمدولىلا، بەلام رجات لى دەكەم ئەوھى كە لە بابەتى تەركى نوئزەوہ و ئەحوالى ئەوانەي كە تەركى نوئز دەكەم وتووتە لاي منىش بىلى. وتى: وتوومە: تەركى نوئز ھەرامە و خراپە. وتم: ئىتر چىت وتووه؟ وتى : يا شىخ سەيرە ئىوہ باوہرناكەن، من زۆرم وتووه. وتم: ئاخىر چىت وتووه بىلى ، وتى: وتوومە: تەركى نوئز زۆر ھەرامە.

ھەرچى تەكرارم كەردو، بەرودوا ئەم ھەرفە بوو!

بەخودا قەسەم ، من بەزھمەتىكى زۆر لە كئىبە باوہر پىكراوہ گەورەكان ھەر مەكتووبىك لەم مەكتووبانەم كۆكردو، تەو، ئەو بى چارە نە كئىبەكانى منى ھەبو، نە لە عىبارەتى مەكتووبەكانى من ئاگادار بو، نە زىاتر لەوھى كە بۆم گىزانوہ وتى!

خۆشەويستەكانم! مەكتووباتى دلسۆزتان پاروويەكى ئامادەيە، كەچى پىيان عەيبە بە مەكتووباتەكەي من ئامۆژگارىي موسلمانان بگەن، جا بەھۆى ئەو جوړە خو بەزل زانىنانوہ نە من خىرم دەگات و، نە ئەوانىش بە پاداشى گەورەي ئەمرو نەھى دەگەن.

انا لله وانا اليه راجعون، والسلام على من أتبع الهدى وأجنب الردى وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

نامەى ھەشتەم

باسى نوڭز نەكردنە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه
الهداة الى دين الله.

باش ئەمە سەلام و ئىحتىرامىكى زۆر پېشكەشى براكانى خۇم دەكەم.
ئەى براينە! ئەم عەريزانە كە بۇ خزمەتى نېۋەيان دەنېرم، گەورەترين و
بەسوودترين ديارىيەكە كە دۇست بۇ دۇستى رەوانە دەكا، بە دەلىلى ئەو
حەدىسە كە عەبدولئەلى كورې عومەر (ر.خ) لە پېغەمبەرەو (د.خ)
دەگېرنەو كە فەرموويەتى:

« ما أهدى مسلم لآخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها هدى
أو يردہ عن ردى »

واتە: ھىچ مۇسلماننىڭ ديارىيەكى نەناردوۋە بۇ براى خۇى كە بەنرختر
بى ئە وتارىكى زانىارى بابەت كە شارەزايىي زياتر بكا، يا لە خراپەيەك
پزگارى بكا.

جا لەبەر ئەمە نۇمىدەوارم كە نامەى دىسۆزى خۇتان بەدل ۋەرىگرن و،
ئەم ديارىيانە كە بۇتانى رەوانە دەكەم بەگوئى دىل راي بگرن. ناخۇ
بەسوودترين ديارىيەك لەلەينى براپەكەو كە دىسۆزترين دۇستان بى
قەبوول ناكەن؟ ھەركاتى لە دىرئى نامەكانى ئەم دىسۆزەتان بى تاقت
نەبوون، بەلكو دىشاد بوون، مۇژدە بى ئەوۋە ئيماننان ئەواو، چونكە لە
پېغەمبەرەو (د.خ) دەگېرنەو كە فەرموويەتى: گەورەترين رەوشتى
چاكى مۇسلمان ئەوۋە كە ھەرگىز لە بىستنى وتارى خىر تىر نەبى و
ھەمىشە نارەزوومەندى بى.

نهی برادرانی من نهگر نینسافتان بی، لهمه و پیش بیستوتانو و دهزانن که خودا
 لیخوشبوی باو کم همیشه خزمهتی پیشینانی نیوهی کردوهو، له هر کاتیکدا یه کیک
 لهوانه توشی ناله باری و نازاری بووی و نوی ناگادار کردبی له خزمهتکردن و
 یارمهتیدانیدا کوتایی نه کردوهو هاودردو هاومینهتی بووه، تهنانهت چند جار
 بیکه وتوه که دهسه لاتداری پوژ شتیکی نارپه وای له نه هلی ولاته که ویستوهو مهئموری
 دیاری کردوهو بو به جیهینانی نهو کاره، که چی خوا لیخوشبوی باو کم تکای له
 دهسه لاتداری که ده کردو دهفعی نهو نازاری لی دهکردن و، هموو نه هلی ولاته که ی لهو
 به لایه دور دهخسته وه.

بوختهی قسه نهویه که نیمه حه قمان له سر نیوه زورهو، نیسته که ناخر زه مانه و نیمه
 له زانیانی ناینی نیسلامین و دهزانین که هموو برادران به موسیبهتی قیامت و
 زیانی دنیایی گیروده بوون و، له م پرووه خه م و په ژاره له سر دل بووه به بار، پیویست
 بوو که خو م بیم بو خزمهتی نیوه، به لکو به هوی رجاو تکا کردن چاریکی نه م وه زعه
 بکین، به لام بوم ریک نه کهوت خو م بیم، بویه نه م مهکتوبه م په وانه کرد بو خزمهتتان.
 زور تکا ده کم و حقوقی باو کم کرد به تکا کار له خزمهتی نیوه دا که گوئی بگرن بو نه م
 مهکتوبیانه که من تهقدیمیان ده کم و پهفتاریان پی بکن. نهو کهسه که نه م مهکتوبه
 دهخوینیتته وه له پیشدا بانگی خه لکه که بکا که همویان به دل ناگادار بن تا له هموو
 عه ریزه کم حالی ببن و پهفتاری پی بکن، تابزانن هر که سی بهو موسیبهتانه گیروده
 نه بووه، زور سوپاسی خوا بکا و، نهو کهسه ی گیروده بووه زوو په شیمان بیتته وه و خه م
 بخوا له سر نهو گونا هانه ی که کردوونی و لییان په شیمان بیتته وه.

نه م جاره نووسراو کم له بابته تی ته رکی نویژ یا دروست نه بوونی نویژ که یه
 له بهر نه وهی نادابی جیه جی نه هاتوه یا خو ته مه لی و سستی کراوه له کردنی
 نویژ که داو چاودیری وخت و واده ی نه کراوه، نیشه للاً مانگ به مانگ له بابته تی هر
 گونا هنی یا هر موسیبه تی که نیسته پروی دابی یا خو زووتر بووی نامه تان بو
 ده نووسم. له م کاتدا باسی نویژم پیش خست؛ چونکه فه رموده ی پیغه مبه ره که نویژ
 کو له که ی ناینه، هر له بهر نه مه شه که فه رمویه تی: نهو که سانه ی ته رکی نویژ ده کن یا
 نویژ که یان دروست نییه یا خوویان به وه وه گرتوه که نویژ که یان له وخت و واده ی
 خو ی دوا بخه ن له پوژی قیامتدا له کاتی حیسابی کرداردا وان له زیاندا، چونکه نه وه ی
 که نویژی نه کردوه یا نویژ که ی به تاله نویژی بو حسیب نا کرئ و به هوی نه مه وه

کاره‌کافی تریشی لی قبول ناکری. نهوش که له‌کاتی خویدا نوێژ ناکا، نوێژکه‌ی خیرو پاداشی نییه و باقیی عیبادته‌کافی تری به نرخه‌وه بۆ حسینب ناکری، وه‌کو له ناخری حه‌دیه‌که‌دا ده‌فرمووی: « فقد خاب و خسر» هه‌روه‌ها «فأولئك هم الخاسرون» که ناخری نایه‌تیکه له سوورته‌ی «منافقون» دا و نه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت ده‌کات له سه‌ر نه‌م قسه‌یه که کردمان.

پوخته‌ی قسه: له رۆژی قیامه‌تا به‌هۆی نوێژه‌وه ده‌وله‌تی قیامه‌تی ئیوه به تالان ده‌روا و حه‌سه‌ناکه‌تان نامینی و تاوان له‌سه‌ر شانتان ده‌بیته بارو جیگه‌تان ده‌بی به ناگری دۆزه‌خ.

براده‌ره‌کانم! که‌واته بیرکه‌نه‌وه: ناخۆ له نه‌وه‌لی دنیاوه تا ناخری دنیا که‌س هه‌یه به‌وه رازی بی که له رۆژی قیامه‌تا بی ده‌وله‌ت و خه‌ساره‌تمه‌ند دانیشی و له‌و به‌ش و به‌هره‌یه ناھومید ببی و له ناو ناگری دۆزه‌خدا بمینیتته‌وه؟

ریوایه‌ت کراوه: یه‌که‌م کۆمه‌لێک که له رۆژی قیامه‌تا پرویان ره‌ش ده‌بی کۆمه‌لی نوێژنه‌که‌رانه.

برایان! که‌وره‌ترین مافه‌کافی خوای مه‌زن و گرینگترین داوای ئه‌و، پاش باوهر به‌خوا و به‌پیغه‌مبه‌ری خوا، نوێژه، پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فرموویه‌تی:

«أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة، وأول ما يقضى بين الناس في الدماء» واته: یه‌که‌م شتێک موخاسه‌به‌ی به‌نده‌ی له‌سه‌ر ده‌کری له رۆژی قیامه‌تا نوێژه‌وه، یه‌که‌م حوکمی که له‌به‌ینی خه‌لکدا جیبه‌جی ده‌کری حوکمی گوناھی مروّف کوشتنه.

براکانم! نیشانه‌ی به‌ختیاری و ناخه‌یری مروّف نه‌وه‌یه که به‌نایه‌ته‌کافی هه‌رپه‌شه‌کردنی خوای مه‌زن عیبه‌ت وه‌ریگری و له‌تاوان ده‌سه‌ردار ببی، هه‌روه‌ها نه‌وه‌یه که ناگای له‌خۆی بی و چاودیری نوێژه‌کافی بکا و مه‌رج و روکنه‌کافی بزانی له‌گه‌ل ئه‌و شتانه‌ی ده‌بنه‌هۆی به‌تال کردنه‌وه‌ی نوێژو، هه‌ر کاتی ده‌نگی بانگی بیست بیر له‌فریشته‌ی رۆژی قیامه‌ت بکاته‌وه‌و، باوهری وه‌هابی که هه‌رکه‌سی به‌ئاره‌زوو شادی و دلخۆشی رۆیشت به‌ده‌م بانگه‌وه‌و نوێژه‌کافی به‌جی هینا ئه‌وه ئه‌و که‌سه له رۆژی قیامه‌تا به‌نه‌رمی و میهره‌بانی بانگ ده‌کری، به‌حورمه‌ته‌وه‌هه‌ر ده‌کری، له‌ترسی رۆژی قیامه‌ت ده‌پاریزری و له‌خه‌شمی خوا نه‌مین ده‌بی. هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی گوئی به‌بانگ نه‌داو نه‌روا به‌لای نوێژه‌وه‌و گوئی نه‌داتی ئه‌وه ده‌بیته‌ شوینی خه‌شمی خوای مه‌زن

و له به زهیبیه وه دور ده که ویته وه له پاشه پوژدا فریشته ی بانگ کردنی نه هلی مه وقیف به ترس و توندی و گرانی بانگی دهکا و دهیداته بهر. په نا به خوای مهن.

ریوایهت کراوه: نویژی دروست رووی شهیتان رهش دهکاو، سدهقه پشتی دهشکینی و، یه کتر خۆشویستنی موسلمانان له نیو خویاندا له بهر رهزای خوا به یه کجاری هیز له شهیتان دهبرئ. که وایی هر کومه له موسلمانیک نویژه کانیان به راستی بکن و سدهقه و خیرات به دامان بدن و، له ناو خویاندا یه کتریان خۆش بوئ نه وه بیگومان شهیتانیان لی دور ده که ویته وه به نه اندازه ی دوریی مابهینی خوره لات و خورنشین. ههروهها ریوایهت کراوه: هه رکس حه زدهکا ته مهنی درئ بئ با خزمهتی باوک و دایکی بکا و سیله ی رهحم به جئ بیئ و نویژه کانی به باشی جیه جئ بکا، واته: ناداب و مهرج و روکنه کانی به ته وای تیدا بئ و له کاتی نویژکردنه که دا زور به ترس و مل که جیه وه له بهردهم خوای خویدا راوهستی.

فرموده ی پیغه مبه ره (د.خ): له پوژی قیامه تدا کاتی که موسلمانان له به هه شتدا جیگیر دهبن هه موو کاتی که له کاته کانی نویژه کانی دنیا یان خوای گه وره به فریشته دا دیارییان بۆ ره وانه دهکا به جو ره دیارییه کی تایبه تی. "والله اعلم".

دیاره نه مهش واتا: نه و نویژنه که رانه ی که عه فوو کراون و چوونه ته به هه شت نه و جو ره دیارییه تایبه ته یان بۆ ره وانه ناکرئ. هه تا جیاوازی له مابهینی نه م دوو جو ره موسلمانان دهه بی.

براکانم! بۆتان ده رکهوت که نویژ گه وره ترین خوا به رستییه و، به گویره ی نایه تی «ولدینا مزید» خوا زیاده به خشش ده دا به نویژ که ران و، له مه وه ده رده که وی که نویژ چاکترین خوا به رستییه که بۆ موسلمانان دانراوه و، نویژنه کردن خراپترین هویه که دانراوه بۆ به دبه ختی مروف، خوا په نامان بدا لئی.

له سه ر بناغه ی ته فسیر و معنا لیدانه وه ی وشه ی (ذکر) له نایه تی (ولذکر الله اکبر) دا ده لیلیکی تر ده یته مه یدان بۆ ده لالهت له سه ره وه ی که نویژ چاکترین خوا به رستییه که بۆ موسلمانان دانراوه. له قورئانی پیروژدا له هه شتا و دوو شویندا خوای گه وره باسی نویژ ده فه رمووی، به لام له سی و دوو شویندا له گه ل زه کاتدا باسی کردوه، نه مه به لگه یه بۆ نه وه ی که زه کات په یوه نندیی به نویژه وه هیه، واته زه کات بیجگه نویژ له هه موو خوا به رستییه که گه وره تره.

بۆ بەلگە لەسەر گەورەیی نوێژ ئەوەندە بەسە کە حەزرت (د.خ) لە نەخۆشینى وەفاتیدا تا زبانی موبارەکی هیزی تیاوو وەسیەتی ھەر بە کردنی نوێژ بوو، موسلمانانى لە تەرك کردنی نوێژ دەترساند؛ ئەمەش بەلگەیهکی زۆر پووناکە لەسەر ئەوەی کە نوێژ لە پێوستییەکانی تری ئاینی ئیسلام گەورەترە؛ چونکە نە پۆزوو نە حەج نە هیچ واجیبییکی تری ئاینی ئیسلامی ئەوەندە نوێژ باس نەکردوو.

ریواپەت کراوە کە بێر کردنەو لە مردن دەبێتە ھۆی ئەوە کە نوێژی مروّف باش بێ، واتە لە پێش نییەت ھێناندا یادی مردنی خۆی بکا ھەتا دلێ بترسێ لە و کات و ساتەو ئەوجا نییەت بێنێ، بەم شێوە لە نوێژەکیدە ترسی لە خوا بۆ پەیدا دەبێ، پێغەمبەر (د.خ) بەم جۆرە چاری خشووعی کردوو.

دەگێرپنەو: ئەو فریشتانەى کە کردەوێ مروّف دەنوسن، پاش ئەوەی کە مروّف لە نوێژەکەى بووێو لە یەکتەر دەپرسن: کە فلان کەس چواریەکی نوێژەکەى ناتەواوە یا زیاتر یا کەمتر، ھەر وەھا لە ناو خۆیاندا ئەم حیسابە دەکەن بۆ ئەوەی ئەو میقدارەى لەگەڵ ئاگاداری و لە خواترسیدا کراوە بینوسن و پاداشەکەى بنوسن، نیتەر ئەوی تری نانوسن. کەوابێ زۆر پێوستە کە مروّف کارێکی وەھا بکات لە نوێژەکیدە ترسی خۆی لە دلدا بێ، ئەم لە خوا ترسانەش بۆ ئەھلی غەفلەت بەو دەبێ کە لەپێش نییەتی نوێژەکیدە یادی مردنی خۆی بکا و لە ناو نوێژەکیدە بێر لە واتای ئایەتەکان بکاتەو، ئەگەر نەخویندەوار بوو لەلای زانایەک فێریان بێ، ئەگەر فێرنەبوو ئەوە بابزانێ کە نوێژکردن پارانەو نزیابە لەگەڵ خۆی گەورەداو، خوا حازرە و بەپراسەریەو، ئاگادارە، بەم جۆرە ئومید ھەبە ئاگاداری و لە خوا ترسان لە دلدا پەیدا بێ.

لە حەزرتەى عومەرەو دەگێرپنەو (د.خ) کە حەزرتەى پێغەمبەر (د.خ) چاوی لە پیاویکەو بوو نوێژی کردو نوێژەکەى زۆر سووک بوو، باش نادابەکەى بەجێ نەھێنا، جاحەزرت (د.خ) فەرمووی: ئاگادارن لەم پیاو؟ ئەمە ئەگەر بمرێ لەسەر غەیری میللەت و ئاینی محەمەد دەرمرێ، ئەمەیش لەبەر سووکی نوێژەکەى فەرموو.

براکانم! ھەر کەسێ تۆزقائێ باوهری بێ ئەم ئەندازە ھەرەشەییە بەسە. یاخوا ھەموو ئالی من بەقوربانى ئەو موسلمانە بێ کە بەم جۆرە موسیبەتانە گیرۆدە نەبێ، ئەم موسیبەتانە موسیبەتی دینی و قیامەتین یا خوا ھەرگیز تووشی نەبێ.

برادرینه! بزائن حالی نوٲژنه کەر نه و نه شوم و ناله باره که گه لى له نه سحابه کان وهکو نيمامى عومەر و نيمامى عهلى و عهبدوللای نيينو عهباس و عهبدوللای نيينو مهسعوود، که له زانا بهرزهکانى نهصحابه ن و (ابوهريره) و عهبدورهحمانى کوڤى عهوف جابيرو مهعازى کوڤى جه بهل و غهبرى نهمانهش، خويان لى پارزى بى، باوهريان وايه که هر که سى به ده سه نقهست و به هوى ته ملى که متهرخه مى يه ک نوٲژى فهرز تهرک بکا کافر ده بى، مهگەر تهويه بکا و بهقهزای بگٲرته وه.

هه ندى له نيمامانى (تابعين)، که نهوانه ن هاوڤيئانى چه زه تى پٲغه مبهريان ديوه، فهرموويانه: نه مان بيستوهه که هيچ که سٲكى تر له باقى يارانى پٲغه مبهر به خيلافى فهرموودهى نهو نه سحابانه، که تهركى نوٲژيان به ده سه نقهست به کوڤر زانيوه، قسهى کرد بى. پوختهى قسه نهويهه که بيروياوهريان له سهر نهوه بووه که هر که سى به بى به هاته يهكى شرعى و به ده سه نقهست نوٲژى فهرزى تهرک کرد نهو که سه کافر ده بى.

له عهبدوللای نيينو نه قيف خوى لى پارزى بى، ريوايهت کراوه که فهرموويه تى: يارانى پٲغه مبهر (د.خ) تهركى هيچ واجبيئى نايينيان به کوڤر دانه ناوه نوٲژ نه بى؛ واته: له نيو واجبياته عمه ليهه كاندا، وهك نوٲژو ڤوٲژو زهكات و چهج، هيچ کاميان وهك نوٲژ به وه داناهه که تهرک کردنى کوڤر بى، به لام تهركى نوٲژيان به کوڤر داناهه.

له پاش وهفات کردنى هه موو نه سحابه كانى پٲغه مبهر (د.خ) ههژده نيمامى زاناي بهرز بوون که له نايى نيسلامدا (مجهتد) بوون و خزمه تى نايينيان کردوهو، نهگەر خزمه تى نهوان نه بووايه نه حکامى نايين وها رووناك نه ده بوو بو موسلمانان، له م ههژده نيمامانه چوارده يان که وتونه ته شوئى فهرموودهى نه سحابه کان و فهرموويانه: تهركى نوٲژى فهرز و دواختنى له کاتى ناچارى، واته که سى نوٲژى نيوهڤو نهکا تا کاتى عهسر ته واو ده بى و نوٲژى مه غريب نهکا تا کاتى نوٲژى عيشا ڤاده بوورى نهوه کوڤر حسيب ده کرى بوى. نه م نيمامانه وهکو نيمام نه حمدهى کوڤى چه نيهل و نيمام نيسحاقى کوڤى ڤاهه ويهوه نيمام يه عقوبى سهجستانى و داوودى ته يالسى و نه بووه کرى کوڤى شهبه و نيمام زوبه ير و غهبرى نهمانهش هه موو نه مانه که له ناوى شه و پارٲزيان کردوه، بيروپايان وايه و فهرموويانه: هر که سى فهرزى نوٲژ به عمده تى تهرک بکات کافر ده بى و کافر حسيب ده کرى. له گه ل نه مهشدا حوكمدان به کوڤرى موسلمان گه لى ناله بار و ناڤه وايه و پارٲز ليکردنى له جوملهى واجبياته،

تهنانت ٺهگر كه سڀ به ناحق موسلمانن به ڪافر ڊابنن، ٺهوه ڄوڀ ڪافر ڊهبن، كه واته ٺهو زانا پايه بهر زانه ٺهگر ٺهوه فتواڀ ڄوڀانه به راست نه زانايه ٺهوه فتواڀانه يان نه ڊهڊاوه نه يان ڊهه فرمووه: مروڦ به ته رڪڀ نوڀڙ ڪافر ڊهبن.

من نامه يه ڪم له بابته ٺه ٺاڊاڀ موسلمانانه وه له سهه فرمووڊهڀ ڄه زههه (ڊ.ڄ) نووسيوه وه لهو نامه ڊا نووسيوهه: ٺهه مرڀ پڀغه مبههه (ڊ.ڄ) كه له شهوڊا ڊهه مڀ ڄوڙهڀ ٺاوه ڊاڀوڙن ٺا شٺڀ ڄراڀي ٺڀ نه ڄڀ، ههروهه ڊهه مهشكه وه ڄيڄهڀ رڀون بهه سٺن. لهو ڪاٺه ڊا ٺهوانه م نووسڀ ٺهوه م كه وه ته وه ياد كه پڀڙينان له مهڊڄي پياوڄا ڪانڊا وتو يانه: «له ٺاوي شهو پارڀڙه ڊهڪاٺ» ٺهه مهش مهعناڀ ٺهوه يه كه له بهر رووناڪڀي فرمووڊهڪهڀ پڀغه مبههه ڊا رهه قٺاريان ڪرڊوهوه، له ٺاوي ڄوڙهڀ سهه ڊانه پوڙشراوه مهشكه وه ڄهوه ڊندهڀ ڊهه نه بهه سٺراويان نه ڄوارڊوهه ته وه، واته: ٺيڄگار زوڙ پارڀڙيان ڪرڊوهوه، ڄا ٺيمامي له ڄوا ترسي ڪرڊار ڄاڪڀ وهه كه له ٺاوي شهو پارڀڙي بڪا، بيڄومان هه ٺا ته ڄه ڄيڄ نه ڪا وه ڄا ته بنج وه بناواڻي شٺه فتوا ڊاڊا وه ڄوڀ وه ڄه لڪڀش ناڄا ته نيو مه ترسي وه هه لوه.

به لام ٺيمام (ابوحنيفه) وه ٺيمامي ماليڪ وه ٺيمامي شافيعي، ڄوايان لي پازڀ بي، فهرمويانه: مروڦي موسلمان هه ٺا ٺينڪاري واجبيٺڀي نوڀڙه فهزه ڪان نه ڪا ڪافر ناڀي، به لام لاڀ ٺيمامي ماليڪ وه ٺيمامي شافيعي بو ٺيمامي ٺيسلام ڊروسٺه كه فهريمان ڊڊا به ڪوشٺنڀ نوڀڙنه ڪه له لايهڻي ڄه ڊڊي شهه عيبه وه، نه ڪ له لايهڻي ڪوفروهه؛ ڄونكه ٺهوه مروڦه به ته رڪڀ ٺهوه فهزه ڪافر ناڀيٺ، كه ڄڀي ٺيمامي ٺهوهو ڄه نيفه فهرمويهه ٺي: ڪوشٺنڀ ڊروسٺه نييه، به لڪو ڄه پيس ڊهڪرڀ هه ٺا ته وه به ڊهڪاٺ وه ڊهسٺه ڊهڪاٺه وه به نوڀڙ ڪرڊن يا ڊه مرڀ. ڄا له م بارهوه ٺهوه فهرمووڊانهڀ پڀغه مبههه ريان (ڊ.ڄ) ته ٺويل ڪرڊوهوه، كه ڊه لالهٺ له سهه ڪوفري نوڀڙنه ڪه ڊهڪن، بهوه نوڀڙنه ڪه رهڀ كه ٺيمان وه باوه رڀي نه بنڀ كه ٺهوه نوڀڙه فهزه وه واجيبه، واته: له ڪاٺيڪڊا باوه رڀي بيڀ به وهڀي كه نوڀڙه كه واجيبه وه له بهر ته مه لڀي ته رڪڀ بڪا، ٺهوه ڪافر ناڀي. به لام ٺيمام ٺهه مڊي ڪوپڀ ڄه نه بهل وه هاوه ڪه ڪانهڀ ته ٺويلي فهرمووڊهڪانهڀ پڀغه مبههه ريان نه ڪرڊوهوه وه ڄوڪميان ڪرڊوهوه به ڪوفري نوڀڙنه ڪهوه، له م رڀوهوه فهرمويانه: ڪوفه ڊوه ڄوڙه، يه ڪه ميان ڪوفري قورس وه ڪو باوه رڀنه ڪرڊن به ڄوا وه به پڀغه مبههه (ڊ.ڄ) ڊوهه ميان ڪوفري سووه وه ڪو نوڀڙنه ڪرڊن له بهر ته مه لڀي.

ڄا له سهه ٺهه م بناغه يه، شڀڄ ٺيبنو ڄه ڄهه له (توڄهه) ڊا له ڪٺيڀي نيڪا ڄاڊا ڊه فهرموي

: ماره‌کردنی ژنی (کتابیه) وهات جورله‌که و گاور باشرته له ماره‌کردنی ژنیکی موسلمانان نویتنه‌که، چونکه به (ئجماع)ی ئیمامان دروسته بۆ موسلمان ژنی (کتابیه) ماره‌بکات له کاتیکدا که مەرجه‌کانی ئهم ماره‌کردنه بیتته‌جی، به‌لام ئیختیلافیان هه‌یه له دروست بوونی ماره‌کردنی ژنی نویتنه‌که‌ردا، چونکه لای گه‌لیک له ئیمامه‌کان، وه‌کو باسمان کرد، ژنی موسلمان که نویت ته‌رک بکا به (مرتده) واته: هه‌لگه‌راوه له دینی ئیسلام داده‌نری، (مرتده) به هه‌یج جوړی ماره‌کردنی دروست نییه، هه‌تا ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ ئیسلامه‌تی و نویتنه‌کانی ده‌کا.

ریوايه‌ت کراوه: پایه‌ی نویت له دنیا‌دا وه‌کو سه‌ری ئینسانئ وایه بۆ له‌ش، جا هه‌روه‌کو له‌ش به بی سه‌ر ژبانی نامینئ ناینیش به بی نویت‌کردن و جوودی نابئ.

هه‌روه‌ها نویت ته‌شبهه کراوه به مروفتیک، نه‌رکانی نویتنه‌که وه‌ک سه‌ریه‌تی و، مەرجه‌کانی وه‌کو رۆحی وایه، به‌تایبه‌تی له خواترسان (خشوع) و ئاگاداری له نویت‌دا، که لای زانا گه‌وره‌کان به شه‌رت و مه‌رج حسیب کراون، نه‌گه‌ر له خوا ترسان و ئاگاداری نه‌بی نویتنه‌که پاداش و پایه‌ی نابئ، ئهو سوننه‌تانه‌ش که له (أبعاضی) نویتن، وه‌کو قنوت له نویت‌ی سه‌بهنیدا و پاره‌ستان له قنوت‌دا، یا وه‌ک ته‌حییاتی یه‌که‌م و دانیشن له‌و ته‌حییاته‌دا، ئه‌مانه وه‌کو ریش و سمیل و برۆ و برژانگی ئینسانه‌کن، واته نه‌گه‌ر نه‌مانه نه‌بن ئهو نویتنه‌ جوان نابئ وه‌ک چۆن یه‌کی نه‌گه‌ر برۆو برژانگی نه‌بی جوان نییه.

براده‌رینه! له‌بابه‌تی نویتنه‌وه ئیختیاتی زۆر پئویسته؛ چونکه یارانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که له حوزووری ئهو زاته پایه به‌رزهدا بوون و، چواره ئیمام له ئیمامانی تابعین وایان به‌ریارداوه که نه‌گه‌ر یه‌کێک به‌عه‌مدی نویت ته‌رک بکا کافر ده‌بی، و، چهند ئیمامی موخاله‌فه‌ی ئه‌وانیان کردووه و فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریان ته‌ئویل کردووه به ئینسانیک که له به‌ر بی باوه‌ری نویتنه‌که نه‌کا، یا فه‌رموویانه مه‌به‌ست له حه‌دیه‌که ئه‌وه‌یه که نویتنه‌که‌ر نه‌فسی خو‌ی ئاماده کردووه، بۆ کوفر به هۆی گوناھی گه‌وره‌ی نویتنه‌کردنه‌که‌وه، که په‌نا به‌خوا له‌وانه‌یه به‌یته هۆی سه‌لبی ئیمان؛ چونکه دین و ئیمانی موسلمان وه‌کو دارنکی به‌رزی به‌رداره‌و، نویت‌کردن وه‌کو ئاودانی ئهو داره‌یه؛ جا هه‌روه‌کو داری ته‌ر که له ومختی خو‌ییا ئاونه‌درئ و شک ده‌بی هه‌روه‌ها دینی ئیسلامیش مادام نویت‌ی له‌گه‌لدا نه‌بی ئهو ئیمانه‌ی ده‌فه‌وتئ و وشک ده‌بی و ده‌که‌وئ و له‌رگه‌ و ریشه‌ده‌ردئ.

جا مروّف کاتئ ته ماشای زاهری فرموده‌ی حزه‌رت بکا (د.خ) له‌بابه‌تی نوئژ نه‌که‌روهو، ته‌ماشای فرموده‌ی یارانئ پیغه‌مبه‌رو نیمامانی تابعین بکات حقی وایه که هرگیز ترکی نوئژ نه‌کا؛ چونکه هؤی نوئژ نه‌کردنه‌که نه‌ویه که ترس له خوداو له گه‌وره‌یی خودا له دل و ده‌روونی نوئژ نه‌که‌را نامینئ و، نووری به‌جیهینانی حوقوقی خودایی له دلدا نامینئ، نه‌که‌رنا که‌سئ که نووری هه‌بیه‌تی خواو حوقوقی خوی له دلدا هه‌بئ هرگیز ترکی نوئژ نا‌کا و، له به‌جیهینانی واجیبی نایینی خوی لانا‌دا.

نه‌و حه‌دیسانه‌که به‌زاهیر ده‌لین له‌سه‌ر کوفری نوئژ نه‌که‌ر زۆرن و جیگه‌ی ئیعتبارن، ته‌نیا عیباره‌ته‌کانیان جیاجیان، به‌لام له مه‌عنادا یه‌کن، بو نمونه: یه‌که‌م حه‌دیس که ته‌به‌رانی ریوایه‌تی کردوو ده‌فرموئ: «من ترك الصلاة متعمداً فقد كفر جهارا» واته: که‌سئ به‌عه‌مدی نوئژ نه‌کا نه‌وه به‌ناشکرا کافر بووه. له ریوایه‌تیکی تردا ده‌فرموئ: «بین العبد والشرك ترك الصلاة، فأذا ترك فقد كفر» واته: فه‌رق له‌به‌ینی عه‌بدی موسلمان و عه‌بدی موشریکدا کردن و نه‌کردنی نوئژه، واته: نه‌که‌ر نوئژی کرد نه‌وه موسلمانو، نه‌که‌ر نوئژی نه‌کرد نه‌وه له کافره موشریکه‌کان بووه له زه‌مانی پیغه‌مبه‌رداو، به کافری موئله‌ق ده‌ناسرئ نه‌مرو.

هه‌روه‌ها له حه‌دیسکی تردا هه‌یه شیخی بوخاری ریوایه‌تی کردوو ده‌فرموئ: «من لم یصل فهو کافر» واته: که‌سئ نوئژ نه‌کا کافره.

به ژماره چل حه‌دیس زیاتر هه‌یه که نه‌هلی حه‌دیس ریوایه‌تیان کردوو ده‌فرموئ: «من به‌ده‌لیل له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نوئژ نه‌که‌ر کافره.

هه‌روه‌ها نه‌هلی حه‌دیس ئەم نایه‌ته‌ی خواره‌وه‌یان کردوو به‌ده‌لیلی نه‌وه‌ی که‌نوئژ نه‌که‌ر کافره، نایه‌ته‌که‌ش نه‌ویه که خوی گه‌وره له باسی نه‌هلی دۆزه‌خدا فرموویه‌تی: «مَا سَلَّكُمْ فِي سَقَرٍ [٤٢] قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ [المذثر [٤٣]]» واته: له پۆژی قیامه‌تدا نه‌هلی به‌هه‌شت یاخو فریشته‌ی مالیک ناو گه‌وره‌ی فریشته‌کانی مه‌نمووری دۆزه‌خ پرسیار له نه‌هلی دۆزه‌خ ده‌که‌ن و ده‌لین: چ تاوانئ بوو به‌هؤی نه‌وه‌ی ئیوه گیرۆده‌ی دۆزه‌خ بن؟ نه‌وانیش له وه‌لامدا ده‌لین: هؤ نه‌وه‌بوو که له‌دنیا‌دا نوئژمان نه‌ده‌کرد.

هه‌روه‌ها له نایه‌تیکی تردا خوا فرموویه‌تی: «فَأَنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

فاخوانکم فی الدین» واته: نهگهر نهو کۆمه له په شیمان بوونه وه و نوێژیان کرد و زهکاتی مألایان دهرکرد. نهوه برای ئاینیی ئیوهن، دیاره نهمه نهوه دهگهیه نی که نهگهر په شیمان نه بوونه وه نوێژیان نه کرد و زهکاتیان نه دا نهوه برای ئاینیی ئیوه نین.

دهگێر نهوه: پۆژی چه زهت (د.خ) فهرمووی: خزایا! له نیو ئوممه تی مندا مروۆقی چاره رهش و ناهومید مه هیله ره وه. پاش نهوه به هاوڕییه کانی فهرموو: ئایا ده زانن به ده بخت و ناهومید کین؟ عه زیان کرد: نه خیز، فهرمووی: نهو مروۆقانه که ته رکێ نوێژ دهگهن.

دهگێر نهوه: که پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: خیز نییه له ئاینیکی وه هادا که رکووی تیا نه بی، واته: یه کێ بلێ: ئاینم هیه، به لام نوێژ ناکه: نهوه راست ناکا، ته نانهت کرده وهی باشیشی هه بی پاداشی چاکی نابێ.

دهگێر نهوه: یه کێ چاوی به شهیتان کهوت و پنی وت: من چی بکهم تا وهک تۆم لی بی؟ واته: له کۆمه لی ئیوه حسیب بکریم؟ له وه لامدا پنی وت: نهگهر ده ته وی وهکو من بی، ته رکێ نوێژ بکه و سویندی درۆ و راست زۆر بخۆ: واته: گوئی مه ده ری و به راست و به درۆ هه مووکاتی هه ر سویند بخۆ تا قه در و قیمه تی خوی گه وه ت لا نه مینی، کابرا که نه م وه لامه ی له شهیتان بیست وتی: «عه دالله» بی که هه رگیز نوێژ نه فه وتینم و هه رگیزیش سویند نه خۆم نه نجا شهیتان وتی: هه یچ کهس به فیئل وهکو تۆ خوی رزگار نه کرد له داوی من و، تۆ نه م ئامۆژگارییه له منه وه فیر بووی، په یمان بی ئیتر هه رگیز له گه ل که سدا قسه یهکی وه ها نه که م که فیری نه وه بی خوی له ده سیسه ی من رزگار بکا. ده گێر نه وه که چه زهت (د.خ) فهرموویه تی: به خوا قه سه م نابێ نوێژ نه که ره کان به ناشکرا نه م گوناچه بکه ن و ته رکێ نوێژ بکه ن، یا که سی ده نیرم بدا له گه ردنیان یا ده بی بگه رینه وه بۆ سه ر نوێژ کردن. ئیمامی شافیعی له به ر رووناکیی نه م چه دیسه فهرموویه تی: که نه گهر نوێژ نه که ره هه ر سوور بوو له سه ر نوێژ نه که رنه که ی خه لیفه ی ئیسلام بۆی دروسته بیکوژی.

ئیمامی غه زالی (ر.خ) له باسی نهو شتانه دا که ده بنه هۆی مردنی ئینسان به بی ئیمانی (په نابه خوا) وتویه: یه کێ لهو شتانه ته رکێ نوێژه. هه روه ها ئیمامی چه نه فی و ئیمامی شافیعی (ر.خ) فهرموویانه: مروۆقی نوێژ نه که ره نه گه رچی کافر نییه، به لام مه ترسیی نه وه ی لی ده کری که سه لبی سه ره مه رگ بی، نه مه ش له گه ل مه ترسیی کوفردا زۆر فه رقی نییه، وا ده بی مروۆقی نوێژ نه که ره نه وه نده گوناخ ده کا تا له نه نجامدا کافر ده بی.

ریوایهت کراوه : هرکه سی سى شت له خوى بگریته وه خوايش سى شت له و کهسه دمگریته وه: هر که سی زهکاتى مالى له داماو ان بگریته وه خوايش له ش ساغى له و دمگریته وه، هرکه سی نویژ نه کاو نویژ له خوى بگریته وه خودا له نه جامدا نىمانى لى وهردمگری. هرکه سی دوعا نه کات و له خوا نه پاریتته وه خوايش به جیهینانى دلخواز له و کهسه دمگریته وه . دمگریته وه کاتى خهلیفه ی دوهم حه زهتى (عومر) - خوى لى رازى بى - به نيزه که ی (ابو لؤلؤه) ی مه جووسى، بریندار بوو خوین له برینه که ی فواره ی ده کرد، خه ریکى نویژ بوو، نویژه که ی ته واو کرد، له گه ل نه وه شدا حازرانى خزمه تى عه رزبان کرد که خوین پیسه و نویژ به تال ده کاته وه، نه و خوى به ناچار زانى و، هرچون بى نویژه که ی کرد .

نه ی براده ران! چند نایه ت و چند حه دیس له سه ر نویژ ه ن، بو نمونه: خوى گوره فه رمویه تى:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَلْهَكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ» واته: نه ی نه و که سانه ی نىمان و باوه رتان به ناینى نىسلام هیه، با مال و مندالتان نیه له نویژ و یادی خوا غافل نه کا. بیگومان هر که سی مال و مندال له نویژ و یادی خوا غافلى بکا نه وه رهنج به خه ساره.

نه م له یادی خوا غافل بوونه چند جوړه: یه که م نه وه یه که مروف هر نویژه که نه کا و به جارى وازى لى بىنى. دوهم نه وه یه که چاودیرى کاتى نویژه که نه کا و به بى عوزرئى ره وای شه رعى دواى بخات له ومختى نىختیار. سییه م نه وه یه که له نویژه کانیدا چاودیرى ناداب و شه رت و روکنه کانییان نه کا. چواره م نه وه یه که ترس و ملکه چى و دل کزى حوزوروى خوى نه بى، که زوریه ی نویژکه ران گیروده ی نه م به شه ده رده ن، به هه ر حال به هر به شیک له م به شان به هوى پیوه ندی دنیاوه مروف له نویژ غافل بى، نه وه بیگومان رهنج به خه ساره و له زیاندا یه. به لام فه رق و جیاوازی له نیوان نه م جوړه زیاناندا هیه، واته: زیانى ته رکی نویژ زورتره له زیانى ته رکی خشوع له نویژدا.

هه روه ها خوا فه رمویه تى: « فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيَاً [٥٩] إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ...» نه م نایه ته پیروژه باسى نه ولادو نه ته وه ی پیغه مبه رکه انى پیش زه مانى حه زه تى (مه مه دى مسته فا) ده کا (د.خ) نه وانى نویژبان فه وتانده، واته: نه و نویژه ی که له ناینى خویندا واجیب بووه ته رکیان

کردووو، که وتوونه ته شوین نارەزوی نەفس، جا به بۆنە ی هەره شه کردن له وانە فرموویەتی: لەمە و لا له پاشەڕۆژدا له قیامەتدا تووشی شەر دهن مەگەر ئەوانە یان که تەوبە یان کردووو له رەفتارە نالەبارانە وازیان هیناوهو ئیمانیان بەخاواو بە ناینەکیان هیناوهو رەفتاریان باش کردوو.

جا له زاهیری ئەم نایەتەوه دەردەکەوی: ئەو کەسانە له نەتەوهی پێغمبەران بوون بەهۆی نوێژ فەوتاندن و دوا ی نارەزوی نەفس کەوتن کوفریان بەسەردا هاتووو، بە پاداشی خراپ هەر لەو شوینەدا یا له دۆزمخدا که ناو دەبری بە (غی) نازار دەدرین. سەبارەت بە ئیمە مەبەست لەم نایەتە ئەوهیە ئەو کەسە نوێژ بڤهوتینی و تهرکی بکات کافر دەبی و له قیامەتدا سزا دەدری، مەگەر ئەوانە ی که تەوبە دەکن و ئیمان دینن و رەفتاری باش دەکن. دەگێرێنەوه مروؤفیک بووه خواپەرست و تهرکی دنیاکەرو خاوهن پارێز بووه. کاتی وەفاتی کرد و ناشتیان، لەلای خوا ی گەورەوه سەد جەلەدی بە سزا بو حەوالە کرابوو، ئەویش له خوا پاراپهوه و وتی: یارەببی! من بەقەدەر توانای خۆم عیبادەتم کردووو، تکای لوتف و میهرەبانیی تو دەکەم. لە ئەنجامدا خوا ی گەورە عەفووی کرد له یەك جەلەدە نەبی، که لینی درا هەموو گیانی ناگری تی چوو. فریشتەکان پنیان راگیانند که لەگەل ئەویدا که تو خۆت بە باش دەزانی هەندئ رەفتاری خراپت بووه ئەمە جەزای ئەو رەفتارانە بوو: یەکەم: نوێژکی بی دەستنویژت کردووو، دووهم: ستم لیکراوی هاواری بو هینای و دەتتوانی فریای بکەوی و پرکاری بکە ی، بەلام گویت نەدایەو پرگارت نەکرد.

مەبەست لەم نەقلە گوئ بە نوێژدانە، که بەهۆی تاقە نوێژکی بی دەستنویژەوه خودا ئەو سزایە داوه.

ئە ی برادران! نوێژ پایەیهکی زۆر گرینگە له پایەکانی ئیسلام و هەرکەس هیژی تیدابی پێویستە بەراوهستانهوه بیکا، خو ئەگەر نەیتوانی بەراوهستانهوه بیکا ئەوا پێویستە بەدانیشتنهوه بیکا، وایش نەیتوانی پێویستە بەراکشانهوه بیکا، واتە: هەتا هۆش و وریایی تیدابی پێویستە نوێژە فەرزەکە ی بکا، بەلام که هۆشی تیدا نەما ئیتر له دائیرە ی تەکلیف و لێپرسینهوه دەردەچیت، لەگەل ئەویدا که ی چاک بوویهوه پێویستە هەر نوێژکی فەوتاو بەقەزای بگێریتەوه، چونکه وەخت و وادە ی واجیب بوونی رابووردوو، با له و کاتەشدا موکەللەف نەبووی.

ساغ حسېب بکړين، که چي خوا له دليان ناگاداره، نو مونايفيقانه که هه لدهستن بؤ نويزکردن به تهمه لي و سستی راست دهنه وه، وهکو په کيک به زور نيشي پي بکړي، هه ستانه که يان بؤ نويز به راستي نيبه به لکو خويان نيشاني خه لک دهن و نويزه که يان به شيوه ي رپاکاري و بهر چاوييه و جار جار نه بي ناوي خوا ناهين و نو جار جار هه له بهر ريبه.

نه ي براينه! که سيک پياوه تي و غيره تي بي حالي خوي ناکا به حالي مونايفيق و، نويزه کاني به تهمه لي و سستی ناکا، به لکو به نيشات و شادمانی و رووخوشي جيبه جيبان دهکا، وهکو په کي بروات بؤ خزمه تي پادشايي به نه ده ب و گورجوگولي و بهرگ پاکی و له ش خاوينيه وه دهر و.

تہ ماشا بکن: خوي گوره باسي مونايفيقه کان به وه دهکا که ناوي خوا نابه، يا يادي خوا ناکه، جار جار نه بي، جا مادام نه مه حالي مونايفيق بي نه بي حالي نو که سه چون بي که به غفلت و بي هوشي روزه دداته دم شو و شو دداته دم روزه، بي نه وه ي ناگاي له نه واميري خوي گوره هه بي؟ نه ي براينه! دهگير نه وه هه دي له موسلمانان پيشينه کانمان کاتي که دهنگي بانگدهريان بيستوه به گورجي راست بوونه ته وه و به په له پل خه ريکي نويزه که يان بوون، که لييان دهر سين: بوجي وا به په له دهر ون؟ له وه لامدا ده يانوت: دهر سين له زومره ي نه وانه حسېب بکړين که خوي گوره له و نايه ته دا باسي کردون، واته له وه تر ساون که له مونايفيقان بژميرد رين.

ريوايه ت کراوه: هه که سي ناگاداري نويزي خوي بکات و، به ته ووي ناداب و مهرج و پايه کاني جيبه جی بکا نه وه له روزه قيامه تدا نويزه که ي وه ک چرا ده بيته نور و رووناکي له بهر ده ميدي و لاي راستيه وه و ده بيته شايه ت له سر نيمان و خوا پرستي نه نويزه که ره.

ههروه ها نه وه که سه ي چاوديري نادابي نويزه که ي نه کا، نه وه نويزه که ي نه ده بي به نور و نه ده بي به شايه تي نيماني و نه سووي لي و هره گري و، هه شريشي له گه ل فيرعون و هامان و قارون و (ابي) ي کوري (خلف) دا ده کري؛ چونکه نه نويزه که ي به نادرستي و ناراستي و ناروايي له ملي خوي کرده ته وه، يا له بهر خو بهزل زانين، واته: له سر خوي فيرعون بووه، يا له بهر نه وه ي که خه ريکي نيش و کاري دنيا و کوشتن و برين و نازارداني خه لک بووه، واته: له سر خوي هاماني وه زيري فيرعون بووه، يا

لهبەر تهماشاکردن و سهرپهرشتی کردنی مأل و سامان و دارایی و ریڅخستنې هوی مأل کۆکردنوه بووه، واته: له سهر خوورپهوشتی قاروون بووه، یا لهبهر نیفاق و دورپوویی بووه، واته: له سهر خوورپهوشتی (ابی)ی کورپی (خلف) بووه که سهرۆکی پیږه مونافیهکهی مهینه بووه! جا کهسی ههموو عومری له سهر خوورپهوشتی کهسینک رابویرئ ئهوه معنای وههایه که ئهوه کهسهی خوش دهوئ و له قیامهتدا لهگهئ نهوا چهشر دهکریئ؛ چونکه فرموده ی پیغه مبهره (د.خ) «المرء یحشر مع من أحب» واته: مرؤف له قیامهتدا لهگهئ نهوانه دا چهشر دهکریئ که له دنیا دا خوشی ویستوون.

ریوایهت کراوه که حهزرت (د.خ) رۆژئ له نیو هاورییهکانیدا دانیشتیوو، فرموی: ئهمشو له خهوما دوو فریشته هاتن بۆ لام و، وتیان: وهره بابروین، منیش لهگهئایانا رۆیشتم، گهئئ نههلی سزایان پیشان دام؛ یهکهم کهس لهوانه پیاویک بوو له سهر گازی پشت رایان کیشابوو، فریشتهی عهزاب و سزا بهراسه ریوه راوهستابوو، بهردیگی گهره ی بهدهستهوه بوو، که بهردهکهی هدا بهسهری ئهوه پیاوه دا مهغزو ئیسقان و پیست و گوشتی سهری لهیهک جیا دهبوونهوه و پرژو بلاو دهبوونهوه، فریشته دهرویی بهردهکه بهینیتهوه، تا ئهوه بهردهکهی دهینایهوه سهری کابرا وهکو یهکهم جاری لی دههاتهوه به تهواری چاک دهبوویهوه، دووباره فریشتهکه هه مان بهردی پیا دهمالی و وهک جاری پیشووی لی دههاتهوه، ههروهها بهم شتوه نازاری ئهوه پیاوهی هدا. وتم: ئهوه عهزابه له سهر چیه؟ فریشتهکان له وهلامدا وتیان: ئهوه له سهر ئهوهیه که ئهوه پیاوه له دنیا دا له نوێژ کردن سهرگران بووه نوێژهکانی له وهختی خوێان دهکردهوه.

ریوایهت کراوه: ههر کهسی له بهجهینانی نوێژ بی، موبالات بی به پانزه جوړه سزا گیرۆده دهبی، پینجیان له دنیا داو، سینانیا ن له کاتی مردندا و، سینانیا ن له گوړداو، سینانیا ن له کاتی دهرجوون له گوړ بۆ مهحشر. جا بیتۆشی رهحمهتی خوا لی بی فرمویهتی: ئهوه چواردهو تکا وایه پانزههه میان، که گیرهوه (راوی) باسی نهکردهو و لهبیری چووتهوه، ئهوهبی که له رۆژی قیامهتدا رووی رهش دهبی، وهکو له هه دیسدایه: چونکه ریوایهت کراوه: یهکهم پرویهک که رهش بهبی له رۆژی قیامهتدا، بههوی تاوانباریهوه، پروی ئهوه کهسانهیه که (تارك الصلاة)ن. ئهوه پینج سزایه که له دنیا دا گیرۆدهی دهبی ئهمانه ن:

یهکهم: بهرکهت له عومریا نابی، واته: یاعومری کورت دهبی، یا ئهگهر درئیش بی، خوشی تیا نابینی.

دووم: پهواله‌تی پیاوچاکان له پرویاندا مه‌حو ده‌بیته‌وه.

سینهم: هر کردارنکی چاک و خواپه‌رستییه‌ک که بیکه‌ن فریشته‌ی نامه‌ی کردار به‌خاوه‌ن سه‌وابیان نانوسی.

چارهم: هر دوعایه‌ک بکه‌ن به‌رز ناکریته‌وه بولای خوا تا قبولی بکری.

پینجهم: له دوعای سألحان بی به‌ش ده‌بی. چونکه هه‌موو نویتزکه‌ری له ته‌حییاتدا ده‌لی:

«السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین» دیاره‌ئو مروّقه نویتزنه‌که‌ره به‌ر زومره‌ی صالحان ناکه‌وئی هه‌تا له‌و دوعایانه به‌شدار بی. ئو سزایه‌ش که له‌کاتی مردنی‌دا تووشی ده‌بی نه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: به‌زه‌لیلی ده‌مری. دووم: به‌ تینوویه‌تی ده‌مری، واته: ئه‌گه‌ر هه‌رچی ئاو هه‌یه بیکه‌ی به‌گه‌روویدا تینوویه‌تی ناشکی و به‌و گه‌رمیی ده‌له‌وه ده‌مری. سینهم: به‌ برستی ده‌مری. له‌پاش ئه‌وه‌ش که نیژرا و به‌خاک سپی‌را گیروده‌ی نه‌م به‌لایانه ده‌بی:

قه‌بره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌بی و ده‌یگوشی به‌ نه‌وعی که نیسقانی له‌شی تیک ده‌چی و، خوا قه‌بره‌که‌ی لی گه‌رم ده‌کا وه‌کو ته‌نوورو، هه‌میشه‌ئو دیوو ئه‌ودیو ده‌کا به‌سه‌ر ناگردا، هه‌روه‌ها مارنکی‌شیان به‌سه‌را زال ده‌کا که پنیانه‌وه ده‌داو نازاریان ده‌دا، هه‌روه‌ها له‌ پوژی قیامه‌تدا حسیبیان زور به‌ شیده‌ته‌و، خوا غه‌زه‌بیان لی ده‌گری و، له‌ نه‌نجامدا له‌ ناگری دوژه‌خدا سزا ده‌درین.

ده‌گپ‌نه‌وه مروّقیکی باش مندالنیکی بوو، مرد، له‌پاش چند پوژی شه‌وی له‌خه‌ودا چاوی پی که‌وت، که ئه‌و مندالهی هه‌موو مووی سه‌ری سپی بووه، ئه‌ویش پرسپاری لی کرد: پوئه! تو مندال بووی و، به‌مندالی مردی، بوچی و سهرت سپی بووه، له‌وه‌لامدا وتی: له‌م گۆزه‌ستانه‌دا چند مندالی هه‌ن هه‌موویان به‌م ده‌ردی منه‌ گیروده‌ بوون و سه‌ریان سپی کردووه، له‌به‌رئه‌وه که ئیهمه‌یان له‌ نزیکه‌ی قه‌بری چند که‌سیکی نویتزنه‌که‌روه‌وه ده‌فن کردووه، له‌ ترسی سزای ئه‌واندا ئیمه‌ هه‌موو سه‌رمان سپی بووه‌و، ئه‌هلی قه‌برستان به‌هوی ئه‌وانه‌وه ناسایشیان لی هه‌نگی‌راوه.

ده‌گپ‌نه‌وه که یه‌کی له‌ پیاوه‌ باشه‌کان خوشکیکی بوو مرد و ده‌فنی کرد، له‌و کاته‌دا

کیسه‌ی پارک‌ه‌ی که‌و‌ته نیو قه‌بره‌که‌وه‌و پتی نه‌زانی ، کاتی گه‌یشته ما‌ئ‌وه بی‌ری کرده‌وه که کیسه‌که‌ی که‌و‌تو‌وه‌ته نیو نه‌و قه‌بره، کاتی چو بۆ سه‌ر قه‌بره‌که‌ی و هه‌لی دایه‌وه‌و، به‌ردی سه‌ری له‌شه‌که‌ی لایه‌رد ته‌ماشای کرد قه‌بره‌که‌ی پره‌ له‌ ناگر، ئه‌ویش زوو سه‌ری قه‌بره‌که‌ی داپۆشییه‌وه‌و به‌ غه‌م و مه‌ینه‌ته‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌و، رۆیشته لای دایکی و سویندی دا که‌ ئه‌و خوشکه‌ی چ په‌فتاریکی خرابی بووه‌ که‌ وا عه‌زاب ده‌دری، وتی: هیچ کرده‌وه‌یه‌کی ناله‌بارم پتیه‌ نه‌دیوه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ له‌ نوێژکردن زۆر سست و ته‌مه‌ل و له‌ش گران بوو، نوێژه‌کانی له‌ کاتی خۆیدا به‌جی نه‌ده‌هینان.

له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هه‌یه: کاتی مردوو ده‌خړیته‌ گۆر ئه‌گه‌ر له‌ نوێژنه‌که‌ره‌کان بی گه‌لی کون ده‌بیته‌ قه‌بره‌که‌ی و له‌ هه‌ر کونیکه‌وه‌ جوړه‌ جانه‌وه‌ریکی ژاردار دیته‌ ده‌روه‌ بو‌ئ‌وه‌ی پتیه‌وه‌ بداو نازاری پی بگه‌یه‌نی.

له‌ ریوایه‌تیکی تردا هه‌یه‌ که‌ هه‌وریکه‌ی په‌سه‌ری نه‌و مرۆقه‌وه‌ په‌یداده‌بی و له‌وه‌وره‌وه‌ مارو دوو‌پشک و جانه‌وه‌ری خاوه‌ن ژار به‌سه‌ر نه‌و مردووه‌دا ده‌باری ، هه‌ریه‌که‌ به‌ جوړی نازاری ده‌دا و، به‌هۆی سزای نه‌و مرۆقه‌وه‌ هه‌موو مردووی قه‌برستانه‌که‌ بی ئیستیراحه‌ت ده‌بن. جا مادام عه‌زابی نوێژنه‌که‌ر وای پیویسته‌ له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی په‌حم به‌ خۆی بکا، بیدار بیته‌وه‌و په‌شیمان بیته‌وه‌و ده‌س به‌ نوێژکردن بکا و، نه‌و نوێژانه‌ی فه‌وتاندوونی به‌قه‌زا بیانگیریته‌وه‌، به‌لکو خوی میهره‌بان به‌ ئیحسان چاوپۆشی لی بکاوه‌وه‌ی بفرموی . والسلام علی أتبع الهدی.

نامھی نومیہ

باسی ئہو شتانیہ کہ نویژ بہ تال دہکہ نہوہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلقه سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين.

پاش نہمانہ نمی برادران! له خودا تکا دہکہم کہ له سہر پیداکردنی
دہولتی پاشہرؤژ موہفق بن و، له نہزانی ناینی پاریزراو بن. له
مہویش له بابہتی نہگہتی و زیانی نہو کہسانہی کہ نویژ دہفہوتینن
نامہیہکم نووسی بۆتان، نہلہتہ بہدل گۆنتان بۆ راگرتوہ. بۆیہ پیویست
بوو نہو شتانیہشتان پی رابگہیہنم کہ نویژ بہتال دہکہ نہوہ ہتا
برایانی ناینی لہو شتانیہ پاریز بکہن؛ چونکہ نویژنہکەر تہنیا نہوانہ نین
کہ بہیہکجاری نویژ ناکہن، بہلکو نہوانہیش کہ نویژ دہکہن و بہکی له
مویتہلاتی نویژیان لیوہ روویدا، یاخو قہزای نویژہکانیان بہشیوہیہکی
شہری جیبہجی نہکہن، نہوانہش ہہر بہ نویژہکانیان بہشیوہیہکی
شہری جیبہجی نہکہن نہوانہش ہہر بہ نویژنہکەر دہناسرین و،
گونہای نہوانہی کہ نویژہکیان بہ بہتالی رادہبوتین زیاترہ لہ گونہای
نویژنہکەر؛ چونکہ دہوام لہسہر نویژی بہتال و پرسیارنہکردن لہ
زانایہکی ناینی لہ نہحوالی نویژو مویالات نہکردن بہ نادابی نویژ
گالتہکردنہ بہ عیبادہت و، گالتہکردن بہ عیبادہت نہگہر بہہوی نہزانین
و نیشتباہ بی، یا بہہوی فہرق نہخستن بی لہ بہینی ناداب و نہو
شتانیہ پی لہ دروستی نویژ دہگرن نہوہ دہبیتہ گونہای گہورہو،
بہردہوامی لہ سہر گونہای گہورہ، لہوانہیہ مروّف رابکیشی بۆ کوفر، بہنا
بہخوا، خو نہگہر نہو گالتہکردنہش بہ عہمدی بی نہوہ بیگومان کوفرہ.

خوشه‌ویسته‌کانم! ئەو نامەی که من دەینێرم بۆتان بە فەرموودەی پێغەمبەر (د.خ) له چاکترین دیاریی پرووی عەرزه، تەنانهت لهو دیارییانه باشتەر که پاشایان بۆ یه‌کتریان په‌وانه ده‌که‌ن؛ چونکه دیاریی ئەوانه بۆ خوشیی دنیا‌یه و، دیاریی‌ه‌کانی ئێمه بۆ به‌ختیاریی نه‌په‌راوه‌ی قیامه‌ته.

پێویسته بزانی سێ دیاری له دیاریی‌ه‌کانی من له باقیی دیاریی‌ه‌کانی ترم گه‌وره‌ترن؛ یه‌که‌م: نامهی بیروباوه‌ری موسلمانان، دوهم: نامهی باسی ته‌رکی نوێژ، سێهه‌م: ئەو نامهی که باسی ئەو شتانه ده‌کات نوێژ به‌تال ده‌که‌نه‌وه.

فەرموودەی پێغەمبەر (د.خ): «ما‌ه‌دی مسلم لاخیه ه‌دیة افضل من کلمة حکمة یزیده الله بها ه‌دی أو یرده عن ر‌دی» هه‌روه‌ها فەرموودەی پێغەمبەر (د.خ) که فی‌ربوونی مه‌سه‌له‌یه‌کی ئایینی و، فی‌رکردنی به‌نه‌زانی خێر و پاداشی هه‌زار پ‌کات نوێژی سوننه‌تی هه‌یه.

ئهی برای زانا هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک که ده‌ینووسم زۆر پ‌ووده‌دات، به‌تایبه‌تی ئەو مه‌سه‌لانه‌ی هه‌موو که‌س ئا‌گایان لێیان نییه. پ‌جام وایه له‌پێی خوادا به‌ پرووی میه‌ره‌بان‌ی نه‌زانه‌کان فی‌ریکه‌ن؛ چونکه مادام فی‌رکردنی مه‌سه‌له‌یه‌کی ئایینی خێری هه‌زار پ‌کات نوێژی ببی، ده‌بی خێری هه‌موو ئەو ئەحکامه که زانا‌یان فی‌ری موسلمانانی ده‌که‌ن چه‌ندی زۆر بی؟

له فەرموودیه‌کی تردا پێغەمبەر ده‌فهرموی: «أذا حمل رجل کلمة من الله إلی اخیه المسلم کان خیراً له من حجة و عمره و من عبادة سنة». واته: کاتی مروفتی وتاریکی ئایینی بگه‌یه‌نی به‌ برای موسلمان‌ی خۆی ئەوه له‌ جه‌جیک و عه‌مه‌یه‌ک و عیباده‌تی سالی چاکترو خێردارتره بۆی. موحه‌دیه‌سه‌کان فەرموویانه: به‌یانی شتی که‌م مونا‌فی نییه بۆ زۆر که‌وابی مومکینه ته‌علیم و فی‌رکردنی ئەو مه‌سه‌له ئاینیه‌ی خێری زیاتر بی له‌ چه‌ند حه‌ج و چه‌ند عومره‌وه له‌ عیباده‌تی چه‌ند سالیک؛ چونکه پایه‌ی خێرو ئەوابی کرده‌وه به‌ گوێزه‌ی پایه‌ی خاوه‌ن کرده‌وه کات و شوێن و زیاده‌گه‌وره‌یی ئەو په‌فتاره‌یه؛ به‌ نموونه: فی‌رکردنی مه‌سه‌له‌یه‌ک به‌ مروفتیکی گه‌وره‌ی قسه‌په‌وای وه‌ها که به‌هو‌ی ئەوه‌وه خه‌لکی زۆر ئەو په‌فتاره چاکه بکه‌ن گه‌لێک خێری زۆرتره له‌ فی‌رکردنی مروفتیک که هه‌ر ته‌نها خۆی په‌فتار به‌و مه‌سه‌له‌یه بکا. که‌وابی به‌خوا قه‌سه‌م ئینساف نییه وه‌کو ئیوه دیاریی دنیا‌یی قبول ده‌که‌ن و پێی دلشاد ده‌بن وه‌ها ئەم دیاریی‌ه‌ باشانه‌ی ئێمه‌ش قبول

نه‌که‌ن که وەرگرتنی ده‌بیتته هۆی شادبوونتان به به‌هشتی نه‌براه‌ی هه‌تاه‌تا.

فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره: «لقد سبق إلى جنات عدن أقوام ما كانوا أكثر الناس صلاة ولا صياماً ولا حجالاً أعتما، ولكن عقلوا عن الله مواعظ فوجلت قلوبهم وخشعت منهم الجوارح، وأطاعت لهم نفوسهم».

واته: گه‌لی قه‌وم له پیش خه‌لکی تر دا چونه به‌هشت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که نوێژ و پۆژووه‌ج و عه‌مه‌ریان له خه‌لک زیاتر نه‌بوو، به‌لام له بیستنی ئامۆژگاری زانیانی ئاین و بیستنی فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر دل‌یان ترساوه‌و، ده‌ست و ده‌م و زمان و چاو و گوێیان له شتی چاکدا سه‌رف کردوه‌و.

له نامه‌یه‌کی تایبه‌تیدا پایه و گه‌وره‌یی نوێژم به‌یان کردوه‌و که گه‌وره‌ترین عیبادته‌ی به‌ده‌نییه‌و، گرینگترین هۆی په‌زنامه‌ندی خواجه‌و، به‌سوودترین زه‌خیره‌ی قه‌بر و قیامه‌ته، له‌به‌رئه‌مانه‌ پاراستنی نوێژ له شتیک به‌تالی بکاته‌وه، زۆر پیوسته، من له بابته‌ی نوێژه‌وه شه‌ش نامه‌م نووسیوه، ئومیده‌وارم که به‌ فی‌ربوون و فی‌کردنی ئه‌وانه، به‌تایبه‌تی ئه‌م نامه‌یه‌ که باسی ئه‌وانه‌یه‌ نوێژ به‌تال ده‌که‌نه‌وه، ئیه‌تیمایکی زۆر به‌فه‌رموون.

قال الشعرانی:

«من صلى جاهلاً بكيفية الوضوء أو الصلاة كأن قصد بفرض معين أو ركن أو شرط النفلية لم تصح عبادته، وإن وافقت الصحة، أنتهى... قلت: وكذلك غير الوضوء، والصلاة من العبادات في ذلك، فافهم».

واته: شیخی شه‌عرانی فه‌رمویه‌تی: یه‌کێک نوێژ بکات و ئادابی ده‌سنوێژ و نوێژه‌که‌ی نه‌زانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی فه‌رزیک یا روکنیک یا شه‌رتیک به‌ سونه‌ت بزانی، ئه‌و که‌سه عیبادته‌که‌ی دروست نییه، با له خۆیدا ئه‌و ده‌سنوێژ و نوێژه‌شی ریکوپیک و دروست بی. شیخ (ابن حجر) ده‌فه‌رمووی: منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها غه‌یری ده‌سنوێژ و نوێژیش له عیبادته‌کانی تر نه‌گه‌ر مرۆف ئادابه‌کانی نه‌زانی ئه‌ویش به‌تاله. هه‌روه‌ها شیخ ئه‌حمه‌دی ئیبنو حه‌جهر له توحفه‌دا له سه‌ره‌تای کیتابی چۆنیه‌تی نوێژدا وه‌ها ده‌فه‌رمووی.

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها عه‌بدو له‌حه‌میدی شیروانی له حاشیه‌ی کتیبی توحفه‌دا ئه‌م مه‌عنایه به‌زیاده‌وه له خاوه‌نی کتیبی (نهایه) وه‌ ده‌گێرێته‌وه.

بهائی ھەر لەو حاشیەدا دەفەرمووی: «وَأَفْتَى حُجَّةَ الْإِسْلَامِ الْغَزَالِي بِأَنْ مَنْ لَمْ يَمِيزْ مِنَ الْعَامَّةِ فَرَضَ الصَّلَاةِ مِنْ سَنَنِهَا صَحَّتْ صَلَاتُهُ إِي وَسَائِرَ عِبَادَاتِهِ بِشَرَطِ أَنْ لَا يَقْصِدَ بِفَرَضِ نَفْلًا، وَكَلَامِ الْمَصْنُفِ فِي مَجْمُوعَةِ يَشْعُرُ بِرَجْحَانِهِ، وَالْمُرَادُ بِالْعَامِي مَنْ لَمْ يَحْصُلْ مِنَ الْفَقْهِ شَيْئًا يَهْتَدِي بِهِ إِلَى الْبَاقِي، وَيَسْتَفَادُ مِنْ كَلَامِهِ، إِي «المجموع» إِنْ الْمُرَادُ بِهِ هُنَا مَنْ لَمْ يَمِيزْ فَرَائِضَ صَلَاتِهِ مِنْ سَنَنِهَا، وَأَنْ الْعَالَمَ مَنْ يَمِيزُ ذَلِكَ، وَأَنَّهُ لَا يَغْتَفِرُ فِي حَقِّهِ مَا يَغْتَفِرُ فِي حَقِّ الْعَامِي .. أَنْتَهَى».

واته: غەزالی فتوای داوه: نوێژی ئەو عەوامەى كە ئادابە فەرزهكانى نوێژ لە ئادابە سوننەتەكانى جیانهكاتهوه، لهگەڵ عیبادهتەكانى تریدا دروستن بهو شەرتهى فەرزیك له فەرزهكانى نوێژ به سوننەت نەزانی. ئیمامى نەوهویش له كۆتیبى (مەجموع)دا تەرجیحى ئەم رایەى داوه.

مەبەست له (عوام) ئەو كەسەیه نەوهنده زانیاریى ئاینیى نەبى كە تیکرا شارەزا بى. ھەر وھا له قسەى (مەجموع)هوه دەردەكەوى كە مەبەست له (عوام) ئەو كەسەیه ئادابە فەرزهكانى نوێژ لە ئادابە سوننەتەكانى جیا نەكاتهوه و (عالم)یش ئەو كەسەیه ئەم دووانە لەیەك جیا بكاتهوه.

دیاره ئەو كردهوهیهى له عوام رویدا چاوپۆشیى لى دەكړى، ئەگەر له عالم بوه شىتتهوه چاوپۆشیى لى ناكړى. به ھەر حال ئەم مەسەلەیه زۆر پەنھانەو، زۆر جار وا ريك دەكەوى گەلێك له موسلمانان فەرزو سوننەتى عیبادهتیان لەیەك جیا ناكەنەوه، بۆیه واجیبە ھەول بەدەن ھەتا چۆنییەتیی نوێژ و پۆژوو و زەكات و ھەججى خۆیان و ئادابى دەسنوێژو خۆشۆردنیان بەباشى فێربین. بێگومان ئەگەر مەبەستیان بى زوو فێرى دەبن و عیبادهتەكەیان راست و دروست دەبى. ئەگینا ئەگەر كەسى چۆنییەتیی خۆپاك كرددنەوه به ئاوى یا به بەرد نەزانی، و ئادابى دەسنوێژو خۆشۆرینی لا بردنى لەش پىسى نەزانی، و ئاوى پاك و پىس لەیەك جیانهكاتهوه، نەزانی كام ئاوى دەسنوێژو خۆشۆردن بەكاردى، و ئاویكى پىس یا ئاوى كە بۆ دەسنوێژو خۆشۆردن دەس نادا بەكارى ھینا، ئەوه ئەو كردهوهیه ناشرەعییەو نوێژەكەشى بەتالە، واتە: ناتەواوی دەسنوێژ و خۆشۆردنەكەى دەبیتە ھۆى ناتەواوی نوێژەكەى؛ چونكە ھەر لەبناخەوه نوێژەكەى دانەمەزراوه، به بى دەسنوێژو به لەش پىسییەوه دەمىنیتتەوه، ھەتا فێرى ئادابەكەى دەبى، و گێرانەوهى ئەو نوێژانەشى له سەرە.

ھەروەھا ئەگەر شتئى لىكابو بە يەككى لە ئەندامى دەسنوئىزەو، يا بە ئەندامى
خوشۇردنىيەو، ەك پۇنى مەيىو، يا پى و بەز، يا ميو و بۇيەو مورەكەبى نووسىن، يا
خەنەو وسمە، يا بنىشت، ئەمانە ھەموو نەيەئۇن ئاۋ بگاتە ژىريان و دەبنە ھۆى بەتالىي
دەسنوئىزۇ خوشۇردنەكەو پىويستە لەپىشدا ئەو مادىيە يا بە سابوون يا بە سپۇن يا ھەر
دەرمانىكى تر لابلېرى و ژىرەكەى پاك بىكرىتەو، ئەنجا ئاۋى دەسنوئىز يا ئاۋى
خوشۇردنەكەى بەسەردا بېروا، ھەتا دەسنوئىزۇ خوشۇردنەكەى، دروست بى بە ھۆى
نىيەت ھىنان لە سەرەتاي ئەو دەسنوئىزۇ خوشۇردنەو، ھەروەھا ئەگەر يەككى مورى
پىئوۋى چاۋى خراپ بوۋى و قىرى بەو مورەو لكاندىبى بۇ ئەوۋى راست بىتەو و
نەشكىتەو ناۋ چاۋى، پىويستە بۇ ھەموو دەسنوئىزىكى فەرز (تىمىم) بگا، لەبەرئەوۋى كە
ژىرى ئەو مورە تەر نابتىت و قىرەكە نايەئى ئاۋى پى بگا، ئەگەر تەيەموم نەكات
نوئىزەكەى بەتال دەبى، جا كاتى ئەو مانىيە نەما پىويستە نوئىزەكانى بەقەزا بگىرپتەو؛
چونكە كاتى خۇى دەستىنوئىزەكەى ناتەواو بوو، ئەو مورە قىراۋىيە نەشۇراو،
تەيەموممەكەشى ھەر ناتەواو بوو، چونكە قىرەكە نەپەپىشتوۋە تۆز بە ژىرى ئەو قىرە
بگا.

جا ئەم ئادابە زۆر پەنھان و شاراۋىيە لە خەلكى موسلمان و، پىويستە زاناكانيان
فىريان بگەن؛ ھەتا ھەردوولايان خىريان بگا.

ھەروەھا زۆر جار ھەلدەكەۋى كە ئاۋى لووتى مروث لە ھەدى زاھىردا وشك
دەبىتەو، دەبىتە مانىع لە شۇردنى ئەو شوئىنە و دەستىنوئىزەكەى بەتال دەبى، جا بۇيە
پىويستە ئەو مادە لابلېرى و شوئىنەكەى بشۇردى و، ئەمەش پەنھانەو زۆرەو ھەموو
كەسىش پىنى نازانى.

ھى وا ھەيە لە كاتى دەستىنوئىزدا بەرى لووتى ناشۇرى يانى ئەو بەشەى كە روۋى
كردوۋەتە لىو، ئەمەش واجىبە بشۇرىت، چونكە بەشكىكە لە دەم و چاۋ. ئەو كەسانەش كە
پىشەيان بنىشت دروستكردەنە لە ھاۋىندا، يا خەرىكى بۇيەكارىن ئەوانىش ھەتا ئەو مادە
بنىشتە يا ئەو بۇيەيە بە ئەندامى دەستىنوئىزىانەو يا ئەندامى خوشۇردنىانەو بى، نە
دەستىنوئىزىان دروستە و نە خوشۇردن و، نوئىزەكەيان بەتالە، تەنانتە بۇيەيەك كە بەسەر
نىنوۋكەو وشك دەبىتەو دەبىتە ھۆى بەتالىي دەستىنوئىز و خوشۇردن، لەبەرئەوۋە پىويستە
لەسەر ئەو جۆرە كەسانە كە لەپىشدا بەرپۇن يا بە دەرمانىكى تر ئەو بنىشت و بۇيەيە

لهسر لهشیان لابهن و، پاش ئهوه نییهتی لی بئین و، دهستنوئیزهکه بگرن یا خوین بشون.

هروهها ئهگهر یهکی ههموو سهری بریندار بوو و دهزمانیکی چهوری لی دابوو تا میقداری له سهری لهو دهزمانه چهوره پاک نهکاتهوه ئهوه مهسحی سهری له کاتی دهستنوئیزدا دروست نابئی. ئهم مهسهلانهش ههر پهنهان و جارجار پروودهدهن.

کاتی که مروف نییهتی لابرندی بی دهستنوئیزی هیناو دهموچاری شوری و کاتی شورینی دهستی هات ئهوه ناوه که ههلی دگرئی بو شوردنی قولی ههلی دگرئی نهک بو شورینی بهروپشتی دهستهکانی، جا که هات و ئهوه ناوهی کرد بهقولیدا، بی دهستنوئیزی قولی دهردهچی و، بی دهستنوئیزی بهروپشتی دهستی دهرناچی، تهناوته ئهگهر به نییهتی شوردنی بهروپشتی دهستی ناوهکه ههلبگرئی ئهوهنده ناو نامینی که لهو سهروه له ئهینشکهوه بگهرتهوه بو شورینی پستی دهستی. چاری ئهمهش ئهوهیه لهپیش ئهوهدا که قولی بشوری بهرو پستی دهستی راستی بشوری، ههتا بی دهستنوئیزی ئهوهی دهرچی، ئهمجار قولی راستی بشوری، هروهها بو دهستی چهپیشی، ئهم مهسهلهش ههر پهنهانه.

«وفي العباب وشرحه ما نصه: فرع يشترط في المغسول من أعضاء الوضوء والغسل جري الماء عليه، فلا يكفي أن يمسه الماء بلا جريان اتفاقاً؛ لانه لا يسمى غسلًا. أنتهى»
واته: له کتیبی عویاب و شرحه کهیدا دهلین له شوردنی ئهندامهکانی دهستنوئیز و خوشوردندا پیویسته ناو بهسهریدا پروات و، تهنیا ئهوهنده بهس نییه که ناوهکهی لی بکهوی به ئیتیفافی ههموو لایه؛ چونکه ناوئیکهوتن پیی ناوتری شوردن. لهسر ئهمه ئهگهر کهسیک بهپیچهوانهئ ئهمه جوولایهوه ئهوه دهستنوئیزهکهی دروست نابئی، جا که دهستنوئیزی بهتال بوو، نوئیزهکهشی دانامهزری، ئهم مهسهلهش پهنهانهو زورییهی ههپهمه خهلهکه که ناو بهسهر ئهندامهکانی دهستنوئیزدا جاری ناکهن و تهنیا دهستی تهری بهسهردا دهینن، بویه پیویسته لهم شیوه واز بئین و ناو بهسهر ئهندامهکاندا جاری بکن. هروهها ئهگهر کهسی (الله اکبری) تههروم (نوئیز دابهستن) یا سوورتهی فاتیحه یا تهحیات به غهلهت بخوینی ئهوه نوئیزهکهی بهتاله، بو نمونه: ئهگهر لهبهینی لهفزی (الله) و لهفزی (اکبر) دا وایکی ساکنی زیاد کرد یا وایکی مافتوح، یا دریزه به ههمزهی (الله) بدا و بلی (الله اکبر) یا ئهلفی له بهینی بی و پیی (اکبر) دا زیاد بکا و بلی: (الله اکبر) له ههموو ئهم حالانهدا تهکبیرهکهی بهتاله. هروهها زیادکردنی او لهپیش

لهفزی (الله) واته: بَلَيْتَ (والله اكبر) دهبئى بههوى دانهمهزرائى نويزهكه، نهك لهبهز زيادهى حهرفئى له نويزدا، چونكه يهك حهرفى وهها كه مهعنايهكى لئى وهرنهگيرئى نويز بهتال ناكاتهوه، بهلكو لهبهرتهوهى كه تهكبيرى تهحهروم بهم شتوه پئك نايهت و، پئويسته به(الله اكبرى) تهنيا بيت و بهس . ئەم مهسهلهش له مهسهله پهناههكانه، بهلام كه متر پرووده دا.

ههروهها تهگهز زياتر له ئەندازهى پراگرتنى ههناسه له بهينى دوو كهليمهئى (الله) و (اكبرى) دا پارهستا نويزهكهئى دانابهسرى. ئەمهش تهگهز چى كه م پروودهات مهسهلهيهكى پهناهه.

تهگهز ههموو حهرفهكانى (الله اكبرى) يا سوورهئى (فاتحه) يا واجيبى (تهحييات) وهها نهخويزنئيهوه كه خوئى بهعهدهتى و به بئى مانعئى خارجى بيانبيسى، ئەوه نويزهكهئى بهتاله، چونكه كاتئى ئيعتبار دهكروئى بهخويزنراوه كه بيسراوى خوئى بئى، تهگينا وهك نهخويزنئيهوه وههايه، تهگهز ئيمام (الله اكبرى) بكات به قهصدى ئاگاداركردى خهلك لهوه كه خوئى داخلى نويز بووه ئەوه نويزهكهئى دانامهزئى؛ چونكه تهكبيرى تهحهروم مهزجهكهئى ئەويه يا به قهصدى زيكرو، يا قهصدى زيكرو ئاگاداركردى بئى پئكهوه، واته: تهنيا به قهصدى ئاگاداركردى پرووت به تهكبيرى تهحهروم حسيب ناكروئى. خو تهگهز ئەوانهش له پيشيهوه نويزهكهن بهوه بزائن كه ئيمام بهنيازى ئاگاداركردى (الله اكبرى) وتووه ئەوه ئيقتيداركردهكهئىان دروست نيبه و به هوى تابيع بوونيان بهو ئيمامه نويزهكهئىان بئى ئيعتبارو بئى قيمهته.

(مبلغ) كه دهنگ بهرز دهكاتوه بو ئەوهئى خهلكى له ئەوزاعى ئيمام ئاگادار بكا له تهكبيرى تهحهروم و له ههندئى ئەحكامى تر دا وهكو ئيمام وايه؛ واته: واجيبه دهنگ بهرز كردنهوهئى بو تهكبيرى تهحهروم بهقهصدى زيكرو يا زيكرو ئاگاداركردى بئى و، نابئى بهقهصدى ئاگادار كردنى پرووت بئى ، ههروهها نابئى مهئمومهكان به پارزنى پئى بكهونه پيشى ئەو (مبلغ)ه.

بهلام له غهبرى تهكبيرى تهحهرومدا، واته: له (الله اكبرى)هكانى ههئسان و دانيشتن و پكوع و سجووددا، تهگهز تهنيا بهنيازى ئاگاداركردى بن زاهير وايه نويزهكهئى بهتال نابئيهوه، چونكه ئەو زيكرا نه سونهتن، بيگومان تهگهز ئەو دهنگ بهرزكردنهويه نويز بهتال بكاتهوه، دهبئى نويزئى مبلغهكان ههموو بهتال بئى.

به لام نهگر (مبلغ) له پيش تهكبيرى تهحپرومي خويدا (الله اكبر)ى به دهنگى بهرز
وت بو ئاگادار كردنى مهئموومهكان و، نهوانيش تهكبيرى تهحپروميان كرد نهگر
هر دوولا له مزگهوتدا بن نهوه باشه، به لام نهگر مهئموومهكان له دهرهوى
مزگهوتكهدا بوون لهم حالهدا نويزى مهئموومهكان دانامهزرى؛ چونكه (مبلغ)ه كه بو
نهوانه وهك نيمام وايه، دياره پيشكهوتنى تهكبيرى تهحپرومي مهئمووم له نيمام
نويزى پى دانامهزرى و نويزهكهيان بهتاله.

نهگر مهئمووم پاش تهكبيرى تهحپروم كهوته گومانهوه: ناخو له جىگاي پارهستاندا
پيش نيمام كهوتووه يانا؟ نهوه قهى ناكات و، نويزهكهى بهتال نابيتهوه؛ چونكه نهسل
نهويه كه پيش نهكهوت بى، واته: نهوهى بريارى نهساسيه نهبونيى شتيكه كه نويزهكه
بهتال بكاتوه. به لام نهگر نهگ گومانهوى لهناو تهكبيرى تهحپرומدا بوو نهوا
نويزهكهى دانامهزرى.

هروهها نهگر مهئمووم كهوته گومانهوه لهوهى كه نيبهتهكهى بهرامبهر و هاشانى
نييهتى نيمام يا پاش نيبهت هينانى نهو بووه نهوا نويزهكهى دانامهزرى، چونكه واجيبه
بهشيوهيكى بىگومان كه نيبهت هينانى مهئمووم له پاش نيبهت هينانى نيمامهوه بى،
ئهم مهسهلهش له مهسهله ناديارهكانه.

پيوسته بزائرى له كاتى تهكبيرى تهحپرומدا بهپيوه پارهستان پيوسته كهوابوو نهگر
نويزكهه بهبى عوزر چهمايهوه، به جوړى كه له لاي كه مى سنورى ركوع نزيكتر بى و،
بهم حالهوه (الله اكبر)ى نويز دامهزاندنى وت، نهوا نويزهكهى دانامهزرى، هروهها
نهگر به دانيشتنهوه (الله اكبر)ى كرد نهجا راست بوويهوه بو نويز خويندن، ياخو
هندى له (الله اكبر)هكهى به دانيشتنهوه وهنديكى ترى به پارهستانهوه وت، نهوهيش
نويزهكهى دانامهزرى، هروهها نهگر له بهينى هستان و پارهستاندا تهكبيرى
تهحپرومي كرد هه نويزهكهى دانامهزرى، چونكه همموى له حالى پارهستاندا
نهبووه، واجيبه تهكبيرى تهحپروم همموى به پارهستانهوه بى.

زور جار دهبينرى كه خهلكى ههپهه، بو نهوهى بگن به ركوع لهگهل نيمامدا بهپهله
(الله اكبر)ى تهحپروم دهخوينن، ههنديكى له پارهستاندا وهنديكى له دانهوينداو له حالى
ركوعدا. نهمانه پيوسته بزائن هم جوړه نويزهش دانامهزرىت؛ چونكه پيوسته نويزكهه
هموو تهكبيرهكهى لهكاتى پارهستاندا بى و، نهجا دانهويتهوه لهگهل نيمامدا ركوع ببا.

هروهها پيويسته بۇ نيهت، كه بريتيه له قهسدى كردنى ئو نويزه فخره دياريه يا ئو نويزه سونته دياريه، كه بهرامبەر و هاوپنى عادهتى وتنى (الله اكبر)كه بى، واته: لهكاتى وتنى (الله اكبر)كهدا تيكرا نيهتهكه فخراموش نهكا.

دريزي ئم باسه بهم جوريه:

بهرامبەرى پى كردنى نيهت لهگەل (الله اكبر)دا دوو جور، يهكەم: بهرامبەرى و هاوپنیهتى راستهقینه، كه بریتیه لهوهى ئو كهسهى نويزه دهكات قهسدى كردنى ئو نويزه فخره دياريهى بى لهگەل هموو حرفهكانى (الله اكبر)دا، واته: له همزه و لام و نەلیف و هئى (الله) و لهگەل همزه و كاف و بى و پى (اكبر)دا ئو سى شتهى له دلدا بى (۱) قهسدى كردنى (۲) نويزى فخرى (۳) كاتى ديارى ، ئمه بيروباوپرى ئىمامى شافعييه خوالى پازى بى، كه زورگرانهو بۇ كه م كهس دهست دها؛ جا له بهر ئاسانكردنى نهككامى ئىسلام بۇ موسلمانان زانا ئاينيه دواينيهكان وهك (امام الحرمین) و ئىمامى غزالى و هندی زانایانى پاش زهمانى ئهوانیش، وهك (تاج الدين سبكى) فتوايان داوه كه موقارنهو لهگەل بوونى عورف و عادهتى بهسهو، ئم موقارنه عورفیهش به چوار شيوه بهیان دهكرى، يهكەم: نويزكه قهسدى كردنى نويزه فخره دياريهكهى بى، لهگەل وتنى همزهى (الله اكبر)دا دووم: لهگەل وتنى (هئى) (الله) و همزهى (اكبر)دا كه ناوهراستى تهكبرى تهحهرومه ئو نيهتهى بى. سنيه: لهگەل وتنى (بى) و (رى) (الله اكبر)دا ئو نيهتهى بى. پوختهى قسه: يا له سهرهتای وتنى (الله اكبر)دا، يا له ناوهراستیدا، يا له دوادوايينهوه ئو نيهتهى بى. چوارم ئوهيه كه نيهتهكه دابهش بكا، واته: قهسدى كردنى نويزكهى له سهرهتای (الله اكبر) و، يادى فخرزايهتى نويزكه له ناوهراستیدا، ديارىكردنى فخرهكه، كه نويزى سبهينيه يا نيومرؤ له دوا دوايى (الله اكبر)كهوه بى .

واته: به هر شيوهكه لهم چوار شيوهيه ئم نويزكه لهگەل وتنى (الله اكبر)دا نيهتهى كردنى فخرى نويزى ئو كاته دياريهى بى دوست و پهوايه؛ چونكه به هر شيوهكه لهمانه بى له عورفا ئو ئىنسانه به نويزكه حساب دهكرى و، به خو حازرکردو بۇ نويز له قهلم دهدرى. شىخ دهفهرمووى لای دوستى خوتان ئم شيوهى چوارمه كه تهوزيعه موقارنهى عورفيهو باشه.

ئوهى كه شىخ (ابن حجر) له شهرحى (عباب)دا له كتيبى (جواهر)وه نهقلى كردوه،

نهم رای نيمه بههيز دهکات، نهمش دهقهکهيه تي: «أن العراقيين جروا على المختار، وعبروا عنه بأنه مخير بين مقارنة النية للهمزة وبسطها مع جميع التكبير انتهى»

واته زانا نايبيه عيراقبيه کان لهسر بيرى هلبزيراو رويشتون که موقاره نهى عورفييه و، نهم بيره يان بهوه دهربريوه که کابراي نوژکه ر خاتر خويه له نيوان بهرامبري کردنى نييه ته که له گهل همزه ي (الله اکبر) دا و، بلاوکردنه وهى نييه ته که له گهل هموو به شهکانى (الله اکبر) دا.

وا بومان دهرکهوت کاتى که له گهل سه رتاي وتنى همزه ي (الله) دا يادى قه صدو فهرزييه و تعيين بکا، يا له گهل دوا دوايى ته کبيردا نهو يادهى ببى، يا به شهکانى نييهت به سه ر به شهکانى (الله اکبر) دا دابهش بکا، به سه بو پيکهاتنى موقاره نهى عورفى. لاي من نهم شيوهى ته وزيعه بو خه لکى هه رمه له باشترين شيوهکانى موقاره نهى عورفييه؛ چونکه له سى شيوه پيشوهکاندا نهو نييه ته يا له گهل سه رتاي ته کبيردا، يا له گهل ناوه راس تيدا، يا له گهل سه رتا و ناوه راست و دوا دايدا هه يه، واته: نييه ته که بلاوده بيته وه به سه ر نه جزاکانى ته کبيره که داو، بو هه رمه خه لکه که ش ناسانه، جا بويه پيوسته له سه ر زانايانى ناي نهم شيوه يه به خه لکى فيرکه ن تا هه ردو لايان تووشى خيرو پاداش بن و، فيرى نه رهيان بکه ن که ته قلیدی نهم زانايانه بکه ن، واته: بلين به دل رازين به فه رموده ي نهو نيمامانه که فه رمويانه: به رامبري نييهت له گهل (الله اکبر) ته حه رپرومدا، به شيوهى عورف کافيه و، تيبان بگه يه نن موقاره نهى عورفى چيه و چونه؟ چونکه موقاره نهى حه قيقى، که نه سلئ مه زه بى نيمامى شافعييه، له سه ر شانى هه رمه ي خه لک زور گرانه و پيبان هه لئناسو رى. هه روه ها بزائن که ته قلید هه ر نه وه نييه که به دهم بلئ ته قلیدی فلان نيمام کرد، به لکو پيوسته به دلئيش نييه تي نه وهى ببى که به گويزه ي په ربه وي نهو نيمامه ره فتار بکا که په وايه مروف دواي فتواي بکه وي.

نهى براينه و تمان: نييهت قه سد کردنه بهو شيوهى باس کراو قه سد وا له دلدا، که واپى نه گه ر که سى له پيش (الله اکبر) دا بلئ:

نييه تمه: چوار رکات نوژى فه رزى نهم نيوه رويه ده کم، (الله اکبر) نه وه نييه ته که ي دروسته، چونکه وتنى نهو چهند که ليمه يه مروف ناماده دهکات بو ناگادارى و وريايى دل و، له کاتى وتنى (الله اکبر) دا له دلئى خويدا نييه ته که ده يئنى و به رامبريتيى عورفى جيبه جى ده بى.

ئەو كەسەى وتوويه ئەم نىيەتە بەم شىۋەيە بەتالە لەبەرئەوہى ئەو نىيەتە وتراوہ، سىفەتەى ئەو نىيەتەيە كە وا لە دلدا و پىشخستنى سىفەت لە سەر خاوەن سىفەت دروست نىيە، ئەوہ قەسەكەى ھەلەيە؛ چونكە ئەو نىيەتە وتراوہ سىفەتەى نىيەتە قەلبىيەكە نىيە بەلكو مەرۆف بۆ ئەو نىيەتە قەلبىيە نامادە دەكات و، نىيەت قەلبىيەكە كە دلدايە، لە كاتى تەكبىرى تەحەرۇمدا دى بە دلئى نويزكەرەكەدا و نىيەتەكە دروست دەبى؛ دەليل لە سەر راستىيى ئەم قەسەيە ئەوہيە كە ئەگەر نويزكەر ئەو چەند كەلىمەيە تەرك كرد، قەى ناكات و، ئەو كەلىمانە ھەر ئەوہندەيە كە مەرۆف بۆ نىيەت ھىنان نامادە دەكەن و بەس، واتە: سىفەتەى نىيەتە قەلبىيەكە نىن. عىبارەتەى كتئىبى(منھاج) و (تحفە) يارىدەى ئەم قەسەى ئىمە دەدا كە دەلئىن:

«فأن أخطأ الإمام في تعيين تابعه في غير الجمعة، كأن نوى الإمامة لزيد فبان عمراً لم يضر، لان خطأه في النية لا يزيده على تركها وهو جائز له» چونكە لەم عىبارەتەوہ دەردەكەوئى : ھەرچى تەركى دروست بى بەھەلەچوون تيايدا زيانى نىيە، ئەوہبوو لە پىشەوہ وتمان: ئەو نىيەتە وتراوہ ئەگەر نەش وتري قەى ناكا. كەواتە ئەو وتراوہ بە ھىچ جورئى نابيئە ھوئى بەتالئى نىيەتەكە.

ئەى برادەران مەئمووم لە پەيرەويى ئىمامى شافىعيەدا دوو جورە: مەئموومى موافىق لەگەل ئىمامدا و، مەئموومى دواكەوتوو. مەئموومى موافىق ئەوہيە كە ماوہى ئەوہى بىئى لەگەل ئىمامدا سوورەتەى فاتىحە بەتەواوى بخوئىنى، بەلام مەئموومى مەسبووق و دواكەوتوو پىچەوانەى ئەوہيە كە باسماں كرد، بىگومان حوكمەكانى نويزئى ئەم دوو جورە لە يەكتەر جيان؛ بۆ نمونە: ئەگەر مەئموومى موافىق لەكاتى ركووعدا كەوتە دوودلئىيەوہ لەوہى كە نىيەتەى ئىقتىداى بە ئىمام ھىناوہ، يا نا ئەوہ كوتوپر بە نويزكەرى تاك دەناسرى؛ چونكە ئەسل و ئەساس نەبوونى نىيەتەى ئىقتىدايە. ھەرەھا ئەگەر لە پىش نىيەتەى ئىقتىدا بە ئىمامدا دواى ئىمام كەوت و ، رىك بوو لە گەلیدا لە ھەلسان و دانەوينەوہو كەردەوہ كانى ترى نويزكەيدا، ئەوہ نويزكەكەى بە بەتال حسيب دەكرئى.

بەلام ئەگەر مەئموومى دواكەوتوو لە كاتى ركووعدا كەوتە شك لەوہى كە نىيەتەى ئىقتىداى ھىناوہ بە ئىمام يا نا؟ ئەوہ بە مەئمووم ناناوسرى و پىويستە بگەرتەوہ بۆ ھەزەى راوہستان و سوورەتەى فاتىحەكە ھەمووى بخوئىنى و، ھەك نويزكەرى تەنيا نويزكەى تەواو بكا؛ چونكە فاتىحە خوئىندن تەنيا لە سەر لادەچىت كە بىگومان نىيەتەى

نیقتدای به نیمام هینابی، جا مادام نهم نوئزکهره گومانی له نییه ته که ی هیه، نهوا نیقتیدا که ی به تاله، نوئزه که ی وهکو نوئزی تهنیا حسیب ده کری، به لام پاش نهوی نوئزه که ی به شیوه ی تهنیایی دامه زرا، نهگر له نیو نوئزه که یدا ویستی دوا ی نیمام بکه وی و، به دل نییه تی نیقتدای هینا، نهوه دروسته، جا پیویسته له باقی مهنده ی نوئزه که یدا تابعی نیمام بی و لئی پیش نه که وی، به لام پاش سه لامدانه وه ی نیمام هر چه ندی له نوئزه که ی خوی مابوو ته واری بکا و سه لام بداته وه. هر که سی نیقتدای کرد به که سی پیویسته له کاتی نییه تدا قه سدی نیقتدای به و نیمامه بی و، نهگر که وه شک له نییه تی نیقتیدا نهوه به منفرد ده ناسری، واته نوئزه که ی وه هی یه کیکی به تهنیا نوئز کردو حساب ده کری و دروسته. به لام نهگر له وه دا که وه شک که نیمامه یا مهنوموه نهوه نوئزه که ی به تاله؛ چونکه نییه تی یه کیکه له دوو نه مری درئی یه ک و هر دوو کیان به تال دهرده چن، به لام له کاتیکدا شکی له نییه تی نیقتیدا بوو شتیکی دیاره نییه تی نوئزی هیناوه، تهنیا نه و نهنده یه شکی له نیقتیدا که په یدا کردووه، که نه سل نه بوونی نهو نیقتیدایه، نیتز نییه ته پروته که ی بو دهنینیته وهو به نوئز که ریکی به تهنیا نوئز کردو حساب ده کری، وهکو (ابن القاسم) له حاشیه ی (تحفه ی) (ابن حجر) دا فرموویه تی.

نهگر نوئز که ری که وه شک له وه ی که نییه تی هیناوه یا نا، یا خو که وه شک له وه ی نییه ته که ی هاوپی (الله اکبر) ی ته چه روم بووه یا نا، یا که وه شک له وه ی نییه تی نوئزی نیومرزی هیناوه یا نوئزی عه سر، نهوه له هه موو نهم شیوانه دا نوئزه که ی به تاله.

تهنیا له شیوه ی شک له دیار یکردنی نوئزه که دا کاتی نوئزه که ی به تال ده بیته وه که تا ماوه ی روکنیک نهو شکه ی دهوام بکا، یا ماوه ی شکه که ی به پی عورف و عاده ت دریز بی، واته: نهگر ماوه ی شکه که کم بوو، روکنیکی بهو شکه وه ته وانه کرد نهو نهو شکه نوئزه که ی به تال ناکاته وه، به لام پیویسته هر چه یه کی له کاتی، شکه که دا کردووه دوو باره ی بکاته وه.

نهگر نوئز کهر دوو دل بوو له وه دا که نوئزه که ی به ری و، له دلدا وتی: نهم نوئزه به ریم یا نه به ریم؟ نهوه کوتوپر نوئزه که ی به تال ده بیته وه. خو نهگر عه زمی کرد له سه ر برینی نوئزه که ی نهوه چاکتر نوئزه که ی به تال ده بیته وه؛ چونکه نییه ت روکنی نوئزه، نهو نییه ته پیویسته تا دوا هاتنی نوئزه که دهوام بکات.

نهگر نوئز کهر قه سدی برینی خویندنی فاتحه ی کرد، نهوه زیانی نییه، به لام نهگر

لهگەر قهسدى بېرىنەكەيدا، بى دەنگ بوو، ئەو پىۋىستە ئەو ئەندازەي لە فاتىحه كه زوو خويندوويەتى بىخوئىنتەو، ئەگەر نا نوئزەكەي بەتال دەبىتەو.

ئەگەر لە پاش سەلامدانەو، كەوتە شك لەوهدا كه فاتىحهي خويندووه يا نا، ركووعى بردووه يا نا، سجوودى بردووه يا نا، ئەو زىانى نىبە و، ئەسل وايە نوئزەكەي بەرەسايى بەجى ھىنراو. بەلام ئەگەر شكى لە نىبەت ھىنانى نوئزدا يا لە موقارنەي عورفیدا ھەبوو ئەو نوئزەكەي بەتالەو، پىۋىستە لەسەرى ئەو نوئزە بەتەواوى بگىرپتەو.

ئەگەر بەدل قەسدى كرد كارىكى نوئز تىكەر بكا وەكو ھەنگاوينكى نالەبار و زل، ئەو تە دەست نەداتە ئەو كارە نوئزەكەي بەتال نابىتەو.

ئەگەر قەسدى كرد لەسەر يەك سى كار بكات لەو كارانەي كه لەبابەتى كارى نوئز نين، ئەو كاتى دەستى كرد بەيەكى لەو كارانە نوئزەكەي بەتال دەبىتەو، ھەر ھە بە يەك كارى ناقولاً كه لە غەيرى بابەتى كارى نوئز بى، نوئزەكە بەتالە دەبىتەو. خو ئەگەر بەعمدى يا بە سەھو كارىكى ناقولاًي كرد ئەو ھەتا نەبى بە سى كار نوئزەكە بەتال نابىتەو، بەلام بەو شەرتەي كه بەشۆھى يارى و گالتهكرن نەبى، ئەگەر نا بە يەك كار نوئزەكە بەتال دەبىتەو، با كارىكى ناقولاش نەبى. ئەگەر سى كارى سووكى يەك لەدواي يەكى كرد ئەو نوئزەكەي بەتال نابىتەو، نمونەي كارى سووك وەكو جوولاندنەو سەرپەنجەكان بەبى جوولاندنەو دەست.

ئەگەر عەز مى كرد: ھەر كاتى، فلان كەس، بە ميوانى ھات ياخو فلان شت رووى دا نوئزەكەم دەبرم، ئەو ھەر لە كاتى ئەو عەزمەدا نوئزەكەي بەتال دەبىتەو. با برىنى نوئزەكەيشى بە شتىكەو بەستى كه بەعادەت نەشياو و نەكراو بى، بۇ نمونە: بلى: ئەگەر فلان كەس لەم سەعاتەدا لە مالى خوئانەو رى كەوت و، گەيشت بە من نوئزەكەم دەبرم و دەپۆم بەپىرىبەو، ماوہى بەينيان چوار سەعات بوو ئەو نوئزەكەي بەتال دەبىتەو؛ چونكە ئەم شەرتە ھەرچەند بە عادەت مەحالە بەلام بە عەقل مومكینە، كابرأ بەشۆھى نا ئاسايى بە سەعاتى رىگەي چوار سەعات بېرى، جا مادام وايە ئەگەر كەسى برىنى نوئزەكەي بە مەحالى عەقلىبەو بەستى، بۇ نمونە: وتى ئەگەر دوو دژ لە يەك جىگەدا گروەدەبوون من نوئزەكەم دەبرم، ئەو نوئزەكەي بە تال نابىتەو، چونكە مەحالى عەقلى ھەرگىز نايەتەجى و پىوہبەستەكەي كابرأ بى بايەخە.

ھەر ھە ئەگەر مەنمومىش برىنى ئىقتىداكەي بە شتىكى مومكەنەو بەست ، با ئەو

شتهش به عادت مهحال بی، ئیقتیداکی گورج به تال ده بیتهوه، بویه پیویسته گورج نییه تی ئیقتیدا بیئیتیهوه، ئهگر نا به بی نییه تی ئیقتیدای دووباره، به تهنیا دواکوتنی ئیمامی له کرداردا، نوێزهکی به تاله.

ئهگر نوێزکهر له پاش سلوادانهوی نوێز کهوته شک له وهدا که دستنویزی بووه یا نا ڤوو له قیبله بووه یا نا، عهوره تی له کاتی نوێزه کهدا داڤوشیوه یا نا، ئهوه نوێزهکی دانه مزاره؛ چونکه لێره دا ئهسل نییه که ئیستیسحاب بکری و ئهسلیش له هر شتیکیا نه بوونییه تی؛ که واته لێره دا ئهسل ئهوهیه که ئهوه نوێزکهره پاک نه بووی، ڤووی له قیبله نه بووی، عهوره تی دانه ڤوشیپی، بویه لهم حالاته دا پیویسته له سهری نوێزهکی بکاتهوه له وهخته دا، یا به قهزا بیگیریتیهوه ئهگر وهختی نه ما بوو.

ئهگر یهکی دهستنویزی گرت و نوێزی کرد، دوا ئهوه دهستنویزی تازه کردهوه و نوێزیکی تری کرد، دوا ئهمانه بیری کردهوه که به یهقین له یهکی له دهستنویزهکانیدا مهسحی سهری نه کردووه، به لام نازانی کام دهستنویزه، ئهوه ههردوو نوێزهکی به تاله، چونکه به یهقین ته رکی ڤوکنی له ڤوکنهکانی دهستنویزی کردووه، بو ئیحتیات وا داده نری که له دهستنویزی یه کهما، ته رکی مهسحی سهری کردووه. ئهم مهسه لهیه، ئهگرچی به دگمهن ریک دهکوی، به لام په نهانه و زانیی دهوی.

ئهگر نوێزی جهماعه تی دابهست به نییه تی ئیقتیدا به مهلا په حیم، که ته ماشای کرد ئیمامه که مهلا په جهبه، ئهوه نوێزهکی به تاله، به لام ئهگر ئیمام له ته عینی مهئموودا به ههله چوو له غیری نوێزی جومعه دا ئهوه قهی نا کاو نوێزهکی دروسته، به ئی له نوێزی جومعه دا زانی هیه مادام ئهوه که سهی که تیایا به ههله دا چوو له چل که سه کهی جومعه بی، وهکو شیخ عهلی شیبیرامیلله سی فهرمویه تی.

ئهگر ئیحرامی نوێزهکی به نوێزی سهینهی دابهست، کهچی له پاشاندا بپاری داو وتی: ئهم نوێزه دهگورم و دهیکه مه نوێزی سوننه تی پیش نوێزی سهینهی؛ چونکه هیشتا وهخت زوره و گه وره یی سهره تای ومختم له کیس ناچی، ئهوه نوێزهکی به تاله. ههروهها له کاتی (جمع التاخیر) دا ئهگر ئیحرامی به نوێزی نیوه ڤو بهست و، له پاشاندا وتی: ئهم نوێزه دهگورمهوه به نوێزی عهس ههتا فهزیله تی سهره تای وهخت بو عهس ره دست بکهوی ئهوه نوێزهکی به تاله. بیگومان ئهم دوو مهسه لهیه، که به دگمهن ریک دهکون، شتیکی په نهانن و هه موو کهس پیمان نازانی.

بوختەى قسە ئەوھىە: كە لە پاش نىيەت ھىنان بۇ نوێژ گۆرپنى نوێژى فەرز بە سوننەتى پاش و پېشى نوێژى فەرز يا بە نوێژە فەرزىكى تر نوێژەكە بەتال دەكاتەوھ.

ئەگەر نوێژكەرىك چاوى كەوت بە چەن كەسى كە ھاتن نوێژى نىوھرپۆيان بە جەماعەت دابەست و، ئەویش لەوھ ترسا كە ئەگەر ئەم نوێژە فەرزە تەنبايە نەگۆرپ بە سوننەت جەماعەتى نىوھرپۆى لەدەست دەردەچپ، ئەوھ دەتوانى ئەو نوێژەى بە نوێژى سوننەتى مۆتلەق بگۆرپ و لە پاش دوو پرکات و تەحيات سەلام بەداتەوھ؛ چونكە لە نوێژى سوننەتى مۆتلەقدا نىيەتى ديارىكردن پىويست نىيە، بەلام ناتوانى بىگۆرپتەوھ بە سوننەتى راتىبەى پىش نوێژى نىوھرپۆ؛ چونكە لە نوێژى سوننەتى راتىبەى پىش يا پاشى نوێژدا ھەر لە سەرەتاوھ نىيەتى نوێژى فەرزى نىوھرپۆى بەتەنبايى ھىناوھ.

ئەگەر كەسى نوێژىكى فەرزى بە تەنبا كەردبوو، لە پاشا بۆى رپى كەوت بەجەماعەت بىكاتەوھ، ئەم دووبارە كەردنەوھىە كارىكى سوننەتە، بەلام بۇ پىكھاتن و دامەزرانى ئەم سوننەتە، پىويستە ئەگەر ئىمام بى، نىيەتى ئىمامەت و، ئەگەر مەئموموم بى نىيەتى ئىقتىدا بە ئىمام بھىنى و، نىيەتەكەش موقارەنەى عورفى بكات لەگەل (اللە اكبرى) نوێژ دابەستندا؛ چونكە دووبارە كەردنەوھى نوێژى فەرز بەشئوھى جەماعەت نەبى سوننەت نىيە^(۱) جا پىويستە ھەتا دوايى نوێژەكە لەگەل جەماعەتەكەدا بى و واتە: نىيەتى جىابوونەوھ لە ئىمام نوێژەكەى بەتال دەكاتەوھ.

لە نوێژى جومعەيشدا بۇ ئىمام نىيەتى ئىمامەت واجبە.

ھەرۇھىا بۇ مەئمومومىش لە جەماعەتى نوێژى جومعەدا ئىقتىدا واجبە، وەك چۆن لە ھەموو نوێژەكانى تردا كە بە جەماعەت بكرىن ئەم نىيەتى ئىقتىدايە لە سەر مەئموموم واجبە.

لەم نوێژى جومعەيەدا ئەگەر مەئموموم (موافق) بوو، واتە: ھەر لە ئەوھلەوھ لەگەل ئىمامدا بوو، دروست نىيە نىيەتى لە ئىمام جىابوونەوھ بىنى، بەلكو پىويستە تا

(۱) شايانى باسە كە نوێژى فەرز كرا جارىكى تر بە شئوھى تەنبايى دووبارە كەردنەوھى سوننەت نىيە، چونكە ئەگەر لە نوێژە پىشوومەكەدا خەلەلك بەوھ ئەوھ دوومەكە پىنى ناوترى دووبارە كراوھ، بەلكو نوێژىكى سەرلەنوێبە. خۇ ئەگەر خەلەلى تىبا نەبووھ، ئەوھ پىويست بە دووبارە كەردنەوھ نىيە، بەلام بۇ دەستكەوتنى خەبرى جەماعەت ئەگەر بۆى رپى كەوت سوننەتە بە جەماعەت بىكاتەوھ، ئەم دووبارە كەردنەوھ لە عورفى شەردا پىنى دەلن (أعادة).
وھرگىز

سهلامدانه‌وه له‌گه‌لیدا بئی. هه‌روه‌ها له قه‌سردا، چ نیمام بئی و چ مه‌ئوموم و چ ته‌نیا، پیوسته نییه‌تی کورت کردنه‌وه‌ی نه‌و نوێزه له‌گه‌ل (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا پینکه‌وه بن، پینکه‌وه بوونیک‌ی موافیقی عورف. به‌لام له‌غیری قه‌سرو دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی فه‌رزو نوێژی جومعه موقارنه‌ی نییه‌تی ئیقتیدا بو مه‌ئوموم سوننه‌ته و واجیب نییه، واته: نه‌گه‌ر نییه‌تی ئیقتیدای له‌گه‌ل (الله اکبر)دا نه‌بوو، نه‌وه نوێزه‌که‌ی به‌تال نابیته‌وه‌و به‌ته‌نیایی داده‌مه‌زری؛ جا نه‌گه‌ر ویستی ببئی به‌جماعت نه‌وا پیوسته هه‌ر پاش (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستن، یا له‌پیش چاوه‌پروانییه‌که‌ی به‌عورف درێژ، له‌ناو نوێزه‌که‌یدا به‌دل نییه‌تی ئیقتیدا به‌نیمامه‌که‌ بئینی به‌جوړی که‌ به‌لیدا بئی: خو‌م کرد به‌مه‌ئومومی بو فلان که‌س، ده‌شتوانی موتابه‌عه‌ی نیمام نه‌کا، چونکه‌ نوێزه‌که‌ی به‌ته‌نیا دامه‌زراوه. خو نه‌گه‌ر به‌ بئی قه‌سدی ئیقتیدا دوا‌ی نیمام بکه‌وی نوێزه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه‌کو له‌مه‌وپیش باس‌مان کرد.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر نیمامی غیری نوێژی جومعه و غیری نوێژی فه‌رزو دووباره‌ کراوه له‌ کاتی (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا، نییه‌تی نیمامه‌تی نه‌بووبوو، سوننه‌ته پاش نه‌وه که‌ مه‌ئومومی له‌ پشتیه‌وه‌ راوه‌ستان و نییه‌تی نوێژیان هی‌نا، نه‌میش له‌ دلی خویدا بلئی: وا خو‌م کرد به‌ نیمامی ئەم مه‌ئومومیانه، هه‌تا خیری جماعه‌تی پی بگات، نه‌گه‌ر نا هه‌ر مه‌ئومومه‌کان خیری جماعه‌تیان ده‌ست ده‌که‌وی و نیمام خیری جماعه‌ته‌که‌ی به‌رناکه‌وی. ئەم مه‌سه‌له‌یش په‌نه‌انه‌و هه‌موو که‌س پی نازانی.

نه‌گه‌ر که‌سی ئیقتیدای کرد به‌ نوێزه‌که‌ریکی ته‌نیا، که‌ نیمامه‌تی دروست بئی، نه‌وه چاکتر بو نه‌و به‌ته‌نیا نوێژکردوه‌ نه‌وه‌یه ئه‌ویش له‌دلیدا نییه‌تی نیمامه‌ت به‌ئینی هه‌تا خیری جماعه‌تی ده‌ست بکه‌وی، نه‌گینا هه‌ر ئیقتیدا کردوه‌که‌ خیری جماعه‌تی ده‌ست ده‌که‌وی، ئەم خیره‌ش که‌متره‌ له‌ خیری جماعه‌تی که‌ نیمام نییه‌تی نیمامه‌تی هی‌نابی.

نه‌گه‌ر مه‌ئوموم له‌ نوێژی دووباره‌کراوه‌دا له‌پیش سل‌اودانه‌وه‌ی نیمامدا نییه‌تی جیا‌بونه‌وه‌ی له‌ نیمام هی‌نا نه‌وه به‌لای شیخی ره‌مه‌لییه‌وه‌ نوێزه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه‌ یه‌کی له‌ شه‌رته‌کانی نوێژی به‌جماعت دووباره‌کراوه‌ نه‌وه‌یه که‌ له‌ نه‌وه‌له‌وه هه‌تا ناخه‌ر نه‌و نوێزه‌ به‌جماعت بئی. به‌لام لای هه‌ندی له‌ زانا‌کانی دوا‌زه‌مان نوێزه‌که‌ به‌تال نابیته‌وه، به‌لام خیرو پاداشی جماعه‌ته‌که‌ی نا‌قیس ده‌بی. واته: نه‌گه‌ر به‌ بئی عوزریش نییه‌تی جیا‌بونه‌وه‌ی هی‌نا، نه‌وه ته‌نیا خیری نه‌و میقداره‌ی له‌کیس ده‌چی که‌

له پاش جیابورنه‌وهی له نیمام کردوویه؛ چونکه به‌پای ئهم زانایانه تهنیا نه‌وهنده به‌سه که نوێژه‌که به‌قه‌دهر (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستن به‌جهماعت بی. خو له‌م نمورنه‌دا جیابورنه‌وهی مه‌ئومومه‌که له دوا دواپی نوێژکه‌دا بووه نه‌ک له‌کاتی (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستندا. شیخی (ابن حجر)یش، خوای لی رازی بی پای ئهم زانایانه په‌سه‌ند ده‌کات. به‌لام لای هندی له زانایانی تر بو نوێژی دووباره‌کراوه پیویسته لای که‌می به‌قه‌دهر ریکاتیکی به‌جهماعت بی وه‌کو نوێژی جومعه به‌لام ره‌ئیه‌که‌ی (ابن حجر) له هه‌موویان باشره، واته: ئه‌گه‌ر هه‌ر له (الله اکبر)ی نوێژدابه‌ستندا موافیقی نیمام بی، به‌سه. ئهم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و که‌م پووده‌دا.

ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی له (الله اکبر)ی دابه‌ستنی نوێژی دووباره‌کراوه‌دا تهنیا نییه‌تی نوێژه‌ فه‌رزکی به‌شێوه‌ فه‌رز، به‌سه نه‌ک فه‌رزی واقیعی، واته: پیویسته نییه‌ته‌که‌ی به‌م جوړه بی: «نویت أن أصلي مقتديا فريضة الظهر التي أديتها. أو نويت أن أصلي فريضة الظهر، التي هي فرض على المكلف، مقتديا الله أكبر»، واته: هه‌ر کاتی بو‌ی هه‌لکه‌وت نوێژ دووباره‌ بکاته‌وه نییه‌تی کردنه‌وه‌ی نوێژی به‌ئینی که له وه‌ختی خویدا فه‌رز بووه له سه‌ری، نه‌ک ئیسته، چونکه دووباره‌ کردنه‌وه‌ی نوێژ واجب نییه و، ئه‌و نوێژه ئیستا ده‌یکاته‌وه تهنیا له‌شێوه‌دا فه‌رزه نه‌ک له واقیعدا؛ له‌به‌رئه‌وه‌ یا ده‌بی نییه‌تی ئه‌و نوێژه بیینی که زوو له سه‌ری فه‌رز بووه، یا نییه‌تی نوێژی بیینی که تیکرا فه‌رزه، ئه‌گینا پاش ئه‌وه‌ی که زوو ئه‌و نوێژه‌ی کردووه، ئیتر ئه‌مه‌ی له سه‌ر فه‌رز نییه.

شایانی باسه ئه‌گه‌ر پاش دووباره‌ کردنه‌وه‌ی نوێژه‌که بو‌ی ده‌رکه‌وت که نوێژه پێشووه‌که‌ی به‌تال بووه، ئه‌وه ئهم نوێژه دووباره‌کراوه‌شی هه‌ر به‌تال ده‌بی، چونکه ئهم نوێژه دوومه‌ شێوه‌ی فه‌رزی یه‌که‌مه، که یه‌که‌م به‌تال بوو، ئه‌میش به‌تال ده‌بی. ئهم مه‌سه‌له زو‌ر په‌نه‌انه به‌لام به‌دمگه‌ن پووده‌دا.

شه‌رته‌کانی تری گه‌ی‌رانه‌وه‌ی نوێژمان له (نامه‌ی جهماعت) دا باس کردووه‌و ده‌توانن پیا‌بچنه‌وه.

پیویسته بزانی که له سوورپه‌تی (فاتحه‌)دا چوارده (شده) واته: گیره، هه‌یه. هه‌رکاتی نوێژکه‌ر یه‌کێک له‌م شه‌دانه به‌ده‌سه‌نقه‌ست (عمدی) ته‌رک بکات ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال‌ه‌و، ئه‌گه‌ر به‌ سه‌هو ته‌رکی بکا ئه‌وه خویندنی ئه‌و که‌لیمه به‌تال‌ه، که‌واته ئه‌گه‌ر زو‌ر دوانه‌که‌وت ئه‌وه هه‌مان که‌لیمه به‌ شه‌ده‌وه بخوینتیته‌وه، خو ئه‌گه‌ر زو‌ر دواکه‌وت ئه‌وه

پئويسته له سه ره وه فاتيحه بخوينيته وه، نه گهرنا نويزه كه ي به تاله و، نه گهر سه هوي كرد و نه گه راپايه وه بو خويندني فاتيحه تا ركوعى برد، نه نجا كه وه ته و يادى، پئويسته كوتوپر راست بيته وه و فاتيحه بخوينيته وه؛ چونكه رويشتنى بو ركوع به زور دواكه وتن ده دريته قه له م، خو نه گهر نه گه راپايه وه بو راوه ستان نه وه نويزه كه ي به تاله، وه نه گهر به ده سه نقه ست چو به ركوعدا نه وه چا كتر نويزه كه ي به تاله.

نه گهر هم رووداوانه له نويزه كريك روويان دا كه نيمام لني پيش كه وتبو له كاتيكدا له گه ل نيمامدا بو نه وه سوجه ي سه هوو سوننه ت نييه بو ي؛ چونكه نيمام له باتى نه و ته حه ممولى ده كا. به لام نه گهر له پاش سه لامدانه وه ي نيمام لني روودا، نه وه سوننه ته خو ي سوجه ي سه هوو بيات، هه روه ها نه گهر به ته نياش نويز بكات.

پئويسته له سه ر نه و كه سه ي فاتيحه ده خويني چاو ديري نه و شتانه بكات كه هه موو حه وت قورئان خوينه كان له سه ري موته فيقن له بابه تي مه خره جى حه رفه كان و شه ده وه مه ده و نيستيعلاو شتى تر؛ بو يه ته نانه ت وه ستانيكى سووك له نيوان سيني (نستعين) و تى كه يدا دروست نييه؛ چونكه هم وه ستانه يه كه كه ليمه كه ده كاته دوو كه ليمه: (نس) و (تعين). جا نه گهر به سه هوو نه و وه ستانه ي كرد پئويسته كتوپر كه ليمه كه بگيريته وه، نه گهر نه ي گه رانده وه نه وا خويندني نه و كه ليمه يه به تاله، جا نه گهر زوري پي نه چوو هم ده تواني نيعاده ي بكات وه. نه گهر نيعاده ي نه كرده وه به سه هوو، چوو، بو ركوع و گه راپايه وه نه وه به توولى فسل (زور پي چوون) حسيب ده كرئ و، پئويسته سه رله نو ي فاتيحه كه بخوينيته وه. خو نه گهر له پيش چووني بو ركوع توولى فسل، بوو هم سه رله نو ي ده ست پي كرده وه، هم خويندنه وه ي فاتيحه كه واجيبه، نه گهرنا له م دوو شيوه دا نويزه كه ي به تاله، جا نه گهر به عه مدى نه يگه رانده وه و چوو بو ركوع نه وه چا كتر نويزه كه ي به تاله.

شايانى باسه مه ده ي (ولا الضالين) واجيبه نه ك سوننه ت، جا نه گهر به عه مدى له وه نده ي كه متر كرد كه به ئيجماع واجيبه و، هم كه مييه بوو به هو ي كه مبوونه وه ي حه رفئ يا گزيرني مه عنايه كه، نه وه نويزه كه ي به تاله، نه گهرنا وه كو كه ليمه ي (نستعين) واجيبه كه ليمه ي (ولا الضالين) له گه ل مه ده كه يدا دووباره بكات وه.

نه گهر نويزه كريك بئ وه سه وه به عه مدى حه رفيكي له سووره تي فاتيحه يا غه يري فاتيحه زياد يا كه م كرد كه مه عناي له فزه كه ي گزري، نه وه نويزه كه ي به تال ده بيته وه،

به لآم نهگەر مهعناکهی نهگۆری ئهوه بهعهمد بئی یا سههوو تهنیا خویندنی ئهوه لهفزه بهتآل دهبیتهوه نهک نوێژهکه جا نهگەر زۆری پئی چوو ئهوه ئیعهادهی ئهوه لهفزه دهکاتهوه، به لآم نهگەر زۆری پئی چوو ئهوه خویندنهوهی ئهوه فاتیحیهه واجیبیه؛ نهگهرنا نوێژهکهی بهتآل دهبیتهوه له ههر دوو شیوهی عهمدو سههوودا. ههروهها پئیویسته بزائن ئهوه کهلیمه ناقیسه یا زانیده وهکو تهلهفوز کردن به کهلیمهی (اح) نییه، چونکه ئهوه کهلیمهی نوێژه له قورئانهوه زیادهوه نوقسانی بهسهرا هاتوهوه نهک ئهوه لهفزی (اح)ه.

ههروهها دههکردنی حهرف له غهیری مهخرهجی خوئی بو یهکی بتوانی فیزی بئی حهرامه، جا نهگەر دهیزانی خراپه و به عهمدی بوو ئهوه نوێژهکهی بهتآل دهبیتهوه و، نهگەر بهسههوو بوو و زۆر بهینی نهکهوت پئیویسته ئهوه کهلیمه ئیعهاده بکاتهوه. به لآم نهگەر زۆری بهین کهوت ئهوه پئیویسته هههوه فاتیحیهکه دووباره بکاتهوه، نهگهرنا نوێژهکهی بهتآل دهبیتهوه. سوچدهی سههوو لێرهیشدا وهکو مهسهله پئیشووهکهیه، واته: سوننهته بیبا نهگەر بهتهنیا نوێژ بکا، یا نهگەر جهماعهت بکا و ئیمام لئی پئیش کهوتبئی و لهپاش جیابوونهوهی له ئیمام ئهمانهئ لئی روودابی، نهگهرنا ئیمام بۆی ههلههگرئ و موحتاجی سوچدهی سههوو نییه.

به لآم نهگەر نهزان بوو و نهیدهتوانی بهعهادهتی فیز بئی ئهوه نوێژی دروسته، خو نهگەر دهیتوانی فیز بئی ئهوه پئیویسته فیزی بئی و، پئیش فیزیبوونی ئیخراجی حهرف له مهخرهجی تایبهتی خوئی نوێژهکهی دروست نییه، مهگەر لهبهه حورمهتی وهختهکه بیکا و له پاش فیزیبوونی بهقهزا بیگێرینهوه.

پوختهی قسه ئهوهیه: سهبارهت به دههکردنی حهرف له غهیری مهخرهجی خوئی، یا گۆرینی حهرفی به حهرفیکی تر نهگەر توانای فیزیبوونی هههوه و بهعهمدی تههکی کردو، دهیزانی بهو جۆره دروست نییه و، ههه بئی موبالاتی کرد، ئهوه نوێژهکهی دانامهزری و بهجیهینانی نوێژ بهم حاله گالتهکردنه به تاعهت و گالتهکردن به تاعهت یهکیکه له گوناهاه گهورهکان، خو نهگەر بزانی ئهوه گالته به تاعهت کردنهو بیکا ئهوه کافر دهبئی، خوای گهوره به لوتفی خوئی له نهزانی و له کافری بمانپاریزی و پهنامان بدا، بۆیه هههکهس توانای فیزیبوونی واجیباتی بئی، چ له بیروباورو وتن و چ له کردار، پئیویسته لهسههوی هههوه وهختی خوئی بهخت بکات له پیناوی فیزیبوونیا، مهگەر وهختی نووستن و ههسانهوهوه، وهختی پهیداکردنی پزق و پۆزی بو خوئی و مال مندالی.

قال في العباب وشرحه لابن حجر «ويلزم جاهلا تعليمها أي التكبير، وكذا الذكر الواجب ولو بالسفر وأن طال، وعليه فظاهر أنه يشترط أ استطاعة له، وينبغي ضبطها باستطاعة الحج الآتية، قال قلت هذا واجب فوري وذلك واجب على التراخي، قلت هي معتبرة فيه، وأن وجب فوراً أنتهى».

وفي التحفة لابن حجر أيضاً: ويظهر ضبط البعد بما لا تجد مؤنة يجب بذلها في الحج توصله اليه، ويحتمل أن ما هنا أضيّق لانه واجب فوري أصالة بخلاف الحج، وعليه فلا يمنع الوجوب عليه الا الامر الضروري لا غير فيلزمه مشى أطاقه، وأن بعد .. أنتهى». لهبرئمه واجيبه له سر نويزكهري كه كه متهرخم بئ له فيريوني واجيباتا نويزي سهردمي كه متهرخميه كه به قهزا بگيرتته وه هه رجهنده نويزه كانيشي كردي، چونكه لهبرئهوي كه ومختي خوي حهرفه كاني له مهخرهجه كاني خويانه وه دهرنه كرده وه تواناي فيريوونيشياني هه بووه، هه نويزي كه كرده وي ته جيگه ي نيعتبيار نه بووه.

تهركي شهدهي (اياك) به عهدهي له لايهني كه سيكه وه مهعناكه ي بزاني، كه رووناكيي روزه، به كوفر داده نري. خو نهگه ر به عهدهي بو، به لام مهعناكه ي نه زاني نه وه تهنيا نويزه كه ي به تال دهكاته وه. به لام نهگه ر به سههوه له بيرچونه وه تهركي شهدهكه ي كرد، لهم حاله دا نهگه ر زوري به ين نه بوو تهنيا (اياك) به شهده وه بخوينتته وه سووره ته كه تا دوايي بخويني، بهم جوړه نويزه كه ي دروست دهبي. وانهبئ نويزه كه ي به تاله. به لام نهگه ر زور به يني بوو نهجا كه وتهه ييري كه (اياك) ي به بي شهدهه خوئندوته وه نه وه واجيبه هه ر له نه وه له وه فاتحهه بخوينتته وه نهگه ر نا نويزه كه ي به تاله. خو نهگه ر پاش سه لامدانه وه كه وتهه ييري لهم حاله يشدا نهگه ر ماوه زور نه بوو له به يني سه لامدانه وه بيركه وتهه كه يدا، با نهختي قسه ش بكه ويته به ين، يا پشت له قبيله ش بكات، با ههستي هه رچهند له نويزه كه ي ماوه بيكات وه، هه روه ها نهگه ر حهرفيكي به حهرفيكي تر گوړپيه وه، وهكو نه وه ي (حي) ي (الحمد لله) بكات به (هي) يا (ضاد) بكات به (ظي) يا (زال) بكات به (زي) يا به (دال) لهم نمونانه دا نهگه ر به عهدهي دهكرد، نهوا نويزه كه ي به تاله، خو نهگه ر به سههوه يا به له بيرچونه وه بو، كه ييري كه وتهه زوري بي نه چوويوو نهوا نيعادهي دهكاته وه، نهگه ر نيعادهي نه كرده وه نويزه كه ي به تاله. به لام نهگه ر زوري بي چوويوو نه وه پيوسته فاتحهه كه ي بخوينتته وه، نهگه ر نا نويزه كه ي به تاله. وه نهگه ر زباني عاجز بو، نهگه ر چي دهيتواني فير بيئ كه چي كه متهرخميه

دەکرد، ئەو نوێژەکی بەتالە، وە ئەگەر زمانی یارمەتی نەدەداو نەیدەتوانی فێر ببی نوێژەکی خۆی دروستە و، ئەگەر زانا بەعەمدی یا کەمترخەمی بی موبالات بە دین (طی)ی (مطبقة)ی (صراط)ی گوێی بە (تی)ی بچووک ئەو نوێژەکی بەتالە، ئەم مەسەلەش پەنھانە.

و ئەگەر (صاد)ی (صراط)ی بە (سین) دەخوێندەو ئەو نوێژەکی دروستە. هەر وەها غەلەتی کە مەعنا بگوێی وەکو گوێینی فەتخە (تی)ی (انعمت) بە (ضممە) یا (فەتخە)ی کافی (ایک) بە (کەسرە) ئەمە بۆ یەکێک زانا بی و بە عەمدی بیکات دەبێتە هۆی بەتال بوونەوی نوێژەکی، بەلام خوێندەوی کافی (ایک) بە (ضممە) نوێژ بەتال ناکاتەو؛ چونکە مەعنا ناگوێی، ئەمە ئەگەر بەعەمدی نەبوو.

في التحفة، مع اقتصار مني:

«خفف القادر مشدداً أو لحن أو أبدل حرفاً بآخر، فإن غير المعنى بأن أبطل أصله أو أستحال إلى معنى آخر، ومنه كسر كاف «إياك» لاضمها، وعلم وتعمد، بطلت صلاته، والا فقراءته لتلك الكلمة، فلا يبنى عليها إلا أن قصر الفصل، ويسجد للسهو في ما إذا تغير المعنى بما سها به مثلاً؛ لان أبطل عمدة يسجد لسهو أنتهى».

ئەگەر بەعەمدی لە نیوان خوێندنی فاتیحەدا بەقەدر دوو هەناسە بی دەنگ بوو، یا قەسەدی برینی فاتیحە کردو، بەقەدر یەک هەناسە وەستا ئەو خوێندنی فاتیحەکی بەتال دەبێتەو، پێویستە هەر لە سەرەتاوە فاتیحەکە بخوێنیتەو، جا ئەگەر ئیعادەیی فاتیحە نەکردەو بەعەمدی چوو بۆ پکروغ ئەو نوێژەکی بەتال دەبێتەو. خو ئەگەر بە دل قەستی برینی قیرائەتی کرد، بەلام بە زاهیر نەوێست، ئەو زیانی نابێ بۆی.

بزانن: هەرشتی لەو شتەکانی پەيوەندییان بە نوێژەوی ببی ئەگەر بکەوێتە ناو نوێژەکەو، وەکو نامین کردن بۆ دوعاو داوای لیخۆشبوون و، داوای پەناگرتن لە سزا و، سووچە بخوێنیتەو، وەکو خوێندەوی قورئان بە نییەتی قیرائەت و ناگادارکردنەوی ئیمام لەو ئایەتە کە فەرامۆشی کردو، نەک بە قەستی تەنیا ناگادار کردنەوی ئیمام، یا برینی قیرائەت لەبەر هێرشی کۆکە، ئەو لەم شەش حالەدا زیانی نییە.

و ئەگەر نوێژکەر هەندێ لە سوورەتی فاتیحە یا هەمووی وا خوێندەو کە خۆی نەیبیست، لەو کاتەدا هیچ مانعیەک نەبوو وەکو گوێگرانی یا تیکەل بوونی دەنگ و، پیش

ئەوھى درىژە بکیشیت نەگەرپايەوھ بۇ خويندەئەوھى ئەوھى نەببىستوھ و، بە دەسنقەست پۇششت بۇ پکوع ، ئەوھ ئەو نويزەھى بەتالە، وھ ئەگەر بە سەھوو و نىسيان وای خويندە که خوی نەببىست، ئەوھ ئەگەر لە پيش گەيشتن بە چەشنى ئەو ئايەتە لە رکاتىكى تردا بىرى کردەوھ، واجبىہ لە سەرى بگەرپتەوھ بۇى و بىخويندەئەوھ، بە جۇرى که خوی بببىسى ، ئەگەرنا نويزەھەى بەتالە، خۇ ئەگەر ھەتا رايەستانى رکاتى پاش ئەوھ نەکەوتەوھ يادى ، ئەوا واجبىہ يەک رکات لەباتى ئەو ئەندازە نەببىسراوھ بەجى بەينى؛ چونکە مادام ئەو قىرائتە نەببىسراوھى بەتال بووھ، ھەرچى لەپاش ئەوھيش کردووھ ھەر بەتال بووھ، ئەگەر ئەو رکاتەى نەکرد ئەوا ئەو نويزەھى بەتالە، بەلام ئەگەر لەبەر مانىع نەببىست و، ئەگەر مانىع نەبووايە نەببىست، ئەبى ئەوھندە دەنگ بەرز بکاتەوھ کہ حالى نەبوونى مانىعدا بببىسى. ئەگەر ئەوھندە دەنگى بەرز نەکردووھ نويزەھەى بەتالە.

براکانم! يەککە لە سىزە روکنەى نويزە خويندنى سوورەتى فاتىحەيە بەتەواوى لەھەموو رکاتىکدا ئىللا لە رکاتى کەسکدا کہ نىمام لىنى پيش کەوتبى، يا لە حوکمى کەسکدا بى کہ نىمام لىنى پيش کەوتبى، وھکو ئەو کەسەى لەبەر عوزرىک کەوتبىتە دواو بەنىمامدا نەگەيشتبى، ھەر وھەا پىويستە ئەم فاتىحەيە بخوينرى لە کاتى رايەستاندا يا لە بەدەلى رايەستاندا، وھکو دانىشتن بۇ يەککە خاوەن عوزر. کەوابى ئەگەر نويزەھەرى ساغ يا نەخۇش فاتىحەى نەخويند، يا يەک کەلیمە يا يەک حەرفى وھ نوونى(ولالضالين) تەرك بکات و، بە دەسەنقەست دانەويتەوھ بۇ پکوع ، ئەوھ نويزەھەى بەتالە؛ چونکە بە دەسەنقەست وازھىنان لە روکنىكى قەولى و پۇششتن بۇ روکنىكى تر گالته کردنە بە خواپەرستى و، ئەو کارە بۇ ديوانى خودا ناشى. بەلام ئەگەر بەسەھوو بوو ئەوھ ھەر قىرائتەتەھەى بەتالە و، ھەر کاتى کەوتەوھ بىرى ئەوھ بە تولى فەسل دەژمىردى و پىويستە بگەرپتەوھ و فاتىحەھەى بەسەر بگرتەوھ، ئەگەر نا نويزەھەى بەتالە.

وھ ئەگەر کەسى ھەستايەوھ بۇ رکاتى دووم يا سىيەم يا چوارەم و، لە پيش ئەوھى کہ باش رايەستى بەدەسەنقەست دەستى کرد بە خويندنى فاتىحە، ئەوھ نويزەھەى بەتالە، خۇ ئەگەر بەسەھوو دەخويند ئەوا خويندنى ئەو کەلیمەيە بەتالە، جا ھەرکاتى کەوتەوھ بىرى، درىژەى کيشابى يا نا، ئەگەر لە سەرەتاي فاتىحەوھ ئەو ئەندازەى نەخويندەوھ نويزەھەى بەتالە.

وه ئهگەر به سههوييا به له بيري چوون فاتيحهي تهرک کردو، گورج نهگهرايه وه بۆ راپوهستان و بۆ خویندنی فاتيحهکهي نه وه نوێژهکهي بهتاله؛ چونکه نه مه به گالته دادهنري.

ههروهها ههتا رپکاتهکهي تهواو دهکا، ههراکاتئ شکی له خویندنی فاتيحهدا پهيدا کردو، گورج بهيهقين بۆی دهرنهکوت که خویندويهتی و، خاوهن وهسوهسهيش نهبوو، نهگهرايهشتا ههراپوهستانبوو واجيبه فاتيحه بخوینتیهوه، دريژهی کيشابئي يا نا، خوئ نهگهرايه راپوهستاندا نهبوو، پيوسته گورج بگهريتهوه بۆ راپوهستان و فاتحهکهي بخوینتئ؛ کهوابئي نهگهرايه گورج نهگهرايهوه بۆ راپوهستان و ماويهک خۆی گرت، با بۆ بيري کردنهو هيش بي، نه وه نوێژهکهي بهتاله، بهلئئ نهگهرايه نه وه نوێژهکهره مهئمووم بوو، نه وه نابئي بگهريتهوه بۆ راپوهستان، چونکه تابيع بوونی به ئيمام واجيبه، بهلام لهپاش سهلامدانهوهی ئيمام يهک رپکات نوێژ بکا، نهجا سهلام بداتهوه، چونکه نوێژهکهي له سهرا شکهکهي خۆی ناقس بووهو، نوێژئ ناقسيس بهتاله.

نهگهرايه ئيمام کهوته شك له خویندنی فاتيحهو، پاش سوچهی يهکه م، پاش دانيشتنی مابهيني سوچهکان راست بوويهوه بۆ خویندنی فاتيحه، نه وه له سهرا (مهئمووم) هکان پيوسته نييهتی جيا بوونهوه له ئيمام بينن و خۆيان نوێژهکهيان تهواو بکهن و سلأو بدنهوه، يا له دانيشتنی بهيني سوچهکاندا، نهگهرايه چي روکنیکی کورتيشه، چاوهريئي ئيمام بکهن تا پييان دهگاتهوه، نهجا لهگهلايدا به شيويه مهئموومی نوێژهکهيان تهواو بکهن. بهلام شيخ عهلي شيراموللهسي دهفهرمووي: پيوسته له سوچهی دووهمدا چاوهريئي ئيمام بکهن، نهک له دانيشتنی بهيني سوچهکاندا، نهبادا نه م روکنه کورته بييته روکنیکی دريژ.

وه نهگهرايه رپکاتهکهي تهواو کرد نهجا کهوته شك که فاتيحهي نه خویندوه نه وه نهو رپکاتهی پووج و بي سووهو، پيوسته له سهرا بيکاتهوه، نهگهرايه نا نوێژهکهي بهتاله.

وهنهگهرايه نهو نوێژهکهره که کهوتوهته شك له خویندنی فاتيحهدا ئيمام بوو، پيوسته مهئمووم نييهتی جيا بوونهوه لهو ئيمامه بهيني و، سهرا بهخوئ نوێژئ خۆی تهواو بکا و سهلام بداتهوه، ياخو له تهحياتدا چاوهريئي ئيمام بکا ههتا لهگهلا نهوا سهلام بداتهوه، نهگهرايه چي چاوهريئي کردنهکه گهورهتره. بهلام نهگهرايه مهئمووم مهسبووق بوو، واته: ئيمام ليئي پيش کهوتبوو، نه وه واجيبه لهگهلا ئيمامهکهدا ههستئ تا نهو رپکاته

لهگه‌ل ئىمامدا ده‌كا، جا كه ئىمام سه‌لامى دايه‌وه ته‌ماشاشا بكا ئه‌گه‌ر نو‌يژه‌كه‌ى ته‌واو نه‌بووه هه‌ستىته‌وه بو ته‌واو كردنى نو‌يژه‌كه‌ى و ئه‌نجا سه‌لام بداته‌وه ئه‌گه‌رنا نو‌يژه‌كه‌ى به‌تال ده‌بىته‌وه.

وه ئه‌گه‌ر له نيو فاتيحه خو‌يندندا، يا له‌گه‌ل دوا حه‌رفى فاتيحه‌كه‌دا كه‌وته گومان له خو‌يندى هه‌ندى له سووره‌تى فاتيحه، ئه‌وه واجيبه فاتيحه‌كه‌ى به ته‌واوى بخو‌ينىته‌وه؛ چونكه ئه‌سل نه‌بوونى خو‌يندنه‌كه‌يه، ده‌بى چارى بكا، ئه‌گه‌ر نا نو‌يژه‌كه‌ى به‌تال.

وه ئه‌گه‌ر به‌دهسه‌نقه‌ست ته‌ركى ته‌رتيبى فاتيحه‌ى كردو، ئه‌و وه‌زعه معنای ده‌گۆرپى ئه‌وه نو‌يژه‌كه‌ى به‌تال. جا له‌م حااله‌دا ئه‌گه‌ر بي‌ناكردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى وابه ده‌ميه‌وه مه‌حال بو له‌به‌ر به‌ين كه‌وتنى زۆر يا له‌به‌ر ئه‌وه كه له خو‌يندى فاتيحه‌كه‌يدا ته‌رتيبى ئيعجازى گۆرپىبو به جوړى كه له ئه‌وه‌له‌وه هه‌ندى له فاتيحه‌كه‌ى خو‌يند، ئه‌نجا باقىبه‌كه‌ى پاش و پيش كرد، واته خو‌يندنه‌كه‌ى به بى ته‌رتيب بو، ئه‌وه واجيبه له‌سه‌رى فاتيحه‌كه‌ى له‌سه‌روه بخو‌ينىته‌وه. وه ئه‌گه‌ر زۆر به‌ينى بو يا گۆرپى ته‌رتيبه‌كه‌ى موهرته‌ب بو، بو نمونه: نيوه‌ى ئاخىرى سووره‌تى فاتيحه‌ى خو‌يند، جا ده‌ستى كرد به ئه‌وه‌له‌كه‌ى، ليزه‌دا ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستى له خو‌يندى نيوه‌ى يه‌كه‌مى فاتيحه‌كه‌ى ته‌واو كردنى نيوه دوايىبه‌كه‌ى بو، كه له‌پيشدا خو‌يندبووى ، ئه‌وه واجيبه به‌ته‌واوى فاتيحه‌كه‌ى بخو‌ينىته‌وه چونكه ئه‌و نيوه دوايىبه‌كه‌ى له‌پيشدا خو‌يندوويه حسيب نه‌بووهو بى سووده ، ته‌واو كردنى بى سووديش بى سووده، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌قسوودى خو‌يندى فاتيحه بو ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م نيوه ئه‌وه‌لىبه‌وه فاتيحه‌كه‌ى ته‌واويكات، ئيتر واجيب نيبه هه‌ر له‌سه‌روه جارنى تر فاتيحه بخو‌ينى.

وه ئه‌گه‌ر له‌پيش ركووعدا كه‌وته گومانه‌وه له خو‌يندى فاتيحه، ئه‌وه واجيبه هه‌موو فاتيحه‌كه بخو‌ينىته‌وه، چونكه ئه‌سل نه‌بوونى خو‌يندنه‌كه‌يه، وه ئه‌گه‌ر له پيش ركووع و له‌پاش ته‌واو كردنى فاتيحه له خو‌يندى هه‌ندى له فاتيحه‌كه‌وته گومانه‌وه ئه‌وه زيانى نيبه؛ چونكه زاهير وايه كه به ته‌واوى تى په‌رپوه. وه ئه‌گه‌ر له‌پاش سوچه‌ى دووم كه‌وته گومانه‌وه له‌وه‌ى كه ئايا سوچه‌ى بردووه يا نا ، يا له‌وه‌ى كه له سوچه‌كه‌يدا دامه‌زران (طمأنينه) بووه يانا ، ئه‌وه واجيبه سوچه‌كه به‌رى له‌گه‌ل (طمأنينه) دا، وه ئه‌گه‌ر كه‌وته گومانه‌وه له‌وه‌ى كه ئاخۆ له سوچه‌كه‌يدا ده‌ستى داناوه له سه‌ر عه‌رز يانا، ئه‌وه سوچه نه‌باته‌وه، چونكه زاهير وايه ئه‌و سوچه‌يه به ته‌واوى جيبه‌جى كراوه. ئه‌م مه‌سه‌لانه‌ش په‌نهانن و به‌ده‌گه‌من رپوده‌ده‌ن.

ئەبى برادەر! ھەندى لەم شىوانە، كە زانايانى ئاين فەرموويانە بەدەگمەن پرودەدەن و من لەبەر قايىمەكارى (ئىحتىيات) نووسىومن، ئەو كەسەى بەم مەكتوبىاتەى من نامۆزگارىي موسلمانان دەكا، ئەگەر بۆ فېرکردنى قوتابىيانە ئەو قەى ناكات ھەمووى پى بلى، خۆ ئەگەر بۆ رېبەدى كوردنى خەلكى ھەپەمەيە، نەيخوئىننەو؛ چونكە خەلكى ھەپەمە بە بىستنى ئىحتىمالە بەدەگمەن پروداوەكان سەريان لى تىك دەچى.

ھەروەھا ئەگەر لە نۆز فاتیحەدا لەپاش (انعمت علیهم) كەوتە گومانەو لەوئەى كە (مالك يوم الدين) ى خوئىندى و گەپاەو (مالك يوم الدين) ى خوئىندو، گورج ھاتەو سەر (انعمت) مەكو (اياك نعبد) و باقى مەندەى ئەوئەى نەخوئىند، ئەو قىرائەتەكەى بەتالە؛ چونكە شەرتى خوئىندى فاتیحە لەسەر تەرتىبى قورئانى پىرۆزەو، ئەم تەرتىبە بناغەى ئىعجازى قورئانە، جا ئەگەر بەدەسەنقەست كابرأ چو بۆ ركوع و دەيزانى كە بەو جۆرە قىرائەتەكەى دروست نىيە، ئەو نۆزەكەى بەتالە، خۆ ئەگەر نەيزانى يا لەبىرى چو ئەو ھوكمى وەكو ھاوچەشنەكانىتەى لەوانەى لەمەوپىش باس كران. ئەوئەش بزائن ھەرچى عەرزتان كراو، ئەگەر بەھۆى وەسوەسەو بى، ئەو زىانى نىيە، وەكو باسى كراو. بەلام پىويستە مروف گوى نەداتە خەتەرەى شەيتانى چونكە لە شەرعدا ئەو نۆزە بەتال نىيە. زانا گەورەكانى ئاين دەرمانى ئەم دەردە فەوتىنەرەيان وەھا داناو كە مروفى پارا و دوودل بە نەفسى خۆى بلى: ئەم نۆزى منە، ھەرچەند لەلاى من بەتالە، بەلام لەلاى شەرە دروستە، كەوابو من تابىعى شەرە دەبم و تابىعى تۆ نابم و دوات ناكەوم و، تاوانم بە ئەستوى ئەھلى شەرە بى كە نۆزەكەى من بە راست دەزانن، ھەروا با لە سەر ئەم سىوہ پروا ھەتا وەسوەسەكەى لە دل دەردەچى.

بىجگە لەمانە نۆزەكەرى پارا زۆر لەم جۆرە حالانەى بەسەرا دى كە نۆز بەتال دەكەنەو؛ بۆ نمونە: پاش خوئىندى كەلىمەى (المغضوب) ى ئەلف لام دار جارىكى تر دووبارەى دەكاتەو، بەلام بەبى حەرفى (بى) ئەنجا لە دلى خوئىدا دەلى: من حەرفى (بى) م تەرك كر دوو؛ لەبەرئەو بەنەيازى راستكردنەوئەى ھەلەكەى جارىكى تر دەخوئىننەو، بەلام ئەمجارە ئەلف لامەكەى دەقترىنى و تەنبا (مغضوب) دەلى!

جاروبارى وايش دەبى كە مروف پارا دوودل نىيە، كەچى تەركى ئەلف لام دەكا، جا ئەگەر (غیرالمغضوب) ى خوئىند بەتەواوى و، لە پاشان ھات ئەو كەلىمەيەى بە بى ئەلف لام خوئىندەو، فاتیحەى لەسەر ئەو تەواوكر، ئەمە ئەگەر بەعەمدى بى ئەو نۆزەكەى

به تالەو، ئەگەر بەسەھوو یا لەبەر نەزانی بوو، ئەو هەر کاتی بەو هی زانی، یا کەوتەو هە یادی بەسەر گرتنەو هی فاتیحە ی واجیبە لەگەڵ تەو لی فەسلداو، ئەگەر تەو لی فەسل نەبوو خۆیندەنەو هی کەلیمە کە بەساغی واجیبە، بەلام ئەو بۆ کەسیکە ریکاتە کە ی تەواو نەکردی، خۆ ئەگەر تەواوی کردی ئەو ئەو ریکاتە پووچ و بی سوودەو، دەبی بەم ریکاتە کە نیستە پێیەو خەریکە تەداروکی بکاتەو.

زۆرم چاوی پێ کەوتەو هە کە لە (تحیات) دا بۆ جوان خۆیندەنی (صاد) و بەجهینانی (صفیر) و ئاوازه کە ی لەفزی (صالحین) بەبی (ئەلف) دووبارە دەکاتەو هە تەحییاتە کە ی لە سەر ئەو لەفزه تەواو دەکا، کە چی حوکمی ئەمەش وە ک حوکمی (غیرالمغضوب) وایە، مادام بە بی (ئەلف لام) بیخوینی ئەگەر زۆری پێ نەچوو کەلیمە کە بە (ئەلف لام) هەو بخوینیتەو هەو، ئەگەر زۆریشی پێ چوو دەبی هەموو فاتیحە کە بخوینیتەو هە، ئەم مەسنە لانەش پەنھاتن و زۆریش پوو دەن.

و ئەگەر بە سەھوو روکنیکی قەولی بە ناتەواوی بری و پوشت بۆ روکنیکی تر، وە ئەو هی تەحیا بیری و برۆا بۆ سلاوات و، لە پاشاندا کەوتەو بیری، ئەو پێویستە کوتوپر بگەریتەو هە تەحییاتە کە ی لەسەر هەو بخوینیتەو هە، ئەگەر، وانەکات نوێژە کە ی بە تالە.

و ئەگەر بەسەھوو سەلامی دایەو هە واجیبە، پێش ئەو هی کە زۆری پێ بچی، بگەریتەو هە نوێژە کە ی تەواو بکا با قسە یەکی کە می کردی یاخۆ پستی لە قیبلە کردی. هەر کاتی شکی پەیدا کرد لەو هی ناخۆ ئەو روکنە فیعلیە ی کردو هە یا نا واجیبە کوتوپر بگەریتەو هە بۆ سەری و بیکاتەو هە، ئەگەر نا نوێژە کە ی بە تالە، خۆ ئەگەر عەمدەن پوشت بۆ روکنیکی تر ئەو چاکتر نوێژە کە ی بە تالە، چونکە کارە کە ی یاری کردنە. خۆ ئەگەر بەسەھوو پوشت بۆ روکنیکی تر، لەم حالە تەدا ئەگەر ریکاتە کە ی تەواو نەبوو، گورج بگەریتەو هە بۆ ئەو روکنە گومان لی کراو هە و بیکاتەو هە، ئەگەر نا نوێژە کە ی بە تالە، خۆ ئەگەر ریکاتە کە ی تەواو بوو ئەنجا کەوتەو هە یادی ئەو ئەو ریکاتە پێشووی بی سوودەو پێویستە تەداروکی بکاتەو هە، ئەگەر نا نوێژە کە ی بە تالە. بەلام ئەگەر تا ناخری نوێژە کە ی نەکەوتەو هە بیری ئەو هە واجیبە ریکاتیکی تر بکات، با لەپاش سەلام بکەوینتەو هە بیری و قسە یەکی کە م بکا یا پستی لە قیبلە کردی، ئەگەر نا ئەو نوێژە ی بە تالە.

هەر هە تەحییاتی دوا یی وەکو فاتیحە یە دەربارە ی حوکمی ئەو شتانە ی نوێژ بە تال دەکەنەو هە، واتە: هەر کاتی یەکیک بەعەمدی یەکی لە شەدەکانی تەرک کرد یا نیعرا بیکی گۆری کە مەعنا تیک بدا یا خەرفیکی کە م کرد ئەو نوێژە کە ی بە تالە. بۆ نمونە: ئەگەر

بعمدی له سەر وشه‌ی (یا ایها النبی) راوه‌ستاو (بی) که‌ی به (مشدی) نه‌خوینده‌وه‌ئوه
نه‌و نوێزه‌ی به‌تاله.

به‌لام‌ئه‌گه‌ر به‌سه‌هوو بوو له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر پێش‌ئوه‌ی زۆر به‌ینی بکه‌وی،
گه‌راپه‌وه‌وه‌ به (مشدی) یی که‌ی خوینده‌وه‌ ئه‌وه‌ باشه، خو ئه‌گه‌ر به‌عمدی نه‌گه‌راپه‌وه‌وه
سه‌لامی داپه‌وه‌ ئه‌وه‌ نوێزه‌که‌ی به‌تاله. وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ بیری چوو یا نه‌زان بوو و زۆر به‌ینی
نه‌که‌وت که‌ بیری کرده‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆی و به‌ راستی خویندیبه‌وه‌ ئه‌وه‌ نوێزه‌که‌ی دروسته،
نه‌گه‌ر نا نوێزه‌که‌ی به‌تاله. به‌لام‌ئه‌گه‌ر به‌ینی زۆر که‌وت، ئه‌نجا بیری که‌وته‌وه‌ یا پتی
زانی له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر ته‌حییاته‌که‌ی خوینده‌وه‌ ئه‌وه‌ باشه، ئه‌گه‌ر نوێزه‌که‌ی به‌تاله، خو
نه‌گه‌ر له‌پاش سه‌لامانه‌وه‌ پێش‌ئوه‌ی درێژه‌ بکێشی که‌وته‌وه‌ بیری یا زانی، با قسه‌ی
که‌م یا پشت له‌ قیبله‌ کردنی لی روودابی، ئه‌وه‌ واجیبه‌ ته‌حییاته‌که‌ی له‌سه‌روه‌وه
بخوینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا نوێزه‌که‌ی به‌تاله.

هه‌روه‌ها دانیشتن و ئارام‌گرتن له‌ ته‌حییاته‌دا روکنی نوێزه، جا ئه‌گه‌ر له‌ پێش‌ئارام
گرتن له‌ دانیشتنه‌که‌دا هه‌ندیک‌ی له‌ ته‌حییاته‌ خویند ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر سەر له‌نوێ نه‌بخوینیته‌وه
نوێزه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر ته‌حییاتی دوایی وه‌ها نه‌خوینده‌وه‌ که‌ خۆی بیبیسێ ئه‌وه‌ نوێزه‌که‌ی به‌تاله، با
تاقه‌ حه‌رف‌یک‌یشی نه‌بیستبێ، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر به‌عمدی بوو، خو ئه‌گه‌ر به‌سه‌هوو یا به‌ هۆی
نه‌زانینه‌وه‌ بی، ئه‌وه‌ خویندنی ئه‌و به‌شه‌ی که‌ نه‌بیستوو به‌تاله، جا ئه‌گه‌ر پێش‌ئوه‌ی
ماوه‌یه‌کی زۆری پی بچی که‌وته‌وه‌ بیری ئه‌وه‌ پێویسته‌ ئه‌و که‌لیمانه‌ بگێریته‌وه‌ به‌ جۆری
که‌ خۆی بیبیسێ، ئه‌گه‌ر نا نوێزه‌که‌ی به‌تاله، خو ئه‌گه‌ر زۆری پی چوو ئه‌وه‌ پێویسته
ته‌حییاته‌که‌ له‌ سه‌روه‌وه‌ بخوینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا نوێزه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر به‌سه‌هوو نوونی زه‌نه‌داری که‌لیمه‌ی (ان) له‌ عیبارته‌ی (اشهد ان الاله الا الله)
دریخات، ئه‌وه‌ به‌لای (ابن حجر)وه‌، خوالینی خو‌ش بی، خویندنی ئه‌و که‌لیمه‌ به‌تاله؛
چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی به‌گرتن و(ئجماع)ی حه‌وت قیرائه‌ته‌که‌ی قورئانه. جا ئه‌گه‌ر پێش
ئوه‌ی درێژه‌ بکێشی که‌وته‌وه‌ بیری ئه‌وا بگه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌و که‌لیمه‌یه‌و به‌ئیددیغامه‌وه
ببخوینیته‌وه‌، له‌سه‌رئوه‌ نوێزه‌که‌ی ته‌واو بکات، ئه‌گه‌ر نا نوێزه‌که‌ی به‌تاله. خو ئه‌گه‌ر
درێژه‌ی کێشا ئه‌نجا که‌وته‌وه‌ بیری ئه‌وا واجیبه‌ ته‌حییاته‌که‌ی بخوینیته‌وه، ئه‌گه‌ر نا
نوێزه‌که‌ی به‌تاله.

نوونی (ته‌نوین) ی (محمد) له‌گه‌ل پ‌تی (رسول) دا‌ئویش له‌سه‌ر ئه‌م ر‌ی‌ب‌ازیه‌ که باس‌مان کرد، واته: ئه‌گه‌ر نو‌ی‌ژکه‌ر به‌عه‌دی نو‌نه‌که‌ی ده‌ر‌پ‌ی و زانا بوو ئه‌وه نو‌ی‌ژکه‌ی به‌ت‌آله، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زان بوو نو‌ی‌ژکه‌ی به‌ت‌آل ناب‌ی‌ته‌وه، ئه‌گه‌رچی (ابن قاسم) - په‌حمه‌تی خ‌وای لی بی - باسی کردووه که ده‌رخس‌تنی نوون نه بوو زانا و نه بوو نه‌زان نو‌ی‌ژکه‌ی به‌ت‌آل ناکاته‌وه، ئه‌م عیبارته‌ی نه‌قل کردووه: «قال ابن الجزري في النشر في باب ادغام النون الساكنة والتنوين ما نصه: وخير البزي بين الادغام والظهار فيهما، أي في النون والتنوين عندهما أي عند اللام والراء.. أنتهى»

بیگومان ئه‌م فت‌وایه په‌حمه‌ته بوو مو‌س‌لمانان. وا نه‌بووایه به‌لای گشتی رووی ده‌کرده نو‌ی‌ژکه‌ری هه‌په‌مه‌ی نه‌زان.

ئه‌گه‌ر نو‌ی‌ژکه‌ر (التحیات لله‌ی) به‌که‌س‌ری (هی) خ‌و‌ی‌نده‌وه، هه‌مزه‌ی (السلام) ی ده‌رج نه‌کرد، ئه‌گه‌رچی فه‌سیح ئه‌وه‌یه که ده‌رجی بکا، ئه‌وه نو‌ی‌ژکه‌ی به‌ت‌آل ناب‌ی‌ته‌وه. هه‌ندێ له‌زانایانی هاوچه‌رخ لایان وایه که ده‌رج نه‌کردنی ئه‌وه هه‌مزیه له‌حنه، واته غه‌له‌ته‌وه نو‌ی‌ژکه‌ی به‌ت‌آل ده‌کاته‌وه، به‌لام ئه‌م رایه به‌ت‌آله له‌به‌ر ئه‌م چه‌ند ده‌لیلانه:

یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر ب‌ر‌پ‌ار‌یش بده‌ین له‌حنه ئه‌وه له‌حنه نییه که مه‌عنا بگ‌و‌ری؛ که‌وایێ نو‌ی‌ژکه‌ی به‌ت‌آل ناکاته‌وه.

دووه‌م: وه‌قف، وسل، ده‌رج و هاو‌و‌ینه‌کانیان تاییه‌تی قورئانی ب‌پ‌رو‌زن، چونکه خ‌و‌ی‌ندن‌ی قورئان عیبارده‌ته‌وه، وه‌ها نازل بووه. بوو سه‌ر پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (د.خ.و)، به‌وش‌ی‌وه‌یه به‌ئیمه گه‌یشت‌ووه، به‌لام غه‌یری قورئان وه‌ها ح‌ی‌ساب ناک‌ری.

س‌ی‌یه‌م: هه‌مزه‌ی (السلام) دا‌خ‌لی که‌لیمه مه‌ع‌ریفه‌که‌یه، جا له‌کاتی راوه‌ستان له‌سه‌ر که‌لیمه‌ی پ‌ی‌شه‌وه‌یدا ده‌رخس‌تنی هه‌مزه‌که موافیقی له‌ه‌ج‌ه‌ی فه‌سیحه‌وه، له‌حاله‌تی لکاندن‌ی له‌گه‌ل که‌لیمه‌ی پ‌ی‌شو‌ویدا ده‌رجه‌که‌ی فه‌سیحه، به‌لام به‌ه‌و‌ی موخاله‌فه‌ی له‌ه‌ج‌ه‌ی فه‌سیح به‌خاریج و به‌زیاده‌ه‌سیب ناک‌ری. فی شرح العباب: «وفیه - أي في المجموع أيضاً كما في التحقيق - : «وأن يقطع همزة الجلالة ويحققها، فوصلها بنحو (مأموما) أو (أداء) حتى تذهب في الدرج خلاف الاولى. انتهى...» وقال ابن عبدالسلام: مکروه. وقال ابن الصلاح: «وإنما لم تبطل لانه لم يترك حرفاً ثابتاً في حال الدرج، لان ثبوتها مخصوص بغير هذه الحالة. أنتهى».

تهنانهت زیادکردنی دوو حەرف وەکو (یا) لەپێش (إیهاالنبی) واتە: بلی (یا ایها النبی ورحمة الله وبرکاته) ئەگەر چی بەعەمدی بی و نوێژکەرەکه زاناڤش بی زانی نییه، وەکو هەندئ لە زاناڤانی ئاین لەسەر ئەوەن؛ کەوابی هێشتنەوهی هەمزە (السلام) لە حالەتی وەصلدا، کە هەر هیچ مەعنا ناگۆڕی، چاکتر نوێژ بەتال ناکاتەوه.

چوارەم: (قیرائەتی شازە) ئەگەرچی لە نوێژدا (علی الاصح) حەرامە و خیر و پاداشت دەفەوتینی، بەلام هەر کاتی لە نوێژدا زیادەیهکی تێدابوو کە مەعنا نەگۆڕی دروستە، بێجگە لەوه کە هەمزە (السلام) پنی ناوتری زیادە، ئەگەر چی موافقی عەرەبی فەسیح نییه.

هەرۆها (واو) عاتیفەنی نیوان دوو وشە (شەهادەت) خویندنی واجیبە و رای باوەرپێکراو (معمەد) ئەویە کە بەدەسەنقەست تەرککردنی نوێژەکه بەتال دەکاتەوه.

وتمان دانیشتن لە هەموو تەحییاتی دوایدا روکنی نوێژەو ئارام گرتن شەرتی ئەم دانیشتنەیه، کەچی لە گەلی موسلمانانی نوێژکەرەوه دەبێنری کە کاتی سەری لە سوچدە دووم بەرز دەکاتەوه، لەپێش ئەوی دابنیشی و ئارام بگری، دەس دەکات بە خویندنی تەحییات، ئەمەش پێچەوانەنی ئەمری شەرعه. جا ئەگەر ئەمە بە سەهو بوو، زۆری پی چووی یا نا، واجیبە تەحییاتەکه لەسەرۆه بخوینیتەوه، ئەگەرنا نوێژەکهی بەتالە، خو ئەگەر هات و بەدەسەنقەست وای کرد ئەوه چاکتر نوێژەکهی بەتالە؛ چونکە ئەم شیۆیه یاری کردنه. ئەم مەسیەلەش پەنھانەو کەم کەس پنی دەزانی.

ئەگەر لەکاتی خویندنی تەحییاتدا نوێژکەر، بو ئەوی جی پی لەژیریدا خوڤ بکات، پشت و سەری بەرو لای قیبلە ئەوەندە دانەواند هەتا گەیشته ئەندازەنی رکووعی کەسێ کە بەدانیشتنەوه نوێژ بکات، ئەمە لە سەر فەرموودەنی (اصح) نوێژەکهی بەتال دەبیتەوه ، کەم کەسێش هەیه خوێ لەم کردەوهیه بپاریزی، بەلی قەولێ هەیه کە دەلی نوێژەکهی بەتال نابیتەوه، بەلام ئەم قەولە لاواز (ضعیف)ە.

هەرۆها سەلامی یەکەم، روکنی نوێژەو، واجیبە بلیت: (السلام علیکم) و، دروست نییه بلیت: (سلام علیکم) بەبی ئەلف لامی تەعریف و، ئەگەر بەدەسەنقەست سەلامی تەرک کرد ئەوه نوێژەکهی بەتالە، خو ئەگەر بە سەهو بوو واجیبە پێش ئەوی بەینی زۆری بکەوی فریای بکەوی و سەلام بداتەوه، با قەسەیهکی کەمیشی لە دەم دەرچووی یا کەمی پشتی

له قبیله کردبی، نهگه رنا نویره کهی به تاله. ههروهها واجیبه ههتا ناخری میمی (علیکم) سینگى بههوه قبیله بی، نهگه رنا نویره کهی به تاله، وه واجیبه سهلامى یه کهم، وهها بخوینى که خوئى گوئى لیوه بی، و نهگه به دهسه نهقهست نه وهنده سووکی بلی که خوئى گوئى لی نه بی نهوه نویره کهی به تاله. ههروهک واجیبه سهلامى یه کهمى له کاتى دانیشندا بی، و نهگه به دهسه نهقهست سهلامه کهی له دانیشندا نه بوو، یانى راکشا، یا ههستایه وه سهلامى دایه وه، نهوه نویره کهی به تاله، خو نهگه به سههوه بوو نهوه واجیبه له پیش نه وهدا که دریره بکیشى دانیشى و سهلام بداته وه، ههچه ند قسه یه کی کهمى کردبی، یا پشتى له قبیله هه لکر دبی. نهگه رنا نویره کهی به تاله. نه دوو کاره که نویره به تال دهکه نه وه دین به بیرداو له م دوو حاله دا رووده دن، یه کهم: کاریکى په له ی وا رووی تی بکا که سه ری لی تیک چی و له بهر بی ناگایى وایزانى سهلامى یه کهمى داوه ته وه. دووهم: ته حیياتى دواى به ته حیياتى یه کهم ده زاننى و به خه یالى خوئى هه لده ستی بو ته واو کردنى باقى نویره کهی، نه نجا ده که ویته وه بیرى که نهو ته حیياته هی دواى بووه. جا له م دوو حاله دا واجیبه دابنیشى و نارام بگرئ نه نجا سهلامه کهی بداته وه نهگه رنا نویره کهی به تاله.

نهگه نویره کهرى بی وه سه وه سه سهلامى دووهمى دایه وه، پیش بهین کهوتنى زور کهوته گومان له وهی که سهلامى یه کهمى داوه ته وه یانا نهوه واجیبه سهلامى یه کهم بخوینى و، پاش نهوه سهلامى دووهمیش بخوینى، چونکه نه م سهلامى دووهمه له کاره سوننه ته کانه و جیگای سهلامى یه کهم ناگریته وه، چونکه نبیه تی نویره له نه سلدا سهلامى دووهم ناگریته وه، نه م سهلامى دووهمه وهختى ده بی که نویره کهر به هوى سهلامى یه کهمه وه له نویره که ده رچوو. نه م سه سه له یه زور په نهان وه، روویش ده دا. نهگه نویره کهرى مه نموم به دهسه نهقهست له پیش سهلامى یه کهمى نیمام سهلامى دایه وه واته: پیش خویندنى میمی (علیکم) له لایه نی نیمامه وه نه م سهلامى دایه وه، نهوه نویره کهى به تال ده بیته وه، ههچه ند نه وه لى سهلامه کهى له گه ل نه وه لى سهلامى نیمامدا جووت بی و به رامبه ری یه ک بن. به لام به رامبه ری هه موو سهلامى مه نموم له گه ل سهلامى نیمامدا نویره که به تال ناکاته وه، به لکو فه زیله تی نویره که ده فه وتینى و نیتر نه فسى نویره کهى به تال ناکاته وه.

به لام به رامبه ری سهلامى دووهمى مه نموم، له گه ل سهلامى دووهمى نیمامدا یا پیش کهوتنى لى، نهوه (خلاف الاولی) یه، سهلامى دووهمى مه نموم که به تال ناکاته وه:

چونکه له پاش دهرچوون له نوټز دست بهم سهلامه کراوه. ئەم مهسئهلانهش په نهانن و زۆر پرووده‌دهن.

سهلامی دووهم بۆ مه‌ئمووم سوننه‌ته با ئیمامه‌که‌ش ته‌رکی بکات. به‌لام ئەگەر مانیعێ په‌یدرابوو، وه‌کو بێ ده‌سنوټزی، یا نه‌مانی کاتی نوټزی جومعه، یا درانی خوف و، نییه‌تی نیشته‌جی بوون بۆ ئینسانی موسافیر، یا ته‌واوبوونی موده‌ی ده‌س پیا هیتانی خوف، یا که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ له‌وه‌دا ماوه‌ی ده‌س پیا هیتانی خوف ته‌واو بووه‌ یا نا؟ ئەوه‌ له‌م حالانه‌دا ئەگەرچی نوټزه‌که‌ی دروسته، به‌لام سهلامی دووهم نه‌ک ته‌نیا سوننه‌ت نییه، به‌لکو حه‌رامیشه، چونکه له‌ حالێ نوټزی جومعه‌که‌دا تا ئەو سهلامه‌ ته‌واو ده‌کا نوټزه‌که‌ له‌ کاتی خوټی تیپه‌ر ده‌کا، له‌ حالێ بێ ده‌سنوټزیه‌که‌شدا وه‌ک ئەوه‌یه‌ که‌ به‌شێ له‌ نوټزه‌که‌ی به‌ بێ ده‌سنوټزی بکات. ئەگەر پاش سهلامانه‌وه‌ ئینسانی بێ وه‌سوه‌سه‌ که‌وته‌ گومان له‌ نه‌کردنی فه‌رزی له‌ فه‌رزه‌کانی نوټز، غه‌یری نییه‌ت و (الله اکبر) ی نوټز دابه‌ستن، ئەوه‌ زیانی نییه؛ چونکه ئەگەر زیانی هه‌بێ، ده‌بیته‌ هۆی ته‌نگ هه‌لچنین به‌ به‌نده‌گانی خوا. خوټه‌گەر له‌ پاش سهلامانه‌وه‌ که‌وته‌ یادی که‌ له‌ پێش (الله اکبر) ی نوټز دابه‌ستندا به‌یه‌قین ده‌سنوټزی بووه، به‌لام که‌وتوو‌ته‌ گومانه‌وه: ئایا بێ ده‌سنوټزی به‌سه‌را هاتوو‌ه‌ یا نا، ئەوه‌ نوټزه‌که‌ی دروسته.

ئەگەر له‌ پاش سه‌لام یه‌قینی بوو که‌ له‌ پێش (الله اکبر) ی نوټز دابه‌ستندا شکی بووه‌ له‌ ده‌سنوټزو، ئه‌و شکه‌ی لانه‌چوو، هه‌تا نوټزه‌که‌ی دابه‌ستوو، ئەوه‌ دیاره‌ که‌ نوټزه‌که‌ی دانه‌مه‌زراوه.

ئەگەر له‌ پێش ته‌واوکردنی ده‌سنوټزدا که‌وته‌ گومانه‌وه: ئایا ده‌ستی شۆریه‌ یا نه، یا مه‌سحی سه‌ری کردوو‌ه‌ یا نه‌ و، گومانه‌که‌ی لانه‌چوو، ئەوه‌ واجیبه‌ دووباره‌ به‌ نییه‌تی لاه‌ردنی بێ ده‌سنوټزی ئەو ئەندامانه‌ بشۆری، یا مه‌سحی سه‌ری بکا و، ئەندامه‌کانی تری پاش ئەوانه‌ش به‌ ته‌رتیب به‌و نییه‌ته‌ بیانشۆری، ئەگه‌رنا به‌و ده‌سنوټزه‌ پێشوو‌ه‌ دانا‌مه‌زری. ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و که‌م جار پرووده‌دا.

به‌لام ئەگەر ئەو گومانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ شۆرینی ئەندام یا مه‌سحی سه‌ری له‌ ناو نوټزدا بۆ په‌یدابوو ئەوه‌ زیانی نییه. في التحفة لابن حجر ما نصح: «فرع. وقع هنا للقاضي ومن تبعه أنه لو شك في أثناء الصلاة في مبطل لطهارته أثر كما لو شك في النية، والمعتمد أنه لا يؤثر. أنتهى».

ئەگەر لە پێش تەواوکردنی دەستنۆژا گومانی بۆ پەیدا بوو لە شۆرینی بەشێ لە بەشەکانی دەستی: ئایا بەتەواوی شۆریوەتی یا نە؟ ئەو دەستنۆژەکە بەتال نابێتەو نوێژەکە دادەمەزێت.

ئەگەر لەپاش تەواوکردنی دەستنۆژا کەوتە گومان: ئایا مەسحی سەری کردووە، یا نییەتی لابردنی حوکمی بێ دەستنۆژی هیناوە، یا نا ئەو ئەم گومانە زیانی نییە.

ئەگەر لەکاتی دەستنۆژدا یەکی لە هۆیهکانی بێ دەستنۆژی لێ روودا، چ بە ئارەزوو یا بە ناچاری ئەو بە نیتتیفاقی هەموو زانایانی ئاین دەستنۆژەکە دەشکێت، بەلام جیاوازی بیروپاکیان لەو هەدایە کە ئایا بەرامبەر شۆردنی ئەو ئەندامانەی شۆردوونی خێرو پاداشی هەیە یا نا؟ (أصح) ئەو هەیه کە ئەگەر شکانەکە بەناچاری بووبی، خێرو پاداشی هەیە، ئەگینا نییەتی.

ئەو براینە!

برانن لە مەرجەکانی دەستنۆژە کە نییەتەکە لە دڵدا بەمینی هەتا دەستنۆژەکە تەواو دەکات، واتە شتێکی وا لە دەستنۆژگرە کەوێ پرونەدا کە دژی ئەو نییەتە بێ: لەبەر ئەوە ئەگەر لەناو دەستنۆژە کەیدا قەستی بپینی دەستنۆژەکە کرد و پاش ئەو پەشیمان بووێوە، ئەوا پێش ئەو دەستنۆژەکە بە یەکی لە ئەسبابەکان بشکێ پێویستە لە سەری دووبارە نییەتی لابردنی حوکمی بێ دەستنۆژی بەمینی بۆ ئەو هەقیقی ئەندامی دەستنۆژی بشۆری، بەلام نیتەر پێویست نییە ئەو هەقیقی زوو شۆردوویە دووبارە بیشۆرێتەو؛ چونکە نییەتی بپینە کە لەو پاشی بەتال دەکاتەو نە کە پێشووێکە، ئەگەر وەها نەکات کە وتم دەستنۆژەکە بەتالە. ئەم مەسەلەش پەنانهو کەم کەم پرووێدا.

ئەگەر، خوانە کەرە، لەناو دەستنۆژدا لە دین وەرگەر، کۆتوپر لەو حالە پێسە پەشیمان بووێوە، ئەو واجیبە دەستنۆژەکە بەتەواوی بگرتەو؛ چونکە ئەو لە دین وەرگەرانه کار لە پێش ئەو دەستنۆژە دەکا. ئەم مەسەلەش کەم پرووێدا.

ئەگەر بە یەقین یا بە گومان خۆی بە پاک و دەستنۆژدار دەزانی، بەلام دوو لایەکی هەبوو لە بێ دەستنۆژی، و، لەبەر ئیحتیاتی دەستنۆژەکە تازە کردووە، ئەگەر پاش ئەم دەستنۆژە بەتەواوی بۆی دەرکەوت لە پێشا دەستنۆژی نەبوو ئەوا ئەم دەستنۆژە

نیاحتیاته‌شی دروست نییه؛ چونکه له کاتی ده‌ست‌نو‌یژه نیحتیاته‌که‌یدا له نییه‌تی لابر‌دنی بی‌ ده‌ست‌نو‌یژیدا دو‌ودل بو‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ست‌نو‌یژی پیش‌و‌یشی نه‌بو‌وه، که‌وابی هه‌ر نو‌یژی به‌و ده‌ست‌نو‌یژه کرد‌و‌یه‌تی به‌ت‌آله، جا له‌به‌ر‌ئه‌مه بو‌ ئەم جۆره حاله‌ وا باشه که له‌پیش تازه‌کرد‌نه‌وه‌ی ده‌ست‌نو‌یژه‌که‌یدا ده‌ست‌نو‌یژه‌که‌ی بشکینی، نه‌وه‌ک نه‌و حاله‌ که نیسته به‌یانمان کرد لئی پ‌وویدا. به‌لام نه‌گه‌ر له پ‌اش ئەم ده‌ست‌نو‌یژه نیحتیاته‌ حالی ده‌ست‌نو‌یژی پیش‌و‌ی مه‌ل‌و‌وم نه‌بو‌و، نه‌وه ئەم ده‌ست‌نو‌یژه نیحتیاته‌ی دروسته، چونکه نیستی‌س‌حابی یه‌قین به‌ شک لاناچی و، نه‌و ده‌ست‌نو‌یژه پیش‌و‌یه‌ی به‌ته‌واو دروست داده‌ن‌ری.

نه‌گه‌ر یه‌ک‌یک که‌وته گومان له‌وه‌ی ئاخ‌و نیسته ده‌ست‌نو‌یژی هه‌یه یا نا و، له هه‌مان کاتدا یه‌قینی هه‌بو‌و که بی‌ ده‌ست‌نو‌یژی به‌سه‌ردا هات‌وه، به‌لام گومانی له‌ودا هه‌بو‌و که ئاخ‌و پ‌اش نه‌و بی‌ ده‌ست‌نو‌یژی ده‌ست‌نو‌یژی گرت‌و‌ه‌ته‌وه یا نا، نه‌جا ناچار بو‌و ده‌ست‌نو‌یژی گرت، نه‌و دو‌ودلیه‌ زیانی نییه نه‌گه‌ر چی له‌پ‌اشانی‌ش به‌ر‌که‌وئ که بی‌ ده‌ست‌نو‌یژ بو‌وه؛ چونکه نه‌سل نه‌وه‌یه که بی‌ ده‌ست‌نو‌یژی‌که‌ی مابی، که‌وابو‌و نه‌و ده‌ست‌نو‌یژه‌ی گرت‌و‌یه‌تی دروسته و نو‌یژه‌که‌ی پ‌است و ته‌واوه. ئەم دو‌ومه‌سه‌له‌یه‌ش په‌نه‌ان و که‌م پ‌و‌وده‌ن.

نه‌گه‌ر که‌وته گومان‌ه‌وه ئایا ده‌ست‌نو‌یژی هه‌یه یا نا، به‌ جۆری هه‌ردوو لایان- ده‌ست‌نو‌یژداری و بی‌ ده‌ست‌نو‌یژی- وه‌ک یه‌ک بو‌ون نه‌وه واجیبه ده‌ست‌نو‌یژی خ‌وی به‌ته‌واوی بشکینی، بو‌ نمو‌ونه ده‌ست له‌ عه‌وره‌تی بدا تا ده‌ست‌نو‌یژه‌که‌ی بشکی، نه‌جا نییه‌تی لابر‌دنی حو‌کمی بی‌ ده‌ست‌نو‌یژی به‌ینیت و ده‌ست‌نو‌یژ بگ‌ری، نه‌گه‌ر نا نه‌و ده‌ست‌نو‌یژه‌ی به‌ت‌آل ده‌بی، چونکه به‌پ‌استی نازانی که ده‌ست‌نو‌یژی هه‌یه یا نا، دیاره نییه‌ت له‌گه‌ل دو‌ودلیدا نابی، ئەم مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و زۆر جار پ‌و‌وده‌دا. نه‌گه‌ر یه‌ک‌یک دو‌و فه‌رزی نو‌یژی کرد به‌ دو‌و ده‌ست‌نو‌یژ، چ ده‌ست‌نو‌یژی دو‌وم بو‌و لابر‌دنی بی‌ ده‌ست‌نو‌یژی بو‌وبی یا بو‌و تازه‌کرد‌نه‌وه‌ی ده‌ست‌نو‌یژو، له پ‌اشاندا لای یه‌قین بو‌و که مه‌س‌حی سه‌ری له یه‌ک‌یک له ده‌ست‌نو‌یژه‌کاندا جیبه‌جی نه‌کرد‌وه، به‌لام نازانی کامیانه، نه‌وه هه‌ردوو نو‌یژه‌که‌ی به‌ت‌آله‌و، پ‌ی‌ویسته له‌گه‌ل نییه‌تی لابر‌دنی بی‌ ده‌ست‌نو‌یژیدا مه‌س‌حی سه‌ری بکا و، هه‌ردوو پ‌تی بشۆری و هه‌ردوو نو‌یژه‌کانی بکاته‌وه؛ چونکه د‌نیا‌یه له‌وه‌ی که مه‌س‌حی سه‌ری به‌جی ه‌یش‌ت‌و‌وه، به‌لام نازانی له ده‌ست‌نو‌یژی کام نو‌یژیاندا بو‌وه خ‌و نه‌گه‌ر له پ‌اش ده‌ست‌نو‌یژی دو‌وم بی‌ ده‌ست‌نو‌یژ بو‌و، نه‌و‌جا که‌وته‌وه بیری که

مهسحى سهرى تهر كى كر دووه، ئه وه واجيبه ههر له سهروه به ته واو ده ستنويز بگرى و، ههر دوو نويزه كان بگيرتته وه؛ چونكه به هوى به تالبورنه وهى ده ستنويزى دووهم حوكم به به تالبورنه وهى ده ستنويزى يه كه ميش ده دين، چونكه نازانى مهسحى سهرى له ده ستنويزى دووهمدا تهر كى كر دووه يا له يه كه مدا. ئهم دوو مهسه له يه شيوه ي يه كه ميان زور په نهانه و شيوه ي دووهميان په نهانه و زوريش رووده دا.

هروه ها به م بونه يه وه دوو شيوه ي تر تان عهرز ده كم چونكه په نهان و پى نه زانراون: شيوه ي يه كه م ئه وه يه ههر كاتى زنى له ناو نويزه كه يدا حه يزى پيدا هات كوتوپر نويزه كه ي به تال ده بيتته وه و حه رامه ته واوى بكا، چونكه خويندى قورنان له حالى حه يزدا، له گه ل زانين به حه راميه كه دا، به گونا هى گه وه ده ژميردرى، جا ئه گه ر له نويزى عه سردا تى كه وت و، به قه در نويز و موقه ديماتى نويز و هخت تى په ريبوو ئه وه پاش پاكبوونه وه له سهرى واجيبه ئه وه نويزى عه سره به قهزا بگيرتته وه، چونكه مادام پيش تي كه وتنه كه ي ئه وه نده ي و هخت به ده سته وه بووه كه بتوانى نويزى عه سرى تيدا بكا، ئه وه له م دواخستنه دا به موقه سير (تاوانبار) ده درتته قه لم و، وه ك و تمان نويزى عه سره كه ي دمگيرتته وه. شيوه ي دووهم ئه وه يه ههر كاتى به قه در (الله اكبر)ى نويزدا به ستن له ومختى نويزى عه سر مابوو، كه زنه كه پاك بوويه وه، ئه وه له پاش خو شور دن نويزى عه سرو نويزى نيومر ويشى له سه ر واجيبه قه زايان بكا ته وه، چونكه وهختى عه سر وهختى نيومر ويشه له هه ندى كاتدا، هروه ها ئه گه ر له دواكاتى نويزى عيشادا پاك بوويه وه، تهنيا ئه وه نده ي (الله اكبر)ى نويزدا به ستنى مابوو، هه ميسان له پاش خو شور دن نويزى مه غريب و عيشايشى له سه ر واجيبه به قهزا بيانكا ته وه.

براكانم! گيرانه وهى ئهم دوو نويزه پيشووه، واته: نيومر و به هوى عه سره وه مه غريب به هوى عيشاوه، دوو حيكمه تى تيدا يه: يه كه م ئيحتيات چونكه له وان يه ئه وه ژنه ههر له وهختى نويزى نيومر ودا يا له ومختى نويزى مه غريدا حه يزه كه ي ته واو بووى و به خوى نه زانيبى. دووهم ئه وه يه كه نويزى نيومر و تا بى عى نويزى عه سره نويزى مه غريب تا بى عى نويزى عيشا يه له (جمع التاخير)دا. ئهم دوو مهسه له ش په نهان و ناديارين و زور رووده دن.

ئه گه ر نويزه كه به عه مدى تهر كى روكنى قهولى كر د بؤ سوننه تى قهولى وه كو برينى سووره تى فاتيحه بؤ خويندى «اعوذ بالله من الشيطان الرجيم» ئه مه زيانى نييه

کردو گه‌یشته عاستی وه‌ستان، یا له‌وه‌ستانه‌وه نزیکتر بوو تادانیشتن، نه‌جا به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه بو دانیشتن، نه‌وه نویژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه له‌بناغه‌دا به‌عه‌مدی ته‌رتیبی نویژه‌که‌ی بریوه و گۆریوه‌تی.

نه‌گه‌ر نیمام یا نویژ به‌ته‌ن‌ها کردو، له‌به‌ر بی‌تاقه‌تی، یا له‌به‌ر هۆیه‌کی تر به‌عه‌مدی له‌ناو ته‌حییاتی یه‌که‌مدا هه‌ستا، نه‌گه‌ر له‌راوه‌ستان نزیکتر بوویه‌وه، به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه، نه‌وه نویژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه شتیکی زیاد کردووه که یاسای نویژه‌که‌ی گۆریوه. خو نه‌گه‌ر له‌دانیشتنه‌وه نزیکتر بوو، یا نزیکی له‌دانیشتن و راوه‌ستانه‌وه، وه‌ک یه‌ک بوو، به‌عه‌مدی گه‌رایه‌وه، نه‌وه نویژه‌که‌ی دروسته، نه‌گه‌ر به‌سه‌هوو گه‌رایه‌وه نه‌وه هه‌میسان نویژه‌که‌ی دروسته؛ چونکه زیادکردنی کارئ له‌جینسی کاره‌کانی نویژ به‌سه‌هوو نویژه‌که به‌تال ناکاته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر له‌پیش ته‌واوکردنی ته‌حییات که‌وته‌وه بیری که به‌عه‌مدی (ته‌حییات)ی ته‌رک کردووه به‌سه‌هوو گه‌راوه‌ته‌وه نه‌وه واجیبه کوتوپر هه‌ستی بو راوه‌ستان، نه‌گه‌ر نا نویژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، وه نه‌گه‌ر به‌سه‌هوو ته‌حییاتی یه‌که‌می ته‌رک کردو، له‌راوه‌ستانه‌وه نزیکتر بوویه‌وه، نه‌جا به‌سه‌هوو گه‌رایه‌وه نه‌وه نویژه‌که‌ی دروسته، به‌لام نه‌گه‌ر له‌پیش ته‌واوکردنی ته‌حییاتدا که‌وته‌وه یادی که به‌سه‌هوو گه‌راوه‌ته‌وه، نه‌وه واجیبه کوتوپر هه‌لسیته‌وه بو راوه‌ستان، نه‌گه‌ر نا نویژه‌که‌ی به‌تال. نه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و پتویسته بیزانن. وه نه‌گه‌ر به‌عه‌مدی راسته‌وه‌بوو له‌ته‌حییات، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی وانه‌بوو که به‌کارئ، بو نمونه: مه‌به‌ستی نه‌وه بوو هه‌ستی و بگه‌رتنه‌وه بو ته‌حییات، یا هر مه‌به‌ستی یاریکردن بوو، نه‌وه هر به‌راست بوونه‌وه که نویژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، چونکه ته‌نیا ده‌ستکردن به‌شتیکی وه‌ها نویژ به‌تال بکاته‌وه، نویژه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه.

نه‌گه‌ر مه‌سبووقئ نویژی دابه‌ست، له‌کاتی‌کدا که نیمام له‌ته‌حیاتی داویدا بوو، واجیبه گورج دابنیشئ مادام نیمام سه‌لام نه‌داته‌وه که‌وابیت نه‌گه‌ر دانه‌نیشئ و زیاتر له‌کاتی دانیشتنی نیستیراحت راوه‌ستی به‌پتوه، نه‌وه چ دانیشتئ و چ دانه‌نیشئ، مادام به‌عه‌مدی بی و پتی بزانی، نویژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه، نه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نه‌انه‌و که جار رووده‌دا.

نه‌گه‌ر مه‌سبووق نویژی دابه‌ست و، پاش دابه‌ستنی نویژه‌که‌ی نیمام سه‌لامی دایه‌وه، نه‌وه که‌سه به‌پادا‌شتی جه‌ماعه‌ته‌که ده‌گا، به‌لام نیتیر نابئ دابنیشئ؛ چونکه سه‌لامی داوه‌ته‌وه، به‌ته‌واو‌بوونی میمی (علیکم) له (السلام علیکم)ی یه‌که‌م نیقتیدا ته‌واو ده‌بی،

واته: نهگەر مهئموومه که دابنیشی نوێژهکەى بهتال دهبیتهوه، ئەم مهسەلهش په‌نهانه‌و
پرویش ده‌دا.

نهگەر مروۆفینکی وه‌ها که پاراو دوودل نه‌بووه، گومانى په‌یدا کرد: ئایا له‌ نوێژى
نیوه‌پۆدا چوار پکاتی کردوه یا سى؟ نه‌وه واجیبه‌ خۆى بگه‌یینه‌یه‌وه به‌ یه‌قین، واته: نه‌و
پکاته که دوودله‌ له‌ کردنى بیکاته‌وه، نه‌گه‌رنا نوێژهکەى به‌تاله‌. نه‌گەر یه‌کێک له‌ ده‌ره‌وه‌ى
نوێژکه‌ران ناگادارى کرد که نه‌وه‌نده‌ پکاته‌ت کردوه، نه‌وه‌ نابى دواى قسه‌کەى بکه‌وى،
مه‌گەر خۆى بیر بیکاته‌وه‌و، به‌دلنیاى بزانى قسه‌ى کابرا راسته‌، یاخۆ نه‌وانه‌ى که
ناگاداریان کردوه بگه‌نه‌ ژماره‌ى ته‌واتور که لای که‌مى پینج که‌سه، له‌م حاله‌ته‌دا
دواکه‌وتنى نه‌و ناگاداریه‌ واجیبه‌.

نهگەر یه‌کى له‌ مه‌ئموومه‌کان به‌ (سبحان الله) ئیمامى ناگادار کرد، به‌لام ئیمام بیرى
نه‌کرده‌وه، ئیتر نه‌و مه‌ئموومه‌ دروست نییه‌ خۆى دواى ئیمامه‌کەى بکه‌وى، به‌لکو واجیبه
نییه‌تى جیابونه‌وه‌ى لى بێنى. جا نه‌گەر نه‌مه‌ له‌ ته‌حیياتى دوایدا پرووى دا دووباره
ده‌بى یا نییه‌تى جیابونه‌وه‌ له‌ ئیمام بێنى و بۆ خۆى نوێژهکەى ته‌واو بکا، یاخۆ له
ته‌حیياتدا به‌مینیته‌وه‌ چاره‌پى ئیمام بکات هه‌تا پنى ده‌گا، نه‌نجا له‌پاش نه‌و سه‌لام
بداته‌وه، خۆ نه‌گەر یه‌کى له‌م دوانه‌ى نه‌کرد نه‌وا نوێژهکەى به‌تال ده‌بیته‌وه. ئەم
مه‌سەله‌ش په‌نهان و نادیارى.

نهگەر مه‌ئموومه‌کان ئیمامیان ناگادار کرده‌وه له‌ سه‌ر شتى، وه‌کو نه‌وه‌ى که هه‌موو
هه‌ستن بۆ پاره‌ستان، نه‌گەر ژماره‌ى نه‌و مه‌ئموومانه‌ گه‌یشتبوه‌ نه‌ندازه‌ى ته‌واتور، واته
له‌ پینج که‌س که‌متر نه‌بوون نه‌وه واجیبه‌ ئیمام وه‌ک نه‌وان په‌فتار بکا. نه‌گەر مروۆفینکی
عادل واته: مروۆفینکی تاعه‌تکارى پارێزگار له‌گوناح، نوێژکه‌ریکی ناگادار کرد که
پوشاکه‌کەى یا به‌رمالى نوێژهکەى یا له‌شى پیسه‌ یا که‌سینکی ناگادار کرد که ده‌یه‌وى
نوێژ دابه‌ستى، نه‌وه واجیبه‌ قسه‌کەى قبوول بکا، نه‌گەر چى کابرای ناگادار کرد خۆى
شتى وه‌هاى نه‌یه‌ته‌وه‌ بیر. هه‌روه‌ها نه‌گەر ناگادارى کرد به‌ کرده‌وه‌یه‌ک که نوێژ به‌تال
بکاته‌وه له‌م حاله‌ته‌شدا واجیبه‌ نه‌و نوێژه بگه‌یینه‌وه که به‌و حاله‌وه‌ کردویه‌تى، نه‌گەر
وهخت مابوو، خۆ نه‌گەر وهختى تێپه‌ریبوو نه‌وا به‌قه‌زای بگه‌یینه‌وه، نه‌گەر به‌ گوێى نه‌کرد
نه‌وه به‌ (تارك الصلاة) ده‌دریته‌ قه‌له‌م. ئەم مه‌سەله‌ش په‌نهان و نادیاره‌.

نه‌گەر یه‌کێک یه‌قین یازهننى نه‌بى که کاتى نوێژ هاتوه‌، به‌لکو ته‌نیا (شک)ى بوو و

نويزه‌كه‌ی كرد، نه‌وه نويزه‌كه‌ی دانامه‌زری، نه‌گه‌ر چی له پاش سه‌لامدانه‌وه‌ی نويزه‌كه‌يشی بوی ده‌رکه‌وئێ که نويزه‌كه‌ی له وه‌ختی خویدا بووه؛ چونکه له عیباده‌تدا دووشت جیگای ئیعتیباره، یه‌ک: واقع، دوو: باوه‌ری نويزه‌که‌ر. جا کاتئ هیچ کام له‌مانه نه‌بوو نه‌وه نه‌وه عیباده‌ته دروست نییه. نه‌م مه‌سیه‌له له دیهاتدا زۆر پرووده‌دا؛ ناگادارم که له وه‌زری زستاندا نه‌هلی جه‌ماعه‌ت به‌تایبه‌تی جه‌ماعه‌تی دیهات له نويزی به‌یانیا‌ندا هه‌ندیکیان ده‌لێن: هیشتا شه‌وه، هه‌ندیکیشیان ده‌لێن: نه‌خیر رۆژه و غا‌لبیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که رۆژه. جا ئیمامی ئیحتیات نه‌که‌ر به‌قه‌سه‌ی زوربه‌که‌ ده‌کا که ده‌لێن رۆژه و نويزه‌که‌ داده‌به‌ستئ و، نه‌وه مه‌ئموومیا‌نه‌ش که وتوویانه: هیشتا شه‌وه له‌گه‌ل نه‌وانی تردا نییه‌ت دینن و نويزی جه‌ماعه‌ت ده‌که‌ن، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نويزه‌که‌یان دانامه‌زری و، ئیمامه‌که‌ش چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک راناوه‌ستئ هه‌تا نه‌مانیش بینه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که رۆژه، هه‌روه‌ها پیشیان نالئێ که نويزه‌که‌یان دانه‌م‌زراوه، جا تاوانی نه‌وه له نه‌ستۆی نه‌وه‌ جوژه ئیمامه‌یه.

نه‌گه‌ر نويزه‌که‌ر به‌شێوه‌ی گالته‌ ته‌له‌فوزی کرد به‌یه‌ک حه‌رف، یا کاریکی سووکی کرد، یا پئێ که‌نی، نه‌گه‌ر چی تاقه‌ حه‌رفیکی لێوه‌ ده‌رنه‌که‌وئێ، نه‌وه نه‌وه نويزه‌ به‌تالنه، چونکه گالته‌ بۆ نويزه‌ ناشئ، له‌به‌ر نه‌وه نويزه‌که‌ر وا له دیوانی خوادا مونا‌جات ده‌کات و، پئویسته به‌ نه‌ده‌ب بئێ چاوه‌رپئێ ئیحسانئ خوا بئێ. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر نويزه‌که‌ر له نويزه‌که‌یدا به‌ده‌سه‌نقه‌ست دوو حه‌رفی له حه‌دیسی قودسی وت، چ جایی که‌لامی به‌شه‌ر و نه‌وه دوو حه‌رفه‌ یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک بن، هه‌رچه‌ند مه‌عنایشیان لئێ ده‌رنه‌که‌وئێ، نه‌وه نويزه‌که‌یان به‌تالنه، به‌لام زیادکردنی (یا) له‌سه‌ر «إیها‌ النبئ ورحمة‌ الله» زیانی نییه‌ و نويزه‌ به‌تال ناکاته‌وه.

وفی‌ التحفة: « زیاده‌ (یا) قبل (إیها‌ النبئ) غیر مبطل کما أف‌تی به‌ شیخنا» أنته‌ی. وزاد الشبراملسی «وأن‌ کان عامداً عالماً» أنته‌ی.

واته: شیخی ئیبنو حه‌جه‌ر له (تحفه) که‌یدا وتویه: زیادکردنی (یا) له پئیش (أیها‌ النبئ) نويزه‌ به‌تال ناکاته‌وه، هه‌روه‌کو شیخمان فتوا‌ی پئێ داوه. شبراملله‌سیش لئێ زیادکردووه‌و وتویه: با به‌عه‌مدی و پئێ زانی‌نیش بیکه‌ا.

نه‌گه‌ر مه‌ده‌دی له سه‌ر حه‌رفئ زیادکرد که مه‌ده‌دی نه‌بوو، نه‌وه نويزه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه؛ چونکه با نه‌وه مه‌ده‌یه‌ یه‌ک حه‌رف بئێ له حوکمی دوو حه‌رفی به‌دوا‌ی یه‌کدا

هاتودایه، به‌لام نهو مه‌دهیه که نویژ به‌تال ده‌کاتوه مه‌دهه له سهر حه‌رفیکی قورئان مادام مه‌عنا نه‌گۆرپئ نویژ به‌تال ناکاته‌وه وهک (شبراملسی) وتوویه؛ چونکه (ته‌جويد) به‌تایبه‌تی هی قورئانه‌و، له بناغه‌دا مه‌دهه شایانی قورئانه‌و، به‌مه‌رجیک مه‌عنا نه‌گۆرپئ شتیکی لائیقه‌و زیانی نییه، به‌پنجه‌وانه‌ی مه‌ده‌ی غه‌یری قورئان وهک مه‌دهه له ته‌حیاتدا.

ئه‌گهر به‌هۆی کۆکه‌وه یا به‌هۆی گریانی که له‌بهر غه‌له‌به‌ی ترسی خودا نه‌بی، دوو حه‌رف له نویژ‌که‌روهه دهرکه‌وت نه‌وه نویژ‌که‌ی به‌تاله‌ ده‌بیته‌وه.

ئه‌گهر کۆکه یا شتی وهک کۆکه زۆر بوو و زال بوو به‌ سهر نویژ‌که‌ردا و نه‌و حه‌رفانه‌ که له‌وه‌وه په‌یدا ده‌بوون به‌عورف و عاده‌ت که‌م بوون نه‌وه زیانی نییه و نویژ‌که‌ی به‌تال ناکاته‌وه. به‌لام (ئه‌سنه‌وی) خوای لی رازی بی، فه‌رموویه: راست نه‌ویه که به‌هۆی کۆکه‌و پژه‌وه‌و هاوچه‌شنی نه‌مانه‌وه نویژ به‌تال نابیته‌وه، با حه‌رفی زۆریشیان لی په‌یدا بی، چونکه خۆپاراستن له‌مانه‌ له‌ توانادا نییه.

هه‌روه‌ها ئه‌گهر به‌هۆی کۆکه‌وه نه‌یده‌توانی سووره‌تی فاتیه‌ه یا زیکرکی واجب بخوینی و، له‌م حاله‌ته‌دا نویژ‌که‌ره‌که کۆکی هه‌تا قورپی به‌ر بی و بتوانی فاتیه‌ه یا زیکرکه‌ه بخوینی، ئه‌گهر نه‌و حه‌رفانه‌ که له‌وه‌وه په‌یدا بوون که‌م بوون، نه‌وه مه‌عزوره‌و نویژ‌که‌ی به‌تال نابیته‌وه، به‌لام ئه‌گهر که‌م نه‌بوون نه‌وه نویژ‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه.

«في التحفة: نعم بحث الاسنوی أستثناء الجهر باذکار الانتقالات عند الحاجة إلى أسمع المأمومين، إی بأن تعذرت متابعم له الا به أنتهى». ئه‌گهر ئیمام (ئحه‌ئحه‌ی) کردو، دوو حه‌رفی لیوه په‌یدا بوو نه‌وه واجب نییه مه‌ئمووم نییه‌تی جیابوونه‌وه له ئیمام به‌ینی، چونکه له‌وانه‌یه نه‌و کۆکه‌ی ئیمامه‌ له‌بهر عوزری بی، به‌لی ئه‌گهر نیشانه‌ی نه‌وه هه‌بوو که به‌ بی عوزر کۆکیوه، نه‌وه واجب له‌ سهر مه‌ئموومه‌که نییه‌تی جیابوونه‌وه به‌ینی، ئه‌گهرنا نویژ‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه.

ئه‌گهر ئیمام له‌ فاتیه‌دا له‌ سووره‌تی پاش فاتیه‌دا غه‌له‌تیکی کرد که مه‌عنا‌ی ده‌گۆرپئ نه‌وه واجب نییه مه‌ئموومه‌که گورج نییه‌تی جیابوونه‌وه له ئیمام بینی به‌لکو چاره‌پری بکات هه‌تا ئیمام ده‌گاته‌ حالی ئیعتیدال، نه‌و کاته ئه‌گهر ئیمام بیرى کرده‌وه و غه‌له‌ته‌که‌ی چارکرد، واته‌ سه‌رله‌نوئ ده‌ستی به‌ خۆیندنه‌وه‌ی کرد نه‌وه ته‌واوه، ئه‌گهرنا

پښوېسته نښه تی جیابوونه وه له نیمام بڼی. تله فوز به یه حهرف زیانی نییه، نهگر مهعنا بگه یه نی، وهکو (ق) له زمانی عه ره بیدا به واتای (بپاریزه)، یا وهک (ن=نه) له کور دیدا، واته: (نا).

نوږږ به یهک کاری (فاحش) ی له غه یری جینیسی کاری نوږږ، چ عه مدی بی و، چ غه یره عه مدی، به تال ده بیته وه وهکو باز و هه لمهت.

به لام نهگر به عه مدی یا به سه هوو کاریکی نافاحشی کرد، نه وه نوږږه کی به تال نابیته وه، مهگر له عورفدا بی بی به سی کاری یهک له دوا ی یهک. خو نهگر عه مدن سی کاری سووکی کرد، وهک جوولاندنه وهی په نجه کانی، به بی جوولاندنه وهی به رو پشتی ده ست، نه وه زیانی نییه، مهگر نه و کاره سووکه له پروی گالته کردن و بی نرخ کردنی عیباده ته که وه بی، نه وه بیگومان نوږږه کی به تال ده کاته وه. نهگر به بی عوزر سی جار زمانی به ته واوی له ده میدا جوولاند، نه وه نوږږه کی به تال ده بیته وه و، نهگر دهستی یا پی پی یا سه ری یا پیلووی چاوه کانی یا نه ژنوی یا شه ویله کانی، که دوو نیسکی نه م لاو نه و لای دهن، به عه مدی سی جار له سه ره یهک جوولاندنه وه به بی عوزر نه وه نوږږه کی به تال ده بیته وه.

ههروه ها نهگر سی جار له سه ره یهک تفی له ده می فری دا ، له گه ل جوولاندنی ده میدا دیسان نوږږه کی به تال ده بیته وه. وه نهگر سی جار په نجه کانی له گه ل به رو پشتی ده ستیدا جوولاندنه وه، نوږږه کی به تال ده بیته وه، مهگر له کاتی له ش خوراندنی خویدا، که به بی نه و خوراندنه نارام نه گری، واته: گه رو دهی بیرو یا گه رو لی بووی، نهگر نا نوږږه کی به تال ده بیته وه.

نهگر عه مدن له رکوعدا یا له ئیعتیدالدا یا له سوجه کاندا یا له دانیشتنی نیوانیاندا ته رکی نارامی و ئیتمینانی کرد، واته: به په له و بی نارامگرتن به جیی هینان نه وه نوږږه کی به تال ده بیته وه.

نهگر له نوږږی سونه تدا ته رکی ئیعتیدالی کرد، یا ته رکی دانیشتنی نیوان سوجه کانی کرد له ویشدا نوږږه کی به تال ده بیته وه.

براکان! نه م کرده وه ناشیرینانه که دهن به هوی به تال بوونه وهی نوږږ هه مووی له بهر بی خشوعی نوږږه که کانه؛ ته ماشا ده کن که له کاتی نوږږ کردندا، وهکو بالنده یهک

دەنوك بە دانەى دانەوئەدا بەدا، وەها سوجده دەبەن، لەمە عەجايەبتر ئەوێهە كە مەنموم لەكاتى مەنمومیدا خوێ ناگرئى كە دواى ئىمامەكەى رېكوع و سوجده ببا، بەلكو پېش ئىمامەكەى دىكەوئى، كەچى ھەرچى بكات تا ئىمام سەلام نەداتەوہ ناچارە لەگەلیدا بمىنئیتەوہ! ئەوہش بزائن كە لای كەمى ئىتمىنان لە رېكوع و ئىعتىدال و روكنى تردا ئەوہندەوہ كە ئەندامى ئىنسان لە جموجوول بگەوئى و نارام ببئى، ئەگەرنا نوێژەكەى بەتال دەبئیتەوہ.

پىويستە روكنى كورتى وەكو ئىعتىدال پاش ئەو زىكرەى بوئى دانراوہو تىايا دەخوئىرئى، لە ئەندازەى خوئىندنى فاتىحەكەى زياتر تىيدا نەمىنئیتەوہ، ھەرەوہا لە دانىشتنى نىوان سوجدەكاندا زياد لە ئەندازەى تەحىياتى واجىب درىژەى پئى نەدا، ئەگەر لەمانە زياتر دەرىژەى پئى بەدات ئەوہ نوێژەكەى بەتال دەبئیتەوہ، مەگەر لە قنوتى نوئىزى سبەپنىدا، يا لە ئىعتىدال و دانىشتنى نىوان سوجدەكانى (صلاة التسبيح) دا، كە لەمانەدا درىژەپىدان زىانى نىبە، ھەرەوہا درىژەپىدانى روكنى كورت، ئەگەر بەسەھوو يا بە لە بىرچوونەوہ بئى، زىانى نىبە و نوئىژ بەتال ناكاتەوہ بەلام درىژەدان بە روكنى درىژ ئەوہ حوكمەكەى ئەمەى: فى التحفة، فى مبحث مبالغة الامام فى الانتظار:

«والا بأن كان لو وزع على جميع أفعال الصلاة لظهر له أثر محسوس فى كل على أنفرادہ كرہ...»

بۆ نمونە: ئەگەر ئىمام لە رېكوعدا بەقەدەر سەعاتك مایەوہو خەرىكى دوعا خوئىندن بوو، ئەگەر ئەو سەعاتە بەش بگەینەوہ بە سەر ئىعتىدال و دوو سوجدەكە و دانىشتنى نىوان سوجدەكاندا، ھەرىكەكەى لەوانە چارەكەكى بەردەكەوئى، واتە: لەھەموو يەككە لەوانەدا مانەوہى زۆر دەردەكەوئى، بىگومان چاوەروانى وەھا لەلایەن ئىمامەوہ مەكرووہو، فەزىلەتى جەماعەتەكە دەفەوتىنئى.

فى التحفة:

«وأما منفرد أحس بداخل يريد الاقتداء به فينتظره، ولو مع تطويل؛ إذا ليس ثمة من يتضرر به» انتهى.

ھەرەوہا (ابن قاسم) دەفەرموئى: دوور نىبە بلىين بۆ نوئىژكەرى بەتەنیا سوننەتە چاوەرپئى خەلكى خارج بكا بۆ بەجىھتەننى جەماعەت، ئەگەرچى ببئى بەھزى

دریژہ پیدان، ہتا نویژہ کی بہتہ نیا نکا، بہشکو یہ کیک بی و، نویژہ کی لہ گہ آدا بکا
بہ جماعت و، بگاتہ پایہی جماعت.

ئہ گہر نویژہ کر لہ دانیشتنی بہینی سوجدہ کاندہ لہ سہر ہینہ تی (تمکن) نووست ئہ وہ
دہستنویژہ کی ناشکی و نویژہ کی دروستہ ئہ گہر نووستہ کی زیاتر لہ ئہ اندازی
تہ حیاتیاتیک دریژہ نہ کی شی، ئہ گہر نا نویژہ کی بہتال دہ بیتہ وہ؛ ئہ مہ سہلہش پہ نہانہ.

ہر وہا ئہ گہر بہ غافلئ بہ لای چہ پدا یا راستدا خوی ہل سوورانہ بہ جوئی کہ سینہی
لہ قبیلہ و مرگہرا ئہ وہ نویژہ کی بہتال دہ بیتہ وہ، جا ہر لہ بہر نیحتیات چاک وایہ کہ
ئینسان لہ کاتی ہستانہ وہ لہ سہر ہردو دہست راست بیتہ وہ نہ وہ کہ سینہی لہ قبیلہ
ہل سوورئ و نویژہ کی بہتال بیتہ وہ.

ئہ گہر چو بہ رکوعدا و عہمدن ہردو ئہ ژنوی خوی چہ ماندہ وہ بہ نہ ویک کہ
ہردو سمتی چوون بہ ناودا ہتا بہری دہستہ کانی گہیشتنہ ئہ ژنوکانی ئہ وہ ئو
رکوعہی بہتالہ، چونکہ پیویستہ بہ شیوہی عادتہی بہری دہست بہ ئہ ژنؤ بگات لہ
رکوعدا، جا ئہ گہر نہ گہراپہ وہ بؤ سہر شیوہی عادتہی ئہ وہ نویژہ کی بہتالہ. ئہ م
مہ سہلہش لہ وانہیہ زور پویدا. بہ لام ئہ گہر ئو و ہزعی بہ سہوو یا بہ نہ زانین
بہ سہردا ہات ئہ وہ ئہ گہر پیش ئہ وہی بگات بہ رکوعی رکاتی دواپی کہ و تہوہ بیرئ یا
زانستی و، گہراپہ وہ بؤ رکوع، ئہ و ئو رکوعہ بہ راستی بہ جئ دینی و، لہ سہر ئہ وہ
نویژہ کی تہ واد دہکا. خو ئہ گہر پاش گہیشتن بہ و رکوعہ ئاگادار بوو ئہ و پیویستہ ئہ م
رکوعہ بہ رکوعی پیشو دابئی، واتہ: رکاتی زیادہ بگات ئہ گہر نا نویژہ کی بہتالہ.
بہ لام سوننہ تہ سوجدہی سہوو بہری. ئہ مہ سہلہش پہ نہانہ.

ئہ گہر میزہری سہری لہ سہر تہوئی بوو و لہ سہر ئہ وہ سوجدہی برد، واتہ: بہ عہمدی
ئو میزہریہ دور نہ خستہ وہ ئہ وہ نویژہ کی بہتالہ. بہ لام ئہ گہر عہمدی نہ بوو، ئہ وہ
ئہ گہر لہ پیش ئہ وہدا کہ سہر بہرز بکاتہ وہ خہ بردار بوو ئہ وہ واجیبہ میزہرکہ لہ تہوئی
دور بختا وہ، یا سہری بہ لایہ کدا راکیشئ ہتا میزہرکہ لہ سہر تہوئی لادہ چئ و،
تہوئی بہ پروتی دہنیشیتہ سہر سوجدہ گاکی و ئارامیش کہ شرتی سوجدہ کہ یہ تی
جیبہ جئ بیئ، ئہ وسا سہری لہ سوجدہ گاکی بہرز بکاتہ وہ، ئہ گہر نا نویژہ کی بہتال
دہ بیتہ وہ، چونکہ زیاد کردنی کارئک لہ جینسی کارہ کانی نویژہ بہ عہمدی نویژہ بہتال
دہ کاتہ وہ.

فی التحفة مع المتن: «ولو فعل في صلاته غيرها اي غير أفعالها، ان كان المفعول من جنسها اي جنس أفعالها التي هي ركن فيها كزيادة ركوع أو سجود، وإن لم يطمئن فيه، ومنه أن ينحني الجالس إلى أن تحاذي جبهته ما أمام ركبتيه، ولو لتحصيل توركه أو أفتراشه المندوب، كما هو ظاهر؛ لان المبطل لا يغتفر للمندوب، بطلت، الا أن ينسى أو يجهل» أنتهى. خولاسه ی که لام: کردنی روکنی زیاد، نه گهرچی (طمأنینه) شی تیدا نه بی، نوژمه که به تال ده کاته وه، مه گهر نه و زیاده یه بو به سه رگرتنه وه ی روکنیکی تهرک کراو بی نه وه زیانی نییه. وه کو نه وه نوژمه که ری له کاتی راوه ستاندا بکه ویته گومان: ناخو له رکاتی پیشوودا رکوعی بردووه یا نا؟ جا گورج رکوعی برد له گهل نارام گرتندا، نه نجا له رکوعه که دا بو ی دهرکه وت که له کاتی خو یا رکوعی بردووه و نارامیشی گرتووه، راوه ستانه که ی راوه ستانی ئیعتیدال بووه له گهل نارام گرتندا، نه وه ده بی له م رکوعه دووه مه دا نه گهر یته وه بو ئیعتیدال به لکو کوتوپر دانه ویته وه بو سوچه، نه گهر نا روکنیکی زیاده ی بو پهیدا ده بی، به لام نه گهر نوژمه که ره که له بیرى چوو یا نه زان بوو دووباره هه ستایه وه بو ئیعتیدال و له پاش ئیعتیدال دانه و بییه وه بو سوچه، نه وه نوژمه که ی به تال نابیته وه؛ چونکه نه وه ی شتی له بیر ده چی یا نه زانه عوزری ره وایه. نه م مه سه له یه ش وردو، له هه ره مه ی خه لک شاراو یه.

یاخو پاش بیره اتنه وه که ی له م رکوعه دووه مه دا هه ستایه وه بو قیام له بهر خاتری په یرو ی کردنی ئیمام، که له ئیعتیدالدا بوو، له م کاته شدا نوژمه که ی به تال نابیته وه. نه م مه سه له ش په نه انه.

دیاره له عیباره تی (من جنسها) ی توحفه و مه تنه که ی نه وه و مرده گیرى که زیاد کردنی سوننه تیک، وه ک بهر زکردنه وه ی هه ردوو ده ست له غه برى شوینی خویدا، نوژ به تال ناکاته وه، نه مه ش شتیکی راسته هه ره وه کو له شهرحی ئیرشاددا باس کراوه. هه ره وه ها واجیبه نوژمه که له هه موو سوچه یه که دا هه ندئ له ته ویلی و هه ردوو نه ژنو ی و هه ندئ له بهر ی هه ردوو ده ستی یا له بهر ی په نجه کانی هه ردوو ده ستی و، هه ندئ له بهر ی په نجه کانی هه ردوو پی، با له هه ر ده ستیکی بهر ی په نجه یه ک و له هه ر پییه کی بهر ی په نجه یه ک بی، له جیگه ی نوژدا دابنی، به و مه رجه که له کاتی دانانی نه و نه دنامه ندا نارام گرتنی نه دنامه کان بیته چی جا نه گهر به عه مدی تهرکی نارام گرتنی نه دنامه کانی کرد، نه وه نوژمه که ی به تاله، خو نه گهر به سه هوو بوو یا له بهر نه زانینی حوکم بوو، نه وه

ئەگەر لە پېش گەيشتنى بە ھاوچەشنى ئەو پوکنەدا حوکمەكەى زانى يا كەوتەوہ يادى ئەوا پىويستە كوتوپر بگەرتتەوہو ئەو ئادابانە لەگەل ئارامگرتندا بەجى بهينى، ئەگەرچى ماوہىكى پى چوو ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە.

بەلام ئەگەر لەپاش گەيشتن بە ھاوچەشنى ئەوانە ئاگادار بوو بەسەر كارمەدا، يا لەپاش سەلامدانەوہ و لەپېش دريزەكيشاندا ئەوا پىويستە ھەستى و يەك پكات نويز بكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتال دەبیتتەوہ. سەبەبى ئەمەش ئەوہىيە كە ئەو روكنانە بەوینەى خويان لەپاشيانەوہ پینە دەكرين و، ئەو پكاتە كە ئەو پوكنە ناتەواوانەى تيدا بووہ وەكو نەكراوى لى دى و، بەم پكاتە، كە لەدواييدا دەيكات پینە دەكرى.

گەلى جار پىك دەكەوى ھەندى نويزەكەر، لەپاش سوجدەى يەكەم بەشيوہى (ئيفتيراش) دادەنیشن، ئەو شيوہى ئيفتيراشە ناگۆرپن و سوجدەى دووم دەبەن. لەم حالەتەدا ھەر پەنجەى تاقە پىيەكيان دەنیشیتتە سەر جيگەى نويزەكەيان و، پىكەى تريان بەسەر جيگە نويزەكەوہ نييە، لەم شيوہىيەدا سوجدەى دوومى بەتال دەبى، جا ئەگەر لەپېش سەلامدانەوہ بەم وەزەعە نادروستەى زانى، ياخو پاش سەلامدانەوہ، پيش ئەوہى زورى پى بچى، پىيى زانى ئەوہ واجيبە پكاتى نويز بكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە. بەلام ئەگەر پيش گەيشتن بە ھاوچەشنى ئەو پوكنە پىيى زانى ئەوا واجبە بگەرتتەوہ بو چاككردى ئەو پوكنە لە سەر ئەوہو نويزەكەى تەواو بكا.

ئەوہ كە لەپېشەوہ عەزەم كردن كە دانانى بەرى يەك پەنجە لە ھەرىكەكە لە دەست و پىيى راست و چەپ، كە دەكاتە چوار پەنجە، بەسە بو دروستىيى سوجدەكان، ئەوہ عەينى راستى و دروستىيە، وەكولە جاشيەى (بجىرمى) لەسەر شەرحى مەنھەج لە سەر فەرموودەى (مصنف) نووسراوہ:

«ويجب وضع جزء من ركبتيه ومن باطن كفيه وأصابع قدميه في السجود»
 لەحاشيەكەدا دەلى: (قوله) (وأصابع قدميه) «إى باطنها ولو جزء من أصبع واحدة من كل رجل ويد» أنتهى.

بەم جۆرە بۆم پوون كردنەوہ كە فەرموودەى ھەندى لە زانا ھاوچەرخەكان سەھووەو راست نييە، كە دەفەرموون: «دانانى بەرى ھەموو پەنجەكانى دەست و پى لەسەر جيگەى نويز لە ھەردوو سوجدەكاندا واجيبە».

ئەگەر لەسەر جینگەیکە زېر سوجدەى بردو، لەبەرئەوئەى كەمتر ئەزىيەتى بىيى لەپىش نارامگرتندا سەرى بەرز دەكردهو دەشیزانى ئەم كارە حەرامە، ئەوا نوێژەكەى بەتال دەبیتەو، چونكە نارامگرتنى تەرك كردهو كە مەرجى دروستبوونى سوجدەىە. هەرەها ئەگەر پاش نارامگرتن سەرى لەو شوێنە بەرز كردهو لە شوێنكى تردا سوجدەى برد ديسان نوێژەكەى بەتال دەبیتەو؛ چونكە كردنى روكنى زیادە نوێژ بەتال دەكاتەو. بەلام ئەگەر وەها رى كەوت سوجدەى لە سەر دركودال برد و نازار بە سەرى گەشت و، لەپىش نارامگرتندا سەرى بەرز كردهو، لە شوێنكى تردا سوجدەى برد و لەوێدا نارامى گرت، ئەوە زىانى نىيە، ئەو سوجدە ناقسە پىشوو نوێژەكەى بەتال ناكاتەو. خو ئەگەر لە پاش نارامگرتن سەرى بەرز كردهو، لە شوێنكى تردا سوجدەى برد، ئەو نوێژەكەى بەتال دەبیتەو. لە سەر زانايان واجيبە ئەم ئەحكامانە بە خەلكى هەرەمە بلین.

ئەگەر دوو پشك دای بە نوێژكەرەو ئەو نوێژەكەى بەتال نابیتەو، چونكە هەر چەند زەهرەكەى پيسە، بەلام چووئە ناو لەشى نوێژكەرەكەو بەدەرەو نىيە. بەلام ئەگەر مار پىوئەى دا ئەو نوێژەكەى بەتال دەبیتەو؛ چونكە زەهرى مار هەندىكى دەچیتە نۆو لەشەو، هەندىكى بە لەشى ئىنسانەكەدا دەرژى لە دەرەو، ئەو زەهرەيش پيسە. هەموو خاوەن زەهرىكى تریش كە زەهرەكەى بەدەرەو بى ئەو حوكمەى هەيە كە نىستە باسما ن کرد.

ئەگەر نوێژكەرى (مسابوق) نىيەتى نوێژى لە پشتى ئىمامىكەو دابەست كە لە سوجدەى يەكەمدا بوو و لەگەل ئىمامدا ئەو سوجدەى برد، پاش ئەو لە دانىشتنى نۆوان دوو سوجدەدا ئىمامەكە دەستنوێژى شكاو جەماعەتەكەى بەجى هېشت، لەم حالەدا لە سەر ئەو مەنموومە مەسبووقە پىوئەستە كە سوجدەى دووم تەرك بكات و، هەستى بۆ راپوستان و، لەو راپوستانەو نوێژەكەى تەواو بكات. خو ئەگەر راست نەبووئەو بۆ راپوستان و سوجدەى دوومى بردو دەشیزانى كە حەقى ئەوئەى نىيە، ئەو نوێژەكەى بەتال دەبیتەو، بەلئى ئەگەر نەزان بوو بە نادروستى كارەكەى یا لەبىرى چوو بوو ئەو عوزرى رەوايە چونكە ئەم مەسەلە لە مەسەلە پەنهانەكانە.

ئەگەر لەنۆو نوێژدا شتىكى خوارد یا خواردەو ئەو نوێژەكەى بەتال دەبیتەو هەرچەند ئەو شتەش كەم بى، بەلئى ئەگەر لەبىرى چوو یا نەزان بوو، وەكو دەشتەكيبەكى دوور لە زانايان یا تازه موسلمان، ئەو قەى ناكات ئەگەر ئەو خواردن و خواردنەوئەى كەم بوون.

ئەگەر شتېك لە بەينى دانەكانىيا مايەو، لە كاتى نويزدا رۆيشتە خوارەو بە قورگىيا، لەگەل ئەوئەدا كە دەيتوانى نەھيلى بچيئە خوارەو بەلام كەمتەرخەمى دەكرد، ئەو نويزەكەى بەتال دەبېتەو . ھەرەھا ئەگەر بەلغەم ھات و گەيشتە سنورى زاھيرو توانىيى فرېتى بدا، بەلام فرېتى نەداو قووتى دا، بەمەش نويزەكەى بەتال دەبېتەو. ھەرەھا ئەگەر بەلغەم لە قورگىيا پارچە پارچە بوو، بە بى كۆكەكۆك بۆى دەرئەدەكر، لەو كۆكانەش دوو حەرف پەيدا دەبوون، ئەو و اجيىبە بكوئى و ئەو بەلغەمە فرېتى بدا و، دەرکەوتنى ئەو حەرفانە زيانى نىيە.

بەلى مانەوى تام يا لەزەتى كە لە ئاسارى خوارەمەنىي تال يا شيرين بمينيئەو، وەلحال ئاوى دەميان نەگۆرېيى، ئەو زيانى نىيە، بەلام ئەگەر ئاوى دەميان گۆرېيى، وەكو ئەو ئاسارەى كە لە خوارەنەوى قاوہ يا چايى رەنگدارى شيرين يا جگەرەكيشان لە دەما دەمىنيئەو، رەنگ و تامى ئاوى دەم دەگۆرې ئەو تا دەم نەشۆرئ نويزى ئەو كەسە دروست نىيە؛ چونكە مانەوى ئەم تام و رەنگە دەليەلە لەسەرئەوى كە عەينىك لەنيو دەميا ماوئەتەو، كەوابوو چوونە خوارەوى ئەو عەينە نويزەكەى بەتال دەكاتەو.

ئەگەر مەئمووم بەعەمدى بەدو روكنى كارى يەك لەدواى يەك لە ئىمامەكەى پيش كەوت و، دەشيزانى ئەم پيش كەوتنە حەرامە، ئەو نويزەكەى بەتال دەبېتەو، چونكە ئەمە بە موخالەفەيەكى ناپرەوا دادەنرئ، ئەگەرچى يەكئىك لەو روكنانە كورت بى وەكو ركووع و ئيعتيدال، يا ھەردووكيان دريژ بن، وەكو قيام و ركووع يا وەكو سوجدەى دوووم و دانىشتنى تەحيياتى دوايى.

خۆ ئەگەر ئەم پيش كەوتنە بەسەھوو يا بە لەبىر چوونەو، يا لەبەر نەزانينى حوكمى شەرى بوو، ئەو نويزەكەى بەتال نابېتەو. بەلام ئەگەر پيش ئەو كە ئىمام پىي بگا لەم وەزەعە ئەلەيە ئاگادار بوويەو، ئەو و اجيىبە دووبارە لەگەل ئىمامدا ئەو دوو روكنە بگېرېتەو، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالە و، ئەگەر بەشيوەيەك لەو شيوانە لەگەل ئىمامدا نەيگەراندەو، يا پاش ئەو كە ئىمام پىي گەيشت ئاگادار بوويەو، ئەو و اجيىبە لە پاش سەلامدانەوى ئىمام يەك ركاتى تەربكا، ئەگەرنا نويزەكەى بەتالەو، لە كۆمەلى نويزنەكەران حسيب دەكرئ. ئەم مەسلانە ھەمويان پەنھان و ناديارين.

ئەگەر بەعەمدى بە دوو روكنى غەيرە فيعلى پيش ئىمام كەوت و، دەشيزانى ئەم كارە حەرامە ئەو نويزەكەى بەتال نابېتەو، چونكە موخالەفەكەى كەمە، چ ئەو دوو روكنە

قهولی بن وهك تهحييات و سهلهواتدان لهسر پيغه مېبر (د.خ) يا يهككيان قهولى و نهوتريان فيعلى بئى، وهك خویندنى فاتيحه نه م گهيشته ركوع، جا نهگر نيمام به مئومومكهى نهگهيشتهوه، نهوه سوننهته مئومومكه بگهريتهوه بولاي نيمام و دوا بهدواى بروا.

نهگر بهعمدى به يهك روكن له نيمام پيش كهوت و، نهو روكنهش سهلامى يهكهم نهبوو، ديسان سوننهته بگهريتهوه بو موتابهعى نيمام، بهلام نهگر بهسههوو بهم يهك روكنه پيش كهوت، نهوه نارهمزوى خويعتهى: بگهريتهوه بو موتابهعى نيمام يا نهگهريتهوه، نه مئومومك هاشاراوهن و كه م جار روودهدهن.

براكان! بيجه لهوى كه بهعمدى پيش كهوتن له نيمام كاريكى حرامه لهوانهيه زيانى تريشى هبئى، چونكه كه مئوموم لهپيش نيمام سهرى له سوچهى دوهم بهرز كردهوو دانيشت بو نيستراحت، لهوانهيه نيمام سهرى لى تيك بچئى و، له دلئى خويدا وازانى كه نويز تهواو بووهو، نهويش دابنيشى، نهگرچى هيشتا ركاتيكيشى ماوه، ههروهها لهوانهيه مئومومكاني تريش وهكو نهو مئومومه پيش كهوتوه له نيمام پيش بكهون.

نهگر مئوموم به بئى عوزر به دوو روكنى فيعلى؛ كورت يا دريژ، له نيمام دواكهوت نهوه نويزمهكى بهتاله.

نمونهى پاش كهوتنى مئوموم به بئى عوزر وهكو نهوه كه بو خویندنى فاتيحه دواكهوى و، لهكاتى خويدا بهعمدى وازى له خویندنى نهو فاتيحهيه هينابى هتا نيمام گهيشته ركوع. يا وهك پاش كهوتنى بههوى خویندنى دوعاى (نيستيفتاح) و «اعوذ بالله... الخ» لهگهله وهوشدا بزاني واجيبي نهو، پاش (الله اكبرى) نويزدابهستن، تهنا خویندنى فاتيحهيه. يا وهك پاش كهوتنى بو تهواوكردى تهحيياتى يهكهم له حالئيكدا كه نيمام ههمووى تهحيياتى خویندبئى يا ههنديكى خویندبئى و ههنديكى وازلى هينابى. يا وهك پاش كهوتنى لهپيناوى خویندنى تهحيياتى يهكهمدا له حالئيكدا كه نيمام له خویندنى تهحيياتى يهكهم وازى هينابى؛ چونكه دواكهوتن له م شيوهدا نويزهكه بهتال دهكاتوه. نه مئومومك هاش زور هاشارويه.

كهوابئى له حالهتيكدا مئوموم سوورتهى فاتيحهى تهر كرى، كه نيمام رويشت بو ركوع له سه مئومومك فاتيحه بخوینئى، جا نهگر له ركوعدا گهيشته به نيمام و

له شی ئارامی گرت ئهوه زۆر باشه، ئهگه رنا مه ئمووم ئهوه پركاتهی له کیس دهچێ و، له سه ر ئه م مه ئموومه پێویسته یا نییه تی جیا بونه وه له ئیمام بهی ئنی، یا له پێش ئه ودا که ئیمام بۆ سو جده ی یه که م دانه وێ ته وه مه ئمووم مو تابه عه ی بکا، واته: بېروات بۆ ئه و پوکنه ی که ئیمام خه ریکه تی، که ئیعتی داله، نه ک بېروات بۆ پکوع و ئه نجا بۆ ئیعتی دال و دوا ی ئه وه بۆ سو جده، چونکه وه ک و تمان پاش که و تن له ئیمام به بی عوزر به دوو پوکنی فیعلی یه که له دوا ی یه ک نوێ ژ به تال ده کاته وه.

ئه گه ر ئه و مه ئموومه ی که با سمان کرد، هێ شتا فاتیه ی ته وا و نه کرد بوو، ئیمام ویستی دانه وێ بۆ سو جده ی یه که م، و ئه وه بێ گومان واجیبه له سه ر ئه و مه ئموومه یا دوا ی ئیمام بکه وێ و دانه وێ بۆ سو جده ی یه که م، یا نییه تی له ئیمام جیا بونه وه بێ نی، ئه گه رنا نوێ ژه که ی به تال ده بی ته وه. به ئی ئه گه ر مه ئمووم نه زان بوو یا له بیری چو و ئه وه مه عزو ره، واته پاش که و تنه که ی نه مه کرو وه و نه نوێ ژ به تال ده کاته وه، به لام ئه وه ی کردوویه تی و خو ئندوویه تی به کارنایه ت، که وایی واجیبه له پاش سه لامی ئیمام پاست بێ ته وه، هه رچی له سه ر ما وه بیکا، ئه گه رنا نوێ ژه که ی به تاله. له و باره دا، که مه ئمووم به هۆی ته حییاتی یه که مه وه له ئیمام دوا ده که وێ، پێویسته له سه ری له پاش پکوع بردنی ئیمام به قه ده ر ئه وه ی که فه و تا وه له فاتیه بی خو ئنی، جا کاتی که فاتیه ی ته وا و کرد، ئه گه ر له پکوعی سییه مدا گه ی شته وه به ئیمام و ئارامی گرت ئه وه باشه، به لام ئه گه ر تا ئه م فاتیه که ی ته وا و کرد ئیمام پکوعی ته وا و کردو گه ی شته باری (اعتدال) ئه وه له سه ر مه ئموومه که واجیبه یا نییه تی جیا بونه وه له ئیمام بێ نی و له سه ر ته رتی بی خو ی نوێ ژه که ی ته وا و بکا، یا دوا ی ئیمام بکه وێ، واته: پکوع نه بات و له ئیعتی دالدا دوا ی ئیمام بکه وێ. ههروه ها ئه گه ر له م باره دا پکوعی بر دو حو که شه رعیه یه که ی ده زانی و به عه مدی کردی ئه وه نوێ ژه که ی به تال ده بی ته وه، خو ئه گه ر له بیری چو و یا حو که ی شه رعی نه ده زانی ئه وه مه عزو ره، واته ئه و دوا که و تنه ی نه مه کرو وه و نه نوێ ژ به تال ده کاته وه، به لام ئه وه ی که کردوویه تی و خو ئندوویه تی به کارنایه ت که وایی واجیبه له پاش سه لامی ئیمام پکاتیکی تر نوێ ژ بکا، ئه گه رنا نوێ ژه که ی به تال ده بی ته وه و، ئه گه ر فاتیه ی ته وا و نه کرد بوو و ئیمام ویستی دانه وێ بۆ سو جده ی یه که م ئه وه واجه گورج دوا ی ئیمام بکه وێ، یا نییه تی جیا بونه وه له ئیمام بێ نی و له سه ر ته رتی بی خو ی نوێ ژه که ی ته وا و بکا، ئه گه ر یه کێ ک له م دوو شی وه یه به جی نه هینا ئه وه نوێ ژه که ی به تال ده بی ته وه.

نهگەر ئىمام تەحىياتى يەكەمى تەرك كړو، مەئمومەكە بەعەمدى دواكەوت و، دوشيزانى كه ئەم پاشكەوتنەى حەرامەو، نەختىك لەپيش هەستانەوى ئىمامدا نىيەتى جىابوونەوى له ئىمام نەهيتنا، ئەو نوێژەكەى بەتالە، نهگەرچى ئىمام بۇ دانىشتنى حەسانەو دانىشتبى، چونكه ئەم دانىشتنە وەك دانىشتن وايە، چونكه دانىشتنى حەسانەو لەو كاتەدا سوننەت نىيە، هەتا بلين مەئمومەكە بەو دانىشتنە مۆتابەعەى ئىمامى كړووهو موخالەفەى نەكړووه.

بەلام نهگەر ئەو مەئمومە نەزان بوو يا لەبىرى چووبوو ئەو بە خاوەن عوزر حسيب دكړى، واتە: ئەو پاشكەوتنەى بۇ تەحىياتەكە مەكرووه نىيە و نوێژ بەتال ناكاتەو، بەلام پيويستە له پاش سەلامدانەوى ئىمام ئەو مەئمومە پركاتيكي تر نوێژ بكا، نهگەرنا نوێژەكەى بەتالە.

هەروەها پاشكەوتنى مەئموم بەعەمدى بۇ خویندنى سوورەت له پاش فاتىحە، يا بۇ دانىشتنى حەسانەو، وەكو پاشكەوتنى مەئمومە بۇ تەحىياتى يەكەم.

براكانم! كاتى كه ئىمام وازى له دانىشتنى حەسانەو هيتنا، يا مەئموم لەبەر پىرى يا ناساغى له هەستانەو دا سست بوو، وەلحال ئىمام بەپەلە دەخویند لەم حالەتەدا دانىشتنى حەسانەو بۇ مەئموم حەرامە. ئەم مەسەلەش پەنهان و شاراوەيه.

نهگەر نوێژكەرى مەئموم لەگەل عوزردا بە سى پوكنى دىژ له ئىمام دواكەوت ئەو نوێژەكەى بەتالە.

نمونهى عوزر، وەك ئەو كه مەئموم بەتەبىعت خویندەوى سست بى و ئىمامەكە له خویندندا سەرىع بى، نەك هەستانەوى مەئموم سست بى، چونكه ئەو كەسەى هەستانەوى سستە وەكو مەسبووق وايەو، مەسبووق نهگەر بە دوو پوكن پاش بگوى له ئىمام نوێژەكەى بەتال دەبیتەو، ئەم مەسەلەش پەنهانە.

نمونهيهكى تری عوزر وەك ئەو كه مەئموم چاوەروانى بى دەنگ بوونى ئىمام بى بۇ ئەو هوى فاتىحەكەى بخوینى، كه چى ئىمام پاش تەواو كړدى خویندنه ئاشكراكەى زوو رويشت بە پركوعداو، ماوهى ئەو بۇ مەئموم نەمايه وە كه فاتىحەكەى بخوینى.

نمونهيهكى تر ئەويه كه نوێژكەر لەبەر بى خشووعى يا لەبەر دوورى له ئىمام ناگای لهو نەبوو كه ئىمام فاتىحەى خویندو، كاتى پى زانى كه ئىمام چوو بەركوعدا، ليزەدا

له سەر ئەم مەئموومە پاشكەوتوو و اجیبە دواى ئىمامەكەى بگەوى له پركووعدا ئەگەرنا نوێژەكەى بەتال دەبیتەوه، جا كه موتابهههه ئىمامى كرد پنیویسته له پاش سهلامى ئىمام يهك پركاتى تر نوێژ بگات، ئەگەرنا نوێژەكەى بەتالە.

ئەگەر نوێژكەر بەدوو پوكنى قهولى وهكو سهلهوات و سهلامى يهكهم يا به پوكنىكى قهولى و پوكنىكى فيعلی وهكو فاتیحه و پركووع، له ئىمام پاش كهوت، ئەوه با بهعهمدیش بى، نوێژەكەى بەتال ناییتەوه.

ئەگەر مەسبووقیک نوێژی دابهست و، ئىمام له پركووعدا بوو، پركووعك كه حساب دەكرائ زياده نهبوو^(١) گورج مەسبووقهكه چووه پركووعهوه، سهیر دهكەين ئەگەر مەئمووم لهگەل كه مترين ئارامگرتندا فریای پركووعى ئىمام كهوت ئەوا ئەو پركاتهى بۆ حسیب دهكرى، تهنانهت ئەگەر ئارام گرتنهكهيشی له كاتى بهرزبوونهوى ئىمامدا بى، بهلام پيش ئەوهى ئىمام بگاته كه مترين پلهى پركووع، ئەو پركاتهى بۆ حسیب دهكرى، واته: مادام هیشتا ئىمام ئەوهنده بهرز نهبووهتهوه كه بهكه مترين پلهى پركووع بگات ئەوه وهكو ئەوه وایه كه ئىمام هەر له پركووعدا بى، بهلام ئەگەر ئىمام ئەوهنده بهرز بوويهوه كه گهيشته كه مترين پلهى پركووع، ئەوسا مەئموومهكه له پركووعدا ئارامى گرت، ئەوه بهو پركاته نهگهيشتوو.

ئەگەر مەئمووم پويشت بۆ ناو ریزی نوێژكهران بۆ نوێژ دابهستن به جماعت و، هیشتا هەر له پويشتندا بوو رانه وهستا بوو، نیهتیهى هیناو (الله اكبر)ى كرد، ئەوه نوێژەكەى دانامهزى؛ چونكه مهرجى (الله اكبر)ى نوێژدابهستن ئەوهیه كه له حالى وهستاندا بى، ئەم مهسهلهش له مەسبووقى نهزانى پهله زور رووده.

ئەگەر مەسبووقیک له كاتى راوهستانداو له ناوهندى (الله اكبر)ى نوێژدابهستندا دهستى به دانەوين كردو، مەبهستى له (الله اكبر)هكه (الله اكبر)ى نوێژدابهستن بوو و دوا وایى (الله اكبر)هكهى له راوهستانىكى تهواودا نهبوو، بهلكو له حالىكددا بوو كه له راوهستانهوه نزیکتر بوو تا كه مترين پلهى پركووع، ئەوه نوێژەكەى دادمهزى.

جا لهم كاتهدا ئەگەر مەئمووم بهتهواوى ئارامى گرت لهگەل پركووعى ئىمامدا، لهپيش

(١) بهلام ئەگەر ركووعهكەى حساب نهكرا، چونكه موقارینى بى دهستنویژی ئىمام بوو، يا زياده بوو، به سههو، ئەوه ركاتهكه بۆ مەئمووم حساب ناكرى.

ئەو دەدا كە ئىمام لە كەمترین پلەى رېكوع دەرچیت، ئەو ئەو رېكاتەشى بۆ حسیب دەكری، ئەگەرنا واجبە لە پاش سەلامى ئىمام زیاد لە ئىمام رېكاتىك بكات. ئەم مەسنەلەشى شاراوێهەو زۆر جار پوودەدات.

ئەگەر ئىمام تەحییاتی یەكەمى دەخویندو مەئمووم بەسەھوو راست بوویەو، ئەو واجبە لە سەرى بگەریتەو بۆ تەحییات و موتابەعەى ئىمام بكات، خۆ ئەگەر بەعەمدى ئەگەرپایەو دەشیزانى كە موتابەعەى ئىمام واجبە، ئەو نوێژەكەى بەتال دەبیتەو، ئەگەرچى لە كاتى راوەستانەكەدا نییەتى جیابوونەو لە ئىمام بیئى؛ چونكە ئەو راوەستانەى بى سوودو پووجە و، نییەتى جیابوونەو لەو راوەستانەدا بى سوودە. وە ئەگەر بەعەمدى لە تەحییاتی یەكەم هەستار ئىمامى بەجى هیش و گەیشە عاستى راوەستان ئەو واجب نییە بگەریتەو بۆ لای ئىمام، بەلكو سوننەتە، جا ئەگەر ئەگەرپایەو واجبە چاوەرپى هەستانەو راوەستانی ئىمام بى، واتە: لەگەل ئىمامدا، رېكوع ببا، ئەك لە پيش ئەودا، چونكە لەم حالەدا رېكوع بردنى مەئمووم لەپيش ئىمامدا نوێژەكەى بەتال دەكاتەو، ئەم مەسەلەش زۆر شاراوێهە. ئەگەر ئەو مەئموومە، كە بەسەھوو لە تەحییادا ئىمامى بەجى هیش و راست بوو، ئاگای لەو نەبوو كە ئىمام لەبەر تەحییات دواكەوتوو هەتا ئىمام هەستایەو بۆ راوەستان، ئەو بۆ مەئموومەكە دروست نییە بۆ خویندنى تەحییاتەكە بگەریتەو، چونكە بەھۆى راست بوونەو ئىمام موتابەعەو دوابەدوا رۆشتنى ئىمام لە تەحییادا برابەرەو، نوێژەكەى دروستە، بەلام هەرشتىكى لە فاتیحە بەتەنیا خویندەو بۆى حسیب ناكرى و، پێویستە لەگەل ئىمامدا دووبارەى بكاتەو، ئەگەرنا نوێژەكەى بەتالە. خۆ ئەگەر نەبەدەزانی كە واجبە ئەو میقدارە فاتیحە دووبارە بكاتەو، بەلام لە كەسێكەو تى گەیشە، ئەو پێویستە لەسەرى لە پاش سەلامى ئىمام هەستى و رېكاتى نوێژ بكا، ئەنجا سەلام بداتەو.

ئەگەر ئىمامى سەلامى داپەرە و، مەسبووق وىستى هەستیتە سەر پى بۆ تەواوکردنى باقىمەندەى نوێژەكەى، با تەماشای بكا ئەگەر ئەو شوینە شوینى دانیشتنى مەسبووق بوو بۆ تەحییات، ئەو سوننەتە لە كاتى هەستاندا (اللە اكبر) بكات، خۆ ئەگەر جنى دانیشتنى نەبوو، ئەو سوننەت نییە (اللە اكبر) بكا و، ئەگەر كردى كەراھەتى تیدا نییە، چونكە هەندى لە زانایان فەرموویانە سوننەتە (اللە اكبر) بكا، هەتا ئازوگۆیز كردنى لە ناوى خوا خالى نەبى، جا لەم شیوەدا واجبە لەسەرى لە پاش سەلامى ئىمام گورج راست بیتەو بۆ تەواو كردنى باقىمەندەى تەحییاتەكەى، ئەگەر مابوو، نەمینیتەو. خۆ

نهگهر مايهوهو مانهوهكهى زياتر له ئەندازەى تەحىياتى واجيب بى، و، بهعهمدى بمىنئتهوهو بزائى خراپه ئهوه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه. ئەم مهسهلهش پهنهان و پى نهزانراوه.

فى التحفة: «ويظهر أن المخل بالفورية هنا ما يزيد على قدر جلسة الاستراحة، وقد مر أن تطويلها المبطل يقدر بما يقدر به تطويل الجلوس بين السجدين، وذلك لان قدرها عدوة تطويلا غير فاحش، وكذا يقال في كل محل قالوا فيه: يجب على المأموم القيام أو نحوه فوراً، فضبط الفورية يتعين بما ذكرته، ثم رأيت في المجموع صرح بذلك...» أنتهى.

نهگهر نىمام بهسهو سوجهى سهووى تەرك كرد، بهلام پيش ئهوى زورى پى بچى گهرايهوه بۆ سوجه سهوهكهى، ئهوه له سەر مهئوموم واجيبه ئهويش لهگهڵ نىمامدا سوجهى سهوو ببات، نهگهرنا نويزى مهئومومهكه بهتال دهبيتتهوه، مادام به يقين نهزانى كه نىمام بههلهدا رويشتوو، بهلام نهگهر پاش ئهوى كه نىمام سوجهى سهووى تەرك كرد مهئوموم بهعهمدى سهلامى دايهوه، ئهوه نويزهكهى دروسته، نهگهر نىمام گهرايهوه بۆ سوجهى سهوو مهئومومهكه نهگهرايهوه، ئهوه زيانى نيه؛ چونكه بهو سهلامدانوه عهمدىيه پتوهندى خوى لهگهڵ نىمامدا دهبرى، و، هك ئهويه كه نيهتى جياپونهوى له نىمام هينابى.

خۆ نهگهر مهئوموم خوى سوجهى سهووى برد و له نىمام دواكهوت، نويزهكهى بهتال نابيتتهوه، چ پيش گهرايهوى نىمام بۆ سوجدى سهوو سوجهى سهووى بردى يا پاش ئهوه؛ چونكه دواكهوتن بۆ بردنى سوجهى سهوو ئىقتيدا به نىمام دهچرپنى، و، نويزهكهى بهتەنيا دروست دهبى، ئەم مهسهلانهش شاراهن.

نهگهر ئه مهئومومه، كه نىمامهكهى سوجهى سهوو تەرك دهكات و له پاشدا بۆى دهگهريتهوه، مهسبووق بوو و له پاش سهلامى نىمام ههستايهوه بۆ تهواوكردنى باقىمهندوى نويزهكهى ئهوه واجيبه له سەرى ئهويش بگهريتهوه بۆ سوجه سهوهكهو، موتابهعهى نىمام بكا، نهگهرجى له ههستانهوهكهشدا نيهتى جياپونهوى له نىمام هينابى؛ چونكه ئه نيهتى جياپونهوى له جى خويدا نههناوه^(۱) كهوابى نهگهر نهگهريتهوه نويزهكهى بهتال دهبيتتهوه. جا كه ئەم مهسبووقه بۆ موتابهعهى نىمام گهرايهوهو سوجهى سهووى برد لهسەرى واجيبه پاش سهلامى نىمام راست بيتتهوهو

(۱) چونكه نيهتى جياپونهوه له نىمام ومختك دهبيت كه نىمام له نويزهكهدا بى.

دوباره فاتحه‌کە‌ی بخوینیتە‌وه، ئە‌گەرچی له پیش‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ لای ئیمام هە‌ندیک‌ی لێ‌ خویندبێ‌؛ چونکه ئە‌و خویندنه له جیگه‌ی خۆیدا نه‌بووه‌و بۆ‌ی حسیب ناکرێ‌، که‌وابێ‌ ئە‌گه‌ر سه‌ر له‌نوێ‌ ده‌ست نه‌کاته‌وه به فاتحه نوێ‌هه‌کە‌ی به‌تال ده‌بیتە‌وه، ئە‌م مه‌سه‌له‌ش شاراه‌وه‌ی پێ‌ نه‌زانراوه.

ئە‌گه‌ر ئیمام ، پیش‌ئە‌وه‌ی که مه‌نمووم لای که‌می ته‌حیيات بخوینێ‌ یا له‌پاش ئە‌وه، سو‌جده‌ی سه‌هووی برد، ئە‌وه واجیبه له سه‌ر مه‌نمووم دوا‌ی ئیمامه‌که‌ بکه‌وێ‌ و سو‌جده‌ی سه‌هووی له‌گه‌ڵ به‌ری، جا ئە‌گه‌ر ئە‌و مه‌نموومه وه‌ختی خۆ‌ی ته‌حیياتی ته‌واو نه‌کردبوو، ئە‌وا واجیبه له سه‌ری ئە‌و ته‌حیياته ته‌واو بکات، واته: پێ‌ویست نییه هه‌ر له ئە‌وه‌لێ‌ ته‌حیياته‌وه ببخوینیتە‌وه. خۆ ئە‌گه‌ر ئە‌و باقیمه‌نده‌یه نه‌خوینێ‌ ئە‌وا نوێ‌هه‌کە‌ی به‌تالە. دیاره ئە‌و سو‌جده‌ی سه‌هووه که مه‌نموومه‌که له پیش ته‌واوکردنی ته‌حیياته‌کە‌ی له‌گه‌ڵ ئیمامدا بردویه‌تی دروسته‌و کافیه‌و، پێ‌ویست نییه که سو‌جده‌ی سه‌هوو بباته‌وه؛ چونکه دانیشتنی ته‌حیياتی دوا‌ی شوینی سو‌جده‌ی سه‌هووه‌و، ئە‌میش له‌گه‌ڵ ئیمامه‌که‌دا له جیگه‌ی خۆیدا سو‌جده‌ی سه‌هووی بردوه به‌لام ئە‌گه‌ر نه‌که‌وته دوا‌ی ئیمام و موتابه‌عه‌ی نه‌کردو جم‌او بوو، له پاش ته‌حیياتی خۆ‌ی و دوعا‌کانی سو‌جده‌ی سه‌هووی برد، ئە‌وه به‌هۆ‌ی دواکه‌وتنی له ئیمام له سو‌جده‌ی یه‌که‌می سه‌هوو دانه‌وینی ئیمام بۆ سو‌جده‌ی دووه‌میان نوێ‌زی مه‌نمووم به‌تال ده‌بیتە‌وه؛ چونکه مه‌نمووم به‌ بێ‌ عوزر به‌ دوو روکن له ئیمام دواکه‌وتوه، ئە‌و دوو روکنه‌ش بریتین له سو‌جده‌ی یه‌که‌م و دانیشتنی نیوان دوو سو‌جده‌کان. ئە‌مانه ئە‌گه‌رچی له راستیدا روکنی نوێ‌ز نین، به‌لام (شیخی ابن حجر)، خوا‌ی لێ‌ رازی بێ‌، فه‌رمویه‌تی : بۆ‌یه به روکن ناوده‌برین چونکه له سه‌ر مه‌نمووم واجیبه موتابه‌عه‌ی ئیمام بکا له دوو سو‌جده‌ی سه‌هوو دانیشتنی ناویه‌ینیاندا، که‌واته ئە‌م دووانه روکن و دواکه‌وتنی مه‌نمووم له ئیمام به‌ دوو روکن و بێ‌ عوزر نوێ‌ز به‌تال ده‌کاته‌وه. ئە‌م مه‌سه‌له‌شه زۆر په‌نهانه و گه‌لی جاریش رووده‌دا.

ئە‌گه‌ر مه‌سبووقێ‌ گومانی برد که ئیمام سه‌لامی داوه‌ته‌وه؛ بۆ‌یه هه‌ستا بۆ به‌جیه‌ینانی باقیمه‌نده‌ی نوێ‌هه‌کە‌ی و، که گه‌یشه وه‌زعی راست بوونه‌وه تێ‌ گه‌یشه که له و کاته‌دا ئە‌م هه‌ستاوه ئیمام سه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه، لێ‌رده‌دا واجیبه گورج بگه‌ریتە‌وه بۆ دانیشتنی ته‌حیيات، چ ئیمام له و کاته‌دا سه‌لامی دا‌بیتە‌وه یانا، چونکه با‌ئە‌م مه‌سبووقه له کاتی هه‌ستانه‌که‌یدا نییه‌تی جیا‌بوونه‌وه‌ی له ئیمام هینابی، مادام هه‌ستانه‌وه‌کە‌ی نا‌ر‌ه‌واو بێ‌

جی بووه نییته تی جیابوونه و هیشی بی سووده، چونکه ده بووا له پیش راست بوونه و هه روه و هه ستایه و هه روه و هه ستا ئه و له سه ری و اجیبه هه رچی له روه ستانه پیش و هه که یدا خویند و هه دووباره ی بکاته و هه، چونکه خویندنه پیش و هه که بی سوود بووه و جیگی خوی نه بووه، واته: ئه گه ر دووباره ی نه کرد و هه، بۆ نمونه: ئه وسا تا نیوه ی سوورته ی فاتحیه ی خویندبی و نیسته ش نیوه که ی تری بخوینی و نویره که ی ته و او بکا، ئه نویره که ی به تاله. و هه ر کاتی گه راپه و هه بۆ دانیشن و هیشتا ئیمام سه لامی نه دابوو و هه، ئه وه ئه م مه سیبوکه ئاره زوی خوینه تی که یه کی له دوو شت بکا: یه که م له دانیشنندا بمینیته و هه، تا ئیمام سه لام ده داته و هه، ئه وسا هه ستی بۆ ته داروکی باقیی نویره که ی، دووه ئه مه یه که دابنیشی و ئارام بگری ئه وسا نییته تی جیابوونه و بیئی و، بۆ ته و او کردنی نویره که ی خوی هه ستیته و هه. و ئه گه ر ئه و مه سیبوکه به عمده ی له روه ستانه و هه نه گه رپه ته و هه بۆ دانیشن و بیشرانی که نه گه رانه و هه که ی خراپه ئه وه نویره که ی به تال ده بیته و هه، و ئه گه ر نه زان بوو یا له بیرری چوو بوو، به لام له پیش سه لامدانه و هه ی ئیمام ئاگادار بووه و هه که موتابه عه ی ئیمام و اجیبه، ئه وه پیوسته له سه ری که بگه رپه ته و هه بۆ دانیشن له گه ل ئیمامدا و، هه رچی له روه ستاندا کرد و هه تی هه مووی بی سووده، جا که دانیشته که یفی خوینه تی یا له گه ل ئیمامدا ده مینیته و هه تا سه لام ده داته و هه ئه نجا هه ستی بۆ ته و او کردنی باقیی نویره که ی، یا خود نییته تی جیابوونه و له ئیمام بیئی و هه ستیته و هه بۆ ته داروکی باقیی نویره که ی، خو ئه گه ر پاش زانینی حال نه گه راپه و هه ئه وه نویره که ی به تاله، جا له حالی گه رانه و هه یدا بۆ لای ئیمام سوننه ت نییه خوی له پایانی نویره که یدا سوچه ی سه هوو ببا؛ چونکه ئیمام له باتی ئه وه هلی گرت و هه.

خو ئه گه ر تا ئیمام سه لامی نه دایه و هه مه نموومه که به وه ی نه زانی که پیوسته بگه رپه ته و هه بۆ دانیشن، ئه وه ئیتر دروست نییه بگه رپه ته و هه؛ چونکه به وه ی سه لامدانه و هه ی ئیمامه و هه موتابه عه نه ما، به لام هه رچی له پیش سه لامدانه و هه ی ئیمام و له پاش هه ستانه و هه خوی کرد و هه تی هه مووی بوو و بی سووده؛ چونکه له جیگی خویدا نه بووه و هه بی بیانکاته و هه، ئه گه ر نا نویره که ی به تاله، ئه م مه سه له شار و هه یه و که م رووده دا.

ئه گه ر مه نمووم گومانی و ابوو که ئیمام سه ری له سوچه بهرز کرد و هه ته و هه، بۆیه ئه ویش سه ری بهرز کرده و هه، یا به سه هوو له پیش ئیمامدا رکوعی برد، ئه وه موخه ییه ره

لهنیوان دوو شتدا: یا بگهریتتهوه بۆ لای نیمام، یا هر لهو حاله‌ی خۆیدا بمینیتتهوه تا نیمام پنی دهگا، چونکه ئەم پیشکەوتنه‌ی فاحیش نییه.

ئەگەر مەئمووم له پیش نیمامدا سەری له سوجدە‌ی یەكەم بەرزکردهوه؛ چونکه گومان‌ی وابوو که نیمام سەری بەرز کردووه‌تهوهو، له هه‌مان کاتدا پۆیشت بۆ سوجدە‌ی دووهم؛ چونکه گومان‌ی وابوو نیمام له سوجدە‌ی دووهم دایه، کهچی له ناوه‌ندی سوجدە‌که‌دا بۆ‌ی دەرکه‌وت که نیمام هیشتا له سوجدە‌ی یەكەمدایه، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال نابیتتهوه، به‌لام دانیشتنی نیوان دوو سوجدەو سوجدە‌ی دووهم‌ی بۆ حسیب ناکرئ؛ چونکه ئەگەر چی موخاله‌فه‌که‌ی فاحیش نییه، به‌لام فه‌حشی تری تیدایه ئەوه‌ش ئەوه‌یه که به‌ پوکنیک و هه‌ندی له پوکنیک‌ی تر له نیمام پیش که‌وتووه، به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌سه‌له‌ی پکوع و سوجدە‌که‌ که له پیشه‌وه وتمان؛ که‌وابی واجیبه موتابه‌عه‌ی نیمام بکات و بگهریتتهوه بۆ دانیشتنی نیوان دوو سوجدە و له‌گه‌ل نیمامدا سوجدە‌ی دووهم ببا. وه هر کاتیک مەئمووم گه‌راپه‌وه بۆ دانیشتنی نیوان دوو سوجدەو، هیشتا نیمام له سوجدە‌ی یەكەمدا بوو، واجیبه له‌سەری یا موتابه‌عه‌ی نیمام بکا و بگهریتتهوه بۆ سوجدە‌ی یەكەم، یاخۆ به‌ دانیشتووی بمینیتتهوه تا نیمام سەر له سوجدە‌ی یەكەم بەرز ده‌کاته‌وه، ئەنجا سوجدە‌ی دووهم له‌گه‌لیدا ببا. وه‌ئەگەر مەئمووم له دانیشتنی نیوان سوجدە‌کاندا مایه‌وهو، نیمام سەری له سوجدە‌ی یەكەم بەرز نه‌کرده‌وهو ئەم چوو بۆ سوجدە‌ی دووهم، یاخۆ هر نه‌مایه‌وهو خۆ‌ی پۆیشت بۆ سوجدە‌ی دووهم، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیتتهوه، چونکه به‌ بی‌ عوزر به‌ دوو روکن پیش نیمام که‌وتووه که بریتین له دانیشتنی نیوان سوجدە‌کان و سوجدە‌ی دووهم.

وه ئەگەر حالی نیمام بۆ مەئمووم دەر نه‌که‌وت هه‌تا وه‌ختی راست بوویه‌وه بۆ قیام یاخۆ هه‌تا نیمام به‌ دانیشتنی نیوان سوجدە‌کان گه‌یشت، ئەوه موتابه‌عه‌ی نیمام واجیبه و، له شیوه‌ی یەكەمدا، بیجگه موتابه‌عه، له سەری واجیبه پاش سه‌لامی نیمام یه‌ك پکاتی تر نوێژ بکا، واته: ئەگەر موتابه‌عه‌ی نیمامی نه‌کرد، یا موتابه‌عه‌ی کرد به‌لام نه‌و پکاته نوێژه‌ی نه‌کرد، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تاله. ئەم مه‌سه‌لانه نادیارین و به‌ ده‌گمەن رووده‌دن.

ئەگەر مەئمووم له کاتی سه‌هووی نیمامدا (الله اکبر) یا (سبحان الله) یا زیکرکی تری به‌ ده‌نگی بەرز وت، لهو زیکرانه‌ی که له نوێژدا ره‌وان و، مه‌به‌ستیشی ته‌نیا ناگادار بوونه‌وه‌ی نیمام بوو، یا هیچ مه‌به‌ستی نه‌بوو، ئەوه نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیتتهوه، به‌لام

ئەگەر مەبەستى تەنبا زىكرى خوا يا زىكرو ئاگادار كوردنەوى ئىمام بوو، ئەو زىانى نىيە و نوپۇزەكەي بەتال ناپىتەو، بەلى له سەر ئەو مەئموومە واجىبە، كە ئىمام ئاگادار دەكاتەو له سەھوويەك، يا له كاتى لى تىك چوونىدا دەيوئى بىخاتەو سەر پى، قەستى زىكر يا قەستى زىكرو ئاگادار كوردنەوى لەگەل ھەموو لەفزی (اللە اكبر) يا (سبحان اللە) دا بەرابەرى و ھاوپىيەتى بگا، ئەگەرنا نوپۇزەكەي بەتال دەبىتەو، ئەم مەسەلەش زۆر شاراوھىيە و زۆر جارېش پرووھدا، له سەر زانا و رىياكانى ئاين پىويستە كە مەئموومەكان لەم باسە حالى بكن و تىيان بگەين.

ئەگەر نوپۇزەكەي لەبەر ھۆيەكى وەك نەخۆشى نەيدەتوانى پراوھستى، بە دانىشتنەو پكاتى نوپۇزى كردو، پاش ئەو مانىعەكەي نەما، واجىبە له سەرى بۇ باقىي نوپۇزەكەي پاست بىتەو. شايانى باسە ئەگەر بە كرى يەككى دەست دەكەوت دەستى پىو بگرى و پراوھستىت واجىب نىيە له سەرى بەكرى بگرى، و، حوكمەكەي ھەر ئەوھە كە وتمان. خۇ ئەگەر ئەو نوپۇزەكەي باسما كورد ھەر بە دانىشتنەو ئەو نوپۇزەي تەواوكردو نەيدەزانى ھەستانەو واجىبە، ئەو نوپۇزەكەي دروستە، چونكە ئەم مەسەلە له وردە بابەتەكانى ئاينەو، خەلكى ھەرپە پى نابەن و لىيان ناگىرى. بەلام ئەگەر دەيزانى كە ھەستانەو واجىبەو، بە دەسەنقەست ھەنەستايەو، ئەو نوپۇزەكەي بەتال دەبىتەو.

ئەگەر لە ناوھندى نوپۇزەكەي پىسيەكى وشك كەوت بەسەر نوپۇزەكەدەو، نوپۇزەكەيش گورج، بەھۆى جوولاندنەوى جلويەرگىيەو، پىسيەكەي له خۆى دور خستەو ئەو نوپۇزەكەي بەتال ناپىتەو، بەلام ئەگەر بەدەستى خۆى ئەو پىسيەى ھەلگرت و فرى دا نوپۇزەكەي بەتال دەبىتەو.

فى الحلبي: «واقفتى والد شيخنا فيما لو صلى على ثوب متنجس الاسفل، ورجله مبتلة، ثم رفعها فارتفع معها الثوب لالتصاقه بها، أنه أنفصل عن رجله فوراً، ولو بتحريكها، صحت صلاته، والا بطلت. أنتهى» ئەم مەسەلە پەنھانەو زۆر رووھدا.

ئەگەر لەش يا پۇشاكى نوپۇزەكەر، بۇ نمونە، بە قورپى كۆلانى، پىس پىس بوو ئەو عەفو لەو ئەندازە پىسيە دەدرى كە خۆلى پاراستنى گران بى، بەمەرجى ئەو نوپۇزەكەر مروفىكى خاوەن موبالات بى. ديارە زۆرى ئەو قورپە پىسەش دەگاتە ئەندازەيەك كە خەلك بلىن: فلان كەس كەوتووتە ناو قورپەو.

پىويستە ئەوھش بزەنن كە ئەم عەفوو بەپى كات و شوين و ئەندامى لەشى ئىنسان

دمگۆرئ، بۆ نموومە: عەفوو لە وەرزی زستاندا و لە پیس بوونی پێدا زۆرتەرە لە عەفووی وەرزی هاوین و پیس بوونی سەرپێچ. «فی الشبراملسی: ولا فرق في ذلك بين ان يستعمل الناس لباس الشتاء في زمنه أو زمن الصيف؛ لأنه لا يكلف غسله.. أنتهى» واتە: بەو مەرجەى ئەو پۆشاکە بۆ نینسان پێویست بێ؛ چونکە پۆشاکى کە لەکاتى ساردى هەوادا پێویست بێ لە هاویندا پێویست نابێ.

في التحفة: «ومنه يؤخذ أن ما يتخلل خياطة الثوب من نحو الصبان، وهو بيض القمل، يعفى عنه وأن فرضت حياته ثم موته، وهو ظاهر لعموم الابتلاء مع مشقة شق الخياطة لاخرابه .. أنتهى .يعنى: لاسيما في صورة مشقة... الخ. ئامل(١) ئەگەر سوارى لە سەرەتای نوێژەکە یەو لە غاوی و لاخیکى گرت کە دەمى یا شوێنیکى تری پیس بوو، یا خو مندالی کە پۆشاکى یا لەشى پیس بێ دەستى بە داوێنیهو گرت، ئەو لەم دوو شیوەدا نوێژەکەى دانامەزى؛ چونکە لە شیوەى یەکەمدا ئەم و لاخە بە راکێشانی نوێژەکەرەکە رادەکێشێ و، لە شیوەى دوووەدا نوێژەکەرەکە هەلگری بەرگى خۆیتى کە لکاوه بە دەستى منداله پیسەکەرەو، وەك ئەو یە کە خوێ هەلگری پیسییەکە بێ.

قال الشيخ ابن حجر في التحفة: « ولو أمسك لجام دابته في الصلاة، وبها نجاسة، ضر، فليتنبه له .. أنتهى » وقال الشيخ نور الدين المصري : و هذه المسألة مما تعم به البلوى وتقع للناس كثيراً فيأتي الانسان بولده معه في المسجد ثم يحرم بالصلاة، فيأتي ولده ويمسك ثوب أبيه، والولد غير مستنج بالماء، فينبغي التفتن لهذه المسألة» أنتهى.. شیوەى گرتنى لە غاوه کە دوو جۆرە: یەکەمیان ئەو یە نوێژەکەرەکە سوار بێ، ئەمەیان شاراو یەو کەم پوو دەدا. دووهمیان ئەو یە لە لاغەکە دابەزیبى و لە غاوهکەى بگرى و نوێژ بکا، ئەم شیوەیە لە گەل شیوەى هینانى منداله کەدا شاراو یەو زۆر پوو دەدا، بە لام ئەگەر لە غاوهکە بخاتە ژێر پێى و، نوێژ بکا بە سەر یەو، ئەو زىانى نییه؛ چونکە هەر چەند پێى نوێژەکەرەکە بە سەر سەریکی لە غاوهکە و یەو، ئەویش بە شتیکی پیسەو پە یەو نده، بە لام خوێ هەلگری شتى پیس نییه و، نوێژەکەى لەو نوێژە دەچیت لە سەر رابەخێک بگرى کە لە سەر شتیکی پیسى وشک راکرابى، ئەمەش نوێژ بە تال ناکاتەو.

ئەگەر یە کێک لە نوێژا بوو یە کێکیش دەستى پیس بوو یا کەوشى پیسى بە دەستەو بوو،

(١) مەبەستى شێخ ئەو یە کە تەنیا زۆر تووشبوونەکە بەسە بۆ عەفو لى کردنى. بى گوێدان بە گرانبى دینى دروومانەکە.

ئەو دەستە پىيسە يا ئەو كەوشە پىيسە كەوتە سەر ئەو نويزكەرەو بەقەدەر ھەناسەيەك مایەو، واتە: قورسىي دەستى كابرا يا كەوشەكەي كەوتە سەر نويزكەرەكە ئەو نويزكەي بەتال دەبیتەو، چونكە نويزكەرەكە دەبیتە ھەلگىرى شتى پىيس.

فى شرح العباب: «ولو مس نجسا بجانبه، فأن علم حالا فتنحى لم تبطل، والا بطلت أنتهى...»

بەلام ئەگەر يەككە پۆشاكەكەي پىيس بوو، بە پىيسیەكەي وھا كە بو خۆي عەفوی لى درابوو و پۆشاكەكەي كەوتە سەر ئىنسانىكى نويزكەر ماوئى ھەناسەيەك يا كەمىك لەوہ زیاتر، ئەوہ زىانى نىيە.

فى شرح العباب: ويكره السجود على ذيل غيره أو طرف عمامته. أنتهى.

شايانى زانىنە ئەم مەسەلانە شاراوەن و، بەسەر گەلى لە خویندەواراندا تى دەپەن، چ جايى خەلكى ھەرەمە، بۆيە لەسەر ئەو كەسە پىويستە كە دەيانزانى خەلكى نەزان ناگادار بكا لىيان و تىيان بگەيەنى. ئەگەر يەككە لە خانوو يەكدا نويزى دەكرد كە بانەكەي پىيس بوو، ئەوہ زىانى نىيە چ سەرى نويزكەرەكە بدات لە بن مېچى خانوو كە يا نا، ھەرەھا ئەگەر بن مېچەكەي پىيس بوو بەلام سەرى نويزكەرەكە لەو بن مېچەي نەدەدا نويزكەي بەتال نابیتەو. بەلى ئەگەر سەرى دەيددا لەو بن مېچە، ئەوہ نويزكەي بەتال دەبیتەو.

ئەگەر ھەندى لە پۆشاكى پىيس بوو، بەلام مەعلوم نەبوو ئەو شوینە كۆيە، ئەوہ ھەركەس ئەو پۆشاكە بكا تە بەرو نويزى پىوہ بكا نويزكەي بەتالە، وە ئەگەر نويزى لەسەر بكا ھەندى لە زانايان فەرموويانە نويزكەي دروستە. قال الشبراملسي: والمتجه أنه حيث أحرام خارجه ثم مسه أو أكمل الصلاة عليه صحتها للشك في المبطل بعد الانعقاد. أنتهى.

ئەگەر يەككە دەست بەو پۆشاكەوہ بدا كە بەشكى ناديارى پىيسە، ئەوہ دەستى پىيس نابى، چونكە شوینی پىيسیەكە ناديارو نەزانراوہ ئەم دوو مەسەلەش نااشكران و پروودەن.

ئەگەر يەككە پۆشاكى بە خوینی كىچ خویناوى بوو، ھەرچەند دەيشورى رەنگى خوینەكەي پىوہ دەما، ئەوہ زىانى نىيە ئەگەر ھەر تەنيا رەنگەكەي مابى، بەلام ئەگەر رەنگ و تامیشى مابوو، ئەوہ زىانى ھەيە.

ئەگەر پىسىيەكى عەفولئىنەدراۋ كەۋتە سەر پىسىيەكى عەفولئىدراۋ، ئەۋە عەفۋە پىشۋەكە نامىنى، ۋ، واجىبە ئەۋ پۇشاكە باش بشۇرئى ھەتا ئاسارى ئەۋ دوۋ پىسىيە لادەچىن.

ئەگەر كەسى دىمەلى لى دەرھاتبۋ، دەرمانى دىمەلەكەى كىرەبۋ، لەش ۋ پۇشاكى بەخۋىنەۋە تلان، ئەۋە لە كەمىي ئەۋ خۋىنە عەفۋە دەرئى نەك لە زۆرى ھەرۋەھا ئەگەر ئەۋ دىمەلەى بەدەرزى تەقاندو خۋىن ۋ كىمى لى دەرچۋو ھەر لە كەمى لە خۋىنى ئەۋ شۋىنە عەفۋە دەرئى.

ئەگەر يەككى لەشى بىرىندار بوۋ ۋ خۋىنى ئەۋ بىرىنانە داىان لە لەشى يا لە پۇشاكى ئەۋە لە كەم ۋ زۆرى عەفۋە دەرئى، چ لەسەر لەشە بىرىندارەكەۋ چ لەۋ پۇشاكەى كە لەۋ بىرىنە دەدا، بەۋ شەرته ئەۋەندە زۆر نەبۋىي كە لە بەرامبەرەكەى تى پەرى، بۇ نىمۋنە: ئەگەر بىرىنەكە بەقەدەر دەرھەمىك بى ۋ لە پۇشاكەكەيشى بەقەدەر دەرھەمىك خۋىناۋى بوۋى نەك لەۋە زىاتر.

ھەرۋەھا ئەگەر دىمەلەكە خۋى كرابۋەۋە ئەۋە لە كەموزۆرى خۋىن ۋ كىم زەرداۋى عەفۋە دەرئى، بەمەرجىك كە بىرىندارەكە پاش كرانەۋەى بىرىنەكە خۋى نەيگۋشى، ۋ، لە شۋىنى خۋى تەجاۋزى نەكردبى، ۋ، بەرامبەرەكەيشى ھەر بە قەدەر بىرىنەكەى پىس بوۋى.

ئەگەر كۈنى دىمەلەكە دىاربوۋ واجىبە لە خۋشۇردندا ئاۋ بىرۋاتە ناۋ ئەۋ كۈنەۋە، بەلام ئەگەر ترسى ئەۋەى بوۋ ئاۋدز ۋ ھەۋ بكا ئەۋە پىۋىستە تىمىم بكات لەباتى دەستىۋىز.

ۋە ئەگەر خۋىن ۋ پىست ۋ شك بوۋىۋە بەسەر كۈنى بىرىنەكەدا واجىب نىيە، ھەلىيان بەكەنى، تەنھا واجىبە ئەۋەى بەدەرەۋەيە بىشۇرئى. ئەمەش تا چاك بوۋنەۋەى بىرىنەكە.

ھەرۋەھا لە خۋىنى كىچ ۋ گومىش ۋ وىنەى ئەمانە ۋەك ئاۋى بلۋقى دەست ۋ پى، كە لە نىشكرەنەۋە يا لە رىگە ۋ رۋىشتنەۋە پەيدا بوۋىن، عەفۋە دراۋە. ھەرۋەك عەفۋە دراۋە لە ئاۋى ھەندى بىرىن كە لە ئەندامەكانى لەشدا پەيدا دەبن، مادام تىكەل نەبى لەگەل شتىكى بىگانە ۋەك خۋىنىك كە لەم بىرىنانە دەرچى. ھەرۋەھا عەفۋەدراۋە لە پىسبوۋى پۇشاك ۋاتە: پىسبوۋى ئەۋ شۋىنەى كە بەرامبەرى بىرىنەكەيەۋ بە لىكەۋتنى بىرىنەكە پىس دەبىت. نەك لە پۇشاكىك كە بە بى پىۋىستى لەۋ بىرىنەكەۋى ۋ پىس بىي. ھەرۋەھا

یەككە بى پۇشاكىك لەبەر بكات كه به خوینى برىنى بیگانه پیس بووی و نوژی پیوه بکا، ئەوه له كه می عهفو دەدرى ئەك له زۆری.

ئەم عهفوه كه باسماں كرد تەنیا بۇ نوژە ئەك بۆ شتى تر، بۆ نمونە: پۇشاكىكى به خوینى كىچ پیس بوو، ئەگەر بکهوئته نیو ئاو یا خواردمەنى ئەوه پیسى دەكات، هەرەها ئاویك ئەو خوینەى تى كەوتبى و كەمتر بى له (قلتین) دروست نییه، دەستنوژی پی بگیری یا ئەم و چاوی پی بشۆردى یا سەرى پی بخوینى بۆ تاشین.

وفي الجيرمي: « ويعنى عن دم الحلاقة المختلط بماء البلة الاولى دون الثانية لطروه عليه. أنتهى » جا ئەگەر چى له تەركردنى دووه می كاتى تاشیندا، كه زۆر پوودەدات، چاودیری كردنى پاکیی ئاوهكه شتیكى پیویستە، من نەمدیوه كەس گوئی بداتى و، ناگادار كردهوى خەلك لەسەر ئەمە واجبه.

واجیبە بزانی كه عهوهتى پیاوی (حر) و (عبد) و (جاریه) ئەگەرچى (مبعضه) یا (مكاتبه) یا (ام الولد) بى، مابهینی ناوك و ئەژنویهتى، لەم پووه پیویستە بهشیک له ناوك و بهشیک له ئەژنویشى بخاتە سەر بۆ ئیحتیاط؛ چونكه هەر شتى تەواو بوونی واجیبی لەسەر پراوهستابى ئەویش واجیب دەبى.

بهلام عهوهتى ئافرهتى (حر) هەموو ئەندامیهتى، بیجگە دەم و چاو و هەردوو دەستى تا جومگى مابهینی دەست و بازووی.

وفي شرح العباب: « ويجب ستر جزء منها كما بحثه الاذرعى نظير ما مر في السره و الركبة » كەوابوو ئەگەر كەمى له عهوهتى پیاو یا ژن دەرکەوت له نوژداو، گورج دای نەپۆشى ئەوه نوژمەكى بهتالە، تەنانەت ئەگەر تالەموویهك یا بهقەدەر تالەموویهك له عهوهتیاں دەرکەوت له لیباسیكى ناسکی وهههوه كه ئەوشتانەى لى دەرکەوى یا له پۇشاكى دپراوه دەرکەوت و گورج دای نەپۆشن ئەوه نوژمەکیان بهتالە، تەنانەت ئەگەر له ناو کونیکهوه له شوینی دپراوی کراسهوه یا لەژێر کراسهوه بهقەدەر موویهك له مووهکانى عهوهت دەرکەوى، گورج دای نەپۆشى، ئەوه نوژمەکی بهتالە. پۇشاكى بهتەواوی قەوارەى عهوهت بنوینى، واتە: ئەندازەى گهوهیى و بچوکیى پان و ئەندامەکانى تر دەریخا، لەبەر كردنى حەرامه و، ئیمامى ئەزوعى (رخ) وای پەسەند کردوه كه نوژ له پۇشاكى وههههه، كه باسماں كرد، دروست نییه و بهتالەو، پۇشینى

پۆشاکى وها هۆى سهرزهنشته له قيامهتدا و هۆى بى شرمى و بى ئەدهبىيه له دنياڤا؛
 حەزرت (د.خ) فرمويە: «الحياء من الايمان» واتە: شەرم کردن بەشیکە لە باوەرو لە
 ناین و، لە شەهامەتى نوێژکەرەوه دوورە کە پۆشاکى ئەوەندە تەنگ بى کە بەتەماشایا
 کردنى ئەو پۆشاکە وەزعی ئەندامى ئینسان دەرکەوئى و، نامۆژگارىی ئەو خوێندەوارانە
 دەکەم کە کردوویانە بەعادت کراسى کورت لەبەر کەن و پێیان دەلیم: لەکاتى رکووع و
 سجوودا، بېجگە لە دەرکەوتنى قەوارەى ئەندامیان، خودى عەرەتیشیان دەرەکەوئى.

هەرەها برادەرە دەولەمەندەکان نامۆژگارى دەکەم کە خیزانەکانیان کراسى کەتان و
 جلی ناسکی وها لەبەر دەکەن کە ئەوەندە تەنکە رەنگى لەشى خاوەنەکەیان دەرەمخەن،
 واتە: ئەگەر یەكئى تەماشایان بکا دەزانئى رەنگیان سەپپیه یا سوورە، ئەو ئافرەتانە ئەگەر
 لەژێر ئەو پۆشاکە ناسکەوه شتى تریان لەبەر نەبئى نوێژەکەیان بەتالە. بێگومان مایەى
 خەم و پەژارەیه کە ئینسان لە پیناوى هەواى نەفسیدا نوێژەکەى بەتال بکاتەوه. لە سەر
 زانایانى ناین پێویستە بەو ئافرەتانە بلین و ئەمریان پى بکەن کە لە ژێر ئەو پۆشاکە
 تەنکانەوه شتىکى وها لەبەر بکەن کە مەنعى دىتنى رەنگى ئەندامیان بکات، ئەگەرنا
 نوێژەکانیان بەتالەو، هەر نوێژئى بەو شیوه کرابئى بەتالەو بەقەزا گێرانەوهى واجیبە..

ئەگەر کەسى بە بى دەربى نوێژ بکا و لەکاتى رکووعدا یا لەکاتى سوچدە بردندا لە
 بەرۆکەوه یا لە تەنیشتەوه عەرەتى دەرکەوئى، ئەوه نوێژەکەى بەتالە، بەلام ئەگەر لە
 داوینەوه عەرەتى دەرکەوئى نەک لە بەرۆک و تەنیشتەوه ئەوه قەید ناکات و نوێژەکە
 بەتال ناکاتەوه. ئەگەر کەسێک برین هەندئى لە ئەندامى دەستنوێژئى داگرتبوو، ئەوه ئەگەر
 لەوانە بوو بشۆرئى ئەوا دەستنوێژ دەگرئى و شۆینەکە دەشۆرئى و پێویست بە تەیهەموم
 ناکا، خو ئەگەر لەوانە نەبوو بشۆرئى تیدە فکرىن: یا ئەو ئەندامە لە ئەندامەکانى
 تەیهەمومە، وەکو دەم و چاوه دەستەکان هەتا ئەنیشک ، یا لە ئەندامەکانى تەیهەموم
 نییه، وەکو سەر و هەردوو بى، لەم دوو حالەدا یا برینەکە داپۆشراوه یا نا، واتە: هەشت
 شیوهى لى پەیدا دەبئى:

شیوهى یەکەم: برین لەسەر هەمووى روخسارەو ساترى بەسەرەوه نییه، واتە:
 دانەپۆشراوه، لەم شیوهدا واجبە هەر لە سەرەتاوه بەنییهتى حەلالکردنى
 نوێژ تەیهەموم بکا و، ئەنجا دەست بکا بە شۆرینى دەستى و، هەر لە
 سەرەتای شۆرینى دەستیهوه نییهتى لا بردنى بى دەستنوێژئى بەینئى و

دهستنویژهکەى تەواو بکا و، لەپاشانیش هەموو نوێژەکانى بە قەزا بکاتەوه، چونکە مادام روخسارى نەشۆریوە دەستنویژهکەى ناقيس بووه، لەبەرئەوهيش بە هۆى برينهکەيهوه تۆز بە پيستی روخسارى نەگەيشتوووه تەيهەمومەکەيشى ناقيس بووه، کەوابوو قەزای نوێژەکانى پيويستە.

شيوه‌ى دووهم: ئەوهيه برينهکە لەسەر هەموو روخسارى بى و داپۆشراى، لەم شيوه‌شدا پيويستە لە سەرتاوه بە نيهەتى حەلالکردنى نوێژەکە تەيهەموم بکا و، ئەنجا دەستى تەپ بەسەر ساترەکەدا بهينى و، پاش ئەوه دەستەکانى بە نيهەتى لاگردنى بى دەستنویژى بشۆرى و دەستنویژهکەى تەواو بکا، لەم شيوه‌شدا لەبەر هەمان دەليلى پيشوو پيويستە نوێژەکانى بە قەزا بکاتەوه.

شيوه‌ى سێيهەم: ئەوهيه برينهکان بەسەر دەستيه‌وه‌ن و ساتريان نيهه، واتە: دانەپۆشراون ، لەم شيوه‌دا پيويستە بە نيهەتى لاگردنى بى دەستنویژى روخسارى بشۆرى و ئەنجا تەيهەموم بکات و لەپاش تەيهەموم دەستى تەپ بهينى بەسەر برينهکەداو دەستنویژهکەى تەواو بکا، لەم شيوه‌شدا، لەبەر هەمان دەليل کە باسما‌ن کرد، پيويستە نوێژەکانى بە قەزا بگيرپتەوه.

شيوه‌ى چوارەم: ئەوهيه برين لەسەر دەستەو، برين پۆشيشى لەسەرە، لەم شيوه‌دا واجبه‌ لە پيشدا بە نيهەتى لاگردنى بى دەستنویژى روخسارى بشۆرى و، پاش ئەوه تەيهەموم بکات و دەستى تەپ بەسەر برين پۆشەکەدا بهينى، دواى ئەوه مەسحى سەرى بکاو پييه‌کانى بشۆرى. لەم شيوه‌شدا قەزای نوێژەکانى واجيبه‌ لەبەر هەمان دەليلى پيشوو، کە بریتى بوو لە ناقيسى دەستنویژ و تەيهەموم.

شيوه‌ى پينجەم: ئەوهيه برين لە هەموو سەردايه‌ و برين پۆشى بەسەر‌وه نيهه، لەم شيوه‌دا واجيبه‌ بە نيهەتى لاگردنى بى دەستنویژى دەم و چاوى بشۆرى و پاش ئەوه دەستەکانى بشۆرى، جا ئەگەر برينهکە وه‌هابوو کە مەجالى مەسحى سەرى نەهيشتبوو ئەوا تەيهەموم بکاو پاش ئەوه هەردوو پييه‌کانى بشۆرى، لەم شيوه‌دا قەزای نوێژەکانى لە سەر نيهه، چونکە با دەستنویژهکەى لەلايه‌نى مەسحى سەر‌وه ناقيس بى تەيهەمومەکەى تەواوه.

شیوهی شه‌شهم: ئه‌وه‌یه که برینه‌که هه‌موو سه‌ری داگرتبێ و برین پۆشی به‌سه‌روه‌ بێ، له‌م شیوه‌دا واجیبه‌ ده‌ست‌نوێژ بگرێ تا ده‌گاته‌ مه‌سحی سه‌ر، له‌و کاته‌دا ته‌یه‌مومم بکا و، پاش ئه‌وه‌ پێیه‌کانی بشۆرێ، له‌م شیوه‌شدا قه‌زای نوێژه‌کانی له‌ سه‌ر نییه‌: چونکه‌ ته‌یه‌موممه‌که‌ی ته‌واوه‌.

شیوهی چه‌وتهم: ئه‌وه‌یه برین له‌ سه‌ر پێی بێ و برین پۆشی به‌سه‌روه‌ نه‌بێ، وه‌ك سووتاو، له‌م حاله‌دا ده‌ست‌نوێژ ده‌گرێ تا ده‌گاته‌ کاتی شۆرینی پێی، جا ته‌یه‌مومم ده‌کا، له‌م شیوه‌شدا قه‌زای نوێژه‌کانی له‌ سه‌ر پێویست نییه‌ نه‌گه‌ر وابوو ئه‌وه‌ قه‌زای نوێژه‌کانی واجیبه‌.

شیوهی هه‌شته‌م: ئه‌وه‌یه که برین له‌ سه‌ر پێی بێ و برین پۆشی به‌سه‌روه‌ بێ، له‌م شیوه‌دا واجیبه‌ ده‌ست‌نوێژ بگرێ تا ده‌گاته‌ کاتی پێ شۆردن، ئه‌وجا ته‌یه‌مومم بکا، له‌م شیوه‌دا نه‌گه‌ر برین پۆشه‌که‌ی له‌ سه‌ر ده‌ست‌نوێژ دانا‌بوو، واته‌ له‌کاتی پێچانی برینه‌که‌دا ده‌ست‌نوێژی هه‌بوو، خوێنی زۆری عه‌فوو لێنه‌ دراوی له‌ سه‌ر نه‌بوو ئه‌وا قه‌زای نوێژه‌کانی واجیب نییه‌، نه‌گه‌رنا قه‌زای له‌سه‌ره‌و هه‌ر نوێژی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌م یاسایه‌ بکا به‌تاله‌.

نه‌گه‌ر له‌ دێیه‌که‌دا نوێژی جومعه‌ ده‌کراو، جار‌جاریش له‌به‌ر هه‌ندێ مانع جومعه‌یان نه‌ده‌کرد، ئه‌وه‌ له‌ پۆزانی جومعه‌دا پێویسته‌ نوێژه‌که‌ی نیوه‌پۆ ئه‌وه‌نده‌ پاش بخه‌ن که به‌ته‌واوی ناھومێد ببن له‌ کردنی نوێژی جومعه‌، نه‌گه‌رنا ئه‌و نوێژی نیوه‌پۆریانه‌ به‌تال ده‌بێ.

نه‌گه‌ر یه‌کێ له‌وانه‌ که له‌باتی پێ شۆردن، ده‌ستی ته‌پ به‌سه‌ر (خف)دا ده‌هینن که‌مێک (خف)ه‌که‌ی درابوو به‌جۆرێ که هه‌ندێ له‌ پێی ده‌رکه‌وێ، له‌و به‌شێ که واجیبه‌ بشۆرێ، ئه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی به‌تاله‌، وه‌نه‌گه‌ر وارێ که‌وت که له‌ ناو نوێژه‌که‌یدا ماوه‌ی (مه‌سحی خف)ه‌که‌ی ته‌واو بوو، ئه‌وه‌ مه‌سحی ئه‌و جاره‌ی به‌تاله‌و نوێژه‌که‌شی به‌تاله‌.

ئهی براده‌ران! کاتێک که‌ درپکێ به‌ نه‌ندامی نوێژکه‌ردا برّوا، نه‌گه‌ر ئه‌و درپکه‌ ئه‌وه‌نده‌ بچووک بوو که له‌ پاش ده‌رهینانی شوێنی دیار نه‌بوو، ئه‌وه‌ عه‌فووه‌و ده‌رهینانی پێویست نییه‌ و مکه‌ له‌ فه‌تاوای گه‌وره‌دا باس کراوه‌. و نه‌گه‌ر درپکێ چوو به‌ده‌ستیدا یا به‌ پێیداو سه‌ری ئه‌و درپکه‌ دیاربوو، ئه‌وه‌ واجیبه‌ بۆ دروستبوونی خو‌شۆردن یا ده‌ست‌نوێژ گرتن ئه‌و درپکه‌

دەربەھنە ئۆزى و شوئىنەكەى بشۆردى، چ سەرەكەى تىرى گەشىتبى بە خوئىن يانا، وه ئەگەر دېرەكەكە لە ئەندامىيا ون بوو بوو، ھىچ سەرىكى ديارنەبوو ئەو دەركردنى دېرەكەكە واجىب نىبوو، ھوكمى ئەو شتانەى ھەيە كە لە دىوى ناوھەن و دەرناكەون.

ئەگەر لە پاش خۆشۆردن يا دەستنوئىز گرتن دېرەكى چوو بە دەستىدا يا بە پئىدا ئەگەر ئەو سەرەكەى نەگەشىتبوو خوئىن ئەو قەى ناكە نە بۆ دامەزنانى نوئىزەكەو نە بۆ دروست بوونى، بەلام ئەگەر ئەو سەرەكەى گەشىتبوو خوئىن ئەو واجىبە دەرى بەھنى، ئەگەرنا نوئىزەكەى بەتالە. ئەم دوو مەسەلەى باسى دېرەكە پەنھانن و زۆرىش رېك دەكەون.

ئەگەر كەسى لە پىشتى ئىماموھ نوئىزى بەجەماعەت دەكردو، لەبەر بى ئاگايى خۆى تەحىياتى دوايىيى بە تەحىياتى يەكەم دەزانى و، لە پاش سەلام دانەوھى، ئىمام ئاگادار بووئەو لەوھى. كە ئەو تەحىياتە تەحىياتى دوايى بوو، ئەوھ واجىبە قەناعەت بكا بەو تەحىياتەى كە لەگەل ئىمامدا خوئىندووئەتى و، پئوىست نىبە جارېكى تر تەحىيات بخوئىنى و، بە فەرزەكە بۆى حسىب دەكرى. ئەگەر كەسى سوجدەى دووھى لەبىرچوو تەركى كردو لە پاش دانىشتنى ئىستىراحتە، كە ھەستايەو، ئاگادار بووئەو كە سوجدەى دووھى تەرك كردو، ئەوھ واجىبە ھەر لە راوھستانەكەو دانەوتتەو بۆ سوجدە نەك بۆ دانىشتنى نىوان سوجدەكان؛ چونكە ئەو دانىشتنى ئىستىراحتە كە بەنيازى سوننەت كردووئەتى لەباتى دانىشتنى نىوان سوجدەكان حسىب دەكرى و، نمونە بۆ قاعدە كە سوننەت جىگاي فەرز دەگرتتەو زۆرە.

ئەگەر كەسى بۆ لا بردنى لەش پىسى (جناپە) خۆى شۆردو ناو دەمى نەشۆرى، كەچى ناو دەمى بە خوئىن و يا بە شتى تر پىس بووبو، ئەوھ لە پاش خۆشۆردنەكە ھەتا دەمى نەشۆرى ھەر نوئىزى كە بىكا بەتالە؛ چونكە ناو دەمى ئىنسان ھەرچەند لە خۆشۆردنى دەستنوئىزدا ھوكمى ئەندامى زاھىر ھەيە و شۆرىنى واجىبە.

بۆ دامەزنانى نوئىزى كەسېك كە ھەمىشە بى دەستنوئىز بى، بەھۆى مېزەچركى يا دەرچوونى بالە سكىوھ بە شۆوھەكى ھەمىشەى، يا بەھۆى دەرچوونى خوئىنەو، چەند ئاداب ھەيە واجىبە موسلمان ئاگاي لىيان بى:

ئەگەر بى دەستنوئىزىيەكەى بەھۆى دەرچوونى باوھ بوو، ئەوھ واجىبە كاتى كە وەختى

نويزه واجيبهكەى هات دەستنويز بگري و گورج نويزه فهرزهكەى بكات و، هەر بهو دەستنويزه دەتوانى سوننه تهكانيشى بكا، بهلام دروست نيبه دوو نويزى فهرزى پى بكا. خو ئهگەر بى دەستنويزييهكەى بههوى خوينهوه بوو، وهكو ژنيك كه خويني نهخوشى پيدا بى، واجيبه دەستنويز نهگري، ههتا وهختى نويزهكه دى، ئهجا له پيش دەستنويزهكهدا فهرجى بشورى، و، ئهگەر بهروژوو نهبوو پارچهيهك لوكه بخاته فهرجيهوه وه، ئهگەر ئه لوكه بهتانيا رانهدهوستا واجيبه پارچهيهك قوماشى دريز وهكو پشتين له بهينى هردوو رانيهوه له بهر و دواڊا ببا بو عاستى پشتيني پشتى و، لهگه ل پشتينهكهدا قايمى بكات ههتا دانهكوى، جا پاش ئهوه دەستنويز بگري و زووبهزوو نويزه فهرزهكەى بكا و، دروسته هەر بهو دەستنويزه سوننه تهكانيشى بكا، بهلام بهو دەستنويزه له فهرزى زياتر ناتوانى بكا. سهبارت بهو نهخوشه كه باسماڤ كرد، ئهگەر بهدانيشتهوه نويزى بگردايه، خويني دهرنهدهچوو واجيبه له سهري بهدانيشتهوه نويزهكانى بكا، چونكه دهفعى خوينهكه مهمتره له راوهستان بو نويز.

ئهگەر ئينسانى ههميشه بى دەستنويز چاك بوويهوه قهزاي ئه نويزه فهرزانهى كه بهپى ياساى پيشوو كردوونى واجيب نيبه (لَا يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا).

له سه زانايانى ئاين واجيبه كه بهقهدهر توانا خهريكى تينگه ياندنى خهلكى ههپههوه نهزان بن، ههروهها له سهر خهلكى ههپههوه نهزانيش واجيبه ههول بدن بو فيربوونى ئادابى ئاين بهپى توانايان. وهكوله سهريان واجيبه كه له ناموزگاريى زانايان ماندوو نهبن؛ چونكه له ههزهتهوه (د.خ) ريوايهت كراوه:

«بهرزترين پهوشتى جوانى موسلمان ئهويه كه له بيستنى خهيري ئاينى خوى تير نهبى».

والسلام على من أتبع الهدى وأجنب الردى.

نامہ می حمیمہ

باسی سوننہ تہکانی نویتز دہکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
المجاهدين في دين الله.

وبعد. براكاتم! نووسراویکم له بابہ تی ئەوانہ می کہ نویتز بہ تال دہکەنەوہ
بۆ ناردن، ھەر وہا نووسراویکم بۆ ناردن له بابہ تی فەزانیلی نویتز، بە لام
لەو نووسراوانەدا باسی ژمارە می سوننە تەکانی فەزانیلی نویتز ئە کردبوو؛
بۆیە بە پێویستم زانی باسی سوننە تەکانی نویتزیشتان بۆ بکەم. تا
ئەو می دەیزانن بێتەوہ بیرتان و، ئەو می نایزانن بیزانن؛ چونکہ
خواوەندی میھرەبان (جل جلاله) ئەم دنیا می کردووہ بە مەنزگای
ئەوانە می بەرەو دنیا تر سەفەر دہکەن، بە راگوزەری ئەوانە می کہ بە تەما می
پیرۆزی گەشتن بە حوزووری خوی بەخشنەن، بە لکو لەم مەنزگایەدا،
لەم راگوزەرەدا تۆشە یەک بۆ بەختیاری نەبراو می پاشەرۆژ ھەلگرن و، بە
بێ زادوتۆشە قەستی سەفەری ساری قیامت نەکەن.

جا لەبەرئەو می کہ لە پاش بناغەکانی ناین، لە فەرەکانی نایندا ھیچ
عیبادەتیک نییە لە نویتز گەورە تر بێ. چەند نووسراویکم بە شێو می دیاری
بۆ برادەرەن پێشکەش کرد؛ چونکہ لە سەر فەرموودە می پێغەمبەر (د.خ) کہ
عەبدوللای کورپی عومەر (ر.خ) دە یگێرتەوہ، ئەو نووسراوانە می کہ دوعا
خاوتان بۆی ناردوون، باشترین دیارییەکن دۆست بۆ دۆستیان بنێری؛
پێغەمبەر (د.خ) دە فەرمووی:

« ما أهدى مسلم لإخيه هديه أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى
أو يرده عن ردى.»

واته: نینسانی موسلمان هرگیز دیارییهکی نهاردووہ بۆ برای
موسلمانی باستر بی له وشهیهکی زانایی که خوا بههوی نهو وشهوه
زیاتر بهرچاوی روون بکاتهوه، یا له خراپهیهکی لابدا.

کهواته بزانی نوژ، که پایه بهرزترین عیبادهتی بهدنییه، هرکهسی لهگهل مهرج و
روکنهکانیدا دور له موبتيلات بیکا و، به پنی یاسای ناین سوننهته دیاری و
پنهانهکانی جیبهجی بکا، بیگومان به زهخیرهی گهورهی لهباری قیامهتی خوی دمگا؛
چونکه لای کهمی هر تاکه سوننهتیک ده خیر و پاداشتی له سهره، چ له سوننهتهکانی
نوژزی فهرزو، چ له سوننهتهکانی نوژزی سوننهت، خو واجیباتی نوژزی فهرزو، نهوهی
پیویسته بۆ نوژزی سوننهت، نهوه یهک به حهفتا پاداشت و جهزای چاکهی هیه له سهر
ئهمه نهگهر موسلمان یهک سوننهت بکا ده خهیری بۆ دهووسری، نهگهر ههموو
سوننهتهکان بهجی بهینی نهوه حهسناتی زور زور بۆ دهووسری.

ههندی له زانا ناینیهکان خهیر و حهسناتی سوننهتهکانی ناو نوژزه فهرزهکانیان
کوکردووتهوه، لهگهل سوننهتهکانی پیش (الله اکبری نوژدابهستن، گهیشتونته
(۷۶۵۱۰) حهفتا و شش هزار و پینسه و ده حهسهنه.

جا کهوابی سوننهته موسلمان پیش نهوهی دهست به نوژزهکهی بکا نهوه بزانی که نوژ
سوننهتی زوره. سوننهته نینسانی موسلمان دلّی خالی بکات له یادی غهیری خوا، چونکه
ئم حاله دهبیته هوی نهوهی که دلّ روو بکاته خوا، تنیا سهیری گهورهیی خوا بکا،
تهنانهت یادی نارهزووی بههشت یا بزگاریوون له نازاری ناگری دۆزه نهکا و، له دلّی
خویدا بریاری نهوه بدا که ئم نوژزه به خوشووع و وریایی دلّوه دهیکم و، هر له بهر
ترس و شرم له خوی گهوره بهجیی دهینم.

نوژزکه نهگهر له پیش دابهستنی نوژزهکهیدا ئم خهیا له بکا، پایهداری خوشووع و
خوزووع، واته: ناگاداری دلّ و نارامیی نهندامی له سهر ناسان دهبی. ئم خوشووع و
خوزووعه، نهگهرچی لای ههندی له زاناکانی ناین سوننهته، لای ههندی له زانا
بهرزمانی ناین مهرجی نوژزه، نهگهر نوژ بی خوشووع و خوزووع بکری بهتالهو، وهک
نهوه وایه که نوژ نهکرا بی، نهو موکهاللهه نوژزهکهی هر له نهستودا بی.

ههروهها تیفکری و بیرکردنهوه له واتای نهو کهلیمانه، که نوژزکه دهیانخوینیتهوه،
سوننهتهو، ئم بیرکردنهوهیه دهبیته هوی خسووع و خوزووع، بویه فهرموویانه:

گرنگترین سوننه‌تەکانی نوێژ پاش خوشووع و خوزووع تیفکیرینه له واتای ئەو وشانەیی دەیانخوینێ.

هەروەها سوننه‌تە کاتێ ئینسان دەچێتە نوێژەوه بە گورج و گۆلی و شادمانییەوه تێ هەلچێ، وەك یەكێك كه بۆ شادی و خوۆشی بانگ کرابێ: ئەوەتە خۆای گەوره (جل جلاله) زەممی مونا فیهقه‌کانی به‌وه کردووه که به‌سستی تەمەلی و بێ شەوقی دەست به نوێژ دەکن «وَأِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى» واتە: کاتێ که هەل‌دەستن بۆ نوێژکردن به سستی و تەمەلی هەل‌دەستن.

تەرتیلی قیرائەت سوننه‌تە، واتە: خویندنی وشەکان بە نارامی و لەسەر خو و حەرفەکانی له شوینی خۆیان دەربەردرین، ئەم سوننه‌تەش دەبێتە هۆی حازرکردنی مەعناکانیان و لیحالی بوونیان، ئەمەش دەبێتە هۆی خوشووع.

ئیمامی ئەوه‌وی (ر.خ) دەفەرموێ: هەر سوننه‌تێ که ئیختیلاف له واجیبییەتیدا هەبێ نەکردنی مەکروهه.

سوننه‌تە پاش تەواوکردنی نوێژە فەرزەکه، بۆ نوێژە سوننه‌تەکان شوین بگۆزێتەوه، چ فەرزێ حازر و چ قەزای رابردو. هەروەها سوننه‌تە پاش ئەوه‌ی نوێژی سوننه‌تی پیش فەرزێ کرد لەو شوینە بگۆزێتەوه بۆ شوینیکی تر تا نوێژە فەرزەکه‌ی تێدا بکا، بەمەرجێك فەسێله‌تی پیزی یەكەم یا ئازاردانی ئەهلی ریز رینگا لەم گۆزانه‌وه‌یه نەگرێ. جا ئەگەر نەگۆزێتەوه ئەوا سوننه‌تە له مابەینی نوێژە فەرزەکه و نوێژە سوننه‌تەکه‌دا یا قسەیه‌ك یا راکشانێك بکا، وەك راکشانی پاش سوننه‌تی قەبلییه‌ی بەیانی؛ چونکه له سه‌حیحی موسلیم فەرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبەر (د.خ) رپوایەت کراوه که حەزرت (د.خ) نەهیی کردووه له لکاندنی نوێژێك به نوێژێکی ترهوه، مەگەر له پاش قسەیه‌ك یا گۆزانه‌وه لهو شوینەیی تێیدا بووه بۆ شوینیکی تر.

سوننه‌تە پیش چوونه ناو نوێژ خۆی خالی بکاتەوه له میز و شتی تر؛ چونکه دەبێتە مانیع له خوشووع، هەرچەند ترسی له‌کیس، چوونی جەماعەتیشی بیی، بەلێ ئەگەر ترسی له‌کیس چوونی نوێژی فەرزێ بوو ئەوه قەی ناکا.

سوننه‌تە بە‌ده‌وام تا دواییی نوێژەکه‌ی هەر تەماشای شوینی سوجه‌که‌ی بکا و بەم لاو لادا نە‌روانی، چونکه ئەوه دەبێتە هۆی بێ ناگایی له نوێژەکه‌ی، مەگەر له کاتی

شهادتدا له تهحيياتدا، لهوئدا بړوانئ بؤ پهنجهئ شهادتهئ. لهكاتئ بهجيهئنانئ نوئزئ ترس (الصلاة الخوف) و له كاتئ سوجدهدا چاو بهيهكا نهئ و، بړوانئ بؤ جيگهئ سوجدهكهئ، با چاويشئ له سوجدهدا بهشدار ببئ، بيچگه لهوش چاو بهيهكانانئ كاتئ سوجدهدا، عادهئ جوولهكهيهو، بؤ موسلمان وا باشه تهركي بكا، بهئئ ئهگهر بهم حاله دئ پهریشان دهبوو ئهوا دهتوانئ چاو بنئ بهيهكدا، وهكو كاتئ كه جيگهئ نوئزهكهئ قوماشيكي نه قشدارئ وهما بي كه به تهماشاكردنئ دئ پهریشان ببئ، يا ريزئ بهردهمئ له پؤشاكينكي وهادا بن كه تارمايبي عورت يا مهقهديان دهرخا.

سوننه ته هر پؤشاكئ بهيهكدا پيچرابئ بيكاتوهه، ئهگهر عوزري نه بي وهكو ميزهرو پشئين بهتايبهئ لهكاتئ سهرمادا.

سوننه ته ليايئ خوي هئنهكات، بؤنمونه: چاكئ كهوا نهكا بهلادا، فهقيانهئ كراس بهريداتهوهو نهيبهستئ به قوليهوهو، لفكهئ سهرپيچ بهريداتهوهو نهيكاهه كلاوهكهيدا.

سوننه ته ئهوي دهست و پئي داپؤشيبئ، وهكو دهستكيش و گزروهئ، لايبا، مادام عوزريكي نه بي وهكو سهرما. بهلام دهرخستنئ تهويل واجيبه وهكو داپؤشيني هردوو ئهژنؤ لهسهر پياو واجيبه، بؤ ژن داپؤشيني لهس واجيبه، بيچگه رومته و هردوو دهسنئ هتا جمگه، كه ئه دو شوينه دروسته دهربخرين، بهلام پيوسته پييهكانئ داپؤشئ و، ئهگهر كه ميك له پييهكانئ بهدروهو بو لهكاتئ نوئزدا نهوه نوئزهكهئ بهتال دهبيتوه.

سوننه ته نوئزكه ر ميزهرواته سهرپيچكي ببئ و، نوئز به بي سهرپيچ كه راهتهئ ههيه. سوننه ته له كاتئ نوئزدا نوئزكه له سهر هردوو پئي راوهستئ و، راوهستان له سهر يهك پئ مهكرووهه. سوننه ته پييهكانئ وهما دابنئ كه پهنجهكانئ روو له قبيله بن، بهتايبهئ لهكاتئ دابهستنئ نوئزدا. سوننه ته ماوهئ بهيني هردوو پئي لهكاتئ راوهستانئ نوئزدا به نه اندازهئ يهك بست بي و، ئه حاله تا دوايبي نوئزهكه بهردهوام بي

سوننه ته لهكاتئ راوهستاندا پشتئ ريك بگرئ و، مهيلي لاي چهپ و راست نهكا و، پشتئ كوم نهكاتوهه. سوننه ته بهم جوړه خوي ئاماده بكا له پيش دابهستنئ نوئزهكهدا هتا سوننه ته كان ههموو كاتئ نوئزهكهئ داغير بكن.

سوننه ته بهدم نبييه ته كه بَلَىٰ ئەنجا (الله اكبر) بَلَىٰ و، لهو كاته دا ئەم رسته دەلَىٰ دەبىٰ پرووى له قبيله بىٰ، ههروهها بهدم وتنى (ئەدا) و (قەزا) و بهيانى ژماره‌ى پركاته‌كان و، له‌فزی (الله تعالى)، يانى «بۇ خواى گهور، سوننه‌تن. سوننه‌ته له سه‌ره‌تای (الله اكبر) وتنى نوێژدا به‌ستندا هه‌ردوو ده‌ستى به‌رز بكا ته‌وه به‌ جوړى پشتمى هه‌ردوو ده‌ستى به‌رامبه‌رى گوئى بىٰ و، په‌نجه‌كانى بلا و بن و، په‌نجه‌ى گه‌وره‌ى به‌رامبه‌رى نه‌رمه‌ى گوئى بىٰ و، كه‌مى سه‌ره‌نجه‌كانى مه‌يل بكن به‌ناوا، وه له سه‌ره‌تای وتنى نبييه ته كه‌دا به‌ نارام ده‌سته‌كانى به‌رز بكا ته‌وه به‌ جوړى كه له‌گه‌ل ئاخىرى وشى نبييه ته كه‌دا ئاخىرى به‌رز كردنه‌وى هه‌ردوو ده‌ستى بىٰ، خو نه‌گه‌ر به‌م جوړه ده‌ست به‌رز كردنه‌وه كه‌ى بۇ جيبه‌جى نه‌كرا، ئەوه هه‌ر ده‌ست به‌رز بكا ته‌وه، چونكه نه‌سلى ده‌ست به‌رز كردنه‌وه كه سوننه‌ته‌و، نه‌و شيوانه‌ى كه له پيشدا باسما ن كردن سوننه‌تيكى ترن. هه‌روهها سوننه‌ته هه‌ردوو ئەنيشكه‌كانى له هه‌ردوو كه‌له‌كه‌كانى جيا ببنه‌وه، به‌لام نه‌ك جيا بوونه‌وه يه‌كى زۆر.

سوننه‌ته ته له‌قفوز كردن به نبييه ته كه په‌نامه‌كى بىٰ و، هه‌ر خوى ببيسى و، به‌رامبه‌ريوونى مه‌عناى «أصلى فرض الظهر»، له‌گه‌ل (الله اكبر) نوێژدا به‌ستندا واجيبه له‌سه‌ر ئەو ياسايه كه له باسى ئەركانى نوێژدا نووسيمان.

نه‌گه‌ر كه سىك بيه‌وى له پشتمى نيمامه‌وه نوێژ بكا پيوسته له‌كاتى (الله اكبر) وتندا نبييه‌تى ئىقتيداي به‌و نيمامه‌هه‌بى، نه‌گه‌ر نبييه‌تى ئىقتيداي نه‌بى و، له نوێژه كه‌يدا دواى نيمام كه‌وت و، وه‌كو ئەو جوولايه‌وه، ئەوه نوێژه كه‌ى به‌تال ده‌بىته‌وه، به‌كورتى هه‌ر كه‌سى بيه‌وى تابيعى يه‌كئىك بىٰ له نوێژا واجيبه نبييه‌تى ئەوه له دليدا بىٰ كه تابيعى ئەو كه‌سه ده‌بى.

هه‌روهها سوننه‌ته (لام) ى (الله اكبر) نوێژدا به‌ستن به‌قه‌له‌وى بخوينى و، دريژه به (مد) ى (الله اكبر) نه‌دا؛ چونكه ئەو مه‌دده ته‌ببعيه‌و دريژى تيدا نبييه، به‌لام له (الله اكبر) ه‌كانى به‌رز بوونه‌وه و نزم بوونه‌وه‌دا سوننه‌ته مه‌دده‌ى لامه‌كه دريژ بكا ته‌وه.

راوه‌ستان له نيوان (الله) و (اكبر) دا له كاتى نوێژدا به‌ستندا موخاليفى سوننه‌ته، به‌لكو نه‌گه‌ر به‌دهسه‌نقه‌ست به‌قه‌ده‌ر دوو هه‌ناسه له‌نيوانياندا راوه‌ستى، ئەوه (الله اكبر) ه‌كه‌ى به‌تال ده‌بى و، پيوسته سه‌ر له‌نووى (الله اكبر) بلى. واجيبه (الله اكبر) ى نوێژدا به‌ستن ئەوه‌نده به‌دهنگى به‌رز بليت كه خوى ببيسى، نه‌گه‌ر له‌و ئەندازه زياتر ده‌نگ به‌رز

بکاتوه ئهوه نوێژهکهی بهتال نابیتهوهو، کارهکش سوننهت نییه. بهلام بۆ ئیمام و بۆ (مبلغ) سوننهت دهنگ بهرز بکهنهوه چ له (الله اکبر)ی نوێژدابهستندا، چ له (الله اکبر)هکانی ئینتیقالاتداو، پێویسته (مبلغ) به (الله اکبر)ی نوێژدابهستنی خۆی مهئموومهکانی تر ئاگادار بکا، نهک لهپیش نییهت هینانی خۆیدا ئهوه (الله اکبر)ه بکا بۆ ئاگادار کردن و خه بهردان به خهک و، لهپاش ئهوه خۆی (الله اکبر)ی نوێژدابهستن بکا، چونکه ههرکس له پیش ئهم (الله اکبر)ه ی نوێژدابهستنی (مبلغ) دا (الله اکبر)ی نوێژدابهستن بکا نوێژهکهی بهتال دهبی؛ چونکه (مبلغ) وهکو ئیمام وایه بۆ ئهوه خه لکانه ی ئاگادارییان دهکا.

سوننهته نوێژکه دهستی راست بنیته سه دهستی چهپی و، جمگهی مووچی دهستی چهپی به پهنجهکانی دهستی راست بگری و، پهنجهکانی دهستی راست له سه دهستی چهپی دهستی چهپی رابکیشی و، پهنجهکانی بلکینی بهیهکهوهو، ههردوو ئهیشکی بنیته سه تهنشتی، بهلام نه تهواو بیلکینی به تهنشتیوه نه دووریش بن و، دهستهکانی لهژیر سینهو ژووری ناوکیهوه دابنی.

سوننهته له پاش (الله اکبر)ی نوێژدابهستن کهمی راوهستیت و بهقهدهر وهستانی ههناسهدان، ئهنا بلی:

«الله اکبر کبیراً، و الحمد لله کثیراً، وسبحان الله بكرة وأصیلاً» ئهم دوعایه بۆ مهئمووم و بۆ یهکێک بهتهنیا نوێژ بکا سوننهته، ههروهها سوننهته بۆ ئیمامێک که مهئموومهکانی به درێژهپیدانی نوێژهکه رازی بن.

شایانی باسه گهورهترین سوننهتی ئیستیفتاح ئهوهیه بلیت: «إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ». إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ [١٦٢] لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ».

ههروهها سوننهته ئهم دوعایه و دوعاکانی تر به لههجهی جوان و به تهرتیل و ئاگاداری له مهعناکانیانوه بخوینی با کورته مهعنایهکیان بی.

هۆی ئاگاداری له مهعنا و حازر کردنی ئهوهیه که ئینسان دهستی کرد به نوێژهکهی له دلیدا بی ئهوه نوێژه بهئاگاداری دلوه بخوینی. خو ئهگه نوێژهکه رهکه نهخویندهوار بوو، لهلای زانایهک فیزی مهعناکهی ببیت. جا که دوعای ئیستیفتاح تهواو بوو سوننهته

به قهدير ئەوهندهى بلى (سبحان الله) پارهستى و، ئىنجا بلى: أعوذ بالله من الشيطان الرجيم. شايانى باسه كه خوئندنى (أعوذ... هتاد) له هممو ركاتيكدا سوننهته، بهتايبهتى له دوو ركاتى يه كه م و دووهى نوئزى سى ركاتى و چوار ركاتيدا. وه ئەگەر وا ريك كهوت كه له پيش دوعاى ئىستيفتاحا (اعوذ...)ى خوئند، دوعاى ئىستيفتاح نه خوئنى.

گهلى له نه خوئنه وارهكان كه له ركاتى يه كه م بهرز دهبنه وه بو ركاتى دووم له پيش نه وهى بگه نه رادهى پارهستان (اعوذ...) ده خوئن، ئەمه دروست نيبه.

له پاش دوعاى ئىستيفتاح و (اعوذ...) نوئزكه ر واجيبه دهست به خوئندنى فاتيحة بكات و، سوننهته فاتيحة كه به ته رتيل بخوئنى و، له سەر هممو ئايه تيكدا به قهدير هه ناسه كيشانى بوهستى.

پارهستان له سەر يه كه م (عليهم) سوننهت نيبه، ئەگەر هات و وهستا له سەرى سوننهته وشەى (عليهم) دووباره بكاتوه، به لام له سەر (عليهم)ى دووم به بى به هانه وهستان دروست نيبه، چونكه شوئنى وهستان نيبه، هەر شوئنى كه شوئنى وهستان نه بى، وهستان له سەرى به بى به هانه حرامه. شيخ ئيبنو حه جەر (ر.خ) له كتيبى (شرح العباب) دا له بابى تيه موم ئەمهى وتوه.

له سەر نوئزكه ر واجيبه له خوئندنى فاتيحة و سورته تى تردا ئەوهى ئىجماعى هممو قوراكانى له سەر په يره وى بكا و پاريزگارى بكا له مه خره جى حەرف و شه ده و ئىنقىلاب و ئىستىرخاو ئىستىعلاو غەيرى ئەمانه ش؛ له بهر ئەمه وه ستانىكى سووك له نيوانى (سين) و (تى)ى (نستعين) و (مستقيم) دا دروست نيبه، ئەگەر وه ستانىكى واى كرد ده بى سەر له نوئ كه ليمه كه بخوئنته وه؛ چونكه له يه ك جيا كردنه وهى به شه كانى يه كه ليمه پيچه وانەى ئىجماعى هممو قوراكانه، به م جيا كردنه وهى كه ليمه كه ده بيته دوو كه ليمه وهك (نس) و (تعين) يا (المس) و (تقيم)، خو ئەگەر دووبارهى نه كرده وه ئەوه ته ماشا ده كين ئەگەر مه عناى كه ليمه كهى گوڤى و به ده سه نقه ست كردى ئەوا نوئزكهى به تاله، خو ئەگەر وانه بوو، ئەوا هەر به ته نيا خوئندنى كه ليمه كه به تاله وه له م حالهى دوايدا، ئەگەر زورى پى نه چوو ئەوا دووبارهى ده كاته وه، خو ئەگەر كه ليمه كهى دووباره نه كرده وه به سه هوو رويشت بو ركووع و ئەنجا گه رايه وه بو خوئندنى كه ليمه كه، ئەوه به زور پى چۆن و، به ين كه وتنى دريژ حسيب ده كرى و، پيوسته فاتيحة كهى له سهروه

بخوینیتیه وه، به لام نه گهر زوری پی چوو، نهوا دیسان پیویسته سهرله نوئی فاتیحه که
بخوینیتیه وه. نه گهرنا نویره که ی به تالهو، نه گهر به ده سه نقه ست ریشیت بو رکوع نهوا
نویره که ی به تاله، چونکه نه م کاره پیچه وانهی نیجماعی قوراکانه.

مهدهی (ولا الضالین) سوننهت نییه، به لکو واجیبه، جا نه گهر مهدهی نه م که لیمه
که متربو لهو میقداره که به نیجماعی قوراکان واجیبه نهوه خویندنی نهو که لیمه
دروست نییه و ده بی به مهدهوه بیخوینیتیه وه.

سوننهته زور پی دانه گری و زیاده روی نهکا له شهدهکانی سوورتهی فاتیحه و نهو
سوورتهی که له پاش فاتیحه دهی خوینی. نه م زیاده روی به مهکروهه.

سوننهته بو نیمام له کاتی خویندنی (ایاک نعبد وایاک نستعین) دا به دل نیازی خوئی
و مهئمومهکانی بکا. ههروهه له کاتی خویندنی (اهدنا الصراط المستقیم) دا هم نیازی
خوئی و مهئمومهکانی بیی و، مه بهستی له دوعاکه نهوه بیی که خوا له سهر نایینی نیسلام
و بیروباوه و کردهوهو خوئی چاک دامه زراویان بکا. ههروهه سوننهته له پاش (ولا
الضالین) بهقهدهر خویندنی (سبحان الله) راهوستی نهوسا نامین بلیت، یاخود بلئی:
(یارب اغفرلی) نهوسا بلئی نامین. سوننهته مهئمومهکان نامینه که به دهنگی بهرز
بخویننهوه، به لام دهنگیان له دهنگی نیمام نزمتر بی له بهر نهدهب و ریزگرتن له نیمام.
سوننهته نامینی مهئمومهکان بهرامبهری نامینی نیمام بی و بکه ونیهک، ههروهه بو
ههموو نویره که ری سوننهته له گهل وتنی نامیندا قهستی دوعای قبولی معنای (اهدنا
الصراط المستقیم) و، معنای (رب اغفرلی) بینیتیه وه دلی خویه وه، له پاش له فزی نامین
سوننهته بو نهو که سهی فاتیحی خویندوه (رب العالمین) بلئی، چ نیمام بی و چ به ته نیا
نویره بکات، خو نه گهر مهئموم بو ری ری که نه کهوت له گهل نامینی نیمامدا نامین بکا،
سوننهته له دوا ی نهو بیکا.

نه گهر نیمام نامینی له میقداری سوننهت دواخت بو مهئموم سوننهته نامین بکا، وه
نه گهر مهئموم فاتیحی خویند له گهل نیمامدا و بو فاتیحی خوئی نامینی کرد، نهجا
نیمامه که ی نامینی کرد، سوننهته بو مهئموم جاریکی تر له گهل نیمامدا نامین بکات.

له وتنی نامیندا سوننهته دریره به تهلیفی نامین بدا بهقهدهر مهدهی (هابیل)
ههروهه سوننهته دریره به (ی) ی (نامین) بدا و، له پاش که لیمه ی نامین بهقهدهر

(سبحان الله) راهوستی نهجا دست به خویندنی سوورتهی پاش فاتیحه بکا.

بو نیمام سوننه ته له پاش تأمین کردن به دهنگی بهرز قورئان نه خوینتی هه تا مهئموومه کان فاتیحه ته واو دهکن، له و ماوه دا با به په نهانی قورئان بخوینتی و، کاتی باوهری هاته سر نه وه که مهئمووم فاتیحه ی ته واو کردوو نه همیشه دهنگ بهرز بکاته وه هه تا مهئموومه کان گوئی لی رابگرن، یاخود له و ماوه دا به په نهانی نه م دو عایه بخوینتی که په وایه له و کاته دا بخوینتی: «اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق و المغرب، اللهم نقنی من خطایای کما یقنی الثوب الابيض من الدنس، اللهم أغسلنی من خطایای کما یغسل الثوب الابيض بالماء و الثلج و البرد». ناو بردنی نه م شتانه له م دو عایه دا هه موو بو موباله غه یه له تکای عه فووی خوا له گونا هه کانی به ته واوی. خو نه گهر نیمام نه م دو عایه ی نه خویند، نه وا ده توانی بی دهنگ بی و، بیر له نیشانه کانی گه وره یی و ده سه لاتی خوا بکاته وه تا مهئموومه که فاتیحه که ی ته واو ده کا، نه جا نیمام دست بکا به خویندنی سوورته به دهنگی بهرز.

بو نیمام و بو نویتزه کهری به ته نیا سوننه ته له نویتزی به یانیدا پاش سوورتهی فاتیحه له و سوورته انه بخوینتی که له (طوالی مفصل) ن و، له نویتزی نیوه پودا نزی که له (طوالی مفصل) و، له نویتزی عه سر و عیشادا له (اوساطی مفصل) و، له نویتزی مه غریبدا له (قیصاری مفصل) بخوینتی، به لی له نویتزی به یانی جومعه دا سوننه ته سوورتهی (سوجه) و (دهر) و له نویتزی جومعه دا یا نه م دو سوورته یاخود سوورتهی (جومعه) و (مناقین) بخوینتی، یاخود سوورتهی (اعلی) و (غاشیه) بخوینتی و، له شهوانی جومعه دا له نویتزی مه غریبدا له رکاتی یه که مدا سوورتهی (کافرون) وله پکاتی دووه مدا سوورتهی اخلاص بخوینتی.

(بو زانین): (مفصل) به و سوورته انه ده لین که نایه ته کانیا ن کورت کورتن له بهر نه وه ی زور نایه ته له نایه تی تر جیا ده بیته وه ناو نراون (مفصل). جا نه م سوورته مفصلانه سی به شن : ۱- دریتزه کانیا ن له سوورتهی (حجرات) ه وه تا سوورتهی عه ممه واته: (نبأ) ۲- مام ناوه ندیبه کانیا ن، که نه زور دریتز و نه زور کورتن، له سوورتهی (نبأ) ه وه دست پی ده کات تا ده گاته سوورتهی (الضحی) ۳- کورته کانیا ن له سوورتهی (الضحی) وه یه هه تا دوا یی قورئانی پیروژ.

هه روه ها سوننه ته له خویندنی نه م سوورته انه دا ته ماشای ته رتیب بکا واته:

سوره‌تی (لهب) له پيش سورته‌تی (اخلاص) و، سورته‌تی (فلق) له پيش سورته‌تی (ناس) دا بخوينی، سوننه‌ته سورته‌تی پکاتی يه‌که‌م دريژ تر بی له سورته‌تی پکاتی دوهم، سوننه‌ته چاوديری نارامی و تهرتيل بکات له همووياندا، خو (تهجويد) نه‌وه هر واجيبه.

شایانی باسه له سورته‌تی (الضحی) وه هتا دوا سورته‌تی قورئان له‌دوای هموو سورته‌تی‌که‌وه (تکبیر) سوننه‌ته.. واته: «لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد»

خويندنی سورته‌تی‌کی ته‌واو، با کورتیش بی، گه‌وره‌تره له خويندنی چهند نایه‌تی‌ک هرچهند له سورته‌که دريژ تر بن، مه‌گه‌ر هندی نایه‌تی تایبه‌تی، که له شرعدا به‌تایبه‌تی باس کراون وه‌ک دوو نایه‌تی دوايی سورته‌تی (به‌قه‌ره) و نایه‌تی نالی عیمران له نوژی سبه‌ینیدا.

سوننه‌ته نيمام نارام و له‌سه‌رخو بی له خويندنی سورته‌که‌کان و زیکر و دوعا‌کاندا، ه‌روه‌ها له کرده‌وه‌کانیشدا، هتا مه‌ئوموه بی هیزه‌کان زور له نيمام دوا نه‌که‌ون. نهم نارامییه بو نوژکه‌ری به‌ته‌نیاش سوننه‌ته؛ هتا له مه‌عنای نه‌وه‌ی ده‌خوينن ئاگادار بن و دلیان لای بی و، سوننه‌ته له کرده‌وه‌شدا به‌ئهدب بن.

نه‌گه‌ر به‌هوی په‌له‌په‌ل کردنی نيمامه‌وه، مه‌ئوموم بو نه‌کرا له دوو پکاتی يه‌که‌م و دووه‌می نوژی (سری) دا سورته بخوينی، سوننه‌ته له پکاتی سييه‌م و چواره‌مدا بيانخوينی، نه‌وه مه‌ئوموم‌ش که نيمام لئی پيش که‌وتووه، هه‌مان حوکمی هه‌یه که باسما‌ن کرد، واته: سورته بخوينی.

نه‌گه‌ر مه‌ئوموم له پيش نيمامدا فاتيحه‌ی پکاتی سييه‌م يا چواره‌می ته‌واو کرد، سوننه‌ته به‌بی ده‌نگی رانه‌وستی، به‌لکو سورته بخوينی، هتا نيمام دی بو رکوع، وه نه‌گه‌ر مه‌ئومومی له نوژی (جه‌ریه) دا ده‌نگی نيمامی ده‌بيست نه‌وه سوننه‌ت نييه، سورته بخوينی، به‌لکو ده‌بی گوی بگری. خو نه‌گه‌ر ده‌نگی نيمامی نه‌ده‌بيست، نه‌وا سوننه‌ته سورته بخوينی، به‌لام به‌ده‌نگی په‌نهان و که‌س پی نه‌زانو.

به‌ش به‌ش کردنی سورته‌تی کورت، که سی - چوار نایه‌ت بی موخالیفی سوننه‌ته، به‌لام نه‌گه‌ر سورته‌که دريژ بو، قه‌ی ناکا به‌ش به‌شی بکا.

نه‌گه‌ر نيمام له دوو پکاتی يه‌که‌م و دووه‌مدا سورته‌تی نه‌خويند نه‌وه بو مه‌ئومومه‌که

سوننه ته بیخوینی نهگەر ماوهی ههبی، به لام نهگەر ماوهی نهبوو خویندنی سوورته کهرهتی دهبی، نهبادا زیاد له ئەندازه له نیمام دوا بکهوی.

دهوام کردن له سەر خویندنی سوورتهیک یا چەند سوورتهیکی تایبەتی، پاش خویندنی سوورتهی فاتیحە، مەکرۆهە، مەگەر سوورتهیکی تر نەزانئ، یا شەرع دیاریی کردبئ.

جەلالەدینی سیوتی له (عقبه) وه دمگیریتەوه: «لن تقرأ سورة أحب إلى الله، ولا أبلغ من «قل أعوذ برب الفلق»، و «قل أعوذ برب الناس» «فإن أستطعت أن لا تدعهما في الصلاة فأفعل». بهئئ نهگەر خویندنی تەنیا ئەو سوورەتانە بە نیازی تەخسیس نەبوو ئەو قەی ناکا.

له نوێژی (جەهری) دا، له کاتیکیدا که نیمام فاتیحە دەخوینی سوننه ته مەئمووم گوئ بگری، وه نهگەر گوینگرتنی له توانادا نهبوو با (فاتیحە) بخوینی. هەرچەند (مبلغ) یش بی، وه له پاش خویندنی سوورته به قەدەر (سبحان الله) یه کراوهستی ئەنجا بپروا به پکروعدا. ئەو سوننه تانەئ تا ئێزە باسماں کردن دووسەدو بیست و دوو سوننه تن.

بەناشکرا خویندنی فاتیحە و سوورته له نوێژی جەهرییدا بۆ کەسێک بەتەنیا نوێژ بکا سوننه تهو، بۆ نیمام سوننه تی دوویاته، ئیتر بۆ غەیری خویندنی فاتیحە و سوورته (والله اکبر) هکان، نهگەر نیمام بوو، دەنگی بەرز مەکرۆهه.

سوننه ته له کاتیکیدا دەپروا بۆ پکرووع (الله اکبر) بکا و، لامی (الله) به قەلەوی بخوینی و، هەرۆهەا رئی (اکبر) یش به قەلەوی بخوینی، سوننه ته (ری) (اکبر) به زەنەدار بخوینی و، وای نەخوینی ببیتە دوو (رئ). سەرەرای ئەمانەش جوان وتن و جوانیی له هجە سوننه تن. بۆ مەئمووم و ئەوێ نوێژ بەتەنیا دەکات سوننه ته ئەم (الله اکبر) ه بەپەنھانی بخوینی، به لام بۆ نیمام سوننه ت وایه به ناشکرا بیخوینی. هەرۆهەا سوننه ته له سەرەتای دانەوینەودا بۆ پکرووع دەست به (الله اکبر) هکه بکا و، له گەل وتنیا هەردوو دەستی بەرز بکاتەوه، ئەمە ئەسئ سوننه ته کەیه، به لام کەمالی سوننه ت لێردا ئەوێه له (الله اکبر) هکانی نوێژدا بەستن و چوون بۆ پکرووع و بەرزبوونەوه بۆ ئیعتیاد و هەلسانەوه له تەحییاتی یه کەم بۆ پراوەستان هەردوو دەستی بەرزبکاتەوه، پەنجەکانی راست بن و کەمئ بەینیان ببئ و، سەرپەنجەکانی کەمئ بەرەوناوێه بن و، له کاتی دەست بەرز کردنەودا سەری پەنجەکانی بەرامبەری لای ژوورووی گوئی بن و، سەری پەنجەئ گەورەئ بەرامبەری نەرمەئ گوئی بی و، بەری هەردوو دەستی پروو له قیبلە بن و، به

ئارام وشەي پىرۆزى (الله) بلى و له (الله اكبرى) ركوعدا درىژەبدا بە لامى (الله) تا ھەردوو دەستى دەگەنە ئەژنۆكانى. بەلام ئەم مەدە، ەك وتمان، له (الله اكبرى) نوژدا بەستندا سوننەت نىيە.

سوننەتە بە ئارامى دانەوى و پەنجەكانى له سەر ئەژنۆكانى بلاو دابنى بلاوييەكى كەم نەك زۆر، ھەروەھا سوننەتە پەنجەكانى له سەر ئەژنۆكانى روويان له قىبلە بى و، سوننەتە زيادەپەوى نەكات له دانەوينەوى ركوعدا. پىويستە گەيشتنى بەرى ھەردوو دەستى بەئەژنۆكانى طەبىعى بى، ئەگەر له پشەوھە سمى ھەردوو لای برد بەناوا بۆ ئەوى دەستى بگاتە ئەژنۆى، ئەوھە ركوعەكەى بەتالە، ەكو له پشەوھە وتمان، ئەم مەسەلەش شتىكى ناديارىيە. سوننەتە پشت و ملى له كاتى ركوعدا ھەردوو رىك بن. سوننەتە ئەژنۆكانى نەلكىنى بەيەكەو، بەلكو بەقەدەر بستى بەينيان ھەبى، سوننەتە سكى له ئەژنۆيەوھە دوور بى و، ئەنیشكەكانى له تەنیشكەكانى دوور بن.

سوننەتە گورج له پاش ئارام گرتنى له دانەوينى بۆ ركوعدا، بلى (سبحان ربى العظيم) و (وبحمده) لى زياد بكات. زانينى كورته مەعنايەكيشيان سوننەتەو، لەو كاتەدا مەعناكەيان له دليدا نامادە بكا. سوننەتە بى زۆر له خۆكردن بە ئارام و بە پەنامەكى بيخوينى و ژمارەى خويندەنەكەى تاق بى، واتە: يا يەك جار، يا سى، يا پىنج، يا حەوت، يا نو، يا يازدە له (۱۱) تى نەپەرى، بەلام بۆ ئىمام دروست نىيە زياتر له سى جار بيخوينى، مەگەر بۆ ئىمامى گەلىكى كەمى تايبەتى، كە رازى بن بە درىژەدان بە نوژەكەيان. جوان خويندن و جوانى لەھجەو بەعادەتى خويندن و دوور له زۆر له خۆكردن سوننەتن.

بۆ نوژەكەرى بەتەنيا و بۆ ئەو ئىمامەى وتمان لەپاش خويندنى (سبحان ربى العظيم) سوننەتە بلىت: (اللهم لك ركعت وبك أمنت ولك أسلمت، خشع لك سمعى وبصرى ومخى وعظمتى وعصبى وما أستثقلت به قدمى) بەو شەرتە كە تەسبيحەكەى يازدە جار نەخويندبى، ئەگەرنا سوننەت نىيە.

سوننەتە ھەر لە سەرەتای سەر بەرزكردنەوھە له ركوع دەست بە خويندنى (سمع الله لمن حمده) بكا بە جورى كە لەگەل تەواو بوونى سەر بەرزكردنەوھەكەدا ويردەكەش تەواو بى.

سوننەتە لەكاتى دەست بەرزكردنەوھەدا دەستەكانى پروت بن و، پەنجەكانى

نهقونجینى و كهمنى بلاويان بکاتهوهو، سهري پهنجهکانى بهرامبهري ژوروى گونچکهي بى، بهلام پهنجهي گهوهي دهبي بهرامبهري نهرمهى گونى بى. سوننهته سهري پهنجهکانى كهمنى مهيل بکا بو ناودهستی و، لهم کاتهدا ئهنيشکهکانى كهمنى دوور بن له تهنشتى و، پاش راست بوونهوه بلئى:

«ربنا لك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه ، ملأ السموات و ملأ الارض و ملأ ما بينهما و ملأ ما شئت من شئ بعد»، ئەم زیکره له کاتى ئيعتيدالى ههموو نويزنکى فهزرا سوننهته، نهک تهنيا له نويزى سبحهينيدا وهک خهک گومان دهبن، سوننهته بو ههموو نويزکهرک، ئيمام بى يا مهئمووم يا تهنيا، که ئەم زیکره به پهنهانى بخوينى. بو نويزکهرى بهتهنيا و، بو ئيمامى کومهلک که رازى بن به دريژهپيدانى نويز، سوننهته له پاش زيکرى پيشوو بلئى: (أهل الثناء والمجد! أحق ما قال العبد، وكلنا لك عبد: لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ، ولا راد لما قضيت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد) واته: نهى خواى شايانى ستايش و گهوهيى باشتري و تهيهک که بهندهى تو بيلئى، ههموويشمان بهندهى توين، نهويه کهس ناتوانى مهنى ئه و شته بکا که تو بيدهى و، کهس ناتوانى ئه و شته بدا که تو نيدهى و، کهس ناتوانى نهوهى تو بريارت داوه بهريهچى بداتهوهو، دهولت و دارايى و سامان سوود به دارا ناگهيهنى، ههموو سوود و قازانجک هر له توويه. ئەم ویرده سوننهته به پهنهانى بخوينت چ له لايهن ئيمام يا مهئموومه يا نهوهى بهتهنيا نويز دهکا، سوننهته ههمويان مهعناى ئەم ویرده بزائن و بهيادى مهعناوه لهگهلههلفوزى باش و لههجهى باشدا بيخوينت. سوننهته پاش ئيعتيدال له سهرهتاي دانهوينهوهى بو سوچهى يهکهم دهس به (الله اکبر) بکا و، دريژه به ئهليفى (الله) بدا تا دهگاته سوچهو، لامى (الله) بهقهلهوى بخوينى، جا نويزکهرى بهتهنياو مهئمووم به پهنهانى دهخوينت، بهلام ئيمام و مبلغ به دهنگى بهرن. سوننهته له پيشدا ئەژنوکانى به داپوشراوى بنيتته عهرد، ئەنجا ههردوو بهرى دهستى بهجوړى که بهرامبهري ناوشان بن، ئەنجا تهويل و لووت دابنيتته سهر عهرد، بهلام پروت کردنى تهويل واجيبهو، پروت کردنى لووت واجيب نييه، بهلکو سوننهته، بهلئى ئەمهى که باسمان کرد شيوه سوننهتى سوچهيه، نهوهک له پيشدا دهستى له سهر عهرد دابنى و ئەنجا ئەژنوکانى، وهک چون و شتر دنوى، ئەمه خراپه و نههيبى لئى کراوه.

پيوسته بزائن که دانانى بهشى له تهويل و له ههردوو ئەژنوکانى و بهرى ههردوو دهست و سکی پهنجهي ههردوو پيى، واته ههندى له پهنجهکان لهگهله ئارام گرتندا

واجبیه، ئەگەرچی ئەو بەشە زۆر کەمیش بێ، کەوابوو ئەگەر لە سوچدەى دووهدا، تەنیا سکی پەنجەى یەك پیتی دانائو سکی پەنجەى پێیەکەى تری دانەنا ئەو نوێژەکەى بەتالەو دووبارەکردنەوێ سوچدەکە واجبیه. گەلێ لە خەلکی هەرپەمە گیرۆدەن بەم جۆرە وەزەو؛ لەبەرئەو لە دانیشتنی بەینی سوچدەکاندا بە شیوێ (افتراش) دادەنیشن و لە کاتی رۆیشتن بۆ سوچدەى دووهم ئەو وەزعی ئیفتیراشە تێک نادن. جا پەحمەت لەو کەسانە کە نەزانەکان حالى دەکەن هەتا خۆیان لەو شیوێیە بپاریزن کە بۆ نوێژو نادابی ئاین زبانی هەبێ.

دانانی هەموو سکی، هەموو پەنجەکانی هەردوو پیتی و تەواوی تەوێل و ئەژنۆو لووت ئەوێ لە توانادا بێ ئەو سوننەتەو واجب نییه، وەکو باسماں کرد.

سوننەتە هەردوو پیتی پیاو لە نوێژدا پروت بن مەگەر لەبەر عوزری وەکو سەرما یاخۆ لە کاتیگدا خوفی لە پێدا بێ، و مەسح لە سەر خوف بکا، ئەو پێویستە پیتی داپۆشراو بێ. سوننەتە لە کاتی باویشکداندا لە نوێژدا پشتی دەستی لە سەر دەمی دابنێ. هەر وەها سوننەتە لە سەر داوینی کەسی تر سوچدە نەبا.

کاتی رۆیشت بۆ سوچدە سوننەتە گورج بلی: (سبحان ربي الاعلی)، وتنی (وېحمده) سوننەتێکی تره. سوننەتە ژمارەى ئەم تەسبیحە تاق بێ، واتە: یەك جار، سێ جار، یا پینج جار، یا حەوت جار، یا نۆ جار، یا یانزده جار بێ، بەمەرجی ئیمام نەبێ؛ چونکە بۆ ئیمام رەوا نییه زیاتر لە سێ جار بلی، مەگەر مەنموومەکانی هەموو رازی بن. هەر وەها سوننەتە هەموو کەس بەپەنھانی بیخوینێ. سوننەتە بۆ تەنیا و بۆ مەنمووم و ئیمام و بۆ (مبلغ) هەموویان ئەم زیكری سوچدەیه بە لەفزی جوان و لەهجەى رینکوپێک و بێ تەکلێف بخوینن و مەعناکەى بزائن و ئاگایان لە مەعناکەى بێ.

سوننەتە سکیان بەقەدەر بستێ لە ئەژنۆیان بەرز بێ، و هەردوو نەنیشکیان لە تەنیشکیان دوور بێ، بەلام بۆ ژنان سوننەت وایە کە سکیان بکەوێتە سەر ئەژنۆیان، و هەردوو باسکیان لە سەر عەرد دابنێن، چونکە ئەم شیوێیە مونااسبی حالى ژنە.

سوننەتە بۆ هەموو نوێژکەری کە لەکاتی سوچدەدا ئیعتیماڢ بکاتە سەر بەرى هەردوو دەستی، و پەنجەى دەستی لە سەر زەوی بێ و نەقونجاو بن، و بەیەکەوێ لکابن، و رۆویان لە قیبلە بێ، سوننەتە هەردوو پیتیان نەسب بکرین، و پەنجەکانیان رۆو لە قیبلە بن، و ئیعتیماڢ بکەنە سەر سینگی پێیەکان و سکی پەنجەکان.

سوننه ته بۆ نوێژکەری به تهنیا له پاش تهسبیحه که له کاتی سوجهدا کهدا بلی:

«اللهم لك سجدت وبك آمنت ، ولك أسلمت. سجد وجهي للذي خلقه و صوره و شق سمعه و بصره بحوله و قوته، تبارك الله أحسن الخالقين». ئەم زیکرهش به په نامه کی ده خوینری.

ئهنجا له پاش تهواوکردنی ئەو زیکره، که له سوجهدا ده خوینری، سوننه ته بۆ نوێژکەر سەر بەرز بکاتەو (الله اکبر) بکا، ئیمام و مبلغ به ناشکراو غهیری ئەمان به په نهانی بیلین. سوننه ته له سه ره تای سەر بهرزکردنه وه کهدا دهست به (الله اکبر) هکه بکا و ئەلیفی (الله) درێژ بکاتەو به جووری که له گه‌ل تهواو بوونی سەر بهرزکردنه وه کهیدا (الله اکبر) هکهش تهواو بی.

له پاش ئارامگرتن له دانیشتنی بهینی سوجهکان سوننه ته به په نهانی بلی: «رب اغفر لي وأرحمني وأجبرني وأرفعني وأرزقني وأهدني و عافني»، ههروهها سوننه ته مه‌عنای بزانی و ناگای له مه‌عناکهی بی و له فزه‌کانی به جوانی و به له هجی جوان و بی ته‌کلیف بخوین و، به ئارامی سەر له سوجه بهرزبکاتەو، هه‌ردوو به‌ری دهستی له سەرانی دابنی و، سه‌ری په‌نجه‌کانی له سه‌ری ئەژنۆکانی نزیک بن و، په‌نجه‌کانی بلاو بن و پرویان له قیبله بی و به‌یه‌که‌وه لکاوبن. سوننه ته له دانیشتنی بهینی سوجه‌کاندا به شیوهی ئیفتیراش دابنیشی، واته پنی راستی هه‌ل بنی و پنی چه‌پی بخاته ژیری، جا له پاش تهواو بوونی زیکره بهینی سوجه‌کان دانه‌وی بۆ سوجه‌ی دووم و، له سه ره تای دانه‌وینه‌ودا دهس به (الله اکبر) بکا و، درێژه به ئەلیفی (الله) بدات هه‌تا له گه‌ل گه‌یشتنی به سوجه‌ی دوومه‌دا تهواو بی، هه‌روه‌ها ئیمام و (مبلغ) به ناشکرا و غه‌یری ئەوان به په نهانی ببخوین.

له پاش ئارامگرتن له سوجه‌دا (سبحان ربي الاعلی و بحمده) بلی، به‌تاق ، واته: یه‌ک جار ، یا سئ جار، هه‌تا یازده، ئەگه‌ر ئیمام نه‌بی. ئەم زیکره هه‌میشه و بۆ هه‌موو کهس به په نهانی ده خوینری. بۆ ئینسانی به تهنیا نوێژ کردوو، بۆ ئیمام کۆمه‌لیکی پازی به درێژه به نوێژدان سوننه ته ئەو زیکره بخوین که له سوجه‌ی یه‌که‌مدا باسمان کرد، واته: «اللهم لك سجدت وبك آمنت ولك أسلمت، سجد وجهي للذي خلقه و صوره و شق سمعه و بصره بحوله و قوته ، تبارك الله أحسن الخالقين» ئەم ویرده باش بخوین و مه‌عنای بزانی و ناگای له مه‌عناکهی بی و بی ته‌کلیف ببخوین.

لەم سوجدەشدا سوننەتە کە سکی پیاو لە ئەژنۆی و لە پانەکانی دور بئی و، ئەنیشکەکانی کەمی لە تەنیشتی جیا بن، بەلام بو ئافرەت سوننەتە کە سکی بلکی بەرانیەو، ئەنیشکەکانی بەتەنیشتیەو.

سوننەتە پاش ئەوێ دەستی کرد بە سەر بەرزکردنەو لەم سوجدەیه (الله اکبر) بلئی و، لەگەڵ گەشتن بە رادە ی پراوەستاندا تەواوی بکا، سووکه، بەلام ئەگەر ئیمام دانەنیشت بو حەسانەو، مەئمووم لەبەر پیری یا نەخۆشی سست بوو، ئیمام بە پەلە دەخویند، ئەو لەم شیوەدا دانیشتنی حەسانەو بو مەئمووم سوننەت نییە؛ چونکە دەبیتە هوێ لە ئیمام دواکەوتن و، ترسی ئەویش هەیه کە بە دوو روکن لە ئیمام پاش بکەوێ و نوێژەکە ی بەتال ببیتەو.

لە دانیشتنی حەسانەو دا سوننەتە دەستی لە سەر پانی دانئی لە نزیکی ئەژنۆکانیدا، پەنجەکانی دەستی نەنووقینئی و پاست رایان بکیشیت بە جوړئی لەسەری ئەژنۆکانی نزیك ببەنەو، بیانلکینئی بەیه کەو، روویان لە قیبلە بئی.

کاتی وستی هەستیتەو بو رسکاتی دووم دەستەکانی لە پیش ئەژنۆکانی بەرز بکاتەو. بەلام با پەنجەکانی پئی لەجئیی خوێاندا بمینن و لەو جینگایەدا بەرزیان نەکاتەو.

لە هەستانەو دا هیژ بداتە سەر بەری هەردوو دەستی و پەنجەکانی و لەسەر عەرد دایان بنئی، چونکە ئەم نەوعە هەستانەو ناسانتەر، هەموو کەس بە ئاسانی بوێ دەکرئ و زۆرتر خاکینەییی، جگە لەوێش کە ئەم نەوعە هەلسانەو لە حەزرتەو (د.خ) سادر بوو، وەکو شیخی بوخاری (ر.خ) لە سەحیحە کەیدا ریوایەتی کردوو بە ناوونیشانی: «باب : کیف یعتمد علی الارض اذا قام من الركعة».

لە ریوایەتیکی تردا: حەزرت (د.خ) لەکاتی هەستانەو دا هەردوو دەستی لە سەر ئەژنۆکانی دانوو پاست بوو تەو، واتە: حەزرت (د.خ) هەردوو شیوەکە ی رەوابینیو.

هەرەها شیوەی دووم لە وائیلی کورپی (حجر) هەو بەم دەقە ی خوارەو ریوایەت کراو: «وَأذا نهض نهض علی رکبتیه، وأعتمد علی فخذیه» واتە: کە پاست دەبوویەو لە سەر هەردوو ئەژنۆکە ی پاست دەبوویەو هیژی دەدایە سەر پانەکانی. ئەمەش (ابو داود) ریوایەتی کردوو. بەلام زاناکانی ئاین فەرموویانە: ئەگەر نوێژکەر دەستی نەکردبوو،

به شیوهی یه کهم سوننه ته وهك شیوهی دووم راست ببیته وه: به لگه یان له سهر ئه م رایه یان نه وهیه که حه زرت (د.خ) زۆرتر له سهر شیوهی یه کهم راست بووه ته وه: بۆیه شیوهی یه که میان له شیوهی دووم به باشتر زانیوه، ئیتر ئه م زانیانه گوئیان نه داوه ته نه وهی که شیوهی یه کهم وهك شیوهی پکوعی نوێژکه ریکه که به دانیشتنه وه نوێژ بکا و، کردنی کاریک له جوړی کارهکانی نوێژ، نوێژ به تال دهکاته وه. هۆی ئه م گوئ نه دانه شیان دوو شته:

۱- له بهر پهیره وکردنی حه زرت (د.خ) که خوئی وهها هه ستاوه ته وه و قورساییی خستوه ته سهر ههردوو دهست و په نجهکانی که له سهر ههردو بوون.

۲- له بهر نه وه ئه م جوړه شیوهیه وهك ئه و کارانهیه که نوێژکه یان له سهر پراوه ستاوه و بئ نه وانه جیبه جی ناکرئ، له بهر نه وه پهیدا بوونی شیوهی پکوعی نوێژکه ری دانیشتوو زیانی نییه؛ نابینی که هه لسوکهت و نازو گوێزی نوێژ گه لئ کاری تیدا یه که له جوړی کارهکانی نوێژن، به لام له بهر پهیره وکردنی حه زرت قه بوول کراوه، که وا بوو ئه م شیوهیه له و قاعیدهیه هه رده کرئ که ده لئ: (المبطل لا یغتفر لتحصیل المندوب) واته: بۆ جیبه جی کردنی سوننه تیک چاوپوشی له کاریک ناکرئ که نوێژ به تال بکاته وه^(۱) له کاتی که دهیوئ له شوینی خوئی هه ستئ بۆ پراوه ستان با په نجهکانی پئی له جیگه ی خویندان، ههروه ها له و کاته دا پئ نه خاته پیشه وه؛ چونکه ئه م شیوهیه به ناشیرینترین ههنگاو دانراوه به لای خواوه و، له کاتی راست بوونه وه دا قورساییی نه خاته سهر یه که دهستی؛ ئه م که راهه تی ههیه، چونکه له وانه یه سینگی له قیبله وه چهرخی و، که به کاری خوئی سینگی له قیبله وه چهرخی نوێژکه ی به تال ده بیته وه. به قیاس له سهر مه سه له ی دواکه و تن له ئیمام له بهر دانیشتنی هه سانه وه ده بی دانانی یه که له هه ستانه وه دا حه رام بئ، به لام من نه مدیوه زاناکان ئه مه یان وتبئ، له بهر ئیحتیات پیوسته و، ده بی له سهر ههردوو دهستی بهرزیتته وه.

سوننه ته له دانیشتنی نیوان دوو سوچه داو، له دانیشتنی هه سانه وه دا به شیوهی (افتراش) دا بنیشئ و، له ههردوو دانیشتنه که دا ما بهینی ههردوو ئه ژنوی به قه دهر یه که بست بئ و، په نجهکانی بلاوین، واته نه نووقاوین، به لام لکان به یه که وه و پرویان له

(۱) هه رده که وئ که خوالیخوشبوو کاک ئه محمده ی شیخ له سهر ره ئیی ئه محمده ی ره مه لیه، نه ک ئیبنو هه جهر.

قبيله بئى. سوننه ته پئى راست نه سب بكا واته: هه لئى و په نجه كانى ږوو له قبيله بن، وهكو وينه ى نه مانه كه به بيان كران. ږكاته كانى تريش وهكو نه مهيه كه باسما ن كړدو، هه موو سوننه ته كانى پيشوويان تيايه، «وجهت وجهى ... تاد» نه بئى، له گه ل ته سبيحاته كه ى پيشيدا: «الله اكبر كبيراً... تاد» واته: هم دووانه له ږكاته كانى تر دا سوننه نين، هه روه ها نه و سوننه تانه ى له پيش (الله اكبر) ى نويز دابه ستندان له ږكاته كانى تر دا سوننه نين.

تيكړا سوننه ته كانى نويزى دوو ږكاتى، كه نويزى به يانويه و، نويزى سى ږكاتى، كه نويزى مه غريبه و، نويزى چوار ږكاتى، كه نويزى نيوه ږو و عه سر و عيشايه، له گه ل (وجهت وجهى...) و، ته سبيحى پيش نه و، سوننه ته كانى پيش (الله اكبر) ى نويز دابه ستن، شه ش هه زار و چوار سه دو نوزده سوننه تن. هه ر واجبيكيش به هفتا سوننه ته و، نويز هه موو خواپه رستى و نيتاعه تيكي تيدايه، مال به ختكر دن نه بئى و، نويز گوره ترين نيتاعه تيكيه كه به به دن بكرئ؛ هه ر له به رنه مهيه هه زره ت (د.خ) فه رمويه تى: «نويز چا كتره له هه موو نيتاعه تى كه بو نوممه تى من دانراوه».

نه ى براى نه خوينه وار! به نه زانينى فاتيحه و ته حبيبات و به نه زانينى سوننه ته كانى نويزو نه وانه ى نويز به تال ده كه نه وه زور زيان ت لئ ده كه وئ.

نه ى براى خو شه ويستم! خواى گوره هوى به ختيارى و خو شى و ناسايشى بو تو ناماده كړدوه، نه ى تو بو چى گويان پئ ناده ى و خير و قازانجى خو ت له ده ست دهر ده كه ى!!؟

بزنان كه له نويزى به يانياندا له كاتى نيعتيدالى ږكاتى دووه مدا، له پاش (وملء ما شت من شئ بعد) قنوت سوننه ته، له گه ل سلاواتدان له سه ر هه زره ت (د.خ) و خزم و يارانى و، له گه ل ته تسليميشدا، له فزه كه شى نه مهيه:

(وصلى الله على النبي وآله وصحبه وسلم) هم سلاواته به م شيوه به پيمان كه يشتوه: بويه زانايانى ثابن فه رمويانه: پتويسته سلاواتى دوايى قنوت به م شيوه بئى و، نه هييان له وه كړدوه كه بلئت: (وصلى الله على محمد..) تاد قنوتى مه شهوور نه مهيه: (اللهم أهدني فيمن هديت، وعافني فيمن عافيت، وتولني فيمن توليت، وبارك لي فيما أعطيت، وقني شر ما قضيت؛ فانك تقضي ولا يقضى عليك، وأنه لا يذل من واليت، ولا يعز من عاديت، تباركت ربنا وتعاليت، فلك الحمد على ما قضيت نستغفرك ونتوب اليك، وصلى الله على النبي الأمي وآله وصحبه وسلم).

سوننه ته بۆ نوژن کهری ته نیاو بۆ ئیمامی کوومه ئیکی دیاری، که رازی بن به درژه پیدانی نوژن، قنوتی حه زه تی عومهریش بخوینی له پاش قنوتی مه شهوور، ئه ویش ئه مه یه: «اللهم أنا نستعینک، ونستغفرک ونستهدیک، ونتوب الیک، ونؤمن بک، ونتوکل علیک، ونثنی علیک الخیر کلّه، نشکرک ولا نکفرک، ونخلع و نترک من یفجرک، اللهم إیاک نعبد و لک نصلی ونسجد نسعی ونحفد، نرجو رحمتک ونخشی عذابک أن عذابک الجد بالكفار ملحق». سوننه ته بۆ ئیمام که له قنوته که دا به له فزی جه مع بخوینی و به دهنگی بهرز بخوینی. ههروه ها سوننه ته بۆ مه نوموم له قنوتی مه شهووردا هه ر ئامین بکا. تا ئیمام دهگاته «أنک تقضی...» له و یوه ئه ویش بیخوینی له گه ل ئیمامدا و، له کاتی سه له واتدان و سه لام ناردن بۆ حه زه ت و ئال و ئه سحابی ئامین بکا، به ئی مه نومومی که دهنگی ئیمام نه بیسی خوی به په نهانی قنوته که ی بخوینی.

سوننه ته بۆ ئیمام و بۆ نوژن به ته نیا کردوو که له هه مووی قنوتدا هه ردوو ده ستیان بهرز بکه نه وه، به لام به شیوه یه کی مام ناوه ندی نه که به زیاده ره وی، سوننه ته هه ردوو ئه نیشکیان له ته نیشتیان جیا بکه نه وه، به لام نه وه ک جیا کردنه وه یه کی زۆر. سوننه ته بهری هه ردوو ده ستیان پرویکه نه ئاسمان، ئه مه له کاتی که دا به لایه کی تایبه تی نه بی، ئه گه ر هه بوو سوننه ته پشتی ده ستی بکه نه ئاسمان.

فی التحفه، فی باب الاستسقاء: «وکذا یسن ذلك لكل من یرید رفع البلاء، ولو فی المستقبل لیناسب المقصود، بخلاف قاصد تحصیل شیء فإنه یجعل بطن کفه إلی السماء لأنه المناسب بحال الأخذ أنتهی.»

سوننه ته په نه کهانی ده ستی کراوه بن و نه قوونجاو بن و سه ر په نه کهان که می مه یلی بهری ده ست بکه ن و، ده سه کهان رووت بن و، له بهینی ده سه کهانیانه وه ته ماشای جیگه ی سوجه که یان بکه ن، سوننه ته که مه عنای قنوته کهان بزانتن و، ئاگایان له کورته مه عناکه یان بی، له گه ل چاکی له فز و له هجه داو به بی ته کلیف بیخوینی، نه م سوننه تی قنوته هه میسه ییبه داخلی نوژنی به یانیانه و به س. سوننه ته له پاش ته واو کردنی قنوت و، له سه ره تای دانه وینه وه بۆ عه رد ده س به (الله اکبر) بکا.

سوننه ته درژه به ئه لفی (الله اکبر) بدا به قه دهر دوو هه ناسه ئه نجا سوجه بیا. به م دوو سوننه ته ژماره ی سوننه ته کهانی نوژنی به یانی ده گاته سه د و چل و چوار سوننه ت.

ته حییاتی یه که م سوننه ته و، له دانیشتنه که یدا (ئیقتیراش) سوننه ته، که ئه وه یه پی

راستی راست کاتوهو پئی چهپی بخاته ژیری، نهرم کردنی جومگهی پشت سوننهته، واته: بهبی عوزر پشتی نهچهمینیتتهوهو بههیچ لایهکدا مهیل نهکات، یانی: نه بهلای راستدا و نه بهلای چهپداو نه بهرهوییش و نه بهرهو دوا لار نهبیتهوهو، سوننهته هردوو بهری دهستی له سهر رانی دابنی نریک به نهژنوی و، سی پنجهی دهستی راستی لهلای راستیهوه بنوقیننی و، پنجهی شهادهتی بهرهآلا بکا و، پنجه گورهکهی پیوه بلکیننی بهشیویهک که سهری پنجهکهی بدا له بنی پنجهی شهادهتی و، سهری پنجهی شهادهتی بهرامبهری سهری نهژنوی دابنی و، سهری پنجهکانی دهستی چهپیشی بهرامبهری سهری نهژنوی چهپی دابنی و، پنجهکانی دهستی چهپی هموو بهرهلاو پرو له قیبله و بهیکهوه لکاوین، که له وتی شهادهتدا گیشته (الا الله) پنجهی شهادهتی دهستی راستی بهرز بکاتوه، بهقهدهر نهوندهی که دنکه میوزیک لهژیریا جینی بیتهوهو، نیازی دلی بهم پنجه بهرزکردنهویه دلسوزی و دلساگی بی له خوا به یک ناسیندا و کهمی سهری پنجهی شهادهتی دانهویننی بو سهر نهژنوی له دوا دواپی (الا الله) دا، نهجا له تهحیاتی یهکهمدتا راست دهبیتهوه و، له تهحیاتی دوهمدا تا سلام دداتوه با پنجهی شهادهتی بهرزینی و له سهر نهژنوی بی و، بوی پروانی؛ چونکه هم شیویه دهبیته هوئی ناگاداری و راگرتنی بیری دلسوزی و خوا بهیک ناسین و، تا نویژمهکی تهواو دهبی له سهر باشتین نهحوالی ناگاداری دوام بکا، جا با پنجهی شهادهتی نهجووئینیتتهوه؛ چونکه جوولاندنهوهی کهراهتی هیه.

«وَأَنْ حَرَكَةَ مَعَ الْكَفِّ بَطَلَتْ صَلَاتَهُ بِثَلَاثِ حَرَكَاتٍ مُتَوَالِيَاتٍ عَامِداً عَالِماً ، قَالَ ابْنُ قَاسِمٍ».

واته: نهگه پنجهی لهگهل بهری دهستیدا جوولاندنهوهو، به دهسهنقهست ئهمی کرد و دهیزانی خرابه، نهوا بههوی سی بزوتنهوهی یه که دوا یهک نویژمهکی بهتال دهبیتهوه. با له بهرزکردنهوهی پنجهی شهادهتیدا زیادهوهی نهکا، چونکه پیچهوانهی نهدهبه.

سوننهته هموو تهحیاتهکهی بهپهنهانی بخویننی و، له دوو شهادهتکاندا دهنگ بهرز نهکاتوه؛ هم دهنگ بهرزکردنهویه مهکروهه. سوننهته معنای تهحیاتی بزانی و ناگاداری کورته معنایهکی بی و، خویندنهوهو لهجهی باش بی و زور لهخوکردنی تیدا نهبی. سهلهواتدان له ئال له تهحیاتی یهکهمدتا سوننهت نییهو، له تهحیاتی دوهمدا سوننهته.

له پاش ته واوکردنی ته حیياتی یه کهم بهرزبیتته وه بۆ پکاتی سییم و، (الله اکبر) بلّی و، دریزه بدا به ئهلفی (الله) تا به ته واوی راست ده بیتته وه، سوننه ته ههردوو دهستی پوهو و قبیله بهرز بکاته وه لاریان نه کاته وه. سوننه ته پشتی ههردوو دهستی بهرامبهری شانی بی و، په نجه کانی نه نو قینی و، په نجه ی گه وهی بهرامبهری نهرمه ی گوینچه کی بی و، سهری په نجه کانی تری بهرامبهری لای ژوروی گوینچه کی بن و، کهمی سهری په نجه کانی بجه مینیتته وه، سوننه ته په نجه کانی به یه که وه نه لکینی و زوریش بلا و نه بن و، به نارامی له بهرز وه بیان نه نیتته خواره وه. سوننه ته ههردوو دهستی له خواری سینه وه و له ژوروی ناوکیه وه دابنی، به جوړی دهستی راستی له سهر پشتی دهستی چهپی دابنی و، جمگی چهپی به په نجه ی دهستی راستی بگری و، په نجه کانی راست به سهر دریزی دهستیدا دریز بکاته وه، وهکو له باسی ته کبیری ته چه رومدا نووسیمان.

ئهمه چل و چهوت سوننه تن که له نویزی سبه یینیاندا نین و، له نویزه کانی تر دا هه ن و، هه ریه که له نویزی نیوه رۆ و عه سر (۱۵۳۳) و، نویزی مه غریب (۱۰۹۶) سوننه تی هه یه.

ئهو نویزه که ره ی که نیمامی لی پیش که وتوه، نه گهر نیمامه که ی دهستی بهرز کرده وه، سوننه ته ئه مین دهستی بهرز بکاته وه، نه گهر نا ئه مین دهستی بهرز نه کاته وه. ههروه ها له گه ل نیمامدا (الله اکبر) بلّی، نه گهر چی ته حیاتی یه که می له جیگی خویدا نه بی، وه نه گهر نیمام سهلامی دایه وه، شوینه که شوینی ته حیاتی مه سبووق نه بوو، ئه وه کاتی که هه ستایه وه (الله اکبر) نه لّین. وه نه گهر مه ئوموم له پیش هه ستانی نیمامدا ته حیاتی یه که می ته واو نه کردبوو، ئه وه هه تا نیمام هه لئه ستیتته وه خه ریکی خویندنی ته حیاتی بی، جا کاتی نیمام هه ستا نه ویش هه لّسیتته وه، دوابه دوا ی نیمام هه لّسوکه وت بکا، چونکه دوا که وتن و هاو جوړی له گه ل نیمامدا واجیبه و، خویندنی ته حیاتی یه که م سوننه ته. به لام نه گهر مه ئومومه که مه سبووق بوو واته: نیمام لئی پیش که وتبوو و، جیگی ته حیاتی خوی نه بوو، ئه وه باشتر ده بی له گه ل نیمامدا راست ببیتته وه.

نه گهر مه ئوموم به هوی خویندنی ته حیاتی وه به دوو روکن، چ دریز چ کورت، له نیمام پاش که وت، ئه وه نویزه که ی به تال ده بیتته وه، چونکه ئه م پاشکه وتنه له ته قسیره وه بووه و وهکو مه سه له ی بی قسووریک نییه، که هه تا به سی روکنی دریز له نیمام پاش نه که وی نویزه که ی به تال نابیتته وه.

جا نه گهر له مه سه له ی پاشکه وتندا، پیش ئه وه ی که به دوو روکن له نیمام دوابکه وی

نیبھتی لہ ئیمام جیابوننہوی ہینا، بۇ خوئی نوژی کرد، ئەوہ نوژئەکەمی بہتال نابیتەوہ.

لہ تەحییاتی دواپیدا دانیشتن بەشیوہی (تورک) سوننەتە، واتە: نوژئەکر پئی راستی (نەصب) بکا، و، پئی چەپی لہ ژیر پئی راستیوہ دەریکا، و، لہ سەر وئەمی بنی رانی چەپی دابنیشی، بە مەرجی ئەم جوڑە دانیشتنە رینگای (خوشووع) ی لئ نہگری، واتە: ئەوہندە لہ سەر لەشی گران نەبی کہ دلی تیک بدا، ئەگەرنا سوننەت نیبھ:

چونکہ ھەر سوننەتیک رینگا لہ (خوشووع) بگریت، ئەوہ بەجیھننانی مەکووہ.

ئەگەر یەکیک سوجدە سەھووی لہ سەر بوو و نیبھتی وابوو ئەو سوجدە یە ببا، ئەوہ سوننەتە لہ تەحییاتی دواپیدا بەشیوہی (نیفتیراش) دابنیشی، خو ئەگەر نیبھتی نەبوو سوجدە سەھووکە ببا ئەوہ سوننەتە بە شیوہی (تورک) دابنیشیت، جا ئەگەر لەم نیبھتە پەشیمان بوویوہ، ئەوا سوننەتە بگەریتەوہ بۇ شیوہی نیفتیراش، بەلام بەوشەرتە لەم گەرانیوہدا بەقەدەر رکووعی ئەو کەسە ی بەدانیشتنەوہ نوژ بکا، نەچەمیتەوہ: چونکہ کاریکی وھا بەپئی (اصح) نوژ بہتال دەکاتەوہ، ئەم مەسەلە یە پەنھان و نادیاروہ زورجار روودەدا.

بۇ مەنموومیک کہ ئیمام لئی پیتش کەوتبی، سوننەتە لہ تەحییاتی دواپی ئیمامدا بەشیوہی نیفتیراش دابنیشی.

تیکرا لہ ھەردوو جوڑە دانیشتنەکەمی نیفتیراش و تەوہر و کدا سوننەتە پئی راستی نەسب بکا، و، پەنجەکانی ئەم پئیە روو لہ قبیلە بن. سوننەتە لہ دانیشتندا جومگەکانی پشتی باش نەرم بکا، واتە: پشتی لار نەکاتەوہ، بە هیچ لایەکدا لانەدا. سوننەتە بەری دەستی راستی لہ نزیککی ئەژنۆ یا لەسەر رانی دابنی. سوننەتە پەنجەکانی دەستی راستی یەکەم و دووہم و سییەمی - لای راستەوہ - بنوو قینئ و، پەنجەمی شەھادەتی بەرەللا بکات، و، سەری پەنجەمی گەورە ی بە بنی پەنجەمی شەھادەتیوہ بلکینئ و، سەری پەنجەمی شەھادەتی بەرامبەری سەری ئەژنۆی بی. ھەر وھا سوننەتە سەری پەنجەکانی دەستی چەپی لەسەر رانی چەپی لہ نزیککی ئەژنۆیوہ دابنی، و، ھەموویان بەرەللا بکا و بیانلکینئ بەیەکەوہ روو لہ قبیلە بن.

سوننەتە باسکەکانی لہ سەر رانەکانی دابنی. سوننەتە لەگەل وتنی (الا اللہ) دا پەنجەمی شەھادەتی بەرز بکاتەوہ بەقەدەر ئەوہندە ی کہ دەنگە میوزیک بەژیریا بچی. سوننەتە

پهنجه‌ی شهاده‌تی به به‌رزى رابگرئى هه‌تا سه‌لام ده‌داته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌میشه ته‌ماشای پهنجه‌ی شهاده‌تی بکا بۆ، ئه‌وه‌ی تا دواىى نوێژمه‌که خاترجه‌مع بئى. سوننه‌ته پهنجه‌ی شهاده‌تی نه‌جوولئینئى. چونکه جوولاندنه‌وه‌ی مه‌کروهه. هه‌روه‌ها له به‌رزکردنه‌وه‌ی پهنجه‌که‌یدا زیاده‌ره‌وى نه‌کا، چونکه خيلافى ئه‌ده‌به. سوننه‌ته به‌په‌نهانى و به جوانى و ئارامى و له‌هجه باشى و حازرکردنى مه‌عناوه دوو شهاده‌ته‌که بخوینئى، سه‌له‌واتدان له ئالى پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌م ته‌حيياتى دوايیه‌دا سوننه‌ته و زیاد له‌سه‌رنه‌وه‌ش هه‌تا (حمید مجید) سوننه‌ته، ته‌نانه‌ت بۆ ئیمامیش، به‌مه‌رجئى ئه‌و ئیمامه ئیمامى مزگه‌وتى سه‌ر پینگا نه‌بئى، واته: له‌وانه نه‌بئى که خه‌لکى تر بئجگه له کۆمه‌له مه‌ئموومه‌که‌ی خۆى بئین و ئیقتیدای پئى بکه‌ن، هه‌روه‌ها کۆمه‌له مه‌ئموومه‌که‌ی خۆیشى رازى بن و، هه‌قى خه‌لکیان به‌سه‌روه نه‌بئى، وه‌کو ئینسانى کرێکارو ژنى شوودار، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌نده ماوه مابئى که به‌شى نوێژتکى ره‌سا بکا، هه‌رچه‌ند پاش ئه‌وه کاته‌که ته‌واو بئى .. ئه‌و زیاده‌ش ئه‌مه‌یه:—

(اللهم صل على محمد عبدك ورسولك النبي الأمي وعلى آل محمد وأزواجه أمهات المؤمنين وذريته وأهل بيته، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم أنك حميد مجيد).

سوننه‌ته بۆ نوێژکه‌ر ئه‌م سه‌لاواته بزانی و، به‌په‌نهانى ببخوینئى و مه‌عناکه‌ی بزانی و، ئاگای له مه‌عناکه‌ی ببئى و، له‌فز و له‌هجه‌ی جوان بئى و له زۆر له‌خۆ کردنه‌وه دوور ببئت.

سوننه‌ته دوعاكانى پاش ته‌حييات بخوینئى وه‌كو:

(اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت وما أعلنت وما أسرت وما أسرفت وما أنت أعلم به مني، أنت المقدم وأنت المؤخر، لا اله الا أنت أستغفرك وأتوب اليك).

يا وهك: (اللهم أنى أعوذ بك من عذاب جهنم ومن عذاب القبر و من فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال).

ئه‌م دوو دوعايه هه‌ردووێان مه‌ئسوورن، واته: له‌هه‌زه‌ته‌وه وه‌رگيراون (د.خ) به‌لام دوو مه‌که‌يان گه‌وره‌تره، چونکه خيلاف له‌وه‌دا هه‌يه که واجيب بئى.

سوننه‌ته، بۆ ئه‌و ئیمامه‌ی که چاوه‌رپئى خه‌لک نه‌بئى بئین و داخلى نوێژبئین، ئه‌و دوعايه که ده‌بخوینئى که‌مه‌تر بئى له‌ لای که‌م له ته‌حيياتى واجيب و له سه‌له‌واتى واجيب و، له‌مانه زیاتر نه‌بخوینئى، به‌لکو گه‌وره‌تر ئه‌وه‌یه له‌وانه که‌مه‌تر بخوینئى؛ چونکه مه‌کروهه به‌قه‌ده‌ر ئه‌وانه بخوینئى. ئه‌م مه‌سه‌له‌ش په‌نهانه.

بهلام بۆ نويزكهرى بهتەنيا سوننەتە ئەو دوعايانە بخوینى و، دروستە لەوانەش زیاتر بخوینى ئەگەر نەكەوتتە ناو سەھوووە. دیارە ئەم زیادە خویندە بۆ مەئمووم نىيە؛ چونكە مەئمووم دواكەوتورى ئىمامە. سوننەتە ئەم دوعايانە بەپەنھانى بخوینى و، مەعنايان بزانی و، ئاگای لە مەعنايان بى. ھەروەھا سوننەتە لەفظ و لەھجەى جوان بى و لە خویندندا عادەتى بى و زۆر لە خۆى نەكا و زیادەرەوى نەكا.

ئەگەر مەئمووم تەحییاتی یەكەمى لە پێش ئىمامدا تەواوکرد، با بى دەنگ نەبى، بەلكو دوعاكانى تەحییاتی دواىى بخوینى تا ئىمام راست دەبیتتەو، حوكمى ئەو كەسەش ئىمام پێشى كەوتوو ھەروەھایە ھەتا ئىمام ھەلدەستى.

سەلامى دووھم سوننەتە، ئەگەرچى ئىمام تەركى بكات، بەلام ئەگەر مانعى روى دا لەكاتى ئەم سەلامى دووھمەدا، وەكو بى دەستنويزى ، یا تەواو بوونى و مەختى نويزى جومعە، یاخۆ نويزكەر خوفى لەپیدا بوو بە مەسحى خوفقەو نويزى دەكردو، لەكاتى سەلامەكەدا خوفقەكەى دىرا، یا سەفەرى بوو بە مەسحى خوفقەو نويزى دەكردو، لەكاتى سەلامەكەدا نىيەتى ئەو ھىنا جىنشىن بى و سەفەرى نەبى، یاخۆ لەو كاتەدا ماو ھى رەوا بوونى مەسحەكە تەواو بوو، كە بۆ نىشتەجى شەو و رۆژىكەو، بۆ مسافر سى شەو و سى رۆژە، یا كەوتە گومان لە تەواو بوونى ئەو ماو ھى، لەم حالەتانەدا ھەموویان سەلامى دووھم حەرامە؛ چونكە ئەم سەلامە گەلى پەيوەندى بە نويزەكەو ھەبەر، وەكو ئەو ھى كە ھىشتا نويزكەر لە نويزدا بى، دیارە نويزىش لەگەل ئەم مانىعانەدا دروست نىيە. ئەم مەسەلەش زۆر پەنھان و ناديارى. سەلامى یەكەم، ھەرچەند واجىبە، چونكە ھۆى برانەو تەواو بوونى نويزەكەى، نىيەتى دەرچوون لە نويز سوننەتە لەگەلیدا، واتە: لەگەل سەرەتای سەلامەكەدا ببىھىتە دلتەو كەوا نويزەكەت تەواو بوو.

سوننەتە وتنى (سلام) لە سەر سىنگ بى و، وتنى (علیکم) لای راستەو ھى. سوننەتە بلى: (ورحمة الله وبركاته). سوننەتە ما بىنى دوو سەلامەكە بەقەدەر (سبحان الله) یەك بى، بە مەرجى ئىمامەكە لەو نەترسى كە مەئموومەكانى پێش ئەو سەلام بەدەنەو، ئەگەر ئەم ترسى ھەبوو دەبى یەك لە دواى یەك و بى جیاكردنەو، ھەردوو سەلامەكە بداتەو. ھەروەھا سوننەتە لە سەلامى دووھمیشدا وتنى (سلام) لە سەر سىنە بى و، وتنى (علیکم) لەلای چەپەو، بەجۆرى كە لەپێشەو كۆلمى چەپى ببىنرى. ئەگەر لەكاتى سەلامدانەو ھى یەكەمدا نويزكەر ئەو نەندە زۆر لای كەردەو كە سىنەى لە عاستى قىبلە وەرچەرخا، ئەو نويزەكەى بەتال دەبیتتەو.

سوننه ته سه لامدانه وه چ به په له بی، واته: زور سستی تیا نه کری.

سوننه ته مه نوموم پاش هر دوو سه لامه کی نیمام سه لام بداته وه، چونکه ته واو بوونی سه لامی مه نوموم له پیش ته واو بوونی سه لامی دووه می نیمام هوی له کیس چوونی سه وا بی مه نومومه؛ چونکه مه کرووه.

نیمامی نه وه وی له کتیبی (مه جموع) یدا ده لی: تهرک کردنی سوننه ته مه کرووه، به لام به لی کو لینه وه ی زانا دوا یینه کانی تاین تهرک کردنی سوننه ته (خلاف الاولی) به.

سوننه ته مه نوموم و نو یژ به ته نها کردوو به په نهانی سه لام بدنه وه، به لام نیمام و (مبلغ) سه لامی دووه مه ناسکرا بخوینن^(۱) سوننه ته نو یژ کهر مه عنای سه لام بزانی و، ناگای له کورته مه عنایه کی هه بی. سوننه ته له فز و له هجی باش و، به بی ته که للوف بیخوینی.

بو مه نوموم و بو نو یژ به ته نیا کردوو سوننه ته له سه لامی په که مدا نییه تی سه لام کردنی بی له که سانه ی که له لای راستیه وهن، چ له فریشته پاریزه رکان و چ له فریشته ی ترو، چ له ناده میزاد. هه روه ها له کاتی سه لامی دووه مدا نییه تی سه لام کردنی بی له که سانه ی که له لای چه پیه وهن له فریشته و موسلمانانی ناده میزادو پهری و، به هر کام له دوو سه لامه نییه تی سه لام کردنی له نیمام بی قه ی نا کا، به لام به سه لامی په که م با شتره.

نیمامیش به سه لامی په که م له نه هلی لای راستی و، به سه لامی دووه سه لام له نه هلی لای چه پی بکا. نیتر بو نه وانیه که له پشتیه وهن به هر کام له دوو سه لامه قه ستیان بکات باشه.

مه نومومه کانی ریزی هه ره دوا یین، چونکه که س له پشتیان وه نییه ته نیا قه سستی سه لام بکه ن له وانیه له پیشیان وهن، به سه لامی په که م بی یا دووه م. به لام مه نومومه کانی ریزه کانی تر ده توانن به هر کام له دوو سه لامه قه سستی سه لام له ریزی پیشه وه یان بکه ن^(۲) نه ی برادرینه! بیجگه له سوننه تانه، که با سمان کردن، سوننه تی

(۱) به ناسکرا خویندنی سه لامی دووه له لایه ن نیمام و (مبلغ) هوم له هیچ کتیبیکدا نه دیوه.

وهرگیز

(۲) له نوسخه ده ستنوسه که دا لیره دا نوو سراوه: نه مه شه شه دو شه س سوننه تن به یان کران، که داخلی =

نويز ژورن، يهكې لهوانه نهويه: سوننه ته بو ئهو كهسانه ي كه لهكاتي قامهت كردندا دانيشتون له پاش تهواوكردي قامهته كه هستن، بهمهرجي كه پيرو نهخوش نهبن، نهگه ر و ابون سوننه ته، بويان له كاتيكا هستن كه به (الله اكبر) نويز دابهستني نيمامدا بگهن.

هروهك بو ئهو كهسانه، كه له كاتي قامهت كردندا لهو شوينه دا ر اوه ستاون، سوننه ته دانه نيشن. هروه ها سوننه ته پاش به جيھيناني نويزه فہرزه كان دست بكن بهو زيكر و نهورادانه كه مهئشورن و بيانخويتن، نهجا له پاش نهوانه نويزه سوننه ته كان بگهن، مهگه ترسي له كيس چووني ئهو نويزه سوننه تانہ يان ههبي، له كاتي ئه م ترسه دا دياره نويزه سوننه ته كان پيشي نهورادكان دهخرين.

شاياني زانينه: هر سوننه تيک له م سوننه تاني نويزه خير و پاداشتيان له ميهره بانبي خوي گوره يه كه به دهيه تا به پينسه د زياتر. به م پييه پاداشي سوننه ته كان گه ليك زور دهبن.

ئهي براده رينه! له خوي پايه بهرزو بي خوش تكاكارم حالتان به جورئ بگورئ كه خه مي خوتان بخون. هروهكو شو و پوژ خه ريكي چاركر دن و په يداكردي زيان و به جيھيناني ئاره زووي نهفستان و، خه ريكي دابينكردي خوشين بو خيزان و مندالتان، كه ميكيش بو به جيھيناني ئاسايش و رهحه تبي پاشه پوژي نه براوه ي خوتان تي بگوشن و، هوي ئازادبون له ئازاري گوپو سزاي پوژي قيامهت بو خوتان مسوگه ر بگهن. لاي كه مي ئادابي ئه م پينج فہرزه نويزانه و مهرج و روكن و سوننه ته كانيان بزائن و، نهوش بزائن كه نويز به چي به تال دهبيته وه، به چ جورئ دهبيته هوي بهختياري و پيروزي نه براوه تان. به تايبه تي فيري دلسوزي و له خوا ترسي بن و، ئارام بووني دل و نه ندامه كاننتان له نويزه كاننتاندا ر اگرن؛ چونكه به فہرموده ي هندی نه هلي دين و ئاين: هر نويزئ (خوشووع و خزووع) ي تيا نه بي به تال، نهوانه فہرمويانه: خوشووع له به شي له نويزه كه دا مه رجی دروست بووني نويزه؛ اته: نهگه ر نويزه كه هر هيچ خوشووعي تيدا نه بو، نه وه به ته واوي به تال.

= هر پينج فہرزه كانن، كه واي سوننه تي نويزي به ياني نوسه د و دانزه سوننه تن و، بو نويزي مه غريب بوون به هه زارو دووسه د و شهست و دوو سوننه ت و، بو نيومرو و عه سر، عيشا، هه ريه ك، گه پشته نه هه زارو پينسه د و نه وه دو نو سوننه ت.

وه رگيز

ئەي برادەرىنە! دەخىل سەد دەخىل! ئەم پاىە بەرزە و ئەم پاداشە مەزنىە كە لە نوێژدا
هەيە لە كىسى خۆتانى مەدەن، ئەم پىنج فەرزەنە بە خۆيان و نوێژە سوننەتەكانى پاش
و پىشيانەو لە هەر شەو و رۆژىكدا زياتر لە دوو سەعاتيان ناوئ واته: بيست و دوو
سەعاتتان بۆ دەمىننەتەو، بۆ خۆتان و بۆ ئەرك و ئازارى دنيا بەكارى بىنن، ئامۆزگارى
ئەهلى تەمى و تەربىيەى ئاين وەربگرن. مەيدانى پەشيمان بوونەو بۆ لاى خوا
گەرانەو، بە دەستەينانى بەختيارى، زۆر گوشادە. فەرمودەى پىغەمبەرە (د.خ):
گەرەتەين خورپەوشتى باش و بەكەلكى موسلمان ئەو يە كە لە بيستنى خىرى ئاينى
خوى تىر نەبى. باقى: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته. رحم الله امرىء اذا راي سنة
تركها كتبها فيها.

نامہ می یا زحمیمہ

باسی ویردہ گانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله.

پاش نەمە، ئەوی برادەرینە! لەناو خەڵکدا ئاشکرایە کە دەلێن: "من عرف نفسه فقد عرف ربه" واتە هەرکەس خۆی بناسی بەو سیفەتەیی کە (حادث)ە، واتە: لە خۆیدا نەبوو و خوا دروستی کردوو، وە (ممکن)ە، واتە: بوون و نەبوونی لەخۆیدا وەک یەک وایە، خۆی لە زاتی خۆیدا نەبوونی واجیبەو نەنەبوونی واجیبە، ئەگەر ئیرادە و خواستی خوا لەسەر بوونی بێ، دەبێ. ئەگەر ئیرادە و خواستی خوا لەسەر نەبوونی بێ، نابێ. هەرەها (محتاج)ە، واتە: لە زات و سیفات و لە هەموو پێویستیەکیدا موحتاجی خۆی بالایی، ئەو چاودێری دەکا، ئەو ئەو کەسە بەهۆی ناسینی خۆیەو خۆی بەرزوبالای دەناسی و ئەو دەزانی کە خۆی گەرە دروستکارو، پەرەردگار و (واجب الوجود)ە، بێ ئیحتیاج و بێ نیازه لە جیهان. بە کورتی کە ئادەمیزاد خۆی ناسی خۆی خۆشی دەناسی.

ئەوی براینە!

ئەو ناسینە ئەمەییە کە ئادەمیزاد بە راستی بلی: من جیسم و لەشم و، بەهۆی ئیسقان و رەگ و گوشت و خوین و ئەندامەکانی تری لەشەو هەم و گیانم بە بەردا کراوە، خاوەن گیان و خاوەن دل و هۆشم و، هیزی توورەبوون و رِقەه لگرتنم هەیی، هیزی ئارەزوو کردنم هەیی، کە دیارە ئارەزووی خواردن و خواردنەو و شتی ترم هەیی، هیزی زانستم هەیی. ئەمانەش هەموویان هیچیان لە خۆمەرەو نین و، هەمووم لە پەرەردگارەو وەرگرتوو، کەوابی دەبێ من حوقوقی ئەو پەرەردگارەیی خۆم بناسم و ئەو حوقوقەیی جیبەجیی بکەم و، خۆم لە گیانلەبەرانی بێ عەقل و هۆش جیا بکەمەرەو، دان بەوەدا بنیم کە ئەو خۆیە بە بێ حکمەت دروستی نەکردووم، بەلکو ئەم پایەیی وجود و هۆش و عەقلەیی پی داوم بو ئەووی کە لە پیش هەموو شتیکیدا ئەو بناسم و، لەسەر ئەو یاسایە

برپوم که له گه‌ل ره‌ه‌به‌ران و پیغه‌م‌به‌راندا نار‌دوویه‌و، له دواى هم‌موویان به‌هوى فریشته‌ی نه‌مین (جو‌بره‌ئیل) نار‌دوویه‌تی بو‌ چه‌زرتی فه‌خری عالم (محمد) دروودی خواى لى بى، نه‌ویش گه‌یاندوویه‌تی به‌ ناده‌میزاد و، ده‌ست به‌ ده‌ست و دم به‌ دم له‌وانه‌وه به‌ نيمه‌ گه‌یشتوه و، نيمه‌ش ده‌بى په‌رستیاى خوا به‌جى بینین ه‌تا له‌ گیانله‌به‌ره بى هوشه‌کان جیا‌بینه‌وه.

پیویسته بزانی‌ن که به‌ختیاى ناده‌میزاد به‌ خواپه‌رستیا، واته: سه‌رکه‌وتن، به‌هرمه‌ندی و به‌خته‌وه‌ری ناده‌میزاد له‌ زانستی بیروباوه‌ری باش و خوورپه‌وشتی باشه‌ویه‌و، له‌وه‌دایه که بیروباوه‌ری و کردار و په‌فتار و خوورپه‌وشتی له‌سه‌ر نه‌و یاسایانه بى که پیغه‌م‌به‌ری گه‌وره و په‌به‌ری جیهان بو‌ی هی‌ناوین و، نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختیشی به‌وه ده‌بیت که له‌م یاسا پیروژه لا‌ بدا و، خوى له‌ گیانله‌به‌رانی بی‌هوش جیا‌نه‌کاته‌وه.

پیویسته ناده‌میزاد بزانی له‌ کوټه‌ هاتووه‌و بو‌ کوټى ده‌روا. پیویسته بزانی به‌بى خالیق دروست نه‌کراوه، به‌لکو خالیق به‌ حکمه‌تی خوى دروستی کرده‌وه. که‌واپى له‌ نه‌ساسة‌کیدا خواستی خوا له‌سه‌ر بوونی بووه‌و، نه‌نجامه‌کى مردن و رویشنه‌ بو جیهانی دووم، که له‌ویدا حیسابى بیر و باوه‌ری و کرده‌وه و خوورپه‌وشتی له‌گه‌ل ده‌کری و، جه‌زاو پاداشی خوى له‌ خوا وهرده‌گری، یا به‌وه که له‌ دوزه‌خدا نازار م‌درى، یا له‌ به‌ه‌شتدا به‌ نیعمت و ناسایش ه‌تا ه‌تایه‌ ده‌مینیتته‌وه.

پیویسته بزانی ه‌روه‌کوله‌ ژياندا له‌گه‌ل باقى گیانله‌به‌ران هاویه‌شه و ده‌خواو ده‌خواته‌وه و له‌زهت و ناره‌زو وهرده‌گری و قه‌له‌و ده‌بى، له‌گه‌ل فریشته‌کانیشدا هاویه‌شه، واته: خاوه‌ن زانسته و ده‌توانى خه‌ریکی خواپه‌رستی بى و، یادى خوا بکاته‌وه و، به‌ زیکر و ته‌سیب‌حاته‌وه به‌جوټى خه‌ریک بى که گیانى له‌ ژه‌نگى گونا‌ه و تاوانبارى دوور بى و، ه‌میشه‌ ده‌روونی پر له‌ نور بى. که مادام نه‌گه‌ر ناده‌میزاد له‌سه‌ر یاسای حیوانات ه‌میشه‌ خه‌ریکی خواردن و خوارده‌وه و نووستن و رابواردن بى و، وه‌خته‌کانى له‌مانه‌دا ته‌واو بکا، نه‌وه له‌ کاتى ژيانى خویدا ناسایشی گیانى ده‌س ناکه‌وى و، دل و گیانى وه‌ک دل و گیانى حیوانات ده‌بى و، له‌سه‌ر نه‌م شیوه‌یه‌ ده‌مرى و کاتیکیش له‌ گوټدا گیانى به‌ به‌ردا کرایه‌وه و فریشته‌ پرسیاریان لى کرد، ه‌ر له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ که له‌ سه‌رى ژیاوه، وه‌ها وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و، باسى کرده‌وه‌ی وه‌ختى ژيانى خوى ده‌کا. خو نه‌گه‌ر له‌ ماوه‌ی ژيانیدا له‌سه‌ر یاسای فریشته‌ رویشت، واته پیگه‌ی خواپه‌رستی و به‌ختیاى گرتبه‌ر و

بیروباوهر و کردهوه و خوهره‌وشتی باش بوو نهوه کاتئ که مرد و له گؤرا پرسپاری لی کرا، له‌سهر نهو شتیه که بووه، وه‌لامی فریشته‌کان ده‌داته‌وه. ههر له‌بهر نه‌مه‌یه ده‌گپرنه‌وه کاتئ شتیه یعقوبی چهرخی وهفاتی کردو، فریشته‌کان پرسپاری خویان لی کرد، چونکه کاتی خوی خهریکی خویندنی قورنان بوو، وا وه‌لامی دانه‌وه وتی: "انی آمنت بریکم فاسمعون". هه‌روه‌ها ده‌گپرنه‌وه که که‌سئک له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا که هوشی لای خوی نه‌بوو، خه‌لکی شه‌ه‌ده‌ته‌که‌یان ده‌خسته سه‌ر زمانی که‌چی نهو خهریکی قسه‌کردن بوو ده‌ریاره‌ی نهو نیشانه‌ی که له کاتی ساغیدا کردبوونی و، بانگی نهو گیانله‌به‌رانه‌ی ده‌کرد که له‌گه‌لیاندا ژبا‌بوو. نه‌م وه‌زعه موافیقی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) که فه‌رموویه‌تی: "کما تحيون تموتون، وکما تموتون تبعثون" واته: له‌سهر نهو حاله‌ ده‌مرن که له‌دنیا‌دا ده‌ژین و، له‌سهر نهو حاله‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه له‌ پوژانی قیامه‌تدا که له‌سهری ده‌مرن، واته: حالی مردن تابییی حالی ژبانه.

بو‌یه نه‌م پیغه‌مبه‌یه‌م له‌ پیغه‌وه‌ی نامه‌ی بیروباوهر و نامه‌ی عیبادهت و نامه‌ی مزگه‌وت و نه‌وراده‌وه نووسی؛ چونکه عیبادهت کردن بو‌ خوا سی‌ جو‌ره، یه‌که‌م: به‌دل باوهرکردن، که نامه‌ی بیر و باوهر باسی ده‌کا. دوهم: نیقرار و وتن و دان پیا‌نانه به‌ زمان، که نامه‌ی زیکر بو‌ هاندان و په‌یدا‌کردنی ره‌غه‌تی خه‌لگیه‌ بو‌ نه‌م جو‌ره عیباده‌ته. سئیه‌م: کاروکرده‌ویه به‌ نه‌ندامه‌کانی له‌ش، که نامه‌ی ویرده‌کان و عیبادهت بو‌ نه‌مه‌یه.

نه‌ی براده‌رینه‌! به‌پئی فه‌رمووده‌ی بی‌گه‌ردی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) نه‌م جو‌ره نامانه که ده‌یان‌نوسم و بو‌تانی ده‌نیرم، باشترین دیاری و سه‌وقاتیکن که دو‌ست بو‌ دو‌ستی خوی بنیرئ. (عه‌بدوللا‌ی کورپی (عومهر) (ر.خ) ده‌گپرنه‌وه: "ما اهدی مسلم لایه‌ هدیة افضل من کلمة حکمة یزیده الله بها هدی او یرده عن ردی". واته هه‌رگیز موسلمان دیاریه‌کی وه‌های نه‌ناردوه بو‌ برای موسلمان‌ی خوی گه‌وره‌تر و باشتر بی‌ له‌ وشه‌یه‌کی زانستی به‌رز که به‌و وشه‌یه‌ خوا زی‌تر شاره‌زای پئنگای راستی بکات، یان له‌ خراپه‌یه‌کی مایه‌نه‌گه‌ت لای بدا و دووری بخاته‌وه.

تکاتان لی ده‌که‌م نه‌م دیاریه‌م وه‌ریگرن و بی‌خویننه‌وه، گوی‌ بده‌نه نه‌وانه‌ی که نه‌تان‌زانوون، با‌خه‌مبار و ماندوو نه‌بن؛ چونکه فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ) گه‌وره‌ترین خوهره‌وشتی موسلمان نه‌ویه هه‌رگیز له‌ بیستنی وشه‌ی چاکه و خیر تیر نه‌بی که‌وابی پیوسته‌ گوی‌ بده‌نه خویندنه‌وه و تیگه‌یشتنی نامه‌ی دو‌ستی دلسوزی خوتان، چونکه

زۆر بەيان تويشوروي سەفەرى پاشەپۇرۇتان بۇ ئامادە دەكەن، شتىكى ئاشكرابە كە ئافەرىدگار جيهان ئەم جيهانەي ئەمپۇرى كىرەتە مەنزلگاي ئەوانەي بەرەو قىامت بەرپۇن و، بەردەبازى پىرپەوى ئەوانەيە كە بەختيارى نەپراوہيان دەوى، ھەتا لەم كاروان سەرايەدا كە ھەولەو ماوہ فراوانەو، لەم دنيايەدا، كە مەزەرعەي پۇزى قىامتە، تۆشەي تەواو بۇ خۇمان ھەلبىگىن و، بە سەربەرزى بىكەينە پىگا بۇ پاشەپۇرۇمان و، بەبى تويشور قەستى سەفەرى ساراي قىامت نەكەين.

ئەم نامەي ئەورادە يەككە لە زادو تويشورەكانى پىگەي دور و سەفەرى قىامت. سوپاس بۇ خوا برادەران حەز لە خواپەرستى و فەرمانبەردارىي خواي گەرە دەكەن، بەلام بەداخوہ نەخوئندەوارن. بىستوومە مورىدەكان حەز لە ئەوراد و ئەحزابى ئەولياكان دەكەن، بەلام لەبەرئەوہي مەعنایان نازانن، گریمان مەعنایشیان بزائن، چونكە لە ئەھلى غەفلەتن بە غافلئ و بى ئاگايى دەيانخوئندەوہ و سەواب و پاداشیان دەست ناكەوى و ماندوو بوونەكەيان بى سوود دەبى. براينە! پىويستە پىتان بلىم: ئەوہي بۇ ئىوہ بەكاردى و سوودى لى وەردمگرن ھەر بە خوئندەوہي ئەوہوہ مەشغول بن. لە ھەموو ئەورادئ بەسوودتر بۇ ئىوہ قورئانى پايبەرز و گەرەيە: سەواب و پاداشتى خوئندنى قورئانى پىرۇز گەلئك زۆرە، بۇ نمونە شىخ ئەحمەدى (ابن حجر) رەحمەتى خواي لى بى، فەرموويەتى: پاداشى خوئندنى سوورەتى (فاتحە) لە پاداشى خوئندنى سوورەتى (بقرە) زۆرتەر، ئەگەرچى سوورەتى بەقەرە لە دوو (جوزە) زياترە؛ بە دەلىلى فەرموودەي پىغەمبەر (د.خ) كە فەرموويە: "ألا اخبرك بخير سورة في القرآن: الحمد لله رب العالمين". واتە: ئاگادارتان دەكەم و پىتان دەلىم: كە چاكترىن سوورەتەكانى قورئان سوورەتى (الحمده). ھەرەھا لە فەرموودەيەكى تردا ھاتوہ كە سوورەتى (فاتىحە) بەقەدەر سىيەكى قورئانە، واتە: خوئندنى سوورەتى (فاتىحە) بەقەدەر خوئندنى دە جوژئى قورئان خىر و پاداشى ھەيە.

دەگىرپەنەوہ شەيتانى مەلعون سى جار لە داخ و خەفەتدا ھاوارى لى ھەستاوہ ھاوارىكى وەھا كە لە ھاوارى ھەموو كاتىكى بەھىزتر بووہ، يەكەم: لە كاتى نازل بوونى (فاتىحە)دا، چونكە ئەو دەيزانى كە ئەم سوورەتە سامانىكى گەرەيە بۇ ئوممەتى (محمد) (د.خ). ھەر لەبەر گەرەبىيەتى كە كراوہ بە پوكنى لە ئەركانى نوئۇ؛ ھەتا موسلمانان بىخوئىن و پاداشى زۆريان بەنسب بى و، لەو پىرۇزى و بەختيارىيە ناھومىد و بى بەش نەبن.

ئىمام (محمد)ى غەزالى (ر.خ) خوئندنى (فاتىحە)ى بەم جوڑەي خوارەوہ رىز كىردوہ:

به‌یانیان (۲۵) جار، نیوه‌رۆ (۲۵) جار، عه‌سر (۲۵) جار. مه‌غریب (۱۰) جار. عی‌شا (۱۵) جار، که هه‌مووی ده‌کاته (۱۰۰) جار. وه‌گه‌لی ئه‌سراری عه‌جاییبی له‌م سه‌دجار خویندنه‌ی فاتحهدا باس کردوه، گه‌لی سوودی تیدا هه‌یه بو‌دین و بو‌دنیا. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که جاریک (فاتحیه) له‌ سوورته‌ی (به‌قه‌ره) گه‌وره‌تره - وه‌ک له‌ پێشه‌وه و تمان - ئه‌م سه‌دجار فاتحیه‌یه له‌ دووسه‌د و سی و پێنج جوژئی قورئان گه‌وره‌تره، که ده‌کاته حه‌وت خه‌تم و بیست و پێنج جوژه‌ واته له‌ دووه‌زار و چوارسه‌د په‌ره قورئان که بیخوینی گه‌وره‌تره.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه‌ که (فاتحة الكتاب) واته: سوورته‌ی "الحمد لله..." شیفای هه‌موو ده‌ردیکه، واته‌ چ به‌ نووسراوی هه‌لی بگریته، چ نووسراوه‌که به‌ ئاو بکوژنیته‌وه‌و ئه‌و ئاوه‌ بخواته‌وه‌و، چ بیخوینی به‌سه‌ر نه‌خو‌شدا، یا نه‌خو‌شه‌که‌ خۆی بیخوینی.

له‌ (جواهر التفسیر)دا ده‌گێریته‌وه‌ له‌ کتییی خه‌واسی ته‌میمیه‌وه: ئه‌گه‌ر سوورته‌ی فاتحیه به‌ ناوی میسک و زه‌عه‌فران له‌سه‌ر کاسه‌یه‌کی بلووری بنووسری و به‌ ئاو گولاو بشوړیته‌وه‌و، حه‌وت رۆژ به‌ ناشتا بیخواته‌وه‌، ئه‌وه‌ قوه‌ته‌ی حافیزه‌ی وه‌ها زیاد ده‌بی هه‌رچی له‌به‌ر بکا له‌ بیر ناچیته‌وه‌. سوورته‌ی فاتحیه گه‌لی ناوی وه‌های هه‌یه که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر گه‌وره‌یی پایه‌ی ده‌که‌ن، به‌کێکیان (أم القرآن)ه، حه‌زته‌ی عائیشه، خوی لی‌ رازی بی، گێراویه‌تییه‌وه‌ که (أم القرآن)ه، لای خوی گه‌وره‌ پایه‌ی له‌ عه‌رش تا زه‌وی به‌رزتره، واته له‌ هه‌موو ئه‌وشتانه به‌رزتره که له‌ مابه‌ینی عه‌رش و زه‌ویدان. بۆیه‌ش به‌م ناوه‌وه‌ ناوئراوه. چونکه سوورته‌ی یه‌که‌می قورئانه و، ئه‌سه‌له‌ بو‌ هه‌موو ئه‌و کتیبانه که خوا نازلی کردون.

ناویکی تری (فاتحة الكتاب)ه واته: ده‌رگا کردنه‌وه‌ی قورئان به‌م سوورته‌یه‌وه‌، قورئان خوین یه‌که‌م جار ئه‌م سوورته‌ ده‌خوینی. هه‌روه‌ها دوو ناوی تری هه‌یه (کافییه) و (شافیه). له‌ ئیو ناوه‌کانی ئه‌م سوورته‌دا بیست و شه‌ش ناوی مه‌شه‌هور هه‌یه:

یه‌که‌م (فاتحه) واته: گوشاینده، که به‌راستی ئه‌م سوورته‌ گوشاینده‌ی ده‌رگای په‌حمه‌ته به‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوادا، چ بو‌ کاروباری ئاین و چ بو‌ کاروباری دنیاو په‌یدا کردنی به‌رژه‌وه‌ند و ژیاور و کاسبی.

دووه‌م: (فاتحة الكتاب)ه، چونکه ئه‌م سوورته‌ سه‌ره‌تاو کلیلی قورئانه‌وه‌، ئه‌و که‌سانه که قورئان ده‌خوینن ده‌ست به‌ فاتحیه ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها سوورته‌ی (الحمد)یشی پی ده‌لێن:

چونکه له فزى (الحمد)ى تيايه، وهكو چؤن سوورتهى (البقره)و (ئال عمران) نهوله فزانه يان تىدايه..

سىيهم: (سورة الشكر)ه، له بهر نه وه كه نه م سوورته سوپاس و ستايشى خوداى گه و رهى تىدايه، وه له بارىكى تره وه له بهر نه وهى كه نه م سوورته پرستنى خواى تىدايه، به راستگؤدانان و باوهر پىكر دنى تىدايه به فرمانه كانى خوا و نه وانى كه نه هى لى كردون، وه كه نه وهيه كه هه مووى شوكر كردن و سوپاس بى بؤ يه زدانى بالا له سهر نيعمه ته كانى، كه هه رگيز له ژماره ناين، بوونى (حمد) له م سوورته دا لايه نگرى نه م ناوهى دهكا.

چوارهم (أم القرآن) ه . له تهفسيرى (مفاتيح الغيب)ى فهخرى پازى باس دهكا كه پوختهى مبهست له قورئان چوار شته:

(١) باسى ذات و سيفه ته كانى خوا.

(٢) باسى نبووت، واته ناردنى پيغه مبهران.

(٣) باسى (مهعاد) زيندوويوونه وهى دواپوژ.

(٤) باسى قهزاو قهدهر، واته دروست كردن و تهسپوفاتى خودا له هه موو شتىكدا، چ له دنيا و چ له دواپوژدا.

نايه ته كانى سوورتهى فاتيحه هه موو نه م چوار باسانه يان تىدايه، چونكه نايه تى يه كه م و دووم نيلاهيات دهگه يه نن، واته: باسى ذات و سيفه ته كانى خوان. نايه تى سىيهم دواپوژ دهگه يه نن. نايه تى چوارهم دهلاله ت له قهزاو قهدهر دهكا و مهنعى (جهبرى) و (قهدهرى)يه. نايه ته كانى تر نبووت و هيدايت دهگه يه نن له گه ل باسى نه وانى كه سه ركهش و گومراهن، جا له بهر نه وه كه مبهست له قورئانى پيروژ نه و چوار باسه يه و، نه وانى هه موو له سوورتهى فاتيحه دا هه ن، ناويراوه به (أم القرآن).

حه زه تى عائيشه (ر.خ) گىراويه تيه وه كه (أم القرآن) به لاي خواوه له عه رشه وه تا ژير خاك گه و ره تره، هؤى ناوانانى به م ناوه نه وهيه كه فاتيحه سه ره تاي قورئانه و نه سلّه بؤ هه موو نه و كتيبانه ي كه خودا ناردوونى بؤ پيغه مبهران. پىنجهم: (ام الكتاب)ه ، يانى هه موو واتاى نه و نامو و كتيبانه كه خوا بؤ پيغه مبهرانى ناردووه (د.خ) له سوورتهى فاتيحه دا يه، خواى گه و ره نه م حه و ت نايه ته كورته ي نازل كردووه، به كورته مهنه و

واتای هەموو کتیبەکانی تێدایە، وەکو حەوت سیفەتەکی خوا کە مەعنای هەموو سیفەتییکی زاتی و فەعلیی خویان تێدایە. شەشەم: (سورة المنه)یە؛ چونکە خۆی گەورە بە نارەنی ئەم سوورەتە منەتی بەسەر حەزرتی پێغەمبەردا کردووێ کە فەرموویەتی: "ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم" واتە: ئەم پێغەمبەر ئێمە میهرەبانیمان لەگەڵ تۆ کرد کە حەوت نایەتیمان بۆ تۆ نارد لەو نایەتەکانی کە بە درێژایی کات دەخوینرێتەوه، لەگەڵ قورئانی مەزندا کە ئەویشمان بۆ ناردی. دیارە حەوت نایەتەکانە فاتیحەییە، بۆیە بە (سبع المثاني) ناوبراوە؛ چونکە حەوت نایەتەکان و لە هەموو نوێژنێکدا دووبارە دەکرێتەوه، یا لەبەرئەوهی دووجار نازل بوو، جاری یەکەم لە شاری مەککە لە پاش میعراج و، جاری دووهم لە مەدینە لەو کاتەدا کە قبیلە گۆرا. دیارە لە سەرەتای سەرھەڵدانی ئاینی پیرۆزی ئیسلامدا حەزرت (د.خ) لە نوێژدا رووی لە (مسجد الاقصى) دەکرد کە لە شاری قودسدا، پاش ئەوه کە هەژدە مانگ بەسەر کۆچیدا لە مەککەوه بۆ مەدینە تێ پەڕی، لە کاتی نوێژی عەسردا قبیلە گۆراو لە نوێژدا روو کرایە کەعبەیی مەزن کە لە شاری مەککە، خۆی گەورە پایە و شەرەفی زیاد بکا.

لە کتیبی (موجز) دا دەڵێ: "مثنای" لە "ئنی" وە وەرگیراوە، واتاکەیی وەرچەرخاندنی دەستەله‌غای ئەسپە لە لایەکەوه بۆ لایەکی ترو: مونا سەبەیی لەگەڵ "فاتحە" دا ئەمەییە کە ئەم سوورەتە رووی ئینسان دەگۆڕی لە غەیری خواوە بۆ لای خواو راستیی پایەیی ئەم سوورەتە ئەوهیە کە ئینسان لە ناحەقەوه هەڵدەسوورینێ بۆ حەق.

باشتر ئەوهیە بلێین لەسەر مەعنای ئەساسیی هەر نایەتێک لە سوورەتی فاتیحە مەیدانیکی کە سوارانی مەیدانی خواناسی هەر لەحزبەک لە پایەیک لە پایەکانی شەھود و خوداناسینەوه جەلوی هیممەتی خۆیان بۆ پایەیک بەرزتر دەگۆڕن و، بەهێچ پایەیکەوه خۆیان ماتل ناکەن و تا ماوەی تەوفیق ببی سەردەکەون.

ناوی هەشتەمی سوورەتی فاتیحە (القرآن العظيم)ە، بەلگە لەسەر ئەمەش هەر نایەتە پێشووەکەییە، تەفسیری "القرآن العظيم" بە سوورەتی فاتیحە کراوەتەوه، لەبەرئەوه کە حەوت نایەتە بە کورتی هەموو علومی قورئانی تێدایە.

ناوی نۆیەم (وافیە)یە، واتە: ئەم سوورەتە بەسە بۆ هیدایەت و شارەزاکردنی ئینسان، واتە: دەبێتە هۆی لابرەنی داماوێ و پرگاریبونی ئینسان لە سزای قیامەت و نازاری دنیا.

ناوی دهیم: (کافیه)یه، واته: بهشی کاروباری هموو نینسانیکی وهها دهکا رهفتاری پی بکا، وهکو له تفسیری (ینابیع) دا به سندهی سهیح دهگپرنهوه که حزرهت (د.خ) فرموویته: هرکسی به نییهتی هر کاریکی خیر سوورتهی بخوینی خوا به میهرهبانیی خوی جاری کاری نهو کهسه دهکا و بوی ناسان دهکات.

ناوی یازدهیم: (مجزیه)یه، بهبوری (میم) و زهممی (جیم) و ژیری (زی) و سهری یی. له نهبوو دهردهوه دهگپرنهوه (ر.خ) که حزرهت (د.خ) فرموویته: "فاتیحة الكتاب تجزي مالايجزي شی من القرآن، ولو أن فاتحة الكتاب جعلت في كفة ميزان وجعل القرآن في كفته الاخرى لفضلته فاتحة الكتاب سبع مرات" واته: سوورتهی فاتیحه بهکاری شتی وهها دی که هیچ بهشیکی تری قورئان بهکاری نهو شته نایهت و، نهگر فاتیحه بخرنه تای ترازوویهك و، باقیی قورئان بخرنه تاکهی تریهوه فاتیحه حوت نهوندهی نهو قورس دهبی.

ناوی دوانزهیم: (منجیه)یه، واته: نهجاتدهر و له سزا پرگار کر.

ناوی سیانزهیم: (اساس): له شهعبیهوه دهگپرنهوه که عهبدولای کوری عهباس فرموویته: هر شتی بناغیهکی هیه؛ بناخهی زهوی عهردی مهککهیه، لهویوه عهرد پراخاوه، نهساس و بناخهی ناسمانهکانیش ناسمانی حوتهمه، بناغهو نهساسی زهوی تهبهقی حوتهمیته، که تهبهقی مهرکهزییهتی، بناخهو نهساسی بهههشت (جنه العدن)ه که باقی دهرهجهکانی بهههشت لهسهر نهو بیناکراون، نهساس و بناخهی دۆزهخ (هاویه)یه، که باقیی چالهکانی دۆزهخ لهسهر نهوهوه دروست کراون. ههروهها نهساس و بناخهی ئادهمیزاد حزرهتی ئادهمه، دروودی خوا لهسهر نهو و لهسهر پیغهمبیری خومان بی. نهساس و بناخهی نهنبیای (أولو العزم) حزرهتی نووحه، که پیغهمبیری دواي نهو له نهتهوهی نهون. بناغهی (بنی اسرائیل) حزرهتی (یعقوب)ه، که دوانزه نهسیات نهولادی نهون. نهساس و بناغهی کتیبهکان، که بۆ پیغهمبهران نیراون، قورئانه که هموو نوقطیهکی تیاکوژیوهتهوه، نهساس و بناخهی قورئانیش سوورتهی فاتیحهیه که هموو بابتهکانی قورئانی تیدا کو بووتهوه، جا نهگر بیی به یاری قورئان و هاوپی و هاودهمی، واته: باوهرت بهوه هبئی که کهلامی خویوه، بیخوینیهوه، قورئانت بۆ دهبی به شیفاو دهوای هموو دهردو نهخوشیهك، چ نهخوشیی لهش و، چ نهخوشیی رۆحانی و، دهبیته دهرمانی هموو دهردیکی دل و بهدهن. دهگپرنهوه که

(فاتحه الكتاب) شيفايه بۆ هممو دهردي چ به هۆي هه لگرتنيه وه، چ به هۆي
خويندنه وهی و چ به هۆي نووسين و شورده وهی، وهكو له مه وپيش باسمان كرد.

چوارده يهيم: ناو "الرقيه" يه - به بۆي (پي) و ژيري (قاف) و سه ري (يي) ي گيره دار،
واته: دعای نووسراو يا خوینراوه به سه ر بریندارو بيماردا.

له (موسليم) و (بوخاری) دا پيوايه ت كراوه: جارئك حه زره ت (د.خ) چه ند كه س له
ياره كانی نارده بوو بۆ سه فر، ئەوانه له گه رانه ودا به خياله عه ره بيك گه يشتن و، له نزیکي
ئه وندا دابه زين و داوای ميوانداریيان لئى كردن، به لام ئەوان گوييان پئى نه دان، تا به
قه زاو قه ده ري خوا مار داى به سه رۆكه كه يانه وه و زۆر نازاری پئى گه يشت و، هه رچي
هه وئيان دا بۆ پزگاريوونى كابرا له و نازاره سوودى نه بوو، ناھميد بوون، له دواييدا
هات به دئى يه كيكياندا كه بۆن بۆ لای ئەو كۆمه لى ميوانانه كه له نزیکي ئەواندا بارگه و
بنه يان خستوه و، داوای دهرمانئى يا دوعايه كيان لئى بكه ن، كه هاتن بۆ لايان و داوای
دهرمان يا دوعايان لئى كردن، يه كيك له و كۆمه له كه ناوی (ئهبو سه عيدي خدري) بوو
(د.خ) فه رمووی: من دوعای پزگاريی ئەو مارگه زه ده زانم، به لام، له به ر ئەوه ی شيوه ی
ميه ره بانى و ميواندارى و پياوه تيتان له گه ل ئيمه دا به جئ نه هينا، هه تا شتيكى باشمان
نه ده نئى، ئەو دوعايه تان بۆ ناكه م، ئەنجام له سه ر (٣٠) سه ر مه ر پئكه وتن و، ئەبوسه عيد
پۆيشته سه ر كابرای مارگه ستوو حه وت جار سووره تى فاتيحه ی به سه ردا خوینده وه و
فووی به شوتنه گه زراوه كه دا كرد، به فه رمان و خواستى خوای گه وره كابرا پزگار بوو،
شيفای بۆ هات و، هه ستاو به سه لامه تى هاتوچۆي كرد. ئەنجا يارانی حه زره ت
(د.خ) (٣٠) سه ره مه ركه يان لئى وه رگرتن و به ره و مه دينه ی نوورانی كه وتنه پئى و،
به رياريان دا كه تا په زامه نديی پئغه مبه ري له سه ر نه بئى نه يخۆن: جا كاتئى كه گه يشتینه
مه دينه و به حوزوورى حه زره ت گه يشتين (د.خ) و، سه ر گوزه شته كه يان بۆ گيړاپه وه، به
ئهبوو سه عيدي فه رموو: تۆ به چ ده ليلئى زانیت كه خویندنى سووره تى فاتيحه سوودى بۆ
ئەو بيماره هيه؟ ئەبوو سه عيد عه رزی كرد: (يارسول الله! شيء ألقى في روعي) واته:
ئەي پئغه مبه ري خوا شتئى بوو خوا خستيه دلم، له پاشا پئغه مبه ر (د.خ) فه رمووی: - "لقد
أصبتم، اقتسموا، واضربوا لي معكم سه ما، وضحك النبي (ص)" واته: ئيشيكي باشتان
كردوه، به شى بكه ن له ناو خوئانداو، پشكئيكيش بۆ من دابنئین.. هه روه ا حه زره تى
پئغه مبه ر (د.خ) پئى كه نئى له خوئيشي ئەوه ی كه له ناو يارانی ئەوا ئينسانى وا هيه

نیجتهادی راست بکا و بریاری خویندنی بهرامبر مالّ بدا بؤ شیفاو چاکبونهوهی نهخوئش و، بریار لهسهر نهوه بدا که خویندنی سوورتهی فاتیحه سوودی بؤ بیماران تیدایه.

پازدهیم (سورة تعلیم السؤل)ه: له راستیدا خوای مهزن بهم سوورته بهندهکانی خوئی فیزی کردوه که له پیش نزاو دوعادا ستایشی خوا بکن و، تکای نهوه بکن که خوای گهوره به میهرهبانیی خوئی بؤ رینگای راست شارمزایان بکا که رینگهی پیغهمهران و شهیدان و راستگوئیان و پیواو چاکانهو، تکای نهوه بکن که لهسهر نهوه رینگایه پایهداریان بکا.

ناوی شازدهیم (سورة الدعای)یه دیاره ئەم سوورته دوعای تیدایه وهک "اهدنا الصراط المستقیم".

ناوی هفدهیم (سورة السؤل)ه. چونکه لهم سوورتهدا پارانهوهو ملکهچی هیه.

ناوی ههژدهیم: (سورة التلقین)ه، چونکه لهم سوورتهدا خوای گهوره تهلقینی بهندهکانی خوئی کردوه - واته: فیزی کردوون و خستویهتیه سهز زمانیان - چوئن داوای یارمتهی له خوای خوئیان بکن، خوایش لهوه گهورهتره که له پیشدا فیزی دوعا و پارانهوهیان بکا و، دواپی بهشیان نهدا، واته: باوهپی موسلمانان نهویه که خوای گهوره نزاو پارانهوهیان لی قبول دهکا، به داخوایی خوئیان دهگن له دنیا بی یا له قیامهتدا.

ناوی نۆزدهیم (سورة الصلاة) لهبهز نهوهی که ئەم سوورته لهگهئ نۆیژدا پهیهندییهکی تهواوی هیه؛ چونکه له پهیرهوی ئیمانان: شافعی و مالیک و ئەحمهتدا خویندنی نهوه سوورته فهززی عینه.

ناوی بیستم: (سورة مكافأة القوافل السیم)ه واته: پاداشی ههوت قافلهی بازرگانی که هاتوون بؤ شاری مهککهی موکهپهمه. بناغهی ئەم حیکایهته نهویه: رۆژی ههزرت (د.خ) له ناو گهئلی له یارانی خویدا دانیشتبوو نامۆژگاریی دهکردن، لهوکاتهدا دهنگی شادی و دهف ونهیی بهرز بوویهوهو نهوانیش بیستیان، کاتی که پرساریان له هزی نهوه کرد، دهرکهوت که قافلهی قورهیش له ولاتی شامهوه گهراوتهوه. کۆمهلیک له یارانی ههزرت (د.خ) رۆیشتن و، لهسهز شوینیکی بهرز تهماشای قافلّهکیان دهکرد، دییان نهوا ههوت قافلهی بهمال و سامان رازاوه هاتنهوه. قافلّهیک لهوانه هی (بنی مخزوم)و

قافلەيەك ھى (بنى زھرە) و قافلەيەك ھى (بنى اميە) بوو، ھەروھە قافلەكانى تريش ھەر يەكەى ھى لايەك بوو. ھەرقافلەيەك لەوانە ھەزار و شتر بوو، بارەكەيان گەنم و ھەنگوين و ھەمە جۆرى خواردن بوو. ھەندى لەو يارانەى ھەزرەتەش چەند پوژى بوو بە برسيتى و موحتاجى مابوننەو، بە چاوپيڭكەوتنى ئەم وەزەعە دلتەنگ بوون و، سەريان سوور دەما لەوھى ئەمان برسى و تينوون بن و، كافرەكانيش خاوەنى ئەو ھەموو نازو نيعمەت و داراييە بن. ھەزرەت (د.خ) لەم وەزەعە خەبەردار بوو، ئەويش ھەر دلى زوير بوو؛ جا ھەزرەتى جوبرەئيل ھاتە خوارەووە ئەم ئايەتەى ھيتا "ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم" واتە: ئەى خۆشەويستى بەرپز! بەراستى ھوت ئايەتمان داوھ بە تۆكە بە درزايىي زەمان دەخوينریتەو، ئەم ھوت ئايەتە گەلى بەسوودترن لەو ھوت قافلەيەكە لە شامەوھە گەراونەتەو؛ چونكە ئەو قافلانە مايەى بژيوى و ھيژى لەشى ئينسانن، بەلام ئەم ئايەتانە ھوى ھيژى گيان و ھيژى باوھرن؛ ئەو قافلانە خزمەتى ژينى براوھى جياھان دەكەن. بەلام ئەم ھوت ئايەتە خزمەتى ژينى نەبراوھى پوژى دوايى دەكەن و شوئەواريان ھەتا ھەتايە دەميتيتەو^(۱). ھەروھە قورئانى گەورەمان بۆ نازل كرديوو كە مايەى پيرۆزى ئەھلى جياھانەو، مايەى بەختيارى ئەو كەسانەيە كە پەفتارى پى دەكەن و، ئەوانە بە سەريەرزى دنيا و قيامەت دەژين. "ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به اوزاجا منهم" واتە: مەپرانە و چاومەبەرە ئەو پوژى و سامان و داراييەى كە بە ھەندى لە بى ئايەنەكانمان داوھو، لەزەتى لى دەبينن؛ چونكە سامانى دنيا بە بى باوھرو خواناسى نرخی نيبە و مايەيەكى بى بەھاو بى بەقايە.

لەم بەيانەوھە دەردەكەوى كە ئەم سوورەتە لە پاداش و بەرامبەرى ئەو ھوت قافلەدا وارد بوو، خوئندنەوھى بوو بەھوى جەزاي نەبراوھ بۆ ئوممەتى پيغەمبەر (د.خ).

ناوى بيست و يەكەم: سوورەتى (الواقية) يە، واتە: نيگادار و پاريزگەر، سپرى ئەمەيش ئەوھيە كە خوئندنەوھى ئەم سوورەتە خوئنەرەوھەكەى لە ناگرى دۆزەخ دەپاريزى و، مرؤف دەتوانى ئەم سوورەتە بە قەلغانى كە خاوەنەكەى لە نازار و برشتى دەمى شمشيرى تيز دەپاريزى و، لەوھى و ناھەمواريەكانى تريش پەناى دەدا.

(۱) لە ريبوايەتيكى ترا دەلى: ھەزرەت (د.خ) لە (انزعات) لە سنوورى شامدا ھوت كاروانى جوبلەكەكانى (بنى قريظە) و (بنى نضيرى) ى تەسادوف كردو، موسولمانەكان دلگران بوون. جا ئەم ئايەتە نازل بوو.

ناوی بیست و دووم: سوورەتی (مجمع الاسماء)ە، چونکە لەم سوورەتەدا بە (تصریح) و بە (کنایە) گەلی ناوی پیرۆزی خۆی گەورە هەیە؛ بە تەصریح (الله)، (رب)، (رحمان)، (رحیم)، (مالك). بە کینایەش (مەعبوود)، (مستعان)، (هادی)، (منعم)، (منتقم) هەیە.

ناوی بیست و سێیەم: (سورة الثناء)ە؛ چونکە لەم سوورەتەدا وەسفی خاوەستایش و پیاوەلدان هەیە، بەوەی کە دەفەرموێ: میهرەبان و بەخشندەییە و پەرورەدگاری هەموو جیھانە و فەرمانداری پۆژی پاداشی گەورەییە، کە پاداشی هەموو کردەوێکان دەدریتەو، چاک و خراپیان.

ناوی بیست و چوارەم (سورة الكنز)ە. لە (عبداللّٰی کۆری (عباس)ەو دەگێڕیتەو کە بیستوویەتی لە پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: لە شاری مەککە ی موبارەک جویرەئیل هاتە لام و، فەرمووی: ئەی (محەمەد) گەنجیکم لە گەنجەکانی خۆی گەورە بۆ هیناوی، منیش لێم پرسی ئەو گەنجە کامەییە؟ فەرمووی (أم القرآن)ە. واتە: سوورەتی (فاتحە)، بێگومان ئەم سوورەتە گەنجیکە پڕ لە زانیاری و گەنجیکە کە خۆی تەعالا لەناو هەموو رەهەراندا بە خەلات بۆ تۆی ناردووە.

خۆشەویستەکان! جەوھەری مەعنای سەدو چوار کتیبی خۆدای گەورە، کە لە ناسمانەو نازل بوون، بۆ رەهەران، وا لە سەدو چوارە سوورەتی قورئاندا کە بۆ پیغەمبەری ئیمە حەزرتی (محەمەدی مستەفا) (د.خ) هاتووە، هەرچی واتا و حەقایقی کە لەم سوورەتانەدا هەن هەموویان بەکورتی لە سوورەتی فاتحەدا هەن و، بە پستی "بسم الله الرحمن الرحيم" مۆر کراووە، بۆ پیغەمبەر (د.خ) پەوانە کراون.

پروناککردنەوێ ئەم باسە ئەوێ کە ئەو سەحیفانە ی بۆ حەزرتی ئادەم هاتوون، پێن لە نەسراری علووم و مەعاریفی (لدنی) و، فێرکردنی ئادەم بە ناوەکان و دەرخستنی پایە و شەرفی بەسەر فریشتەکانا. سەحیفەکانی حەزرتی (شیث) (د.خ) باسی بەخشش و چاکەکردن و نیعمەتەکانی خۆی، کە بڕانەویان نییەو، دواییان نایەت و، ناوی حەزرتی (شیث) بە مەعنا (هبة الله) یە، واتە: بەخششی خۆدا، لەبەر ئەوە کە زۆر لە نیعمەتەکانی خۆی پێ دراووە. سەحیفەکانی حەزرتی (ادریس) - (د.خ) - بەیانی بەرزیی پایە زانست دەکا، کە پایە ئیدریس لەسەر زانست و هۆشیاری دامەزراووە، خۆدای گەورە لە باسی ئەودا فەرموویەتی: "ورفعناه مکانا علیاً". لە سەحیفەکانی حەزرتی ئیبراھیمدا باسی مەعاد، واتە: زیندووویونەوێ مردووەکان و پۆژی حەشر و،

لنپرسینه‌وهی ئاده‌میزاد و پهریبیان ده‌کا، هر بهو بۆنه‌وه بوو که حه‌زهرتی ئیبراهیم داوای له‌ خوای گه‌وره کرد پیشانی بدا چون مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه؟ وه‌کو ئایه‌تی (رَبُّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى) باسی ئه‌مه ده‌کا. هه‌روه‌ها له‌ ته‌وراتی حه‌زهرتی مووسادا باسی ئه‌حکامی عیباده‌ت و ته‌کلیفاتی خوایی ده‌کات که بۆ به‌نی ئیسرائیل هاتوو. له‌ زه‌بووری حه‌زهرتی داوودا (د.خ) وه‌عز و ئیرشاد و زیکر و ته‌سبیحی زاتی خودای گه‌وره هه‌یه. له‌ ئینجیلی حه‌زهرتی عیسادا ئه‌حکام و ئه‌زکار و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ به‌نی ئیسرائیله‌کان له‌سه‌ر ته‌رکی دنیا و ئاره‌زووی نه‌فس. هه‌روه‌ها موژده‌ی تیاپه‌ به‌وه‌ی که خوای مه‌زن له‌ پاش ئه‌و پیغه‌مبه‌ریکی ره‌به‌رو خاوه‌ن پایه‌ بۆ به‌ره‌ی ئاده‌میزاد په‌وانه ده‌کات که ناوی ئه‌حمه‌ده‌و، هر له‌و ئینجیله‌دا به‌ په‌یره‌وانی ئه‌حمه‌ددا هه‌لده‌داو زه‌می دوژمنه‌کان و ناچه‌زه‌کانی ده‌کا. ئه‌و زانیانه‌ که دل‌یان به‌ تیشکی خودانا‌سیی راسته‌قینه‌ پووناک بووه‌ته‌وه‌و، خوای گه‌وره‌ راستیی خسته‌وته‌ دل‌یان‌وه‌، له‌ واتای سوورته‌ی فاتحه‌دا له‌ کۆمه‌لێک له‌ واتای ئه‌و کتیبانه‌ تێ گه‌یشتوون که بۆ پیغه‌مبه‌رانی رابردوو نیرا‌وون:

بۆ نمونه‌: له‌ "بسم الله" دا په‌نامه‌کییه‌کانی زانستی حه‌زهرتی ئاده‌میان وه‌رگرتوو. له‌ "الحمد لله" دا چه‌شه‌کانی ناز و نيعمه‌ت و به‌خششی خویان بۆ دهرکه‌وتوو. له‌ "الرحمن الرحيم" دا پایه‌ی مه‌هربانیی خودا و پیروزیی ئه‌و کتیبانه‌ و ئه‌و به‌ش و باره‌یه‌ که به‌ حه‌زهرتی "ئیدریس" دراوه‌ تێ گه‌یشتوون. له‌ "مالک يوم الدين" دا باسی پوژی قیامه‌ت و زیندوو‌بوونه‌وه‌ی ئینسان و په‌ری و داوه‌ری و پاداشته‌ وه‌رگرتن و سزادان تێ گه‌یشتوون، وه‌کو له‌ سه‌حیفه‌کانی ئیبراهیمدا نووسراوه. له‌ "ایک نعبد وایک نستعین" دا باسی عیباده‌ت و ئه‌حکامی خوا ده‌کا بۆ ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو، به‌تایبه‌تی ته‌کالیفی ئوممه‌تی حه‌زهرتی مووسا. له‌ "اهدنا الصراط المستقیم" دا په‌نامه‌کییه‌کانی خوا به‌ یه‌ک زانین و ئه‌ورادو ئه‌زکاری حه‌زهرتی داوودیان وه‌رگرتوو. له‌ "صراط الذين انعمت عليهم" دا په‌نامه‌کییه‌کانی دلی له‌ خواترسان و دوستان و هاوپی تایبه‌تییه‌کانی حه‌زهرتی عیسیان به‌یوه‌ته‌وه. له‌ "غير المغضوب عليهم ولا الضالین" دا خراپی ی بارو دوخ و تیکچوونی بیروباوه‌ر و کرده‌وه‌ی پیاوخراپ دۆزراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها به‌ شیوه‌ی باسکراو جوانکاری و په‌نامه‌کییه‌کانی هه‌موو نامه‌ناسمانییه‌کان له‌م سوورته‌ پیرۆزهدا دانراوه‌: بۆیه (مه‌مه‌دی کورپی (حه‌نیفه‌) خوای لی رازی بی له‌ ستایشی سوورته‌ی فاتحه‌دا فه‌رموویه‌تی: سه‌ره‌تاکه‌ی پیاه‌ل‌دان و سوپاس و ستایشی خودایه‌و، ناوه‌راسته‌که‌ی به‌نده‌گی و خواپه‌رستییه‌و، له‌ نیوه‌ی دوا‌ییدا داوای ری به‌دی‌ی کردن و سه‌رامه‌دبوون

دهكات له خواو، له دوداويييه كهيدا له خوا پارانه و هيه بو ئه وهى له رِق و قينى خوى و له گومراهى بمانپارتزى. بيگومان زورى ناو نيشانهى به رزى پايه يه.

ههروهها بو پاراستنى ئيمان ويردى كه له قورئان وهر گيرايى بو هه موو كهس سوو دمه نده. دهگيرنه وه هه زه رتى (خز) (د.خ) له هه زه رتى (محمد) ي پرسى (د.خ): چ ويردىك بو پاراستنى ئيمان سوودى هه يه؟ ئه و يش فه رمووى: له جيبه ره نيلم پرسيوه، ئه و يش فه رموويه تى: له خواى گه ورم به يستووه فه رموويه تى: هه ر كه سى ئه م ئايه تانه و ئه م سووره تانه له پاش هه موو نويزتىك بخوئنى ئه وه ئيمانى پاريزراو ده بيت: سووره تى فاتيحه و، (آية الكرسي) و، دوداويى سووره تى "بقره" له "لله ما في السموات وما في الارض" وهه تا دوايى سووره ته كه، ههروهها ئايه تى "شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة وأولو العلم قائمًا بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم" و، له به ينى ئه م ئايه ته و ئايه تى دواييدا ئه و هه ديسه ش بخوئنى كه واريده بووه "وانا اشهد بما شهد الله به واستودع الله هذه الشهاده، وهى لى عند الله وديعه" جا ته واوى ئايه تى "ان الدين عند الله الاسلام" و، ئايه تى "قل اللهم مالك الملك.. تا دهگاته "بغير حساب" ههروهها سووره تى "تخلاص" و هه ردو "معوذه" كان بخوئنى. سوودى تيكرايى هه موو ئه مانه پاراستنى ئيمان و، وا سوودى يه كه يه شيان به تا يبه تى به برانه رانى خو شه ويستم رادمه گيه نم:

له هه ديسى شه ريفدا هه يه كه "آيه الكرسي" گه و ره ترين ئايه تى قورئانه. ههروهها له هه ديسى كه هه يه: هه ر كه س له پاش هه موو نويزتىك (آية الكرسي) بخوئنى هيج شتى رينگاي به هه شتى لى ناگرى، مه رگ نه بى، واته: هه ر ئه وه نده و اتاي ئه م هه ديسه ته نيا بو ئه و كه سانه يه كه مه عناى (آية الكرسي) يه كه بزانه ن، يا خو بو هه موو كه سيكه كه به ناگاداريى دل وهه بيخوئنى، يا هه رچوئى هه بى؟. له فه رمووده ي پيغه مبه ردا هه يه كه ئايه ته كانى دوداويى سووره تى (بقره) شيفاي نه خو شن، له فه رمووده ي ترا هه يه كه خواى گه و ره ئايه ته كانى دوداويى به قه ره ي خو ش ده وى، كه واته بيان خوئنه وه و، ژن و منالئان فير بكن: چونكه ئه مانه هه موو قورئان و دوعان.

تا يبه تيه تى ئايه تى (شهد الله... الآية) له گه ل ئايه ته كانى دوا دوايى سووره تى به قه ره ئه وه يه كه هه ر كه سى ئه م ئايه ته له گه ل ئه واندا، پاش هه موو نويزتى، بخوئنى له روى قيامه تا ئه و ئينسانه بانگ ده كريت و، خواى گه و ره ده فه رمووى: ئه م به نده ي منه له گه ل مندا په يمانى به ستوه و، من له هه موو په يماندارى راسترم بو به جيئه تانانى

په‌مانی خۆم، پێویسته‌ بیه‌ن بۆ به‌هه‌شت، ئیتر کتوپر فریشته‌کان ده‌یه‌ن بۆ به‌هه‌شت. ئە‌ی براینه‌! پایه‌ی پاداشی ئە‌م وێرده‌ به‌ جوژیکه‌ که‌ له‌عه‌رشدا ده‌نوسری و ده‌مینیته‌وه‌ هه‌تا پوژی قیامه‌ت. له‌ پوژی قیامه‌تا فریشته‌ بانگ ده‌کا: کێ ئە‌مانه‌تی له‌ لای خوا هه‌یه‌ با بێ ئە‌مانه‌ته‌که‌ی وهر‌بگریته‌وه‌، له‌و کاته‌دا وێرد خویننه‌که‌ پاداشه‌که‌ی ده‌دریته‌ ده‌ست. شایانی باسه‌ که‌ هه‌چ گوناھێک ئاساری ئە‌و شه‌هاده‌ته‌ لانا‌با، به‌لام خواپه‌رستی ترو چاکه‌کردن به‌هۆی گوناھ‌ه‌وه‌ ده‌فوتین، بۆ وینه‌: که‌سی که‌ هه‌ندی ئیتاعه‌ و خواپه‌رستی هه‌بی، وه‌کو سه‌ده‌قه‌ و چاکه‌ له‌گه‌ل خه‌لک‌ کردن، ئە‌گه‌ر منته‌ بنیته‌ سه‌ر ئە‌و که‌سه‌ که‌ چاکه‌که‌ی له‌گه‌ل کردووه‌، خیره‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه‌، هه‌روه‌ها به‌هۆی غه‌یبه‌ت کردن و، له‌ پاشمله‌ به‌خرایی باس کردنه‌وه‌، گه‌لێک له‌ خیراتی ئە‌و که‌سه‌ غه‌یبه‌تکه‌ره‌ ده‌کوژیته‌وه‌. ته‌نانه‌ت ده‌گێرینه‌وه‌ که‌ له‌ مه‌یدانی پاداش وهر‌گرتندا خاوه‌ن خیرات شکات ده‌کا و ده‌لی: من گه‌لی خیراتم کردووه‌، فریشته‌ نووسه‌ره‌کان نه‌یاننوسیوه‌! ئە‌نجا وه‌لامی ده‌دریته‌وه‌: به‌لێ راسته‌ ئە‌و خیرانه‌ت بووه‌، به‌لام به‌هۆی غه‌یبه‌ت کردنه‌وه‌ خیره‌کانه‌ت له‌ نامهی کرده‌وه‌ت هه‌لگیراون و له‌ نامهی کرده‌وه‌ی کابرای غه‌یبه‌تکه‌راودا نووسراون و بوون به‌ خیری ئە‌و. هه‌روه‌ها گه‌لی گوناھی گه‌وره‌ هه‌یه‌، وه‌کو به‌خیلی به‌خه‌لک‌ بردن و بوختان بۆ خه‌لک‌ هه‌لبه‌ستن، ده‌بنه‌ هۆی کوژانه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی خیر له‌ نامهی کرده‌وه‌ی ئە‌و موسلمانانه‌دا، به‌لام باوهر‌ به‌خوا کردن و شه‌هاده‌تدان به‌وه‌ی که‌ خوا تاق و ته‌نیا‌یه‌، ئە‌وه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌چ گوناھی نایشوژیته‌وه‌وه‌، وه‌کو ئە‌مانه‌ت بۆی هه‌لده‌گیری "لان الله‌ تعالی‌ لا یضیع‌ ودائعه‌" ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر چاکه‌ و کرده‌وه‌ی باشی کابرا ئە‌وه‌نده‌ش نه‌بی که‌ بێ به‌هۆی پرگاری، ئە‌و شه‌هاده‌ته‌ ده‌بیته‌ هۆی پرگار بوونی له‌ پوژی قیامه‌تدا و، له‌ ئە‌نجامدا ده‌رواته‌ به‌هه‌شت.

ریوایه‌ت کراوه‌ که‌ (اسمی اعظم) له‌ ئایه‌تی "شهد الله‌ انه‌ لا اله‌ الا‌ هو" دایه‌. هه‌روه‌ها ده‌گێرینه‌وه‌ که‌ یه‌کێ له‌ هاورپه‌یه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) که‌ ناوی (معان‌)ی کوری (جبل) بوو له‌لای پێغه‌مبه‌ر (د.خ) سکا‌لای قه‌رزاری و نه‌داریی خۆی کرد، حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی: ئایه‌تیکت ته‌سه‌لیم ده‌که‌م بێخوینه‌و دوعای له‌گه‌لدا بکه‌، ئە‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر کبۆی (احد) قه‌رزت له‌سه‌ر بێ خوای گه‌وره‌ بۆت ده‌داته‌وه‌: هه‌موو پوژی بلی: «قُلْ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [٢٦] تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» وه‌ به‌شوینی ئە‌م ئایه‌ته‌دا

بَلَى: - "رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما تعطى من تشاء وتمنع من تشاء" وه له رپوايه تيكي تردا "تعطيها من تشاء وتمنع منها من تشاء، فارحمني رحمة تغنيني بها عن رحمة من سواك، اللهم اغنني من الفقر، واقض عني الدين، وقوني في عبادتك وجهاد في سبيلك يا ارحم الراحمين". له فەرموودەي پيغەمبەردا هاتووہ سوورەتي "اخلاص" واتە: "قل هو الله احد. الآية" بەقەدەر سنيەكي قورئان پاداشي هەيه. هەروەها له فەرموودەي پيغەمبەردا هاتووہ: كە هەر كەس هەزار جار ئەم سوورەتە بخویني نامري هەتا جيگاي خۆي نەبينی له بەهەشتدا، بەتايبەتي ئەگەر له پوژی "عەرفە" دا هەزار جار ئەم سوورەتەي خویند دوعا و نزای لای خوا وەردەگيری. هەروەها له رپوايه تيكي ترا دەليت: ئەو كەسە نەفسی خۆي له خوا كړيوه. له رپوايه تيكي ترا دەلي: خویندنی سوورەتي ئیخلاس بۆ خۆي و ئەهل و ئەولادی قازانجی هەيه و، بەرەكەتي زۆره. له فەرموودەيهكي تردا هەيه كە هەركەس له پاش هەموو نوێژك دوانزه جار سوورەتي ئیخلاس بخویني گوناھی عەفو و دەكړي و پەزای خوا دەباریتە سەري. له فەرموودەيهكي تردا هاتووہ كە خویندنی ئەم سوورەتە دەبیته هۆي ئەوهی له بەلای هاروبەش بۆ خوا دانان دووربكه و نەوه، فريشتهی بەزەیی لئي نزيك ببیته وەو، ئەهریمەنەكان لئي دووربكه و نەوه، ئەو سوورەتە بە دەوری عەرشنا دەسوورپتە وەو له خوای گەوره دەپارپتە وەو، دەلي: خوایا پەحم بەو كەسە بكە كە بەخویند نەوهی منەوه خەريك بووه.

له حەدیسێكي تردا هەيه كە هەر كەس دەرواته وە بۆ مائی خۆي له و كاتەدا بەمەنزلەكەي دەمكات سەلام بكات و يەك جار سوورەتي (قل هو الله) بخویني هەتا دوايي سوورەتەكە، ئەوه شوینەكەي له هەژاری پاك دەبیته وەو خودای گەوره رزق و پوزیبیان بۆ زیاد دەكات. هەروەها دەگێر نەوه: كە هاوپی پيغەمبەر (مەعاز) (ر.خ) له خزمەتي پيغەمبەردا (د.خ) سكالای دەردی هەژاری خۆي كرد، ئەويش پيی فەرموو: هەر كاتی چوویتە وە مائی خۆت ئەگەر كەس له وئ بوو سلاوی لئ بكەو، ئەگەر كەس نەبوو سلاو له نەفسی خۆت بكە بە لەفظی (السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين)، ئەنجا سوورەتي ئیخلاص بخوینە. (مەعاز) خودای لئ رازی بیته ئەم نامۆژگارییهی وەرگرت و، پەیرهوی كرد: ئەوه نەوهی پئ نەچوو كە خودای گەوره دەرووی لئ كرده وەو پوژی زیاد كرد بەجۆرێ كە مەعاز (ر.خ) خزمەتي دراوسێكانی خۆيشی دەكرد.

دەگێردیته وە كە حەزرەتي جوهرئیل هات بۆ لای حەزرەت بەشێوه و هەيبەتيك كە

دهشت و کیزی داگرت و، فەرمووی ئەی محەمەد! دەتەوێ حازری نوێزی جەنازی (موعاویە)ی کۆری (موعاویە)ی مەزەنی بیی؟. حەزرت (د.خ) دەفەرمووی: منیش حازری جەنازەکی بووم و، نوێژەکیم کرد، دیم دوو ریز لە فریشتەکانیش نوێزی بەسەرەوه دەکن.. پرسیم ئەی جویرەئیل! موعاویە بەهۆی کام کردەوهیەوه بەم پایە گەیشتووه؟ ئەویش لە وەلامدا فەرمووی: لەبەرئەوه کە سوورەتی (ئیخلاس)ی خوێست و، لە هەستان و دانیشتن هاتوچۆدا، واتە: لە هەموو کاتێکدا خوێندوویتی. لە فەرموودەیهکی تری پیغەمبەردا هاتووه: ئەگەر کەسێ ویستی بۆ سەفەر بڕوا هەردوو دەستی بە هەردوو لای دەرگای خانووەکیەوه بگرێ و، پانزە جار سوورەتی ئیخلاس بخوێنی، خۆی گەرە ئەو مال و حالە بۆ دەپاریزی هەتا لە سەفەر دەرگە پێتەوه. لە هەدیسێ تردا فەرمووی: خوێندنی (قل هو الله احد) و (معوذتین) سێ جار بەستە بۆ پاراستنت لە هەموو شتی، بۆ هەموو کەسێ لە خەواس و عەوام و، تیکرای ئەمانە کە باسمان کردن بۆ پاراستنی ئیمان، بەسوودن و، خوێندنی ئەمانە لەگەڵ تێگەیشتنی مەعناکە یاندا پاداشیان زۆرە* لە هەندێ پێوایەتدا ئەلێ: دەبنە هۆی پاراستنی ئیمان، هەرچەند بە بی تێگەیشتنی مەعناکەشیان خێز و پاداشیان گەرەیه. لە هەدیسێکی تردا دەفەرمووی: (معوذتین) زۆر بخوێنن؛ لە پاش مردن، خوا ئێوه بە (معوذتین) دەرگەینێ و، ئەم دوو سوورەتە قەبرەکانتان بۆ پووناک دەکاتەوه و ئەهریمەنتان لێ دوور دەخاتەوه، خێز و پاداشتان بۆ زۆر دەکا و سەنگی چاکەتان لە پووزی پاداشدا سەنگین دەکا و شارەزاتان دەکا بۆ بەهەشت و لە بەهەشتدا هەتا هەتایە دەوام دەکا.

شیخ (جەلالە دینی) سیوتی (د.خ) لە (عەقەبە)ی کۆری (عامر)ەوه دەرگە پێتەوه کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: – "لن تقرأ سورة احب الی الله ولا ابلغ من (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) فان استطعت ان لا تدعها في صلاة فافعل" واتە: هەرگیز سوورەتێک ناخوێنیتەوه کە لای خوا خوێستت بێ لە سوورەتی (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) و، ئەگەر دەتوانی لە هیچ نوێژێکدا تەریکیان نەکە تەریکیان مەکە.

براینە! (مۆنجیاتی سبە) واتە: حەوت پزگەرکەرەکە، بکەن بە وێردی سبەینێ و ئیوارەتان، ئەوانەش حەوت سوورەتن دەبنە هۆی پزگاریوونی ئەو کەسانە ی دەیانخوێننەوه لە بەلای جیهان و سزای پووزی قیامت:

یەكەم: سوورەتی ئەلف لام میمی سوچدە. دووهم: سوورەتی یاسین. سێهەم: سوورەتی

حامیمی دوخان. چوارهم: سوورەتی "اذا وقعت". پینجەم: سوورەتی (تبارك الذي بيده الملك). شەشم: سوورەتی "هل اتي". حەوتەم: سوورەتی (الم نشرح). تايبەتییەتی ئەم سوورەتانە بە تیکرایی ئهوه بوو که وتمان، وا تايبەتییەتی یەکه یەکه کەیشیانتان بۆ باس دەکەم:

ریوایەت کراوه: هەرکەس سوورەتی ئەلیف لام میمی سوجدهو (تبارك الذي بيده الملك) لە نیوان مەغریب و عیشادا بخوینێ، لە ریوایەتییکی تردا: لە پاش عیسا و پێش نووستندا بیانخوینێ لە فیتنەئێ پرسیاڕی (نکیر و مونکەر)و، لە سزای گوێ پارێزراو دەبێ. مەبەس لەم فەرموودەییە ئەویە هەر پرسیاڕی لێ ناکرێ لە قەبردا، یا بەناسانی وەلامی ئەو دوو فریشتانە دەداتەوه، بەجوێرێ که خوای گەوره بە میهرەبانایی خۆی دوو فریشتەئێ بۆ دەنێرێ که وەلامی پرسیاڕەکانی فێر بکەن.

ریوایەت کراوه: هەرکەس هەموو شەوئ سوورەتی (یاسین) بخوینێ: کاتێ که مرد پایەئێ شەهیدی دەبێ، و، لە کاتی سەرەمەرگدا تینووی نابێ، و، ئەهریمەنی بەد لەو کاتە نالەبارەدا بەسەریدا زال نابێت.

ریوایەت کراوه هەموو شت دلی هەیهو، دلی قورئانیش سوورەتی یاسینە، چونکە پوختەئێ قورئان که خوا بە یەک زانینە و بەلگەو دەلیلەکانی ئەم یەکیەتییهو، بەلگەکانی پێغەمبەراییهتی حەزرەتی محەمد (د.خ)و، ریزگرتن لە قورئان و، گەلێ پەندو نامۆزگاری و بەئین و هەرەشەئێ تێدا کۆبوونەتەوه.

ریوایەت کراوه که سوورەتی (یاسین) بەقەدەر دە جار خویندنی قورئان، که سوورەتی (یاسین)ی تێدا نەبێ خێرا و پاداشی هەیه. هەر وهه له حەدیسکی درێژدا باس کراوه که ئەگەر یەکنێ خوار دەمەنییهکی کهمی هەبێ و ترسی ئهوهی بێی که بەش نەکات، ئەگەر سوورەتی یاسینی بەسەردا بخوینێ خوای گەوره بەرەکەتی تی دەخا و ئەو خوار دەمەنییه کیفایەت دەکا. گێرپراوەتەوه که ئەگەر سوورەتی (یاسین) بنووسرێتەوه و لەئاوا بشوێتەوه، هەرکەس ئەو ئاوه بخواتەوه دەبێتە هوێ ئهوهی که نووری رەحمەت بچێتە دەروونی و زەحمەت و ناساگی لە لەشی دەربچێ، و، گومان و خەیاڵی ناباری لێ دوور کەوێتەوه. لە ریوایەتییکی تردا باس کراوه: هەرکەس ناساغ بێ و سوورەتی (یاسین)ی بەسەرا بخوینرێتەوه خوا حالی نەخۆشییه کهی سووک دەکا، و، ئەگەر بمرێ گیان دەرچوونی ناسان دەبێ. زانایانی ئاین فەرموویانە: هەر کاتێ ترست لە شتی پەیدا کرد،

دوژمن بی یا غهیری دوژمن سوورہتی (یاسین) بخوینتہ بہ نیازی لادان و نہہیشتنی شہر و زبانی ئو شتہ خوا پژگارت دہکا. ریوایہت کراوہ کہ لہ تہوراتدا مہدحی سوورہتی یاسین ہئیہ و، ناوی بردوہ بہ چوار ناو:

۱- (صعودہ) کہ دہبیتہ ہوی بہرزبوونی بہلا لہو کہسہی کہ دہخوینیتہوہ.

۲- (دافعہ) چونکہ دہفعی بہلا دہکا لہو کہسہی کہ دہخوینیتہوہ.

۳- (عہزبہ) چونکہ لای فریشتہکان زور بہعیزت و حورمہتہو، عہزبہی ہی دہلین.

۴- (قاضیہ) چونکہ دہبیتہ ہوی جیبہجی کردنی پیوستی و لابرندی داماوی ئو کہسہی دہخوینیتہوہ.

ریوایہت کراوہ: ہرکہس لہبہیانیدا ئم سوورہتہ بہ نیازی چاری داماوی و جیبہجی کردنی پیوستی بخوینتی خوی گہورہ پیوستی ئو پوژہی جیبہجی دہکا، ہرہوہا ہر کہسی لہ شہودا بیخوینتی خوا پیوستیہکانی ئو شہوی بو جیبہجی دہکات. ہرہوہا ریوایہت کراوہ ہر کہسی سبہبان حامیمی دوخان بخوینتی، ہفتا ہزار فریشتہ دوعای خیری بو دہکن، ئہگہر لہ پوژا بیخوینتی تا شہو دوعای خیری بو دہکن و، ئہگہر لہ شہوا بیخوینتی ہتا پوژ دہبیتہوہ دوعای خیری بو دہکن.

ریوایہت کراوہ ہر کہس ہموو شہوی سوورہتی (اذا وقعت الواقعه) بخوینتی و، تہرکی نہکات، ہرگیز فقیری و بی نہوایی بہسہرا نایت. ہرہوہا ریوایہت کراوہ کہ حہزرت (د.خ) فرموی بہاوپیہکانی: سوورہتی دہولہمندی فیزی خیزانہکانتان بکن. عہزبان کرد: سوورہتی دہولہمندی کامہیہ؟ فرموی: سوورہتی (اذا وقعت الواقعه)یہ.

ئہی براہنہ لہو حہدیشانہدا کہ بہیان کراوہ ئم سوورہتہ قازانجی بو پزق و پوژی ہئیہ، مانای وایہ ہر چون بو پزق و پوژی دنیا بہسوودہ، ہرہوہا بو پزقی قیامہتیش کہ بریتیبہ لہ زیادہ عفووی خواو پایہ بہرزی لہ بہہشتدا بہسوودہ، پزقی دنیا دہبریتہوہ، بہلام پزقی قیامہت نابریتہوہ. وہ ئہگہر موسولمان زورتر مہبہستی پزق و پوژی قیامہت بی لہوکاتہدا کارکردنی ئم سوورہتہ بو پزق و پوژی دنیا زورتر دہبی. من خوم حسیم کردوہ کہ خیر و پاداشی خویندنی سوورہتی (اذا وقعت) لہ یہک جاردا دہگاتہ ہژدہ ہزار و نہوہد حہسہنہ... بہخ... بہخ ئم حہسہناتہ بو ئینسان

چەندئى لە ھەسەناتى دىنيا بەسوودترە. ئەمسالى ئەمانە كە بۆ زىيادىي بىزق و بۆزى دمخوئىزىن ۋەكو (سبحان الله) كىردنى مەنمومىيە كە نىمامەكەي لە سەھووبى ئاگادار دەكاتەو؛ ئەو ئەگەر ئەو (سبحان الله) يە دەيخوئىنى بەنبيەتى زىكرو ئاگادار كىردن يا ھەر بە نبيەتى زىكربى ئەوا دوو فائىدەي تىايە: پاداشى تەسبىح و پاداشى ئاگادار كىردنەوئى نىمام، خو ئەگەر ھەر بە نبيەتى ئاگادار كىردنەوئى نىمام بى ئەوا نوئىزەكەي بەتال دەبىتەو، ئەو كەسەيش ئەم سوورەتەنە بخوئىنى ئەگەر ھەر لەبەر پەزەمەندى خوا بى، يا لەبەر پەزەمەندىيى خوا، بەجى ھاتنى ھىواكەي خوئى بى، ئەوا پەزەمەندىيى خوا و مەبەستە خارجىيەكەشى بۆ دەبى. بەلام ئەگەر ھەر بەنيازى ھاتنەدىي مەبەستەكەي خوئى بى، ئەو بى سوود دەبى، نە سوودى ئاينى و نە سوودى دىنيائى ھىچيانى دەس ناكەوئى، كەوابوو دەردەكەوئى ئەو كەسانەي ئەم سوورەتەنە دەخوئىن و ھىچ شتى نابىنن ئەو لەبەر ئەوئەيە كە بەنيازى گەيشتن بە ئارمىزوى دىنيائى خوئىندوويانە، بۆيە لە پاداشى قىيامەت و لە سوودى دىنيائى بى بەش بوون. پىويستە ئاگادارىن لەم باسە.

چەند ھەدىس دەربارەي گەورەيىي سوورەتى تەبارەك وارىد بوو. لە رىوايەتەكدا دەفەرموئىت: ئاگادار بووم لەو كە سوورەتى (تەبارەك) شەفاعەتى دەكرد بۆ يەكئى ھەتا خواي گەورە لئى خوئى بوو. لە ھەدىسەكەي تردا دەفەرموئى: "ھى المنجىة من عذاب البقر" واتە: ھەر خوئىندى سوورەتى (تەبارەك) موسولمان لە سزاي قەبىر رىزگار دەكا، نىتر مەعناي ھەسەرەكە ئەو نىيە كە ھەر تەنھا ئەم سوورەتە ئىنسان لە سزاي گوپ رىزگار دەكا، ھەتا مەعناكەي ئەو بەگەيەنەت كە باقى طاعت و تەوبەي مەقبول ئىنسان لە سزاي گوپ رىزگار ناكەن. ھەر ھەا ھەلدەگرئى مەعناي ھەسەرەكە ۋەھابئى كە تەوبەي ۋە رىزگار دەبىتە ھۆي بووردنى خوا لە تاوان بەشئوئەي تكا (شفاعت)، بەلام سوورەتى (تەبارەك) دەبىتە ھۆي بووردنى خوا لە تاوان بەشئوئەي تكا ۋە بەشئوئەي موجدەلەكردن لەگەل فرىشتەي سزاداندا. لە ھەدىسەكەي پىغەمبەردا باس كراو: كە يەكئى مرد و، بىجگە لە سوورەتى (تبارك) ھىچى لەبەر نەبوو، كاتئى كە خرايە گوپ، فرىشتەكانى پرسىار لە پاسەرى راوستان، سوورەتى (تبارك) لە بەرامبەريان راوستان، ئىنجا فرىشتەي پرسىار پىئى گوت: من ناتوانم تو عاجز بكەم و، نە ئىمەو نە تو ناتوانىن بى فەرمانىي خوا بكەين، جا ئەگەر دەتەوئى ئەم شەخسە رىزگار ببئى لە سزا بىرۆ لاي خواي گەورە تكاى بۆ بكە، بەلكو خوا لئى خوئى بىئى، سوورەتەكەش پىويستە ئەو جىگەيە كە بۆ سكالو پارانەو

براینه! گه وره ییبی پایه ی ئەم سوورەتی (مولك) هو سوورەتەکانی تری سەبعەى مونجیه
لەمە زیاترە که من باسم کرد، بەلام ئەم ئەندازیه که لێردا باسم کرد بەسە.

هەر وەها سى ئایەتی تر هەن لە سوورەتی (روم)دان:

۱ - "فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون".

۲ - والله الحمد فى السماوات والارض وعشيا وحين تظهرون.

۳ - يخرج الحى من الميت ويخرج الميت من الحى، ويحى الارض بعد موتها، وكذلك تخرجون"

ئەمانەش بکەن بەویردی خۆتان لە سبەینى و ئیواراندا چونکە لە فەرموودەى بەرزى
پێغەمبەردا هەیه: هەر کەس ئەم ئایەتانە لە سبەینىکاندا بخوینى هەر چى خواپەرستییەک
لەو رۆژەدا لە دەستی دەرچووبى تۆلەى وەردمگرتەو، ئەگەر لە ئیواراندا بیانخوینتەو
هەر چى لەو شەویدا لە دەستی دەرچى تۆلەى وەردمگرتەو، واتە: ئەو ئایەتانە دەبنە
هۆى پڕ کردنەوێى کەموکورتییى ئەو شەو و رۆژە، تەنانەت خۆى گەرە که دەرەحق بە
حەزرتى نىبراھیم (د.خ) دەلێ: "وابراھیم الذی وفى" ئەم سىفەتى وەفایەى لەبەرئەرە بۆ
ئیسبات کردوو، چونکە لە کتیبەکەى خۆیدا ئەم ویردەى خویندوو، تەو کە باسمان کرد،
واتە: عیبارەتێکى وەهای خویندوو، تەو مەعناى ئەم ئایەتانەى بەخشیو.

لە فەرموودەى تردا هەیه: هەر کەس کاتى کە رۆژى لى بوو، وە هەزار جار (سبحان الله
وبحمده) بخوینى ئەو بێگومان ئەفسى خۆى لە خۆى گەرە کړیو، بەلام پنیوستە
مەعناکەى بزانی.

لە دوا دوایبى سوورەتى (حشر)دا لە ئایەتى (لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ)
وہ تا ئاخى سوورەتەکە هەر کەس بىخوینتەو ئەو لەو شەو و رۆژەدا هەر گوناھىکى
بچووکى کردبى لەسەرى لا دەچى. لە رىوايەتێکى تردا هەیه: ئەگەر ئەو ئایەتانە بخوینى
و بمرى پایەى شەھیدی دەست دەکەوێ.

لە فەرموودەى کى پێغەمبەردا هەیه: هەر کەس دەپەوێ بە (اسمى اعظم) بگا لە
سەرەتای سوورەتى حەدیدیو، هەتا دوایبى دە ئایەت و، لە دوا دوایبى سوورەتى حەشەرە
لە ئایەتى (لا يستوى) یەو تا دوایبى سوورەتەکە بخوینتەو، ئەمجار بلێ "يا من هو كذلك
وليس كذلك شئ غيرك، اسألك كذا وكذا" خۆى گەرە ئەو نزایەى لى قبول دەکا. ئىمامى

عەلى (ر.خ) فەرمووى بە (بزا) - (ر.خ) -: واللە ئەگەر بەم ئايەت و دوعايە دوعا لە من بکړئ که پرۆم بە ناخى عەرزدا، دەرپۆم.

لە فەرموودەيەکی تری پيغەمبەردا (د.خ) هاتووه: هەرکەسێ لە سبەيناندا داواوایى سوورەتى حەشر بخوینى حەفتا هەزار مەلائیکە دوعاى خیرى بۆ دەکەن و، لە شەڕ و بەدیى ئەهریمەنە راستەقینەکان و ئەهریمەنەکانى لە پيستی ئادەمیزادان پزگار دەبێ. وە ئەگەر لە شەودا بیخوینى هەروها مەلائیکەکان دوعاى بۆ دەکەن.

براکانم! واجیبە لەسەر ئینسانی موسوڵمان لەم بى هۆشى و بى ناگاییبە و ریابیتەوهو، ئەم ویردانە هەموویان یا هەندیکیان بخوینى و، بیانکات بە ویردى سبەینى و ئیوارەى. هەروها دوو کەلىمەى شەهادەت (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله) بکەنە ویردى خۆتان و، وشەى (الله) و وشەى (لا اله الا الله) لەگەڵ مەعنادا بکەن بە ویردى خۆتان هەتا بە غافلى نەمیتنەوه. بیگومان خویندى ئەم وشە و پستانە بۆ کەسیكى خاوەن تەوفیق زۆر ئاسانە و، ئەم وشە و پستانە زۆر بە بەرەكەت و خاوەن پاداشتن، بپاریدەن بییانکەن بەویردى زمانتان، ئیتر ژمارە هەر چەند بى ئارەزووى خۆتانە، بەلام لەگەڵ ناگادارى دۇدا بیخوینن بەلكو بە بەختیاری بگەن.

لاى كەمى سەلەواتىكى بچوك بکەن بە ویردى خۆتان و، مەعناکەى فیز ببن و، جار بەجار لەگەڵ ناگادارى و ریایبى دۇدا بیخوینن، ئەگەر وریایى دۇتان نەبوو هیوا وایە کە بە پیرۆزىی سەلەواتەکەوه قبول بکړئ. ئەمە خاسیەتى سەلەواتە کە لە پاش زانینى مەعنا ئەگەر بە غافلپش بخوینى مەقبوولە، بەلام ئەورادەکانى تر بە غافلى بخوینى قبوول نابن، واتە: پاداش و سەوابیان زۆر نابى، بەلام پاداشى ئەسلىی زیکر و تەسبیحەکە نافەوتى.

براکان! قەسەى ئادەمیزاد چەند زۆرە، ئەسبابى پزگارى لە سزای قیامەتیش ئەوهەندە زۆرە، ئیمة گەلیك تى دەكۆشین بۇ دنیا و زەحمەت دەكیشین، جا ئەگەر عەقڵ و ئینسافمان بى پێویستە بەزەبیمان بەخۆماندا بێتەوهو، بۆ هۆیهەکانى پزگاریمان لە قیامەتدا تى بکۆشین. خوا بە میهرەبانىی خۆى لە تاوان و گوناھمان چاوپۆشى بکات.

براکان! سزای قیامەت لە سزای دنیا زۆر تیزترە، هەروەكو لەزەت و خویشى قیامەت گەلیك لە لەزەت و خویشى دنیا زۆرترە، لە راستیدا دنیا، بە هەموو خویشى و ناخویشیەکیەوه، لە چاوى قیامەتدا شتىكى زۆر کەمە، هەروەكو رىوايەت كراوه: "ما مثل

الدنيا في الآخرة الا كما يغمس احدكم اصبعه في اليم، فانظر بم يرجع؟ واته: ئەم دنيايە بە چاك و خراپيەوہ لە چاوە و دنياي تردا وەكو ئەوہيە كە يەكئەك لە ئيوە پەنجەي بژەني بە دەريادا، ئاخۆ چەندئەك ئاوي لەگەڵ دي؟ نيسبەتي سزاو خۆشبي ئەم دنيا لەگەڵ سزاو خۆشبي قيامەتا بەم جۆرەيە.

خوا بە ميهرەبانيي خۆي لە سزاي دنيا و قيامەت بمانبارئزي و، لە خۆشبي دنيا و قيامەت بەشدارمان بکا، ئامين يارب العالمين.

نامی حوازمیه

باسی نهکردنی نویژی جومعه و جهماعهته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
واتباعه باحسان الى يوم الدين.

پاش نهمه، براكانم! بزنانن نيشانهی موسلمان نهمیه که له ناموزگاریی نایینی سوود
وهریگری و، له بیستنی وه عز و نه سیحت تیز نه بی. خوی گه وره فهرموویه تی: "وذكر فان
الذكرى تنفع المؤمنين" واته: نهی پیغه مبهری ره هبر، خوا و دینی خوا بخه ره وه بیری
خه لک؛ چونکه به راستی نهم ناموزگارییه و نهم بیرخستن هوی دینه زور سوود دهگه یه نی
به وانهی باوهریان هه یه. له نایه ته پیروزه وه دهرده که وی هه که سی سوود وهریگری له
ناموزگاریی نایینی نه وه نه هلی نیمانه؛ جا نهم موزده (ما شاء الله) ده وی.

له حه دیسی پیروزدا هه یه: هه که سی مه سه له یه کی نایینی فیز بی و به یه کیکی تری
بلئ و فیزی بکا، نه وه به قه دهر هه زار رکات نویژ پاداش و سه واب وهریگری، جا که وابی
نهم نامه یه گه وره ترین دیار یه.

براکانم! له مه وییش له بابته تی خویندنی فاتحه و ته حییات و نه وانهی نویژ به تال
ده که نه وه، بوم نووسین، ننیسه للاً کارتان پی کردوه و سوودتان لی وهریگری، جا که
نویژ هکانتان دروست بوو بوق نه وه ده شین که به جهماعه تیش بیکن. له نامه دا باسی
تهرکی جهماعهت و تهرکی جومعه تان بوق ده که م. به هیوای نه وهی سوودی لی وهریگری.
نویژی جهماعهت به لای نیمامی نه حمه ده وه (رخ) فه رزی عینه و، لای نیمامی شافیعی
(رخ) فه رزی کیفایه یه و، به هه ردو شو هه که زاناکانی ناین تهرکی جهماعه تیان به
گوناهی گه وره ژماردوه و، هه ر دینه ک یا گه ره کیک له شارنکدا واز له جهماعهت بینن
نه هلی نه شوینه هه مو شو و پوژیک پینج جار به گوناهی گه وره گونا هبار ده بن و،
هه مو مانگی، که (۳۰) پوژ بی سه دو په نجا گوناهی گه وره بیان له سه ر ده نووسری،

بههۆی وازهینان له نوێزی جهماعهت و، هه‌موو سائی (١٨٠٠) گوناھی گه‌وره دیته‌ سه‌ر هه‌موو نیرینه‌یه‌کی بائگی عاقل له‌و شوینه‌دا.

ئهی براینه‌! ده‌خیلتان بم! ئه‌وانه‌تان که‌ گیرۆده‌ی ته‌رکی جه‌ماعهت بوون له‌م باره‌ ناله‌باره‌ که‌ له‌ تا‌قه‌ت و توانادا نییه‌ خۆتان پزگار بکه‌ن. نوێزی جه‌ماعهت، چ فه‌رزی کیفایه‌ بئی یا فه‌رزی عه‌ین، چه‌ند فائیده‌یه‌کی به‌نرخ‌ی هه‌یه، که‌ هه‌ندئ له‌وانه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ نه‌فسی مه‌ئموومه‌که‌و، هه‌ندیکیان ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ هه‌موو حازره‌کان له‌ ئیمام و مه‌ئمووم. هه‌ندئ له‌وانه‌ش ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ هه‌موو موسلمانان.

له‌ فائیده‌ی جووری یه‌که‌مه‌ که‌ نوێژکه‌ر له‌ناو جه‌ماعه‌تدا له‌ سه‌هوکردن ئه‌مین ده‌بی و، له‌ په‌رستیاری خوادا ده‌چیته‌ ریزی کۆمه‌لی موسلمانانه‌وه‌. له‌ فائیده‌ی جووری دوومه‌ که‌ دئی نوێژکه‌ر له‌گه‌ل موسلمانانی حازری مزگه‌وتدا رێک ده‌که‌وئ و، خوای گه‌وره‌ به‌ چاوی میه‌ره‌بانی ته‌ماشای هه‌موو نوێژکه‌ره‌کان ده‌کا، چونکه‌ هه‌ندئ له‌ مه‌عنا لیده‌ره‌وه‌کانی قورئان فه‌رموویانه‌: مه‌به‌س له‌ بانگکردن بۆ خیر له‌ ئایه‌تی "ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر" بانگکردنه‌ بۆ ئولفه‌ت گرتنی موسلمان له‌گه‌ل موسلماندا. هه‌روه‌ها له‌ فائیده‌کانی جووری دوومه‌ که‌ خووی به‌دی له‌ خۆپازی بوون و پڕوپامایی ئینسان له‌ناو جه‌ماعه‌تدا نامینئ؛ چونکه‌ به‌هۆی زۆری حازربوونی جه‌ماعه‌ت ئه‌و نوێژکه‌ره‌ پایه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ خوئی نابینئ، به‌لکو خوئی به‌ یه‌کئ له‌و کۆمه‌له‌ ده‌ژمیرئ، پزگاریبوونیش له‌م جووره‌ خووه‌ به‌شیک‌ی گه‌وره‌یه‌. پزگاریبوون له‌ خۆبه‌زل زانین له‌ فائیده‌کانی جووری دوومه‌، که‌ خۆ به‌ گه‌وره‌زانین به‌سه‌ر خه‌لکا گوناھیک‌ی گه‌وره‌یه‌: چونکه‌ ته‌ماشای ده‌کا یه‌کیک‌ی له‌ خوئی که‌متر له‌ مال و حالدا بووه‌ به‌ ئیمام و، ئه‌میش دوا‌ی ده‌که‌وئ و ملی بۆ راده‌کیشئ و له‌ هه‌ستان و دانیشتن و رکوع و سجوددا په‌په‌وی ده‌کا، به‌لئ گه‌لی که‌س هه‌ن له‌به‌ر فیزو خۆ به‌زلزانین له‌پشت هه‌ندئ که‌سه‌وه‌ نوێژ ناکه‌ن.

له‌ فائیده‌کانی جووری سێیه‌مه‌: که‌ به‌هۆی حازربوونی موسلمانانه‌وه‌ له‌ مزگه‌وته‌کاندا ئولفه‌تیک‌ی تیک‌راییی په‌یدا ده‌بی به‌جوورئ که‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ هه‌ست به‌ هیزداری و سه‌رکه‌وتنی ئیسلام ده‌که‌ن و، له‌م باره‌وه‌ دُنیاو دَل پِر له‌ باوه‌رو متمانه‌ ده‌بن له‌ چارکردنی هه‌ر به‌لایه‌ که‌ پڕوبکاته‌ موسلمانان، به‌لام نوێژ به‌ته‌نیاکردن وه‌حشه‌ت به‌دئی ئینسان ده‌داو، دوور که‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ موسلمانانه‌کانی تر. هه‌روه‌ها یه‌کئ له‌

فائیده‌کان ئه‌وه‌یه که ئینسان له نیو کۆمه‌لدا به‌لای زۆره‌وه له‌سه‌ر بیروباوه‌پرو به‌فتاری ئه‌وان ده‌بی، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی پارێزراوی له‌گومراکردنی شه‌یتان و زالبوونی به‌سه‌ریدا؛ چونکه شه‌یتان وه‌کو گورگه‌ و، گورگیش حه‌یوانیک ده‌خوا که له‌ کۆمه‌له‌ مه‌رکه‌وه دور بی، دیاره‌گه‌له‌پانی که هه‌میشه له‌ ژیر چاودیری شوанда بی، شوانه‌که‌ی نایه‌لی گورگ زه‌ربه‌یان لی‌ بدا و زه‌فه‌ریان پی به‌ری. یه‌کی له‌ فائیده‌کان زۆری پاداشه‌، چونکه هه‌موو هه‌نگاوێک که نوێژکه‌ر ده‌ینی له‌ پێگای مزگه‌وتدا خوا به‌خیری بۆ حسیب ده‌کا.

یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که چاوه‌پروانی نوێژ ده‌کا. له‌ هه‌دیه‌ی پیرۆزدا هه‌یه: که چاوه‌پروانی کردنی نوێژ خیری نوێژکردنه‌که‌ی هه‌یه. هه‌روه‌ها له‌ فائیده‌کانی جه‌ماعه‌ت زۆرکردنی وشه‌ی سه‌لام و خۆشه‌ویستییه‌ له‌ نیوانی موسلماناندا به‌ هۆی حازربوونیه‌وه‌ بۆ نوێژی جه‌ماعه‌ت. یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کانی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که نوێژی له‌ سه‌ره‌تای کاتی خۆیدا ده‌کری. یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کان ئه‌وه‌یه که (نامین)ی مه‌نمووم له‌گه‌ل (نامین)ی مه‌لائیکه‌کاندا یه‌ک ده‌گری، که ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی قبوول بوونی دوعا و عه‌فووی هه‌موو لایه‌کیان له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌. یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کانی ئه‌وه‌یه که ئینسان به‌هۆی رۆیشتنه‌وه‌ بۆ ناو ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت هه‌یه‌ته‌ی خۆی جوان ده‌کا و پۆشاک‌ی باش له‌به‌ر ده‌کا و به‌گه‌وره‌ی ئایه‌تی پیرۆزی "خذا زینتکم عند کل مسجد" ده‌جوولێته‌وه‌.

یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که به‌هۆی جه‌ماعه‌ته‌وه‌ نوێژکه‌ر له‌ پیزا پاده‌وه‌ستێ و بۆشایه‌تی له‌ پیزه‌کاندا نامینێته‌وه‌. یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کان کردنی نوێژی (تحیه‌ المسجد) به‌هۆی چوونه‌وه‌ بۆ مزگه‌وت بۆ جه‌ماعه‌ت. هه‌روه‌ها به‌هۆی رۆیشتنه‌وه‌ بۆ مزگه‌وت ته‌مه‌لی له‌ له‌شی نوێژکه‌ردا نامینی به‌هۆی ئه‌و کۆمه‌له‌ موسلمانانه‌وه‌ که حازر بوون و، ئه‌مین ده‌بی له‌ هه‌ندێ شت که به‌سه‌ر نوێژکه‌ری ته‌نیادا دی. یه‌کیکی تر له‌ فائیده‌کانی نوێژی جه‌ماعه‌ت هاتوچۆ کردنی زۆره‌ بۆ مزگه‌وت، که ده‌بیته‌هۆی پزگاربوون له‌ نیفاق و بی‌دینی؛ چونکه له‌ هه‌دیه‌ی شه‌ریفدا هه‌یه: هه‌رکه‌سی چل پۆژ به‌ (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستنی ئیمامدا بگا له‌ نوێژی سبه‌ینیدا ئه‌وه به‌ میه‌ره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌ دوو مسیبه‌ت پاک ده‌بیته‌وه‌: یه‌که‌م: نیفاق. دووم: مانه‌وه‌ی ئیجگاری له‌ دۆزه‌خدا؛ واته‌: به‌هۆی ده‌وامی ئه‌م چل پۆژه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌و

میهره بانیهی له گه‌لدا ده‌کا. دیسان له حه‌دیسدا هه‌یه: نوێزی سبه‌ینی و نوێزی عیسا له‌سه‌ر شانی منافق گرانن؛ واته: به‌جییان ناهینن. جا به‌ هۆی ده‌وامی ئەم چل پۆژه‌وه‌ دئی نوێژکه‌ر نوورانی ده‌بی و باوه‌پری به‌هیز ده‌بی، له‌سه‌ر خودا‌په‌رستی به‌هیز و گورج و گۆل ده‌بی و به‌ موسوڵمانانی پاك حسیب ده‌کرئ.

ده‌گێڕنه‌وه: کاتی که‌ موسوڵمانان بۆ نوێزی جه‌ماعه‌ت ریز ده‌به‌ستن فریشته‌کانیش به‌ده‌وری ئەواندا ریز ده‌به‌ستن و، سه‌لاواتیان لی‌ نهدن و دوعای خیزیان بۆ ده‌که‌ن و، دوعایان بۆ ده‌که‌ن که‌ ته‌وه‌بیان لی‌ قبوول بکرئ و، ئەگه‌ر نه‌و موسوڵمانانه‌ دوعایه‌ک بکه‌ن فریشته‌کان له‌سه‌ر داخواز و دوعاکه‌یان نامین ده‌که‌ن، بئێگومان ئەم نیعمه‌ته‌ نیعمه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ که‌ موسوڵمان بگا به‌ پایه‌یه‌ک فریشته‌ به‌و جوړه‌ خزمه‌تی بکه‌ن. له‌پاستیدا به‌هۆی ریزه‌به‌ستنی موسوڵمانانه‌وه‌ بۆ نوێزی جه‌ماعه‌ت نه‌و موسوڵمانانه‌ ده‌شبه‌ینه‌ نه‌و مه‌لائیکه‌تانه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ زیانیانه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: **وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ** واته: به‌پاستی ئێمه‌ ریزمان به‌ستوه‌ بۆ خوا په‌رستن و گوئ رایه‌لیی فه‌رمانه‌کانی. ئەم باسه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یگێڕێته‌وه‌ لییان، واده‌گه‌یه‌نی که‌ خوا‌په‌رستی به‌شیوه‌ی ریز به‌ستی عابیده‌کان لای خودای گه‌وره‌ شیرینتر و به‌نرختره‌ له‌ پاستیدا ریزی نه‌و عابیده‌ له‌ ریزی نه‌و موجه‌یدانه‌ ده‌چئ که‌ له‌ جه‌نگدا دژی کافران ریزه‌به‌ستن و کۆمه‌کی یه‌کتر ده‌که‌ن؛ نه‌و موجه‌یدانه‌ خو‌شه‌ویستی خوان؛ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی په‌یروژدا ده‌فه‌رموئ: **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنَيَانٌ مَّرْصُومٌ** واته: به‌پاستی خوا نه‌و که‌سانه‌ی خو‌ش ده‌وئ که‌ له‌ پئی خوادا دژی کافران ده‌جه‌نگن و، ریزه‌که‌یان نه‌وه‌نده‌ توند و یه‌کگرتوه‌ وه‌ک بینای رنک و بتو وایه‌.

له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ین ئەم عابیده‌ که‌ بۆ خودا‌په‌رستی کۆده‌بنه‌وه‌ له‌گه‌ل نه‌فسی خو‌یان و له‌گه‌ل شه‌یتاندا ده‌جه‌نگن؛ چونکه‌ نه‌فس هه‌میشه‌ فه‌رمان ده‌دا و هانی مروف‌ ده‌دا که‌ رابوێرئ و به‌ ئاره‌زووی خو‌ی بژیئ و گوئ نه‌داته‌ فه‌رمانبه‌رداری و خوا‌په‌رستن، شه‌یتانی‌ش دوژمنی ئاده‌میزاده‌و هه‌ول ده‌دا له‌ رینگه‌ی راست لای دا و ملی بشکینی.

نوێژکردن به‌ جه‌ماعه‌ت گه‌وره‌ترین شیعه‌اری ئیسلامه‌ و، له‌ لایه‌نی خوای گه‌وره‌ به‌توندی داوای ده‌ربیرینی شیعه‌اری ئیسلام کراوه‌و، خوا فه‌رمانی داوه‌ به‌وه‌ که‌ موسوڵمانان یارمه‌تیی یه‌کتر به‌دن و له‌ کاری خیرا هاریکاری بکه‌ن. بئێگومان هه‌ر ئاوه‌دانیه‌یه‌ک، چ دئ

بئى و چ خيوت و په شمال، نه گهر شيعارى نيسلامى تيدا نه بئى له ناوهدانى كافران ده چئى و، نه هلى نهو شويتانه به گونا هبار و له دين لادهر ناسراون و دهناسرين.

پوختهئى قسه: فزل و شهره ف و پايهئى جه معاعت و نه هلى جه معاعت زوره و، نه گهر بئين به دريژئى باسيان بگهين ده بيته هؤى ماندوويون؛ جا با ليژدها بيبرينه وه.

له حهديسى پيروژدا ههيه: كه نويز خيى مهوزووعه، واته: نويز بهر كه تدار و، عيباده تيكي پيروزه و دانراوه بو موسلمانان ههتا سووى لئى وهر بگرن، نويز له ههر عيباده تيكي كه به له ش بگري سووى زورتره؛ چونكه به راستى نويز گهلى خواپه رستى تيدا چ له بابته قسه و چ له بابته رهفتار، وهكو خويندنى (الله اكبرى) نويز دابهستن و، خويندنى سوورته ترو (سبحان الله) خويندن و (الحمد لله) و (حيات) يا ركوع و سجود و پاوهستان و دانيشتن و دهست بهرز كردنه وه له كاتى نازو گويز (انتقال) يا له كاتى قنوتدا، نه كه تنيا نه مه بهلكو مال باخت كردنيشى تيدا، چونكه نهو مزگهوته كه نويزه كه تيا دهكرى، پيوستى به نيمام و بانگهر و خادم و فهرش و بهرمال و چراو ناوى دهسويز و خوشوردن و گهلى شتى تر ههيه، كه نه مانهش هه موو به مال پهيدا دهبن. نيمامى غه زالى، په حه مته خوى لئى بئى، فهرمويه تي: نه م به هره و گه وره يي جه معاعته له دهستى ههركهس دهريچئى، نه وه له بهر شوومى و نه گبه تى گونا ه كردنه. واته تا نينسان گونا هئى نه كا دلئى و هها رهش نابيته وه كه به بئى عوزر تهركى جه معاعت بكا. پيشينانى خواپه رست و له خواترس، نه گهر په كيكيان نويزيكي جه معاعته بفه وتايه، تا حهوت روزه ته واو سه رخوشيان لئى دهكردو، نه گهر په كئى وتنى (الله اكبرى) نويز دابهستنى له گه ل نيمامدا بو ريك نه كه وتايه سئى روزه سه رخوشيان لئى دهكرد، نهو وشهئى سه رخوشى لئى كردنهش نه مه بوو: "ليس المصاب الا من حرم الثواب" واته: تنيا نهو كه سه تووشى موسيبهت بووه كه له پاداشى طاعت بئى بهش بووه. له راستيدا مروقى بئى تااعت بئى به شه له پاداش.

زانايانى تاين چهند نايهت و چهند حهديسيكيان كردووه به بهلگه له سهر نه وهئى كه واز له جه معاعت هينان گونا ه: په كئى له و نايه تانه نه م نايه تيه كه خوا فهرمويه تي: (يَوْمَ يَكْتُفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ) [٤٢] خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ). ههندئى له وانهى واتاى قورنانيان لئى داوه ته وه فهرمويه يانه: نه م نايه ته ده رهق به و كه سانه هاتروه كه دهنگى بانگ ده بيستن

و بى بهانە يەككى شەرىعى پەوا، نارپۇن بۇ نوپۇزى جەماعت و بە كۆمەل. ئەمەش واتاى ھەموو نايەتەكەيە: لەو رۇژەدا كە فرىشتەى سزا بەرپز پراوستان و، كافەرەكان و بى دىنە تاوانبارەكان دەبەن بۇ دۆزەخ و، ھەر كۆمەلئى لە كافەرەكان شونىنى گەورەيان دەكەون، لەلايەن خاوە بانگى بۇ موسۇلمانان دى: ئەى موسۇلمانان! وا ئەوانەى كە خوايان نەدەپەرست كەوتنە شوين گەورەكانى خويان و، رۇيشتن بۇ دۆزەخ، ئىوەش پىويستە ھەمووتان بىن بۇ حەزىورى خوا و سوجدەى گەورەيى بۇ بەرن و بە شەرفى ئەو سوجدەيە بگەن، ئەمجا موسۇلمانەكان ھەموو دىن و سوجدە لە زاتى خوا دەبەن، ئەو موسۇلمانانە نەبى كە كاتى خۆى بە بى بەھايەكى شەرىعى تەركى جەماعتيان كەردوۋە: ئەوانە پشتيان ۋەك تەختەدار رەق دەبى و، ھەرچى تى دەكۆش ناتوانن بچەمىنەو ھو سوجدە بۇ خوا بەرن، لەوئىدا فرىشتەكان پىيان دەلئىن ئەم بارودۇخە كە ئىوۋە تىدا داماون و، بى بەش بوون لە سوجدە بۇ خوا بردن و، ۋەھا زەلىلى و بى قەدرى داگىرى كەردوون، لە تۆلەى ئەوھدايە كە لە دىنيادا بانگ دەكران بۇ نوپۇزى جەماعت، كەچى ئىوۋە بە بى بەھانەى شەرىعى تەركتان دەكردو نەدەچوون بە دەم بانگەكەو.

براكانم! تەركى نوپۇزى جەماعت ئەوھندە شووم و نەگبەتە و، ئەوھندە ھۆيە بۇ دورى لە خواى گەورە كە ئەندازەى دەرناكەوئى: بۇ بەلگە لەسەر ئەمە ئەوھند بەسە پىغەمبەرى خوا (د.خ) لەگەل ئەو ھەموو مېھرەبانييەدا كە بوويەتى و، خوا لە شانى ئەودا فەرموويەتى: "بالمؤمنين رؤوف رحيم" دەريارەى ئەوانەى كە تەركى جەماعتيان كەردوۋە فەرموويەتى قەستم كەرد فەرمان بەدەم بە يەكئى بىي بە ئىمام بۇ موسۇلمانان تا نوپۇزەكەيان بە جەماعت بەكەن و، خۆم لەگەل كۆمەلئى لە يارانمان بېرۇين بۇ سەر ئەو كەسانەى تەركى نوپۇزى جەماعت دەكەن خانوۋەكانيان بسووتىنم. جا ئەگەر نوپۇزى جەماعت زۆر گەورە نەبووايە لاي خوا حەزرت (د.خ) بەم شىوۋە عاجز نەبەبو لەوانەى تەركى دەكەن.

دەگىرپنەوۋە حەزرت (د.خ) فەرمووي: ئەى عەلى! مروقى بەختيار سى نىشانەى ھەيە، يەكەم: ژىوارى لە حەلالدا بى. دووھم: ھەستان و دانىشتنى لەگەل زاناياندا بى. سىيەم: نوپۇزەكانى بە جەماعت جىيەجى بكا. ئەى عەلى! مروقى بەدبەختىش سى نىشانەى ھەيە بەپىچەوانەى ئەوان كە باسما كەردن. دەگىرپنەوۋە: ھەر كۆمەلە ئادەمىزادىك لە شونىنكىدا كۆبىنەو، چ خىوۋەتنشەين بن و چ دىھاتى، يا شارستانى، كە تەركى نوپۇزى جەماعتيان كەرد، گەورە شەيتانيان بەسەردا زال دەكا و ئاشووب دەخاتە ناويان!

ئەي مۇسلماننە! نوپۇز بەجەماعت بىكەن با شەيتان گومراتان نەكا، شەيتان وەك گورگە، چۆن گورگ حەيوانى تار دىمخو، وەها شەيتاننىش مروتقى دور لە جەماعت گومرا دەكا. ئەوئش بزانن ھەموو ئىنسانى يەك فرىشتە و يەك شەيتانى ھەيە، شەيتانەكە خەيالأتى ناشىرىن و كردهوى ناپەسندى پىشان دەدات، فرىشتەكەيش يادى خواو بىرى پەسەندو كردهوى جوانى نىشان دەدا، جا ئەگەر مروتف بە فرمانى شەيتانەكە رەفتارى كرد، ئەوئە نەجامەكەى ھەر گومرايى و مالتویرانى و بەدبەختىيە، خوئ ئەگەر بەفەرمانى فرىشتەكە رەفتارى كرد ئەوئە ھەمىشە دللى پروناك و بىروباوهرى باش و خوورپەوشتى چاك پەسند دەكا، ھەتا لە نەجامدا ھەردوو دنيا و توھتا ھەتايە سەرپەرز دەبىئ. يەكئى لەو گوناھانە كە فرىشتە لە دللى مروتف دور دەخاتەوئ دەبىتە ھۆى ئەوئە شەيتان دل و دەرونى مروتف داگىر بكا، تەركى نوپۇزى جەماعتە.

دەگىرپنەوئە: سئ تاقم ھەن دورن لە رەحمەتى خوا: يەكەم ئەوانە كە "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" دەبىسن و موبالات ناكەن و ناروون بو نوپۇزى جەماعت. ھەروا دەگىرپنەوئە: ھەر كەس نوپۇز بەتەنيا لە مالى خوئدا بكا ئەوئە سوننەت و سىرەتى پىغەمبەرى (د.خ) ون كرددوئە. ھەروەھا لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ئەوئەندە بەسە بو بەدبەختىيى مۇسلمان دەنگى بانگ بىسى و بە بئى بەھانەى شەرىعى واز لە نوپۇزى جەماعت بەئىنى و، بە دەنگى بانگدەرەوئ نەروا بو مزگەوت؛ چونكە ئەو بانگدەرە مۇسلمانان بانگ دەكا و بو رىزگارى لە سزاي قىامەت، جا كە مۇسلمان ماوئە ھەبئ ئەوا پىئويستە بروا بو لاي. دەگىرپنەوئە پىغەمبەر بە ھاورپىيەكانى فەرموو: ھەر كەس دەنگى بانگدەر بىستى و، ھىچ بەھانەى نەبئ مەئى بكات لە چوونى بو نوپۇزى جەماعت، ئەو نوپۇزە كە لە مالىوئە دەيكا قىبول نابىئ.. ھاورپىيەكانى ھەزىيان كرد: بەھانە چىيە؟ فەرمووى: ترسى نەفس، يا ترسى لە كىس چوونى مال، يا تووش بوونى زىانكى وەھا كە شەرىع بە زىانى حسىب بكا، يا نەخوشىيەكى وەھا كە زەحمەت بئى بوئ بەو ھالەوئە بروا بو مزگەوت. دەگىرپنەوئە جارئ باسى يەككىيان لاي (ئىبىن وعباس) دەكرد، كە ھەمووى سال بەرپۇزروئە، شو ھەمووى بە پىئوئە و خەرىكى نوپۇز پارانەوئەيە، ئەوئش لىتى پرسىن: ئەئى لە نوپۇزدا چۆنە؟ ھەزىيان كرد: نوپۇزەكانى بەتەنيا دەكا و ناروا بو جەماعت و، نوپۇزى جومعەيش ناكا، ئەنجا (عەبدوللا) كورئى (عەباس) فەرمووى: "ھو فى النار" خەلك ئەم قەسىيان لا گران بوو، ھەتا ماوئە سالىك لەملا و لەولاوئ دەھاتن بو خزمەتى و، لەم وەلامەيان دەپرسى،

ئەويش ھەر ھەمان ۋە لامى دەدانەۋە، دەيفەرموو: "ھو فى النار".

لەراستىدا لەم ھالەدا كە باس كرا كابر تەركى نوڭزى جومەئى كرووھ كە فەرزە، بە شىۋەيەكى ھەمىشەيى تەركى نوڭزى جەمەئەتى كرووھ، كە يا فەرزى عەينە يا فەرزى كىفایەيە...

دەگىرنەۋە (ھاتەمى ئەسەم) كە يەككە بوو لە پىياۋچاكان، بەداخەۋە دەيفەرموو: مەن جارى نوڭزى جەمەئەتم تەرك كەرد، تەنبا ئەبو نىسحاقى بوخارى سەرھۆشى لى كەردم، بەلام ئەگەر كورېكەم بمرى ھەزار كەس سەرھۆشىم لى دەكات، بەداخەۋە ئەم خەلكە موسىبەتى دىنبايىيان لا گەۋرەيە، موسىبەتى دىنبايىيان لا سووكە؛ ئەگەر نا گەلى كەس نەھاتەن سەرھۆشى ئەو نوڭزە جەمەئەتە لە كىس چوھيان لى دەكەردم. دەگىرنەۋە: (شەقىقى بەلىخى) خۋاى لى رازى بى، كە يەكە بوو لە پىياۋچاكانى سەردەمى خۋى، جارىكە جەمەئەتكى فوتا، ئەويش پەنجا دىرھەمى كەرد بە خىرو داي بە گەدايان و بى نەوايان و، ھەتا سائىكىش لە خوا دەپاراپەۋە دەيوت: "اللهم اعطنى اجر ما فاتنى".

براكانم! موسلمانە چاكەكانى لە مەۋپىش ھالىيان و ابوۋە كە ئەگەر جارى دواكەوتنايە و، بە (اللە اكبر) نوڭز دابەستەنى ئىمامدا نەگەپشتنايە، يەك پوڭز سەرھۆشىيان لى دەكرا، خۇ ئەگەر نوڭزىكى جەمەئەتيان لە كىس چوويايە ئەوا سى پوڭز سەرھۆشىيان لى دەكردن، واتە: تا سى پوڭز كە دۆست و برادەرەكانى پىي دەگەپشتەن دىخۆشىيان دەدايەۋە و پىيان دەوت: ئىنشەللا خۋاى گەۋرە، پاش ئەم جارە تووشى ئەم ناخۆشىيەت ناكە.

دەگىرنەۋە ئىمامى عومەر، خۋاى لى رازى بى، پوڭزىك پوڭزىتوبو بۇ باخىكى خۋى لە (مەدىنە)، ھەتا ھاتەۋە بۇ مال ھاۋرپىيەكانى پىغەمبەر جەمەئەتى گەۋرەى خۋيان تەۋاۋ كەردبوو، ھەزرىتى عومەر، خۋاى لى رازى بى، لەم كارەساتە زور دىلگران بوو و فەرموۋى: "أنا لله وانا اليه راجعون" وا ئەم نوڭزى عەسەرم بە جەمەئەت لە كىس چوو، ئەى ھازىرئە بەشايتە بن بەراستى وا مەن ئەو باخى خۇمە بەخۇرايى و لە پىي خۋادا بەخىشى بە ھەزاران، بۇ داپۇشىن و باربوو كەردنەۋەى ئەم كارە خراپەى لىي پوودام، واتە: لە كىس چوونى نوڭزى جەمەئەتى ئەم ۋەختەم، بەلى بەتايبەتى ئەو باخەى ۋەقف كەرد؛ چونكە بەھۇى ئەۋەۋە جەمەئەتەكەى فوتابوو.

(عەبدوللاى كورې (عومەر) خۋايان لى رازى بى، فەرموۋىتەى: ۋەختى خۋى ئىمە

وهها بووین هر كهسې جهماعهتی نوژی سبهینان و عیشای تهرک بگردایه گومانې منافقیمان لی دهکرد؛ چونکه له حزرهتمان (د.خ) بیستبوو دهیغهرموو؛ هم دوو نوژه زور قورس و گرانن لهسهر شانی ئهوانهی منافقن و به دم موسلمانن. حه دیسی پیروژه: هرکس به بی بهمانه تهرکی نوژی جهماعهت بکا به عادهت بو خزی پی بلین: منافقه؛ جا ته ماشا بکن كهسې كه حزرهت (د.خ) به منافقی ناو ببا ده بی بیجگه هیلاك و بهفتهرات چون حالی چی بیت؟

برادهرینه! نهلی هر دیکه جهماعهتی پینج فرزه یا جهماعهتی یهك فرز لهوانه تهرک بکن ههمویان له ناینی نیسلامدا به فاسق و فاجیر دهژمیردین؛ چونکه جهماعهت له نوژدا نیشانهی جیبهجیگردنی واجیبای نیسلامه و، لای کهمی به دوو کهس، به نیمام و مهنوموی، جیبهجی ده بی، چاکه نهو خه لکه نهوهنده گوئی نهدرین به نایین و جهماعهت تهرک بکن نهوه مهعناي وایه که نیسلامهتی لای نهوان سوک و بی نرخه، بیگومان که مروّف گه یشته هم پاییه نهوا نهجامی هر کهوتنه و، پیویسته نهو کومه له بی جهماعهته بو خویان بگرین و، له خویان تهریق بینهوه؛ چونکه له هر شاریکدا کومه لی له جووله که یا گاور هه بن په رستگاهی بو خویان دروست دهکن و، غیرهتیان هه لنگری لهو شوینه دا به بی گهنشته بمیننهوه.

براکانم! نهگه مزگهوتتان دروست کرد له لای قبيله و میحرا به که یه وه ههتا نیوهی نهو شوینه به نیبهتی مزگهوتوه بیکنه وه، نهویتی، تا شوینی کهوش و شوینی ناگر و دانیشتن به نیبهتی مزگهوت نه بی، به لکو به نیازی جیبهجی گردنی پیویستییهکانی موسلمانې نوژکه ر بی، واته: بو دانیشتن و دهستنوژ گرتن و خو گهرم گردنه وه و شتی تر، ههتا له کاتی دانیشتن و کوژ به ستندا به هوئی قسهی دنیایی گردنه وه تاوانبار نه بن و، نهو خیره ی که بوتان نووسراوه له نوژکردن و جهماعهت و سهله واتدان له کیس نه چی؛ چونکه قسهی دنیایی له مزگهوتدا به رای ههندی له زانایانی ناین، عیبادهتی حهفتا سال دهفته تینی.

هروهها شهرمکردن له مالی خوادا (مزگهوت) زور پیویسته تنانته فرمویانه: نهگه درکی یا شتیکی پیس لهوانه که له مزگهوتدا کهوتون، نهگه کهسې دووریان بخاته وه له مزگهوت و ا مونسبه هه لیان بگری و، دهستی بخاته نهو دیوی ده رگای مزگهوت و له ویوه فرهیان بدا، واته: نهو شته پیسانه له ناو مزگهوتوه فری نه دا نه باردا

شتی پیس هوای مزگوت بگری، یا له هو اوه بکه ویتته ناو مزگوت ته که، له بهرنه مه بوو
 عه رزم کردن بینای خانووه که بهش بکه ن: لای میحرا به وه تا نیوهی یا زیاتر بو مزگوت
 و، نهوی تری بوئه وهی خه لک تیا بحه سیتته وه. تاوان و زیانی بی ئه ده بی له مزگوتدا
 هه موو له نامه ی حورمهت و ریزگرتن له مزگوتدا نووسراوه، بیخویننه وه و سوودی لی
 وه بگرن.

له بابی نوژیی جهماعهتدا بهرچاوم که وتوو ه که موسلمانیک کویر زور مهیلی له سهر
 نوژیی جهماعهت بووه، له شه ویکی باران و تهروتووشدا هه ستاو که وه پری بو مزگوت،
 ژنه که ی پیتی وت: نیمشه و بارانه و تو عوزرت هه یه، بوچی له مائی خوتدا نوژی ناکه ی،
 نه ویش له وه لامدا گوتی: نه گهر برؤم بو مزگوت سهواب و پاداشم زوره، له هه مان کاتدا
 رویشتنه که م ده بیته سوپاس بو خوا له سهر ساغی ده ست و پیم، که پاش نوژی له مزگوت
 گه رایه وه خه وی لی که وت، که روژی لی بوویه وه هه ردو و چاوی روونک بوویونه وه،
 نه نجا کابرا وتی به ژنه که ی: ته ماشا بکه خوی به خشنده و میهره بان چون سوپاسه که ی
 منی قبول کرد و بهر حمهت و که ره می خوی چاومکانیشمی روون کرده وه؟

براینه! بزائن: ته رکی جهماعهت له نوژه کاندای به بی عوزر، تاوانه، ههروه کو ته رکی
 نوژیی جومعه ش تاوانیک گه وره یه: دمگیرنه وه که حه زرت (د.خ) ده رباره ی نه وانه
 فه رمو یه تی: حه ز ده که م بلیم به یه کیک بیته پیش نوژیی موسلمانان و، خوم برؤمه سهر
 نه وانه که ته رکی نوژیی جهماعهت ده کن، خانووه کانیان بسورتینم! دمگیرنه وه که
 روژی حه زرت (د.خ) له سهر مینبه ر خوتبه ی ده خویند، له وتاره که یدا فه رموی نه و
 که سانه که نایه ن بو نوژیی جومعه (والله) یا ده بی له و نیسه ده سه ردار ببن و بین بو
 نوژه که یان، یا خودای گه وره دلایان مؤر ده کات و ده یانکات به وانه که بی ناگان له یادی
 خودا و، دور ده بنه وه له په حمهت و میهره بانی نه و (خودا بمانپاریژی).

رپوایهت کراوه: هه ر که سی به بی به هانه له بهر سستی و ته مه لی سی نوژیی جومعه
 ته رک بکا خوی گه وره له بهر شرومیی نه م تاوانه دلی مؤر ده کات و، نووری په حمهت
 ناروا ته ناو دلیه وه و، له ناموژگاریی که س سوود وه رناگری. له رپوایه تیکی تر دا ده لی:
 خوا له و که سه ییش بیزار ده بی. رپوایهت کراوه: هه ر که س سی جومعه به بی به هانه ته رک
 بکا نه وه دلی دمگوریی به دلی ئینسانیکی منافق و، ئیسلامییهت ده خاته پشته وه. رپوایهت
 کراوه: هه ر که س یه ک جومعه ته رک بکات خالیکی ره ش له بهر دلی په یدا ده بی و، نه گهر

دو جومعهی تهرک کرد دهبی به دوو خال و، نهگهر سی جومعهی تهرک کرد دلی ههموو رهش دهبیتهوه (پهنا بهخوا لهم حاله ناشیرینه). ریویاهت کراوه: دورترین ئینسان له پهحمتهی خوا کهسینکه خاوهنی دلی قهسوهتدار بی، دیاره نهوهی تهرکی جومعه دهکا بههوی نهو خاله رهشانهوه دلشی قهسوهتدار دهبی. ریویاهت کراوه: پوژی حضرت (د ۰خ) خوتبهی دهخوتندو، له خوتبهکهیدا فرموی: نهی نادهمیزادینه پیش نهوهی که مردن یهخهتان بگری پشیمان بنهوه و، به هوی بهجیهینانی کرداری باش و بهجیهینانی پهیوهندیی خویشایهتی و، زورهینانی ناوی خواو خیرکردن به پهنهانی و بهئاشکرا بگهپینهوه بو لای خوی گهوره. نهگهر وهما بکن خوا رزق و پوزیتان زور زیاد دهکا و، هر نوقسانییهکی بهسر حال و مالتاندا هاتبی تولهی دهکاتهوه بوتان. بهراستی بزنان که خودای گهوره نویژی جومعهی فرز کردوه لهسر ئیوه لهم شوینهدا و لهم پوژهداو لهم مانگهداو لهم سالهدا هتا پوژی قیامت، نیتر هرکس واز له نویژی جومعهی بهینی له ماوهی ژبانی منداو له پاش ژبانی من، چ فرمانرپهواوی دادپهروهر بی یا زوردارو ستمکار، چ لهبهر بهسووک تهماشاکردنی نویژهکه تهرکی بکا، یا لهبهر نهوهی ئینکاری بکا، له خوا دهپاریمهوه ئیشوکاری نهو کهسانه پهریشان بکاو، کردو کوششیان کو نهگری و، بهرهکته له کاسبییاندا نهبی. ناگادار بن ئەم جوژه کهسانه نویژو پوژوو زهکات و حجیان لی وهرناگری و، سهدهقهو خیریان لی قبول ناکری، مهگهر تهوبه له تهرکی نویژی جومعهو بهراستی بهجیی بینن.

براکانم! مادام حضرت (د.خ) نهو دوعایهی کردوه لهوانه که تهرکی جومعه دهکن، بهراستی بزنان تا نهو کهسه تویه نهکا و بهراستی پشیمان نهبیتهوه هرگیز پیت و پیروزی له کاروکاسبی و حال و مألیدا نابی و خوشی و ئاسایشی دل و گیانی خوی لهوانهدا دهست ناکهوی. بهپهچهوانههی ئەمه نهگهر جومعهکهی بهجی بهینی خوی گهوره به سهدان و ههزاران پایه بهرهکته دهخاته حال و مالی نهو کهسهوه.

ریویاهت کراوه: (ابن مالک)، خویان لی رازی بی، که له نویژی جومعه دهبوویهوه له دهرگای مزگهوتهکهدا رادهوهستاو دهیفرموو: نهی خوی میهرهبان! من بهدهم بانگهکهی تووه هاتم و، نهو نویژه جومعهی که فرموت جیهجیم کرد و، وا له مزگهوت دهرچووم بو نهو کاروکاسبیهی که ئەمرت پی کردوه، لی دهپاریمهوه که به دههندهیی خوت رزق و پوزیم پی ببهخشی؛ ههرتو رزق و پوزی به ههموو گیانلهبهران دهدهی. دیاره که خودا

پینگای نهوهی داوه له پاش نوژی جومعه نینسان بروت بۆ که سابهت. موسلمان له که سابهتی پاش نوژی جومعهی خیری دست دهکهوئی. ریوایهت کراوه له (مجاهد) هوه، پهحمتهی خوی لی بی: کۆمهلی له موسلمانان له پۆژی جومعهدا گوئیان نه دایه نوژی جومعه و، دهرچوون بۆ ئیشوکار، ههتا هاتنهوه بۆ مآلی خویان به بی نهوهی دوژمنیکیان بی، خانویان بسووتینی، یاخود هۆیهکی دیاری بوئی، خانووهکانیان ناگریان تی بهر بوو سووتابوون. له نیمامی (نهوزاعی) یهوه دهگێر نهوه که وتویه: پیاوینکی پاوچی ههبوو گوئی به نوژی جومعه نه دهاو، له پۆزانی جومعهدا دهردهچوو بۆ پاو، پۆژی له کاتیکیدا له دهرهوه خهریکی پاو بوو بهخۆی و ئهسپهکه یهوه به عهززا پۆچوون و ون بوون. براکان! یهکیکی تر له زیانی تهرکی نوژی جومعه نهویه: نه هلی ئهوه دپیه که چل پیاری تیدابی و نوژی جومعه نهکن، ئهگه له ئهوهلی وهختهوه نوژنهکی نیوه پۆیان بکهن ئهوه له لای گهلی له زانایانی ناین ئهوه نوژنهیان بهتاله، چونکه واجیبه نوژنه نیوه پۆکه نهوهنده دوا بخرن که به عادهت ناھومید ببن له کردنی نوژی جومعه، ئهوسا نوژی نیوه پۆیان بۆ دروسته. زیانیکی که له نهکردنی نوژی جومعهوه پهیدا دهبی نهویه که گهلی دوعاو ویردی پۆژی جومعه هیه، تهنانهت نه خوینده واریش دهتوانی فیریان بی و، گهلی سوودی دینی و دنیایی له خویندنیاندا هیه، جا ئهوه که سانه که نوژی جومعه ناکه له بههره ی ئهوانه ناھومیدو بیبهش دهبن.

یهکیکی له و ویردانه که بۆ خوینده واریش دست دهن نهویه که ههر کهسی نوژی جومعه بکاو، له پاش سهلامدانهوه له نوژنهکی ههر بهو شیوهی خۆیه بمینیتهوه و سوورتهی "فاتحه"، "قل هو الله" و ههردوو "قل اعوذ" یهکی حهوت جار بخوینی و، له وناوهدا قسه له گهلی کهس نهکا، ئهوه له وساتهوه ههتا جومعهی داهاوو خوا له فیتنه ی ئاده میزاد و شهیتان دهپاریزی.

دهگێر نهوه: موسولمانیکی خاوهن باخ و خاوهن حیوان و منالدار ههبوو پۆژی له پۆژهکانی جومعه خۆی حازر کرد بچی بۆ نوژی جومعه، ژنهکی پی و ت: مناله کانت برسین و، باره دهغلیکمان له ئاشدایه، برۆ بارهکه بهینهروه، مه پۆ بۆ نوژی جومعه، تو عوزرت هیه، ئهوش و تی: وه لآ من جومعه کهم نافه وتینم، خوا که ریمه بۆ منداله کان. ههر له وکاتهدا دراوسی باخه کهشی هات پی و ت: باخه کهت زۆر تینوو فریای بکهوه و ئاوی بده، ئهوش ههروهکو پیشوو وهلامی دایهوه. شوانیش پی و ت: فلان حیوانتان به

شاخه وه ماوه ته وه، نه گهر نه پرون به شوینیدا نایه ته وه و گورگ دهیخوا! کابرا وه لامی نه میشی وه که نه وانی تر دایه وه و، رویشت بۆ نویژی جومعه، کاتی له نویژه که ی گه رایه وه ته ماشای کرد ژنه که ی نان دهکا؛ بۆیه لئی پرسى: نه م نان کردنه ت له چیه؟ ژنه که ی وتى: دراوسیکه مان باراشه که ی نیمه ی به باراشی خوی زانیوه و هیناویه تیه وه بۆ مال نه نجا زانیویه که باراشی نیمه یه، بۆیه بۆی هیناینه وه! زوری پی نه چوو که حیوانه که یشیان له شاخ هاته خوارو گه رایه وه بۆ مال، دراوسى باخه که شی هات و وتى: موژده بى! چووم بۆ سهیری باخه کان، ته ماشام کرد هاوسیه کانمان ناوی باخه کانى خویان داوه و ناوه که سه ریژی کردوه و زور به عاده تی باخه که ی توش تیراو بووه. نه نجا کابرای نویژی جومعه کردوو زور سوپاسی خودای کردو وتى: سوپاس بۆ خوا نه مانه هه موو له میهره بانى خواویه، له پیروزی نویژی جومعه بوو که به جیم هینا، به بى زه حمت هه موو نیشه کانم جیبه جى بوون. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

نامہ می سیزحمیہ

نامہ می عبادتہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

براکانم! نہم نامہ میہ کہ نامہ می دؤستی خوتانہ و، نامہکانی تریشم بہ پیئی فہرموودہی پیروزی پیغہمبہر (دخ) گہورہترین دیاریہکن کہ یادشاگان بو دؤستانیانی رہوانہ بکہن. جا نومیدہوارم ہر چؤنی دیاری دنیا می و ہردہگرن و پیئی دلشاد دہبن، بہو جؤرہ دیاری دؤستی خوتانیش قبول بفہرموون و، خوتان رہفتاریان پیئی بکہن و، بو موسولمانانی بخویننہوہ، نہمہش بزائن کہ گویدان بہم نامانہ لہ خوورہوشتی موسلمانہ. لہ حدیسدا ہمیہ گہورہترین خوورہوشتی چاکی موسلمان نہوہیہ ہرگیز لہ بیستنی خیری ناینی تیر نہ پیئی.

ریوایہت کراوہ: "ما اهدى مسلم لآخيه هدية افضل من كلمة حكمة يزيدہ الله بها او يردہ عن ردى" ہرودہا ریوایہت کراوہ "ایما عبد جاءتہ موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه. فان قبلها بشكر زاده الله نعمًا اخرى، والا كانت حجة من الله عليه... الى ان قال: "ويزداد عليه بها سخطا..." دیسان ریوایہت کراوہ: "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة" فہرموودہی پیغہمبہرہ (دخ): "فیربوونی مہسہلہمیہکی ناینی و فیرکردنی خہلک خیری ہزار رکات نویرتی سوننتہ می ہمیہ.

براکانم! لہمہوییش لہ بابہ می نہکردنی نویرتی، یا دروست نہبوونی بہہوی عہیبیکہوہ و ہک تہرکی روکنی لہ روکنہکانی نویرتہکہ، یا جبیکہجی نہبوونی شہرتیک لہ شہرتہکانی نامہم بو ناردن، نومیدہوارم لہو ماوہدا

باش ناگادار بووین له ناداب و مهرجه کانی نوټو نهوانه می نوټو به تال دهکونه وه و، به ساغی فیږی ته حییات و فاتحیه بووین. جائیسته به پیویستم زانی هندی له سهوابی نوټی فهرزو سوننهت و نوټی جومعه و جماعه تان عهزیکه م. هتا نهگر خوا مهیلی له سه ربی، پاش گیرانه وهی نوټه له کیس چوو هکانتان، دست بکن به نوټی سوننهت و سوننهتی پاش و پیسی نوټه کان و، نوټی جومعه و جماعه ته کان به ساغی به جی بیتن.

پیویسته بزانی پکاتی نوټی فهرز چ حازر بی چ قهزا، نه وهندهی هفتا پکات نوټی سوننهت خیری هیه. جا هر کاتی به یه قین زانیتان نوټی فه وتاوتان له سهر نه ماوه، نه وسا نوټه سوننهت کان بکن، نه گهرنا حراره له سهر مروف، قهزای نوټی فهرزی له سهر بی، خوی به نوټی سوننهت وه خه ریک بکا. دلنیا بن نوټ چ فهرز بی چ سوننهت، تویشوی پوژی قیامه ته و، شتیکی ناشکرایه خوی گوره نه م دنیا یه ی کردوه به شوی نی ناسایش بو پیوارانی پی قیامهت و کردویه به راگوزهریان هتا له م شوینه داو له م کاته دا هل به کار بینن و، له م دنیا یه دا که شوی نی کشتوکالی قیامه ته تویشوی هک بو خومان هه لبرین و، به بی تویشوی ریگای قیامهت نه م دنیا یه به جی نه هیلین. ههروه ها ناشکرایه دستنوټ گرتن و خویاک کردنه وه پیویسته و، له سهر موسلمان واجیبه، چ ژن چ پیوا، نادابی تارهت و دستنوټ و نوټ به راستی بزانی.

بو نمونه: که پوشتن بو تارهت گرتن نه گهر له دهشتا بوون روو له قیبله و پشت له قیبله دانیشن، به لکو ته نشتتان له قیبله بی، به م جوړه دانیشنه خیریکتان بو دنوسری و گونا هیکتان له سهر لاده بری، به پیچه وانوه نه گهر خیلای نه م دانیشن حراره. ههروه ها له دهشتا له کاتی تارهت گرتندا پومه کنه مانگ و خور، چونکه که راهتی تیایه، به لی نه گهر له وه دهشته دا شتی هه بی به روپشتی گرتبی، نه وا حورمهت و که راهته که نامینی.

ریوایهت کراوه: چوار تاقم هن له دوزه خ دا ده بنه هوی نازار و سزای نه هلی دوزه خ: یه کی که له و چوار تاقمه ریخو له یان له پاشیانه وه دهر ده چی و، به شیوه یه کی ناشیرین به ناو نه هلی دوزه خدا ده سو ریته وه و، نه وانیش له چاویکه وتنی نه و شیوه زور په ریشان ده بن، پرسیار ده کن: نه مانه له ژباندا په فتاریان چون بووه؟ وه لامیان ده دنه وه که نه مانه له

کاتی تارەتا باش تارەتیا نەگرتوو، بە مێز نەندامیان پێس بوو، نوێژەکیان بە بەتالی کردوو، واتە: نوێژەکیان بەتال بوو؛ جا لەبەر ئەمەیه که لەسەر فەرموودەیهکی نیمامی شافیعی و لای نیمامی حەنەفی، خوایان لی پازی بی، خۆپاک کردنەوی ئیجگاری لە مێز واجیبە، واتە: لە پاش ئەو که ئینسان میزی کرد ماوێهەکم بمینیتهوو، هەول بەدا لە پاش مێز خۆی بپاریزی. رپوایەت کراوێ که خوای گەرە بو سەر هەر نوێژکەرئ فریشتەیهکی تەرخان کردوو بوئەوی نەگەر ئەو شەخسە لە تارەتا باش خۆی پاک بکاتەو، ئەو فریشتە دوای بو دەکات و، دەلی: خوایا وەک ئەم بەندە خۆتە خۆی پاک کردووئەو. تۆیش وەها لە گوناھ و تاوان پاک بکەرەو. جا لەبەر گوێدان بە تارات و دەستنوێژو خۆشۆرین لە ئاینی ئیسلامدا پێویستە ئاوی پاک و پێس لە یەک جیابکەنەو، و، هەر وەها ئەو ئاوە پاکە که بو دەستنوێژو خۆشۆردن بەکار نایەت جیا بکریتهو. لەسەر موسلمانان پێویستە که لە ئاوی (قلتین) تی بگەن، قوللەتەین یانی دوو کوپەیی بچووک که وەختی خۆی لە دەوروپەری شاری مەدینە نوورانیدا ئاویان تی کردوون. قوللەتەین بە پێوانە بریتییه لە مابەینی سەری پەنجەیی دەست تا ئەنیشک، بە کورتی: بەقەدەر دوو بستی بنیادەمی مام ناوەندی پان و درێژ و قوول بی. جا لە هەر شۆینیکدا ئاوی پاک ئەندازەیی قوللەتەین بی، و، بەهۆی شتی پاک و شیر و دۆ، وەها نەگۆرابی که پێی نەلین ئا، ئەو بو تارەت و دەسنوێژ و خۆشۆردن بەکاردی، و، بەو ئاوە دەلین: پاک و پاککەرەو (طاهر و طهور). خو ئەگەر بە تیکەلێکی پاک گۆرابوو بەجۆری که ئاوی ئاوی رپوتی نەمابوو، بو نمونە پێیان دەوت (گولا، نارداو) ئەو پاکە، بەلام پاککەرەو نییهو بو تارەت و دەسنوێژ و خۆشۆردن ناشیت، مەگەر ئەو شتە که پێی گۆراوێ لە شۆینی ئاوەکەدا بی، وەکو ئەزێکی شۆرەکات که ئاوەکەیی سویر کردبی، یا لە نزیکێ گۆزەرگای ئاوەکەو بی، وەکو ئەوێ که کانی نەوت بەو دەورەدا هەبی و ئاوەکە بۆنی ئەو نەوتەیی گرتبی ئەو زیانی نییه بو ئاوەکە و، ئەو ئاوە پاکیشو پاککەرەو شە. خو ئەگەر ئەو قوللەتەینە شتیکی پێسی تی بکەوی، بو نمونە: قوللەتەینی ئا و بەقەدەر سەرە نینۆکی یا کەمتر خۆینی تی بکەوی، تام یا رەنگی بگۆری ئەو قوللەتەینەکە هەمووی پێس دەبی، و، بەکەلکی تارەت و دەسنوێژ و خۆشۆردن نایەت، بەلکو ئەگەر دلۆپیک لەو ئاوە لە لەش یا لە پۆشاک بکەوی ئەو ئەندامەو ئەو پۆشاکە پێس دەبی، و، پێویستە بە ئاویکی پاک و پاککەرەو بشۆردی.

ئەم باسە هەمووی بو ئاوی رپاوەستاو بو، واتە: ئەو ئاوەی که لە بەری نەراو لە

شوینی خویدا پراوہستایی. بہلام نگہر ناوہکہ لہ بہری دہرؤیشت وہکو ناوی جوگہو جوگہلو، ئەو ئەندازہ ناوہی کہ لہ مابہینی ہەردوو لای جوگہکہدایہ قوللہتہین دہبوو، وہکو جوگہی ہندیئ ناش، یا جوگہی ہندیئ کشتوکال، ئەوہ حوکمی قوللہتہینی ہہیہ، واتہ: ئەگہر شتی غەیری ناوی تیکہل نہبوو یا تیکہلئیہکہی لہ شوینی تیپہربوونی ناوہکہدا بوو، وہکو جوگہیہک کہ بہ کانی نہوتدا برہوا، ئەوہ پاکہو پاککہرہوہیہو، ئەگہر بہشتیکی پاک گۆردرا گۆرانیکی وہا کہ پیتی نہلین ناو، ئەوہ پاکہ، بہلام پاککہرہوہ نییہ، مہگہر بہ گلی کئیو دہشت بگۆرئی، وہکو ناوی لافاوی بہہاران، ئەوہ پاکہ و پاککہرہوہیہ. خو ئەگہر بہ شتی پیس گۆرا، ئەوہ پیس دہبی و، ئیتیر بہکاری تارہت و دہستنوئیز و خوئشۆردن نایہت.

بہلام نگہر (قلمی) ناوہکہ واتہ: ئەو ئەندازہ وا لہبہینی ئەم بہرو نہویہری جوگہکہدا لہ قوللہتہین کہمتر بوو مادام شتیکی پیسی تی کہوت ئەوہ پیس دہبی، چ لہو شوینہی کہ پیسیہکہی تیدایہ یا لہ خواریہوہ، یا لہ ژووریہوہ، بہکہلکی تارہت و دہستنوئیز و خوئشۆردن نایہت، ہەرہوہا ئەگہر ئەو ناوہ لہ لەش و جلوبہرگ کہوت پیس دہبی و پیویستہ بشۆرئی، ئەو حوکمہ کہ باسماں کرد سابتہ، چ ناوی ئەو جوگہ کہمہ بہو پیسیہ گۆرابی یا نہگۆرابی^(۱).

دەمگێزپنەوہ کہ کاتی سەعدی کورپی مەعاز (ر.خ) کۆچی دوایی کرد حەزرەت (د.خ) فەرمووی: کاتی کہ گیانی پاکی سەعد گەیشتە عەرش لہبەر موبارەکی پی و قەدەمی ئەو عەرش کہوتە لہرزەو جوولانەوہ، لہگەل ئەوہشدا پاش ئەوہی خستیانہ گۆرپو شاردرایەوہ پوخساری حەزرەت گۆردراو نیشانەمی غەمگینی پێوہ دیاریبوو، عەرزیان کرد: ھۆی غەمگینیہکەت چییہ؟ فەرمووی: چاوم کہوت بہ سەعد کہ گیرۆدەمی ناخۆشیہکە بوو، بہلام لہ خوا پارامەوہو پرزگار بوو، لینیان پرسی: ھۆی ناخۆشیہکەمی چی بوو؟ فەرمووی: بەھۆی بابەتی خو پاککردنەوہ لہ میز بوو. پاش ئەوہ حەزرەت (د.خ) فەرمووی زۆریہی سزای گۆرپ لہ غەیبەت کردن و، لہ خو پاک نہکردنەوہیہ لہ میز لہکاتی تارہت گرتندا.

(۱) بہلام قەولی قەدیمی (شافعی) خۆای لئی پازی بی، لہم مەسئەلەدا جینگای ئیعتیبارہ، کہ فەرموویەتی ناوی پەوان، ہەرچەند کہمتر بی لہ قوللہتہین مادام یەکی لہ صیغەتەکانی نہگۆرئی، پاکہ و پاککہرہوہیہ. وەرگێز

له سوننه ته كانی حه زره ت (د.خ): هر كاتی ده ستونیزتان گرت گورج دوو ركات نويزی سوننه تی ده ستونیز بكن و، له ركاتی یه كه مدا نایه تی "وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا" وه له ركاتی دووه مدا نایه تی "وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا" بخوینن.

ریوایه ت كراوه له حه زره ته وه (د.خ) فه رموویه تی: "اشربوا اعینکم من الماء عند الوضوء" واته ناو دهر خواری چاوه كانتان بدن له كاتی ده ستونیزدا، واته: كه دهموچاوتان شوری له كاتی ده ستونیز گرتندا چاوه كانتان بكنه وه با له و ناوی ده ستونیزه یان تی بجی. ریوایه ت كراوه كه نوممه تی پیغه مبه ر (د.خ) له پوزی قیامه تدا له ساری مه حشه ردا (غر) و (محل) دهن، واته: ناوچاوان سپی و باسك و ساق سپین، ته نانه ت نه وانه شیان كه به هوی تاوانباریه وه ده چنه دوزخ هر بهو شیوه جوانه وه، كه عیبارته له سپیه تی و پروناکیی دم و چاو و ده ست و پیان ده چنه دوزخه وه، به هوی دوزخه وه ره ش نابنه وه، به لام باقیی نوممه ته كانی تر وه ها نین. هه روه ها ریوایه ت كراوه كه هر موسلمانیک گوناهی گه وری نه بی ده ستونیز ده بیته كه فاره تی گونا هه بچو كه كانی.

له حه دیسی پیغه مبه ر دایه كه له گه ل هر تكی كی دواپی له ناوی ده ستونیز له هر نه ندامی كی ده ستونیزه وه بیته خواره وه هر گونا هی به و نه ندامه كر دوویه تی ده كه ویته خوار، به تاییه تی نه و ده ستونیزه ی كه له كاتی سه رمای سه خندا بگری و به ته واوی و به ره سای جیبه جی بگری، هه روه ها تاره ت گرتنی پیش ده ستونیزه كه یشی به تا عه ت و به عیباده ت بو حسیب ده كری. شایانی باسه ده ستونیز دایمی نیشانه ی به هیزیی ئیمان ه: واته هه ركه سی به رده وام ده ستونیزه ی هه بی نه وه به موسلمان ی ته واو حسیب ده كری.

له حه دیسی شه ریفدا هه یه: به رده وامی ده ستونیز ده بیته هوی گوشادیی رزق و پوزی خاوه نه كه ی، هه روه ها خو شوردن بو نويزی جومعه ش ئیحسان نیکی گه وریه، به تاییه تی نه گه ر نه و خو شوردنه كه بو نويزی جومعه یه، بو لابر دنی له ش پیسی (جناب ت) یش بی، واته كه له شه وی جومعه دا یا له پوزی جومعه دا له پیش كاتی نويزی جومعه خو شوردنی له سه ر واجیب بی و، به نییه تی غوسلی جومعه و لابر دنی له ش پیسی خو ی بشوری، نه وسا به پاکی و خاوینی بروات بو مزگه وت و نويزی جومعه بكا، نه وه ئیحسان و پاداشتی گه لی زورتره له و كه سه ی كه به ته نیا نییه تی غوسلی جومعه به جی به ینی، پاداشته كه ی نه وهنده زوره دهر سم له وه نه گه ر بینووسم خه لکی هه ره مه بلین: نای نه م كاره كه مه چو ن نه وهنده پاداشتی زوری هه یه؟

بهیانی دووجار "الصلاة خیر من النوم" دوتری پاش "حي على الفلاح". سوننهته بۆ ئو کهسهی گوینی له بانگهوه بی، وهلامی بانگهکه بداتهوه، واته: هرچی بانگدر دهیلئت نه میس بیلئت، بهلام له وهلامی "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" دا چوار جار بلئی: "لا حول ولا قوة الا بالله". ههروهها له وهلامی "الصلاة خیر من النوم" دا بلئی: "صدقت وبررت وبالحق نطقت".

ریوایهت کراوه: وهلامدانهوهی بانگدر بهو شیوهی که وتمان دهیته کهفارهتی بی ئاگایی له مابهینی دوو بانگدا، وه ههراوهدانیهک بانگی تیدا بدری لهو رۆژدا نهگه سزایهک نازل بی خوای گهوره دهپاریزی. ههکهسهیسه دهنگی بانگی بیسی له جین و ئینس و دار و بهرد له رۆژی قیامهتدا دهبنه شاهید و شهادهت دهن لهسهر ئو بانگی ئیسلامه که فلان کهس بانگی داو موسلمانانی بانگ کرد بۆ نوێژ و بهجیهینانی پیوستی ناین و، ئو بانگ دهیته کهفارهتی گوناھی بچوکی ئو بانگهروه، ههتا له بانگهکه رزگار دهبی له لایهنی خوای گهوره رهحمت بهسهریا دهبداری. ریوایهت کراوه که چهزرت (د.خ) تکای کردوه له خوا که گوناھی بانگههکان بیهخشی، گومان لهوهشدا نییه که دوعای چهزرت (د.خ) قیووله.

بانگهران تاقمیکن له خوشهویستانی خوا بهومهرجهی بهنییهتی پاک و خاوین ئو بانگه بدن، ئهه بانگههراوه له دهستی مهحشهردا گهردنیان له رهفیکانی خویمان بهرزتر دهبی، بهم مهعنا که تاوانباران سهر شوین و بانگهران سهربهزری رۆژی قیامهتن و، کاتی که زیندوو دهکرتنهوهو سهر له گوێ دهردهکهن بانگ دهلین.

ریوایهت کراوه: کهسی (۷) سال له رینی خوادا بانگ بدا، لهشی له قهبردا نارزی، واته: پایهی شهیدانی ههیهو، له قهبردا ناگوړی و نارزی. له ریوایهتیکی تردا وتراوه: موحاسبههیان لهسهر نییهو، له قیامهتدا خههبار نابن و، لهترسی گهوهی رۆژی قیامهت که مهشهووره به (الفرع الاکبر) ئەمین دهن، ههرا لهم ریوایهتدا ههیه که ئو کهسهش قورئانی لهبهر بی مادام رهفتاری پی بکا ئهه پایهه ههیه: چونکه ههرا کردوهیه بۆ رهزای خودا نهبی نرخنی نییه، تانانهت له رۆژی قیامهتدا فریشته بانگ دهکا و دهلیت: ئو کهسه که عیبادهتی بۆ خوا نهکردوهو بۆ غهیری خوای کردوه وهکو بت پهراست و ناگرپهراست یا وهکو نهوانه که ههرا لهبهر ناوبانگ لهناو خهکدا عیبادهتیان کردوهو با برۆن بۆ لای ئو کهسانه که لهبهر نهوان عیبادهتهکیان کردوه ههتا جهزاکهیان

وهر بگرن، ئەمانە لە لای خوای گەورە بەشیان نییە، چونکە عیبادهتە کە بیان بۆ ئەو بوو
 که خەلک بَلِّينَ فلان کەس پیاوچاکە یا خاوەن سەخاوت و بەدەهەنەییە، یا بەغیرت و
 نازایە. باسی ئیخلاسم لە عیبادهتدا لە نامەیهکی تایبەتیدا نووسیو.

هەر وەها هەر کەس بە دەنگی بانگی بانگدەر وە برۆا بۆ نوێژ بە جەماعەت یا بە غەیری
 جەماعەت، ئەوا ئەو بانگدەرە هاو بەشی ئەو کەسە یە لە پاداشی نوێژە کە پەیدا، هەر کە سیش
 دەنگی بانگ ببیسی و قسە ی دنیایی نەکا تا بانگدەر لە بانگە کە ی دەبێتە وە، لە هەمان
 کاتدا وەلامی بانگە کە بەتەواوی بداتە وە، ئەو بە هەر وشە یە ک لە وەلامە دوو سەدە زار
 خیری بۆ دەنوسری، بەلام ئەگەر لە کاتی بانگە کە دا قسە ی دنیایی کرد، نیتەر قسە ی
 حەرام بی یا مەکرۆه یا قسە یەکی بی سوودو زیان بی ت ئەو لە و پاداشە ناھومید دەبی
 و، بە هۆی قسە حەرامە کە شەوہ گوناھبار دەبی بە گوناھیکی گەورە، بە هۆی قسە
 مەکرۆهە کە یا قسە بی سوودو زیانە کە شەوہ لە خیری گوئی بە بانگدان و جوابدانە وە ی
 مەحرۆم دەبی، لەبەر ئەو بوو تە مانعی بیستنی دەنگی بانگە کە، بەم جۆرە دەرکەوت
 کە قسە کردن لە کاتی بانگدا دوو زیانی هە یە، یە کەم ناھومید بوون لە سەوابی گوینگرتن
 و سەوابی وەلامدانە وە ی بانگدەر، دوو م تاوانباری بە هۆی ئەو قسانە وە کە کردوویە تی،
 ئەگەر قسە ی حەرام بی. بەلێ ئەگەر ئەو قسە دەیکا لە و کاتە دا لە واجباتی بی کە ترسی
 لە فەوتانی هە بی ئەو قە ی ناکات. رپوایەت کراو: هەر شارێ کە بانگدەری زۆری هە بی
 وێران نابێ لەبەر بەرکە تی ئەو بانگە زۆرانە، مەگەر بە شیوہ یەکی بە دەگمەن بی.
 هەر وەها رپوایەت کراو: هەر وشە یە کە بانگدەر بە دەنگی بەرز پای دەگە یە نی خودای
 گەورە بەرامبەر بە و وشە یە دەفەرموی: "صدق عبدي" واتە: ئەو بەندە یە م راست دەکا،
 دەگێر نە وە: پۆژی بیلالی حە بەشی (ر.خ) بانگ دەدا، کاتی کە فەرموی "أشهد ان محمدا
 رسول الله" جۆلە کە یە ک گوئی لی بوو وتی: ئە ی درۆزن خودا بیسووتینی، کاتی کە
 جۆلە کە کە گە رپا یە وە بۆ مائی خۆ ی ویستی چرا داگیر سینی ئاگری تی چو سووتا، واتە:
 دو عاکە ی لە خۆ ی گیرا بوو چونکە درۆزن بوو کە باوهری نە بوو بە وە ی کە حە زرتی
 (محمد) (د.خ) پیغە مبهری خوا یە، واتە: بانگدەرە کە راستگۆ بوو.

لە لیکدانە وە ی مانای نایە تی موبارەکی "وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ" دا هە ندی لە
 زانایانی ناین فەرموویانە: مە بەست لە ئاساری ئەوان شوینی پێیانە کە لە مائی خۆیان
 دەر چوون و رپوشتوون بۆ دەستنوێژ گرتن و، رپویان کردووە تە مزگەوت بۆ نوێژی
 جەماعەت لە گەل مۆسلماناندا.

له مه‌عنای هندی فەرمووده‌ی پیرۆزی پیغه‌مبه‌روه دهرده‌که‌وئ هەر که‌س ده‌ستوێژێکی باش بگرێ و، به‌ره‌و مزگه‌وت بپروا، به‌هەر هه‌نگاوێ که‌ ده‌ینی خوای گه‌وره‌ گوناھێکی له‌سه‌ر لاده‌بات و خێرێکی بۆ ده‌نوسرێ و پایه‌یه‌کی به‌رزیشی پێ دهدات و، کاتی که‌ نوێزه‌ فه‌رزه‌که‌ی له‌ مزگه‌وتدا کرد و، دانیشته‌ و خه‌ریکی خواپه‌رستی بوو فریشته‌کانی خوا سه‌لاواتی لێ دهن و ده‌لێن: "اللهم صل علیه" واته: نه‌ی خویا په‌حمته‌ی خۆت بپه‌ژینه‌ به‌سه‌ر ئه‌و به‌نده‌تدا، گوناھه‌کانی بپۆشه‌ و تۆبه‌ی لێ قبوول بکه. وه‌ هه‌تا له‌ مزگه‌وته‌که‌دا دانیشتی بۆ ئه‌وه‌ که‌ جه‌ماعه‌ته‌که‌ی بکات ئه‌و دانیشته‌ی به‌ نوێژکردن بۆ حسێب ده‌کرێ و، به‌ عیباده‌ت بۆی ده‌نوسرێ.

ئیمامی حه‌سه‌ن، خوای لێ رازی بێ، کاتی ده‌پویشته‌ بۆ نوێژی جه‌ماعه‌ت و، ده‌گه‌یشته‌ ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌ کزی و زه‌بوونی و داماوێ خۆی دهرده‌بێ. بۆ ئیمه‌ش وا مونا‌سه‌به‌ له‌و کاته‌دا بلێن: الهی! عبدک ببابک، مسکینک ببابک، سائک ببابک، عاصیک ببابک، ذلیک ببابک، په‌ریشان و شه‌رمه‌زارم، هاتووم بۆ قاپی په‌حمته‌ و میه‌ره‌بانێ تۆ، داوی عه‌فووت لێ ده‌که‌م!

له‌ هه‌زه‌ته‌ی عه‌لییه‌وه‌ ده‌گێر نه‌وه‌ (ر.خ) و توو به‌ته‌ی: پیغه‌مبه‌ری خوا (د.خ) فه‌رمووی: خوای گه‌وره‌ سه‌رووشت (وحی) بۆ هه‌زه‌ته‌ی عیسا نارد (د.خ) که‌ به‌ به‌نی ئیسرا ئیله‌کان بلێ: که‌س نه‌پواته‌ یانه‌ی خوا به‌ دلێکی پا‌که‌وه‌ نه‌بێ و له‌گه‌ڵ نه‌فسیکی ترسا و چاویکی دا‌که‌وتو ده‌ستیکی پا‌کا‌دا.

ده‌گێر نه‌وه‌ که‌ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمو به‌ته‌ی: له‌ ناخه‌ر زه‌ماندا قه‌ومێک په‌یدا ده‌بن که‌ وتوویژی دنیایی خویان ده‌بن بۆ مزگه‌وت، خوا هیچ موحتاجی ئه‌وان و کرده‌وه‌ی ئه‌وان نییه، واته: خوای گه‌وره‌ له‌و کرده‌وه‌ نا‌په‌سه‌نده‌ی ئه‌وانه‌ نارازیه؛ چونکه‌ مزگه‌وت شوینی خواپه‌رستیه، شوینی قورئان خویندن و یادی خوا و نوێژو فێربوونی ئادابی ئاین و خوورپه‌وشتی به‌رزو، ئه‌و قسه‌ و باسه‌ بێ خێرانه‌ بۆ مزگه‌وت ناشین و، ده‌بنه‌ هۆی تاوانباریی خاوه‌نه‌کانیان و، ئه‌گه‌ر به‌هۆی نوێژکردن و جه‌ماعه‌ته‌که‌وه‌ خێر و پاداشتیکیان ده‌ست بکه‌وێ، به‌هۆی گوناھی قسه‌ به‌تاله‌کان له‌ سه‌وابیان زۆتر ده‌بێ. براکان!

که‌ هه‌دیسیکی وه‌هاتان بیسته‌ نه‌لێن: که‌وابی ئیتر نارۆین بۆ مزگه‌وت؛ چونکه‌ پشت کردن له‌ مزگه‌وت وه‌کو پشت کردنه‌ له‌ به‌ختیاری دنیا و قیامه‌ت، به‌لکو بلێن: ئینشائه‌للا

لهمه وپاش به ئه‌دهب و په‌وشتی جوانه‌وه ده‌رۆین بۆ مزگه‌وت و قسه‌و گفتوگۆی نارپه‌وا له مزگه‌وتدا ناکه‌ین و، کاتمان له نوێژکردن و ناوی خواو فیروونی نادابی ئایندا لای نیمامی مزگه‌وته‌کان به‌سه‌ر ده‌به‌ین و، ئامۆژگاری منداڵه‌کان و گه‌نجه‌کانیشمان ده‌که‌ین که له مزگه‌وتدا به ئه‌دهب بن و ته‌رکی مزگه‌وت نه‌که‌ن. ئینشانه‌للاله‌مه‌وپاش نه‌و فه‌رموودانه‌ی حه‌ززه‌تتان پێ راده‌گه‌ینم که باسی زیانی دینی و دنیایی نه‌و گفتوگۆ دنیاییانه ده‌کا که له مزگه‌وتدا ده‌کرین.

ئه‌گه‌ر که‌سی خاوه‌ن دین و به‌ده‌سه‌لات بێت پێویسته نه‌یه‌لی قسه‌ی نارپه‌وا له مزگه‌وتدا بکری، یه‌که‌م جار ئامۆژگارییان بکا، ئه‌گه‌ر ئامۆژگارییه‌که سوودی نه‌بوو زۆر به‌کاربه‌ینی، هه‌تا نه‌و موسولمانانه له‌م تاوانه دوربکه‌ونه‌وه.

براده‌رینه! به‌داخه‌وه ئه‌م نامه کورته‌ی من جینگای نه‌و هه‌موو پایه‌و گه‌وره‌یییه‌ی نوێژو نوێژی جه‌ماعه‌ت و نوێژی جومعه‌و سوننه‌ته‌کانی جومعه‌و جه‌ماعه‌تی تێدا نابێته‌وه، به‌لام پێویسته بزائن ئه‌م عیباده‌تانه بۆ پۆژی قیامه‌ت زۆر به‌سوودن و، پۆژ به‌ پۆژ به‌دریژیی مانگ و سائله‌کانی ژیان گه‌لی زۆر ده‌بن. وا به‌شیوه‌ی ته‌خمین شتیکتان بۆ به‌یان ده‌که‌م: ته‌ماشای بکه‌ن، ئه‌گه‌ر له دنیا‌دا که‌سی گیرۆده‌ی کرده‌وه‌یه‌کی ناشیرین و ناپه‌سه‌ند ببی و، هه‌مووری میری بێن نه‌و که‌سه بگرن و زۆر نازاری بدن و، له‌ناو عاله‌مدا سووکی بکه‌ن و، بیانه‌وی جه‌زایه‌کی زۆری لی بسین و، له به‌ندیخانه‌دا راپی بگرن. ئایا نه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بی حه‌زناکا به‌وه که به‌شیکي گه‌وره له دارایی خوی بدا هه‌تا له‌و زه‌حمه‌ته‌ پزگار ببی، دیاره هه‌موو ده‌زاین کابرا حه‌ز ده‌کا هه‌ر چۆن بی، خوی له‌و کۆسه‌ ناله‌باره‌ پزگار بکا، به‌لای زۆروه‌ به‌ مانی دنیا پزگار ده‌بی، جا بزائن له پۆژی قیامه‌تدا ئینسانی تاوانبار کاتی که فریشته‌کانی سزا ده‌ست به‌ سزادانی ده‌که‌ن به‌ ناگر به‌جۆری که پێست و گوشت و ره‌گ و ئیسقانی له‌شی هه‌موویان هه‌ریه‌که به‌ نازاری گیرۆده‌ ده‌بی، مه‌گه‌ر خوا بزانی چۆنه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مروی تاوانبار له قیامه‌تدا نامری و نه‌و نازارانه‌ی درێژه ده‌کیشی. بێن پیم بلین نه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر ده‌ست بدا بۆی چه‌ندی حه‌ز ده‌کا به‌وه‌ی که مال و سامان بدا و له‌و نازارانه‌ پزگار بی و له‌و گیرۆده‌یییه‌دا نه‌مینیته‌وه؟ بێگومان زۆر حه‌ز ده‌کا له پزگاریی خوی.

جا له‌م شوینه‌دا پێویسته بزائن هه‌ر هه‌نگاوێک له دنیا‌دا مروی ده‌بینیت، له‌ رینگای ده‌ستنوێژگرتن و چوون بۆ مزگه‌وتدا، به‌فه‌رمووده‌ی حه‌ززه‌ت (دخ) ده‌بیته‌ هۆی لاجوونی

گوناھ و وەرگرتنى خىر و پاداشتى چاك و بەرزىوونەھەي پايەي ئەو مروۋقە، واتە: سى شتى لى پەيدا دەبى ئەمانە ھەر يەكى دابنىين بە درەمى، يانى: ھەر ھەنگاوى سى درەم دەكات، جا ئەگەر لە مالى نويزكەرەوھە تا مزگەوت دووسەد ھەنگاوبى، بەھاتوچۇي بۇ تارەت گرتن و دەستنويز گرتن، ئەمە دەكاتە شەش سەد درەم بۇ تاقەنويزى لە شەو پۇژداو، ئەگەر پىنج فەرزى تەواو حسيب بگەين دەكاتە سى ھەزار و، ئەگەر ماوھى عومرى خۇي بۇ ئەم موسولمانانە حسيب دەكرى، جا ھەر وەكو لە دنيادا پارە دەبىتە ھۇي پزگار بوون لە زەحمەت و ناخۇشى ئەم خىراتەش ھەموو دەبنە كەفارەت و فيديە بۇ پزگار بوون لە نازارو سزاي پۇژى قيامەت. ئەم ژمارە زۆرە سەرمایە و قازانجەو دەمىنيتەو، دەبىتە ھۇي پزگارىي نينسان لە كاتىكدا كە زۆر پىويستى بە پزگارى و سەرفرازي ھەيە لەناو خەلكدا، واتە لە پۇژى قيامەتداو لە بەردەمى خوا و پىغەمبەردا. ئەم تەخمىن و لىكدانەوھە و ژمارەكارىيەي من دەربارەي خىر و پاداشت گەلنىك كە مەترە لەو ئەندازەي كە خواي گەورە بپريارى دەدا بۇ كەردەوھى موسلمان، بەلام دەترسم ئەگەر زياتر باس بگەم باوەر نەكەن و بەھيلاكدا بچن؛ لەبەر ئەوھە بەم ئەندازەيە وازدەھيتم.

دەگىرنەوھە جارنىك حەزرت (د.خ) فەرمووي: ئىمشەو مەلائىكەيەك ھات بۇ لام و فەرمووي: يامحەمەد! ئايا دەزاني كە مەلائىكەكانى بارمگاي ھەربەرز، واتە ناسمان، لە چ شتىك قسەو باسيان دەكرد؟ وتم: بەلى دەزانم؛ باسى پايە و پاداشتى موسلمانان و باسى ئەو خىراتەيان دەكرد كە دەبنە كەفارەتى گوناھەكان و، باسى ھەنگاوانان بۇ مزگەوت و بۇ نويزى جەماعەت و، باسى دەستنويز گرتنى تەواويان دەكرد كە لە كاتى نالەبارى سەرماو سۆلە و ناساغى و تەنگاويدا دەگىرنىن، باسى چاوەرپى كردنى نويزى لەپاش نويزيان دەكرد، بۇ نمونە: موسلمانەكە كە دەپرات بۇ مزگەوت و نويزى مەغرىبى كرد ھەر لە مزگەوتا دەمىنيتەوھە و، نويزەكەي عيشاش بەجەماعەت دەكات، ئەو كەسانەي لە ھەمىشە حاليان وەھايە بەخىر دەژين و بەخىر دەمرن و، چاوپوشى لە گوناھ و تاوانيان دەكرىت.

رپوايەت كراوھ: ئەگەر يەكئى لە ئەھلى جەماعەت ناساغ بگەوي، يا بەسەفەر بپرات بۇ شوينى و، لە پاش چاك بوونەوھى يا لە سەفەر گەرانەوھى پروي كەردە مزگەوت، خواي گەورە بەرامبەر بەو كەسە نەوازش و مېھرەباني دەكا، و، (بلا تشبىھە) وەك باوكى ماوھەيەك كوپى ون بووبى و لە پاشان بىدۆزىتەوھە، ھەر وەھا خىر و پاداشى ئەو ماوھى كە ديارنەبووھە بۇي حسيب دەكا.

رېوايەت كراوه: كه حهزرت (د.خ) فەرمووی بە ھاوړپیه‌كانی: حەز دەكەن شارەزای شتیكتان بكم كه خودای گه‌وره به‌هۆی نه‌وه‌وه گونا‌هه‌كانتان لا ببا؟. ھاوړپیه‌كانی عەرزبان كرد: به‌لئ. ئەویش فەرمووی: ئەوشته ئەو‌پیه كه دەست‌نوژی باش و ئیعتیادی بگرن له كاتی ناله‌بارو نارمحه‌تداو، هه‌نگاوی زۆر بنین بۆ مزگه‌وت و، له پاش نوژی چاوه‌پێی نوژی بكم، واته: نه‌گەر موسلمان موفق بوو رۆشته مزگه‌وت و نوژی عەس‌ریش به‌جماعت بكا، ئەمه ده‌بیته هۆی لا‌چوونی گونا‌هي ئەو ئینسانه، هه‌روه‌ها موژده به‌و كه‌سانه بدن كه له‌كاتی تاریکی شه‌ودا برۆن بۆ مزگه‌وت، ئەو تاریکیه ده‌بیته چراو پووناکی بۆیان له رۆژی قیامه‌تدا، واته: له سارای مه‌حشره‌داو له‌سەر پردی سیرات و، كاتی كه خه‌لكی هه‌موو له ترس و بیمدان، ئەوان له خۆشی و شادمانی و په‌حمەتی خوادان. هه‌ر كاتی‌كیش كه‌سیكتان دی هاتو‌چۆی مزگه‌وتی كردبوو به‌عاده‌تی خۆی بۆ عیبادەت شایه‌تی بۆ بدن كه خاوه‌ن ئیمانە. له فەرمووده‌كانی حەزرت‌ه‌وه (د.خ) ده‌رده‌كه‌وی كه رۆشتنی ئینسانی موسلمان بۆ مزگه‌وت به‌كه‌یف و شادی نیشانه‌ی ته‌واویی ئیمانە، هه‌روه‌ها نه‌رۆشتن بۆ مزگه‌وت، یا سستی و بێ نیشاتی له‌چوونی مزگه‌وتدا نیشانه‌ی سستی و لاوازی ئیمانە.

رېوايەت كراوه: هه‌ر كه‌س سێ جار ده‌نگی بانگ ببیسی، به‌ بێ به‌هانه‌ی په‌وا نه‌پوا بۆ مزگه‌وت بۆ جماعت نه‌وه له‌هفته‌ری نه‌حوالدا به‌منا‌فق ده‌نوسری.

رېوايەت كراوه له هه‌موو كاتی نوژی‌دا مه‌لانیكه بانگ ده‌كا و لمطی: ئەي ئاده‌میزاد هه‌ستن برۆن بۆ كوژاندنه‌وه‌ی ناگری دۆزه‌خ ئەو ناگری كه به‌هۆی تاوانه‌وه هه‌لتان گیرساندوه بۆ گیانی خۆتان. واته: هه‌ستان بۆ ده‌ست‌نوژی گرتن و چوونه مزگه‌وت بۆ نوژی جماعت، وه‌كو چۆن ئاو ده‌بیته هۆی كوژاندنه‌وه‌ی ناگر، ناگری دۆزه‌ختان بۆ ده‌كوژی‌نیته‌وه. رېوايەت كراوه: وه‌ختی كه خوای گه‌وره بیه‌وی به‌لایه‌ك بۆ شوینی بنی‌ری به‌میه‌ره‌بانی ته‌ماشای مزگه‌وت و نه‌هلی مزگه‌وتی ئەو شوینه ده‌كا و، به‌یومن و پیروزی ئه‌وانه‌وه ئەو به‌لاو موسیبه‌ته له‌و خه‌لكه‌ دور ده‌خاته‌وه؛ چونكه له‌حه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه كه‌سێ بپوا بۆ مزگه‌وت میوانی خوايه، خوا اکرم الاکرمین و ارحم الراحمین، پێز له‌میوانی خۆی ده‌گری، به‌هۆی پێزی ئه‌وانه‌وه به‌لا له‌و شوینه لا ده‌دا كه‌ نزکی مزگه‌وته.

له (مجاهد) هه‌وه "د خ" ده‌گێرینه‌وه كه وتویه: ئاگام لی بوو یه‌كێك له (عه‌بدوللای) كورپی

(عباس)ی دەپرسی: ئەگەر یەكی هەمووی سأل بەرپۆزوو بیت و شەو نوێژ بکات، بەلام جومعه و جەماعەت نەکا، حوکمی چیبە؟ لە وەلامدا (عەبوللأ) دەیفەرموو: "هو فی النار" واتە: ئەو زەلامە لە ناگری دۆزەخدايە. ئەم پرسیارو وەلامەش هەتا مانگیك دەوامی کرد، واتە بەدرتزیایی مانگیك ئەو پیاووە ئەم پرسیارە لە حەزرەتی "عبدالله" دەکرد و ئەویش هەر هەمان وەلامی دەدايەو.

ریوایەت کراوە: هەر کەسێ بە بئ بەهانی رەوا تەرکی جەماعەت بکا بە عادت ئەوە منافقە.

ئەو براینە! ئەو موسولمانە لە کە باسی گەورەیی جەماعەت ببیسی، و بە بئ کۆسپێکی رەوا تەرکی بکا ئەو لەبەر ئەو یە کە ریز و حورمەتی ئاینی لە دأدا نەماو، بەراستی سەر بەرزی و بەختیاری و پرگاری دنیا و قیامەت هەر بەو دەبێ کە ئینسان مافەکانی خوای گەورە بەجێ بێتی، دیارە، نوێژ بە جەماعەت کردنیش یەکیکە لە مافە گرینگەکانی خوا بەسەر بەندەکانییەو، بەجێهێنانی واجیبی ئاینی نیسلامە، جا ئەگەر ریز و حورمەتی ئەو مافانە لە دل دەرنەچێ، چۆن واز لە مزگەوت و جومعه و جەماعەت دەهینی؟

ریوایەت کراوە: هەر کەسێ دەوام بکا لەسەر بەجێهێنانی دوازدە رەکات سوننەت خوای گەورە دەیخاتە بەهەشت و، لە بەهەشت کۆشکیکی پێ دەبەخشی: ئەو دوازدە رەکاتانە ئەمانە: چوار رەکات پێش نوێژی نیوهرۆ، دوو رەکات لە پاشی، دوو رەکات لە پاش نوێژی مەغریب و، دوو رەکات پاش نوێژی عیشاو، دوو رەکات پێش نوێژی بەیانی. لە حەدیدی پیروژدا هاتوو: دوو رەکاتی پێش نوێژی بەیانی لە دنیا و هەرچی لە دنیا دایە باشترە.

لە هەندئ زانایانی ئاینییەو دەگێرەووە کە فەرموویانە: هەر کەسێ لە رەکاتی یەکەمی سوننەتی پێش نوێژی بەیانییدا سوورەتی (الم نشرح) بخوینی، و، لە رەکاتی دووهمدا سوورەتی (الم تر کیف) بخوینی لە نەخۆشیی "مایەسیری" پارێزراو دەبێ، و، بەسەر دوژمنانیدا سەرکەوتوو دەبێ، جا بۆ ئەم مەبەستە نابێ ئەم خویندەنی بە نییەتی چاری ئەو ناساگییە بیت کە وتمان، بەلکو دەبێ بە نییەتی قورئان خویندنی پاش سوورەتی فاتیحە بیت.

له (ابو الدرداء) هوه دمیگپرنهوه: فەرموویەتی: خۆشەویستم- واتە پێغەمبەر (د.خ)-
 وەسیەتی بۆ کردم بەسێ شت یەکەم: پۆژووی سێ پۆژ له هەموو مانگیکا، دووهم:
 بەجیهێنانی نوێژی "وەتر"، سێیەم: دوو پکاتی سوننەتی پێش نوێژی بەیانیان و،
 حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: کاتی نیوهرپۆ پاش لادانی پۆژ له ناوهراستی ئاسمان
 دەرگای ئاسمان دەرکێتەوه و، کردەوهی خەلک بەرز دەرکێتەوه، زۆر حەز دەکەم لهو
 کاتەدا خێرو عیبادهتی من سەر کەوی بۆ ئاسمان. ئەو وەختە ئەوێندە پیرۆزە هەموو
 دروست کراری تریش، واتە غەیری جن و انس، هەموو خەریکی تەسبیحاتن، پێغەمبەر
 (د.خ) که زۆر بایەخی بە چوار پکاتی پێش نیوهرپۆ داوه، لهبەر ئەوه بووه که پێکەوتی ئەو
 وەختە پیرۆزە بکا و، هەر وها بەهۆی ئەوهی که دانیشتوانی مزگەوت خەریکی کردنی
 ئەو چوار پکاتە پێش نیوهرپۆ دەبن، ئەو موسلمانانەش که خەریکی دەستنوێژن خۆیان
 باش ئامادە بکەن و، بە جەماعەتی نیوهرپۆدا بگەن، ئەگەر نا له پاش نوێژەکە ی نیوهرپۆش
 دیسان چوار پکات نوێژ سوننەتە، بەلێ دوو پکاتیان سوننەتی مۆئەککەدەن و، دوانیان
 مۆئەککەدە نین، هەر وها رپوایەت کراوه: که چوار پکاتی پێش نیوهرپۆ بەقەدەر ئەوێندە ی
 که بەندەیهک له ئەوهی حەزرەتی ئیسماعیل (د.خ) ئازاد بکە ی پاداشت و سەوابی هەیه.
 هەر وها رپوایەت کراوه: که حەزرەت (د.خ) دوعای بۆ ئەو کەسە کردووه که سوننەتی
 پێش نوێژی عەسر دەکات و، له دوعاکەیدا فەرموویەتی: خویا! رەحم بەو کەسە بکە که
 له پێش نوێژی عەسردا چوار رکات سوننەت دەکا و دەوام دەکا له سەری، هەتا بە گوناھ
 بەخشاوی له دنیا دەرەچی.

رپوایەت کراوه: حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: سوننەتە سوننەتی راتبە ی پاش نوێژی
 مەغریب زوو بەجی بێنن، چونکه پاش خستنی دەبێتە هۆی ماندوو بوونی ئەو مەلانیکانە
 که کرداری چاکی موسلمانان هەلدمگرن و دەپارێزن، واتە: فریشتە ی کردەوه نووسی پۆژ
 دەیهوی نوێژی مەغریب و سوننەتە کەیشی بنووسی و، لهگەل کردەوه ی پۆژدا بیانباتە
 بارمگای خوا، جازووتر بیانکەن با فریشتە ی ئەعمال دوانەکەون. وه ئەگەر نوێژکەر له
 پاش نوێژی مەغریب قسە نەکا تا دوو پکاتە سوننەتە کەش دەکا ئەوه فریشتە
 سەوابەکە ی دەبا بۆ (اعلی علیین) که شوینی دەفتەری کاری پیاوچاگانە.

رپوایەت کراوه: هەر کەس شەش رکات نوێژی (سنة الاوابین) له پاش نوێژی مەغریب
 و سوننەتە کە ی بکا و، له ناوهندی ئەوانەدا قسە ی خیلافی شەرعی بەدەما نەیهت، ئەوه

ئەو شەش پىكەتە نوپۇزى ۋەك عىبادەتى دوانزە سائە و، ئەو شەش پىكەتە دەپنە كەفارەت و ماپەئە داپۇشینی گوناھە بچووكەكانى.

براكانم! دەگىرنەۋە لە ھەزرىت كە فەرموۋىتە: وتوۋىزى دىنپاى لە مزگەوتدا دەپتە ھۆى لاچوون و برانەۋەى خىرو چا كەكانى قسە كە رەكان.

لە شەرحى كىتەبى (عباب) دا نووسراۋە: كە قسەى دىنپاى لە مزگەوتدا دروستە، بەو مەرجەى قسەكان ھەلال بن. واتە: قسەيك نەبن كە لە شەردا نارەۋاۋ ناپەسەند بن، ۋەكو لە پاش ملە باسى خەلك كىردن بە خراپى، يا ۋەكو جىنودان بەم و بەو، با ئەو قسە ھەلالانە لەگەل پىكە نىنیشدا بى؛ لەبەر ئەو ھەدىسەى كە نىمامى مسلم دەگىرپتەۋە: كە ھەزرىت (د.خ) پاش نوپۇزى بەيانىيان لە شوئىنى خۆى ھەلنەدەستا تا خۆر كەوتن، ھارۋىيەكانىشى لە مزگەوتدا دەمانەۋەو، قسە و باسى زەمانى پىش ئىسلاميان دەگىرپتەۋە، ھەزرىتەش (د.خ) چارو بار لەو قسانە زەردەخەنە دەگىرت. بەلام ئەھلى تەحقىق لە زانپان فەرموۋىانە: قىياسى خەلكى ئەم پۇژە لە كۆمەلى ھارۋىيانى پىغەمبەر (د.خ) ناكرى، ئەوان ھەر قسەيكەيان كىردوۋە كە باش بوۋى. بۇ نىمە ھورمەت كىرتن و پىز كىرتن لە مزگەوت واجىبە و، قسە كىردن تىدا ھەلال نىبەو مەكروۋە، مەگەر قازانچىكى ئاينى تىدابى ۋەك نامۇزگارى كىردن نەزانى يا پىرسارى كە سوۋى تىدابى. بە ھەر ھال بى دەنگى لەو قسانە زۆر باشتەر، زۆر ھەيفە كە ئىنسان بۇ تەنپا نارەزۋىيەكى نەفس ئەو خىرە زۆرەى مزگەوت لە كىسى خۆى بىدا، يا بەھۆى وتارى نارەۋاۋە خۆى تاوانبار بىكات. رىۋايەت كراۋە: ھەر كەسى نوپۇزى سوننەتى چىشتەنگا (سنة الضحى) نەفەوتىنى و لە ھەمو مانگىدا سى پۇژ بەرپۇژوۋ بى، نە لە سەفەرداۋ نە لە نىشتەجىپىدا نە پانفەوتىنى، ئەۋە ئەجرى شەھىدى بۇ دەنوۋىرى.

رىۋايەت كراۋە: شەۋ كە ئىنسان دەنوۋى شەپتان سى كرى دەدا لەسەرى و، لەسەر ھەر كرىپەك لەۋانە بەدەم دەلى: "شەۋ دىرپتە بۇ خۆت بنوۋ" چا كاتى كە ئىنسان خەبەرى دەپتەۋە لە كاتى بەرەبەياندا ئەگەر ناۋى خۋاى برد ئەۋە كرىپەك لەو سى كرىپانە دەكرىتەرە، كە رۇپىشت بۇ دەستىۋىز كىرتن و دەستىۋىزى كىرتن كرىپەكى تىران دەكرىتەۋە و، كە دەستى كىرد بە نوپۇزى سوننەتەكەى شەۋ ئەو كرىپەكەى دەكرىتەۋە^(۱) چا پاش ئەم

(۱) لەمەۋپىش باس كىرد كە ھەزرىت (د.خ) لەم عىبارەتانەدا يا باسى شىكى كىردە كە تەنپا بۇ خۆى مەركەوتوۋە، يا مەبەستى تەشەببەى مەقۇولە بە مەحسوس و، بۇ تىگەياندىنى نىمەى فەرموۋە. دەبى موسۇلمانى زىر باش لەم خالە ناگادار بى.

ئەحوالە و ئەم شەو نوژنە كە پوژى لى بوويهوه به نەفسىكى پاك و دللىكى گوشادەوه دەروا بو بەجىھىنانى نوژن و عىبادەت. ئەگەر بە پىچەوانەى ئەم حالە بى، ئەوا سبەينى كە پوژى لى بوويهوه بەپىچەوانەى ئەو ئەحوالە باشانە دەبى.

رپوايەت كراوه: ئەگەر كەسى بە دەستنوژنەوه نووست فرىشتەيك دەكرىتە نىگادارو پاسەوانى. جا كاتى كە لە خەو هەستا ئەو فرىشتە دوعاى بو دەكا و، دەلى: خوايا! ئەم بەندەى خۆتە عەفو بەفرموو؛ چونكە بە پاكى نووست، وە ئەگەر ئەو نىنسانە داواى خىرىكى دىنى يا دىنايى بكا لە خوا دوعاو داواكەى لى وەر دەگىرى.

رپوايەت كراوه: لە نىمامى عەلپىيەوه، خواى لى رازى بى، فرمووى: پوژى حەزرتى (فاتمە) خوداى لى رازى، بەهۆى نىشكردى ناو مألەوه دەستى بلوقى كرديو، منىش پوژى كە فاتمە حازر بوو لە خزمەتى حەزرتى پىغەمبەردا (د.خ) داواى كارەكرىكم لە حەزرت كرد هەتا لە مألەوه خزمەت بكات، حەزرت پوى كرده فاتمە و پىنى فرموو: لە خواى خۆت بترسو، پىنج فەرزه نوژنەكانت بەجى بەئىنە و، نىشى مالى خۆت بكەو، هەر كاتى پوژىشى بو سەر جىگای نووستنى خۆت لە شەودا ۳۳ جار بلى "سبحان الله" و ۳۳ جار بلى: "الحمد لله" و ۳۴ جار بلى: "الله اكبر" و دەوام بكە لەسەر ئەم سەد كەلىمە، ئەمە بو تو لە كارەكە باشترە، حەزرتى فاتمە عەزى كرد: بەم دەستورە كە فرمووت لە خواو پىغەمبەرى خوا رازىم و بەجى دىنم و كارەكرم ناوى. ئەى برايان! هەر كەس لە ئىوه زمحمەتى نىشكردى لەسەر شان بى، شەوانە كاتى نوستن ئەم سەد كەلىمە بكا بە وىردى خوى بە بەرەكتى ئەوانەوه خودا دەفعى ماندوووىونى دەكا. رپوايەت كراوه: كە گەورەترىن پوژوو لە پاش پوژووى مانگى رەمەزانى پىروژ مانگى شەوال و (ذى القعدة) و (ذى الحجة) و رەجەبە، غەبرى پوژى جەژنى قورىان و سى پوژى پاش جەژن. گەورەترىن نوژىش لە پاش ئەم پىنج فەرزه، نوژى شەوه. رپوايەت كراوه: كە لە بەهەشتدا دارى هەيه كە هەموو جوړە خەلاتىكى جوان و بە شكوى بەسەرەوهيهو، لە ژىر ئەو دارەدا چەند ئەسپى هەيه كە زىن و بەرگ كراون و، بە زىر و زىو و شتى بەنرخ رازىنراونەتەوه، ئەو ئەسپانەش وەكو ئەهلى بەهەشت پىسايبىيان نىيهو، وەكو بالدار دەفەن، جەماعەتى ئەو تەبەقە كە وتمان لە بەهەشتدا سوارى ئەو ئەسپانە دەبن و، دەپوژن بو ئەو شوئانەى كە حەزبان لىيەتى. ئەوانەش كە پاىەيان ناگاتە پاىەى ئەوان دەلئىن: خوايا! ئەم تاقمە بەختيارانە بە چ كردهويهكى بەم پاىە گەيشتون؟ لەلايەن خواى

گهروهه وهلاميان دهرښتهوه: كه نهمانه شهنوښريان بوو، كه نيوه نه تانبوو، له و كاتانه دا كه نهوان شو نوښريان دهكرډ نيوه له گهرمه څه دا بوون، نهوان پوژوويان گرتووه، نيوه نه تانگرتووه، نهوان به خشش و دهه ندهيبيان بو گه داو بڼي نهوايان هه بووه، نيوه نه تانبوو، نهوان جيهاديان كړدوه؛ واته: بو بهر زكردنه وه څي نايڼي نيسلام هه ونيان داوه و تڼي كوښاون، نيوه تڼي نه كوښاون.

رپوايهت كراوه: كاتڼي كه هه موو ئاده مزاد حهشر دهكرڼ و، له يهك دهشتدا كوډه بڼه وه، فرېشته يهك جار دها به ناو خه لكا: نهوانه څي كه شهنوښريان دهكرډ و، سبه يڼيان زوو راست ده بوونه وه بو نوښري سبه يڼي له كوڼي؟ جا نهو كه سانه راست ده بڼه وه و ده برڼي بو ههشت به بڼي لڼپر سينه وه نه جا فرمان دهرڼي كه باقبي خه لك برڼو بو لڼپر سته وه له كړدوه و كانيان و، هه موو دهرڼو بو مهيداني لڼپر سينه وه.

رپوايهت كراوه: له هه شهنوښري سعاتي كه هه يه، هه ر كه سي له و سعاته دا بوڼي رڼي بكه وڼي له خوا بپارښته وه داواي شتي له خوا بكا، خواي گه وره پڼي دها و، نه گهر نهو شته څي بو موقه دهر نه بووي جهزاي دها ته وه.

رپوايهت كراوه: حه زره ت (د.خ) فهرموويه تي: شو نوښري: پڼويسته بو نيوه؛ چونكه شهنوښري پوه شتي پياوچاكانه و هوڼي نزيك بوونه وه يه له خواي مه زن و، گوناها داده پوشي و، ده بڼته هوڼي دوور كه و تنه وه له گونا هكرډن و، دهرډو نه خوښي له نڼسان دوور ده خاته وه.

رپوايهت كراوه: كه حه زره ت (د.خ) فهرموويه تي: تاغه نوښري له مزگهوتي مندا خير و پاداشي بهقه دهر په نجا هه زار نوښري، تاغه نوښري له (مسجد الحرام) دا خير و پاداشي بهقه دهر سه د هه زار نوښري و، تاغه نوښري له (رباط) دا، واته: له سه ر سنووري ولاتي موسلماناندا، كاتڼي كه سوپا خوڼي ئاماده كړدبي بو جيهاد، خير و پاداشي بهقه دهر دووسه د هه زار نوښري. زياتر له مانه ش به جيهانيانو دوو ركات نوښري له گهل له خوا ترسي و ئاگاداري دندا له نيوه شهورا به جيني بيڼي، كه مه بسه ت له و دوو ره كاته ته نيا ره زامه ندي خواي گه وره بڼي. رپوايهت كراوه: له حه زره تي حه سني كوري عه ليه وه، خوايان لڼي رازي بڼي، كه له مه عناليدانه وه څي الذين هم في صلاتهم خاشعون دا فهرموويه تي: واته: نهو كه سانه كه ترسي خوا و له دلڼاندو، به هوڼي نهو ترسره چاويان له هه موو ته ماشايه كي ناروا نووقانده و خوڼيان له فيسق و فجور پاراستوه، نهك

وهكو نيمه كه نوٽڙيكي بي گيان و بي هيبت و بي ترس له خوا دهكهن. له بهر پروناكي
 فهرموده ي نم زاته گوره دا، دهردهكوي كه نينسان، هتا نوٽره كاني به خوشووع و له
 خوا ترسيه وه نهكا، به پياوچاك و به كردهوه باش نانسري.

رپوايهت كراوه كه خوي گوره وهحي كردوه بو حزرهتي داوود (د.خ) و فهرموده تي:
 دروزنه نهو كه سه ي لافي خوشه ويستي من لي دداو، شو تا سبه ي دهنوي و له من بي
 ناگا دهبي و، هه لئاستي نوٽر بكاو ناوي من بهيني.

رپوايهت كراوه: خوي گوره به پروي دوو كه سه وه پي دهكهنې (واته: لييان پازي دهبي)
 يهكي لهو دووانه موسولمانيكه له شوويكي ساردا هه لسي و، دهستنوٽر بگري و دهست له
 نوستن و ناسايشي خوي هه لبري له بهر په زاي خواو، چند پكاتي شونوٽر بكا. خوي
 گوره به مه لائيكه كان دهفهرموي: نه ي فرشته كان! پاداشي رهفتاري نم بهنده يه چيه؟
 نه وانيش ده لئتن: خويا! خوټ دهيزاني، خودا دهفهرموي: نهوه ي داواي كردوه پني دهدهم
 و، له هر شتيكيش بترسي دهپياريزم.

رپوايهت كراوه: پيغه مبهر فهرموده تي له له شي نينساندا سي سه دوشه ست جومگه
 هه يو، هموو پوٽي پيوسته له باتي نيعمه تي هر جومگه يهك له وانه خيرئ بكا،
 هاوپيه كاني عه رزيان كرد: جا كي دهتواني نهو هموو سه دهقيه جيبه جي بكا؟ نهو يش
 فهرموي نهوه ناسانه: دوو پكات نوٽري چيشته نگا بكا له باتي نهو هموو سه دهقيه
 جي دهگري.

رپوايهت كراوه: هر كهس دهوام بكا له سر دوو پكات نوٽري چيشته نگا خوا
 گوناوه كاني ده به خشي، هر چند به قهدير كهفي دهريا زور بن. رپوايهت كراوه: هر
 كهسي نوٽري به يانيان بكا و، له جيگه ي نوٽره كهيدا دابنيشي و ناوي خودا بهيني تا
 نهو نده ي پوٽر به قهدير رمي بهرز ده بيته وه و، قسه ي دنياي تيانه كا، نهجا دوو پكات
 نوٽري سوننه تي ئيشراق به جي بيني، نهوه پاداشتي حه جيك و عه مره يه كي بو
 دهنوسري. ههروه ها رپوايهت كراوه: دانيشتن و مانه وه له جيگه ي نوٽري به يانيدا له گه ل
 ناوي خوا هينان و قورئان خوئندن ده بيته هوي گوشادي روي بو نهو كه سه زياتر
 له وه كه ههستي بروا به دنيا دا بو پيدا كردني پوٽري، واته: هر كهس نهوه نده له خودا
 بترسي كه له بهر په زامه نديي خوا له سر نم حالته كه وتمان بهر دهوام بي، نهوه پزق و
 پوزيه زور گوشاد ده بيته وه.

ریوایهت کراوه: حزرهت (د.خ) به حزرهتی عباسی مامی وت، نهی مامه! نایا کارینکت نیشان بدم نهگهر بیکهیت خودای گهوره تاوانی له‌مهو پیش و له‌مهو پاشیشت ببه‌خشی؟ نهو کرده‌وهیه نه‌وهیه که چوار پکات (صلاة التسبیح) بکهی، جا نهگهر ده‌توانی پوژی جارئی یا له هم‌موو جومعه‌یه‌کدا جارئی، یا مانگی جارئی، یا سالی جارئی، یا له ماوهی عومری خوئا جارئی نهو نویره بکه. نهی براینه! به‌هوئی زوری پاداشی نهو نویره‌وهیه که حزرهت (د.خ) هر ده‌ستبردارى نه‌بوو، فەرموویه‌تی: تهنانت له عومرا جارئی بیکهی باشه، که‌وابی پیویسته نهو خیره له دهستی خوئان دهرنه‌کن. شیخ نه‌حمدهی ئیبنو‌حه‌جر فەرموویه‌تی: که‌سی نه‌م فەرمووده‌یهی بیست و، نه‌م نویره‌ی نه‌کرد نه‌وه واته گوی ناداته دین.

ریوایهت کراوه: کویری هاته خزمهتی حزرهت (د.خ) عهرزی کرد: نهی پیغه‌مبه‌ری خوا! ده‌موئی دو‌عام بو بکهی خوی گهوره چاوه‌کانم پروناک بکاته‌وه. حزرهت (د.خ) فەرمووی: دوو پکات نویره‌ی (صلاة الحاجة) بکه به نییه‌تی داوای جیبه‌جی کردنی پیویستی خوئا له خوا، پاش نه‌وهی که سه‌لامت دایه‌وه بلئ: "اللهم اني أسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبي الرحمة عليه الصلاة والسلام. يا نبي الرحمة، صلى الله عليك وسلم، اني اتوجه بك الى ربي في حاجتي هذه، وهي ان يرد الله لي بصري، لتقضي لي. اللهم فشفعه في ثلاثا" واته: خویا! تکای پیغه‌مبه‌ری خوئا دهر‌حق به من قبول بفهرموو. ده‌گپ‌نه‌وه: نهو کویره پویش دوو پکاته نویره‌که‌ی کردو دو‌عا‌که‌ی خویند، هر له‌و کاته‌دا چاوه‌کانی پویشن بوونه‌وهو، وهک کاتی ساغی ده‌یان‌بینی. دریره‌ی باسی نه‌م نویره‌و چوئیه‌تییم له نامه‌یه‌کی سه‌ربه‌خوئا نووسیوه.

هه‌روه‌ها (صلاة الاستخارة) واته: نویره‌ی داوای خیر کردن له خوا سوننه‌ته. نه‌م نویره‌ی دوو پکاته له پکاتی یه‌که‌مدا سووره‌تی (کافرون) و له پکاتی دووه‌مدا سووره‌تی (اخلاص) له پاش سووره‌تی فاتیه‌ه ده‌خوینری. فەرمووده‌ی حزره‌ته (د.خ): هر که‌سی کارینکی گه‌وره بیته به‌رده‌می و، له نه‌نجامه‌که‌ی سه‌ر دهرنه‌کا، نه‌وه کردنی (صلاة الاستخارة) نیشان‌ه‌ی به‌ختیاری نه‌و که‌سه‌یه و، نه‌گهر ته‌رکی نه‌و نویره‌ بکات نیشان‌ه‌ی به‌ده‌ختییه‌تی. هه‌روه‌ها (صلاة التوبة) ش سوننه‌ته. قال الله تعالى: "نَّ اللّٰهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ" واته: به‌راستی نه‌و که‌سانه که گونا‌هی‌کیان له ده‌ست ده‌بیته‌وه و، به دل په‌شیمان ده‌بنه‌وهو، بریار ده‌دن جارینکی تر نه‌و گونا‌هه نه‌کن و، نه‌گهر مافی

یه‌کینکیان به‌سهره‌وه بوو، تی کۆشان بۆ دانه‌وه‌ی یا نازادبوون لئی و، له سه‌حراییه‌کی دوور له خه‌لک یا له شوینکی چۆل و هۆلدا دوو پکات نوێژ بکه‌ن به‌نییه‌تی نوێژی ته‌وبه، هه‌رکس بی و، خوا نه‌خواست، پۆژی هه‌فتا هه‌له بکا نه‌گه‌ر به‌م ده‌ستووره ته‌وبه بکات ئەوه به‌ر نایه‌تی (ان الله يحب التوابين) ده‌که‌وی و، له دۆستانی خۆی گه‌وره‌هسته‌ب ده‌کریت.

نوێژی دۆزینه‌وه‌ی شتی ونبوو

کەسی که شتیکی خۆشه‌وستی لی ونبوو، چەن جار نوێژی دۆزینه‌وه‌ی ونبوو بکا ئینشانه‌للا ته‌عالا ده‌یدۆزیته‌وه. ئەو نوێژه‌ش دوو پکاته و، له پاش سه‌لامدانه‌وه له نوێژه‌که‌ی ئەم دوعایه بخوینێ: "اللهم هادي الضال وراة الضالة اردد علي ضالتي بعزتک وسلطانک، فانها من عطائک وفضلک".

شیخ جلاله دینی سیوتی، په‌حمه‌تی خۆی لئی بی، په‌یوه‌تی کردوه که له مابه‌ینی نوێژی مه‌غریب و نوێژی عیشادا دوو پکات نوێژ هه‌یه به‌نییه‌تی سووک بوون و ناسان بوونی گرانیی گیان کیشان و، سووک بوونی سزاو نازاری گۆپو، ناسانی په‌رینه‌وه به‌سه‌ر (سرات)دا، له هه‌ر کاتیکدا له پاش خویندنی سووره‌تی فاتیهه یازده جار سووره‌تی (زه‌لزله) بخوینێ و ته‌رکی نه‌کا.

نوێژی پاراستنی ئیمان

شیخ (عبدالوهاب)ی شه‌عرانی فه‌رمویه‌تی: له نوێژی (سنة الاوابین)دا له هه‌موو دوو پکاتیکدا، یا هه‌ر ته‌نیا له دوو پکاتی یه‌که‌م و دووه‌مدا له پاش خویندنی سووره‌تی (اخلاص)و، یه‌ک جار سووره‌تی (فلق)و، یه‌ک جار سووره‌تی (ناس) بخوینێ و، له پاش سه‌لامدانه‌وه‌ش ئەم دوعایه بخوینێ "اللهم سدني بالایمان واحفظه علي في حياتي وعند وفاتي" ئەم ده‌ستووره بۆ پاراستنی ئیمانیه‌ به‌سووده. هه‌روه‌ها نوێژی (سنة الوضوء) له پاش هه‌موو ده‌ستووی زۆر به‌سووده. نوێژی له‌به‌رکردنی قورئانی په‌روێز له ئیمامی عه‌لییه‌وه - کرم الله وجهه - په‌یوه‌ت کراره که فه‌رمویه‌تی: جاری لای چه‌زه‌ت (د.خ) سکاالی که‌م په‌یوه‌تی خۆم کردو عه‌زم کرد: شتم زوو له بیر ده‌چیته‌وه، ئەویش نوێژی شت له بیرمانی په‌یشان دام و، فه‌رموی: له هه‌وت شه‌وی جومعه‌دا ئەم نوێژه بکه. شیوه‌ی نوێژه‌که به‌م جۆره‌یه: چوار پکات به‌نییه‌تی زیادبوونی هه‌یزی له‌به‌ر

کردنی قورئان داووبه‌ستری، له رِکاتی یه‌که‌مدا له پاش سورره‌تی فاتیه سورره‌تی (یاسین) و، له رِکاتی دووهدا سورره‌تی حامیمی دوخان و، له رِکاتی سییه‌مدا (الم سوجه) و، له رِکاتی چواره‌مدا "تبارک الذی بیده‌ الملک" هه‌تاد... بخوینی و، له پاش سه‌لامدانه‌وه‌هه‌مدو سه‌ناو سه‌لات و سه‌لام بکا، وه‌ک هی (صلاة الحاجة) و، له پاشاندا ئەم دوعا بخوینی: "اللهم ارحمني بترك المعاصي ابدًا ما ابقيتني وارحمني ان اتكلف ما لا يعينني وارزقني حسن النظر في ما يرضيك عني، اللهم بديع السموات والارض ذا الجلال والاکرام والعزة التي لا ترام! أسألك يا الله! بجلالك وبنور وجهك ان تنور بكتابك بصري وان تطلق به لساني وان تفرج عن قلبي وان تشرح به صدري، وان تستعمل به بدني، فانه لا يعينني على الحق غيرك ولا يؤتیه الا انت، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. ئەم نوێژه بو قوتابیان زۆر به‌سووده.

من ئەو نوێژانه‌ی که له کتێبه‌کاندا که‌م باس کرابن درێژی‌یه‌کایانم نووسیوه، به‌لام ئەوانه‌ی که زۆر هه‌ن له نیو کتێبه‌کاندا و دیارین به درێژی نه‌منووسیون، به‌لام (صلاة التسبیح) له‌بهر ئەوه‌ی پاداشتی زۆره به درێژای بو‌تان باس ده‌که‌م، ئەو نوێژه به‌م (صلاة التسبیح) چوار رِکاته، ئەگه‌ر له شه‌ودا بکری به دوو سه‌لام ده‌کری، خو ئەگه‌ر له پۆژدا کرا ئەوا جوانتر وه‌هایه که له پاش (زه‌وال) و پێش نوێژی نیوه‌پۆ بکری. به‌لام کردنی ئەم نوێژه له شه‌ودا خیری زۆرتره و چاکتره، چونکه شه‌و کاتی ئارامی و بێده‌نگییه. شایانی باسه ئەو سورره‌تانه‌ی له‌م نوێژه‌دا پاش سورره‌تی فاتیه ده‌خوینرین با له (طوال المفصل) بن وه‌کو سورره‌تی (حید) و (حشر) و (صف) و (جمعه) چونکه ئەم سورره‌تانه له سه‌ره‌تایانه‌وه‌ ته‌سبیح هه‌یه، هه‌روه‌ها جار جارێ له (قصار المفصل) بن، وه‌ک سورره‌تی (زلزله) و (عادیات) و (تکاتر) و (اخلاص).

عه‌لی شبرامله‌سی ده‌لی: له دوو رِکاتی یه‌که‌مدا سورره‌تی (تکاتر) و (عصر) و، له دوو رِکاتی دوا‌ییدا (کافرون) و (اخلاص) بخوینرین. ئەنجا پاش سورره‌تی فاتیه و سورره‌ته‌کانی تر یازده جار بلێ: "سبحان الله، والحمدلله، ولا اله الا الله والله اکبر" غه‌زالی له (احیاء علوم الدین) دا ده‌لی: پاش ئەمانه بلێت: "ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم" هه‌روه‌ها له هه‌موو رِکووع و ئیعتیدال و سوجه‌ی یه‌که‌م و دووهم و دانیشتنی نیوانیان و دانیشتنی هه‌سانه‌مه‌دا، یا پێش ته‌حییات ده‌ جار ئەو ته‌سبیحاته بخوینی، جمعا (٧٥) جارو، له چوار رِکاته‌که‌دا ده‌کاته (٣٠٠) جار، جا کاتی له دانیشتنی

حسانه وهه ستایه وه بۆ پراوه ستانی پکاتی دووهم یا پکاتی چوارهم با (الله اکبر) نهکا، چونکه ئەو تهکبیره ی له کاتی بهرزبوونه وه له سوچه ی دووهم به جیتی هیناوه، نیتێ جارێکی تر مونسب نییه، ههروهها ئەگەر - بۆ نموونه - تهسبیحی پکوعی تهرک کردو دهستی دایه خویندنی ویردی تایبه تیی ئەم نوێژه، نیتێر با نهگه پێته وه بۆ تهسبیحاتی پکوع، به لکو بۆی ههیه ئەو تهسبیحه له بیر چووه ی پکوعه له سوچه دا له گه ل تهسبیحی سوچه به خوینتی، چونکه پکوع پوکنیکی کورته و درێژه پیدانی حهرامه. له پێش سهلامدانه وه له م نوێژه سونه ته بلێ: اللهم اني اسألك توفيق اهل الهدى، واعمال اهل اليقين، ومناصحة اهل التوبة، وعزم اهل الصبر، وجد اهل الخشية، وطلب اهل الرغبة، وتعبد اهل الورع، وعرفان اهل الصبر، وجد اهل العلم حتى اخافك... اللهم اني أسألك مخافة تحجزني عن معاصيك حتى اعمل بطاعتك عملا استحق به رضاك، وحتى اناصحك في التوبة خوفا منك، وحتى اخلص لك النصيحة حبا واتوكل عليك في الامور كلها حسن الظن بك، سبحان خالق النور". له پاش ئەم دوعايه سهلام بداته وه.

(صلاه القبور) يش مهشورهو، شیخی سیوتی نهقلی کردووهو، منیش له نامه ی (حقوقی والدین) دا به یانم کردوه. ههروهها شیخی سیوتی فهرموویه تی: روي عن رسول الله صلي عليه وسلم، انه قال: ما من رجل يصلي ركعتين في اول يوم من محرم يقرأ فيهما ماشاء، فاذا فرغ رفع يديه ويقول: "اللهم انت الابدي القديم، وهذه سنة جديدة أسألك العصمة فيها من الشيطان الرجيم واوليائه واعوانه والعون على هذه أنفس الامارة بالسوء، والاشتغال بما يقربني اليك زلفى والى ارضائك يا كريم، ياذا الجلال والاکرام، وأسألك خيرها، واعوذك من شرها، واستكفيك مؤنتها وثقلها في عافية برحمتك يا ارحم الراحمين" الا خلق الله ملكا يذب عنه الشيطان واعانه على نفسه ووفقه لمرضاته...، وان عاش الى آخر السنة يقول الشيطان: "ويلنا قد ايسنا منه جميع السنة".

نوێژی جومعه

نوێژی جومعه، له گه ل به جیها تانی ئاداب و مه رجه کانی جومعه و جه ماعه تدا به شیوه ی شرعی، ده بێته که فاره ت و گونا هه بچو و که کانی به ینی دوو جومعه که دانه پو شتی. له رپوايه تیکی تر دا ده لیت: هه ره نه گاو ئی له پیناوی رۆیشتن بۆ نوێژی جومعه دا بنرئ به بیست کرده وه ی باش بۆی حسیب ده کرئ. ئەگەر شۆردنی جومعه ی ته واو کردو، زوو به پیا ده رۆیشت بۆ مرگه وت و، له نزیکي ئیمامه وه جیگه ی نوێژی گرت و، گوئی له

وتارهكان گرت و، قسهی دنيايی نهکرد و، به ژنهكەشی وت و ئەویش خۆی شۆرد، ئەوه به هەر هەنگاوێك كه دەینی عیبادەت و خوا پەرسیتی سائیکی بۆ دەنوسرئ، سائیکی وهها كه شهوهكانی نوێژ بکا و، پۆژهكانیشی بهپۆژوو بی. ریوایەت کراوه: پۆژی جومعه ئەوهنده لای خوای گهوره بهپۆژه كه عیبادەت و خیرو چاکه تیايا یهك به دهیهو گوناھیشی یهك بهده تیا دەنوسرئ. ریوایەت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: پۆژی حەزرتی جیبرئیل مادەییەکی پروناک و درمخشانی نیشان دام، که وهك ئاوینه بوو، پرسیارم لی کرد: ئەوه چییه؟ فەرمووی: وینە پۆژی جومعهیه که خوای گهوره بهم شیویه پیشانی دەدا و، ئەم جومعهیه بۆ تۆو بۆ پەپرهوانی تۆ جهژنه، پۆژی کۆبوونهوه و خیر دەستکەوتنەو، دەبیتە هۆی گەلی خیرات، پۆژی قیامەت ئیوه پیشرەوی هەموو ئوممەتێکن بۆ بههەشت، هەروها له پۆژی قیامەتدا ئوممەتی تۆ له پیش هەموو ئوممەتێکی تردا حیسابی کردەوهی دەکرئ و، له زحمەتی ئەو پۆژه پزگار دەبی. له جومعهدا سەعاتێک هیه هەر موسلمانئ لهو سەعاتەدا له خوای گهوره بهپارێتەوه بۆ دەستکەوتنی شتێک. که بەشی ئەوی تیدابی خوا دوعا و نزاکی لی قبول دەکات و به مرادی دەگهینئ و، ئەگەر لهو سەعاتەدا داوای پارێزراوی و دووربوونی له ناشووب و بهلا بکا، خوای گهوره لهو بهلایهوه له خراپتر لهو بهلایهش دەپارێزئ؛ کهوابئ هەرکەس جومعه له کیسی خۆی بداو، نوێژمەکی یا خواپەرسیتیەکانی تری بهفوتینئ، ئەوه له کاروباری خۆیدا شیتە، چونکه ئەو هەموو سوویدی له کیس دەچئ. فریشتەکان پۆژی جومعه به (یوم المزید) ناو دەبن؛ چونکه شهوو پۆژی جومعه کاتی خیری زۆرهو چاکه تیدا یهك به ده دەنوسرئ. هەروها ریوایەت کراوه که پۆژی (سید الايام)ه، واتە: له هەموو پۆژهکانی حەفته گهورهتره.

وفي كتاب المدامعي: - "والحاصل ان افضل ايام السنة يوم عرفة، وافضل ليالي السنة ليلة القدر، وافضل ايام الاسبوع يوم الجمعة، حتى انه افضل من عيد الفطر وعيد الاضحى، وفضله احمد بن حنبل رضى الله عنه مطلقا؛ حتى على عرفة، وهو خلاف مذهبنا كما عرفت" وانتهى.

له پۆژی جومعهدا پینج شتی گهوره هیه:

۱- له جومعهدا حەزرتی ئادەم دروست کراوه.

۲- له پۆژی جومعهدا کهوتووته سەر زهوی.

۳- له پوڙي جومعهدا كڙچي دوايي كردوه.

۴- سهعاتي قبولي دوعا له پوڙي جومعهدايه.

۵- له پوڙي جومعهدا قيامت بهرپا دهبي.

هروهها هموو گيانله بهري له دنيا دا غيبري (انس و جن) يش هموويان له پوڙي جومعه دترسن، نهبادا قيامت بهريابي، نهوان گيرودهي سزاو نازاري نهو پوڙه ببن^(۱) بهلام (انس و جن) نهگه چي بهراستي بزائن كهي قيامت بهرپا دهبي، له بهر دلپره قبي خويان و دور كهوتنه وهيان له دستوري نايين گوي نادهنه قيامت.

رپوايت كراوه: له هر سهعاتيك له (۲۴) سهعاتي شو و پوڙي جومعهدا خوي گه وړه ژماره يكي زور له تاوانباراني (انس و جن) عه فوو دهفرموي: له بهر گه وړه يي و پڙي نهو شو و پوڙي جومعه يه. هروهها رپوايت كراوه: حزه رت (د.خ) فرمويه تي: ناگادارتان ده كم له وه كه نه هلي به هشت كه سينكه هيچ عوزري دورري نه خاتوه له به جي هيناني نوڙي جومعه، واته: له كاتي باو باران و سرماو گ سرماو خوشي و ناخوشيدا تهركي جومعه نهكا و، له كاتي خويدا حازري نوڙي جومعه بي.

دمگپڙنه و به كيك له پياوه موسولمانه باشهكان له خه ودا چاوي به مردويهك كهوت، پرسپاري لي كرد: نيمه كاتي دين بوسه قهبران بو زياره تي نيوه ناخو نيوه ناگاتان له زياره ته كه مان هيه يان نا؟ نه و يش وتي: به لي نه گه له شو و پوڙي جومعهدا بين بو زياره تي پني د زمانين به هوي پيروڙي نهو شو و پوڙه ورم نيمامي شافعي، په حمه تي خوي لي بي، فرمويه تي: پيمان گه يشته كه موسولماني مردو له شو و پوڙي جومعهدا سزاي گورپان لي هله دمگپڙي نيمامي به يه قه دمگپڙته وه: عاسم ناوي بووه كه نينسانيك ي باش بووه، له پاش مردني يكي خوي پيوه ديوه و پرسپاري لي كردوه: نه حوالت چونه؟ نه و يش له وه لاما و توويه: وام له ناو باغيكدا له باغه كاني به هشت و، له هموو شو و پوڙيكي جومعهدا له گهل دوستان و برادراندا به يهك دمگين و، به خوشي رابه ويزين.

رپوايت كراوه: له پوڙي قيامتدا خوي گه وړه نه م پوڙانه ي دنيا هر كام به سوره تيكي عاده تي به خلك نيشان ددا، به لام پوڙي جومعه ده باته سوره تي ماده يكي زور نووراني كه ددره وشيته وه، نه ورو بهري خوي پووناك دمكاتوه و، نهو موسلمانان هس كه له دنيا نوڙي جومعه يان كردوه ليي كوده بنه وه، به شوق و شادي

(۱) ناگاداري له سر نه م نه حواله سيفه تي پيغمبرانه (د.خ).

له دهشتی مهحشره دا له نزیکی نه او به پرته وی نه و دېرېون به رینگه داو، نه و کومه له موسلمانان بونیا و هک میسک خوش ده بی و، رینگه که بیان بو ده بی به ته پو لکه ی کافور و، به سریدا راده بوورن، نه هلی عه رصا ت، که ته ماشای نه م کومه له موسلمانان ده که ن، سه ریا ن سووړ ده مینې له سه ریه رزی و بو ن خوشی و ناو چاوی پاکیا ن هتا نه مانه داخلي به هشت ده بن، وه کس له گه ل نه مانه دا نییه مه گه ر نه وان هی که بانگه ر بوو بن، واته: نه وان هی که هه ر له بهر په زای خوا و بی ئو جره بانگیا ن دا بی ج له و مزگه و تانه دا که جو معه یا ن تی دا ده کړی، یا نه و مزگه و تانه ی که جو معه یا ن تی دا نا کړی، نه م په فاقه ته ش به بهر که تی بانگه ر که وه یه، که ده بیته هو ی دهر برین و را گه یا ندنی نیسلا م و بانگ کړدی موسلمانان بو به جیه پنا نی فهرزی نو یژ.

”علقمه“، خوا ی لی رازی بی، ده گپ رته وه: له گه ل عه بدو لای کور ی (مه سعود) دا خوا ی لی رازی بی رو یشتن بو نو یژ ی جو معه. عه بدو لای سی که سی بی نی له مزگه و تدا که له پیش نه و ا هات بوون بو مزگه و ت بو نو یژ ی جو معه، (عه بدو لای) فهر مووی: من چواره مم، چواره می ش له خوا وه دوور نییه، چونکه من له هه زه تم بیستوه (د.خ) ده یفه رموو: موسولمانان له رو ژ ی قیا مه تدا نزیکیان له حوزو وری خوا ی گه و ره به نه ندازه ی پیشکه و تنیا نه بو نو یژ ی جو معه: یه که م، دوو هم، سییه م، چواره م.

ریوا یه ت کرا وه: که نو یژ ی جو معه حه جی فه قیره. واته: مرو فی لات و هه ژار نا توانی بروا ت بو حه ج، له بهر نه مه خوا ی گه و ره پا داشی چوونی بو نو یژ ی جو معه ی بو کړدوه به پا داشی حه ج. ریوا یه ت کرا وه: هه زه ت (د.خ) فهر مووی ته: نه ی موسلمانینه نیوه له هه موو رو ژ یکی جو معه دا دهر و ن بو جو معه، عومره که شتان نه وه یه که له پاش نو یژ ی جو معه له مزگه و تدا ده میننه وه و، چاوه پروانی نو یژ ی عه سر ده که ن.

نه ی براینه! ده بی بزائن نه و که سه ی بروا ت بو نو یژ ی جو معه و، له کاتی خوتبه ی نیما مدا شتی پروو و و قسه ی دنیا یی بکا نه م سه وابه ی نییه، ته نا نه ت نه گه ر که سی قسه بکا ت نه م پی بی بل ی: ”بیده نگ به!“ نه مه ش به له غو کړدن دهر می ردری، به لکو پیو یسته به نیشاره ت کا برای قسه که ر بیده نگ بکا.

که سانی که قورنان خوین نین پاش سه لامدانه وه له نو یژ ی جو معه نه م ویرده بخوینن، به مه رجیک قسه له گه ل که سدا نه که ن و، له سه ر هه یته تی کاتی نو یژ ی جو معه پروو له قبیله دا بنی شن. ویرده که ش نه مه یه: سووره تی (اخلاص) (۷) جار، (ناس) و (فلق) یه کی (۷)

جار، شیخ (ابن حجر) (ر.خ) ریوایه‌تی کردووه: هر که س ئهم ویرده بخوینی بوی ده‌بیته پاریز له شه‌یتانه‌کان و یاریدره‌کانیان له‌م جومعه‌وه تا جومعه‌ی داهاتوو، بیجگه له‌وه که پاداشی زۆری پی ده‌گات. شیخ (ابن حجر) له کتیبی (زه‌واجر) دا فه‌رموویه‌تی: که‌سی جومعه‌ی له‌سه‌ر واجب بیت، نه‌گه‌ر سه‌رکه‌شی کردو وتی: من جومعه ناکه‌م و، نه‌یکرد، نه‌وه چهنده نوێزی نیوه‌پویش بکا، واجیبه (قاضی) به (حدی ش‌رعی بیکوژی: چونکه موعانه‌ده‌و سه‌رکه‌شی و به‌رامبه‌رکی له‌گه‌ل نه‌حکامی نایندا ناکرئ و، ته‌رکی نوێزی جومعه به‌گونا‌هیککی گه‌وره‌ دانه‌نرئ.

براینه! خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: "فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ" واته: هر کاتی که نوێزی جومعه ته‌واو کرا ئیتر برۆنه ده‌روه و، به‌ نه‌زی خ‌وادا بلا‌وبینه‌وه‌و، دا‌وای پ‌زق و پ‌وزی و پار‌ه‌و مال له‌ خ‌وای گه‌وره بکه‌ن، خ‌وای گه‌وره به‌میهره‌بانایی خ‌وی پ‌یتان ده‌دا. له‌م ئایه‌ته پ‌یروژه‌وه ده‌رده‌که‌وی که کردنی نوێزی جومعه بۆ زیادبوونی پ‌زق و پ‌وزی به‌سووده، چونکه خ‌وی ده‌فه‌رموئ: له‌ پ‌اش نوێز دا‌وای پ‌وزی بکه‌ن، مادام وای فه‌رموو بیگومان مروث بی به‌ش ناکاو به‌شی خ‌وی پ‌زق و پ‌وزی پی ده‌به‌خشی.

ریوایه‌ت کراوه: یه‌ک نوێزی جه‌ماعه‌ت به‌قه‌ده‌ر (٢٧) نوێزی ته‌نیا خ‌یراو پاداشی هه‌یه، جا پ‌یویسته ئینسان نه‌مه لێک بداته‌وه که ده‌بی ب‌وچی به‌بی به‌هانه‌و به‌ بی مانع نه‌م (٢٧) نوێزه له‌کیسی خ‌وی بدا؟ نه‌گه‌ر که‌سی پ‌نی بلین یه‌ک که‌وچک چایی ده‌ (٢٧) که‌وچک چات له‌وه نه‌وه ده‌ده‌می، نه‌گه‌ر کابرا نه‌یدا به‌ ش‌یت ده‌دریته قه‌له‌م، به‌و پ‌ییه هر که‌س له‌و (٢٧) نوێزه دووربکه‌ویته‌وه ش‌یت و بی عه‌قله‌.

ریوایه‌ت کراوه: که‌سی نوێزی عی‌شا به‌جه‌ماعه‌ت بکا وه‌کو نه‌وه‌یه که تا نیوه‌شه‌و خ‌واپه‌رستی کردبی، که‌سی نوێزی سه‌هینی به‌ جه‌ماعه‌ت بکا وه‌کو نه‌وه‌یه که ته‌واوی شه‌و خ‌ودا په‌رستی کرد بی. ریوایه‌ت کراوه: حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی من ده‌یزانم له‌ پاداشی نوێزی عی‌شا و نوێزی سه‌هینی ئیوه بتانزانیایه ه‌یچ پ‌وژی ته‌رکی نه‌و دوو نوێزه‌تان نه‌ده‌کرد و، به‌جه‌ماعه‌ت ج‌یبه‌ج‌یتان ده‌کردن، نه‌گه‌رچی به‌سه‌ر ده‌ستاندا پ‌نگه‌تان بکر‌دایه، چونکه ده‌وام له‌سه‌ر نه‌م نوێزانه نیشانه‌ی د‌لس‌وزانه و، نه‌م نوێزانه له‌سه‌ر شانی نه‌وانه‌ی که دینیان ته‌واو نییه له‌ هه‌موو ش‌تی گرانتره.

له‌ کتیبی (احیاء علوم‌ الدین)ی غه‌زالی ریوایه‌ت کراوه: له‌ ئین عه‌باسه‌وه (خ‌ودای لی

پازی بی) که فرمویه تی: هر کس له شهوی جومعه دا یا له پۆژمه کیدا سورتهی (الکف) بخوینی، ئه وه ههتا جومعهی ناینده له دهردی نابار دهپاریزی و، بوی دهبیته کهفارهتی گوناوهکانی ئه وه بهینهی و، خویندنی ئه وه سورتهی بۆ دهبیته نووری که له شوین ئه وه شهخسه وه ههتا مهککهی موکه پهمه پووناک دهکاته وه.

ریوایهت کراوه: هر کس له موو پۆزی دهوام بکات له سههر خویندنی ئه م ویردهی، که بۆتان باس دهکهم، واته: له پاش نوژی جومعه ههفتاویه جار بیخوینی، ئه وه خودای گهوره ئه وه کهسه بی نیازو بی نیحتیاج دهکا له خهک و، بهجۆری که خوی پی نهزانی پزق و پۆزی بۆ پهوانه دهکا. ویردهکه ئه مهیه: "اللهم یا غنی یا حمید، یا مبدئ یا معید! یا رحیم یا ودود اغننی بحلالک عن حرامک و بطاعتک عن معصیتک، و بفضلک عن سواک"، بهلام بهومهرجه که له پاش سهلامدانوهی له نوژی جومعه شیوه دانیشتنی خوی نهگۆری و، له شوینه نهگۆزیته وه و، قسه له گه ل کس نهکا ههتا ئه وه دوایه بهتهواوی دهخوینی. ریوایهت کراوه: هر کس شهوی جهزن به خواپهرستی زیندوو بکاته وه له و پۆژمه دا که دل تیا دهرمی ئه و دلی نامری. براکانم! ناشکرایه که ناینی نیسلام له سههر پینج پوکن دامه زراوه:

۱- وتهی پیرۆزی شه هادهت.

۲- پینج فهززه نوژهکان.

۳- پۆژووی مانگی په مهزان.

۴- زهکات.

۵- حهج، واته: زیارهتی مالی خوا بۆ یهکێک که توانای هه بی.

به تهرک کردنی یهکێک له م پوکنانه بینای نیسلامهتی مروف زیانی پی دهگا، وهکو یهکی له خانویه کدا بی چوار دیوار و سه ربانیکه هه بی، که یهکی له دیوارهکانی یا سه ربانه کهی برووخی کاری تیک دهچی. ئاخو کهس به خانویه کی وهما ناتهواو پازی ده بی، ههتا به دینیکه ناتهواو و نارهسا پازی بی؟

ریوایهت کراوه: که سی حهجی مالی خوا بکا و له ماوهی حهج کردنه کیدا وتاری نارهواو کاری گوناوه نهکا، که حهجه کهی تهواو کردو، گه رایه وه بۆ مالی خوی، وهما دیته وه که تازه له دایک بووی، واته: گوناوهی له سههر نامینی مه گه مافی خه لقی،

تەنەت دەربارەى ئەوھش زانا گەرەكان وتوویانە كە مادام خۆای گەرە ھەجھەكەى لى
قبوول بكا خاوەن مافەكانیش رازی دەكا لەو كەسەو، لىی خۆش دەبن و عفووی دەكەن.

ریوایەت كراوە: كەسى لە مالى خۆی بێتە دەرەو بەنیازی ھەج ئەو ھەر ھەنگاوی
دەنى بە یەك چاكە بۆی دەژمیردري و یەك گوناھى لى دادەوهرى، بە بەرزكردنەوھى پنى
و دانانەكەیشى. ھەرەھا (طواف) واتە: سوورانەوھى بەدەورى مالى خوادا بۆی
دەژمیردري بە ئازادكردنى ھەفتا بەندە لە نەوھى ھەزرتى ئىسماعیل (دخ)... لە پرى
كردنى مابەینى (صفا) و (مروھ) داو، لە راوھستانی خاكى (عرفە) شدا خۆای گەرە نوور
پرزئىسى بەزەبىسى خۆی دەرەخا. بە راوھستانی حاجیبەكان لە (عرفە) دا بەسەر
مەلائىكەكاندا فەخر دەكات و دەفەرمووی: بڕوانن بۆ بەندەكانى من، چۆن لە رىگای
دوورەو ھاتوون بۆ قاپىسى من و، سەر و پنى خۆیان ڕووت كرددووەو، مووى سەریان
بەیەكا چوووە تووژاوى بوو؟ ھاتوون داواو تكاى لىبووردن دەكەن لە گوناھەكانیان
ھەتا دەرگای بەھەشتیان لى بکەمەو. پاش ئەمە ڕووى مېھرەبانى و بەزەبى دەكاتە
ئەھلى عەرەفات و پىیان دەفەرمووی: ئەگەر گوناھەكانتان بەقەدەر لمى شیوھەكان و
تەكەتەكەى باران و كەفى دەرەكان بى عفووتان دەكەم، ئىتر بەرەو مالى خۆتان
بگەرئەوھ بە ئازادى و گوناھ بەخشاوى ھى خۆتان و ھى ئەوانەش كە ئیوھ تكاو رچاى
عفووتان بۆ كرددوون. لە كاتى بەردەباران كردنى شەیتاندا ھەر بەردى كە فرى دەدەن
دەبێتە ھۆى دواكەوتنى گوناھى لە گوناھە گەرەكانیان، ئەو قوربانیبەش كە لە رىگای
خوادا سەرى دەبێن دەبێتە ئازوخە بۆ ڕۆژى قیامەت. ئەو مووانەى سەرىشتان كە
دەیتاشن ھەر یەكێكیان دەبێتە چاكەبەك و گوناھىكتان دادەپوشى. خۆ سوورانەوھ بە
دەورى مالى خوادا، كە لای زۆرى لەو كاتەدا گوناھیان نەماو، ئەو دەبێتە ھۆى ئەوھى
كە فریشتەكانى دەورى مالى خوادا موژدەیان بدەنى بەوھى كە لە تاوانبارى ڕزگار بوون،
ئىتر بۆ لە مەولا ناگادارى خۆتان بن و خۆتان بپارێزن. ھەر پارەبەكیش لەم رىگەدا
سەرفتان كرددووە یەك بە دە تا یەك بە ھەوت سەدو زیاتریش بۆتان ھسب دەكرى. لەو
كاتەدا كە حاجیبەكان (لبىك لىبىك) دەلین، ئەگەر نىھتیان لە ھەجھەكە باش بى و پارەو
زادىان ھەلال بى ئەوھ مەلائىكە وەلامیان دەداتەوھو دەلئى: ھەجھەكانتان قبوول،
گوناھەكانتان عفوو كراو بى، خۆ ئەگەر نىبەت ناباش و پارە ھەرام و توشە ناشەرى
بى لەو كاتەدا فریشتەكان دەلین: "لا لىبىك ولا سەدىك" نىبەت ناپارەساو پارە ھەرام و،
ھەجتان ناپارەواو نامەقبوولە.

براکانم! حه جی مهبرورو قبوولکراو نهوهیه که له گه ل نییهت چاکی حاجی و
 حه لایی پاره و توشه کهیدا، له ماوهی حه جه کهیدا واته: له هه موو نهو سه فهردها، له
 هاتوچو دا، له ماوهی مانه وهی له حهرمه دا له هه موو رهفتارو گوفتاریکی ناشه رعی و
 نارهو پاریز بکاو، به هیچ جور قسهی ناموناسب و دل نازاردهر به کهس نه لئی،
 به تاییه تی به هاورییه کانی و، هه میسه دل گهرم و زمان نهرم و به حه یا و شهرم بی،
 منیش نه ره که کانی حه ج و مهرجه کانی و، نه وانهی ده بنه هوی به تالبوونه وهی حه ج، له
 دوو نامه دا بو تان ده نووسم.

براکانم! خیرو چاکهی کرده وه ئیسلامییه کان زور زورهو، لهو عهریضه دا که میکی
 ده گونجا عهرزم کردن، جا پیویسته بزنان هه رچی فه رزی عهین بی زانینی له سه ر (مکلف)
 واته: ئینسانی بالغی عاقل واجیبه، پیاو بی یا ژن، نهو که سهی ته رکی فی ربوونیا بکا
 گونا بهار ده بی، دیاره نه م فی ربوون و زانینه چه ند پله وپایه ی هه یه: بو وینه: له سه ر
 ئینسانی گه داو گیروده وی کاسبی و نان پهیدا کردن زانستی سی روکن له روکنه کانی
 ئیسلام واجبه: یه که م ناسینی خودا و ناسینی پیغه مبه ری خوا که خولاسه ی روکنی
 یه که مه، زانینی مه عنای "أشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله؛ واجیبه.
 دووهم: زانینی نوێژ. سیه هم: زانینی روژوو له گه ل مهرج و روکنه کانیاندا. زانینی نهو
 شتانه که به تالیان ده که نه وه له سه ر هه موو کهس واجیبه، نه مانه هه ریه که له نامه یه کی
 سه ربه خودا عهرزم کردن، نه مانه فی ربوونیا واجیبه، رهفتار و باوه ر پیکردنیا
 واجیبه کی گه وره تره، چونکه به ته رکی فی ربوونیا موسلمان فاسق ده بی و، به هوی باوه ر
 پی نه کردنه وه کافر ده بی، له بهر نه وه که له وانن به ناشکرا داخلی دین و ناین.

له سه ر ئینسانی موسلمان که ده وه له مه ند بی و زور ناچاری کاسبی نه بی فی ربوونی
 نه وانهی که وتمان به ته واوی واجیبه، رهفتار پیکردن و ئیعتیقادو باوه ر کردن پیان
 گرینگتره، ههروه ها زانینی واتای زهکات و حه ج و ئاداب و مهرج و روکنه کانیان و
 نه وانهی ده بنه هوی به تال بوونه وهیا ن واجیبه، چونکه واجیبه زهکات بداو حه ج بکا،
 دیاره به بی زانینی نه وانن ناتوانی جیه جییا ن بکا. له سه ر بازارگان و نه وانهی
 خه ریکی کرین و فروشتنن واجبه ئادابی مامه له و مهرجه کان و روکنه کانی بزنان و
 مامه له ی راست له ناراست جیا بکه نه وه. ههروه ها له سه ر هه موو (مکلف) و واجیبه، گه دا
 بی یا دارا، که فی ربی حه رام و حه لال بی و، چی حه لاله و چی حه رامه، تا حه لال به حه لال

بزانی و، حرام کامیہ و مہکرووہ کامیہ و موباح کامیہ، واجبہ باوہری و ابیٰ ئوہی خوا واجیبی کردوہ واجیبہ، ئوہی خوا حرامی کردوہ حرامہ و، ئوہی مہکرووی کردوہ مہکرووہ، ئوہی خوا بہ مندووی داناوہ مندوویہ، ئوہی کہ موباحہ موباحہ، واتہ: گوناہبار نہبیٰ بہوہی کہ واجیب و حرام و مندوب و مہکرووہ و موباح لہ یہک جیانہکاتہوہ.

بۆ نمونہ: عیبادتہی کہ سوننہت بیٰ، وکو دوو رکاتی پیش نویژی بہیانی، ہر چہندہ بہ جیہتانی واجیب نییہ، بہلام زانیی ئوہی کہ سوننہتہ لہسہر موسلمان واجیبہ، بہلام ئوہندہ ہیہ پرو وەرچہرخاندن لہ بہجیہتانی سوننہت حرامہ، چونکہ پرو وەرچہرخاندنہ ئہگہر لہ زانی دینہوہ بیٰ بہ بیٰ موبالاتی و گالتہکردن دہژمیرری و، ئہم بیٰ موبالاتیہ حرامہ. وہ کردوہی موسلمانان ہندیکیان بہ شیوہی ئیتاعت و بہندگی داواکراون و، ہندیکیان بہ شیوہی مہسلحہت، بۆ نمونہ: نویژکردن ئیتاعت و عیبادتہ، تہعزیہ و دلخوش کردن و دلدانوہی موسلمانان و مہرحہبالی کردنیان بہ شیوہی مونساہبہو خیر خواہی کۆمہلہوہ مہشروع و دامہزراوہ؛ واتہ: ئہم کردوہ واجیب و سوننہتانہ ہندیکیان پھیوہندییان ہر بہخودای گورہوہ ہیہ. ہندیکیان پھیوہندییان بہکۆمہل ریکخستن و کارسازی گہلہوہ ہیہ. بہشی ئیتاعت و عیبادتہکہ بہبیٰ نییہت دروست نییہ، وکو نویژ و پرووہوہج، ہندیکیان بہ بیٰ نییہت دروستن بہلام ئوہاب و پاداشی چاکیان نییہ؛ وکو دانوہی مافی خہلک، داوای گہردن نازادی، گہردن نازاد کردنی خہلک، از لہ مہکرووہات ہیتان، نہکردنی کاری حرام، لہم جۆرہ شانہدا ہتا نییہتی بہجیہتانی فرمانی خوات نہبیٰ خیرت پیٰ ناگات، بہلام بزگار بوونی زیممہی موسلمان لہمانہ نییہتی پیٰ ناوی، تہنانتہ کارو پیشہ، کہ فہرزی کیفیہن، نییہتیان پیٰ ناوی، بہلیٰ بہبیٰ نییہت سہوابیان نییہ، ئہمہش بہم جۆرہ دہبیٰ کہ نییہتی ئوہت بیٰ ئہم کردوہ فہرزی کیفیہیہو، بۆیہی دہکم کہ خۆم سہابم پیٰ بگا و موسلمانانیش ئہم ئہرکیان لہ کۆل بکوئی و گوناہبار نہبن. بہخ بہخ بۆ پیشہساز چ دہولت و چ بہرہیہکی گورہی دہست دہکوئی ئہگہر کہمی دل و زمانی خۆی بہم دوو کہلیمہیہوہ ماندوو بکات، واتہ: نییہتی سہوابی خۆی و بزگاری خہلکی لہدلدا بیٰ و ئہم نییہتہش بہ زویان بہیان بکات بۆ فیرکردنی خہلک و بۆ جووتکردنی زویان و دل بہیہکوه. ہرورہا لہ خواردن و خواردنہوہدا بہو نییہتہ مہیلیان بکات ہتا دل و لہش ہیزیان تیا پھیدا بیٰ و بتوانی کارو کاسبی حلال و خواپہرستی بکا

هروهه نووستن له گه ل خيزانيدا به نييه تي ئه وه بي كه هردو لايان له گونا هكردن و ئاره زوي ناره واي نه فس پزگار بين و، خوي گه وه له نوتفه ي ئه وان ئه ولادي موسلمانن به سوود بو گه لي موسلمان دروست بكا و، به و نييه ته ي كه هارپيبي خيزان به ريكويكي و دلي يه كتر راگرتن سوننه ته. ئه مه به ئيحه سانئكي گه وه داده نري، به تايبه تي له م ماده ا حه زهت (د.خ) فه رمويه تي: من له روي قيامه تا شانازي ده كه م به زوي په يره وانم. به كورتي: له هر كرده ويه كدا كه نييه تي به گوئكردي خوا هه بي و به مبه ستي ره زاي خوا بي ده بيته پاداش و جه زاي چاك. هر كرده ويه كيش كه تهر ك بي، وه كو تهر كي شراب خوار دنه وه تهر كي قومار كردن يا تهر كي هر گونا هئكي تر پويسته ئه و تهر كه به نييه تي ره زاو خوشنوويي خوا بي، ئه گه رنا هر نه وه نده ي سوود ده ست ده كه وي كه تووش ي ئه و گونا هه نه بي.

براكاتم! به قوربانانن بم تي كووش بو ئيتاعه تي خواو بو كاري قيامه تان، وه كو بو كاروباري دنيا تان تي ده كووشن، به هردو وكيانه وه خهريك بن، به لام زورتر بايه خ به كاري قيامه ت بدن؛ چونكه قيامه ت نابريته وه. هروهه دلتيا بن مادام ئيه كاروباري ئايني خوتان باش به جي هينا، مه لائيكه ي (كرام الكاتبين) له ده فته ري خوياندا ئيه به ئه هلي جومعه و جه ماعت و سوننه ت و شه و نوئز و رويو وگرو كرده وه باش دنووسن، كه چونه ده فته ري پياو چاكانه وه، ئه وسا ئه گه ر به هوي نه خو شيبه وه، يا به هوي سه فر كردن، يا پيري و لاوازي، ئه و كرده وه چاكانه ي، كه له هه رته ي گه نجي و له ش ساغيدا ده تانكرد، بوتان نه ده كرا، مه لائيكه ئه و كرده وه باشانه تان بو دنووسي.

هروهه مروفي ده وله مند، كه له كاتي خويدا خيرو سه ده قه ي كردي، له دواييدا كه م ده س بي و خيرو سه ده قه ي بو نه كري، مه لائيكه ي كرده وه نووس ئه و خيراته ي بو دنووسيته وه.

موسلمان هر كرده ويه كي دنيايي بكا، ته نانته نه فه قه و به رگي ژن و مندالي خوي و ئه وانه ي نه فه قه يان له سه ريه تي، ماده م نييه تي ئيتاعه تي خوداي بي، ئه وه به ئيتاعه بوي دنووسري، وه هر كه س له كرده وي خيرو سه ده قه دا كه م و كورتي هه بي و دواكه وتوو بي، ئه وه زيان له خوي ده ا.

براكاتم! ده خيلتان بم. بو ئاين تي بكوشن، له خزه تي زاناياني ئايندا فيري ئادابي ئايني خوتان بين، با گومراه نه بن؛ چونكه كه مروف ئه حكامي ئايني خوي نه زاني

گومراه دهبی، جا که فیری نادابه کەش بوون پەفتاری پی بکەن، هەتا خوای گەورە
غەزەبتان لی نەگری.

براکانم! مرۆف لە ژبانی ئەم دنیا یەدا دەتوانی هۆیەکانی بەختیاری خۆی پێک بخا،
بی گومان ئەگەر بە کەمتەر خەمی بژی، کاتی که مرد پەشیمان دەبیتەوهو، لەو کاتەشدا
پەشیمانی سوودی نییە.

بەختیارە ئەو کەسە که ناینی خۆی فیر دەبی و پەفتاری پی دەکا و، بەسەرپەرزە
دەمری؛ ئەو کەسانە لە پۆژی قیامەتدا سەرفراز و سەرپەرزەن. والسلام علیکم ورحمة الله
ویرکاتە.

نامھی چوارحیمہ

باسی نویژی دامای و محتاجیہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله. والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله

وبعد. براکانم! هر وهکو پیکهاتنی مهرجهکانی دوعاکردن بۆ قبول بوونی نهو دوعایه پیویسته و، نومیدی قبول کردنی خوی گهرهش پیویسته، هر وهها بهکارهینانی پنگای دوعاکردن و نادابی دوعاکردنیش پیویسته بۆ قبول بوونی دوعا. ناشکرایه که پنگای دوعاکردن له حهزرتهوه ریوایهت کراوه (د.خ) جا نهگهر موسلمان نهگهر نهو پنگای حهزرتهی گرت نهوا گهلی هیوا بههیز دهبی که دوعاکه قبول بکری. یهکک له پنگهکانی حهزرت (د.خ) بۆ قبول بوونی دوعا (صلاة الحاجة) یه لهگهله دوعای تایبتهتی نهو نویژدها، یهکه که سیک که حهزرت (د.خ) نویژی نیحتیاجی فیر کرد کوزیک بوو که سکالای هینایه لای پیغهمبهر و عهرزی کرد: نهی پیغهمبهری خوا! چاوم کوزیر بووه، حهزرت (د.خ) نویژی نیحتیاجی و دوعاکهیشی فیر کرد، نهویش رۆیشت و بهجیی هینا، له پاش ماوهیهک هاتهوهو عهرزی حهزرتی کرد: یا رهسولوللا! چاوم چاک بوویهوه. براکانم! نهگرچی فهرموده و کردهوی پیغهمبهر (د.خ) پیویست نییه به تاقیکردنهوه و بهراورد، بهلام من بوئهوهی ئیوه دلنیا بن، چند رووداویکتان عهرزدهکه:

یهکه: پیاوی ههبوو له شارهزور ناوی (مام قادر) بوو، له ومختی گهرمادا کاری بیلکاری بوو تا نویژی عهرس. بههوی نهوهوه ههردوو چاری کوزیر بوون، نهویش گورج سواربوو لهگهله (مهعروف) ناوی کورپیدا هات بۆ شاری سلیمانی، مهعروفی کورپی هاته لام و وتی: باوکم کوزیر بووه، منیش زور دلّم بوی سووتا و، له شهودا (صلاة الحاجة) م بۆ کرد، سبهینی لهگهله شهفهقدا رۆیشتم بۆ مزگهوت، له دهرگای مزگهوتدا چاوم به مام قادر کهوت و پیم وت: کهفارهتی گوناخت بی، خهم مهخو، ئینشهلا ههتا من مام نهفهقهی تو ددهم، نهویش وتی: یاشیخ! موژدهبی ئیمشهو چاوم چاک بوویهوه.

منیش به بیستنی ئەم مۆژدەیه گەلی سوپاسی خوام کرد و، دوعا و دروودم بۆ گیانی پاکێ پر بەرەکهتی پیغەمبەر نارو و تم: اللهم صل على سيدنا محمد طب القلوب ودوائها وعافية الابدان وشفائها ونور الابصار وضيائها وعلى آله وصحبه وسلم. دووهم: مام سلیمان ناوی هەزارمێردی گۆخلی^(۱) من بوو، رۆژی پیتی گەیشتم، وتی: یاشیخ نازادم بکه؛ خوا لەبەر تۆ منی کوێز کرد! چونکه خیانهتم لێ کردووی، منیش دلم بۆی سووتاو دوو سێ جار (صلاة الحاجة)م بۆ چاکبوونهوی کرد، پاش ماوهیهک جوابی بۆ ناردم که چونکه شیخ نازادی کردم خوای گهوره چاوهکانی پی دامهوه.

ههروهها چند جار بۆ کاری گرینگ پروی داوه (صلاة الحاجة)م کردووه، بهشی زۆری خوای مەزن قبوولی کردوون، بەلام سوپاس بۆ خدا ههموو کاتی باوهرم بهوه بههیز بووه که (صلاه الحاجه)م لێ قبوول دهکری.

براکانم! ئەگەرچی ههموو موسلمانیک باوهری به پایهی گهوهی پیغەمبەر لای خدا ههیه، بهلام له نیوان خهڵکدا فرق و جیاوازی ههیه، زوربهی قبوولبوونی دوعا و نزا لهسەر بههیزی و بهتویی باوهرپه، واته: ههتا باوهر بههیزتر بی دوعا و نزا له قبوول بوونهوه نزیکتر دهبی، جا لهبهرئهمه بۆ ئیمهمانان که له خهڵکی هههرمهین، بۆ ئهوهی داواکهمان بیته دی، چاکتر وایه چند جار بۆ مهبهستی حاسلبوونی مهتلهبمان نوێزی حاجه و دوعاکهی دووباره بکهینهوه؛ چونکه بۆ دۆستانی خوا و پیاوچاکان دوعا زوو بهزوو قبوول دهبی، بهلام بۆ ئیمهمانان وهها نییه.

فهرموودهی پیغەمبەر (د.خ) (ان الله يحب الملحين في الدعاء) واته: بهراستی خوای گهوره ئهو کهسانهی خوش دهوی که له دوعادا زۆر دهپارینهوه و له سهری دهپۆن و وازی لێ ناهینن. نابێ گومانی ئهوه بکهین که پارانهوهی زۆر نزای فره نهنجامی خراب دهبی؛ ئەم جوړه گومانه ههلهیه، چونکه دوعاو پارانهوه، که شههعی بیت و بۆ شتی نارپهوا نهبی، چهندین سوودی ههیه. یهکه: پارانهوه له خوا واتای ئهوهیه: ئهو کهسه که دهپارینهوه باوهری به خودای خۆی زۆر زۆر بههیزه و دان به گهوهی و بی ئیحتیاجی خوادا دهنی. دووهم: باوهری بهوه ههیه که خوای گهوره دهتوانی ههموو کاری جیبهجی بکا. سینیهم: ئەگەر دوعاکه به ئاشکرا بی دهبیته هۆی بلأوبوونهوهی باوهر به خودای گهروه گهپانهوهی ئادهمیزاد بۆ لای خوا.

(۱) گۆخل: سهیرهشتیکهری مهزمه.

پنویسته بزنان. هر بندهیهك له بندهكانی خوا رینگایهکی تایبتهی هیهه بۆ بهرزوهبوونی کردهوی خیزی بۆ ئاسمان و، هر لهو رینگایهشوهه پزق و پوزی بۆ دیتته خوارهوه، هر لهو رینگهوه سهركهوتنی پۆحیی هیهه بۆ مهقامی خۆی، جا هر کاتی بهنده له سهر ناوهینانی خواو ئیتاعت کردن و له سهر خیزوچاکه و بهخشین دهوامی کرد، بهنیازی لادانی بهلا نهو رینگهیه پر دهبی لهم شته باشانهو رینگهی هاتنه خوارهوه دهگرن لهو بهلاو سزاو ئازارانه که دهیانهوی بیته خوارهوه، سهدهقه و خیزو دوعاکه دهیانهوی سهركهون و، لهویدا له یهکتر دهن و هر دوولایان ماتل دهن، بۆیه له هه دیسی شهرفدا هیه: الدعاء والبلاء یقتتلان الی یوم القیامة. زانایان وهما ئەم هه دیسیان مهعنا لی داوهتهوه که دوعا دهرد و بهلا دهگێریتتهوه، مه بهس ئهوهیه که له سهر فهرمانی خوی گهوره ئەم دوعاو پارانهوهو خیزو چاکهیه دهبنه پهردهی رینگو نایه لن بنیادهمه که تووشی بهلاو ئازار بی. دوعاو نزاو پارانهوه له قاپیی خوی گهوره گهلیک قازانجی هیه، دوعا دهبیته هۆی ئهوه خوی گهوره رقی له نینسان هه لئه ستی؛ رپوایهت کراوه «من لمیسأل الله یغضب علیه» ههروهها رپوایهت کراوه: «الدعاء عبادة» له رپوایهتیکی تر دا «الدعاء مخ العبادة» بهلکو دوعا گهورهترین خواپه رستییه، چونکه کرۆکی دوعا بریتییه له دهر برینی داموویی ئاده میزاد له بهر باری خواداو، شتی خوی گهوره بۆی نهکا و بۆی نه په خسینی جیبه جی نابیته. دوعا بریتییه له وهی که نهو مروقه سهر کهش نابی به هیزو توانای خوی و، هر دهستکهوت و به رهه میکی بۆ هه لئسوورپی، هه مووی له خواوهی دهزانی و، دهیباته وه سهر میهره بان و بهزهیی فراوانی نهو. له دوعا کردندا نهوه دهر ده کهوی که نهو مروقهی به راستی به پاریتتهوه که سی تر به شایانی نهوه نازانی داوی دلخوازی دلی خوی لی بکاو لئی به پاریتتهوه، خوی به خشندهو میهره بان و بی نیاز نه بی.

رپوایهت کراوه: یه کیک هات بۆ لای هه زهت (د.خ) و عه رزی کرد: نهی پیغه مبه ری خوا نامۆزگارییه کم بکه، فهر مووی: «أوصیک بالدعاء» واته: نامۆزگاریت ده کم به وهی که له خوی گهوره داوی دلخوازی خۆت بکهی؛ مهعنا ی ئەم نامۆزگارییه زۆر ورده؛ مهعنا ی ئه وهیه: تۆ که خوی پهروه ردار دروستی کردووی چاو و دهست و گوئی پی داوی، هیزی تیکۆشان و کار کردنی پی به خشیوی، له سهرت پینویسته خۆت نه وه ندهی که توانات هیه تی بکۆشی و هر له خوا به پاریتتهوه که هۆی جیبه جی بوونی نهجامی تیکۆشینه کهت بۆ جیبه جی بکا و، کۆسپ له رینگهت لادا و، دلت پووناک بکاته وه بۆ نه وهی که رینگهی راست هه له نه کهی، ئیتر ئەم هه دیسه په روزه مهعنا ی ئه وه نییه که مروقه به ته مه لی دابنیشی

و تینه‌کۆشی و تهنیا پال بداتوه سه‌ر دوعا؛ چونکه ئەمه خیلانی یاسای خوای گه‌وره‌یه له‌م جیهانه‌دا؛ یاسای خوا تیکۆشین و تالی نۆشین، هه‌تا ئینسان بگاته خۆشی و ئاسایشی هه‌ردوو دنیا. هه‌ندێ له‌ نه‌زانه‌کان ده‌لێن: پزق و پۆزی به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا له‌ کاتی خۆیدا بپاوتوه‌و، به‌هیچ جۆری ناگۆڕی، نیت‌ر دوعا‌کردن و پارانه‌وه له‌ خوا ده‌بی سوودی چ بی؟ ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌م جۆره‌ قسه‌یه‌ ده‌که‌ن، نه‌فام و تی نه‌گه‌یشتوون و قسه‌که‌یان هه‌له‌یه به‌ چه‌ند به‌لگه‌:

یه‌که‌م: پێغه‌مبه‌ری خوا (د.خ) له‌ هه‌موو که‌س زاناتره به‌م مه‌سه‌له‌یه، نه‌گه‌ر ئه‌و بیزانیایه دوعا‌کردن و پارانه‌وه بی سووده هه‌رگیز نه‌م‌ری نه‌ده‌کرد به‌ ئیمه که دوعا بکه‌ین، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بیزانیایه خێرو سه‌ده‌قه‌کردن بی سووده، فه‌رمانی نه‌ده‌دا به‌ خێرو سه‌ده‌قه‌کردن، مادام نه‌م‌ری کردووه به‌ دوعا‌کردن و خێرو سه‌ده‌قه‌کردن ئه‌وه مه‌عنا‌ی وایه ئه‌مانه سوودیان هه‌یه بو‌ دین و بو‌ دنیا.

دووه‌م: ئه‌و نه‌زانانه‌ی له‌ مه‌عنا‌ی قه‌زاو‌قه‌ده‌ر حاالی نه‌بوون و، وا ده‌زانن که قه‌زا مه‌عنا‌ی ئه‌ویه خوا له‌ وه‌ختی خۆیدا به‌بی قه‌یدوشه‌رت بپیری داوه فلان که‌س پزق و پۆزی زۆر بی و، فلان که‌س پزق و پۆزی که‌م بی، نه‌یان‌زانیه که دوعا‌کردن و خێرو سه‌ده‌قه‌کردنیش له‌ جو‌مله‌ی قه‌زاو‌قه‌ده‌ره، واته: خوای گه‌وره عیلمی رابووردووه به‌وه‌ی که فلان به‌نده‌ی له‌ فلان سه‌عاتدا دوعا ده‌کا و له‌ خوای گه‌وره ده‌پا‌رتیه‌وه بو‌ پزق و پۆزی و، ئه‌و دوعا‌یشه له‌ باره‌گای خۆیدا مه‌قبوول ده‌بی، هه‌روه‌ها له‌ عیلمیدا رابووردووه که فلان که‌س له‌ فلان پۆژدا ئه‌و سه‌ده‌قه‌یه ده‌کا و، ئه‌و سه‌ده‌قه‌یه له‌ باره‌گای خۆیدا قبوول ده‌بی و ده‌بیته هۆی زۆری پزق یا لا‌بردن و دوور‌خستنه‌وه‌ی ده‌ردو ئازارو مه‌ینه‌ت له‌و که‌سه. هه‌روه‌کو له‌ عیلمی خوا رابووردووه که فلان نه‌خۆش زوو به‌زوو ده‌که‌وێته هاتوچۆی نه‌خۆشخانه و ده‌رمان و ده‌رگه‌ری و ده‌بیته هۆی چاکبوونه‌وه‌ی.

په‌یوه‌ت کراوه: له‌ چه‌زه‌تی عانیسه (ر.خ) که چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی "لا یغنی حذر من قدر" و تهما‌مه عند الحاکم: "والدعاء ینفع مما نزل و مما لم ینزل، ان البلاء لینزل فیتلقاه الدعاء فتیعالجان الی یوم القیامة" واته: خۆپاراستن له‌ شتی که خوا بپیری دابی و، شته‌که‌ی به‌ قه‌یدو شه‌رتیکه‌وه نه‌به‌ستبی، پتویسته ده‌بی هه‌ر بی، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا دوعاو سکالاو پارانه‌وه سوودی هه‌یه و قازانج ده‌گه‌یه‌نی بو‌ پاراستن له‌و به‌لایه که

هاتووه ته خواره وو، له وهیش که هیتشتا نه هاتووه ته خواره وو، له و به لایانه که خودا به ستوونی به قهیدو شهرته وو، بریاری داوه به دو عاو پارانه وه ده فعیان بکات یاخو سوکیان بکا.

من ده لیم: پوخته ی مه سه له خوی گه وره په روره دگاری جیهانه: ماف و ده سه لاتی ته واری به سر هه موو مومکینیک له مومکینه کاندایه هیه؛ جا هه رچی پروده دا له به لاو نازارو مهینه ت کردونی به دوو به شه وه؛ بو به شیکیان بریاری داوه که هیچ شتی به رهنگاری پی نه کری و به شیوه یه کی پیویست ده بی بته جی، له م به شه دا لا یغنی حذر من قدر... له به شه که ی تریاندا، بریاری داوه که به پارانه وو به خیرو سه ده قه چاری بکا، بو نم به شه دو عاو خیرو سه ده قه به سووده، له عورف و نه ریتی زانایانی نیسلامدا به شی یه که م "قضا" ی "مبرم" هو، به شی دووم "قضا" ی "معلق" ه جا له بهر نه وه ی نم جیهانه جیهانی نه سبابه نه مرمان پی کراوه که به هوی نه سبابی خیره وه تی بکوشین بو په یادکردنی خیرو پاداش و، به هوی نه سبابی خو پاراستنه وه تی بکوشین بو چاره کردن و به رگری له مهینه ت و نازار، پیویسته نیمه به ریره وی نه سبابا بروین، نه گه رچی ناشزاین نم مهینه ته (مبرم) یا (معلق). پیویسته هه رچی هوی سووده رگرتن بی، یا هوی چارکردن و لادانی زیان بی جیبه جی بکه ین.

سییم به لگه له سر هه له یی نه و که سانه دهوامی تیکوشینی ناده میزاده بو دهرمانکردنی نه خویش و بریندارو، پاره سه رفکردن بو پاریزگاری ته ندروستی، یا پاره سه رفکردن له دروستکردنی کوشک و دامه زانندن و بووژاندنه وه ی کشتوکال و، ریکخستنی سوپای چه کدار بو پاراستنی ولات و، جیهادکردن له پیناوی به رزکردنه وو سه رخستنی وتی (حق) و غیری نه مانه ش له و شتانه ی که په یوه ندیبان به نه سبابه وه هیه. بو نموونه: ناچیتته عه قله وه یه کیک به تو بلئ: بوچی دهرمانی نه و برینداره، یا ته داوی نه و نه خو شه ده که ی؟ خو نه گه ر موقه دهر بووی بمینی نه و دهرمانیش به کار نه هینی هه ر ده مینی، چونکه نیمه نه وه نده ده زانین نه مرمان پی کراوه که په ریه ویی نه سباب بکه ین، له وانه یه له عیلمی خوادا رابووردنی که چاکبوونه وه ی نم نه خو شه به و دهرمانه بی. وتاره که ی من ته واو بو.

رپوایه ت کراوه: "ما من مسلم يدعو دعوة لیس فیها اثم ولا قطیعة رحم الا اعطاه الله احدی ثلاث خصال: اما ان یقبل دعوته واما ان یدخرها له فی الآخرة او یصرف عنه سوء مثلها، قالوا اذا نکثر قال: الله اکبر."

واته هر موسلمانى دوعايه بكا و، دوعاكي گوناھى تيدا نهى و، برينى رپشتهى رھم و خزمايه تى تيدا نهى، خواى گوره يهكى له م سى شتهى بو جييه جى دهكا: يا دوعاكي قبول دهكا، يا خيرى نهو دوعايهى بو هلدگرى بو پاشه رۆژى، يا دهكا بههوى پاراستنى له مهينهت و نازارو خراپه يهك كه له پايهى نهو شتانه دا بى كه كابرا داواى دهكا، وه يا بههوى پيرۆزى نهو دوعاو خيرو سه دهقه يه به لاو نازار كه له سهر دلى گيرۆدهكه ناسان دهبيت و پتى دمگاته پايهى (رهضا بهقهضا). بيگومان نه م پايه يه له پايهى قبول بوونى دوعاكي بهررترو، بو دنياو قيامت به سووتره.

نابى بلىين نه م (صلاة الحاجة) يه هر بو صالحه كان دهى، بهلكو حهزرتى پيغه مبه ر (د.خ) كه له گه ل موسلماناندا به بهزه يى و ميهره بانه، نه م نويزه ي بو هه مو موسلمانان داناوه.

نيه تى (صلاة الحاجة) نه وه يه كه به عه ره بى بلى: "نويت ان اصلي سنة صلاة الحاجة ركعتين لله تعالى الله اكبر". يا به كوردى بلى! نييه تم هه يه دوو ركات نويزى داماو و ئيحتياجى ده كم بو خواى گوره «الله اكبر» له ركاتى يه كه مدا له پاش سوورتهى فاتيحه سوورتهى (كافرون)، له ركاتى دوو مدا له پاش سوورتهى فاتيحه سوورتهى ئيخلاص بخوينى و، له پاش نه وهى كه سه لامى دا يه وه روو له قيبله له سهر هه يته تى كاتى ته حيات دابنيشى و، نه م ستايش و درووده بخوينى و، له پاش نه مانه هه مو داواى مبه سته كه ي بكات، نه م ش ستايش و درووده كه يه:

(الحمد لله على حلمه بعد علمه، وعلى عفوه بعد قدرته. الحمد لله رب العالمين حمدا يوافى نعمه ويكافى مزيده، يا ربنا! لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك وعظيم سلطانك، اللهم لا أحصي ثناء عليك انت كما أثنيت على نفسك، فلك الحمد حتى ترضى ولك الشكر إذا رضيت، الحمد لله بجميع محامده كلها، ما علمت منها وما لم أعلم.

الحمد لله الذي تواضع كل شيء لعظمته، والحمد لله الذي ذل كل شيء لعزته، والحمد لله الذي خضع كل شيء لمملكه، والحمد لله الذي استسلم شئ لقدرته، الحمد لله الذي لا ينسى ذكره، الحمد لله الذي لا يخيب من رجا، الحمد لله الذي لا يكل من توكل عليه الى غيره، الحمد لله الذي هو ثقتنا حيث تنقطع عنا الحيل، الحمد لله الذي هو رجاؤنا حين يسوء ظننا باعمالنا، الحمد لله الذي يكشف ضرنا عند كربنا، والحمد لله الذي يجزى بالاحسان احسانا، والحمد لله الذي يجزى بالصبر نجا، الحمد لله الذي لا اشرك به

شيئا... أشهد ان لا اله الا الله. الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا، ولم يكن له شريك في الملك، ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا... الله اكبر واعز مما نخاف ونحذر.

اللهم لك الحمد في بلائك وصنيعك الى خلقك، ولك الحمد في بلائك وصنيعك الى اهل بيوتنا، ولك الحمد في بلائك وصنيعك الى انفسنا خاصة، ولك الحمد بما هديتنا ولك الحمد بما سترتنا، ولك الحمد بالقرآن، ولك الحمد بالاهل والمال والولد، ولك الحمد بالمعافاة، ولك الحمد حمدا كثيرا خالدا مع خلودك، والحمد حمدا لا أجر لقائله الا رضاك. اللهم اني أحمدك واشكرك، واثنى عليك حمدا وشكرا وثناء يملأ كل منها الاكوان كله على ما ابقيتني حيا صحيحا سالما، وعلى ما اوليتني من النعم التي لا أحصيها ولا استحقها الا فضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني من النقم التي استحقها، صرفتها عني بفضلك وكرمك.

سبحان ذي الملك والملكوت، سبحان ذي العزة والجبروت، سبحان الحي الذي لا ينام ولا يموت، سبحان قدوس، ربنا ورب الملائكة والروح، سبحان الذي في السماء عرشه، سبحان الذي في الارض حكمه، سبحان الذي في القبور قضاؤه، سبحان الذي في البحر سبيله، سبحان الذي في النار سلطانه، سبحان الذي في الجنة رحمته، سبحان الذي في القيامة عدله، سبحان الذي رفع السماء، سبحان الذي بسط الارض، سبحان الذي لا ملجأ ولا منجى منه الا اليه... سبحان الله عما يصفون، سبحان الله عما يشركون، سبحان من لا يعرف قدره غيره، ولا يبلغ الوصفون وصفه، سبحان المقدر لما يشاء بقدرته، سبحان الفعال لما يريد بعزته، سبحان من يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته، سبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون...

اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد، كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم وترحم على محمد وعلى آل محمد كما ترحمت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد، اللهم وتحزن على محمد وعلى آل محمد، كما تحننت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد... اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد عدد علماتك في معلوماتك.. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد واصحابه عدد خلقك ورضى نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك. اللهم يارب محمد وآل محمد صل على محمد وعلى آل محمد، واجز محمدا ما هو اهله، اللهم صل على محمد كما هو اهله، اللهم صل على سيدنا محمد كما هو اهله، اللهم صل على سيدنا محمد كما تحب

وترضى له. اللهم صل على روح سيدنا محمد في الارواح، اللهم صل على جسد سيدنا محمد في الاجساد، اللهم صل على قبر سيدنا محمد في القبور وعلى آله وصحبه وسلم تسليما كثيرا. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد وعلى آل واصحاب سيدنا محمد كما يليق بكمالك وجلالك وجمالك ووجودك ونوالك، كما يليق بكمالهم، وكما يليق بهم، اللهم صل على سيدنا محمد الحبيب الشفيق الرفيع القدر العظيم الجاه وعلى آله وصحبه وسلم تسليما. اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد صلاة اهل السموات واهل الارضين عليه، وأجر يارب لطفك الخفي في امري. اللهم صل على محمد طب القلوب ودوائها وعافية الاجساد وشفائها ونور الابصار وضياؤها وعلى آله وصحبه وسلم تسليما. اللهم صل على سيدنا محمد على قدر حبك فيه. اللهم صل على سيدنا محمد على قدر عنايتك به. اللهم صل على سيدنا محمد حق قدره ومقداره. اللهم صل على سيدنا محمد السابق للخلق نوره والرحمة للعالمين ظهوره عدد من مضى من خلقك ومن بقي ومن سعد فيهم ومن شقي، صلاة تستغرق العد وتحيط بالحد، صلاة لا غاية لها ولا منتهى ولا انقضاء، صلاة دائمة بدوامك وعلى آله وصحبه وسلم تسليما مثل ذلك. اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد عبدك ورسولك النبي الامي وعلى آل سيدنا محمد وازواجه امهات المؤمنين وذريته وأهل بيته وخدمه وخلفائه وصحبه كما صليت وسلمت وباركت على سيدنا ابراهيم وعلى آل سيدنا ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد، وكما يليق بعظيم شأنه وشرفه وكمالهم ورضاك عنه، وكما تحب وترضى له ابدا دائما، عدد معلوماتك ورضى نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك أفضل صلاة وسلام وباركها واكلها واتمها كلما ذكرك الذاكرون وغفل عن ذكرك وذكره الغافلون وعلى جميع الانبياء والمرسلين وعلى آلهم واصحابهم والتابعين وعلى اهل طاعتك اجمعين من اهل السموات والارضين، وعلى جبرائيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل، وعلى الكرام الكاتبين وعلينا معهم برحمتك يا ارحم الراحمين. اللهم صل على سيدنا محمد كما تحب وترضى له. اللهم صل على محمد وعلى آله وصحبه وسلم عدد ما كان وعدد ما يكون وعدد ماهو كائن في علمك أو قد كان. اللهم صل على سيدنا محمد صلاة تكون لك رضاء ولحقه اداء ولحوائجي قضاء. لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله رب العرش العظيم، والحمد لله رب العالمين، أسألك موجبات رحمتك وعزائم مغفرتك والعصمة من كل ذنب والسلامة من كل اثم لا تدع لي ذنبا الا غفرتة، ولا هما الا فرجتة ولا حاجة هي لك رضاء الا قضيتها يا ارحم الراحمين، يا أول الاولين ويا آخر الآخرين ويا ذا القوة المتين يا راحم المساكين يا ارحم الراحمين (ثلاثا).

يا من يملك حوائج السائلين، ويعلم ضمائر الصامتين، وان لك في مسألتني. سمعا
حاضرا وجوابا عتيدا، وان لك من كل صامت علما ناطقا محيطا، مواعيدك صادقة
وأيدائك فائضة، ورحمتك واسعة، ونعمتك سابعة، انظر الي بنظر الرحمة يا كريم يا ذا
الجلال والاکرام، وتقبل دعواتي وهي أن تحفظ ايماني في حياتي وعند وفاتي وتطول
عمري وتحسن عملي، وتوسع رزقي، وتقضي ديوني وتخلصني وترزقني الاخلاص
لوجهك الكريم في جميع أحوالي وطاعتي وتفعل (كذا وكذا، وتعد مقاصدك)... اللهم اني
أسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبي الرحمة عليه الصلاة والسلام... يا ربنا لك الحمد كما
ينبغي لجلال وجهك ولعظيم سلطانك على ان جعلت لنا هذه الوسيلة العظيمة لهدايتنا
والشفاعة لنا في قضاء حوائجنا.

ثم يتوجه الى حضرة الرسول صلى الله عليه وسلم، ويقول: يا نبي الرحمة! صلى الله
تعالى عليك وسلم، اني اتوجه بك الى ربي في حوائجي التي اعرضها عليك، وانت شرعت
لنا هذه الصلاة فجزاك الله عنا افضل ما جازى نبيا عن قومه. ورسولا عن امته. وانت
بشرتنا بان كلا ميسر لما خلق له، وان الله تعالى يسرني لهذه الصلاة، صلى الله عليك
وسلم، وانت قلت: اذا سألتم الله فاعظموا رغبتكم، فان الله لا يعظم عليه. آمنا بذلك وصدقناك
يا رسول الله، وانني اتوجه بك الى ربي في حوائجي هذه، ومن اعظمها ان يسدني الله
بالايمان ويحفظه علي في حياتي وعند وفاتي، ومن اعظمها ان يسهل امري (كذا، كذا).

ثم يقول: ان تقضى لي حاجتي يا رسول الله، صلى الله عليك وسلم، اللهم شفعه في
بجاهه أمين يا ارحم الراحمين (ثلاثا). واته: خوا تكاو شفاعتي پیغه مبه (د۰خ) بو
ئیمه قبول بفهرموو نهی له هه موو به زه بیدارئ به به زه بیتر.

جه لاله دینی سیوتی، رهمه تی خوا ی لی بی، روایه تی کردووه: که سیک
نیحتیاجیه کی بیی لای فه رماندارئ یا که سیک تر له پاش (صلاه الحاجه) و دوعا کانی
ثم دوعایه بخوینئ: اللهم انک انت العزيز الكبير، وانا عبدک الضعیف الذلیل، لا حول ولا
قوة الا بك.. اللهم سخر لي فلانا (ويذكر اسمه) وجنوده، واتباعه، واشياعه كما سخرت
فرعون وجنوده واتباعه واشياعه لموسى عليه الصلاة والسلام، لين لي قلوبهم كما لينت
الحديد لداود عليه السلام، فانهم لا ينطقون الا باذنك، نواصیهم في قبضتك، قلوبهم
بيدك، جل ثناء وجهك الكريم يا ارحم الراحمين... والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

نامه‌ی پارذیمه

دوا نامه‌ی باسی نویژه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وبعد السلام والدعاء للاخوان بالحفظ من تعييبنا والملام.

براکان! ههشتا نامه‌ی ناسانی نزیک به مافی خه‌لکی هه‌په‌م به زمانه فارسییه‌کی تیکه‌ل به کوردی نووسی بۆ خزمه‌تی دهسته مه‌لاکانی ديهاته‌کان به هیوای نه‌وه‌ی که نه‌و مه‌لایانه به‌و نامه‌نه‌کی ته‌می بکه‌ن و فیتری ئاینیان بکه‌ن؛ چونکه زوربه‌ی مه‌لاکان خویان کتیبیان نییه، که‌چی واتی گه‌یشتم که گومانیان وایه نه‌گه‌ر به‌و نامه‌نه ئاموژگاری موسلمانان بکه‌ن ده‌بیته بی‌قه‌دری بویان، گومان ده‌که‌ن که نه‌و جوړه نووسراوانه بۆ مندالان مونسبه‌و، بۆ وه‌عز و ئیرشاد پیکردنی زانایانی ئاینی ناشین. وای ئه‌م نامه‌شم نووسی به‌ئومیدی نه‌وه‌ی که نه‌که‌ونه شوین خه‌یالات و له‌به‌ر په‌زای خرای گه‌وره ئاموژگاری موسلمانانی پی‌بکه‌ن، خو‌ته‌گه‌ر له‌م نامه‌یه‌ش نه‌پرسن نه‌و ده‌رده‌که‌وئ که له‌به‌ر عارو عیب له‌نامه‌کانی تریشیان نه‌پرسیوه.

له‌م نامه‌دا زۆر ته‌ماشای عیباره‌تی ناسان ده‌که‌م، له‌وانه که ته‌بیعه‌تی هه‌موو که‌س وه‌ریان بگری و فریایان نه‌دا. هه‌روه‌ها به‌هوی ئه‌م نامه‌یه‌وه راستیم بۆ بمرمه‌که‌وئ: ناخۆ مه‌یلتان هه‌یه به‌م نامه‌نه ئاموژگاری بکه‌ن؟ جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نویژه‌گه‌وره‌ترین ئیتاعه‌تی به‌ده‌نییه ئه‌م نامه‌یشم هه‌ر له‌بابه‌تی نویژه‌وه بۆ نووسین، تا له‌گه‌ل نه‌و نۆ نامه‌یه‌دا که له‌مه‌پیش له‌باسی نویژه‌ا نووسیومن ببنه ده‌نامه‌ی ته‌واو.

براکان! نه‌بوومه‌دی‌نی مه‌غریبی (ر.خ) ده‌گێرته‌وه که به‌راستی له‌نویژی موسلماندا ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی ده‌نووسری که دلی ئاگای لی‌بی، جا له‌سه‌ر ئه‌م بناغه‌یه زاناکانی ناین فه‌رموویانه: نویژه‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی ئاده‌میزاده، واته: هه‌روه‌کو چۆن مروّف تیکه‌له له‌ئهن‌دامی په‌نه‌ان و نه‌ندامی ئاشکراو، مروّف نابیته مروّفی ته‌واو ئیلا به‌سه‌لامه‌تی ناو و

دوره‌وی، هه‌روه‌ها نوێژیش تیكه‌ئه‌ له (ئه‌رگجان) و (ئه‌بعاز) و (هه‌یئات)، هه‌روه‌ه‌ ئه‌ندامه‌كانی له‌شی ئینسان فه‌رقیان هه‌یه‌، ئه‌م رۆكن و هه‌یئت و به‌عه‌زش فه‌رقیان هه‌یه‌، هه‌روه‌ك ئینسان به‌ له‌ناوچوونی هه‌ندئێ ئه‌ندامی له‌شی ده‌فه‌وتئێ، وه‌ك د‌ل و، ده‌ماغ و، به‌ه‌وی له‌ كیسه‌چوونی هه‌ندیكی تری نافه‌وتئێ، به‌لام تووشی كه‌موكۆپێ ده‌بئێ و لانه‌واز ده‌بئێ، وه‌ك زمان، گوێ، چاو، ده‌ست، پئێ، هه‌روه‌ها نوێژیش نه‌گه‌ر قنووئی به‌یانیان، یا ته‌حیاتی یه‌كه‌م نه‌بئێ نوێژه‌كه‌ به‌تال نابێته‌وه‌، به‌لكو كه‌موكۆپیی تئیدا په‌یدا ده‌بئێ.

ترس و له‌ خوا شه‌رمكردن له‌ كاتی نوێژكردندا هه‌ندئێ له‌ زانایانی ئاین به‌ واجبیان داناه‌وه‌، به‌ وینه‌ی گیانی ئاده‌میزادیان داوه‌ته‌ قه‌لم، واته‌: هه‌روه‌ك ئینسان به‌ بئێ گیان به‌ مردوو ده‌ژمێردئێ نوێژئێ بئێ خوشووعیش به‌ به‌تال و بئێ گیان ده‌ژمێردئێ. شۆه‌وی ئه‌و نوێژكه‌ره‌ كه‌ گوێ به‌ رۆكنه‌كانی نوێژ نه‌داو له‌ نوێژا ترس و خشووعی نه‌بئێ، یا گوێ به‌ قنوو و ته‌حیاتی یه‌كه‌م نه‌دا، وه‌كو بازرگانیکه‌ پادشایه‌كی خاوه‌ن شكۆ شه‌وكه‌ت ئه‌مری پئێ بكا، غولامیکي وریاو زیره‌ك و هونه‌رمه‌ندی بۆ بکړئ كه‌ بۆ حوزووری پاشا به‌كاربئێ، ئه‌ویش بپروا غولامیکي شهل و كوێر و شئیت بئینی بۆی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا داوی خه‌لات و به‌خشیش له‌ پاشا بكا، جا هه‌روه‌كو ئه‌م وه‌زعه‌ به‌عه‌قلدا ناچئێ هه‌روه‌ها نوێژكه‌رئێ كه‌ خوا داوی نوێژئێ راست و په‌وانی لئێ ده‌كاو، ئه‌ویش نوێژئێ نادروست و بئێ ترس و خوشووعی بۆ بكا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا داوی پایه‌ی به‌رز له‌ خوا بكا، ئه‌مه‌یش به‌عه‌قلدا ناچئێ.

پێویسته‌ بزائن نوێژی كه‌موكۆرتی دار پووناکی به‌دئێ ئینسان نادا، كه‌ دئێ پووناك نه‌كرده‌وه‌ نابێته‌ ه‌وی دووریی له‌ فه‌رمانی فاحشه‌ (نالهب‌ار) و تاوان، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌بێته‌ ه‌وی دووریی له‌ خ‌وای گه‌وره‌، وه‌كو چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووئیه‌تی: "من لم تنهه‌ صلاته‌ عن الفشحاء والمنکر لم یزد من الله الا بعدا" واته‌: كه‌سئێ نوێژه‌كانی رێگای خراپه‌ی لئێ نه‌گرن و مه‌نعی کاری ناشیرین و ناشه‌رعیی لئێ نه‌كهن، هه‌ر له‌ خ‌وای گه‌وره‌ دوور ده‌كه‌وێته‌وه‌.

له‌ چه‌زه‌تی عومه‌روه‌ ده‌گێرینه‌وه‌ (ر.خ) وتووئیه‌: "رأی رسول الله (ص) رجلا صلی فاخف صلاته‌، قال: اترون هذا؟ لو مات علی ملة غیر محمد" واته‌: پێغه‌مب‌ه‌ر (د.خ) زه‌لامیکي دی نوێژئێ ده‌كرد، به‌لام به‌ بئێ موبالاتی نوێژه‌كه‌ی ده‌كرد، واته‌: گوئێ نه‌ده‌دایه‌ نادابی نوێژه‌كه‌ی، جا چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووئێ: ئاگاتان له‌م زه‌لامه‌ بوو؟ ئه‌مه‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌م حاله‌ بمه‌رئێ، نوێژه‌كانی ئاوها بكا كه‌ چاومان پئێ كه‌وت، له‌سه‌ر میله‌تی

غەيرى (محمد) - (د.خ) دەمرى. جا تەماشاکەن لەم فەرموودەداو لەم تەعبیرەدا ھەندى ھەرپەشە ھەبە، مادام حەزرت (د.خ) باسى ئاينى دەکا زاھیر وابوو بفەرمووى: "مات على غير ملّة محمد" بەلام واى نەفەر موو، بەلکو فەرمووى: "مات على ملّة غير محمد" لەبەرئەوھە کہ پىغەمبەرەکان لە مەعنادا وەکو پىغەمبەرى ئىمەن و، لە ئىعتىبارا ھەموویان وەکو یەکن، جا نەجامى فەرموودەکەى حەزرت دەبیتە ئەوھ: "مات على ملّة غير الانبياء" واتە: ئەو کەسە کہ بەم جۆرە نوێژ دەکات بە خاوەن ئاين نانسرى و، کاتى کہ مرد هیچ ئاينىكى نىبە، نە ئاينى محمد و، نە ئاينى پىغەمبەرانى پيشوو، کەوابى لەسەر ئاينى کافرەکان دەمرى.

جا ئەگەر یەكێك تۆزى باوهرى ھەبى ئەم جۆرە ھەرپەشە بەسە؛ کەوابى ئەى براکان! نیشانەى ئەھلى سەعادەت و بەختەوهران ئەوھە نوێژکەر کاتى نوێژ دەکا زۆر بە ھەست و ژیری چاودیرى مەرج و پوکن و ئادابى دیارى و پەنھانى نوێژمەکەى بکا و، ئاگای لە ھەموو لەفزیكى نوێژمەکەى و مەعناکەى ھەبى و، بەدل وابزانى کہ لە بەردەمى خۆى گەرھەدا راوستانوھو لى دەپارێتەوھ، کەواتە پىویستە لە پاککردنەوھى دل و دەروونى غافل نەبى، چونکە ھەر دلە کہ بەر نەزەرى خۆى گەرھە دەکەوى و جىگای پرتەوى نوورو تەجەللای خۆیە.

براکان! بزائن ئەو پاکىبەى لە موسلمان داوا دەکرى چوار جۆرە، یەكەم پاکىبەى لەش و پۆشاک و شوینى نوێژ، ئەم جۆرە پاکىبەى بۆ ھەموو نوێژکەرەنە، دوھم پاکىبەى ئەندامەکانى لەشەتەى لە چلکى تاوانبارى، واتە: زمانى، گۆنچەکەى، دەستى، پىنى، عەورەتى لە کردەوھى ناشرەى دوور بن، ئەمە تەنیا دیندارە تايبەتیبەکان (خواص) پىیان دەکرى. سىبەم پاکىبەى نەفسە لە ھەموو جۆرە خۆبىبەکى ناشیرین و ناپەسەند، وەکو بەخىلى و کینە و خۆپەرستى و خۆ بە گەرھە زانین و خۆوھ پىسەکانى تری نەفس، ئەم جۆرە پاکىبەى بۆ پىرەوانى رىگەى حەقیقەتە، کہ ھەمیشە شەرم لە خۆى عالەم دەکەن. چوارەم: پاکىبەى نەفس و رۆحە لە پەيوەندى بەغەبرى خۆى گەرھەوھ، ئەمەش پایەى "صدیق"انە.

جا تەماشاکەن کہ داپۆشینى عەورەت مەرجى دروست بوونى نوێژە و، ھۆى داپۆشینى عەیب و عەورەتى زاھیرى لەشە کہ لە پىش چاوى خەلکدا ئەگەر دەرکەوئیت چ ئابرووچوونیکە بۆ ئینسان. ھەرھەما دەرکەوتنى رسواى لە رۆژى قیامەتدا لە بەردەمى خۆى گەرھەدا گەلنى گرانتر و نابارترە بۆ ئادەمیزاد و، دەرکەوتنى ناشیرنى و چلکى

خووی ناپه‌سه‌ندی دهروونی ئینسان وهك به‌خیلی و كینه و خودپه‌رستی له دنیا‌دا له حوزووری خوادا و له قیامه‌تدا له به‌رچاوی عالهمدا و له حوزووری خوای گه‌وره‌شدا گه‌لی له هه‌موو عه‌یی عه‌یبترو ناشیرینتره و زۆرتتر هۆی ئابرووچوونه، بیگومان ئەم عه‌یبه‌و ئەم ناپه‌سه‌ندیی خوورپه‌وشته و ئەم چلکی گونا‌ه‌باری و سیفه‌ته ناشیرینانه له ئینسان دوورناکه‌ونه‌وه به‌ ته‌ویه‌و په‌شیمانیه‌کی بیگه‌رد نه‌بی، له‌گه‌ل دهرپیرینی شهرمه‌زاری له پووی حوزووری خوا و سکا‌لا له باره‌گای بالا‌دا، که‌وابی کرده‌ی شایسته‌ی ئاده‌میزادی ئازاد نه‌ویه که له سه‌ره‌تای نوێزه‌وه باش له حوزووری خوادا پاره‌وستی و، هه‌روهک له چوار پوکنه‌ی جیهاندا هه‌ر (کعبه‌ الله)ی کردووه به‌ قبیله، هه‌ر به‌و جوړه له ناو هه‌موو دلخوازینکی دنیا‌شدا هه‌ر زاتی خودای گه‌وره بکا به‌ قبیله‌ی دل و، به‌دل و به‌ ساغی پوو له خوای گه‌وره بکا، له کاتیکدا نییه‌تی نوێژی وهختی هیناوتی "الله اکبر" له هه‌موو بتینکی هه‌واو نه‌فس خۆی لادا و، خۆی به‌هاوێته ژێر ئالای گه‌وره‌یی زاتی خوا و، به‌هیزی خوا به‌یهک زانین هه‌موو شه‌ریک بو خوا دانانیک و هه‌موو خوویه‌کی به‌دی نه‌فس بشکینێ و، به‌ وتنی رسته‌ی "اعوذ بالله من الشيطان الرجيم" به‌ قه‌لای پارێزگاریی خوا له هه‌موو ناشووب و فیتنه و فیلتیکی ئەهریمن و ده‌سته‌کانی له بنیاده‌م و له جنی خۆی په‌نا ب‌دا، که (بسم الله الرحمن الرحيم) هات به‌ده‌میا یارمه‌تی له زاتی تاق و ته‌نیای خوای بی‌ هاوتاو بی‌ باک داوا بکا و، باوه‌ری وه‌هابی که هه‌ر زاتی خودای په‌روه‌ردگار (قیوم) و کاربه‌ده‌ستی هه‌موو کائیناته و، تیشکی میه‌ره‌بانایی ئەو به‌سه‌ر هه‌موو رۆح و شه‌به‌حیکدا په‌خش و بلاو ده‌بێته‌وه و، هه‌موو به‌هیزی خواستی ئەو په‌یدا ده‌بی و پایه‌دار ده‌بی، کاتی که "الحمد لله رب العالمين..." ی خویند باوه‌ری وابی ئەم جیهانه به‌رز و نزمی، هه‌موو خدا دروستی کردووه و، خوا په‌روه‌رده‌ی ده‌کا و، هه‌ر نیعمه‌تی به‌ هه‌ر نیعمه‌ت خۆری بگات هه‌مووی هه‌ر خوا خاوه‌نیه‌تی و، له‌سه‌ر ئەو نیعمه‌تانه سوپاس بو خوا پێویسته، له کاتیکدا وتی: "الرحمن الرحيم، مالك يوم الدين" باوه‌ری وابی که له رۆژی قیامه‌تدا فه‌رمان و دارایی هه‌ر بو خوای میه‌ره‌بانانه و، خوای گه‌وره هیچ شتیکی لی ون نابی، له بیروباوه‌ری په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌ند و کرده‌وه‌ی شیرین و ناشیرین و، حسینی هه‌موو ده‌کا و، هه‌ر ئەو ده‌توانی حوکم به‌سه‌ر خه‌لائیقدا ب‌دا و، هه‌ر ئەو ده‌توانی تاوانی تاوانبار عه‌فوو بکا.

هه‌روه‌ها که گه‌یشته ئایه‌تی "ایک نعبد وإیک نستعین" ئەوه بی‌نیته بیرى خۆی که نه‌بووه و په‌روه‌ردگاری دروستی کردووه و ئەندامی له‌شی ریک خستوه و جوانیی پی به‌خشیوه و، هۆش و بیر و هیزی زانستی پی داوه، بۆیه پێویسته په‌رستن هه‌ر بو ئەو بی و، داوای یارمه‌تی و کۆمه‌ک هه‌ر له‌و بکری.

ئىنجا كە گەيشتە "اهدنا الصراط المستقيم" بە پارانەو ە و سكالاي دىل داواي بكا له خوا كە شارەزاي بكات، بۇ رىگەي راست كە ئاينى پىروزي ئىسلامە، داواي ئەو بكات كە لەسەر ئەو ئاينە دامەزراوى بكا بەجۆرى كە بە ھۆي ئاشووب و مەينەتى دنيا دلى لانەدا لە بەجھيئەت ئادابى ئىسلام و، تەماشاي ئەو بكا كە ئەم رىگا راستە رىگاي ئەو كەسانەيە كە خوداي گەرە بە مېھرەبانىي خۆي نىعمەتى ئيمان و لەسەر راستى دامەزرائى پى داون و، لە رىگاي ئادەمىزادى نابارى عەنادكارانە لاي داون كە غەزەبى لى گرتوون و لاي داون لەو نەفام و نەزانانەي كە گومرا بوون، بەلكو خواي گەرە لە رىزي ئەو ناپىواوانە لايدا بۇ رىزي پىاوپاكان و پەھبەران و فىداكاران و مروڤە پاسالەكان و، لە كانگەي دلەو داواي قبوول ئەم دوعايە لە خواي گەرە بكا و بەدەم بلى آمين".

لە راستىدا نويزى خوا پەرسىنىكە فەرز كراو ە بۇ ئەو ەي مروڤ بىكا بە ھۆي يادى گەرەبى خواي خۆي، دەرپىنى بەندەبى و ملكەچىي خۆي و، دەرختىنى نىزامەندىي خۆي بەو خوايە كە بى نىازە لە جىهان، ھەرەھا بىكا بە ھۆي پروناك كەردنەو ەي دىل و دەررونى خۆي لە تۆزو غوبارى تاوان و خەيالائى پروپوچى نەفس و شەيتان بۇئەو ەي كە چرايەكى خوداناسىنى تىدا ھەلبىگرى كە سوودى ھەبى بۇ ماو ەي ژيان و بۇ پاشەروژى، ئەم ئەنجامەش بەو دەست دەكەوئ كە مروڤ لە كاتى نويزەكەدا بزائى چى دەلى و لەگەل كىدا موناجات دەكا، خۆ ئەگەر مروڤ لە نويزىدا بى ئاگا بى و لە خوا غافل بى ئەو ە دەبى بە ھۆي قسوور و دوروى لە خواي گەرە و، نابىتە ھۆي نىزىكى لە بارەگاي پەرورەدگارەو ە.

رپوايەت كراو ە: لە تەلحەي كورپى عوبەيدوللا، روژى لە باخىكى خۇيدا نويزى دەكرد، لە ناكاو چاوى كەوت بە بازى كەوتووەتە شوينى پەلەو ەرى، دەبەوئ بىگرى، پەلەو ەرەكەش دەبوىست لە ناو لقەدارەكانى ئەو باخەدا خۆي ون بكا و، لە دەستى بازەكە بزگاربى، تەلحە لە نويزەكەيدا ئەمەي ھاتە پىش چاو و پىيەو ە خەرىك بوو، لە نويزەكەي غافل بوو، نەيزانى چەند ركاتى كەردو ە، بە ھەر حال لە پاش نويزەكەي ھات بۇ خزمەتى ھەزرت (د.خ) و سەرگوزەشتەكەي بۇ گىراپەو ە و، عەرزى كەرد: وا ئەو باخەم كەرد بە ھۆي كەفارتى ئەو لە خودا غافل بوونەم و كەردم بە سەدەقە چۆن تەسەروفى تىدا دەكەي بىكە، ئەنجا ھەزرت (د.خ) باخەكەي فرۆشت بە دووسەد ھەزار درەم و، بەسەر ھەزار و گەداكانى مەدینەي پىروژدا بەخشىبەو ە.

دەمگێرنەوێه که نیمام (زین العابدین) ی کورپی حەزرتی (حسین) خودایان لی پازی بی، هەر کاتی دەستی بە دەسنوێژ گرتن دەکرد بۆ نوێژ پەنگی زەرد دەبوو، حالی دەگۆرپا، عەرزبان دەکرد: بۆچی وههات لی دی؟ دەیفەرموو: ئێوه دەزانن که ئێمه له بەر دەمی کێدا رادەوهستین؟ واتە: ئەم نوێژانە که خوا له سەری فەرز کردوین نیشانهی بەجیهێنانی یاسای بەندهیی و ملکه چیهی بۆ خوای گهوره و، بەندهیی پێوستی به ساغی و دلسۆزی ههیه و، دلسۆزیش ئهركێکی گرانه و بەجیهێنانی زۆر زهحمهته؛ لهبەر ئهمهیه من لهم کاتانهدا وهزعم دەگۆرێ.

له حەزرتی (عائیشه) وه دەمگێرنەوێه، خوای لی پازی بی، وتووێهتی حەزرتی پیغه مەبەر به حالێکی عادهتی و ئارام قسهی له گهڵدا دهکردین و قسهمان له گهڵ دهکرد ههتا کاتی نوێژ دادههات، ئهنا حەزرت (د.خ) حالی دهگۆرپا وهك ئهوهی که ئهو ئێمه ناناسی و ئێمهش ئهو ناناسین ههتا نوێژهکهی دهکرد.

دەمگێرنەوێه: که خوای گهوره سرووش "وحی" ی بۆ حەزرتی مووسا ناردووه تێدا دهفهرموی: ئهی مووسا! کاتی ناوی منت هینا وهها به ترس و ههیه تهوه ناوم بهینه وهك ئهوهی که ههموو ئەندامهکانی لهشت له یهك جیا بینهوه، له کاتی یادی من یا ناوبردنی مندا دامهزراو و ئارام به، با زمانت له کاتی له ناو بردنمان له پشتی دلتهوه بی، واته: ههتا دل به ناوی من نوورانی نهبی ناوم مهبه، هەر کاتی بۆ په رستم راپهستای به شیوهی بەندهیهکی خزمهتکاری داماو له بەردەم گهورهی خوددا راپهسته.

جا ئەم جوژه خوا په رستیه به کهسی دهکری ههموو مهبهستی بێنیتته سه چاره ی پوژی قیامهت و، هه میشه گه وره یی و بېباکیی خوا له دلیدا دامهزری و، بهم بیروباوه ره جیگه ی حیرس و تهماع و ئاره زووی نهفسی له دهروونیدا نهیانی و، ئاگری حیرس به ناوی قهناعهت بکوژنیتتهوه و، باوهری بێته سه ر ئهوهی که هەر کهسی زیاد له ئەندازه ی پیوست توژ قالیك خو شویستی دنیا بجیتته ناو دلپهوه ئهوه مایه ی زیانه بو ی له قیامهتدا و، نهگه ر باوهری وههابی که له گه ل خو شه ویستنی دنیا دا دهگاته قازانجی پوژی دوایی، ئهوه بههه لدا چووه، وهك ئه و کهسه وایه که هه موو پو شاک ی بهری تیکه لی چه وری و چلکنی بی و، گومانیشی وابی که می شی پیوه نانی شیت! که ئه مهش نه بووه و نابی!

له حەزرتی عائیشه وه (د.خ) دەمگێرنەوێه که فەرموویه تی: ئه بووجه م کراسیکی شامیی به دیاری نارد بۆ خزمهتی پیغه مەبەر (د.خ)، ئه و کراسه هه ندی نیشانه و گولی جوانی

تیدابوو، حەزرت (د.خ) کراسەکەى لەبەر کرد و دەستی بەنوێژ کرد، کاتى سەلامى دایەووە
 فەرمووی: عائیشە! ئەم کراسە بنێرەووە بۆ ئەبووجەھم، چونکە لە کاتى نوێژەکەمدا چاوم
 بە نیشانەیکە لە نیشانەکانى کەوت ئەوەندەى نەمابوو دلم تیک بداو لە خوا غافلم بکا.

رپوایەت کراوە: جارى قەيتانى سۆلەکانى حەزرت (د.خ) کۆن بوو بوو، بۆیە ئەو
 قەيتانەى دەرکردو یەکیکی تازەى تى خست؛ کە سۆلەکانى کردەپێى فەرمووی: ئەو
 قەيتانە تازە دەریینن لەم سۆلانە و، قەيتانە کۆنەکەى تى بخەنەو؛ چونکە کاتى کە
 تەماشای ئەو قەيتانە تازەمە کرد گەلى دلشاد بووم و پیم جوان بوو، بەلام کتوپر کەوتە
 دلەمەو کە خوای گەرە لەو شادمانى و دلخوشى منە نارازىیە و، دەترسم لیمان زویر
 ببی! جا کەسى کە خاوەنى هۆش و دلێ رووناک بى با بەئینساف بیریکاتەو: لە
 جیگایەک پیغەمبەر (د.خ) بەو پایە بەرزەووە و بەو خۆشەویستىیە کە لای خوا بوویەتى،
 سەرەرای پایەى پیغەمبەراییەتى، لەسەر قەيتانىکی تازەى سۆل لە غیرەت و رقی خوا
 بترسى و، کوتوپر لایبات، دەبى حالى ئەم هەواپەرستانە چى بى کە شەو و رۆژ لە
 رابواردندان و جلی نەرمونیان و ناسک لەبەر دەکەن و ئەنگوسیلەى ئالتون دەکەنە
 پەنجەیان و لە حەلال و حەرام ناپرسنەو؟ دەبى ئەم ديو رەوشتانە، کە بە مەشاىخ
 مەشهورون و، شانازی بەسەر خەلکدا دەکەن بە نازو نىعمەتى زۆر و پایە و مایەى بى
 شومار، حالىان لە حەزورى خوادا چۆن بى؟ ئەم نەزانانە کە بە زانا مەشهورون و
 حالىان وەهاى کە هەمیشە لە هەول و تەقەلادان بۆ پۆشاکى نەرم و نوینی گەرم و
 رابواردن دەبى لە حەزورى خوادا گەورەدا حالىان چۆن بى؟ ئەو دەولەمەندە
 بەدبەختانە کە شەو و رۆژ لە هەولدان و، بۆ ئارەزووی نەفسى ئەممارە هیزی خویان
 بەخت دەکەن و، بىر لە حەرام و حەلال ناکەنەو، لە خوا ناترسن و، واجیباتى بەدەنى
 و مالى بەجى ناهینن و، بە زۆر نەبى یادىکی مردن و حسیب کردنى کردەوہى خویان
 ناکەن، سبەینى لە کاتى لپرسینەوہدا حالىان چۆن بى؟

پوختەى قسە ئەوہیە کە خوا ئادەمیزادى بۆ خواپەرستن و گوێرایەلى دروست کردووە
 و، خواپەرستی و گوێرایەلىش ئەوہیە کە لەگەل دلسۆزى و چاودىزى ئەدەبدا بى،
 گەرەترین عیبادەتیکیش بە لەش بکرى نوێژە؛ کەوابى لەسەر ئەو کەسانەى نوێژ دەکەن
 پیویستە چەند دەتوانن بۆ ئەو تى بکۆشن کە لەناو نوێژەکەیاندا ئاگایان لە دلایان بى و،
 دلایان ببەستن بە بوون لەگەل خوادا، بەلکو خوادا، گەرە رەحمیان پى بکا.. بەلى هەر
 لەبەر ئەمە بوو کە حەزرتەى عەلى (کرم الله وجهه) کە وەختى نوێژ دەهات حالى دەگوێراو

تیکدهچوو، که عزیزیان دهکرد: بۆ وا پهریشانی؟ دهیفرموو: ومختی دانهوی ئه‌مانه‌ت هاتوو، ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ی که عزیز و عاسمان بۆیان هه‌لنه‌گیراو ئاده‌میزاد هه‌لی گرت، جا نازانم ده‌توانین به‌شێوه‌یه‌کی ساغ و شایان ته‌سلیمی بکه‌ینه‌وه یان ناء؟.

موسلمان هه‌قی وایه تیکه‌لی و دوستی له‌گه‌ل خوادا بی، به‌عیباده‌ت و خوداپه‌رستی دلی پروناک و نورانی بی: هه‌تا تام و خوشیی له‌ خوا پارانه‌وه بچیژی، ئه‌گه‌رنا ئه‌و که‌سانه‌ی که شاییی دلایان به‌ ژن و مأل و مندال و مایه و پایه‌ی دنیا به‌ه‌رگیز له‌زه‌ت و خوشیی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوا ناچیژن.. چارکردنی دهردی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل دنیا ی به‌د زۆر گرانه؛ میهره‌بانی و که‌رم و په‌حمه‌تی خوا و هیدایه‌ت و ته‌وفیقی ده‌وی، له‌ لایه‌نی به‌نده‌وه تیکۆشان و خۆ نازاردان و بیرکردنه‌وه و هاوڕیپی پیاوچاکانی ده‌وی، ئه‌گینا به‌ ئاسانی ده‌ست ناکه‌وی؛ بۆیه‌ گه‌لی له‌ پیاوچاکان و یستوویانه‌ ته‌نیا دوو ریکات نوێژ بکه‌ن به‌ بی ئه‌وه‌ی خه‌یالاتی دنیا ی تیا بی، که‌چی بۆیان ریک نه‌که‌وتوو و لایان گران بووه. به‌هه‌ر حال پێویسته‌ تیکۆشین بۆ ئیخلاص (دلسۆزی) جا ئه‌گه‌ر به‌ته‌واویش ده‌ست نه‌که‌وی ئه‌وا که‌میکی بۆ موسلمان زۆره. ”فان لم یصبها وابل فطل“. دل وه‌کو باغ وایه پێویستی به‌ ئاو و بارانه، ئه‌گه‌ر بارانی به‌هیزی به‌سه‌را نه‌باری شه‌ونمیکیشی به‌سه‌را بباری هه‌ر باشه، ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌مان هه‌مووی باش نه‌بی و هه‌ندی خراپی تیدا بی ئه‌وا به‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ ده‌که‌وین که‌ خوای گه‌وره‌ دهریاره‌یان فه‌رموویه‌تی: «وَأَخْرَجُوا اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ» واته: چه‌ند که‌سانی تریش له‌ موسلمانان ئیقراریان کردوو به‌ گونا‌هه‌کانی خۆیان و، کرده‌وه‌ی چاکیان هه‌یه و، خراپه‌شیان کردوو، ئه‌مانه‌ هیوا هه‌یه که‌ خوا لیان خوش بی، خوا تاوانه‌خش و میهره‌بانه.

براکانم! ئه‌گه‌ر به‌ چاوی ئینساف سه‌یری ئه‌م نامه‌م بکه‌ن بۆتان دهرده‌که‌وی که‌ خۆینده‌وه و په‌یره‌وی کردنی به‌سووده، بۆ موسلمانان سوودی زۆره، به‌لام ته‌نیا باسی فاتیه‌ی تیا بوو، ته‌حییات و ئادابه‌کانی تری نوێژم تیا باس نه‌کرد، تکایه‌ ئیوه‌ باسی ته‌حییات و ئادابه‌کانی تری نوێژیان بۆ باس بکه‌ن و، ئه‌م نامه‌یه‌ بکه‌نه‌ هۆی سوودی پاشه‌ رۆژ بۆ هه‌موو لایه‌کمان.

اللهم اغفر لي ول من غدر بي، وقرأ مكتوبي علي اخواني، ول من اصغى اليه، والسلام علي من اتبع الهدى واجتنب الردى.

نامہ می شارحہ میہم

وہ لآمی نامہ می بیناشی بہ غذا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ والحمد للہ. والصلاة والسلام علی رسول اللہ سیدنا محمد وعلی آلہ وصحبہ
ومن تبعہم باحسان فی دین اللہ.

وبعد. براکانم! ئەم نامانہ کہ دۆستی خۆتان بۆتانى دەنۆزى، بەپێى فەرموودەى
پێغەمبەر (د.خ) لە ھەموو دیارییەك باشتەرەك بە دۆست بۆ دۆستى خۆى بنۆزى.
فەرموودەكەش ئەمەى: "ما اھدى مسلم لا خیە ھدیة افضل من كلمة حکمة یزیدہ اللہ بها
ھدى او یردہ عن ردى" رواہ ابن عمر علیھما الرضوان؛ کہ وایى ئینساف ئەوہیە ئەو
دیارییە نەدەنە دواوہ و وەرى بگرن، وەرگرتنەكەشى بەوہ دەبى کہ بەسەر نەزانەکانیدا
بخویننەوہ، بەپێى ئەو نامانە ئادابى دینیان فێر بکەن، ھەر وەھا واجیبە ئەوانیش گۆى
بگرن؛ چونکہ ھەرزەت (د.خ) فەرموویەتى: لە گەورەتر و پەسەندترین خوورپەرەوشتى
موسلمانە کہ لە بیستنى باسى ئاین تیر نەبى، کہ وایى پەفتار کردن بەم ھەدیسە بۆ ئەو
کەسانەى کہ خاوەنى تۆشە و زادى رۆژى قیامەتن؛ چونکہ خواى گەورە ئەم دنیایەى
کردووە بە مەزلگای موسافیرانى رینگەى قیامەت، ھەتا لە دنیادا تۆنشویەك بۆ رۆژى
قیامەت نامادە بکەن، باشتەرىن تۆنشوویش نوێژە؛ چونکہ ھیزى ئیمان بەھۆى
ئیتاعەتەوہیە و، قبوول بوونى ئیتاعەتیش لەسەر قبوول بوونى نوێژ بەندە؛ بۆیە من لە
گەلى نامەدا ھەر باسى نوێژم نووسیوہ. کہ وایە ئەى براينە! ھەر وەکو بە زیادبوونى
مەعاشى مانگانە شاد دەبن پێویستە بە زیادبوونى ئیتاعەت و عیبادەتیش کہ تۆشەى
قیامەتە، شادمان ببن، ھەرچى لەم ڕووەوہ عەرزتان دەکەم موافیقى فەرموودەى
پێغەمبەرە، جا لە جوملەى ئەو نوێژانەى دوو پکات (پاتیبەى بەیانى) کہ لە خەراجى
دنیا و ئەوى لە دنیادا بە بۆ مەزۆف بەسوودترە، وە چوار پکات سوننەتى پاتیبەى پێش
نوێژى نیوہرۆ کہ بەقەدەر چوار پکات نوێژى شەوى (ليلة القدر) سەوابى ھەیە، دیارە ھەر
پکاتیكى نوێژى شەوى قەدەر بە قەدەر سى ھەزار نوێژى شەوى تر خێرى ھەیە و، پایەى

زیندووکردنوهی شہوی ہئیہ و، ئو شہوہ ئوہندہ بہہرہکےتہ کہ ہموو گیانلہبہرئ، بیجگہ شہیتان و ئادہمیزادی بی ناگاہ، لہ تہسبیح و تہقدیسی خودادان، وہ لہسہر ریوایہتیک ئو چوار رکاتہ^(۱) حہزرت (د.خ) دہوامی کردوہ لہسہریان و بوون بہ سووننتی موئہکدہ، حکیمہتی ئہمہش ئوہیہ کہ ہتا حازرانی مزگوت ئو چوار رکاتہ سووننتہ دہکن، کہسانئ کہ غائبین لہ ئہہلی جہماعہت حازر دہبن و فریای جہماعہتہکدہکن. ہرہوہا دوو رکات پاش نوئزی نیوہرؤیش لہ سووننتی موئہکدہیہ و، ئہگہر ماوہ ہہبی چوار رکات بکن باشترہ و خیری زورترہ. لہوانہیہ بلئین بوئہ حہزرت (د.خ) لہسہر ئہم چوار رکاتی پاش نیوہرؤیہ دہوامی نہکردوہ و، تہنیا دوو رکاتی کردوہ، ہتا دوو رکاتہکھی تر بیاتہ مآلہوہ، واتہ: لہبہر پیرؤزکردنی ناو مال لہ مآلہوہ بہجیی ہیناون، یاخؤ لہبہر و عز و ئیر شادی موسولمانان ماوہی کہم بووہ، بہلام ئہم مانیعہ لہ پیش نوئزدا نہبووہ.

براکان! لہ حہدیسدا ہئیہ کہ مروف بہبی عوزر دہتوانئ نوئزی سووننت بہدانیشتنہوہ بکا و، ئہم نوئزہی خیر و پاداشی نیوہی نوئزی بہ راوہستانہوہی ہئیہ، جا دہتوانئ دوو رکاتہ موئہککدہکہ بہپیوہ بکا و دوو رکاتہ غہیرہ موئہککدہکہ بہدانیشتنہوہ بکا، خؤ ئہگہر پیر و بی ہیز بوو ئو دہتوانئ ہر چوار رکاتہکہ، موئہککدہ و غہیرہ موئہککدہ، ہہمووی بہدانیشتنہوہ بکا. وہ ئہگہر و ہزعی و ہا بوو کہ بہدانیشتنہوہ خوشووعی زیاتر دہبوو، ئو ہر چوار رکات لہ پیش نوئزی عہسردا سووننتہ و، حہزرت (د.خ) دوعای خیری بو ئو کہسہ کردوہ کہ ئو چوار رکاتہ دہکا و، موژدہی پیداوہ و فرہموویہتی: ہر کہس لہ نوممہتی من راتیبہی عہصر بکا و، لہ زوریہی کاندہا تہرکی نہکا ہتا لہ دنیا دہزی گوناہی بہخشاو دہبی، تہنانتہ ئیمامی شافیعی (ر.خ) لہ پیش مردنیا و ہسیہتی کرد وتی: ئو کہسہی من دہشورئ پاش مردنم با یہکیک بی کہ لہ درئزایی تہمہنی سووننتی راتیبہی پیش نوئزی عہصری تہرک نہکردبی، کہ و ہفاتی کرد زانایان و پیاوچاکانی ئو سہر دہمہی میسر کؤبوونہوہ کہسی وا نہبوو ئو سووننتہی ہرگیز تہرک نہکردبی، ہتا پیرہمیزدی لہ دہرہوہی میسرہوہ ہات و، فرہمووی: من ئو سووننتہم ہرگیز تہرک نہکردوہ، ئو ہات و جہنازہکھی ئیمامی شؤرد، ئہگہر ئو نہبووایہ جہنازہکہ دوادہکوت، ئیمامی شافیعییش (ر.خ) کہ ئو و ہسیہتی کرد بہ پایہی قوتیبہت گہیشتبوو لہ ئالی حہزرتہ (د.خ).

(۱) رای بہہیز لای شافیعی ئوہیہ کہ سووننتی موئہککدہی پیش نیوہرؤ دوو رکاتہ.

ديسان له پاش نوټزى مه غريب دوو پركات سوننه ته، حزه زهت (د.خ) فهرموويه تى نهو سوننه ته گورج بكنه؛ چونكه فريشته تى هه لگرى كرده وى ئاده ميزاد له پوژدا له سه ر نهو ماتل ده بى، هه تا نوټزى مه غريب و سوننه ته كه يشى له گهل نوټزه كانى پوژدا ببه ن بو (عليين) و له ويدا بينووسن، به لام نه م پايه گه وره تى سوننه تى پاش مه غريبه به مه رجيكه كه له پاش سه لامدانه وه له نوټزى مه غريب هيچ قسه تى دنيايى نه كا هه تا نهو دوو پركاته ده كا.

گوږانى جيگه تى نوټز بو هه موو نوټزى سوننه ته، چ فه رزو چ سوننه ت، چ راتيبه تى پيش نوټز، چ راتيبه تى دواى نوټز و غه يرى نه مانه ش، هه تا جيگه تى نوټز زور بن و، له پوژى قيامه تدا هه موويان شايه تى بو بدن، دياره نه م جيگه گوږينه به مه رجيك سوننه ته كه مانيعى نه بى، وه كو فه زيله تى ريزى يه كه م يا مه شه ققه تى درينى رين، يا هه ر هويه كى تر، له م حاله تدا كه شوينى پى ناگوږى سوننه ته به ينى دوو نوټزه كه ماوه تى هه بى. وه كو قسه كردن (للهم في حديث مسلم عن وصل صلاة بصلاة الا بعد كلام او خروج لا سيما قبلية الصبح، تفصل عن الفرض باضطجاع او كلام او غير ذلك) واته: له هه ديسيكدا كه موسليم باسى كردوه له سه حيه كه يدا نه هى كراوه، له لكاندنى نوټزك به نوټزى تيره وه و ده بى به قسه يه كه يا ده رچوونيك به ينيان بخرى، به تايبه تى راتيبه تى پيش نوټزى به يانى ده بى له فه رزه كه جيا بكره توه به پالكه وتنك يا قسه يه كه يا شتيكى تر. هه روه ها له به ينى نوټزى مه غريب و عيشادا نوټزى نه ووايين سوننه ته، كه شه ش پركاته، نه گه ر له به ينى نهو شه ش پركاته قسه تى دنيايى نه كرا، نه وه به عيباده تى دوانزه سال دهنوسرى و، تا نهو شه ش پركاته ته و او ده كا فريشته به چوار ده ورى نوټزه كه ره كه دا راده وه ستن و دوعاى خيرى بو ده كهن. نه م نوټزى نه ووايينه لاي كه مى دوو پركاته و، لاي زورى بيست.

هه ندئ له (اولياء الله) كه عيلمى زاهريشيان بووه دوو پركاتى يه كه مى نوټزى نه ووايينيان به نوټزى پاراستنى نيمان ناو بردوه به و مه رجه تى له هه موو پركاتى له و دوو پركاته جار يك سووره تى "قه در" بخوينى و، شه ش يا حوت جار سووره تى (نيخلاس) بخوينى و، (معوذتين) يه كى يه كه جار بخوينى و، له پاش سه لامدانه وه له م دوو پركاته سئ جار بلئ: "اللهم سدني بالايمن واحفظه علي في حياتي وعند وفاتي" و ده جار نايه تى "ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب" و، پينج جار نايه تى "قاطر السماوات والارض انت وليي في الدنيا والاخرة توفني مسلماً والحقني بالصالحين" بخوينى.

دو پرکات سوننه‌تی راتیبه‌ی پاش نویژی عیسا به‌قده‌ر دوو پرکات نویژ له شه‌وی (قده‌ر) دا خیری هه‌یه و، نویژی (وتر) له پاش ئەم سوننه‌ته‌ی پاش نویژی عیسا زۆر شه‌رف و پایه‌ی به‌رزی هه‌یه؛ بۆیه خوای گه‌وره له‌سه‌ر حه‌زرتی واجیب کردووه. (د.خ) و، ئیمام نه‌بوو حه‌نیفه لای وایه که له‌سه‌ر هه‌موو ئوممه‌ت واجبه. بئگومان هه‌ر موسولمانی ئەم نویژی وتره بکا خوای گه‌وره لینی پازی ده‌بی.

حەزرت (د.خ) فرموویه‌تی: له شه‌ودا زۆر مه‌خه‌ون، چونکه خه‌وی زۆر له شه‌ودا ده‌بیته هۆی فه‌قیری و لاتی له پوژی قیامه‌تا.

یه‌کیکی تر له سوننه‌ته‌کان، نویژی (تهجد) واته: شه‌و نویژه، ئەم نویژه لای که‌می دوو پرکاته، به‌لام لای زۆری دیاری نه‌کراوه، واته: نه‌گه‌ر بتوانی تا سه‌د پرکات یا زیاتر بکا به‌ نییه‌تی (تهجد) دروسته. نییه‌تی ئەم نویژه ئه‌وه‌یه به‌ زمان له‌گه‌ل موافه‌قه‌تی د‌ئا بل‌یت: (نییه‌تمه دوو پرکات سوننه‌تی شه‌و نویژ بۆ خوای گه‌وره ده‌که‌م "الله اکبر") یا به‌ عه‌ره‌بی بل‌یت: (أصلی سنة صلاة التهجد رکعتین لله تعالی، الله اکبر). هه‌ر وهختی له خه‌و خه‌به‌ری بوویه‌وه له شه‌ودا شه‌و نویژ سوننه‌ته، به‌لام گه‌وره‌تر ئه‌وه‌یه که له س‌ی یه‌کی دوایینی شه‌ودا بی‌ ئەگه‌ر وا بۆی پ‌یک نه‌که‌وت با له نیوه‌ی دووه‌می شه‌ودا بی‌. ده‌گ‌یرنه‌وه: که مرؤف نووست شه‌یتان س‌ی گ‌ری له‌سه‌ری ده‌دا، واته: س‌ی که‌لیمه‌ی ناباری موافیقی ئاره‌زووی نه‌فس ده‌خاته دل‌یه‌وه و، پ‌یتی ده‌لی "بنو"، "کاتی شه‌وه"، "شه‌و در‌ژه" مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه به‌ه‌یوای ناسایشی له‌شه‌وه خه‌ویکی در‌ژ بۆ خۆی مسوگ‌ه‌ر بکا و، خه‌یالی هه‌ستان بۆ شه‌و نویژ یا زوو هه‌ستان بۆ نویژی سه‌بینی له‌بیری خۆی بباته‌وه، جا کاتی مرؤف خه‌به‌ری بوویه‌وه که ناوی خوای ه‌ینا یه‌کی له‌و س‌ی گ‌ریانه ده‌کر‌یته‌وه، ئەگه‌ر ده‌ستنویژی گ‌رت گ‌ری دووه‌م ده‌کر‌یته‌وه، خو ئەگه‌ر دوو پرکات نویژی کرد، گ‌ری س‌یه‌میش ده‌کر‌یته‌وه و، س‌یه‌ری شه‌یتانی له‌سه‌ر هه‌ل‌ده‌گ‌یری. جا پاش ئه‌وه‌ی که نووسته‌وه و له‌گه‌ل بانگی به‌یانیدا خه‌به‌ری بوویه‌وه ته‌ماشای ده‌کا دل‌ی پاک و پروناک و له‌شی سووک و س‌ینگی گوشاده و ته‌بیعه‌تی خو‌شه و، به‌ ناسانی ده‌روا بۆ ده‌ستنویژ و نویژمه‌کی سه‌بینیشی ده‌کات و، به‌ پ‌یروزی و به‌ختیاری په‌رستیاری خوای گه‌وره ده‌کات، ئەمه هه‌مووی به‌هۆی نوور و به‌ره‌که‌تی ئەو شه‌و نویژه‌وه بوو که به‌ج‌یی ه‌ینا، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر له‌شیشی ناساغ بی‌ به‌هۆی شه‌و نویژه‌وه ناساغیه‌که‌ی به‌ره‌ به‌ره که‌م ده‌بیته‌وه، هه‌تا خوای گه‌وره به‌ ته‌واوی شیفای ده‌دا. به‌ پ‌یچه‌وانه‌وه ئەگه‌ر له‌ کاتی نووستندا بریاری

ئەوھى نەدا كە شەو ھەستى و شەو نوژ بكا و سبەى زوو ئامادە بىى بۇ نوژى سبەىنى، ئەوھ لەشى قورس دەبى و، كە سبەى خەبەرى دەبىتەوھ لەو دل پروناكى و سىنە گوشادى و شادمانىيەى كە وتمان بى بەش دەبى.

براینە! پىاواچاكانى لەمەو پىش لە جىبەجى كردنى شەو نوژدا گەلى رەغبەتیان بووھ و، خوا لە ساىەى پىروژى شەو نوژەوھ لە گەلى تارىكى دىنى و دىناىى پاراستوونى، واتە: لە بەلا و دژوارى دىنى و دىناىى پارىزاو بوون؛ چونكە شەو نوژ وەكو بارانى بەھارە، ئاگرى رق و قىنى خواى گەورە لە ئوممەت دەكوژىننەوھ. ھەرەھا شەو نوژ دەبىتە كەفارەتى گوناھى خواھنەكەى و، لە تىكەلىى تاوان دەپپارىزى و، دەبىتە ھۆى چاركردنى تارىكى و گەرمىى گوڤو، ئاگرى دۆزەخ لە نىنسان دوور دەخاتەوھ؛ كەوابى وا چاكە كاتى كە سى سەعات و نىو لە شەو مابى پىاوا لە خەو راست بىتەوھ و دەستنوژ بگرى و سەعات و نىوئى خەرىكى نوژ بى و، ئىتر چەندى لە شەو دەمىنى بخەوئ و، بە يەكى بلىت كە بانگى بەىانى درا خەبەرى بكاتەوھ، تا ماوھەك لەسەر ئەم حالە دەوام بكا ئىتر خورى پىوھ دەگرى و، ھەر لە خۆیەوھ لە كاتى نوژدا خەبەرى دەبىتەوھ.

رپوايەت كراوھ: كە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: - "أشرف امتي حفظة القرآن وأصحاب الليل" واتە: گەورەترى ئوممەتى من ئەوانەن كە قورئانىان لەبەرە و، ئەوانەن كە شەو بىدارن و شەونوژ دەكەن.

نوژى "ضحى" (چىشتەنگا) سوننەتە، كە لای كەمى دوو پركاتە. ديارە چوار پركات لە دوو خىرى زۆرتەرە و ھەشتىش لە چوار خىردارترە، ھەرەھا دوازە پركات گەلى باشتەرە.

جا ئەگەر مروڤ نوژى سبەىنى بە جەماعەت بكا و، خۆى بە قورئان خوئندن و بىركردنەوھ لە كاروبارى قىامەتەوھ خەرىك بكاو، قسەى دىناىى نەكا ھەتا كاتى چىشتەنگا، ئەنجا دوو پركات سوننەتى چىشتەنگا بكا، خىرى يەك ھەج و يەك ەمرەى تەواوى بۇ دەنوسرى، ھەزرت (د.خ) لە كاتى بەىانى خىرى ئەو موسولمانەدا دوچار كەلىمەى (تام تام)ى دووبارە كردهوھ ھەتا بزائن كە ئەو خىرى ھەج و ەمرەى بەتەواوى بۇ دەنوسرى. بەخ بەخ لەم دەولەت و دارايىيە دىنىيە، كە لە ھەموو رۆژنىكا بەسەرفى كاتىكى كەم لە خوداپەرسىدا خىرى ھەج و ەمرەىكى تەواوى بۇ دەنوسرى، بىگومان زەرەرمەند كەسىكە كە ئەم خىرە باشە لە دەستى خۆى دەرىكا، ئەم دوو پركاتە كە لە پاش ھەتاو كەوتن و بەرزىوونەوھى رۆژ دەكرى و، من بە سوننەتى

چیشته نگام دانا نه هلی ته ريقه ته کان به نويزی (اشراق) ی ناو دهبه ن، واته: نويزی هه تاو
دهرچون.

براکانم! بزائن که له لهشی ئینساندا سیسه دو شهست جومگه ههیه و موافیقی
فهرمووده ی پیغه مبه ر (دخ) هه موو کهس که رۆزی لی بوویه وه پیویسته بهرامبه ر هه ر
جمگه یه که له وانه خیریک بکا، جا نه گه ر دوو رکات نويزی چیشته نگا بکا له باتی نه و
هه مووه خیرانه جی دهگرئ. جا نه م فهرمووده یه دوو مانای ههیه، یه که م: نه گه ر نه و
سیسه د و شهست خیره بکا دهبه نه هوی چارکردنی نه و دهر د و به لایانه ی که رووده که نه
نه و سیسه د و شهست جومگانه ی له ش. دووهم: نه و خیرانه ی کردنی هه مووی بو
دهنووسرئ. به هه ر حال نه م دوو رکاته نويزه، نه م سوننه تی چیشته نگایه جیگه ی هه موو
نه و خیرانه دهگرئته وه.

له هه دیسی قودسیدا هاتووه: که خوای گه وره ده فهرموئ: نه ی ئاده میزادا! بیزار مه به له
به جیه ئینانی چوار رکات نويز له سه ره تای رۆزه وه، که نه و چوار رکاته ت کرد دهبه نه
که فه ره تی گونا هه کانی تر و، من کیفایه تی تو ده که م، واته: نه وه نده خیرت بو ده نووسم که
به ست بی، مه به س له م چوار رکاته دوو رکات سوننه تی پیش نويزی به یانیه یه له گه ل دوو
رکات نويزی به یانیدا که کیفایه تی ئینسان ده که ن بو که فه ره ت.

ریوایه ت کراوه: "الثابت في مصلاه ابلغ ممن يضرب في الافاق، او كما قال" واته:
که سی که هه موو رۆزی له بهر فه رمانی خوای گه وره نويزه که ی سه بینه ی و سوننه ته که ی
بکات و له شوینه که ی خویدا دابنیشیت، خه ریکی یادی خواو خویندنی قورنانی پیروزی بی
تا هه تاو ده که وئ، نه وه رزق و رۆزی له لایه ن خودا وه له و که سه زۆرتر بو دی که
نويزه کانی ناکا و، هه ر له سه بینه یه له مائی خوده رده چی، به نه ملاو نه ولای دنیا دا
ده سوورپئته وه له پیناوی رۆزی په ییدا کردندا.

ریوایه ت کراوه: سی شت له گه ل سی شتدا کونابنه وه: گونا هه له گه ل ته وه و په شیمانیدا،
دهوله مه ندی له گه ل زینا کردندا، گه دایی دنیا له گه ل نويزی چیشته نگادا.

دوو رکات (تحية المسجد) واته: نويزی دیاری می مزگه وت سوننه ته، یانی: کاتیک ئینسان
رۆیشه ناو مزگه وت وه سوننه ته دوو رکات نويز بکا به نییه تی دیاری می مزگه وت. حه زره ت
(دخ) فه رموویه تی: ده ترسم ئوممه تی من بگه نه پایه یه که له غه فله ت و بی ناگایی له دین
که چوونه ناو مزگه وت وه نويزی (تحية المسجد) نه که ن.

سوننه تی توبه ش یه کیکه له نویره سوننه تکان؛ حه زرت (د.خ) به شیوه ی وه سیهت بو ئوممه تی خو ی فرمو یه تی: هر کهس له قه زاو قه در گونا هیک ی گه وه ی کرد و په شیمان بو وه وه لهو گونا هه، دوو رکات (صلاة التوبة) بکا به هیوای عه فوری خوای گه وه، ئومیده خوای گه وه لینی قبول بکات و لهو گونا هه ی ببووری. نویره ئیستیخاره یس سوننه ته؛ حه زرت (د.خ) فرمو یه تی: هر کاتی کاریک ی دینی یا دنیاییتان هاته به رده م نویره ئیستیخاره بکن. هر کهس ئه م نویره بکا ده بیته نیشانه ی به ختیاری بو ی و، هر کهس نه یکا ئه و نه کردنه نیشانه ی به ده ختیبه تی.

یه کیکی تر له نویره سوننه تکان نویره سوو ککردنی گرانی کاتی گیانه لایه، جه لاله دینی سیو تی (ر.خ) ده گیزیته وه: هر کهسی دوو رکات نویره بکات له بهینی نویره مه غریب و نویره عی شاداو، له هر رکاتیکدا پینج جار سووره تی (زلزال) بخوینی پاش سووره تی فاتحه، ئه وه له کاتی سه ره مه رگدا گیانی به ناسانی ده رده چی و سزای گوپی سوو ک ده بی و تیپه رینی له سه ر پرده که ی روژی قیامت ناسان ده بی.

یه کیکی تر له نویره سوننه تکان نویره پاراستنی ئیمان، ئه م نویره وه که له نامه ی عیبا ده تا نووسیم زور به سوو ده.

یه کیکی تر نویره دو زینه وه ی شتی گو مبو وه، اته ئه و که سه ی که مال یا شتیکی به نرخ گو م بکا دوو رکات نویره سوننه ت بکا به نیازی ده سته و تنه وه ی ئه و شته گو م بو وه، له پاش سه لامدانه وه سی جار بلی: "اللهم هادي الضال و راد الضال! اردد علي ضالتك بعزتک و سلطانتک فانها من عطائك و فضلک" به لام پیویسته گه لی جار ئه م نویره و ئه م دو عایه دووباره بکاته وه تا ئه و شته ی ده ست ده که و یته وه.

یه کیکی تر نویره له بهر کردنی قورئانی پیروزه. له ئیمام علیه وه (ر.خ) پیاو یهت کراوه: که روژی لای حه زرت سکالای بی حافیزه بی خو ی کرد بو ئه و شتانه ی که ده یانکاته بهر، حه زرت (د.خ) ئه مری فرمو که چوار رکات نویره بکات له شه ی جو معه دا به نیازی به هیزبوونی حافیزه، ئه م نویره به دوو سه لامدانه وه ده کری، اته: هر دوو رکاتی به سه لامیک، له رکاتی یه که مدا پاش سووره تی فاتحه سووره تی (یاسین)، له رکاتی دوو مدا (حامیمی دوخان)، له رکاتی سییه مدا (الم سجده)، له رکاتی چواره مدا سووره تی (مولک) بخوینی و، پاش سه لامدانه وه ش ئه و حه مد و سه ناو ته سبیحات و سه له واته که له پاش (صلاة الحاجة) وه ده خوینران بخوینی و، له پاشان

ئەم دوعايە بخوینى: "اللهم ارحمني بترك المعاصي ما ابقيتني وان اتكلف مالا يعينني، وارزقني حسن النظر فيما يرضيك عني...، اللهم بديع السماوات والارض، ذا الجلال والاکرام والعزة التي لاترام، اسألك يا الله يا رحمان يا رحيم! بجلال وجهك ان تنور بكتابك بصري، وان تطلق به لساني، وان تفرج به قلبي وان تشرح به صدري، وان تستعمل به بدني، فانه لا يعينني على الحق غيرك، ولا يؤتيه الا انت، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. هەر نويزئى كه له شرعه كاندا كه م بئى به دريژى عهزم كردن و، ئەوهى له كتيبه كاني تردا زور باس كراون تەركم كردن. يه كيكى تر له نويزه سوننه ته كان (صلاة القبور)، كه برتبييه له دوو ركات نويز له شوى جومعه دا له كاتى شهو نويزدا، له ركاتى يه كه مدا سوورتهى (كافروون) و، له ركاتى دووه مدا سوورتهى (ئىخلاس) بخوینى و، له پاش سه لامدانه وه خيرى ئەم نويزه بنيزئى بو گياني پاكي حه زهت (د.خ) و بو گياني باوك و دايكى و هەر كهس له مردووانى خوئى، دريژى ئەم نويزه له باسى نازاردانى دايك و باوكدا باس ده كه ين.

هەندئى له ئەوليای تەرىقە تە كان چەند جوړه نويزنيكيان رپوايهت كړدوه، له بهر ئەوه كه ئيسنا ده كانيان لاواز بووه زانايانى شەريعت لئيان وەر نه گرتوون؛ له بهر ئەمە ئەو كه سهى ئەو نويزانه بكا نيه ته سوننه ته موتله قيان لئى بهينى، هه تا له لای زانايانى ئاينيش دروست بن و دابمه زرين. ئەو كه سانهى ئەو نويزانه ده كه ن با ئەو ئادابه جييه جئى بكه ن كه ئەوليكاكان فەرموويانه؛ هيوادارين ئەو مه قسوودهى بويان ده كرين بيته دى.

يه كيكى تر له نويزه سوننه ته كان نويزئى (استعاذه) يه، واته: نويزئى به خوا په ناگرتن له فيتنهى شهيقان و خراپه كارانى ئينس و جن. ئەم نويزه دوو ركاته، له ركاتى يه كه مدا سوورتهى (فلق) و، له ركاتى دووه مدا سوورتهى (ناس) بخوینئى و، له پاش سه لامدانه وه ئەم دوعايه بخوینئى: "اللهم اني اعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامة من شر كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة. واعوذ بك وباسمك الاعظم وكلماتك التامات من شر (فلان وفلان... الخ)" و ناوى ئەو كه سانه بهينى كه به نه يار و دوژمانيان ده زانى، "واعوذ بك وباسمك الاعظم وبكلماتك التامات من سوء الخاتمة وسوء خاتمة كل اموري ومن عذاب القبر والحشر، واعوذ بك من شر ما يجري به الليل والنهار، ان ربي على صراط مستقيم، لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم"

يه كيكى تر له نويزانه نويزئى [استحباب]، واته: نويزئى بو ئەوه ده كرى كه يه كيك

نویژە کەرەمەکی خۆش بوی چ بۆ ئەوەی قازانجی پێی بگەین، یا بۆ ئەوەی لە شەری پارێزراو بێ. ئەم نوێژە دوو پکاتە و، لە پاش سوورەتی فاتیحە لە پکاتی یەکەمدا سوورەتی (واقعه) و، لە پکاتی دووھەمدا سوورەتی (اعلی) دەخوین، ئەم نوێژە زۆر بەسوودە، لە پاش سەلامدانەوه زۆر سەلەوات لەسەر حەزرتی پێغەمبەر (د.خ) و لە نیو سەلەواتەکانیدا با ئەم سەلەواتەیش بخوین: "اللهم صل وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه صلاة تكون لك رضا ولحقة وحق اصحابه اداء ولقبي من عدم محبة لائقة بعزتك وبرسوك شفاء، اللهم اجعل حبك احب الاشياء الي، وخشيتك اخوف الاشياء عندي، اللهم اذا اقررت عيون اهل الدنيا بدنياهم فأقر عيني برضائي لك ربا وبرسوك نبياً وبالتوفيق على طاعتك متلذذا بها، واقطع عني لذائذ الدنيا بالنسك والشوق الى لقائك، واجعل طاعتك في كل شيء مني. اللهم ارزقني حبك وحب من تحبه وحب عمل يقربني الى حبك ورضاك واجعل اخلاصك احب الي من كل شيء سواك يا ذا الجلال والاکرام، اللهم يا ودود، انت الذي اعلنت سر المحبة والمودة في قلوب اهل الاسرار، وانت الذي اكملت ذوات الطالبين بنور النوار وتجلت بالعز والنور القائم على الارواح فالقت الاشباح، اللهم يسر ودك وسريان حبك في قلوب اصفيائك وانبيائك. أسألك ان تلقي اخلاصك في قلبي، ثم تلقي ودي ومحبتي في قلب حبيبك محمد صلى الله عليه وسلم والسلام، كما القيت الوحي في قلب حبيبك محمد صلى الله عليه وسلم فالق حبي في قلبه وارضه عني، اللهم ثم سخر لي روحانية اسم فلان و فلان باسمك الاعظم وسائر الاسماء الحسنی وبحق حبيبك صاحب الامة، انك على كل شيء قدير. وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله واصحابه أجمعين آمين يارب العالمين.

یەکیکی تر لەو نوێژە سوننەتانە نوێژی شوکر و سۆپاسە بۆ خوا، ئەم نوێژە دوو پکاتە، لە پکاتی یەکەم و دووھەمدا لە پاش فاتیحە یە کجار ئایەتی "لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ" یە ک جاریش سوورەتی (کوثر) و سێ جار سوورەتی (اخلاص) بخوین، و، لە پاش سەلامدانەوه ئەم دوایە بخوین: "الحمد لله على حلمه بعد علمه، وعلى عفوه بعد قدرته... اللهم اني احمذك واشكرك واثنى عليك حمدا وشكرا وثناء يملأ الكون كله على ما اوليتني من النعم التي لا احصيها ولا استحقها الا بفضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني من النقم التي استحقها، صرفتها عني بفضلك وكرمك. اللهم لك الحمد حمدا كثيرا خالدا مع خلودك، ولك الحمد حمدا لا ينتهي له دون عملك. ولك الحمد حمدا لا ينتهي دون مشيئتك، ولك الحمد حمدا لا اجر لقائله الا رضاك، ولك الحمد عند كل

طرفة عين و اقل من ذلك و تنفس كل ذي نفس و اقل من ذلك، و ارجو رحمتك فلا تكنني الي غيرك طرفة عين و لا اقل من ذلك. و اصلح لي شأني كله بلا اله الا انت وحدك لا شريك لك، تب علي و اغفر لي. اللهم لك الحمد و اليك المشكى و انت المستعان، و انت المستغاث، و عليك التكلان، و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم.

نهى خوښه ويسته كانم! به ودا كه داواى به يانكردى سوننه ته كانتان كرديو، بوم دهر كهوت كه چا كه ويست و خير خواهن؛ له بهر نه وه به پيوستم زانى نه و كرده و به كه له هديسى پيروزدا به (افضل) حسيب كراوه به كورتى عهزتان بكه م؛ له پيش هموو شتيكدا بزانن له تاعه تدا نه وهى كه و اجيب بى، وهكو نويزى فهرز و پوزوو و هج و عه مره و شتى تر، به جيهينانى خيرى زورتره له تاعه تى سوننه ت. ههروه ها شتى كه حرام بى، وهك شهاب خواردن، دزى، به هه رجور زيان به خه لك گهيانندن، نه كردنى خيرى زورتره له نه كردنى شتى (مكروه). بوخته ي قسه: به جيهينانى و اجيب و نه كردنى شتى حرام خير و سه و ابيان له هموو كرده و به يكي تر زورتره. به لى كردنى و اجيبه كان له ناو خوياندا هه نديكيان له هه نديكيان سه و ابيان زورتره، ههروه ها نه كردنى حرامه كان هه نديكيان له هه نديكيان سه و ابيان زورتره. پاش نه مانه نه وهى كه به سوننه ت دانراوه و، له فهرمووده ي پيغه مبه ردا به (افضل) ناويراوه، خيرى له سوننه ته كانى تر زورتره و، زورن و ژماره يان ناسان نييه.

ليزه دا دهر كهوت: مبه س له و كرده و به كه له فهرمووده ي هه زه تدا (د.خ) به (افضل) دانراوه نه وهى له ناو نه و تاعه تانه كه فه زليان هه به نه وه يان (افضل) هو (افضل) ي زورتره و، ته فسيل دانى مه و قوفه له سه ر به يانى هه زه ت (د.خ) يا نيستنبات و نيستيراجى زانايانى نايين بو نه دازه ي (افضل) و فه رق خستنيان له به ينى كرده و هه كاندا. به لام بى يهك و دوو له ناو هموو خاوهن (افضل) ي كدا (معرفة الله) له هموو خاوهن (افضل) ي گه وره تره، و اته: باوه ر كردن به زاتى خوا و سيفه ته كانى خوا، نه وانه ي و اجيبن بوى و نه وانه ي محالن بوى و، نه و سيفه تانه ي كه جائيزه بين يا نه بن وهكوله نامه ي بيروياوه ردا باسما ن كرد. نه مجار چا كترين كرده و هه حه جى مه برووره، و اته: نه و حه جى له گه ل شتى ناروا تيكه ل نه بووى و، هموو روكن و مه رچ و نادابى به جى هه تيبى، نه مجار نويز له سه ره تاي و مه ختدا به جه ماعه ت له گه ل راوه ستانى دريژ و له خواترسى و ملكه چ كردن و ناگا دارى دندا. پاش نه مه نه مر به مه عرووف و پيگرتن له خراپه و، جه يهاد و، خزه ت كردنى دايك و باوك و دلخوش كردنى موسلمانان و، پرگار كردنيان له

قهرزاری و، به جیهینانی پیوستییان. نه گهر خوا مهیلی لی بی ئه مانه له نامه ی (جیهه جی کردنی پیوستی موسلمانان) دا باس ده کهین، پاش ئه مانه ناندان به موسلمانان، که ئه مهش له نامه ی (سه خاوت) دا به یاد ده کهین. ههروه ها گفتوگۆی شیرین و قسه ی خو ش و نهرم له گه ل موسلماناندا، چاوپوشی و لیبوردن و خو ش خووی له گه لیاندا؛ چونکه هه زه تی پیغه مبه ر (د.خ) فه رموویه تی: "الا ان حسن الخلق من اخلاق الله تعالی..." پاش ئه مانه سیله ی ره م، واته: به جیهینانی پیوستی خزمایه تی به وتار و به کرده و به مأل؛ چونکه رینگه ی ره م برین گونا هیکه گه وره یه، ههروه ها گوزه شت کردن و بووردن له و که سانه که نامه ر دییان له گه لتا کردووه، به خشش به و که سانه ی که موحتاجی تۆن. ئه م به خششه له گه وره ترین سه ده قاته. ئه نجا دوور که وتنه وه له هه ر شتی که حه رام بی. ههروه ها جیهاد و خوین پڑاندن له رینگای خوادا، واته: بۆ به رز کرده وه ی که لیمه ی (توحید) و ئاینی پیروزی نیسلام، چ دوژمنی ئاین بکوژی و چ دوژمنی ئاین بتکوژی، ههروه ها قوریانی کردن به سه رپینی هه ر حه یوانی که زوو دلت پیوه ندی پیوه ه بی، وه کو مه ر و بز و گاو مانگای باش، چ سه ریان ببری و، چ بیان به خشی.

له فه رمووده ی هه زه تدا هه یه: "افضل القراء الحال المرتحل" او کما قال. ها ورپیه کانی عه رزیان کرد: (حال) و (مرتحل) کئییه؟ فه رمووی: ئه و که سه یه که قورئانی خه تم کردو گه یشته دوایی گورج بگه ریته وه بۆ سه ره تای قورئان و، له وئوه ده ست بکاته وه به خویندنی.

زیکرو ته سبیح و ته هلیله له حه سه ناتن. باسی ئه مانه م له نامه یه کدا بۆ نووسیون. خیر کردن و پۆژووگرتن و بهنده ئازاد کردن له گه وره ترین جو ره کانی تاعه ته و با شترینی ئه وه یه بهنده ی گران به ها ئازاد بکا. ههروه ها کۆمه کیی موسلمانان و چاکه کردن له گه لیاندا کرده وه ی چاکن و خیریان زۆره.

ئه وانه ی که فه رمووده ی پیغه مبه ر (د.خ) به (فضل) ناوی بر دوون ئه مانه بوون که عه رزم کردن. والسلام علی من استمع الحق واتبعه.

نامہ ہی جھڈھیم

باسی ٹاین فیرکردنی منالہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله. والحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه الهداة الى دين الله.

وبعد! ئی موسولمانہ خاوهن بیروباوہرہ تہواوہکان! پرحم بہ منالی بچوکی خوتان بکن، پرحم بہ ژیردہستہکانتان و برادہرانتان بکن ہتا سہوابی زورتان دہست بکھوی. خوشہویستہکانم! بہ نہسی فرمودہی پیغمبہر (د.خ) ئەم نامہی منہ لہ ہموو دیاریبہکی دنیاہی باشترو بہسووترہ، تہانہت لہ دیاری پاشا بو پاشا قازانجی زورتہ؛ چونکہ حہزرت (د.خ) فرمودہتی: "ما اهدی مسلم لایہ ہدیۃ افضل من کلمۃ یزیدہ اللہ بہا ہدی او یردہ عن ردی" ہرہوا حہزرتی عومہر (ر.خ) ہموو کاتی لہ ہاوریبہکانی پیغمبہری دہرسی (د.خ): عہیم چیبہ پیم بلین، وہ دہیفہرمو: "رحم اللہ امرء اهدی الی عیوبی" جا دہیفہرمو: ئەم جۆرہ دۆستانہ زۆر کہم و نایابن.

براکانم! بو خاتری پەزای خوا و پیغمبہری خوا ہر کہس پەہیوہندی پیتانہوہ ہہیہ، وکو کورپتان، کچتان، کورہزاو کچہزاتان، خوشکہزاتان، منالی برادہران و دۆستانان، ہتا منالن و نہکەوتوونہتہ ناو دنیا و کارویاری ژبانہوہ، بہ خوتان یا بہہوی زانیبہکەوہ نادابی دین و قورئانی پیروزیان فیر بکن و، بہ ہموو جۆری لہم بارہوہ ہول بدن و، ہرچہند ئەو منالانہش لہ فیربوونی ئەو نادابانہ نہفرت بکن و لہسەر شانیان گران بی، ئیوہ ہرگیز لہم کارہ پیروژہ بہسوودہ کوئل مەدن و، لہبەر خاتری خوی گہورہ خەریکی بن.

ریوایەت کراوہ: حہزرت (د.خ) فرمودہتی: "علموا اولادکم سنتی وان کرہوا" واتہ: پەفتار و گوفتاری من بہ منالہکانتان بلین و فیزیان بکن، ہرچہند ئەو مندالانہ پییان ناخوش بی و لہسەر دلیان گران بی. بیگومان ہر کہس لہ ئیوہ کەموکورتی بکا

له فێزکردنی ئادابی ئایندا به منداڵانی موسڵمان ئەوێ خەسارەتمەندە، هەرکەس له وەرگرتنی تەعلیماتی ئاین عاجز و ماندوو بێ و لەسەر دڵی گران بێ، ئەوێ باوەڕی بێ هیژە، چونکە له هەدیثی پیرۆزی پیغمبەردا هاتوو: "کە گەورەترین خوورپوشتی مروۆفی موسڵمان ئەوێهە کە له بیستنی کاروباری ئاینی هەرگیز تێر نەبێ. با ئەو کەسێ کە فێزکردنی ئاینی لەسەر شان گرانه بگری بۆ خۆی و، خۆی به زیان لیکهوتوو بزانی.

به تایبەتی له ناو هەموو ئادابی ئایندا ناسینی خۆی گەورە و ناسینی پیغمبەر و زانیینی ئادابی نوێزی جەماعەت و نوێزی بەتەنیا زۆر مەهەم، بۆیە ئەم شتانه زۆر بەبایەخهوه سەیر کراون.

ئێوێ بیریکنەوێ هەر کەس له ئێوێ پیشەیهکی هەبێ ئەوێلادەکانتان فیزی ئەو پیشەیه دەکەن، هەتا له پاشەپوژدا بژین، ئەو بۆچی بیری لهوێ ناکەنەوێ کە ئەگەر ئەوێلادەکانتان فیزی ئادابی ئاین نەبن و به عیبادەتەوێ خونەگرن له پاشەپوژدا تەرکی هەموو ئادابی ئاین دەکەن و، گیرۆدە سزای پوژی قیامەت دەبن لهگەڵ ئەوێشدا کە دنیا ماوێ کورتە و دەبرێتەوێ و قیامەتیش هەرگیز نابێتەوێ و، زۆرتر له دنیا پیویستە به گوێبێدان و تەماشاکردن. فەرموودەوێ حەزرتە (د.خ): "ما مثل الدنيا في الآخرة الا كما يغمس احدكم اصبعة في البحر فانظر بم يرجع؟" واتە: نرخی دنیا له چاوی نرخی قیامەتدا وەکو ئەوێهە پەنجەیهک بکەیت به دەریایەکدا و، دەری بێنیتەوێ، تەماشای بکە ئەو پەنجەیه چەندی له ئاوی دەریاکە لهگەڵ خۆیدا دەهینیتە دەروە، دیارە ئەو ئاوه کە به پەنجەیهکەوێ دیتە دەروە شتیکی زۆر کەم و بێ بایهخە له چاوی دەریاکەدا، دنیاش له چاوی قیامەتدا وەها کەم و بێ نرخەو، بۆ ئەوێ نەاشێ کە ئینسان خۆی بۆ تەرخان بکا و خۆی بۆ ماندوو بکا.

براینە! ئەو گیانلەبەرانی کە پیویستمان به فێزکردنیان هەیه بۆ ئەوێ سوودیان لێ وەرگیرین، پیویستە هەر به منالی و بچوکی رایان بهینین و فیزیان بکەین ئەگەرنا کاتی گەورە بوون سوودیان لێ وەرناگیرئ؛ مەبەستم ئەوێهە بهقەدەر ئەو گیانلەبەرانه نرخ و بایهخ بۆ منالەکانتان دابنن و بۆ فێزکردن و تالیمدانیان تێ بکۆشن، هەتا له پیویستەکانی سەر شانی خویان ئاگادار بن و، فەرز و سوننەتی خویان بزانی، له دنیادا به بهختیاری بژین و له قیامەتدا به سەریهەرزێ زیندوو بینەوێ. خۆشەویستەکانم! من له نامە بچووکەدا کەمێک له روکنەکانی ئیسلام و لقهکانی ئیمانان پێ پادەگەیینم و، کەمێ له گەورەیی قورئانتان بۆ دەنوسم به هیوای ئەوێ خۆی گەورە له قیامەتدا پایە

و پاداشی گه وره مان بۆ دابئی. پیغه مبهەر (د.خ) فهرموویه تی: "اذا حمل رجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان له خيرا من حجة وعمرة ومن عبادة سنة" واته: یه کئی فهرمووده یه کی خوای گه وره بیات بۆ برای ئاینی و تییبگه یه نی بۆ ئه وهی بیکا به بیروباوه ر بۆی و له سه ری دای مه زینئی، تا رهفتاری پی بکا، ئه وه پاداشی زۆرتره له جه جیک و عومره ییه ک و خواپه رستی سالتیک؛ چونکه زانیاری به خه لک گه یاندن خیریکی به رده وامه، شه خسه که که فیزی ده بی خۆی رهفتاری پی ده کات و، هر که سیش له وه وه فیزی بی رهفتاری پی ده کا، ههروه ها هه تا خوا مه یلی له سه ر بی.

جا من بۆیه ئه مانه تان بۆ باس ده که م هه تا براده ران هۆگری ئه م قازانجه بی نیهایه ته بن بۆ خویمان و بۆ ئه ولادیان و بۆ نه وه یان. مناله کانتان فی ر بکه ن به وهی که هه رچی عالم هه یه، عه رش و کورسی و هه ر جهوت ته به قه ی ئاسمان و هه موو عه ردو، به هه شت و دۆزه خ و هه رچی له نیو ئه واندان هه یه هه مووی خوا دروستی کردوون و، له نه بوونه وه ده ری کردوون بۆ بوون. ههروه کو دروستی کردوون به هه موویان ده زانی و، له که موزوریان ئاگاداره و، هه موو له ژیر زانین و ئاگاداری خوادان و، خوادای گه وره ئاگای له جموجۆل و دامرکان و ئارامگرتنیان هه یه، ئاگای له کردار و گفتار و هه ناسه و خه یالاتی ده روونیانه، ئاگاداره له هه رشتی که له دئی ئه واندایه، ته نانه ت هه تا خوای گه وره هه ناسه و جوولانه وهی ئه وان دروست نه کا بۆیان په یدا نابی.

زانایه ک کتیبی دادهنی له و شتانه ئاگاداره که له و کتیبه دا نووسیویه؛ بیگومان خوای گه وره چاکتر له جیهان ئاگاداره و، زانینی به هه موو جیهاندا ده کات، چونکه زانینی خوا له گه ل زانینی یه کیک که ئه و دروستی کردبی، هه رگیز به راورد ناکری. هه ر گیایه ک، هه ر زه ریه ک له نیو روویاریکدا، یا له ده ریایه کدا، له زه وی یا له ئاسمان یا له هه وادا هه موو ئه مانه به جارئ له بهر تیشکی زانینی خوادا روون و ئاشکران و، هه رگیز نابی به قه ده ر زه ریه ک شت هه بی له عیلمی خوادا نه بی.

هه ر بزق و پۆزی یه ک بۆ هه ر گیانله به ری هه بی، له که م هه تا زۆر، له جه لال و جه رام، هه موو خاوه ن هه ناسه ییه که، هه ر پۆزییه کی بۆ هه ر نه وعی بریارداوه، جه ره تام و له زه تیکی تیدا داناوه، هه تا ئه و خاوه ن پۆزییه سوودی لی وه ریگری، هه موو خاوه ن پۆزییه ک به پۆزیی خۆی ده کا و، که س ناتوانی پۆزیی که س بخوا. ته نانه ت بۆ هه موو دارو گیایه ک بزقیک بریارداوه. له ئاو و غه یری ئاو، دیاره کاتی ئه ر پزقه ی لی برا وشک

له لای بهرزیهوه دادهبەزئ و، به بیروباوەرێ مروّف بەرزێ مونسابه بۆ پایەیی خوای گەوره، واتە: بەپێی نەریت و عادت بەرزێ بۆ گەوریه و نزمی بۆ بچووکە، ئەگینا خوای گەوره له هەموو جینگەیهکدا حازره و، پێویستی به جینگە نییه، ئەئ له پێش دروستکردنی عەرش و کورسی و ئاسمان و زهویدا، له و کاتەدا که هیچ مهکانیکی دروست نهکردبوو، له کوئ بوو؟ دیاره له بناغەدا خوای گەوره پێویستی به شوێن نهبووهو ئیسته و له مهو پاشیش پێویستی پێی نییه.

له لایهکی ترهوه عالمی ئاسمان پاکه له تاوان و تاوانباران و، ئەوانهئ له ئاسماندان بهقهدهر تۆزقائیک بئ گوئی و نافهرمانیی خوای گەوره ناکەن، ههروهکو خوا دهیارهئ فریشتهکان دهفهرموئ: "لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ" ئەم نایهته پیرۆزه دروشمی گەردەنکهچی ئەوانه.

خوای گەوره به هەموو شتێک دەزانئ و، تۆزقائیکی لی ون نابئ. ئیمه که بهندهیهکی بئ هیزین ناگامان له مولک و مائی خۆمان ههیه، ئیتر چۆن خوای پهروهردگاری جیهان، ناگای له و شتانه نابئ که خۆی دروستی کردوون؟ بئ زانیاری و بئ ناگایی خەوش و کهمییه و بۆ پایەیی خوای گەوره ناشئ.

خودای گەوره (قیوم) و راگری جیهانه و، ههموو ئهرواح و ئەشباح و ههموو گیان و گیانداری خۆیان و پێوهندییان ههموو به هیزی توانایی خوا راگیراون و راگیر دهبن و دهپاریزرین.

خوا مالیک و خاوهنه ئیمه مهملووکین، به گوئ کردن و فەرمانبەرداری لهسەر شانمان واجبه، پێویسته ههموو کات ناماده و ملکهچ بین بۆ جیههجئ کردنی فەرمانی ئەو خوای پهروهردگاره.

پێویسته بزانی: پێغه‌مبەری ئیمه، واتە: ئەو کهسهئ که خوا کردوویه به په‌هه‌بری ئیمه و، له لایه‌ن خواوه ئه‌مری پێ کراوه راهنموونیمان بکا، ناوی (محهمده) (د.خ) له نه‌ته‌وه‌ی عه‌ربه و له هۆزی قوره‌یشه، باوکی ناوی عه‌بدو‌للایه و، دایکی ناوی (نامینه)یهو، باپیری ناوی (عه‌بدو‌لموته‌لیب)ه، باپیره گه‌وره‌ی ناوی (ه‌اشم)ه. ئەمانه و رشتەئ ئەمانه له پیاوه گه‌وره‌کانی عه‌ره‌ب بوون و، له ناو هۆزی خۆیاندا سه‌ره‌رز بوون و، له‌سه‌ر یاسای نیکاح یانی ژن ماره‌کردن و به‌جیه‌ئانی یاسای خانه‌دانه به‌نرخه‌کان بوون.

نهم پیغمبهری نیمه (د.خ) له شاری مهککه له دایک بووه، له تمهمنی چل سالیذا بووه به پیغمبهری خوا و پهوانهکراوه بو تممیکردنی (انس) و (جن) واته: بو نهوهی که رینگهی نیسلام و خواناسی و خوورپهوشتی بهرزیان نیشان بدا. پاش نهوهی که بوو به پیغمبهر ههتا سیانزه سال له شاری مهککه مایهوه. جا لهسه نهمری خوا له شاری مهککه ده رچوو کوچی کرد بو شاری مهینه، ده سالیس له شاری مهینهی مونهوهره مایهوه، نهجا له تمهمنی (۶۳) سالیذا له شارهدا کوچی دواپیی کرد و، هر له ویش کفن کراوه و قهبری پیروزی لهوینیه.

تا ناینی پیروزی نیسلام له عهههستاندا بلاو نهبوویهوه، پیغمبهر وهفاتی نه کرد و، کاتی که وهفاتی کرد ناینی نیسلام له حیجاز و یهمن بلاو بوویهوه، نهجا پاش وهفاتی نهوه، هزرهتی نهبوویهکری سیدیق کرا به جینشینی و، پاش وهفاتی هزرهتی نهبوویهکری عومهری کورپی خهتاب کرا به جینشین و، پاش شهید بوونی هزرهتی عومهر هزرهتی عوثماني کورپی عههفان کرا به جینشین و، پاش شهید بوونی نهویش هزرهتی عهلیی کورپی نهبو طالب بوو به جینشین و، له پاش شهید بوونی هزرهتی عهلی، هزرهتی هسهنی کورپی هزرهتی عهلیی بوو به جینشین. نهم پینج زاتانه خهلیفه و جینشینی هزرهتی پیغمبهر بوون (د.خ) و پتیان دهوتری: "خولهفای پاشدین" (ر.خ).

پیویسته باوهرتان وابی، هر چند پیغمبهر (د.خ) به زاهیری وهفاتی کردووهو له قهبرا کفن کراوه، بهلام هزرهتی پیغمبهری خوومان و پیغمبهرانی تر له قهبردا زیندوون و جوړه حیاتیکیان هیه که تنیا خوا چونهتی نهو زیندوویهتیبه دهزانی. هروهها پیغمبهران له قهبردا نویژ دهکن، تنانته هندی له (نهولیا) به (موکاشهفی قهلبی) له کاتی نویژا دهنگی قامهتکردنی هزرهتیان له قهبردا بیستوه. نهوش بزانت: له پوژی قیامهتدا، که ماوهی پینجسهه سال خهک له ساری مهحشردا رادهوهستن و، هیچ کس له نینس و جن، گوره و بچوک مهجالی هسانهوهی نییه، بهلی لهو پوژدها پیغمبهری خوومان شفاعت دهکا و، به شفاعت و تکای نهو هموو موکهلههکان بو مهیدانی لیپرسینهوه و دیوانی داوهریی خوی گوره دهبرین.

شایانی زانینه که هزرهتی محمهه مستهفا (د.خ) لهگهله نهوهدا که بهندهی خویه و عهبدیکی بی دهستلته، له پایهه له هموو مهخلووقیکی خودا گورهتره و پایهی

به‌رزتره. پیغمبهره پیشروه‌کان هر یه‌که بۆ سر قه‌وم و ئوممه‌تیک ره‌وانه کراوه و دینه‌که‌ی له پاش خۆی به هاتنی پیغمبهریکی تر نه‌سخ بووه‌ته‌وه. به‌لام پیغمبهری ئیمه‌ه‌زه‌تی محمهد مسته‌فا درودی خدای لی بی، خوا ره‌وانه‌ی کردوه بۆ سر هه‌موو چین و هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک له جیهاندا بۆ ته‌هلی هه‌موو شار و لادیه‌یه‌ک. دینه‌که‌ی هه‌تا رۆژی قیامه‌ت پایه‌داره‌و، پیویسته له‌سه‌ر هه‌ر که‌سێک که ناوی پیغمبهر (د.خ) بییستی ئیمانی پی به‌ئینی و، په‌یره‌ویی شه‌ریعه‌ت و ناینه‌که‌ی بکا.

ئیمان و ئیسلام ته‌وه‌یه‌که به‌ دل باوه‌رت بیی به‌ هه‌رچی که‌ه‌زه‌تی محمهد مسته‌فا له‌ لایه‌نی خواوه‌ه‌یناوه‌یه‌تی بۆ رینمورینی ئیمه‌ه‌و، به‌ زیان دوو‌رسته‌ی شه‌هاده‌ت بلّییت: (اشهد ان لا اله الا الله، و اشهد ان محمدا رسول الله) له‌گه‌ل به‌جیه‌تانی کرده‌وی ئیسلام به‌ نه‌ندامه‌ ئاشکراکانی له‌ش، بۆ نمونه: نوێژ بکه‌یت، رۆژوو بگرت، زه‌کات بده‌یت، ته‌گه‌ر ده‌ستت رۆیشت و توانای مالی و به‌ده‌نیت هه‌بوو چه‌ج بکه‌یت. هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ه‌رامی کردون، وه‌ک پیاو کوشتن و زیناکردن و شه‌راب و عاره‌ق خواردنه‌وه‌ و مالی خه‌لک داگیر کردن و هه‌رامه‌کانی تریش، ته‌رک بکه‌یت. پوخته‌ی قسه‌: به‌م سی شته‌ (باوه‌ر کردن به‌وه‌ی پیغمبهر لای خواوه‌ه‌یناوه‌یه‌تی و، وتنی دوو‌رسته‌ی شه‌هاده‌ت و، جیه‌جی کردنی کاره‌نایینییه‌کان به‌ له‌ش) ئیمان ته‌واو ده‌بی. دیا‌ره‌ باوه‌رکردن به‌وه‌ی هه‌زه‌تی محمهد (د.خ) لای خواوه‌ه‌یناوه‌یه‌تی نه‌مانه‌ی خواوه‌ه‌ه‌ه‌مگرتنه‌وه‌:

۱- باوه‌ر به‌ مه‌لائیکه‌ه‌ واته‌: باوه‌رت بیی که‌ له‌ عاسمان و عه‌رزدا گه‌لی فریشته‌ه‌ن خه‌ریکی به‌جیه‌تانی فه‌رمانی خوان و، هه‌میشه‌ له‌ یادی خوادان و ته‌سبیحاتی ده‌کن و، له‌م یاد و ته‌سبیحاته‌ه‌رگیز تیر نابن.

ئه‌م مه‌لائیکانه‌ جیسیمان نورانییه‌ه‌ و گونا‌ه‌ ناکه‌ن و نێرو مییان نییه‌ه‌ و زاوژی ناکه‌ن.

۲- باوه‌ر به‌ پیغمبهرانی خوا، له‌ هه‌زه‌تی ئاده‌مه‌وه‌ تا هه‌زه‌تی محمهد که‌ دوا‌په‌ینراوی پیغمبهرانه‌. له‌ ناو ئه‌و پیغمبهرانه‌دا به‌ فه‌رموده‌ی هه‌زه‌ت (د.خ) (۳۱۳) یان خاوه‌ن شه‌ریعه‌تن، واته‌: نه‌مریان پی کراوه‌ فه‌رمانی خوا به‌ خه‌لک را‌گه‌یه‌نن. له‌م ژماره‌یه‌ (۲۶) له‌ قورئاندا باس کراون و ناو‌براون: (ئاده‌م. ئیدریس. هوود. صالح. ئیبراهیم. لوت. ئیسماعیل. ئیسحاق. یه‌عقوب. یوسف. ئه‌یوب.

یونس. نیلیاس. ئەلیسە.ع. نوولکیفل. شوەیب. موسا. هاروون. داوود. سولهیمان. زهکەریا. یەحیا. عوزەیر. عیسا. محەمەد مستەفا «صلی اللہ علیہم وسلم». ئەمانە ھەموو خاوەن شەریعەتن.

۳- باوەر بە و کتیبانە که خوای گەورە بە جیبرائیلدا بو پیغەمبەرانى ناروون، که (۱۰۴) کتیبین: (۳۰) بو نیدریس (۵۰) بو "شیت" که پیغەمبەر (د.خ) ناوی بردووه. (۱۰) بو حەزرەتى ئیبراھیم. تەورات بو موسا. زەبوور بو داوود. ئینجیل بو عیسا. قورئان بو حەزرەتى محەمەد مستەفا «علیہم الصلاة والسلام».

۴- باوەر بە پۆژی (قیامەت). لە جوملەى باوەر بە دینی پیغەمبەرە (د.خ) باوەر بە نازار و سزای گۆر، واتە: مرۆف پاش مردن لە گۆردا بشارد ریتەوہ یا لە دەریادا ون بى یا بسووتینرئى یا بدرئى بە دەم ئاوەوہ لە ھەموو ئەم حالەتەنەدا ئەگەر لە ماوەى ژیانیدا مرۆفئىکی موسلمان و کردەوہ باش بوئى، لە پاش مردن دەکەوئتە شادی و خوشی و رابواردنی و ھاوہ که شایانی مرۆفی باش بئى.

خۆ ئەگەر لە ماوەى ژیانیدا مرۆفئىکی بەرپەفتار بوئى ئەوہ بەقەدەر بەفتارەکەى سزاو نازار دەدرئى، مەگەر خوای گەورە لئى بیوورئى.

ھەر و ھا باوەر بەوہى که ئەم دنیا بە نامینئى و ھەر چى بیوئى ھەموویان زیندوو دەکاتەوہ و، لە شوینئىکدا ھەموو کو دەکرینەوہ. زیندوو بیوونەوہکەیان لە عورفى شەردا پئى دەلئین (بعث) و کو بیوونەوہکەیان پئى دەلئین (حشر) و مەیدانى کو بیوونەوہکە پئى دەلئین (محشر). ئەنجا خوای گەورە موخاسەبەى ھەموو خاوەن عەقلئیک دەکا که لە دنیا دا دەنگوباسى دین و ئاینى پئى گەیشتبئى و کردەوہى چاک و خراپى بە تەرازووى کیشانەى خیر و شەر دەکیشرئى؛ جا ئەوانەى که کافر بوون ھەر لەوئوہ دەنیرئین بو دۆزەخ و لەوئى ھەتا ھەتایە دەمئیننەوہ، ئەوانەش که موسلمانن تاوانبار و بیتاوان ئەمریان پئى دەکرئیت که بەسەر (سرات) دا گوزەر بکەن.

سیرات پردیکە بەسەر جەھەننەمدا راکیشراوہ لە موو باریکترە و لە ئەلماس تیز ترە. شوین بازى ھەموو موسلمانانە، ھەر کەسئى کردەوہى باش بوئى بە پئى باشی کردەوہکەى بەسەر ئەو پردەدا تئى دەپەرئى، ھەندئى و ھکو برووسکە، ھەندئىکی تر و ھک باى شەمال، ھەندئىکی تریش و ھک سواری تیزرەو یا سواری عادەتى بەسەریدا تئیبەر دەکەن. ئەوانەش بەفتاریان بەد بوئى ئەگەر عەفوو نەکرا بن لە پردەکەوہ دەکەوونە خوار بو ناو

ئاگرهکه و به قەدەر تاوانەکی ئیمان سزا دەدرێن، پاش ئەو لە دۆزەخ دەردەکریڻ و دەنێدرێن بۆ بەهەشت.

هەر کەس لە دۆزەخ دەرچوو لە پێش ئەوێ بگاتە بەهەشت بە (حوض المورود) دەگا. ئەم حەوزە گۆلیکە لە دەرەوێ بەهەشتایە زۆر زۆر گۆشاد و پانە، ئەوەندە شەریه له دەوروپشتیایە لە ژماردن نایەت، هەر کەس لەو ئاوە بخواتەو هەرگیز تینووی نابێ و لە بەهەشتدا هەر ئاویك بخواتەو تەنیا بۆ لەزەت وەرگرتنە و لەبەر تینوویەتی نییە. جا کە لە (حوض المورود) دەرچوو دەروا بۆ بەهەشت و هەمیشە لەسەر پایە و میزانی خۆی دەمینێتەو.

لە دەشتی مەحشەردا کاتی کە خەلک دەکەوێنە زەحمەتەو پەنا بۆ هەر پیغەمبەرێ دەبەن بۆ تەکاکردن کەس حازر نابێ تەکایان بۆ بکات، کە دینە خزمەتی حەزەرەتی (محمد المصطفی) ئەو تەکایان بۆ دەکات.

کە مەرووف ئیمانی هێنا بەوێ کە حەزەرەت (د.خ) لای خواوە هێناوێتە بۆ بەرەوی ئادەمیزاد، دەبێ باوەرپێشی بەو هەبێت کە ئەرکانی ئیمان و ئیسلام راستن و لە بناخەیی ئایینی ئیسلامن، دەبێ باوەرپێشی بە و اجیببێتی پێنج فەرزی نوێژ بەهەموو مەرج و پوکەکانیانەو، بەراستیش بیانکات. دەبێ باوەرپێشی بە و اجیببێتی پۆژووی پەمەزان بێ بە هەموو مەرج و پوکەکانییەو، دوور لەو شتانە کە بەتالی دەکەنەو، دەبێ ئەم پۆژووش بگریت. دەبێ باوەرپێشی بە و اجیببێتی زەکات و سەرفێترە هەبێ و بە نییەتیکی خاویز و بیگەرد بەجێ بهێنێ. هەرەها باوەر بە و اجیببێتی حەج و بەجێهێنانی بە هەموو پوکەن و مەرجەکانییەو بەشیکە لە ئیمان بەوێ کە پیغەمبەر (د.خ) لای خواوە هێناوێتە.

لە هەموو ئەم واجیبانەدا بیجگە باوەر، باسی بەجێهێنانمان کرد؛ چونکە نیشانی باوەرپوون بەمانە ئەوێ ئەو کەسە خواوەن ئیمانە جێبەجێیان بکا، کە ئینسانی موکەلەف واجیباتی بەجێ نەهێنا، ئەو مەعنای وایە یا بە یە باوەرپێشی، یا باوەرپێشی ئەوەندە بێ هێز و لاوازه کە بە کەمترین شوبهە لادەچیت، ئەمەش یەکیکە لە هۆیکەکانی سەلبی ئیمان لە کاتی تەنگ و چەلەمەمی سەرەمەرگدا، واتە: کابرا وەختی خۆی ئیمان و باوەرپێشی نەبوو، تەنیا لە ناو خەلکدا خۆی بە خواوەن ئیمان حسیب کردوو، دواپێ لە سەرەمەرگدا باش دەرکەوتوو کە کابرا بێ ئیمان بوو، یا خۆ

باوهرپنکی لاواز و بیٰ نرخى بووه و، بههؤى وهسوسهسى شهيتان ئه و باوهرپه کهمهيشى له ناو چوووه له نهنجامدا به بیٰ نيمان مردووه، پهنا به خواى گهوره.

هر له بهر نه مهيه که له لاي هندیٰ له پيشه واکانى ناین، وهك (شافعى) خواى لىٰ رازى بیٰ، نيمان و باوهرپ زياد و کهم دهکا و، بههيز و بیٰ هيز دهبیٰ. جا ئه و کهسه که عمهلى به بهشىٰ له نيمان داناوه مه بهستى له نيمان، نيمانى تهواوه، بينا له سهر ئه وه کاتى که کردهوه نه بوو ئه سلىٰ باوهرپه که ده مینىٰ. هندیٰ رهخنه دهگرىٰ و دهلىٰ: مادام کردهوه به شیک بیٰ له نيمان که کردهوه نه بوو، نيمانيش نابىٰ، چونکه که (جزء) فهوتا (کل) يش دهفهوتىٰ، واته: نينسان که عمهلى نه بوو به کافر حسيتب دهگرىٰ.

وهلامى نهم رهخنه به ئهويه که عمهل به شیکه له نيمانى (کامل) و تهواو، که عمهل فهوتا نيمانى کامل دهفهوتىٰ نهک ئه سلىٰ نيمان که بریتيه له تهسديق و باوهرپ بهوى حهزرتىٰ محمهد (د.خ) له لايهنى خواوه هيناويه.

لقهکانى نيمان (۷۷) ن و، نهنجامى نهم لقانه قازانجى ژيانى دنيا و قيامهته بوٰ موسلمان و، بههؤى ئه مانه وه باوهرپى بههيز و تهواو دهبیٰ و، بهم جوړه موسلمان بهدين موسلمانى تهواو.

بوختهى نهم (۷۷) لقه باوهرپ بهحق و راستيه له کردهودا. باوهرپ بهحق (۱۶) بهشى هيه:

- ۱- وهدهسهينانى زانياريه ناینيهکان.
- ۲- ناسينى پهروهردگار.
- ۳- باوهرپ به پاکیى ئه و پهروهردگار له هه موو که موکوپى و خوشيک.
- ۴- باوهرپ به بوونى خوى و سيفهتهکانى که (حيات و عيلم و نيراده و قودرهت و سهمع و بهسرو کهلام) ن.
- ۵- داننان و باوهرپکردن به تاق و تهنيایى و بیٰ هاوتايى خواى گهوره.
- ۶- داننان و باوهرپ بهوه که هه رچى غهيرى خوايه بوون و نه بوونى به قهزاو قهدهرى خوايه.
- ۷- باوهرپ به بوونى فرشتهکان و باوهرپ بهوى که له هه موو تاوانى پاکن و، يهک دهقيقه له يادى خوا غافل نين و، له په رستگارىى خوا کوټايى ناکهن.

۸- باوهر به هموو پیغمبران و به دوا پیغمبر که حزرهتی محمده مستهفایه (د.خ)، لهگهل داننان بهودا که هموو ئاده مزاد و پهریهك بانگ کراون بو خوپهرستی له لایهن ئه پیغمبرهوه، واته پیغمبرهکانی تر ههریهك رهوانه کراون بو ئوممهتیکی تایبهتی و دیاری، بهلام حزرهت (د.خ) بو هموو عالهم نیراوه به پیغمبری بهبی جیاوازی و، دهعهتهکهی گشتیه.

۹- باوهر بهوه که هموو پیغمبرهکان خاوهن موعجیزه بوون.

۱۰- دهبی بیروباوهری دهربارهی گشت پیغمبران باش بی، نهك وهك جوولهکه که دوزمنی حزرهتی عیسا و حزرهتی (محمده مستهفا) بوون.

۱۱- نیمان و باوهر بهوه که هرچی غهیری خویه هموو (حادثه) واته له پیشدا نهبوون و، خوا له نهبوونهوه دهری کردوون بو بوون دروستی کردوون.

۱۲- نیمان و باوهر بهوه که خوی گهوره ئه جیهانه له ناو دهبا چونکه قیده م و بهقا تهنیا شایستهی زاتی خوی گهورن.

۱۳- باوهر بهوهی که گیانله بهران له پاش مردن و له ناوچوون زیندوو دهنهوه، چ نینسان و چ غهیری نینسان.

۱۴- نیمان و باوهر به زیندوو یونهوهی نینسان له قهبردا، به ژیانیکی بهرزهخی بو پاداش وهرگرتن یا خو بو سزا چهشتن.

۱۵- نیمان و باوهر بهو هموو کارهساته که له قیامهتدا پرووده دن، وهك حیسابی کردهوه و کیشانهی کردهوهو پرد (سیرات) و شهفاعت و تکالای بارهگای خوی گهوره. (۱۶) باوهر بهوهی که بههشت شوینی جهزای چاکهیه و جیگای وهرگرتنی پاداشی خوا پهستییهو، دۆزهخیش جیگهی سزاو وهرگرتنی پاداشتی کوفر و گوناھ و تاوانباریه.

لقهکانی تر که پیوهندیان به کردهوه و راستی له کردهودا ههیه سی بهشن. بهشی یهکه م پیوهندیی به نهفسی موسلمانانهوه ههیه پیوهندییهکی باتنی، وهك پاککردنهوهی نهفس له خوورپهشتی بهد. جا پاککردنهوهی نهفس ده جوړه.

۱- پاککردنهوهی له خووی نهوسنی و هز له خواردن کردن.

۲- پاککردنه‌وهی له وتاری نارپوا.

۳- پاککردنه‌وهی له خۆشووستنی مأل.

۴- پاککردنه‌وهی له خۆشه‌ویستی پایه و جیگا و ریگا.

۵- پاککردنه‌وهی له به‌خیلی.

۶- پاککردنه‌وهی له خوری خۆ به‌گوره زانین.

۷- پاککردنه‌وهی له هه‌سوودی، واته: هه‌ز کردن به‌نه‌مانی نیعمه‌تی غه‌یر.

۸- پاککردنه‌وهی له حیقده، واته کینه له دلا راگرتن.

۹- پاککردنه‌وهی له (ریا) واته چاکه کردن بۆ به‌رچاویی خه‌لک.

۱۰- پاککردنه‌وهی له عوجب، واته له خۆ رازیبوون.

یا وه‌ک رازاندنه‌وهی نه‌فس به‌خوورپه‌وستی به‌رز که یازده‌ خووه، یه‌که‌م: په‌شیمان بوونه‌وه له تاوان. دووه‌م: ترس له‌خوا. سه‌یه‌م: تکاوا هیوا‌ی عه‌فووی خوا. چواره‌م: بی‌په‌یوه‌ندی به‌دنیاره، واته‌ئه‌وه‌نده‌په‌وه‌ندی‌یه‌که‌ی به‌هه‌یز نه‌بی که له‌ئاینی خۆی غافل بی. په‌ینجه‌م: شه‌رم، واته‌شه‌رم له‌کاری نارپه‌واو ناشه‌رعی. شه‌شه‌م: شوکر و سوپاسی خوا‌ی گه‌وره‌له‌سه‌ر نیعمه‌ت. هه‌وته‌م: وه‌فا و چاودیری مافی خوا و مافی خه‌لک. هه‌شته‌م: سه‌بر و خۆراگرتن له‌گوناح، واته‌کاتی تاوانیک هاته‌په‌ش گیرۆده‌ی نه‌بیت و ته‌رکی بکات و له‌به‌ر خاتری خوا نه‌یکات، یا سه‌برو خۆگرتن له‌سه‌ر به‌لاو گیروگرفت، واته‌گیرۆده‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یا زیانیک بوو سه‌بر بکا و خۆی بگری و زیاد له‌ئه‌ندازه‌بیزاری ده‌رنه‌برئ، هه‌روه‌ها سه‌بر و خۆگرتن خوا په‌رستی، واته‌هه‌رچه‌ند تاعه‌تکردن و خواپه‌رستی له‌سه‌ر شان گران بی هه‌ر له‌به‌ر په‌زای خوا‌ی گه‌وره‌به‌جینی به‌ینی. نۆیه‌م: ئیخلاس، واته‌راستی له‌گه‌ل خوا و په‌غه‌مبه‌ری خوا و موسولماناندا. ده‌یه‌م: «توکل» واته‌پشت به‌خودا به‌ستن. یازده‌یه‌م: رازی بوون به‌قه‌زاو قه‌در، واته‌به‌قه‌زای خوا‌ی گه‌وره‌و نه‌و کارانه‌که‌ئهو ده‌یانکات رازی و خۆشحال بی و بیزاری ده‌رنه‌بریت.

به‌شی دووه‌م یا په‌یوه‌ندی به‌زاهیر واته‌ده‌ری ئینسانه‌وه‌هیه‌وه‌کو عیباده‌ت، ئه‌مانه‌ش سیازده‌لقن:

۱- پاکیی له‌ش له‌بی ده‌ستنوێژی و له‌ش پیسی و پیسی.

۲- به‌جیه‌ینانی نوێژه‌کان.

- ۳- دانی زهکات و سهرفیتره بهوانه‌ی که پینان ره‌وايه.
- ۴- به‌جیهینانی نهو کارانه‌ی که فهرزی کیفایه‌ن وهکو نوژی جهنازه.
- ۵- به‌جیهینانی رۆزوی رهمه‌زان.
- ۶- نعتیکاف کردن له مزگه‌وتدا.
- ۷- خویندنی قورئانی پیروژ، که له پایانی نه‌م نامه‌دا هندی له خیر و پاداشی قورئان خویندنتان بۆ باس ده‌کهم.
- ۸- حه‌جی مآلی خوا.
- ۹- عه‌مره.
- ۱۰- سه‌ربیرینی قوربانی.
- ۱۱- به‌جی هینانی نه‌زر.
- ۱۲- راگرتنی قه‌دری سوین، واته کاتی سوینده‌یکت له‌سه‌ر نه‌کردنی شتیک خوارد و وتت نایکه‌م، نه‌گه‌ر نه‌و کاره واجیب یا سوننه‌ت نه‌بی، نابی بیکه‌یت و سوینده‌کته بشکینی.
- ۱۳- به‌جیهینانی که‌فاره‌ت، واته نه‌گه‌ر سویندت که‌وت یا به‌هویه‌کی تره‌وه که‌فاره‌تت که‌وته سه‌ر، نه‌و که‌فاره‌ته بده‌ی به‌وانه‌ی خیریان پی ره‌وايه.
- یاخو پیوه‌ندی به‌ زاتی ئینسان خویه‌وه و به‌ عه‌لاقه‌و پیوه‌ندییه‌وه هه‌یه. وه‌ک داوین پاک‌ی له‌ زینا، نیکاحی راست و شه‌ری، به‌جیهینانی مافه‌کانی نیکاح وه‌ک ماره‌یی و هه‌ستان به‌ نه‌فه‌قه‌ی پیویست، چاکه‌ کردن له‌گه‌ل باوک و دایک و، به‌جیهینانی سیله‌ی رهم، واته نه‌بیرینی پیوه‌ندیی خویشایه‌تی و چاکه‌کردن له‌گه‌ل خزم و که‌سوکاردا، هه‌روه‌ها به‌ گوئی کردنی گه‌وره و خاوه‌ن فه‌رمانانی ئیسلام له‌ کاروباری ره‌واو په‌سه‌نددا، واته نه‌گه‌ر، بۆ نمونه، سه‌رباز بوو له‌ سوپای ئیسلامدا له‌سه‌ری پیویسته له‌ کاروباری ره‌واو شه‌رعیدا بی گوویی گه‌وره‌که‌ی نه‌کا، یارمه‌تیدانی موسلمانان له‌ زیندوو کردنه‌وه و بوژاندنه‌وه‌ی شیعاری ئیسلامدا. نه‌مر به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه. جیهادکردن دژی کافران له‌ پیناوی پاراستنی نایندا. پاراستنی نه‌فس له‌ تاوانکاری. به‌جیهینانی مافه‌کانی جینایات له‌ رینگای قیساس وه‌رگرتنه‌وه له‌ تاوانبار. پاراستنی مال و سامانی خه‌لک. به‌جیهینانی مافه‌کان و دوورکه‌وته‌وه له‌ زولم و زور. پاراستنی نه‌سه‌ب له‌ رینگای نیکاحی شه‌ری و

له پښگای دورکه و تنه و وه له داوین پیسی. پاراستنی نامووسی موسلمانان و نه هلی
 زیممه له پښگای به جیهینانی هددی زیناوه بهو شیوهی له نایندا بریار دراوه، هروهها
 له پښگای به جیهینانی هددی قهزفه وه، واته هددی نهو کهسهی که بوختان به
 نامووسی خهک دهکا بهو شیوهی که له شهریه تدا باس کراوه. پاراستنی عقل و هوش
 بههوی مهعکردنی خوت و خهکی تر له بهکارهینانی نهو شتانهی نینسان مهست و
 سهرخوش دهکن.

براکانم! له تمهنی هوت سالییه وه تا کاتی بائخ بوون مناله کانتان فیتری سورتهی
 (فاتیحه) بکن؛ هتا که بائخ بوون و دهستیان دایه نویژکردن نویژه کانیان راست و
 پهوان بی و خیره کیتان پی بگا، چونکه به یهک جار خویندنی سورتهی فاتیحه بهقه دهر
 سورتهی بهقه ره خیری هیه، که سورتهی بهقه ره (۲۴) په ده بی، خو نه گهر پازده جار
 سورتهی فاتیحه بخوینی نه وه بهقه دهر سی جوزنه ی قورئان خیر و سهوابی هیه، به لکو
 زیاتریش، دیاره نه گهر مناله کانتان فیتر نه کن، نه م نیعمه ته گهره تان له دست
 دهره چی. نه مهش زیانکی زور گهره یه.

نیمامی غه زالی (ر.خ) ته رتیبی ویردی فاتیحه ی وا داناوه که له پاش نویژی سبهینان
 (۲۵) جار و، له پاش هریه که له نویژی نیوهړو و عسر (۲۵) جار و، له پاش نویژی
 مه غریب (۱۰) جار و، له پاش نویژی عیسا (۱۵) جار بهم جوړه پوژی ده بیته سه د جار،
 واته: هه مو پوژی به قه دهر دوو هزار و چوار سه د په ره قورئان سهوابی هیه. به خ به خ
 له م سامان و نیعمه ته، به د به ختن نهوانه ی خو یان و منداله کانیان له م سامانه گهره یه
 ناهومید دهکن، شتیکی نارپه وایه هندی له ماموستایانی قوتابییان که سه باره ت
 به فیترکردنی منالانی موسلمانان که مته رخمی دهکن، له ماوه ی دوو سالدایه که جوړه
 بهو منالانه ده خوینن که گوئی راگری لییان، نهو جوزنه ش نازانن که به ناو خویندوویانه،
 نه نجا به ناچاری خاوهن مناله کان له قوتابخانه دهریان دهینن و لای وه ستای نیسی
 عاده تی وه که بهرگدروو و ئاسنگهر و دارتاش... تاد دایان دهینن تا فیتری کاریک بین. جا
 هروه که بوم باس کردن به هر جوړ بووه ده بی مناله کانتان فیتری سورتهی فاتیحه
 بکن، نه گینا خوتان گونا هبار دهبن و له خیری فاتیحه ی نهوانیش بی بهش دهبن.

فهرموده ی هنزه ته (د.خ) کاتی که خوی گهره رقی هستی فریشته کان له ترسی
 نهو دست به ته سبیح و ته قدیسی خوی گهره دهکن، لهوکاتی رق و قینه دا خوی گهره

که تماشای قوتابخانه‌کافی سهر عرد دهکا خه‌ریکی خویندنی دهرسی قورئانن نه‌ورق و قینه‌ی نامینتی و تاوانباره‌کان عه‌فوو دهکا و، فریشته‌کانیش له‌و ترس و بیمه‌رزگار ده‌بن.

فهرموده‌ی پیغه‌مبهره (د.خ) هر کاتی یه‌کئک له‌ ئیوه‌ حزبکا له‌گه‌ل زاتی خوی گه‌وره قسه‌ بکات با ده‌س بکا به‌ قورئان خویندن. هه‌روه‌ها له‌ حه‌دیسکی تردا ده‌فهرموی: هر که‌سی هه‌مووی بخوینتیته‌وه له‌و کاته‌دا (٦٠) هزار مه‌لائیکه‌ حازر ده‌بن و دوعای خیر بو‌ئو که‌سه‌ ده‌کهن که‌ قورئانه‌که‌ی خه‌تم کردوه. له‌ حه‌دیسکی تردا ده‌فهرموی: له‌گه‌ل هه‌موو خه‌تمینکی قورئاندا دوعایه‌کی قبوولکراو هه‌یه، که‌وابی زور ناره‌وایه‌ ئینسان تی نه‌کوشی بو‌ئوه‌ی کوره‌که‌ی فی‌ری قورئان خویندن بیی و خه‌تمی قورئان بکا و دوعای عه‌فوی باوک و دایکی بکا به‌لکو خوا گونا‌هی ببه‌خشی. له‌ حه‌دیسکی پی‌روژدا هه‌یه که‌ حه‌زرت (د.خ) فهرموویته‌ی: — سی کومهل هه‌ن له‌ گه‌وره‌کانی ئوممه‌تی من ده‌ژمیردین: ١- نه‌وانه‌ی که‌ قورئانیا‌ن له‌بهره.

٢- نه‌وانه‌ی که‌ هاوینی قورئانن، واته‌ هر پوژی چه‌ند جوژنی له‌ قورئان ده‌خوینن ده‌ جوژه‌ یا که‌متره‌، هه‌رگیز به‌ بی‌ عوزرینکی شه‌ری ته‌رکی ناکهن.

٣- نه‌وانه‌ی که‌ شه‌ونویژ به‌رده‌وام ده‌کهن و به‌ بی‌ عوزرینکی ره‌وا ته‌رکی ناکهن، نه‌مانه له‌ گه‌وره‌کانی ئوممه‌تی پیغه‌مبهرن، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر حه‌دیسکی پیغه‌مبهر (د.خ) نه‌وانه‌ی که‌ قورئان زورتر ده‌خوینن به‌ خواپه‌رستتر حیساب ده‌کرین و مه‌شه‌هورن.

هه‌روه‌ها له‌ حه‌دیسدا‌یه که‌ فهرموویته‌ی: به‌شی چاوتان بدن له‌ عیباده‌ت کردن. نه‌م عیباده‌ت کردنی چاوه‌ش بریتیبه له‌ ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئان و، به‌کاره‌ینانی چاو له‌ خویندنه‌ویدا. فهرموده‌ی پیغه‌مبهره: سینه‌ی له‌ قورئان خالی وه‌ک خانووی ویران وایه. هه‌روه‌ها له‌ حه‌دیسدا هه‌یه: نه‌هلی قورئان نه‌هلی خوا و دوستی تایبه‌تی خوان. دیسان حه‌دیس: "خیرکم من تعلم القرآن وعلمه" واته‌ چاکترتان نه‌و که‌سه‌یه که‌ فی‌ری قورئان ده‌بی و خه‌لگیش فی‌ری قورئان ده‌کا.

حه‌زرت (د.خ) فهرموویته‌ی فی‌ریوونی یه‌ک‌ نایه‌ت له‌ قورئان خیر و پاداشی سه‌د ریکات نو‌یژی هه‌یه. هه‌روه‌ها فهرموویته‌ی خویندنی قورئان له‌ ناو قورئاندا له‌ گه‌وره‌ترین خواپه‌رستیبه‌کانی ئوممه‌تی منه. دیسان فهرموویته‌ی ته‌ماشاکردنی نایه‌تی قورئان

خواپه رستییه وهکو ته ماشاگردنی (که عبه) ی خوا. له فهرمودهی پیغه مبه ره که خویندنی قورئان له نویژا گه وره تره له خویندنی قورئان له دهره وهی نویژا، ههروه ها خویندنی قورئان له دهره وهی نویژا پایهی گه وره تره له ته سبیح و ته کبیر و، ته سبیح و ته کبیر له پوژووی سوننه ت گه وره تره، نه گهرچی پوژوو قه لغانه له پرووی ناگری دوزه خدا. له حه دیسدایه که قورئان شفع و تکاکاره بو خاوه نه که ی و تکاکه شی مهقبووله و، قورئان سامان و دهوله تیکه که هه ژاری و بینه وایی به دوا دا نایه ت و، هیچ سامانی نییه له قورئان زیاتر بی.

براکانم شیت و دیوانه که سیکه که نه م سامانه گه وره یه به مندالی خوئی نه گه یه نی. جا که خوا یارمه تی دان و منداله کانتان قورئانیان ته واو کرد، چاودیریان بکه ن و با فیری هه ندی کتیبی په ند و ناموژگاری ببن، وهک (گولستان) ی شیخی سه عدی بیجگه له هه ندی کتیبی شریعت. ههروه ها نه وهی خویندوویه تی چاودیری بکا و خوئی تیدا به هیز بکا نه بادا له بیری بچیته وه. بیگومان نه وه که سانه ی که به ته نیا خویندنی قورئانی پپروژ واز له منداله کانیان دهینن و فیری خویندنی په ند و ناموژگاری و شریعتیان ناکه ن و، بو نه م مه به سه رینگایان بو ساز ناکه ن، زوری پی ناچی، منداله کانیان به کارو پیشه ی دنیا بییه وه خه ریک ده بن و قورئانه که یان له بیر ده چیته وه و ناچار ده بن جاریکی تر له قوتابخانه فیری ببن. بویه زور تکاتان لی ده کم که له م دهوله ته گه وره یه خو تان و نه ولادتان به شدار بکه ن، تا له پاش مردنیشان خیر و پاداشتی چاکه تان پی بگا و له سزاو نازار بزگاری بن.

حه زه ت (د.خ) فهرموویه تی: "القرآن هو النور المبين والذكر الحكيم والسرائط المستقیم" واته: قورئان به راستی پروناکی و پوشتناییه کی ناشکرایه و زیگری پر حکمه تی خوایه و رینگه بییه کی راستی بی جه فایه. ههروه ها فهرموویه تی "القرآن هو الدواء" واته: قورئان دهرمانی تاریکی دهر و نه وه چاره ی گومراهی ماوه ی ژینه، وه فهرموویه تی هه ر که سی گوی رابگری له که سی که قورئان بخوینی نه وه به قه دهر نه وه قورئان خوینه خیر و سه وایی هیه. جا مادام وایه نه ی برای خو شه ویستم مناله که ت بکه به قورئان خوین و، له کاتیکدا دهری قورئان ده کاته وه گویی لی رابگره هه تا به قه دهر نه وه خیر و پاداشت بو بنووسری، وهک نه وهی که خو ت قورئانه که ت خویندنی.

حه زه ت (د.خ) فهرموویه تی که سی خوا ته و فیقی بدا بو نه وهی قورئان له به ر بکا و، وا گومان به ریت که یه کیک هیه خوا نیعمه تی له وه زیاتری پی داوه، نه وه به هه له دا چوه،

واته: چونکه پایه‌ی کهس ناگاته پایه‌ی ئه‌وه‌ی که قورئانی له‌بهره، مه‌گهر یه‌کێک ئه‌ویش قورئانی له‌بهر بێ. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی له‌ نیۆ قورئاندا ده‌وری قورئان بکاته‌وه و بخوینێ له‌ کاتی پیریدا گیرۆده‌ی خه‌ره‌ف نابێ، واته‌ به‌هۆی پیرۆزی قورئانه‌وه له‌ ده‌ردی خه‌له‌فان ده‌پاریزێ. له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه: هه‌ر حه‌رفی له‌ قورئان بۆ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یخوینێته‌وه به‌رامبه‌ری ده‌ چاکه‌یه. دیسان فه‌رموویه‌تی قورئان هه‌زار هه‌زار و بیست و هه‌وت هه‌زار حه‌رفه، له‌ پۆژی قیامه‌تدا وه‌کو ئینسانێکی نه‌خۆش و په‌نگ زه‌رد دێ بۆ لای ئه‌و که‌سه‌ که له‌ دنیا دا خویندوویه‌تیه‌وه و ده‌وری کردووه‌ته‌وه پێی ده‌لی من ئه‌و قورئانه‌م که تۆ له‌ دنیا دا ده‌تخویندمه‌وه ئیسته‌ بۆیه په‌نگم گۆراوه ده‌ترسم ته‌وشی به‌لایه‌ک بووی، من ئه‌و قورئانه‌م که تۆ له‌ شه‌واندا خه‌وت له‌ خۆت حه‌رام ده‌کرد و ده‌وری منت ده‌کرده‌وه، له‌ پۆژدا به‌هۆی خویندنه‌وه‌ی منه‌وه تینووت ده‌بوو، واته‌ مادام من له‌ دنیا دا بوویوم به‌هۆی ئازاری تۆ پێویسته‌ له‌ قیامه‌تدا ببمه‌ هۆی ئاسایش و ئیسراحه‌تت، نه‌نجا بانگ ده‌کا ده‌لی: وه‌رن خه‌لاتی ئه‌م هاوڕینی منه‌ بکه‌ن و، لێی رازی بن، خوای گه‌وره‌ش خه‌لاتی ده‌کات و لێی رازی ده‌بیت. حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی حه‌سه‌د، واته‌ به‌خیلی به‌ خه‌لک بردن حه‌رامه‌ مه‌گه‌ر به‌خیلی به‌ یه‌کێک که‌ خوای گه‌وره‌ ته‌وفیقی دا بێت و وای لێ هاتبێ شه‌وو پۆژ به‌ قورئانه‌وه خه‌ریک بێت، یا به‌ یه‌کێک خوا مالێکی زۆری پێی دابی و شه‌و و پۆژ ئه‌و ماله‌ له‌ پێناوی په‌زامه‌ندی خوادا به‌خت بکا.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی حه‌زرته‌وه ده‌رده‌که‌وێ که‌سی قورئان خوین و پیاو چاک بێ که‌ چووه‌ به‌هه‌شت تکا ده‌کا بۆ ده‌ که‌سی وه‌ها که‌ موسته‌حه‌ققى سزان به‌ ناگری دۆزه‌خ و، تکا که‌شی لێ قبول ده‌کری و، له‌ پۆژی قیامه‌تدا تاجی شه‌ره‌ف ده‌نێته‌ سه‌ری باوک و دایکی، واته‌ به‌ جوړه‌ خه‌لاتی خه‌لاتی باوک و دایکی ده‌کا که‌ پرسنگی له‌ پرسنگی پۆژ زۆرتره. ئه‌م فه‌رمووده‌ی حه‌زرته‌ درێژه و، حه‌زرت زۆر ستایشی قورئان ده‌کا تیداو، ده‌فه‌رموێ هه‌رگیز به‌ هۆی دووباره‌کردنه‌وه‌وه لای موسلمان کۆن نابێ و، پێویسته‌ هه‌ر کاتی که‌ قورئانه‌که‌ خه‌تم بکا له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌س پێ بکاته‌وه، هه‌تا ده‌ریکه‌وێ که‌ له‌ قورئان خویندن ده‌ست به‌ردان نه‌بووه.

ده‌گێرنه‌وه حه‌زرت فه‌رموویه‌تی: ئه‌ی عه‌لی! قورئان فێر ببه‌ و، به‌ خه‌لکیشی فێر بکه، له‌ باتی هه‌ر حه‌رفی ده‌ چاکه‌ت بۆ ده‌نووسری و، کاتی مردنیش به‌ شه‌هیدی ده‌مریت. ئه‌ی عه‌لی! قورئان فێر ببه‌ و به‌ خه‌لکیشی فێر بکه. کاتی که‌ مردی فریشته‌کان زیاره‌تی

قبره کت ده کهن و به دوریا ده سوورپینه وه، وهک چۆن ئاده میزادی موسلمان حه جی مائی خوا دهکا. ههروهه ریویهت کراوه هه کسه له بهر پهزای خوی گهوره به خورایی قورئان فیژی خهک بکا له رۆژی قیامهتدا فریشتهکان به بیکه نینه وه دین به پیرییه وه. ههروهه ریویهت کراوه هه کسه قورئان فیژی منالهکانی خوی بکا خوی گهوره له رۆژی قیامهت گهردن به ندیکی پی دها که هه موو عالم سهریان لئی سوور ده مینئ ئه وهنده جوان و نایابه.

ریویهت کراوه ئه گه موسولمان دهوام بکا له سهر ته ماشاکردنی قورئان خوی گهوره بینایی چاوی نه وه که سه ده پاریزی تا ماوه له دنیا دا.

له فهرموودهیهکی حه زه ته وه (د.خ) ده رده که وئ هه کسه بی به دریزایی ته مه نی هه ر رۆژی له دوو سه د نایه تی قورئان که متر نه خوینی، ئه وه له قه برا شه فاعه تی مردووانی حه وت قه بر دهکا به ده ور به ری خویدا، ئه گه ر باوک و دایکی نه هلی سزا بن خوا سزا که یان سووک دهکا. ههروهه ریویهت کراوه هه مائی قورئانی تیدا بخوینئ فریشته دین بو ئه و ماله و، شهیتانی لئ دور ده خه نه وه، ئه و خانووه ده بیته هو ی خو شی و شادی بو خاوه نه که ی و خیری زور ده بی و شه ری که م ده بی.

به پینچه وانهی ئه مه شه وه هه ر خانوویهک قورئانی تیدا نه خوینئ شهیتانی لئ نزیک ده بنه وه، له سهر نه هله که ی ته نگ ده بی و فریشته ی لئی دور ده که ونه وه و خیری که م ده بی و شه ری زور ده بی.

ریویهت کراوه حه زه ت (د.خ) فهرمووی به مه عازی کورپی جه بهل، خوی لئ رازی بی. ئه ی مه عاز ئه گه ر تالبی ژینی به ختیارانه تی و ده ته وئ وهک شه هیدان به مریت و، له رۆژی قیامهت دا رزگار بیت و، له رۆژی ترس ئه مین بیت و بگه تی به خیر و خو شی و دور بیت له ناخو شی و، له تاریکی ده رچیت و، له گه رمای رۆژی قیامهتدا بجیته ژیر سیبه ری میه ره بانیی خودا، ئه گه ر ده ته وئ له کاتی تینوویه تی جیهاندا تیرا و بیت، ئه گه ر ده ته وئ کیشانه ی کرده و ی باشت قورس بی و، له کاتی ری و ن کردندا شاره زا بیت، به لئ ئه گه ر ئه مانه هه مووت ده وئ قورئان بخوینه و، دهوام بکه له سهر خویندنه وه و ده ور کردنه وه ی، چونکه قورئان خویندن زیکری رهحمانه و دوری له شهیتانه و هو ی قورسی تای چاکه یه له رۆژی قیامهتدا. ههروهه ریویهت کراوه که قورئان خویندن هو ی نورانیه تی دئی موسلمانانه.

براکانم! یهکئی له پیاوانی خوا وتی: ئەحمەدی محەمەد ئاغام له خەودا چاوپێ کەوت کە له حالی گیان کەنشتدا بوو ئیوەش له دەوری بوون، تەماشام کرد نوری له نینۆکی پێیەوه له بەینی بیست و گۆشتدا هات تا گەیشته ئەژنۆی، لەو کاتدا ئەحمەدی محەمەد ئاغا وتی: کاک ئەحمەد! ئەو نووری قورئانە له پێش رۆحمەوه هاتوو، ئەنجا نوورەکه گەرایەوه بۆ نینۆکی پێی، دیسان بانگی کرد: کاک ئەحمەد ئەوا نووری قورئان گەرایەوه بۆ جینگەیی خۆی، پاش ئەمە نوورەکه سەر کەوتەوه، دیسان بانگی کردەوه: کاک ئەحمەد! وا نووری قورئان سەرکەوت، هات له پێش رۆحمەوه، هەر بەم دەستوورە ئەو نوورە بە هەر جینگایەك دەگەیشته بانگی دەکرده کاک ئەحمەد و پێی دەگوت نوورەکه گەیشتووتە ئەو شوێنە له پێش رۆحمەوه، هەتا ئەو نوورە گەیشته سینەیی. ئەم جار ئەو نوورە وەها زۆر بوو هەموو سینەیی داگرت، ئەنجا بانگی کرد: کاک ئەحمەد وا نووری قورئان له پێش رۆحمەوه هات ئەو نوورە له نەمیەوه دەرچوو، ئیتر ئەحمەد ئاغا وەفاتی کرد. بەم حالەوه کە نووری قورئان لەگەڵ رۆحانیەتیدا بوو، رۆحی بە هەر شوێنی دەگەیشته ئەو نوورەیی لەگەڵدا بوو، ئەی براکانم! ئەم ئەحمەد ئاغایە پیاویکی دەولەمەند بوو، تەوبەیی کرد و قورئانی کردەبەر و له خانەقادا گۆشەنشین بوو تا کۆچی دوایی کرد.

براکانم! زۆری ناوی هەر شتی نیشانی گەورەیی ئەو شتەیه. له قورئانی پیرۆزدا له (٥٤) جینگەدا ناوی قورئان بە ناوی جیا جیا باس کراوه وەک: قرآن. فرقان. کتاب. وحی. نور. سبیل. روح. ذکر. شفاء. هدی. موعظة. رحمة. بیان. مهیمن. حبل. عهد. صراط. مستقیم. حکیم. قیم. مبین. مبارک. حکمة. حدیث. حق. تذکرة. برهان. تفصیل. کلام عظیم. مەعنای هەریەک لەم ناوانە لە تەفسیردا لە شوێنی خۆیدا دیاری و باس کراوه، هەریەکەیی جۆرە ستایش و پیاوەلدانیکی قورئانە.

براکانم! پاش ئەم بەیانانانەیی من و بیستنی ئیوەیه ئیتر بێ موبالاتی لەگەڵ قورئاندا نیشانی ناوومیدییه له رەحمەتی خوا، نیشانی بێ هیزیی ئیمانە. رجا دەکەم لەمەو پاش له فێر بوونی قورئان و خوێندنیدا هەول بەدەن و منالەکانتان فێرکەن، بەلکو ببیتە هۆی بەختیاریتان له هەردوو دنیا دا ان شاء الله. والسلام علی من رحم نفسه فاطاع الله ورسوله صلي الله عليه وسلم تسليما.

نامہ ہی مہرِ حدیہم

بُوعَشْرَتِی جَاف

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمانە براکانم! نامەکانی دوستی خۆتان، بە پێنی فەرموودی پێغەمبەر گەورەترین دیارییە کە دۆست بوو دۆستی رەوانە کردبێ، ئەوەتا پێغەمبەر (د.خ) دەفەرمووی [ما اهدی مسلم لآخیه هدیة افضل من کلمة حکمة یزیده الله بها هدی او یرده بها عن ردى] کەواتە هەرۆک بە دیاری دنیایی دلخۆش و دلشاد دەبن پێویستە بە دیاریی ئاینی خودایی باشتەر دلشاد بین، وە لە کاتی خۆتێندنەوهی نامەکاندا بەهۆی درێژیانەوه مەلوول و دل پەریشان نەبن، ئەمەش نیشانەى بەهێزی ئیمانتانە؛ چونکە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی گەورەترین خوێرەوشتی ئینسانی موسلمان ئەو یە کە لە بیستنی قسەى خێری ئاینی تیر نەبێ.

نامەى تەعلیمی گوناھەکانیش بوو تەرك کردنیان دیارییە کى گەورەیه؛ ئیمامى عومەر (د.خ) کە کاروباری موسلمانانى گرتە دەست و بوو بە خەلیفە بە هاوڕێیەکانی پێغەمبەری دەفەرموو: هەر عەیبیکم هەیه پێم بلێن تا تەركى بکەم و وازى لى بهێنم، هەرۆها دەیفەرموو: [رحم الله امرء اهدى الى عیوبى] واتە رەحمەتى خوا لەو کەسە بێ عەیبەکانی خۆم بە دیاری بوو بێنى و چى کارى ناپەرەوام هەیه بى شەرم پێم بلێ، بەلام دۆستی وها نایابەو، ئەم دۆستەى خۆتان لەو دۆستە نایابانەیه.

حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيرا له من حجة وعمرة ومن عبادة سنة" واتە ئەگەر ئینسان قسەیه کى خیر لای خواوه بوو براى موسلمانى بەرئ ئەوه خێرى له حەجیک و عەمرەیه ک و خواپەرستى سالیك چاکتره. لەبەر ئەمە عەرزتان دەکەم مەرتەبە و پایەکانى موسولمان زۆرن، کەمترین پایەى

بئى شعوريش گياني ههيه، بهلكو له خوناسيندا پئويسته نينسان به راستى خوى له گيانله بهره بئى شعورهكان جيباكتاهوه، نهوه بزاني كه خوداي گهوره بويه عهقل و هوشى پئى داوه ههتا بيريكاتهوه لهوهى كه لهمهويش نهبووه خوا دروستى كردوه، له سكي دايكيا پهرومدهى كردوه، هينايهته دهرهوه تا به هوى هيزى رووناكيى عهقلهوه، بزاني پهرومديگاريكى زانا و تواناي خاوهن خواست، دروستى كردوه، بيچگه لهوهى كه عهقل و هوشى پئى بهخشيوه، پههبريكي دم و دلپاك و خوورپهوشت بهريشى به پئغهمبهرى ناردووته سر، نم پههبره دستوورى ئاينى پئى گياندرووه، ههتا نم نينسانه به هوى عهقل و هوش و لهبر رووناكيى تهمى و ناموزگاريى نم پههبره پايه بهرزدا ريگاي بهختياري بگريته بهر و لهسهرى بمينتهوه ههتا به سهرهري بزي، وه به پاكي بپواته حوزورى خوى گوره. لهم بهيانبييهوه دهرهكهوى كه نادميزاد وهكو باقىي حهيوانات نييه، چونكه بهختياري حهيوانات لهوهدايه كه زور بخون و قهلو بن و مهينت و كارو باركيشانيان نهبيى كه وانهبوو دهفوتين، بهلام بهختياريى نادميزاد لهوهدايه كه بيروباوهپى پاك و بهجئى ببئى، خوورپهوشتى جوان و پهسهندي ببئى و، بهقهدمر توانا لهو ري و شوينهوه بپوات كه رههبرى گهوره پيشانى داوه، خزمتهى خوى و باقىي نادميزاد بكا، ههتا تاكامى دئ و به سهرهري دهرى. خو ئهگهر ههميشه خوو بداته خهيالآتى دنيا و نارمزوى نهفس نهوه خووى حهيوانات دهرى و لهسهر حالئى ئولفहत گرتن به حهيوانهوه دهرى. وهكو بيستوومه ههندي شوان له كاتى گيانهلادا لهباتى دوو كهليمهئ شههادت (هوهوه)ى كردوه بو ليخوپينى حهيوانهكانى و (ههپهه)ى كردوه بو مهنعيان، (بوره بوره)ى كردوه بو بانگكردنى سهگهكهئ؛ چونكه له كاتى ژيانيدا لهگهل ئهمانهدا ژياوهو ئولفहतى پئيانهوه بووه ههر خهريكى ئهمانه بووه، دياره له كاتى مردنيدا ههر بهو حالهوه گياني دهرچووه [پهنا بهخوا له حالئى خراپ].

حهزرتى پئغهمبهر (دخ) فرمويهتئ: "كما تحيون تموتون وكما تموتون تبعثون" واته له كاتى ژياندا چون ژياون و لهگهل كئ بوون بهو جوړه دهرمن، ههر چونيش بمرن له روى قيامهتدا بهو جوړه زيندوو دهكرينهوه.

بهنرخترين دهرز و ناموزگارييهك كه له رههبهئى گهورهوه، وهرمان گرتووه نيمان و عهقيده و بيرو باوهپى باشه، واته باوهپ به خوداي گموره كه پهرومديگاري جيهانه؛ باوهپ به فريشتهكانى خوى مهنن، باوهپ بهو پئغهمبهرانهئى خوا ناردونى بو سر بهرهئى نادميزاد و پهري، باوهپ بهو كتيبانهئى كه خوى گهوره به فريشتهئى نهمين

(جویره نیل) دا، درودی خوی لئ بئ، ناردونی بؤ پیغهمبهران، باوهر بهوی هرچی له جیهاندا روودهده همووی خوی گوره دهیکا، هرورهها نم جیهانه نه بووه و خوا دروستی کردوه، باوهر بهوی که نم جیهانه نامینئ و گیانله بهران هممو دهرمن و لهپاشاندا خوا زیندوویان دهکاتوه و حیسابی کردهویان لهگهل دهکا، جا باشکان و رفتهار چاکهکان رهوانهئ بههشت دهکاوههتا هتایه لهوئ دهمیننهوه، بهدرفتهارکانیش نهگه موسلمان و خاوهن نیمان بووین یا عفووه دهکرین یا بهقهدهر تاوانهکانیان له دۆزهخدا نازار دهرین، نهوسا له دۆزهخ دهردهچن و به حورمته رهوانهئ بههشت دهکرین و لهویدا همیشه دهمیننهوه. کافره بئ باوهرهکانیش دهخرینه دۆزهخ و لهویدا همیشه دهمیننهوه؛ چونکه پاداشی باوهری نارپهوی بئ دوایی سزای نهپراوهی بئ دواییه.

دهبئ بزائن نم بیر و باوهره باشانه وهکو دارئکی بؤنخوشی گهورهئ وههان که رهگ و ریشهئ چوویتته خوارهوه به عرزا و لقهکانی بهرز بووینهوه بؤ ناسمان، کردهوی باشیش وهکو ناوه بؤ درئژ بوون و گهشهکردن و مانهوهئ نم داره گهورهئه، بهقیمهتترین کردهویهک که ناوی نم داری نیمانئ پی بدرئ نوئژه به مهرجیک که به ساغی و موافیقی شرع، لهگهل شهرت و روکنهکانیداو به ئیخلاسی دل جیهجئ بکرین. جا له بهر نهوهئ که به زۆری نوئژ له مزگهوتدا دهکرئ و جماعهتیش له نوئژدا زور بهنرخه، هندی فرموودهئ حهزرتان پی دهگهینم (د.خ) دهربارهئ نوئژی جماعته و گهورهئی مزگهوت، هتا به یارمتهئ و توفیقی خوا بیته هوی مهیلی نیوه بؤ بهختیاری دین و دنیاان و بهم حاله جوانهوه بگن به حوزوری خوی گهوره.

له حهدهسیکدا حهزرت (د.خ) فرموویهتی نوئژکی جماعته که به دووکس بکرئ و یهکئ لهو دووانه نیمامهکه بئ پاداشی زۆرتره له (۲۷) نوئژی تهنیا. وه فرموویهتی: هر کهسئ پووی کرده مزگهوت هر ههنگاوئ بینئ دهبیته هوی نهوهئ پایهئ بهرز بیتهوه و گوناھئ لهسه لا ببری و، خیرئکی بؤ دهنوسرئ. هرورهها فرموویهتی هر کهسئ رۆیشه ناو مزگهوتوه نهوه وهها بریار دهرئ که له نوئژکردنایه و بهردهوام خیری بؤ دهنوسرئ هتا لهو مزگهوتدا بهنیازی نوئژکردن بمینتتهوه. له حهدهسیکی تردا دهنوموئ مهلائیکه سهلهوات لهو کهسه دهن که له مزگهوتدا بههتا له مزگهوتدا بمینتتهوه، دملئ خویا نم ئینسانه عفووه بکه و رهمی پی بکه و تهویه لئ قبول بکه. نم چاکهیه هر بهردهوام دهبئ مهگه نهو ئینسانه نازاری یهکئ بدات یا قسمهکی

نارپوا بکا، که ئەمانەى کرد ئەو خىرو چاکەى نامىنى.

رپوايەت کراو: که هەر مزگەوتى چەند مەلائىکە دەرگاوانىەتى، چەند مەلائىکەش نىزدراون بۆ ئەوئى له خوداى گەرە داواى عەفو و مېهرەبانى بۆ ئەو کەسانە بکەن که دەرپۆن بۆ مزگەوت، چەند مەلائىکەش مەئموورى ئەوئى بانگ له موسلمانان بکەن بىن بۆ نوێزى جەماعەت له مزگەوتدا و دەلێن ئەى موسولمانەکان زوو بە زوو خۆتان ئامادە بکەن و بىن بۆ نوێزى جەماعەت، بىن بۆ ئەو خىراتەى که خواى گەرە بۆ ئەهلى مزگەوتى بپارداوه، بەپەله بىن و بگەن بە عەفوئى خواى گەرەدا، جا هەر کەس زوو بگاتە مزگەوت هەزار حەسەناتى بۆ دەنووسى، بەلام کاتى له مزگەوت دەرچوون هەر کەس زووتر له مزگەوت دەرچى خەيرى کەمترى بۆ دەنووسى، ئەو کەسەش له دواى هەموو کەسەوه بچىتە دەرەوه گەلێک جەزای بۆ دەنووسى، مەبەست ئەوئىە که پەيوەندى بە مزگەوتەوه، دەبىتە هۆى عەفوئى خوا، و دەبىتە هۆى سەر بەرزى موسلمان له پۆزى قىامەتدا.

له حەدىسێکى تردا فەرموويەتى بەجىهێنانى نوێزى جەماعەتى عىشا بەقەدەر زىندووکردنەوى نيوئى شو، و جەماعەتى نوێزى سەبىنى بەقەدەر زىندووکردنەوى نيوئى تری خىر و پاداشى چاکەى هەيه، واتە: کەسێک نوێزى عىشا و نوێزى بەيانىيان بە جەماعەت بکا وەکو، ئەوئىە که بەدرىزايى شو خواپەرستى کردبى، له حەدىسێکى تردا دەفەرموى شەيتان گورگى ئىنسانە، واتە وەك چۆن گورگ مەر و بزى هەلدەدرى و دەيانخوا، شەيتانىش وەها ئادەمىزاد له دىن دەرەکا و بى خەيرى دەکات، هەر وەك گورگ ناتوانى زيان له حەيوانىک بدا که له ناو راندا بى و لەبەر چاوى شوانا بى، شەيتانىش زال نابى بەسەر ئىنسانىکدا که له ناو جەماعەتدا بى و لەبەر چاودىرى پيشەوادا بى. هەر وەها له حەدىسێکى تردا فەرموويەتى: [عليكم بالجماعة والمسجد] واتە: هەميشە له ناو گەلى موسلمانان و مزگەوتدا بن، و له کاتى عىبادەتدا له مزگەوتدا بن. هەر وەها له حەدىسێکى تردا فەرموويەتى: ئەوانەى که زۆر دەرپۆن بۆ مزگەوت له تارىکيدا ئەوانەن که زۆر کەوتوونەتە ناو رەحمەتى خوداوه.

له حەدىسێکى تردا دەفەرموى مۆژدە بەدەن بە ئوممەتى من، ئەوانەيان که بە تارىکى دەرپۆن بۆ مزگەوت، له پۆزى قىامەتدا خوا نورو و پروناکى فراوانيان پى دەدا. دىسان له حەدىسێکى تردا فەرموويەتى: هەر کەس بەيانى و ئىواره پرووى له مزگەوت بى، ئەوئى

به میوانی خوا دانه‌ری و خوا ریژی لی ده‌گری، واته ئەگەر پوژی (۱۰۰) جار بپرواته مزگه‌وته‌وه‌ه‌موو جارێ له‌و جارانه‌ ده‌گاته‌ خیر و میهره‌بانایی خوای گه‌وره‌.

له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی چل پوژ له‌سه‌ر یه‌ک نوێژی جه‌ماعه‌ت بکاو بگات به‌ ته‌کبیری ته‌حه‌رومی ئیمامدا، واته‌ له‌و کاته‌دا که‌ ئیمام (الله اکبر) ده‌کا، حازری و فریای بکه‌وی ئەوه‌ زوو به‌رائه‌تی بو‌ده‌نوسری، واته‌ بزگار ده‌بی له‌ دوو شت: یه‌که‌م له‌ نیفاق، واته‌ به‌ هۆی نوێژکردنیه‌وه‌ له‌م جه‌ماعه‌ته‌دا ئیمانی ده‌پاریزری و به‌ موسلمانێ ده‌مری. دووهم بزگاریبوون له‌ ناگری دۆزه‌خ. له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: ئەی (بنی سلمة)! ئا ئیوه‌ حسیبی نیشانه‌ و شوین پینی خۆتان ناکه‌ن له‌ کاتی پویشتناندا بو‌ مزگه‌وت وه‌کو خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: "ونکتب ما قدموا وأثارهم" واته‌ ئیمه‌ ئەو کرده‌وه‌ باشانه‌ که‌ موسوولمانان کردوویان و خستوویان پێش خۆیان‌وه‌، ده‌یان نووسین له‌گه‌ل ژماره‌ی شوینی پێیان له‌ کاتی پویشتناندا بو‌ نوێژ بو‌ مزگه‌وت.

له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: خوای گه‌وره‌ خۆشی دی له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت، ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌دا که‌ نوێژکه‌ره‌کان له‌ مزگه‌وتدا ریز ده‌به‌ستن بو‌ نوێژکردن. من به‌هۆی ئەوانه‌وه‌ شانازی به‌سه‌ر فریشته‌کاندا ده‌که‌م. هه‌روه‌ها له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی چل پوژ به‌ پکاتی یه‌که‌می نوێژی جه‌ماعه‌ته‌دا بگا خوای گه‌وره‌ له‌ سزای دۆزه‌خ ئازادی ده‌کا و به‌ ناگری جه‌هه‌ننهم نایسووتینی.

له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: په‌حمه‌تی خوا ده‌باریته‌ سه‌ر ئەه‌لی مزگه‌وت. هه‌روه‌ها له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌س له‌ عومری خۆیدا نوێژه‌کانی هه‌موو به‌ جه‌ماعه‌ت بکا، واته‌ جه‌ماعه‌تی پێنج فه‌رزه‌ نه‌فه‌وتینی له‌ پوژی قیامه‌ته‌دا له‌گه‌ل تاقمی یه‌که‌مه‌دا به‌سه‌ر پرده‌دا پاده‌بووری که‌ ئەو تاقمه‌ وه‌کو برووسکه‌ به‌سه‌ر پرده‌دا تی ده‌په‌رن. شایانی زانینه‌ که‌ پرد (سیرات) حه‌وت پله‌ی هه‌یه‌ که‌ هه‌ر کام له‌و حه‌وت پلانه‌ هه‌زار ساڵ پێ به‌ره‌و ژوورکه‌و، هه‌زار ساڵ پاسته‌پێ و هه‌زار ساڵ به‌ره‌و خوارکه‌ی هه‌یه، واته‌: ئەو تاقمه‌ یه‌که‌مه‌ که‌ وه‌کو برووسکه‌ به‌سه‌ر ئەو پرده‌دا تی ده‌په‌رن ماوه‌ی بیست و یه‌ک هه‌زار ساڵ رینگه‌ وه‌ک برووسکه‌ ده‌په‌رن و به‌ ماوه‌یه‌کی زو‌ر که‌م لینی تیه‌ر ده‌که‌ن.

له‌ هه‌دیسیکی تردا فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی ده‌ستنوێژ بگری و بپرواته‌ مزگه‌وت به‌ نیازی نوێژ و عیباده‌ت ئەوه‌ بو‌ زیاره‌تی خوای گه‌وره‌ پویشتوه، دیاره‌ هه‌ر که‌سی بو‌ زیاره‌تی خوای گه‌وره‌ بپروات ئیکرام و پێزلیگرتنی له‌ لایه‌نی خواوه‌ پاسته‌. دیسان له‌

یەكی لەو نوێژكەرانە نەخۆش بکەوێ دەپۆن بۆ لای دوعای خیری بۆ دەکەن، وە ئەگەر کەوتە نیو ئیشیکەو یارمەتی دەدەن هەتا بە ئاسانی لەو ئیشە پزگار ببی. لە هەدیسیکی تردا فەرمووێتی: بەجێهێنانی موسڵمان بۆ نوێژی فەرز بە جەماعەت لە پۆژووی سوننەتی پۆژیک و نەنووستن و عیبادەتی شوێک خیری زۆرترە و لای خوا خوشەویستترە.

ئەبێ بڕاینە ئەو بەزانن کە هەر دێیکە مزگەوتی نەبێ و جەماعەتی تێدا نەکرێ لەم هەموو خیراتە بێ بەش دەبێ، جا ئیتر لێکی بدەنەو ئاخۆ بێ موبالاتی بە دین ئا بەم پادەیه لایقە بۆ یەكی کە خۆی بە موسڵمان بزانێ، ئایا بە پیاری موسڵمان پەوایە خۆی لەم هەموو خیر و پاداشە بێ بەش بکا؟ فەرموودەکانی پیغمبەر سەبارەت بە خیر و پاداشی نوێژی جەماعەت زۆرن، ئەگەر کەسێ پەحم بە خۆی بکا ئەم ئەندازەیه کە نووسیمان بۆتان بەسە، خۆزگا کاغەز زۆرتر بووایە و، شەویش درێژتر تا باسی سزاو ئازاری ئەوانە کە جەماعەت ناکەن، بە تەواوی بمرۆسیایە، بەلام وتووێژ بێ سوویدە لەگەڵ ئەوانە کە نامە درێژی ئێمە ناخویننەو و تاقەتیان لێی نییە، بەلام تاقەتی ئەوێان هەیه کە شەو و پۆژ قەسە بێ هوویدە و بێ سووید بکەن! ئایا نازانن ئەگەر ئەو قەسە درێژانە باسی شتی حەرام و باسی گوناھکردن بێ، دەبێتە مایە سزای قیامەت، وە ئەگەر باسی شتی حەلالیش بێ، دەبێتە هۆی عیتاب و سەرزەنشەت لە پۆژی قیامەتدا، کە بۆچی کاتی ئەو قەسە بێ سوویدانەتان لە خوا پەرستیدا سەرف نەکرد؟ بۆچی عومری خۆتان بە خۆپایی لە کێس دا؟

(ابو مدین)ی مەغریبی (ر. خ) کە یەكێکە لە زانا گەرەکان لە حەزەرتەو (د. خ) دەگێرێتەو کە فەرمووێتی هەر موسڵمانێ نوێژ بکا ئەوئەندە بۆ دەنوسری لە نوێژەکی کە تێی بگا و دلێ ئاگای لێ بێ. لەم فەرموودەو دەردەکەوێ کە سەوابی نوێژی ئینسانێک کە بە تەنیا نوێژ بکا بە قەدەر ئاگاداریی دلێ ئەو کەسەیه، نوێژی جەماعەتیش ئەگەر جەماعەتەکی گەرە نەبێ ئەویش وەکو نوێژی تەنیا وەهایە، بەلام ئەگەر جەماعەت گەرە بێ و قەرەبالی نوێژکەر زۆر بێ، ئەو هەرچەند ئینسانی نوێژکەر غافل و بێ ئاگا بێ و فیکری لای نوێژەکی نەبێ هەر سەوابی زۆری بۆ دەنوسری.

هەندێ لە زاناکانی ئاین فەرموویانە غافل بوونی دل تەنیا بۆ نوێژکەری بە تەنیا

زیانی ههیه، به لآم ئەگەر به جماعت نوێژ بکا سهوابی بۆ دەنوسری چ ئاگای دلی ببی یا نهیبی، لەم پرۆهوه ئەو حەدیسە که فرموویەتی ئینسانی نوێژکەری غافل خیری بۆ نانووسری مەعناکەیان بپوه به سەر نوێژکەری به تەنیا. هەر وهها له ئیشارەتی هەندئ حەدیسەوه وا دەردەکەوی که خوای گەر به هۆی جزوری دلی یەك ئینسانی موسلمانەوه نوێژی غافلەکانیش به تەواو دەنوسی، چونکه نوێژی هەموو ئەهلی جماعت به یەك نوێژ دادەنری که تاقە ئینسانی بیکات، چونکه جماعتەکه به ستراره به پیشه وایه که وه بۆ نوێژکەرەکان هەموویان.

هەندئ له زانا ئاینیه پێشوهکان فرموویان هەر کاتئ نیمام و مەئموومەکان نوێژی جماعتیان دابهست خوای گەر تەماشای دلی ئیمامەکه دهکا، ئەگەر خیر له دلیدا بی، خوا به هۆی بهرکەت و یومنی ئەو ئیمامەوه له هەموو مەئموومیەکان رازی دەبی و، نوێژەکانیان لی قبول دەکات و هەموویان عەفوو دهکا، وه ئەگەر خیر له دلی ئیمامەکه دا نهبوو تەماشای دلی مەئموومیەکان دهکا، ئەگەر خیر له دلی یەکی له واندا ببی به بهرکەتی ئەوه که وه خوای گەر له مەئموومەکانی ترو له ئیمامەکه رازی دەبی و نوێژەکیان قبول دهکا و گوناھیان عەفو دهکا، خو ئەگەر هەموویان غافل بوون، واتە نیمام و مەئموومەکان وه یەك بی ئاگا بوون، خوای گەر هەر پەغیایەتی ئەوه دهکات که ئەو کۆمەله میوانی ئەون و هاتوون بۆ مزگەوت که مالی ئەوهو، بهم بۆنەیهوه له گوناھی هەموویان چاوپۆشی دهکا و دەفرمووی لایقی کەرەمی من ئەوهیه که ئەم میوانانە هەموویان عەفوو بکەم.

براینه! پاش بیستنی ئەم هەموو میهره بانئ و کەرەمی خوایه له گەل ئەهلی جماعتدا مونسابی حالی ئەهلی جماعت ئەوهیه که شاد و دلخۆش بن به پەحمەتی خوا، ئەوانەش که جماعت تەرك دهکن مونسابی حالیان یا تەویه کردن و پەشیمان بوونەوهیه و، له باقیماندهی عومریاندا دەس به نوێژی جماعت بکن، یا له داخ و حەسرەدا بۆ خوایان بمرن، چونکه لەم هەموو خیراته بی بەش بوون.

پێویسته بزائن ئەوانەئ دەرپارهئ جماعت که مەترخەمن دلایان له نووری پەحمەتی خوا دووره، به لآم ئەوانەئ له سەر جماعت بەر دەوامن دلایان به نووری پەحمەتی خوای گەر پڕوناکه، بیگومان تەرکی جماعت نیشانهی منافقی و لاوازی ئیمانه؛ چونکه عیززت و گەرەیبی ئینسان له دنیا و قیامەتدا له به جێهێنانی عیبادەتدا، له وه دایه که

ئىنسان بەرامبەر بە مافەكانى خىيالى پەرۋەردگار بە وەفا بى. ئەو كەسانەى كە جەماعتىيان كىردۈۈ بە عادەتى خۇيان دۇيان دىتە سەر ئەۋەى كە خىزمەتى مۇگەوت بىكەن و فەرش و چراۋ بەرمال و باقىي پىۋىستىيەكانى تىرى مۇگەوت نامادە بىكەن، ئەمانەش لە جوملەى خىراتى دەۋامدارن، يەكەم بە ھۆى ئەم شتانەۋە كە بە مۇگەوتىيان دەدەن، دوۋم بە ھۆى ئەۋەۋە كە دەبىنە پىشەۋاۋ نمۇنە بۇ باقىي ئەھلى چاكە و، خەلكى چاۋيان لى دەكەن.

لە ھەدىسا ھەبە ھەر كەسى چىرايى لە مۇگەوتدا دابگىرسىنى، واتە رۇوناكى بختە مۇگەوتەۋە ھەفتا ھەزار مەلانىكە دوعاى خىرى بۇ دەكەن، ھەتا ئەۋ رۇوناكىيە بەردەۋام بى. ۋە ئەگەر فەرش بختە مۇگەوتەۋە ھەتا ئەۋ فەرشە بىمىنى ھەفتا ھەزار مەلانىكە لە خىيالى گەۋرە داۋا دەكەن لە تاۋانى ئەۋ موسلمانە بىۋورى. ھەرۋەھا لە ھەدىسكىدا دەفەرمۇى ھەر كەس دەپەۋى ئەلھەدى قەبرى رۇوناك بى با مۇگەوت رۇوناك بىكاتەۋە. لە ھەدىسكى تردا فەرمۇۋىتەى ھەر كەس مۇگەوتى دروست بىكا، ھەرچەند لە ھىلانەى (كۆرگۈرە) بىش بىچى، واتە لە شىۋەدا بىچوك و نامەھكەم بى، خوا لە باتىي ئەۋ مۇگەوتە لە بەھەشتدا كۆشكىكى پى دەبەخشىت، جا ئىتر خۇتان لىكى بدەنەۋە دەبى كۆشكى بەھەشت چەند جوان و ناياب بى، ۋەكو لە باسى بەھەشتدا باسى دەكەين. ئەى براينە! ئەگەر مۇگەوت تەبى و عىبادەت كىردن لە مۇگەوتدا ئەبى ئەم خىرانەتان دەست ناكەۋى. ھەزرىت (د.خ) تەركى جەماعتى بە نىشانەى منافقى حىب كىردۈۈ و، مەبەست لە ھەدىسەكە ئەۋەبە ھەر كەسى تەركى جەماعت بىكا، منافقە و ئىمان لە دۇيدا دانەمەزراۋە، ديارە كەسى كە ھەزرىت (د.خ) پىنى بىفەرمۇى (منافق) ئەۋ بە ھىلاك دەچى.

لە ھەدىسكى تردا فەرمۇۋىتەى: دەمەۋى بىرۋمە سەر ئەۋ كەسانەى كە نايىن بۇ جەماعت، خانوۋەكانىيان بسووتىنم. ھەرۋەھا پىۋاىت كراۋە كە ھەزرىت (د.خ) فەرمۇۋىتەى موسلمان لە مۇگەوتدا ۋەكو ماسى ۋاىە لە دەريادا (واتە ھەمىشە بە خۇشى تىا دەمىننىتەۋە) بەلام منافق لە مۇگەوتدا ۋەكو پەلەۋەرە لە نىۋ قەفەسدا. دىسان لە ھەدىسكى تردا فەرمۇۋىتەى: لە ھەر شۇنكىدا سى خانوۋ گىرد بىنەۋە چ دەۋارنشىن و كۆچەرى، مادام جەماعت نەكەن شەيتان بە سەرياندا زال دەبى، واتە: ھەموۋ ئىنسانى گەۋرە و بىچوك فرىشتەبەك و شەيتانىك بۇ دلى رەۋانە كراۋە، جا ئەگەر ئەۋ خاۋەن دلە خەرىكى يادى خوا بوۋ، تەركى مۇگەوت و جومعە و جەماعتى نەكرد، ئەۋە ھىزى فرىشتەكە پەرە دەسنىنى بە سەر شەيتانەكەدا و ئەۋ ئىنسانە دەگۈرپى و دەسلاتى

شەیتانەکه دەشکێنی تا نەتوانی ئەو ئینسانە گومرا بکا، خو ئەگەر ئەو خاوەن دڵە خەریکی زکری خودا نەبێ ئەوا دلی تارێک دەبێ و هیزی مەلانیکیەم دەبێ، و هەتا ئەم کابرایە پەشیمان نەبیتەوه و تەوبە نەکا ئەو شەیتانە دەستبەرداری نابێ و گومرای دەکات، و پۆژ بە پۆژ لە رزگاری دور دەکەوێتەوه.

خوای گەوره فەرموویەتی: "يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ" [٤٢] خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ" واتە لە پۆژێکدا خەلک دەکەوێتە نارهتییەوه و ئادەمیزادەکان بانگ دەکری، بۆ سوجدەبردن بۆ خوا و لەو پایە بەرزە پر مایە ناو میڤ دەبن، لەو کاتەدا بە چاوشۆری دەمیڤنەوه و شەرمەزاری داگیریان دەکا. ئەم حالە نارهواپەش لەبەر ئەوه دی بەسەریاندا چونکە ومختی خۆی بانگ کراون بۆ ئیمان هێنان بە خوا و پیڤه مەبەری خوا و بۆ نوێژکردن و سوجدە بردن بۆ خوا، که لەو حالەدا ساغ و سەلامەت و تەندروست بوون، که چی لەبەر ملهوپیری خۆیان ئیمانیا نەهینا و سوجدەیان نەبرد، جا ئیستەش لە پاداشی ئەو ملهوپیریەدا دەبێ ناو میڤ بکری لە پایە سوجدەبردن لە خوای گەوره. جا وەکو وتمان ئەم ئایەتە موبارەکه دەریارە کافرەکان هاتووێتە خواروه، بەلام هەندی لە زانا (مفسر)ەکانی قورئانی پیرۆز فەرموویانە ئەم ئایەتە دەریارە ئەو کەسانە هاتووێتە خوار که لە دنیا دا پۆژی پینچ جار بە هۆی بانگەوه (مۆذن) بانگی کردوون بە حی علی الصلاة و حی علی الفلاح بۆ ئەوهی بین بۆ مزگەوت و نوێژکەیان بە جەماعەت بکەن که چی نەهاتوون بۆ جەماعەت، و هیچ عوزرێکی شەرعیشیان نەبووه، ئەمانە لە پۆژی قیامەتدا لە کاتی کدا که موسلمانان بانگ دەکری بۆ ئەوهی سوجدە تەعزیم بۆ خوای گەوره ببەن، و موسلمانە باشەکان دەپۆن و سوجدە بۆ خوا دەبن، و بەو پایە لێقایی تەجەلیاتە دەگەن، ئەوان پشتیان دەبێ بە تەختە و ناتوانن سوجدە ببەن بۆ خودای گەوره و لەو پایە بەرزە بی بەش دەبن، جا لەو کاتەدا فریشتەکان پێیان دەلێن: لە دنیا دا ئیوه بانگ کرابوون بۆ سوجدەبردن بۆ خوا لە مزگەوتدا و لە گەل جەماعەتدا، بەلام ئیوه موبالاتان نەکرد، بۆیه وا ئیستە لەو بەش و بەهرهیه بی بەش بوون.

لە عەبدوللای کورپی عەباسهوه دەگێرنهوه (ر.خ) که کابرایەک تا ماوهی مانگی پرسپاری لێ دەکرد لە حالی کەسی که بە پۆژدا بە پۆژوهو بە شەودا نوێژ دەکات، بەلام ناروات بۆ جەماعەت لە نوێژەکانیدا و بە تەنیا نوێژەکانی دەکا، ئەویش بەلامی دەدایهوه و دەیفەرموو "هو فی النار". هەندی کەس دەلێن ئەم پرسپار و وهلامه تا سالی دەوامی

کرد و ئیبنو عەباس لەسەر وەلامەکەى خۆى مایەو.

دەگێرنەوێه که لە شارى کووفە پیاوێکى دەولەمەند هەبوو نەدەرۆشتە مزگەوت بۆ نوێژى جەماعەت، جارى لە جاران ئەو پیاوێه مێواندارىبەکى گەورەى سازدا و خەلکى بانگ کرد بۆ سەر خوان، لە موسلمانان کەس حازرى سەر ئەو دەعوەتە نەبوو، دەیانوت: ئەو بە گۆنى دەعوەتى خواى نەکرد بە "حي على الصلاة" و "حي على الفلاح" بانگى کرد، ئیمەش بە گۆنى دەعوەتى ئەو ناکەین.

دەگێرنەوێه ئینسانىکى موسلمانى گەورە هەبوو، ناوى (بىعى ختعمى) بوو، تووشى نەخۆشى ئیفلجى بوو، هەموو جار ئەمرى دەکرد دوو کەس بەلایان دەگرت و دەیانبرد بۆ مزگەوت بۆ جێبەجێ کردنى نوێژى جەماعەت، که عەرزىان کرد تۆ عوزرت هەیه بۆچى نازارى خۆت دەدەى و دەرۆیت بۆ مزگەوت؟ دەیفەرموو چۆن ئینسان دەتوانى دەعوەتى خوا بە لەفزی (حي على الصلاة، وحي على الفلاح) رەد بکاتەو بە گۆنى نەکا؟

لە حەدێثکدا حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: هەر جوملەیهک که بانگدەر دەئێت خواى گەورە پاش ئەو جوملە دەفەرموى (صدق عبدي)، کاتى گەشتە (حي على الفلاح) دەفەرموى (صدق عبدي) و ئەمە دەبێتە وەعدە لەلایەن خواوە بەرهى هەر کەس برۆا بەدەم ئەو بانگەوێه خواى گەورە بزگارى دەکا، لە سزاو نازارى قیامەت نازادى دەکا.

(ابو هريره) خواى لى پازى بى، دەفەرموى: لەسەر فەرموودەى حەزرت (د.خ) ئەو کەسەى که تەرکى جەماعەتى کردووە بە عادەت بۆ خۆى و، هەرگیز نەچوووە بۆ جەماعەت بەهەر شوێنێکدا برۆات مەلائیکە نەفرینى لى دەکا و لەعنەتى لى دەکا. رىوايەت کراوە ئەو کەسەى که نوێژى عیشا بە جەماعەت دەکا، لە پاش هەموو خەلکەکە لە مزگەوت دێتە دەرەووە دەروا تەووە بۆ مأل، مەلائیکەکان ئالای نوورین لەپێش دەمیەو هەلەمگرن و لەگەلیدا دەرۆتە مألەووە، ئەو ئالایە لای سەرەووە دادەچەقینن، وە لە بەرەبەیاندا کاتى هاتە دەرەووە هەمان کۆمەلە مەلائیکە ئالاکە هەلەمگرن، و، لە پێش دەمیەو دەرۆنەووە بۆ مزگەوت، ئەمە هەموو لەبەر ریزلێگرتنى ئەم شەخسەیه لە ناو مەلائیکەکاندا. جا ئەگەر هات و ئەم نوێژ کەرە لە پاش نوێژى سبەینى لە مزگەوت نەیه تەدەر و خەرىکى زیکر بى هەتا پۆژ هەلدى، ئەنجا دوو پکات نوێژى (سنة الاشراف) بکا، ئەوسا بێتە دەرەووە و برۆاتەووە بۆ مألێ خۆى، ئەوا ئەم دوو پکاتەى بەقەدەر حەجێکى سوننەت سەواب و قازانجى تێدايه، ئەم باسەم لە نامەى عیبادەتدا نووسيو.

به‌لئی نه‌گه‌ر ئه‌م براهه ئه‌و نوێژی عیسا و سبه‌ینییبه به‌جماعت نه‌کا، یا پاش نوێژ زیکر نه‌کا، ئه‌م پاداشه‌ زۆرانه‌ی ده‌ست ناکه‌وێ هه‌ر چه‌ند له‌ پاش سوننه‌تی ئیشراقیش له‌ مزگه‌وت بێته‌ ده‌ره‌وه‌.

ده‌گێر نه‌وه‌ پیاویکی کوێر هه‌بوو به‌رده‌وام له‌ کاتی خۆیدا ده‌رۆشت بۆ مزگه‌وت جه‌ماعه‌تی ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی باران و سه‌رمایشدا هه‌روابوو، خیزانه‌که‌ی سه‌ره‌نشتی ده‌کرد و پیتی ده‌وت تۆ خوا مه‌عزوری کردووی، بۆچ وا خۆت نازار ده‌ده‌ی؟ ئه‌ویش ده‌یوت تا شوکرانه‌ بژی‌ری خوا به‌جی بێنم که‌ ده‌ست و پیتی ساغ و سه‌لامه‌تی پی داوم، شه‌وێ زۆر به‌ نا‌په‌حه‌تی گه‌یشه‌ مزگه‌وت و نوێژی به‌ جه‌ماعه‌ت کرد و هاته‌وه‌، ئه‌و شه‌وه‌ نووست، بۆ سبه‌ینی که‌ له‌ خو هه‌ستا هه‌ردوو چاوی پروناک بوو بوونه‌وه‌ و ده‌یانینی، ئه‌ویش وتی به‌ ژنه‌که‌ی ئه‌مه‌ جه‌زای ئه‌و شوکره‌ بوو که‌ ده‌مکرد.

له‌ ته‌فسیری (منیر) دا هاتوو هه‌ که‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا له‌ کاتی رابواردن به‌سه‌ر سیراتدا قه‌ره‌بالغیه‌کی زۆر ماته‌ل ده‌بن و ناوێرن به‌سه‌ر ئه‌و پرده‌دا رابورن، مه‌لایکه‌کان لێیان ده‌پرسن نایا ئیوه‌ له‌ دنیا دا له‌ مزگه‌وتدا نوێژتان کردووه‌ به‌ جه‌ماعه‌ت، ئه‌وانیش ده‌لێن: به‌لئی، جا مه‌لایکه‌کان پێیان ده‌لێن: خوا ئه‌و مزگه‌وتانه‌تان بۆ ده‌کا به‌ وینه‌ی که‌شتی و، هه‌رچۆن که‌شتی ده‌بی به‌هۆی رابووردن به‌ ده‌ریادا ئیوه‌ش وه‌ها له‌ ناو مزگه‌وته‌کانتاندا راده‌بوورن به‌سه‌ر (سیرات) دا.

ده‌گێر نه‌وه‌ که‌ ئینسان له‌ پاش مردن کرده‌وه‌ی ده‌بێته‌وه‌ له‌ سی رینگه‌وه‌ نه‌بی، یه‌کی له‌وانه‌ سه‌ده‌قه‌ی نه‌ب‌راوه‌یه‌ وه‌ک دروست کردنی مزگه‌وت، هه‌روه‌ها ده‌گێر نه‌وه‌ که‌ موسوڵمان سی شوورای هه‌یه‌ مه‌نعی ئاگری جه‌ه‌نمه‌ی لی بکا، یه‌که‌م زیکری خوا، دووهم خوێندنێ قورئان، سییه‌م چوونه‌ ناو مزگه‌وت، ته‌نانه‌ت له‌ رۆژێکا که‌ ده‌جال دێته‌ رووی دنیا هه‌ر که‌س ب‌ر‌واته‌ مزگه‌وت له‌ ناشووبی ده‌جال پارێزراو ده‌بی.

له‌ هه‌دیسیکی تردا هه‌یه‌ که‌ نووری سه‌ر عه‌رز له‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه‌یه‌ و نووری مزگه‌وته‌کان له‌ (کعبه‌ الله) وه‌یه‌. هه‌روه‌ها رپوايه‌ت کراوه‌ هه‌ر که‌س خوو بگه‌رێ به‌ چوونه‌ ناو مزگه‌وته‌وه‌ بۆ جه‌ماعه‌ت و قورئان خوێندن و زیکر کردن، خوای گه‌وره‌ پێنج به‌هری پی ده‌به‌خشێ، یه‌که‌م رزق و رۆزی زۆر ده‌کا، دووهم له‌ سزای دۆزه‌خ پارێزراو ده‌بی، سییه‌م نامه‌ی کرداری لای راسته‌وه‌ پی ده‌دری. چوارهم وه‌ک برووسکه‌ به‌سه‌ر سیراتدا راده‌بووری، پێنجهم به‌بی حساب ده‌چێته‌ به‌هه‌شت.

نامه‌ی نوزدهم

باسی نه حکامی مزگه‌وته

بسم الله الرحمن الرحيم

پاش نهمه برا خوشه‌ويسته‌کانم! لهم عهريزه‌دا باسی نه‌وته‌تان بۆ ده‌کهم که موسلمانان به‌هوی قسه‌ی بی سوود و پر و پووجه‌وه له مزگه‌وتدا گيرۆده‌ی گه‌لی تاوان ده‌بن، له شوئینکدا که حه‌ق وایه موسلمان به بار خیرات و حه‌سه‌ناتی تیندا وه‌ریگری. هه‌روه‌ها که‌میک له خیر و چاکه و پاداشی نه‌وانه‌ش باس ده‌کهم که دلایان به مزگه‌وته‌وه به‌سراوه‌و، هه‌ز ده‌کهن هه‌میشه مزگه‌وته‌کان به عیباده‌ت و خواپه‌رستی ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه؛ چونکه له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی حه‌زرت (د.خ) نه‌و که‌سه‌ی به دل حه‌ز بکا بپروا بۆ مزگه‌وت و له‌هوی خه‌ریکی خواپه‌رستی بیی نه‌وه له‌و که‌سانه‌یه که له رۆژی قیامه‌تدا له سیبه‌ری عه‌رش‌ی خوادا جییان ده‌که‌نه‌وه و، هه‌ر هه‌نگاوئ که دای ده‌نی له ریی رۆیشتنیدا بۆ مزگه‌وت خوای گه‌وره به‌وه گونا‌هیک‌ی له‌سه‌ر لاده‌با و چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسری.

خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا وه‌عه‌دی داوه به‌و که‌سانه‌ی ده‌رۆن بۆ مزگه‌وت بۆ خوا په‌رستی که هه‌نگاوه‌کانیان ده‌نووسی و جه‌زایان به‌خیرات له‌سه‌ر دانه‌نی، وه‌کو فه‌رموویه‌تی: "وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ" وه له باتی یه‌ک هه‌نگاو ده‌ه‌وله‌ت و پایه‌ی قیامه‌تی بۆ ده‌نووسری. وه‌هه‌گه‌ر سه‌واب و پایه‌ی نه‌هلی مزگه‌وت و نه‌وانه‌ی ده‌رۆن بۆ مزگه‌وت بۆ خواپه‌رستی و، خه‌ریکی عیباده‌ت ده‌بن و به‌ نه‌ه‌ب دانه‌نیشن، بنووسم له دوو شت ده‌ترسم، یه‌که‌م ده‌ترسم من به‌م حاله‌وه‌ نه‌توانم هه‌موو نه‌و سه‌وابه و نه‌و ریوايه‌تانه که به‌ ته‌واوی وارید بوون له خیراتی نه‌هلی مزگه‌وتدا ته‌واو بکه‌م. دووه‌م ده‌ترسم هه‌ندئ که‌س به‌هوی بی هیزی باوه‌ره‌وه بکه‌ونه ناو زیانی ئینکار و بلین چۆن به‌رامبه‌ر به‌ چوونه مزگه‌وت نه‌م خیر و سه‌وابه بۆ ئینسان بریار ده‌دری.

برا خوشه‌ويسته‌کانم! هه‌روه‌ک باوه‌ر ده‌کهن به‌هوی که خوای گه‌وره به‌رامبه‌ر ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکه به هه‌شتی نه‌بپراوه ده‌دا به موسولمانان، نه‌گه‌رچی ئیمان و کرده‌وه‌ی

موسلمان له چاوبه هه شتدا وهك قه تره به دهر يايه، وه هاش باوه پر بكنه كه خوداي گه وره به ئي حسان و كه رمي خوي به رامبه ر په يوه نديي موسلمان له گهل مزگه وتدا و به رامبه ر به نويز كردن و ناوي خوا هينان و قورئان خویندن و ئيعتيكاف و خيزه كاني تر له ناو مزگه وتدا نه وهنده پاداشي چا كه به و موسلمان هدا كه به ئاساني حسيب نه كړي.

رېوايهت كراوه له هه موو شه و كندا مه لانيكه كان بانگ له نه هلي گورستان ده كنه و پييان ده لين: خوژگه به كي ده خوازن له نه هلي دنيا؟ نه وانيش له وه لامدا ده لين: خوژگه به نه هلي مزگه وته كان ده خوازين، نه وان نويز ده كنه و زيكرى خوا ده كنه، به لام ئيمه حالي نه وان هه مان نييه. براكان! خوداي گه وره له قورئاني پيروژدا مه دحي ئوممه تي چه زه رمي محمه دي كر دووه (د.خ) و فهرموويه تي "في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والآصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله واقام الصلاة و ايتاء الزكوة". جومله ي "اذن الله ان ترفع" باسي گه و رهيي پايه ي مزگه وته كانه و، به وه مه دحيان ده كات كه ناوي خودايان تيا ده بري و عه رزي راز و سكالو داماو پيان تيا ده كريت له بارمگاي خوداي گه و ردا و، نويزي فهرز و سوننه تيان تيدا ده كړي، هه و رها نه وان هه نويزيان فه وتاوه قه زاي نويزه كاني خويانيان تيدا ده كه نه وه به م هرجه نه گه ر قورئان خويز نه بن برونه لاي زاناييه كي باش فاتيحه كه يان فير بين و، ته حيات و واجيبات ه كاني تر ره وان بكنه، خو نه گه ر قورئان خويز و زانا بن هه ر به خويان قه ناعه ت بكنه، وه له پاش به جيه تيان و واجيبات و سوننه ته كان ده س بكنه به خویندنه وه ي قورئاني پيروژ و به قه دهر توانا قورئان بخوينن.

براکان خویندنی يهك جاري سوورته ي فاتيحه به قه دهر خویندنی دريژترين سوورته له سوورته كاني قورئاني پيروژ خير و پاداشي هه يه، خو نه گه ر پازده جار بخويزي نه وه به قه دهر سي جوژنه ي قورئان سه وابي هه يه. وه نه گه ر سه د جار بخويزي نه وه به قه دهر خویندنی دووه هزار و چوارسه د پره له قورئان خيري هه يه، نه مه ش له گه و رهي و ميهره بانبي خودا و ه يه.

شېخ نه حمه دي ئي بنو چه جه ر، ره حمه تي خوي لي بي، له شه رحي كتبيي (عوياب) دا فهرموويه تي: سوننه ته له ناو مزگه وت نه لقه ي زيكر ببه سترئ و، نه لقه ي ده رزي عيلم دامه رزي به مه رجي كه نه بنه هوي سه رلي تيكداني نويزه كه ره كان و، وه زعيكي وه هه پيدا

نهبی له مزگهوتدا که شیوهی بی قهدری بدا بهو مزگهوته. ههروهها فرموویهتی: سوننهته ئینسانی موسلمان له مزگهوتدا بمینیتتهوه؛ چونکه فرموودهی چهزتهه المساجد بیوت المتقین، فمن یکن المسجد بینه یضمن الله له الروح والرحمة والجواز علی الصراط الی الجنة والنجاه من النیران" واته: مزگهوتهکان مائی خاوهن تاچهتهکانن و، ههه کسهس مزگهوت بکا بهمائی خوی، خوای گهوره ناسایش و میهرهبانی و تیپهپینی به سهه پردهی سیراتدا بو بههشت و پرگار بوونی له ناگری دوزهخ بو مسوگر دهکا.

دهگپهروهه پوژی چهزته (د.خ) تهشریفی برد بو مزگهوت تهماشای کرد له مزگهوتدا دوو ههلقه دامهزراوه له یهکیکیاندا زیگری خوا دهکن و له یهکیکیاندا خهریکی باسی زانیاریی ئاین، واته باسی ئیمان و ئیسلام و ئهحکامی ئاین دهکن، لهویدا چهزته (د.خ) فرمووی دوو ههلقه ههه دوو خاوهن فهزل و بهنرخن، بهلام ههلقهه عیلمهکه بیان گهورهتره، وه لهگهه کومهالی باسی عیلم و دیندا دانیشته. باسی گهورهیی زیگر و سهلهواتم له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیوه.

وهک وتمان جوملهی (اذن الله ان ترفع) ئیشارهیه بو لای پایه و قهدهری مزگهوتهکان، لهه خوسوسهوه زاناکانی دین فرموویانه: لهه تهعهزیمهوه دهردهکهوی که واجیبه ئینسانی موسلمان له مزگهوتدا خوی بیاریزی له کردهوهی حهرام و نارپهواو له وتاری ناشیرین و له شتی بیهوهده و بی سوود. ههه لهه بابتهوهه نیمام "فخر الدین" ی پازی له تهفسیرهکهیدا فرموویهتی: مههسته له جوملهی (ان ترفع) به گهوره زانیی مزگهوتهکان و پاک راگرتنیانه له پیسی و پاراستنیانه له کردار و وتاری بیهوهده و نارپهوا. ههروهها جهلاله دین سیوتیبیش یش له تهفسیری (الدر المنثور) دا فرموویهتی مههسته له (ان ترفع) به گهوره دانانی مزگهوت و پاک راگرتنیتهی له ههموو کردار و وتاریکی ناشیرین و ناپهسههه. دیاره وتاری حهرام و نارپهوا وهکو غهیبته واته: قسهی خراپی پاش مله، یا نهمیمه، واته دوو زبانی و قسههیتان و قسه بردن، یا بوختان واته به درو کردار و وتاری ناشیرین بدهی بهسهه یهکیکدا، یا جنیودان و ئازاوه هه لگیهساندن و شههپانهوه، یا گالته به ههزار و داماوان یا دههه پینی ههسوودی و کینهی دل لهگهه خه لکدا و فروفیل کردن و گوناوه گهورهکانی تر که له نامهی (کبائر) دا نووسراون. کردهوهی حهرامیش زورن، بو نمونه وهه ئهوهی یهکیک کهوشی پیس یا داری پیس یا عاسای پیس بباته ناو مزگهوتهوه یا وهکو بردنی سووتهههنی پیس بو مزگهوت و بو مههستهی گههکردنی

مزگهت لهوئى بيسوتينئى وهكو تهپاله و پشقل، بهلام ئههه به مهرجئى حهرامه كه تهپين و مزگهوت پيس بكهه، واته: ئهگهر وشك بن سوتاندنيان له مزگهوتدا حهرام نييه، تهنيا كهراههتى ههيه. وه ئهگهر چرأى پؤنى پاك نهبوو دروسته به پؤنى پيس چرأ ههئبگيرستين له مزگهوتدا به شهتئى مزگهوتتهكه پيس نهكا. ههروههه غافل بوون له خوا له مزگهوتدا و پئيكهنين به دهنگى بهرز و پههجه تههقاندن و زياد له عادهت دهنگ بهرزكردنهوه له مزگهوتدا ناپهسهند و نارهبوان، بهلام تهنيا مهكرووهن و حهرام نين. تف و بهلغهم و چلم فرئى دان بو ديوارى مزگهوت و حيكايهت كردنى بئى سوودو بهرهئلاكردنى شئت يا منالئى بئى تهميميز و، خواردن و خواردنهوه له مزگهوتدا به جورئى كه كارىكاته دابونهريت و نادابى مزگهوت ئهمانه ههموويان به فيعلئى حهرام هستيب دهكرين و، پئويسته موسلمان ناگائى لئيان بئى. تهنانهت لائى ئيمام ئهحمدهى كورئى ههنبهل، خوائ لئى پازى بئى، تئيكرا خواردن له مزگهوتدا حهرامه، بهلام لائى ئيمامئى شافيعئى، خوائ لئى پازى بئى، خواردن له مزگهوتدا حهرام نييه ئهگهر مزگهوتتهكه تهپ و پيس نهكا.

قال فى شرح العباب: ويباح الجلوس فى المسجد مع الحدث بلا كراهة والنوم فيه بلا كراهة اتفاقا، سواء الغريب والاعزب وغيرهما، والاكل مع بسط سفره بشرط ان لا يتأذى به اى باحد الاشياء الثلاثة من النوم وما بعده احد من الناس او من غيرهم كالملائكة ان لم تتلوث به ارض المسجد او حصره او لم يتلوث بما يتولد منه نحو قشر المأكول او نواه او عظمه، والا حرم. قال ابن العماد واتفق الاصحاب على حرمة تلويثه بالطعام وعلى حل الاكل فيه ان لم يحصل منه اذى واستقذار كما هو ظاهر مع التأذي، والاولى ترك ذلك.. انتهى.

براکان! بهم جوړه وتار و کرده وانه که باسماڼ کردن پایه و حورمهتی مزگهوت دهشکئى و خوائ گهوره پئنگائى پئى نه داوین بهو شئوه ناباره برؤینه مزگهوت، بهئکو لهگهئ ئهه وهزعهدا ئهگهر نوئیزئیکیش بکهین، خئیرئى نوئیزهکه مان مهو دهبيتتهوه، سهربارى ئهوهش به گوناهبارى له مزگهوت دهردهچين. پئويسته بو قسهئى غهیرئى زیکرئى خوائ گهوره ئهگهر قسهيهكى پئويست بوو، بچينه دهري مزگهوت و لهوئى قسهکه بکهین، ئهگهرنا له پؤزئى قيامهتدا لهسهه ئهه قسهيه، ئهگهر ههلالئى بئى حيساب ههيه، ئهگهر حهرام بئى عهزاب ههيه.

براینه! نهگهرچی له شهرعی (عباب) دا فرموویهتی قسهی حلال له مزگهوتدا دروسته، چونکه ههیدیسی هیه نیمامی (مسلم) ریوایهتی کردوه که حهزرت (د.خ) که نوژیی بهیانینیانی دهکرد له مزگهوت دهرندهچوو ههتا ههتاو دهکوت، نهسابهکانیش باسی قسهی زهمانی (جاهلییهت) یان دهگیزایهوه و، جابهجاریش حهزرت (د.خ) زهردهخه نهیهکی دهکرد، بهلام ئەم شیوه بۆ ئیمه دەس نادا، چونکه حیکایهتهکانی ههموو چووتهوه سه زهممی جاهیلییهت و مهدهی زهمانی ئیسلام و سه عادهت و، بووه به هوی هیزی ئیمان، بهلام بۆ ئیمه وا نییه بهلکو قسهکردنی حهلالیش دهکیشینهوه سه شتی بیهووده، کهواته بۆ ئیمه با دروستیش بی ههرا کهراههتی هیه. نهگهر یهکی به بی سبهب شتیکی بۆنداری وهک سیر و پیاز و تووری خوارد، نهوه حهرامه بجیته ناو مزگهوتهوه، چونکه نهزیهتی موسلمانان و مهلائیکه دهدا، تهناهت نهگهر مزگهوتهکەش کهسی تیدا نهبی ههرا حهرامه له بهر نیحترامی مهلائیکهکانی مزگهوت. بهلام نهگهر بۆ دهرمان خواردی نهوه نه حهرامه و نه مهکروهه و، دهبیته عوزر بۆ تهرکی جماعهت، واته نهگهر نهروا بۆ جماعهت قهیناکا.

براکانم! خوی گوره له قورئاندا فرموویهتی "وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ" واته: ههرا کهسی به قههرو حورمهتهوه تهماشای نهو شتانه بکا که خوا حورمهتی پی داون نهوه باشتره بۆی. ناشکرایه نهمانهی که له پیشهوه مهنعمان کردن، لهو شتانه که موناسبی مزگهوت نهبون ههموو شتیکن که ههتکی حورمهتی مزگهوت دهکن. کهوابی پیویسته ناگادار بن. تهناهت حهزرت (د.خ) فرموویهتی "لا تعظمونی فی المسجد" واته: له مزگهوتدا زیادهرێزم لی مهگرن، له ریوایهتیکی تردا "لا تفضلونی فی المسجد" واته بۆ نمونه: که هاتمه مزگهوت له بهرم ههلمهسن؛ چونکه مزگهوت جیگهی تهعظیمی خوییه، جیگهی تاعهت و له خواترسییه، جیگهی نهوه نییه خهریکی نیش و کاری عادهتی بن مهگهر به سوغه ههلبکهوی.

دهگیزنهوه پیاویکی پیاو چاک و رهفتاریاک جاری وستی مهنعی کومه لیک بکا له مزگهوتدا خهریکی گالته و گهپ بوون، یهکیکیان بی شهرم بوو، چوو، به گزی نهو پیاوه باشه دا. شوو پیاوه باشه که له خهودا چاوی پی کهوت نهو کهسه که بی حهیاپی لهگهل نهوا کردبوو خوا شیوهی گۆرپوه به شیوهی سهگ و، پییان وت له بهر نهوهی لهگهل تۆدا بی حهیاپی کرد، خوا شیوهی نهو ئینسانهی مهسح کردوه.

رپوایهت کراوه حزرهت (د.خ) پوژئی فهرمووی به نه سحابهکان: نهو کهسانهتان پیشان دم که نه دستنویژ و نه نوویژ و نه پوژوو نه زهکات و نه حهچ قهبول ناکرئی لییان؟ نه سحابهکان عهرزبان کرد: بهئی یاره سوللا پیمان نیشان بده، فهرمووی نهو کهسانه که دستنویژ دهگرن و دهپون بو مزگهوت و دوو رکات نوویژی سووک دهکن، نهجا پشت له قیبله ی مزگهوت دهکن و دهس به قسه ی دنیا یی پروت دهکن، قهسه م به خودا مهلائیکهکان بهوانه دهلین: نهی دوژمنهکانی خوا بی دهنگ بن، برپونهوه بو مالی خوتان له گهگله عاجزبوونی خوا لیتان. یهکیک له نه سحابهکان عهرزی کرد نیمه له مالی خومان دینه دهرهوه دهگین به برادر و دوستهکانمان، چون له مزگهوتدا قسه یان له گهگله نهکین؟ نهویش فهرمووی خوا فهرموویته: "فَاسْعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ" واته برپون بو زیگری خوا، نهی فهرمووه (فاسعوا الی ذکر الدنیا).

له حزرهتی علیهوه (د.خ) رپوایهت کراوه که فهرموویته: خوی گهوره وهچی کرد بو حزرهتی عیسای کورپی مهریم، (علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام)، که خهبر بده به بهنی ئیسرائیل با نهپونه هیچ خانوویه که له خانووهکانی من، به دلئیکی پاک و خاوین و نهفستیکی له خواترس و چاوئیکی داخراو و دهستئیکی پاکوه نهبی. براکان! مزگهوت وهکو مهجلیسی خوا وایه، هر موسلمانیک له مزگهوتدا بی، هاومهجلیسی خوی گهورهیه، حهیفه بو کهسی که هاومهجلیسی خوا بی به نهدهب نهبی و پیز له هاومهجلیسه کهی نهگری، جا کهسی نم نهدهبهی نهزانی نهوه خوی گهوره ئیهانهی دهکا و سووکی دهکا.

نه نهسی کورپی مالیک، خوی لی پازی بی، دهگیزیتتهوه که حزرهت (د.خ) فهرموویته: من احب الله فلیحبنی ومن احبني فلیحب اصحابی، ومن احب اصحابی فلیحب القرآن، ومن احب القرآن فلیحب المساجد افنیتهآ وابنیتهآ. اذن الله فی رفعها وبارک فیها ومیمونة ومیمون اهلها، محفوظة محفوظ اهلها، مزینة مزین اهلها، وهم فی صلاة الله والله یقضی حوائجهم وهم فی مساجد الله والله من ورائهم.

واته کهسی که خوی گهورهی خوش بوئی، پیویسته منیشی خوش بوئی و، کهسی که منی خوش بوئی، پیویسته قورئانی پیروزی خوش بوئی و، کهسی که قورئانی خوش بوئی، پیویسته مزگهوتی خوش بوئی، چ بینای خانووهکانی و چ دهروریهی. خوی گهوره پینگای داوه بهرز بکرتنهوه و بهرکهت و پیروزی پی داون، خویان موبارهک و نههلهکانیشیان موبارهکن، خویان له شهیتانهکانی ئینس و جن پاریزراون و،

ئەھلەكانىشىيان پارىزاون، بە ئيمان و باوەر پاراژونەتەو، لەو كاتەدا كە ئەوان خەرىكى نوژن خوای گەورە پىووستىي ئەوان جىبەجى دەكا، لەو كاتەدا ئەوان لە مزگەوتدان خوای گەورە لە پشتيانەو، دەيانپاريزى.

رپوايەت كراو، غەرىب لە جىهاندا چوار جۆرن: قورئان لە دەروونى پىاوى ستەمكاردا، مزگەوت لە ناوگەلى نوژنەكەران و پۆژونەگراندا، قورئانى پىرۆز لە مالىكدا كە نەخويزنریتەو، دەورنەكریتەو، ئىنسانى چاك و كردارباش لە ناوگەلى فاسقان و لە پرى لادەراندا.

رپوايەت كراو، حەزرت (د.خ) لە باسى زەممى گوناھباراندا فرمويەتى: لە ناخر زەماندا ھەندى لە ئوممەتى من دەپۆنە مزگەوت و ھەلقە ھەلقە دادەنیشن، زىكرىان ھەر دنيا و خۆشەويستىي دنيايە، لەگەل ئەوانە لە مزگەوتدا دامەنیشن.

رپوايەت كراو، جارى مزگەوتى لە مزگەوتەكان بەرزىويەو، بۆ ئاسمان لە بارمگای خوادا شكات لە ئەھلى مزگەوتەكە بكا لەسەر ئەو، كاتى كە دین بۆ مزگەوت لە باتى ناوى خوا زىكرکردن وتارى حەرام و بىھوودە دى بە دەمياندا، لە ئاسماندا كۆمەلى مەلائىكە ھاتن بە پىرىي ئەو مزگەوتەو، پىيان وت شكاتى تۆ پىووست نىيە، ئىمە مەئموورين بۆ سەر ئەو قەومە و دەيانفەوتىنين. ئەى برادەران ئەم رپوايەتە لەسەر ئەو دامەزراو، كە حەقىقەتى ھەموو شتى زانستىك و ھەستىك و تەسبىحىكى بۆ دانراو، ئەو، خوای گەورە دەفرمويى "سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ" كەوابى ئەگەر حەقىقەتى مزگەوت شكات لە قەومى خراب بكا لە بارمگای خوادا جىگەى (تەجب) نىيە، چونكە حەقىقەتى مزگەوت دار و بەرد نىيە.

شاپانى باسە كە نادابى مزگەوت لە حەقەدە زۆرتن، يەككىيان ئەو، يە كە ئىنسان رپويشتە مزگەوت پىي راستى پيش بخا و كە ھاتە دەروە پىي چەپى پيش بخا. دەگىرنەو: نەحمەدى بەسرى كە پىاوىكى چاك بوو، جارى لە چوونە مزگەوتدا پىي چەپى پيش خست، لە كەفارتى ئەم خىلاف سوننەتەدا بەندەبىيەكى بوو ئازادى كرد.

سوفيانى سەورى (د.خ) جارىك لە چوونە مزگەوتدا پىي چەپى خستە پيش، لەويدا ھاتىفى بانگى كرد (يا ئور) واتە (گا) ئىشارەيە بۆ ئەو، كە بە بى عەقلى پىي چەپى پيش خستوو. براكانم! ئەو پىاوە سألحە لەسەر ئەو خىلاف سوننەتە لىي زویر بوون و بە كاجووت بانگيان كردوو.

برا خوشه‌ویسته‌کانم! کاتئ دتانه‌وی برۆنه ناو مزگه‌وت ته‌ماشای پئلاوه‌کانتان بکن، ئەگەر شتیکی پیسیان پیوه بوو، به قه‌دەر توانا تئ کۆشن پاکیان بکنه‌وه با پئلاوه‌کانتان مزگه‌وته‌که پیس نه‌کا، وه ئەگەر دیتان شوینئ له مزگه‌وت پیس بوو بوو واجیبه له سهرتان ئەو پیسیه لابه‌ن، هه‌روه‌ها سوننه‌ته شتیکی بۆن خوش لهو شوینه بدن هه‌تا بۆنی خوش بکاو، ئەهلی مزگه‌وت له باتی ئەو شته پیسه به بۆنی خوشی شته بۆن خوشه‌که که‌یف خوش ببن.

دەمگێزێنەوه رۆژی شه‌خسی رۆشته مزگه‌وته‌وه که‌وشه‌کانی خۆی کوتا به عه‌زی مزگه‌وته‌که‌دا، نیمامی ئەه‌زم (رخ) لهو شوینه‌دا بوو فەرمووی ئەگەر ئەو کابرایه که‌وشه‌کانی به رپوی مندا بگرتایه پیم خوشتر ده‌بوو له‌وهی که کوتای به عه‌زی مزگه‌وته‌که‌دا.

براکان! خوای گه‌وره مزگه‌وتی خوش ده‌وی و ریز و پایه‌ی پی داوه، واجیبه ئیمه‌ش حورمه‌تی بگرین، هه‌ر که‌س مزگه‌وت بی حورمه‌ت بکا خوای گه‌وره‌ش ئەو که‌سه بی حورمه‌ت ده‌کا. کاتئ چوونه مزگه‌وته‌وه وه‌ها برۆن به پیی خۆتان نازاری که‌س مه‌دن، سه‌لام بکن له حازرانی مزگه‌وت، ئەگەر له نوێژدا نه‌بوون، خو ئەگەر له نوێژدا بوون ئەوا سه‌لامیان لی مه‌کن و به‌س بلین "سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم" ئەگەر خوا مه‌یلی بی ئەمه له جیگه‌ی ئەو دوو پکاته نوێژه‌ی دیاری مزگه‌وتدا داده‌نیشئ هه‌ر چه‌ند ئەمه قه‌ولیکی مه‌رجووه.

مسولمان که رۆشته مزگه‌وته‌وه، ده‌بی بی‌ری ئەوه بکاته‌وه که میوانی خواجه و خوا زور گه‌وره‌یه، میوانی خۆی ده‌رناکا و حورمه‌تی ده‌گرئ و، میوانداریی خوا بۆ عه‌بدی خۆی عه‌فوکردنی گونا‌ه و به‌رزکردنه‌وه‌ی پایه‌یه‌تی.

له فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هه‌یه که مزگه‌وته‌کان بازارپی قیامه‌تن لهو بازارپه‌دا پیویستی رۆژی قیامه‌ت ده‌س ده‌که‌وی که تاعه‌ت و عیباده‌ته، که‌واته برای خوشه‌ویست! پیویسته ئینسان له مزگه‌وتدا به ئەده‌ب دابنیشئ چونکه میوانی خواجه و میوان ده‌بی ریز له خاوه‌ن مه‌نزل بگرئ و ته‌ماشای پایه و شانی بکا.

رپوایه‌ت کراوه که له زه‌مانی به‌نی ئیسرائیل دوو که‌س رۆشتن بۆ عیباده‌تخانه‌یه‌که، کاتئ گه‌یشتنه ده‌رگا‌که‌ی یه‌کیکیان رۆشته ماله‌وه، ئەویتریان هه‌ر له ده‌رگای عیباده‌تخانه‌که‌دا که‌وت و ده‌ستی کرد به گریان و وتی من زور تاوانبارم و بی گویی

خاوهنى ئەم شۆينەم زۆر كردووهو پووم نىيە برۆمه ژوررهوه. زۆر گريا تا بوورايهوه و گيانى به خوا سپارد، ئەنجا خواى گهوره وهحىي كرد بۆ پيغهمبەرى ئەو سەردەمه: ئەو شەخسى كه له بەر شەرم و حەيائى خۆى له هۆش چوو مرد، من هەموو گوناھەكانم عەفوو كرد و، له ريزى (صدىقان) دا نووسيم.

براكانم! خۆ خەريككردن به كرين و فرۆشتنهوه له مزگهوتدا مەكروهه، ئەگەر سەر له نوێژكەران نەشۆينى و، ئەگەر شۆواندى ئەوه جەرامە، مەگەر زۆر پيويست بى و ببیتە هۆى رزق و بژويى منداڵەكانى، يا بۆ ماره بپين بى، چونكه له فەرمودهى پيغهمبەرە (اعلنوا النكاح فى المسجد). هەروەها دەرکردنى باى سك له مزگهوتدا (خلاف الاولى) يە، ئەگەر له راگرتنيدا زيان نەبى، خۆ ئەگەر زيانى تيدا دەبوو واتە: تووشى ئازارى رىخۆلە و ناو سكى دەبوو ئەوه بەرەللاکردنى دروستە، بەلكو واجيبە.

بۆ كەسى كه شتى گوم بووبى، دروست نىيە له مزگهوتدا پرسيار بكا به تايهتەى ئەگەر به دەنگى بەرز قسە بكا، سوننەتە له جوابى ئينسانى وەها پياو بلى: ياخوا نەيدۆزیتەوه، ئەگەر ئەم شت گوم بووه زۆر ناچاره با برواته دەرەوهو له حەوشەكەدا پرسيار بكا؛ چونكه مزگهوت جىگەى دەنگ بەرزکردنەوه نىيە مەگەر بۆ زىكرى خوداى گەوره.

دەگێرنەوه ئەعرابييهك وشترى گوم كردبوو، به دەنگى بەرز له مزگهوتدا بانگى كرد كى وشترەكەى منى چاوپيگەوتووه، لەویدا حەزرت (د.خ) فەرمووى خوا وشترەكەت پى نەداتەوه، بيناى مزگهوت بۆ ئەمانە نىيە بۆ زىكرى خواى گەوره يە.

خۆشەويستەكانم! ئەگەر بانگيكي بەرز بۆ دۆزینەوهى شتىكى ونبوو ناوا بى، دەبى گۆرانى وتن و له هەموو لەعب و گۆزهوى بازى و چەقەچەقى خەلكى چۆن بى، بىگومان تاوانى ئەمانە لای خوا زۆر زۆره. هەروەها ئەگەر كەسى كۆكەى لى بى، پيويستە هەتا بۆى دەلوئى به دەنگى نزم بكۆكى و بەلغەمەكەى له پارچە دەستەسپيگدا داپۆشى تا دەرواته دەرەوه، مزگهوت مەجليسى ئەوانەيه كه لەگەل خواى خوياندا موناجات دەكەن، داواى عەفووى تاوان و گوناھى لى دەكەن، هەتا ئينسان به ئەدەبتر بى باشتره. هەروەها پيويستە ئينسان له مزگهوتدا دووربكه ویتەوه له بى ئەدەبىي زاهيرى، پيويستە له خوورپهوشتى ناشيرين وهك رپا و حەسوودى و كينه و فيز و خۆ به زل زانين خۆى بپاريزى. ئەم سيفەتانه له پيسى زاهيرى نابارترن؛ چونكه دل جىگەى عيبادەتەو، كه ئەم صيفەتانهى تيدا بوو ئيتر جىي عيبادەت و خوداپەستىي تيدا نابیتەوه. پيويستە ئە

قسهی بی سوویش زور دوریکه ویتوه چونکه نهو کهسه که له مزگه و تدايه با له نویتیشدا نه بی وهک نهویه که له نویتا بی، جا ههروهکو قسهکردن له نویتا نویت بهتال دهکاتهوه ههروهها قسهی بی سوویش خیری دانیشتنی مزگهوت بهتال دهکاتهوه، کهوابوو ده بی نینسانی موسولمان کاتی که رویشته مزگهوتوه خهریکی عیبادهت بی، وهکو نویتزی (تحية المسجد) یا نویتزی سوننهتی پاش و پیشی نویتزه فهرزهکان، وه له پاش نویتزهکان خهریکی خویندنی (آية الكرسي) و تهسبیحات و حمد و تهکبیری خوا بی، پاش نهامنه کههر قورئان خوین بی خهریکی خویندنی قورئان بی، نهگه رنا به دهنگیکی نزم و نهرم بو خوی خهریکی (لا اله الا الله) کردن یا سهله واتدان بی، خو نهگه شتیکی دینی بپرسی له نیمام و نهویش به نهرمی فیری بکات نهوه خیری گهلی زوره.

به هه رحال موسلمان که چوه مزگهوت وهک نهویه که له بهردهستی خودای گهوه ردا بی، دیاره حوزووری خوی گهوه له گهل هه لگرتنی پیسی زاھیری یا معنه ویدا ریک ناکهوی و ناگونجی، کهوابی پیویسته له مزگهوتدا به زیکو فیکرهوه دابنیشین، نهگه ر و ابن له لایه نی زاتی خواوه گهلی جوریز و پایه تان دهست دهکوی و نینشانه للاً مورادی دلئان جیبه جی ده بی، نهگه ر نا نینسانی بی نهدهب هه میسه سوک و نائومید ده بی و خیریکی ئاخر خیری دهس ناکهوی. دهگینه وه که حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: "یاتی علی الناس زمان یكون حدیثهم فی مساجدهم فی امور دنیاهم، فلا تجالسوهم فلیس لله فیهم حاجة" واته زهمانی دئ بهسه ر خه لکدا که قسهو باسی دنیایی خویمان له مزگهوته کانا دهکن، که نهوانه تان دی له گه لیاندا دامه نیشن خوی گهوره پیوه ندیی بهوانه وه نییه و نیسی پییان نییه.

شایانی زانینه هه تا چل مال له چواره دوری مزگهوتدا به دراوسی مزگهوت حسیب دهکرین، وه حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی هه ر کهسی دراوسی مزگهوت بی و به بی بههانه نویتزه کهی له مالی خویا بکا و نهروا بو جهامعت بو مزگهوت نهوه نویتزه کهی ناقیس و ناتهواوه. دیاره جوملهی (حي على الصلاة) له بانگدا دهعه تی موسلمانان دهکا بو مزگهوت بو نویتزکردن، ههروهها جوملهی (حي على الفلاح) دهعه تی موسلمانان دهکا که بیز بو پرگار بوون له سزاو مهینه تی قیامهت، بیگومان هه ر کهس هات به دهنگی نه م دهعه تانه وه نهوه قبوولکراوی خوایه و جیگه ی له قیامهتدا به هه شتی نه بهدی هه تا هه تاییه. خوی گهوره ده فهرموی "وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا". جا هه رچهند نه م نایه ته ده رباره ی نهو کافرانه نازل بووه که مهنی

موسلمانانیاں دہکرد لہ عیبادهتی خوا لہ مزگہوتی (مسجد الحرام) لہ مکہکھی موبارہک، بہلام حوکمہکہ عامہ بؤ ہر کہسی کہ بیبی بہ ہوی مہنعی مزگہوت لہ موسلمانان، چ بہ زوری دہست مہنعیان بکا یاخو بہ ہوی بی شہرمی و بی حیایبیہوہ مزگہوت سووک بکات و، کاریکی و ہا بکا کہ موسولمانان عیبادهتیان بہ باشی بؤ نہ کری لہو مزگہوتانہدا۔ دیارہ زالمیی کافرہکان لہ بہر نہوہیہ ماوہی موسلمانہکانیان نہداوہ بؤ عیبادہت کردن۔ ہر لہ بہر تم سہ بہ بہ ئہو موسلمانانہش کہ مزگہوت بہ بزق و شتومہکی خویمان مہشغول دہکن و مہنعی خہک دہکن لہ عیبادہت یا ئہو سہردارانہ کہ لہ شکر لہ مزگہوتہکاندا دادہننن و، ئہو بی شہرمانہ کہ مزگہوت دہکن بہ شوینی گہپ و گالتہ و لہ ہوو ہموو ئہمانہ لای خوای گہورہ بہ زالمیکی زور زالم حسینب دہکرنن و بہرامبہر بہ تیکدانی ئوسولئی مزگہوت بہ پیئی ئاینی ئیسلام گیرودہی گونہی گہورہ دہبن۔ ہر وہا ئہو (متولی)یانہ کہ ئہوقافی مزگہوت لہ دستیانداہی ئہگہر مالی مزگہوت بخون و فہرش و سووتہمہنی و چرا و پیوستییہکانی مزگہوت جیبہجی نہکن، یا ئہو کہسانہ کہ نازرو بہردہستی (متولی) ئہوقافن، ئہوانیش ئہگہر لہو مالہ و ہقفہی کہ لہ بہردہستیاندایہ قسور بکن لہ جیبہجی کردنی پیوستییہکانی مزگہوتدا و، بی فہرش و چرای بکن، ئہوانہش ہموو بہپیئی مہعنای ئہو ئایہتہ بہ زالمیکی زور زالم و بہ ستہمکاریکی نابار دہناسرین۔

من دہلیم لہ جوملہی (وسعی فی خرابہا) دہردہکہوی ئہوانہی کہ تی دہکوشن بؤ ویرانکردنی مزگہوت با خویمان حازر کن بؤ نہوہی خوایش مالی ئہوان ویران بکا؛ چونکہ مزگہوت مالی خوایہ و، مہنعی و ہقفی مزگہوت و ہکو ویرانکردنی مزگہوتہکہیہ بہ بہراوردیکی پہنجا سالیی خوم و لہسہر بہراوردی پیشینانیش بؤم دہرکہوتوہ ئہوانہی ئہوقافیان لہ ژیر دہستا بووہ، بہپیئی بریاری واقف خزمہتی مزگہوت یا مہدرہسہیان نہکردوہ، مالیان ویران بووہ و گہلی زینانی ناباریان بہسہرا ہاتوہ، خوا پہنامان بدا۔

براکانم! گہورہیی مزگہوت و نہہلی مزگہوت لہ فہرموودہکانی پیغہمبہردا بہ ناشکرایی دہردہکہوی، بہلام بہو مہرجہی کہ خہلکہکہ بہ ئیحترامہوہ برؤنہ ناو مزگہوتوہ و لہ مزگہوتدا خہریکی خوا پہرستی بن و بیجگہ زیکر و فیکر و تاعہت قسہی تیدا نہکن، قسہیہک نہبی کہ مہسلہحہت و قازانجی موسلمانانی تیابی، یا بؤ دلخوشکردنی میوانی بی کہ رووی لہ خوا بی، ہیوای ئہوہی بی کہ روویکاتہ خوا۔ پیاوہ

باشه‌کانی پیشینان له و کاته‌دا که له مزگه‌وتدا بوون ئه‌گهر شتیکی پتیوست به قسه‌ پروی دابی، چونته‌ده‌روه قسه‌که‌یان کردوه، جا پاش قسه‌که‌یان هاتونه‌ته‌وه مزگه‌وت.

له‌ حه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه "الضحك في المسجد ظلمة في القبر" واته‌ پیکه‌نین له‌ مزگه‌وتدا ده‌بیته‌ هوی تاریکی بۆ گۆپی ئینسان، ته‌نانه‌ت لای هه‌ندئێ له‌ ئیمامه‌کان پیکه‌نین به‌ قاقا ده‌سنوێژ ده‌شکینئێ، بۆیه‌ به‌ رای ئیمامی شافیعی (ر.خ) سوننه‌ته‌ بۆ که‌سئێ به‌ قاقا پئێ بکه‌نئێ ده‌سنوێژه‌که‌ی تازه‌ بکاته‌وه. جا هه‌روه‌کو قاقای پیکه‌نین هوی تاریکی قه‌بره‌ شه‌و نوێژ کردنیش هوی پروناکیی قه‌بره‌. شایانی زانینه‌ هه‌ر که‌س له‌ مزگه‌وتدا قسه‌ی بی‌هه‌وده‌ بکا له‌ ئه‌نجامدا لات و گه‌دا ده‌که‌وئێ و له‌ دینیشدا هه‌ر هه‌ژار و بی‌ ده‌سه‌لات ده‌بئێ.

مزگه‌وت جیگه‌ی پارانه‌وه‌یه‌ له‌ خوا، جیگای داواکردنی ره‌حمه‌ت و که‌رمه‌ له‌ خوا، جیگه‌ی شتی بی‌ سوود نییه‌. ده‌گێرنه‌وه‌ له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی دووم‌ه‌زه‌تی عومه‌ری کورپی خه‌تاب هه‌ژارئێ خوی کرد به‌ مزگه‌وتداو داوای شتی له‌ خه‌لکه‌که‌ کرد، ئیمامی عومه‌ر به‌ په‌له‌ هه‌ستا و رۆیشت و پئێ وت تۆ له‌ مزگه‌وت داوای شت له‌ غه‌یری خوا ده‌که‌ی؟ واته‌: داواکردن بۆ گه‌داو نه‌دارا قه‌ی ناکا به‌لام له‌ مزگه‌وتدا پتیوسته‌ پیاو هه‌ر له‌ خوا داوای شت بکات.

براکان! ئه‌و بی‌ قه‌دریه‌ که‌ له‌ گه‌ل مزگه‌وته‌کانی ولاتی ئیمه‌دا ده‌کرئێ له‌ هه‌یج ولاتی‌کدا چاوم‌ پئێ نه‌که‌وتوه‌، ته‌ماشای ده‌که‌ی له‌ کاتی شادی و شیوه‌ندا قه‌ره‌بآلغ له‌ ناو مزگه‌وتدا کۆده‌بنه‌وه‌و نان و چیشته‌ ده‌خۆن و، به‌ چه‌وری و چیشته‌ رژاو و ئاو و توئکی میوه‌ و غه‌یری ئه‌مانه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌ پیس ده‌که‌ن، فه‌رشی مزگه‌وت ده‌بن بۆ مالان ساوه‌ری له‌سه‌ر وشک ده‌که‌نه‌وه‌، زۆر جار که‌ له‌ مزگه‌وتدا ده‌نوون فه‌رشی مزگه‌وت به‌کار دینن، به‌م جوړه‌ هه‌لسوکه‌وتانه‌ مزگه‌وت سووک ده‌بی و زیانی لئێ ده‌که‌وئێ. ئه‌گهر یه‌کی بئێ: ئه‌ی بۆچی له‌ زه‌مانی هه‌زه‌رتدا (د.خ) نه‌سحابی (صفه‌) له‌ مزگه‌وتدا نووستوون و فه‌رشی مزگه‌وتیان به‌کاره‌یناوه‌و هه‌زه‌رتیش (د.خ) ده‌ستی نه‌هه‌یناوه‌ته‌ رییان؟ له‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا ده‌لئین: ئه‌و نه‌سحابانه‌ خاوه‌ن عیباده‌ت و رپازته‌ بوون و، هه‌رگیز له‌ مزگه‌وتدا بی‌ نه‌ده‌بییان لئێ ده‌رنه‌که‌وتوه‌، بۆیه‌ هه‌زه‌رت (د.خ) رازی بووه‌. ئیمه‌ وه‌کو ئه‌وان نین به‌لکو نووستنی ئیمه‌ له‌ مزگه‌وتدا که‌راهه‌تی هه‌یه‌.

ئه‌گهر که‌سئێ له‌ مزگه‌وتدا ئیحتیلامی بوو واجیبه‌ گورج بڕواته‌ ده‌روه‌، مه‌گهر ترسی

سرمایه‌کی توندی هه‌بی، یاخود له‌وه بترسی که له دهره‌وه پاسه‌وان بیگرن و ته‌وقیفی بکه‌ن، یا ترسی له کیسچوونی مال یا زیان به ناموس گه‌یشتنی هه‌بی و له‌وه دهوروپشته‌شدا ناو نه‌بی یا هه‌بی به‌لام ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بی نه‌گه‌ر خۆی بشۆری نه‌خۆش بکه‌وی، خۆلی پاکیش نه‌بی ته‌یه‌موم بکا، له‌م حاله‌تانه‌دا دروسته به له‌ش پیسییه‌وه له مزگه‌وتدا بمینیته‌وه، نه‌گه‌رنا گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌یه.

براکانم! قه‌ره‌بالغی شادی و خه‌ته‌نه‌سووران و هاوچه‌شنی ئه‌مانه نه‌گه‌ر له مزگه‌وتدا دابنیش و نان بخۆن ده‌بیته هۆی فه‌وتان و عه‌یبداربوونی فه‌رش‌ی مزگه‌وت و ده‌بیته هۆی مه‌نع‌ی خه‌لك له نوێژکردن له‌سه‌ر فه‌رشه وه‌قف کراوه‌که، هه‌روه‌ها ده‌بیته هۆی زیانی دینی و دنیا‌یی ئه‌و خاوه‌ن شادییه‌ش که بووته هۆی ئه‌م کاره‌ساته، به تاییه‌تی ئه‌و که‌سه که زیان له مال‌ی ده‌دا که وه‌قف کراوه بو مزگه‌وت.

ئه‌ی براینه! خۆ‌ی گه‌وره زوریه‌ی حه‌قی زوالم لیکراوان ده‌خاته رۆژی قیامه‌ت، چونکه ئه‌مه بو زوالم لی کراوه‌که زور قازانجی هه‌یه، زوالم لیکراو له دنیا‌دا به هه‌ر جور بی، گوزه‌ران ده‌کا، به‌لام ئه‌و زۆرداره نامه‌رده له رۆژی قیامه‌ت‌دا وه‌ها گیرۆده‌ ده‌بی خوا نه‌بی که‌س به حال‌ی نازانی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به قه‌ده‌ر حه‌فتا پیاوی چاک کرده‌وه‌ی چاکه‌ی هه‌بی هه‌مووی ده‌دری به زوالم لیکراوه‌کان و ئه‌م زالمه سته‌مکاره خۆی به روتی و قوتی بی خیر و چاکه و پاداش ده‌مینیته‌وه، چونکه هه‌موو خیره‌که‌ی ده‌چی بو زوالم لیکراوه‌که. له‌و کاته‌دا ئه‌هلی قیامه‌ت خۆزگه ده‌خوانن و ده‌لێن خۆزگه ئیمه له دنیا‌دا زوالممان لی کرابایه هه‌تا له‌م کاته‌دا ئه‌م هه‌موو خیر و پاداشه‌مان ده‌ست بکه‌وتایه. به‌لام حه‌قی خانه‌ی خوا هه‌ر له دنیا‌دا له‌و که‌سه ده‌سه‌نری که زوالمه‌که‌ی لی کردوه؛ چونکه خوا ئیحتیاجی به سه‌وابی رۆژی قیامه‌ت نییه، خوا پاک و بی نیازه و هیچ جۆره ئیحتیاجیه‌کی نییه، بۆیه له دنیا‌دا به‌و جۆره گیرۆده‌ی ده‌کا و تووشی ئه‌نواعی دهرد و فه‌لاکه‌تی ده‌کا، به سووکی و ره‌زیلی دهرم‌ی و، نه‌گه‌ر هه‌لکه‌وی به ره‌زیلی نه‌مری و ده‌وله‌مه‌ند بی، خوا دنیا‌ی وه‌ها لی ته‌نگ ده‌کا که له ره‌زیل خرابتر عومری خۆی به سه‌ره‌ری و خیره‌خۆشی له‌و ده‌وله‌ت و مال‌ه‌ی نابینی، وه‌ک چۆن مزگه‌وت خیری له وه‌قفه‌کانی نه‌بینی، هه‌ق به هه‌ق. بی‌جگه له‌مانه‌ش سزایه‌ک ده‌دری مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی.

ریوایه‌ت کراوه هه‌ر که‌سی فه‌رش‌ی بخاته مزگه‌وته‌وه یا به چرای روناکی بکاته‌وه. هه‌تا ئه‌و فه‌رشه یا ئه‌و چرایه بمینیته‌وه حه‌فتا هه‌زار مه‌لائیکه دوعای خیر ده‌که‌ن بو

خاوه نه که بیان. له پیاوونکی باوه پیکراوم بیست وتی: مه لای فلانه دئی بوی گنیراموه، نه هلی دئی به نوبه داریان دهینا بۆ سووته مه نیی مزگهوت، به لام من نهمدهینا تا شهوی له خوا چاوم پی کهوت که له مالانه وه داریان بۆ مزگهوت هیناوه نور بهرز ده بووه بۆ ئاسمان، تنیا له مائی ئیمه وه نور بهرز نه ده بوویه وه، پرسیارم کرد ئهم نووره چ نووریکه؟ وتیان نووری نوبه داره، وتم ئهی بۆچی نور له مائی ئیمه وه بهرز نابیته وه، وتیان تۆ نوبه دار نادهی. منیش له وکاته وه بریارم دا که نوبه دار بگم و، له نوبه ی خۆمدا دار بدم به مزگهوت. پوخته ی قسه مزگهوت له هر شوی نیکدا بیی ده بیته هوی پیروزی و ده وله تیکی نه براره له دنیا و له قه براو له قیامه تدا بۆ نه هلی ئهو شوی نه به مرجی که حورمه تی مزگه وته که بیان رابگرن و به قسه ی بیهوده ی دنیایی و بیی ئه ده بیی ئهو ده وله ته نه براره له دهستی خویان دهر نه کهن و، ئهو ئاسایشی قه بر و قیامه ته ی خویان له ده ست نه دن.

له شهرحی (عقائیدی نه سه فی) دا که به فارسی دانراوه، ریوایهت کراوه هر که سی قسه ی دنیایی له مزگه وتدا بکا ئهو مه لانی که نه ی مزگهوت ئاره دان ده که نه وه له ترسی بۆنی پیسی ده می ئهو که سه له مزگه وته که دهرۆنه دهر وه و ده لاین خودایا عه بده کانی تۆ ئیمه بیان له مائی تۆ دهر کرد، خوی گه ورهش له وه لامی مه لانی که کا ندا ده فه رموی به عیززهت و جه لالی خۆم قه سه م له پاداشی ئهو کرده وه خراپه و ئهو قسه بیهودانه دا که سانیکیان به سه را زال ده کم که ئه وانیش له مائی خویانیان دهر بکهن، وه ک ئه وان ئیوه بیان له مزگهوت کرده دهر وه. جاله مال کردنه دهر وه دوو جو ره، یه که م ئه ومیه که خوا دوو چاری کوچ کردن و له ولات دهر چوونیان ده کا، دوو هم گیرۆده ی ته نگی و که م گوزهرانی ده بن و له مال بیزار ده بن و، له شوینه دهر ده چن. بگنیرنه وه قسه ی خراپ کردن له مزگه وتدا عیباده تی هه فتا سالی کابرا لاده با.

ئهی برادره رینه! ده خیلتان بم نه کا شه پتان ته فره تان بداو پیتان بلی و بیخاته دل تانه وه مادام قسه ی خراپ له مزگه وتدا نه وه نده جه زا که ی قورسه چاک وایه ئیتر نه روی نه مزگهوت و له مائی خۆماندا نوێژ بکهین! ئه مه فیلی شه پتانه به گوئی مه کهن، به لکو به دل یکی پاک تهویه بکهن و له قسه خراپانه که له مه و پیش له مزگه وتدا کردو تانن په شیمان بنه وه و بریاریده ن له مه و پاش دوو باره بیان نه که نه وه به ئیحتیرام له مزگه وتدا دانیش و حورمه تی مزگهوت بگرن و هر عیباده تی تیدا بکهن. هه تا به میهره بانیی خوا به وه همووه سهواب و پاداشه بگهن. والسلام علیکم.

نامھی بیستہ

باسی پوڑوہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله.

پاش ئەمانە سەلامیكتان لى دەكەم كە ببیتە ھۆی سەلامەتیی ئیمان و گیانی خۆتان و ئەولادەكانتان.

بزانن ھەرچەند ھەموو كەس بە قەدەر حالى خۆی ئیشی چاك و خراپ دەزانن، دەزانن چاك كامەییە و خراپ كامەییە، بەلام بیستنی وەعز و نامۆزگاری لە واعیزانەوہ كار لە دلی موسلمان دەكا و قازانجی زۆرە. خەلكی بە نامۆزگاری زانایان زۆر بیدار و ئاگادار دەبنەوہ. لەبەر ئەمە لە بابەتی گەورەیی پوڑووی پەمەزان و تاوانی نەگرتنی پوڑووی پەمەزان بە قەدەر ماوہ عەریزەپەكتان پێشكەش دەكەم كە تەرجەمەیی فەرموودەكانی حەزرتی پیغەمبەر بی (د.خ). ئەم عەریزەپە لەسەر فەرموودەیی پیغەمبەر (د.خ) لە گەورەترین خیر و سەدەقە دەژمیرن، مادام وایە پیویستە ئیوہ لە خویندەنەوہی نامەكانی من كەمتەرخەمی نەكەن، بە تاییبەتی فەرموودەیی حەزرتە (د.خ) ھیچ موسلمانن دیارییەكی نەناردووە بۆ برای ئاینیی خۆی گەورەتر و بە سوودتر بی لە وتاریکی خیر كە شارەزای بی چاكەیی بكا یا لە تاوانیكي دووربخاتەوہ. ئەی برادەرەن وەكو عادەتە لە ناو خۆتاندا بە دیاریی دۆستانی خۆتان دلشاد دەبن و، دیاری وەرەگرن و رەدی ناكەنەوہ. پیویستە نامەكانی دۆستی خۆشتان وەرگرن و رەدیان نەكەنەوہ و پییان دل شاد ببن و لە خویندەنەوہی مەلوول و دل پەریشان نەبن. فەرموودەیی حەزرتە (د.خ): لە گەورەترین خوو رەوشتی ئینسانی موسلمانە كە ھەرگیز لە بیستنی نامۆزگاریی ئاینی تیر نەبی. كەوابی نەگەر گوی رانەگرن بۆی ئەوہ بە تاوان لە سەری دەنوسری و دەبیتە ھۆی رقی خوا لی، بە پیچەوانەوہ نەگەر قبولی بكا دەبیتە ھۆی

زیاده نیعمت و که سببی که رهم و میهره بانینی خودای گه وره؛ چونکه فرموده ی هنرته (د.خ) "ایما عبد جاءته موعظة من الله في دینه فانه نعمة من الله سيقت اليه. فان قلبها بشکر زاده الله نعماً اخرى، والا كانت حجة من الله عليه... الى ان قال ويزداد بها سخطاً". جا که وەرگرتنی نامه کانی من هوی زوربونی نیعمتی خوا بی رهتکردنه و بیان هوی توورهبونی خوی گه وره بی، وهرنه گرتنیان ده بیته عینی شیتی و بی سلیقه یی، به تایبه تی بو نه و که سانه ی که ده توانن بیان خویننه وه و نایان خویننه وه چونکه فرموده ی هنرته (د.خ) "اذا حمل الرجل كلمة من الله الى اخيه المسلم كان خيراً له من حجة وعمرة وعبادة سنة" واته کاتی پیای و تارئی له لایهن خوی گه وره به ری بو لای برای موسلمانن خوی نه وه و تاره له لای خوی گه وره له جه جیک و عهره ییه ک و عیباده تی سالی چاره و سه وایی زورتره. جا هر که س رهم به خوی بکا بهم جوره عیباده ته تویشوری سه فری پوژی قیامت بو خوی په یدا ده کات، چونکه خودای گه وره نه م دنیا یی کردوه به جیگه ی کشتوکال بو تویشوری نه و دنیا، نه م دنیا ری گوزره یا وه کو جیگه ییه که بو موسافیرانی قیامت ناماده کرابی، که ماوه ییه کی که م تیدا ده میننه وه و، ئیتر ده که ونه ری بو ماوا مه نزلن ده و امدارو هه می شه یی. بنگومان پاش (توحید) خوا به یه ک زانین و، پاش پینج فرزی نوئز، گه وره ترین تویشوری قیامت، به جیهینانی باقیی نه رکانی ئیسلامه و که یه کیک له وانه پوژوه به هه موو جوره کانییه وه، فرز یا سوننه ت، که نه و جه زایه بو نه م دانراوه بو عیباده تی تر نییه.

مه بس له م نامه یه به یانی گه وره یی پوژوه و به یانی نه وه یه نه و که سانه که پوژوی ره مزان ناگرن تا چ نه ندازه یه ک گونا هبار ده بن و چند تووشی زیان ده بن له نه گرتنی نه و پوژوه.

براکانم! پیوسته بزائن خوی گه وره بو هر یه کی له موسلمانان له سه ره تای بالغ بوونییه وه دوو فریشته ی له سه ر شانی راست و شانی چه پی داناوه هه تا کرده وی چاکه و خراپه ی بنووسی، فریشته ی شانی راست چاکه و فریشته ی شانی چه پی خراپه ده نووسی. هه روه ها خوا نه مری فرموده به فریشته ی لای راست هر کاتی نه م عه بدی منه به دل نیازی کرده وه یه کی باشی کرد یا نیازی قسه یه کی باشی کرد، با نه و کرده وه و قسه ش به جی نه هینی، گورج خیر و چاکه که ی بو بنوسه. خو نه گه ر هات و به جینی هینان نه وه یه ک به ده هه تا یه ک به ههوت سه د جه زای بو بنوسه، له ده فته ری کرداری چاکه یدا بو ی

بنووسه، تهنانت نهگه به راستی نییهتی نهوهی ههبی نهگه قیمهتی پهجا ههزار کیسه دارایی و دهسته لاتی ههبی، دهیدا له پینگای خوادا نهوه به تهنیا نهو نییهته ساغه ههموو جهزاکه ی بۆ بنووسه، نهگه رچی له پاش نهو کاتهش لهو نییهته پهشیمان بیتهوه.

دهگیزنهوه خواجه رستی ههبووه له بهنی نیسرائیله کان له سالیکی قاتی و گرانیدا به لای کونگایه کی گهره ی لمدا رابوورد، نهویش به دل تمهنای نهوهی کرد که ئەم کۆمهله له ناردا بووایه و هی نهویش بووایه بۆ نهوهی ههمووی له پینگای خوادا بدایه به گداو داماوهکان. خوای گهره وهحیی کرد بۆ پیغه مبهری نهو چهرخه که بلتی به فلان خواجه رست که به راستی ثواب و خیزی نهوهندهی نهو له، که ناردا بی و بیکات به خیر بۆ موسلمانان، بۆم نووسی، نهمهیش ههه له بهر نهوه بووه که کابرا به ساغی و له کانگای دلایه نییهتی بووه که نهگه به قهدهر نهو له ناردا ببوایه له پینگای خوا سهرفی دهکرد. بهلام مهلائیکه ی سهه شانی چهپ که مهئمووری نووسینی کردهوهی خراپه، نهوه نییهتی کاری خراپ نانوووسی، ههتا کابرا نهیکا به کردهوه و دهری نهبرئی، نهوسا ههه کارینی خراپ یا ههه وتاریکی خراپ به تاقه یهکی دهنووسی. جا بۆ ههندی ئینسان ههتا سی سهعات سهبر دهکا، واته نهگه لهو ماوهدا لهو ئیشه نارویه پهشیمان نهبوویهوه نهوسا له سهری دهنووسی. بۆ ههندی ئینسانیش ههتا نو پوژ سهبر دهکا نهوسا به نهمری مهلائیکه ی شانی راست له سهری دهنووسی؛ چونکه مهلائیکه ی شانی چهپ وا له ژیر دهستی مهلائیکه ی شانی راستدا.

دهگیزنهوه که له پوژی قیامهتدا یهکی نامه ی کردهوهکانی دهدریته دهست، کاتی تهماشای دهکات حج و عمره و جههاد و سهدهقه و خیراتی تیدا نووسراوه، نهویش بانگ دهکا و دملی ئەم دهفتهره دهفتهری من نییه، من ئەم کردهوانهم نهکردوه، جا مهلائیکه جوابی دهدهنهوه و دهلین دهفتهری خۆته، له کاتی خۆیدا له دنیادا به دلینی ساغ نییهتی ئەم کردهوانهت بووه، که نهگه بووت بکری بیانکهی و، خوای گهره به میهره بانای خزی لهسهه نییهتهکهت به تهواوی ههمووی بۆ نووسیوی.

ریوایهت کراوه ههه که سی سبهینان پوژی لی بوویهوه و له دلیدا نییهتی تهواوی ههبوو نهوهنده خیر و خودا په رستی بکا بۆ خوا، نهوه خوای گهره ههموو نهو خیراتهی له سبهینیهوه بۆ دهنووسی چ بوی ری بکهوی نهو پوژه به جییان بینی یا نا، ئەمه ههمووی له بهر زوری پهحمهت و کهههه و میهره بانایی خواجه لهگه لهو عهبدانهی که دلیان ساغه

و نییه تیان له سهر کردهوی باشه. فهرمودهی پیغه مبه ره. "تیه المرء خیر من عمله" واته: نییه تی چاکی ئینسان له کردهوه کهی چاکتره، له بهر دوو شت، یه کهم به گویرهی نییه ته کهی مادام خوا پاداشی بۆ دهنوسی ئه و پاداشه زۆرتره له پاداشی کردهوه که. چونکه کردهوه نییه خالی بی له عیب. دووم له نییه تدا هیچ ریواو بهرچاوی نییه، به لام کردهوه کهم هه لده کهوی که به تهواوی له ریواو له خۆرازی بوون و خووه خراپه کانی تر پاک بی، مادام وهابوو نییه تی ساغی ئینسانی موسولمان سوودی له کردهوه کهی زۆرتره.

ئه ی براینه! ته ماشا بکه ن په حمهت و کهرهمی خوا دهربارهی بهندهی خوی چهند زۆره، نافهرمانی و بی شهرمی و تاوانباریی بهنده کانی ش بهرام بهر به خوی گه وره چهند له ئه ندازه دهرچوه.

ریوایهت کراوه: که موسلمانن پۆزوی په مه زانی گرت، مه لانی کهی کردهوه نووس عهرزی باره گای زاتی حق دهکا: له پاداشی ئه م پۆزوه دا چی بۆ بنوسم؟ خوی گه وره ده فهرموئ بنوسه: فلان کهس پۆزوی په مه زانی گرتوه و پۆزوه کهی بۆ من بووه و من پاداشی ده مه وه له پۆزی قیامه تدا، واته غهیری خوی گه وره کهس نازانی ئه ندازهی پاداشی ئه و پۆزوه چهنیکه و ناشتوانن بینوسی. جا ئه مه پاداشی پۆزوی پۆزی بی له په مه زان ده بی پاداشی پۆزوی هه مو مانگه که چهند بی؟ له هه دیسی قودسیدا هه یه: هه مو کردهوه یه کی خیر قابله به غهیر بدرئ له که فاره تی گونا هداو له تۆ له ی تاوانا پۆزوه نه بی ئه وه به تایبه تی هه ر بۆ خاوه ن پۆزوه که داده نرئ، واته ئه و که سه ی که پۆزوی گرتوه ئه گه ر هه قی که سیکه له سه ر بی خوی گه وره له خه زینه ی ئی حسانه ی خوی جیبه جیبی ده کا و، پاداشی پۆزوه که به تهواوی بۆ خاوه نه کهی ده مینتیه وه و، به هۆی پاداشی ئه و پۆزوه وه دهنیرئ بۆ به هه شت و له کۆشکیکی پایه داردا داده مه زری. جا له بهر ئه مه یه پیغه مبه ر (د.خ) ده فهرموئ هه مو ئینسانیکه به پۆزوه دوو شادمانیه هه یه، یه کیکیان ئیواران که به ریانگ ده کاته وه، دوو مه یان له پۆزی قیامه تدا له و کاته دا که ده گا به خوی گه وره، دیاره یه که مه یان له بهر ئه وه یه که له پۆزدا تینوو برسی و ماندوو بووه، خوایش زووبه زوو بهرام بهر به زحمه تی ئه و پۆزه له کاتی به ریانگدا شادمانیه یی ده به خشی. دوو مه یان له سه ر ئه و ئه ساسه یه ئه گه ر کابرای به پۆزوه مافی خه لکی له سه ر بی، خوی گه وره به میهره بانیه ی خوی له با تی ئه و جیبه جیبی

دهكا و پاداشی پوژووهكهی به ساغی بهمینیتیهوه، ئەمەیش كەم نییه. خو ئەگەر مافی خەلكی لەسەر نەبێ ئەوه مەگەر هەر خوا بزانی وهزعی ئەو پوژووهوانه چۆن دەبێ و له چ پایهیهکی بهرزدا دای دهمەزینێ؟ پوختەیی قسه ئەوهیه خوای گهوره پاداشی ههموو کردهوهیهکی باش به گۆرەیی پایهیی کردهوهکه دادهنێ، بهلام پاداشی پوژوو لەسەر پایهیی ئیحسان و میهره‌بانایی خوا خۆیه‌تی و بهو پێیه پاداشی ده‌داته‌وه. هه‌روه‌ها رپوایه‌ت کراوه: که پاداشی پوژووی سوننه‌ت ئەوه‌نده زۆره ئەگەر خوای گه‌وره پڕ به‌م عه‌رزە ئالتوون بدا به کابرای به‌پوژوو پێی پازی نابێ و هه‌لی دمگرت هه‌تا له قیامه‌تدا خوای گه‌وره پاداشی ئەو پوژووی بداته‌وه.

براکانم! له هه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه که یه‌ك پوژ پوژووی فه‌رز به هه‌فتا پوژ پوژووی سوننه‌ت به‌رامبه‌ره، جا له‌به‌ر پووناکیی هه‌دیسه پێشووه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وی که هه‌فتا جار عه‌رز پڕ بکری له ئالتوون و بدری به خاوه‌نی پوژ پوژووی فه‌رز پێی پازی نابێ و، پاداشه‌که‌ی ده‌بێ له قیامه‌تدا له خه‌زینەیی په‌حمه‌تی خوادا جیبه‌جی بکری. ئەم مه‌به‌سته به‌و هه‌دیسه شه‌ریفه پووناك ده‌بیتیه‌وه که ده‌فه‌رمووی ئەندازه‌ی جه‌زا و پاداشی پوژوو خودا نەبێ که‌س نایزانی، بۆیه مه‌لانیکه‌ی نووسه‌ری کرده‌وه ناتوانی پاداشی پوژوو بنووسی.

رپوایه‌ت کراوه: هەر موسلمانێ پوژ پوژووی بکری و بێجگه له خوا که‌س پێی نه‌زانی ئەوه جه‌زا که‌ی به‌هه‌شته. هه‌روه‌ها رپوایه‌ت کراوه: که پوژووی پوژووه‌وان ئەوه‌نده قازانجی زۆره، ته‌نانه‌ت نووستنی ئینسانه به پوژووه‌که عیباده‌ته، بێ ده‌نگ بوونی وه‌ك ته‌سبیحات کردنه، هه‌موو کردهوهیه‌کی چاکی دوو قاته، واته نوێژنکی به دوو نوێژ و دیره‌مێ خیری به دوو دیره‌مه و، دوعای قبوڵه و گونا‌ه و تاوانی عه‌فوو کراوه، چ ئەو پوژووه فه‌رز بێ و چ سوننه‌ت.

له هه‌دیسیکی درێژی تردا رپوایه‌ت کراوه: کاتی که هه‌زه‌ت (د.خ) به پوژوو بوو له کاتی به‌ریانگدا له یه‌که‌م پوژ پوژووی په‌مه‌زاندای خوای گه‌وره پیاڵه‌یه‌ك (شراباً طهوری) به جویره‌ئیلدا بو‌نارد، که هینایه‌ خه‌مه‌تی هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووی من به بێ ئومه‌ته‌که‌م ئەم شه‌رابه‌م ناوی و نایخۆمه‌وه، ئەنجا خوای گه‌وره فه‌رمووی وا به‌شی ئەوانیشم قبوڵ کرد، ئەوسا هه‌زه‌ت (د.خ) به هه‌ندێ لهو پیاڵه‌یه به‌ریانگی کرده‌وه، له باره‌ی ئەو ئەندازه‌یه‌ش که له پیاڵه‌دا ما‌بوویه‌وه ئەمر ده‌رچوو که هه‌زه‌تی جویره‌ئیل بپوا و

تەماشای مالى باقىي پۇژوگرەكان بكا، بە ھەر خانوويەك لەو خانووانە دۆۋى لەو (شراپا طھور)ە بدا بەومەرچەي ئەو مائە شەرابى تيا نەبى، ۋىنەي ھەرامى تيا نەبى، ئەسبابى لەھوو لەعبى تيا نەبى، غەيبەتى تيانەبى، تىنسانى دوو زمانى تيانەبى، پياو و رنى زىناكر دووى تيانەبى، ئەھلى ئىحتكارى تيانەبى، واتە ئەوانەي كە دەغل و دان و بزق ھەلدەگرن و دەيشارنەود ھەتا بە نرخى زىاد لە نرخى پۇژر بىفروشىن، ھەر ھەما زەكەت نەدرى تيانەبى، ھەتيو نازاردەرى تيانەبى، نازاردەرى باولە و بايگى تيانەبى؛ چونكە ئەو مالانە تا ئەو فەسەدىيان تيا بىمىنى لەم پەجمەنە دوور دەبن و لە (شراپا طھور) بى بەش دەبن، لەم ھەدىسە شەرىفەودە نەردەكەوى كە لە پەسەراۋاندا حواي گەورە بە چاوى پەجمەت و سېھرە بانىيەودە سەبىرى روزور گران دەك، بۇيە لە ھەدىس پەسەراۋاندا پزقى ھەموو كەس گۆشادەتر و فراوانترە لە غەبىرى رەسەزان.

رېوايەت كراودە: كە پۇژوو دەبىتتە سېپز لە ناگرى دۇزەخ، واتە لە كاتىكدا بلىنەي ناگرى دۇزەخ شالائ دىنى بۇ سەر ئەھلى مەحشەر و، ھەدىكەيان دەك، ئى و نەرفىنى، يا لە ھەندى شۇندە لە كاتى ھەشرا كە شىوراي ناگرىن گەماربۇي نە خەنخە دەدا حواي گەورە پۇژووى تىنسانەكە دەكەتە سېپز و ناگرى دۇزەخى پىر مەنەج دەكەت، ياخۇ مەبەست لەو فەرموودە موبارەكە نەبەيە كە ۋەك چۇن قەلغان بى لە شەمشىرى دۇزەخى تىنسان دەگرى و پىنگاي نادا بگاتە گۆشتى لەش و پرىندارى بگا بەو ھەرە پۇژووى پۇژوو پاداشى پۇژوو دەبىتتە ھوى لادانى سزاي دۇزەخ لەر تىنسانەودە ماۋىسى نۇرۇش دەى سزايە بى.

رېوايەت كراودە: كە پۇژوو دەبىتتە سېپز بەو مەسجەدى بە حواي نە و قەبىلەتەمە نەدرى و بى سوود نەبى، واتە ھەر ۋەككە كە سېپز لەت لەت كرا بىز بە بگارى نەو مابە نەفعى شەمشىرى دۇزەخ لە تىنسان بگا پۇژووش كە لەگەل نەبەت كە بىر دۇزەخ گەزافە بى، بى سوود نەردەچى و بە كار نەيەت.

رېوايەت كراودە: كە خوداي گەورە فەرموويەتى بە ھەرزەتى مەوسا ئەلى نىبىنا وعلية السلام) كە دوو نۇورم داود بە (ئوممەتى مەھمەدى مستەھاب) ھەشرا دوو تارىكى زىاندىان بى نەگەبەنى، تەويش ھەرزى كرد، خوايا نەو دوو نۇورە كادەن و نەو دوو تارىكىيە چىن؟ خواي گەورە فەرمووى دوو نۇورەكە يەكەنكىيان نۇورى پەنەزان و نەوئىترىان نۇورى قورئانە، دوو تارىكىيەكەس تىرتىن لە تارىكىيە قەبر و تارىكىيە پۇژى قىامەت؛ چونكە رېوايەت كراودە سائگى رەمەزان و قورئانى بىزەو ھەرزەكەيان لە پۇژى قەمەندا

و چوارده و پانزدهی مانگ، ئەم پۆژوو گەلی پاداشی خیری هەیه. ریوایەت کراوه: کە جوهرئەیل عەرزى حەزرتى کردوو فەرموویەتى مۆژدە بدە، بەوانەى کە لە (أیام البیض)دا بە پۆژوو دەبن، خوا لە دنیا دا پرویان سپى و دلّیان نورانى دەکا، لە قیامەتیشدا پاداشیان دەداتەو. هەرەها ریوایەت کراوه کە پۆژووی (أیام البیض) رِق و حەسەد و کینه لە دلّی پۆژووانە کەدا ناهیلّی، واتە خواى گەرە دلّی نورانى دەکا، جا کە دلّی نورانى بو، ئەم خوورپەوشتە ناشیرینانەى تیدا نامیلّی.

دووهم: پۆژووی دووشەممە و پینج شەممەیه. فەرموودەى پێغەمبەرە هەر موسولمانّی پۆژووی ئەم دوو پۆژە بگرى، خواى گەرە کردەوێ لى قبول دەکا و تاوانى دەبەخشى؛ هەرەها فەرموویەتى پێم خۆشە لەم پۆژانەدا بە پۆژوو بم؛ چونکە لەم پۆژانەدا کردەوێ ئینسان دەخریتە بەردەمى خواى گەرە.

نەوعى سێیەم: پۆژووی سەرەتای مانگی (ذی الحجە)یە، واتە مانگی قوربان، ئەم پۆژانەى سەرەتای مانگ لە یەکیەو تا هەشتەمى، یەکی بە سألّی حسیب دەکرى، بەلام پۆژووی پۆژى نۆیەم کە پۆژى (عەرفە)یە بە دوو سألّ حسیب دەکرى، واتە دەبیتە کەفارت و گوناھى سألّی پێشو سألّی دواى دادەپۆشى ئەگەر گوناھى هەبى، ئەگەرنا دەبیتە هۆى بەرزبوونەوێ پایەى ئەو موسلمانە، بەلام ئەم گوناھانە دەبى (حق الله) بن، چونکە (حق الناس) پێوستى بە دانەو هەیه یا بە گەردن ئازادکردنى لە لایەنى خاوەن حەقە کەو. ریوایەت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویەتى کاتى مانگی پەمەزان هات، خواى گەرە بە هۆى پیرۆزى ئەم مانگەو بە هۆى پیرۆزى پۆژوو بە پەحمەت و بەرەکەت ئیو دادەپۆشى و پەحمەتتان بو دەنیرى و گوناھتان لى دادەوهرینى و نزاو پارانەو هەتان لى وەر دەگرى، ئەمانە هەموو لەبەر کۆشش و هەولى ئیو هیه بو تاعەت کردن و پۆژوو گرتن. هەرەها خودای گەرە لە مانگی پەمەزاندا بە هۆى ئیو هیه شانازى بە سەر مەلانی کەکاندا دەکا و دەفەرمویت: تەماشاکەن لەگەل زەحمەتى کار و کاسبى و هیز و تاوى گەرما و سەرما ئەم عەبدانى منە چەندى ساغ و دلّسۆزن و چۆن بەردەوامن لەسەر عیبادەت و خۆیان لەبەر نارەحەتى برسیتیدا دەگرن.

براکانم! لەم مانگە پیرۆزەدا بە خواپەرستى خۆتان نیشانى خواى گەرە بدن، هەتا پەحمەتتان بو پەوانە بکا، لە راستیدا ئینسانى بەدبەخت و کلۆل ئەو کەسەیه کە لەم مانگەدا بە بى عۆز خۆى لەم هەموو پەحمەتەى خوا بى بەش دەکا.

پړوايهت كراوه: كه له هممو پوژي له پوژاني مانگي پهمهزاندو له كاتي بهريانگدا
خوای گهوره شش سمد هزار له نوممته پيغه مبر عهفو دهكا له ئادميزانه له پهری
و، له دواشوی پهمهزاندو به قهدير ژماره ی عهفو كراواني هممو پوژاني پهمهزان،
گوناھبار عهفو دهكات.

براکانم! هر كس به بي به هانه يه كي شرعي پهمهزان بكوژي واته مانگي پهمهزان به
پوژوو نه بي، يا به پوژوو بي و تهركي گوناھ نهكات و، له شو و پوژي پهمهزاندو
خهريكي فيسق و فجوور و بي په زايبي خوا بي نهوه بيگومان له م خير و بهر كه ته ي
مانگي پهمهزان بي به ش ده بي. له م بابه ته وه پړوايهت كراوه: كه حزه رت (د.خ)
فهرموويه تي: نهگر بتانزانيايه چند خير و بهر كه ت روو دهكاتو ئينساني خاويني به
پوژوو له پهمهزاندو به دل داواتان له خوا دهكرد كه هممو مانگه كاني سال، پهمهزان
بوونايه.

پړوايهت كراوه: هر كسي له مانگي پهمهزاندو هر پوژي حهوت جار بليت اللهم
اجرنني من النار واته: خوايا په نام بده له ئاگري دوزخ، نهوه دوزخ عهزي باره گاي
خوای گهوره دهكا و ده لي: خوايا نهو بهنده يه ت له ئاگري من دور بخهروه. ههروه ها هر
كس پوژي ههشت جار بلي: اللهم ادخلني الجنة واته: خوايا بمخه ره به ههشت، نهوه
به ههشت ده لي خوايا نهو بهنده يه ت ئاره زووي هه يه بيته ناو من، به ميه ره بانبي خوت
بيگه يينه به من.

پړوايهت كراوه: كه هممو پهمهزان هه تا دهركه وتني به يان مه لائيكه يه ك بانگ دهكا يا
طالب الخير اقبل ويا داعي الشر اقصر واته نه ي نهو كه سه ي كه تالبي خير و پاداشي
وه ره حازر و ئاماده به، نه ي نهو كه سه ي كه مه يلت له سه ر گوناھ كردنه ده سته ردار به و
وازيينه له گوناھ و ئاگات له ئيشي خوت بي، ئاخو كه سي هه يه كه دوعا بكا هه تا
دوعا كه ي لي قبول بكم، كس هه يه مرز و مه به ستيكي هه بي هه تا بوي جيبه جي
بكم.

پړوايهت كراوه: كه له زه ماني حه زه تي عومهر ي كوپي خه تتاب (د.خ) حه زه تي عه لي
(كرم الله وجهه) حه دي ستيكي حه زه تي پيغه مبر ي (د.خ) گي پراه وه بوي و فه رموي
بيستومه له حه زه ت (د.خ) فه رمويه تي: له لاي راستي عه رشوه جيگايه ك هه يه ناوي
(خطيرة القدس) ه پره له نورو، نه وه نده مه لائيكه ي تيايه خوا نه بي كس حيسابيان

ریوایت خود را که در آنجا درج شده است، در کتاب خود به اشتباهی پرجمته و ناوہ پر استهکھی داوانی له
دوبارہ خبر فرمودہ ہے۔ بحرحمہ کی روایت بائری دوزخ، ہر وہ ما ریوایت کرانے کا

ہمہمیں نے اسے اس کے ساتھ ساتھ ہی لکھا ہے۔

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

ماں

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ اس کے بعد اس نے کہا کہ

هۆبیهکه: یا له بهر شهرفی زهمانه وهکو عیبادهتی (لیلة القدر) و باقیی مانگی رهمهزان و شه و رۆژی جومعه، یا له بهر شهرفی شوینه وهکو نوێژ و خوداپهرستی له (مسجد الحرام) واته (بيت الله) دا که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی نوێژی له (مسجد الحرام) دا به سهدههزار نوێژه، وه نوێژی له مزگهوتی مهدينهی نوورانی به ههزار نوێژه له شوینی تردا، وه نوێژی له مزگهوتی قودسی شهرفدا به پینجسهه نوێژه له شوینی تردا. وه یا بههۆی شهرفی خاوهن عیبادهتهکهیه واته به هۆی زۆری ترسی له خوا، رپوایهت کراوه که دوو ریکات نوێژ له ئینساننیکێ خاوهن ومعهوه له ههزار ریکاتی ئینسانی بی تهقوا باشته، جا معنای ئهوه که (لیلة القدر) له ههزار مانگ چاکتره، ئهوهیه که ریکاتی نوێژی شهوی (لیلة القدر) له (۳۰) ههزار ریکات نوێژ له غهیری ئهوه مانگهدا خیری زۆرتره، ههروهها خویندی جوژنی قورئان له شهوهدا له سی ههزار جوژنی قورئان له شهوانی تردا خیری زۆرتره. ههروهها یهک دینار بدهی به فهقیرئ له سی ههزار دینار له شهوانی تردا خیری زۆرتره، دیسان یهک کهلیمه له حمدو تهسییح و تههلپله له شهوهدا له سی ههزار چهندانهی وهختی تر خیری زۆرتره والله اعلم. دیاره کهسی خوا تهوفیقی بدا له ماوهی شهوی (لیلة القدر) دا ئهوهنده عیبادهت دهکا که به عومری سیسهه سالی ئوممهته پیشووهکان ئهوه ئهنازیه مومکین نهبووه، بهلام ئهگهر له شهوهدا کۆشش نهکا، هه به عادهتی برۆا بهریداو تهنیا واجیباتی ئهوه شهوه بهجی بیئتی، ئهوه ئهوشهوهی به ههشتا سانه که غالبی عومره یا زیاتره له غالبی عومر. خو ئهگهر ئهوه شهوه به تاعهت و خوا پهستی زیندوو بکاتهوه، ئهوه پاداشی له ژماردن نایهت، جا کاتی که پیغهمبهر (د.خ) ئهوه سوورته و ئهوه نایهتهی بۆ هات دلشاد بوو پهريشانینی خاتری نهماو دلی موبارهکی ئارام بوو، له سایهی لوتف و میهرهبانینی خواوه ئهوه عومره کورتهی ئوممهتی له عومری دریزی ئوممهتهکانی تری پیشوو دریزتر بوو. حکمهتی کورتیی عومری ئهوه ئوممهتهش ئهوهیه ئهگهر له ئاخیر زهمانهدا عومری ئهمانهش دریز بووایه وهک هی ئوممهته پیشووهکان، به بی حساب (شداد) و (نمرود) و (فرعون) له ناویانا پهیدا دهبوون، دیاره ئینساننیکێ له خووبایی بوو کاتی بزانی عومری دهگاته ههشتسهه سالی یا نۆسهه سالی مهگهر هه خوا بزانی چ جوژه خرابیهک دهکا، پهنا به خوا.

رپوایهت کراوه: که خوی گهوره (جل جلاله) له شهوی (لیلة القدر) دا ئهمر دهکا به جوهرئیل (د.خ) لهگهڵ کۆمهلی مهلائیکه به ئالایهکی سهزوهوه دادهپهزن بۆ سهه عهرز و،

ثالاکه‌یان له‌سەر بانی (کعبه الله) دادمه‌زینن و، جویره‌ئیل بآله‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه،
 ئەم‌ر ده‌کا به‌مه‌لائیکه‌کان برۆن بۆ ناو ئەو که‌سانه‌که به‌رۆژوون له‌ئوممه‌تی حه‌زرت
 (د.خ) و سه‌لام بکه‌ن له‌هه‌ر که‌س پێی گه‌یشتن له‌ئه‌هلی شه‌نویژ و رۆژوو زیکر و
 خوداپه‌رستی و ده‌س بخه‌نه‌ ناو ده‌سیان و، کاتێ که‌ دوعایان کرد نامینیان بۆ بکه‌ن،
 هه‌تا دوعاکه‌یان قبوڵ بێ، ئەو مه‌لائیکانه‌ش چۆن ئەم‌ریان پێی کراوه‌ وه‌ها ربه‌فتار
 ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ ئەم ئوممه‌ته‌دا ئەوانه‌ی که‌ به‌ختیار بن و له‌م مانگه‌ پیرۆزه‌دا مه‌شغوولی
 خوا په‌رستی و تاعه‌ت بن. دیاره‌ نیشانه‌ی گه‌یشتنی موسلمان به‌مه‌لائیکه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئەو
 که‌سانه‌که‌ مه‌لائیکه‌ سه‌لامی لێی کردوون و ده‌ستی خستووه‌ته‌ ده‌ستیان له‌و سآله‌دا دلایان
 به‌ نووری خوا رۆوناک و پاک ده‌بیته‌وه‌ و، خووره‌وشتیان به‌ره‌و باشی ده‌گۆڕی و، رۆو
 ده‌که‌نه‌ چاکه‌ له‌ سالان باشت. سه‌ر له‌ به‌یانی جویره‌ئیل بانگی (الرحیل الرحیل) ده‌دا
 به‌گۆیی ئەو مه‌لائیکانه‌دا، واته‌ بینه‌وه‌ برۆینه‌وه‌ بۆ ئاسمان، که‌ مه‌لائیکه‌کان ده‌گه‌ته
 خزمه‌تی جویره‌ئیل و په‌رسیاری لێی ده‌که‌ن ئایا خوای گه‌وره‌ چی ده‌کا و چی کرد له‌گه‌ڵ
 ئەم ئوممه‌ته‌دا که‌ به‌ رۆژ رۆژوو ده‌گرن و به‌ شه‌و نوێژو خواپه‌رستی ده‌که‌ن؟ جویره‌ئیل
 وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ چاوی ربه‌حمه‌ت سه‌یری ئەوانی کردووه‌و، که‌س له‌م
 ربه‌حمه‌ته‌ بێ به‌ش نه‌بووه‌ چوار تاقم نه‌بێ، یه‌که‌م: شه‌راب خۆر. دووه‌م: ئەوانه‌ی دلێ دایک
 و باوک ده‌ره‌نجینن و له‌گه‌ڵیاندا بێ حوقوق و بێ ئەده‌بن. سێیه‌م: ئەوانه‌ی که‌ پێوه‌ندی
 خوێشایه‌تی ده‌بچرن. چواره‌م: ئەوانه‌ی که‌ کینه‌و رق له‌ دلایاندا راده‌گرن به‌رامبه‌ر به
 موسلمانان.

رپوایه‌ت کراوه‌ شه‌وی جه‌ژنی ربه‌مه‌زان ناوی (لیلة الحائزه)یه، واته‌ شه‌وی به‌خشش، وه‌
 هه‌ر که‌ شه‌وی جه‌ژن هات خوای گه‌وره‌ تا شه‌به‌ق مه‌لائیکه‌ ره‌وانه‌ی ده‌کا به‌هه‌موو
 ولاتی موسلماناندا و، ئەم‌ریان پێی ده‌کا که‌ له‌هه‌موو سه‌ر کۆلان و رینگایه‌کدا رآوه‌ستن
 و بانگ له‌ موسلمانان ده‌که‌ن به‌ ئاوازی که‌ هه‌موو سه‌ر کۆلان و رینگایه‌کدا رآوه‌ستن و
 رۆژه‌وه‌وانه‌کان بانگ بکه‌ن، ئەوانیش به‌و شیوه‌ راده‌وه‌ستن و بانگ له‌ موسلمانان ده‌که‌ن
 به‌ ئاوازی که‌ هه‌موو گیانله‌به‌ری ده‌بیسی جن و ئینس نه‌بێ، ده‌لێن ئەی ئوممه‌تی
 محمه‌د! (د.خ) له‌ مآلی خۆتان بینه‌ ده‌روه‌ه‌ بۆ خزمه‌تی ئەو خوایه‌ که‌ خاوه‌ن که‌ره‌م و
 خاوه‌ن به‌خششه‌و گوناھی گه‌وره‌ ده‌به‌خشێ، جا کاتێ که‌ خه‌لکه‌که‌ هاتن بۆ مزگه‌وت
 خوای گه‌وره‌ له‌ مه‌لائیکه‌کان ده‌پرسی: جه‌زای که‌سی که‌ به‌ کرێ گیرایی چیه‌؟

مهلائیکه کان جواب دهنه وهو، ده لئین: یا ربنا ویا الالهنا وسیدنا جهزایان ئه وهیه که کریبه که بیان به تهواری تسلیم بکئی، جا خوای گه وره ده فهرمووی مهلائیکه کان! ئیوه به شاهد بن کهوا برپارم دا جهزای ئهم موسولمانانه که پوژووی مانگی په مهزانیان گرتووه و شهویش تاعه تیان کردووه ئه وهیه که هموموم عه فوکردن و له همموویان رازی بووم، جا پاش ئه همیشه خوای گه وره به نه زهری په حمهت پروده کاته هموو به پوژووکان و پییان ده فهرمووی: ئهی عه بده کانی من مه بهستی خوټان دهر برن و داوای بکن، به گه وره یی خوټم قه سه م هرچی له خیراتی قیامهت داوا بکن، پیټان دهم، وه هرچی له شتی دنیایی داوا بکن من ته ماشای ده که م خیری تیا بوو، بوټان پیټانی دهم، نه گهرنا پیټان نادم، به عزیزهت و جه لالی خوټم قه سه م عه یب و عارو هه لئی ئیوه داده پوشم مادام ئیوه ته ماشای حوقوقی من بکن، به عزیزهت و جه لالی خوټم قه سه م ئیوه سووک و مه هتوک ناکه م مادام له دائیره ی فهرمانی من دهر نه چن، ده ی بگه رینه وه بوټ مآلی خوټان به عه فووکراوی و تاوان پوشاروی، وا به هوی پیروزی پوژووی په مهزانه وه له ئیوه رازی بووم.

براکانم! ئه وه هموو مه یهره بانی و که ره می خوایه به مه رجیکه له په مهزاندان به هوی نه زانی و بی موبالاتی خوټانه وه ئه و شتانه پرونده ن که پوژوو به تال ده که نه وه، وه کو خواردن و خواردنه وه و جیماع له گه ل جه لال و خوټر شانده وه، ههروه ها ئه و شتانه پرونده ن که خیر و پاداشی پوژوو لاده بن وه کو غه یبهت کردنی خه لک و بوختان و جنیوو کینه له گه ل موسلمان ناگاته ئه و پایهی که وتمان. حه زهت (د.خ) فهرموویه تی: هه ر موسلمانیکه به پوژوو ته رکی دروو کرده وه ی خراپ نه کا، خوای گه وره موحتاجی پوژووی ئه و نییه، چونکه نه خواردن و نه خواردنه وه له گه ل فه ساددا نرخه نییه و نابی، به لام نه گه ر پوژوو به نییه تی ساغ و به جیهینانی ئاداب و نه رکه کانه وه بی، بوټه و چوار تاقمه نه بی که باسمان کردن، بوټه مو که س ده بیته هوی عه فووی تاوان و ده سته وتنی پایهی به رزو په حمه تی خوا له قیامه تدا به تابه تی گه یشتن به خوای گه وره (جل جلاله).

براکانم! جا که خوا بو ی کردن له مانگی په مهزاندان به پوژوو بوون و، عیباده تی خواتان کرد له شه و پوژداو، بهر نیگای میهره بانیه خوای گه وره که وتی، ئیتر رجاتان لی ده که م له پاش جه زنی په مهزان دووباره ده س نه که نه وه به گونا هکردن و هاوړیبه تی نه فس و

شەیتان و، ئەو ۋەزە جۋانەى خۇتان تىك مەدەن، ئەگەرنا ئىتر گلهیى لە خۇتان بکەن و گلهیى لە پەمەزان مەكەن؛ ئىنسان پۆزى دە جار خۆى بشۆرى كە خۆى بخاتەوہ ناو پىسى دىسان پىس دەبیتەوہ. ھەندى لە زاناكان فەرموویانە: پۆزۋ سى بەشە پۆزۋى پۆج، پۆزۋى عەقل، پۆزۋى نەفس. پۆزۋى پۆج برىتییە لەوہى كە ئىنسان ھەموو ھىوايەك بېرى و دوورى بخاتەوہ لە خۆى بىجگە لە ھىوا بە خۆى گەرە. پۆزۋى عەقل ئەوہیە كە ئىنسان بېوا بە گزى ھەوای نەفسى خۆیدا. پۆزۋى نەفس ئەوہیە كە ئىنسان وازبىنى لە ھەرشتى كە پۆزۋ دەشكىنى ۋەك خواردن و خواردنەوہ و ھاوچەشنيان. جا ئەگەر دەتوانن ۋەھا بە پۆزۋ بن ئەوہ زۆر ھۆى بەختيارییە. ئەگىنا با عەقل و نەفستان بە پۆزۋ بى، ئەگەر ئەمەش ناتوانن واجیبە نەفستان بە پۆزۋ بى و، لەو شتانە كە بە زاھىرى شەرح پۆزۋ بەتال دەكەنەوہ دووربەكەنەوہ، ھەرۋەھا خۇتان بپارىزن لەو شتانەش كە پایە و پاداشى پۆزۋوكانتان دەھىننە خوار ۋەك غەیبەت و بوختان و فیتنەى و سۆیندى درۆ درۆكردن و تەماشاكردنى نامەحرەم و باقىى گوناھەكان. شایانى باسە ئەم گوناھە ناشىرىنانە با ئىنسان خۆى نەيانكا مادام بە ئارەزوو ھەزى خۆى لەگەل يەكىكدا دابنىشى كە ئەو گوناھەكە بكا ھەر دەبیتە ھۆى بى نرخیى پۆزۋوھەكى چونكە بە گوناھ رازى بوون خۆى گوناھە. ھەر لەم پووەوہ لای خواناسە تايبەتییەكان پۆزۋ ئەوہیە پۆزۋى پۆج و عەقل و نەفس و پىنج حاسەكەو ھەموو ئەندامى لەش بى، ھەرچەند ھەموو دیتەوہ سەردل، پۆزۋى دلش ئەوہیە تەنانەت لە نیازی گوناھىش خۆى بپارىزى، ھەرۋەھا پۆزۋى گونچكە ئەوہیە واتەى حەرام نەبىسى، پۆزۋى چاۋ ئەوہیە تەماشای حەرام نەكا، پۆزۋى زمان ئەوہیە بە حەرام نەدوى، پۆزۋى دەم ئەوہیە شتى حەرام نەجوى، پۆزۋى دەست ئەوہیە نازارى كەس نەدات و یارمەتیی كردهوہى خراپى كەس نەدا، پۆزۋى پى ئەوہیە كە نەجوولنى و نەكەوتتە رى بۆ كردهوہى خراپ، پۆزۋى ئەندامەكانى ترى لەشش ئەوہیە كە لە شتى گوناھدا بەكار نەھىترىن، بىگومان ئەو كەسەى كە لە عەقل و ھوشى ئاينى بى بەش نەبى، ھەموو ئەمانە ۋەردەگرى و دەزانى ئەمانەى كە وتمان راستن.

براكانم! مانگى پەمەزان لە قورئانى پىرۇزدا و لە ھەدىسى قودسى و ھەدىسى پىنغەمبەردا (د.خ) گەلى مەدح و سەناى كراوہ، ئەوہى كە دەستم كەوتوون كۆم كرددونەتەوہ و تەرجمەم كرددون: مانگى ئىحسان، مانگى خۆیندەوہى قورئان، مانگى پەزای خوا، مانگى عەفووى تاوان، مانگى كرددنەوہى دەرگاكانى بەھەشت و

داخستنی دەرگاکانی دۆزهخ، مانگی گوشادیی رزق و پۆزی لهسەر خیزان و میوان، مانگی ئەمن و ئەمان، مانگی زۆری خیرات، مانگی زۆری نەفەقات، مانگی چەندقات بوونەوهی حەسەنات، مانگی بەرزیی دەرەجات، مانگی لاچوونی (سینات)، مانگی ئازادیی گەردن له ئاگری دۆزهخ، مانگی زۆرکردنی پاداش، مانگی هاتنە خوارەوهی جویرهئیل، مانگی هاتنە خوارەوهی قورئانی پیرۆز، مانگی عەفوکردنی گوناھی کەموزۆر.

ریوایەت کراوه: کەسێ کە بە پۆژوو بێ له خواردن و خواردنەوه به بێ تەماشای حەرام و حەلال ئەوه پۆژووهکەى عادەتە، وه هەرکەس به پۆژوو بێ له حەرام و، بەریانگ بکاتەوه لهسەر حەلال، ئەوه پۆژووهکەى عیبادهتە، وه هەرکەس به پۆژوو بێ له هەموو گوناھی و پۆژوو بشکینێ لهسەر بیروباوەرو کردار و وتاری باش ئەوه پۆژووهکەى پارێزگاری له خوا ترسییه، وه هەرکەس به پۆژوو بێ له گوناھ، واتە پەشیمان بێتەوه له گوناھ و، لهسەر تەویه و گەپانەوه بۆ لای خوا بەریانگ بکاتەوه ئەوه پۆژووهوانیکی پاک و خاوینە، وه هەرکەس به پۆژوو بێ له خوووپهوشتی ناپەسەند و پیاو بەرچارینی و، لهسەر دلسۆزی و دلسافی و دەروون پاکی بەریانگ بکاتەوه ئەوه پۆژووهوانیکی سالمه، وه کەسێ به پۆژوو بێ له به گوی کردنی ئارەزووی نەفس و، لهسەر خوانی بیرکردنەوه له پاشەپۆژو ئەنجام و پەیداکردنی پەزنامەندیی خوا بەریانگ بکاتەوه ئەوه بەقازانج و دەولەتی خۆی گەیشتووه له دنیادا. وههەرکەس به پۆژوو بێ له تەماع و ئەمەل دریزی و، لهسەر حالی چاوه‌پوانیی ئەجەل و ئاکام بەریانگ بکاتەوه، ئەوه پۆژووهوانیکی دوور له دنیاپە.

براکانم! ئەم فەرموودانە هەریەکى لهسەر پایەى جوړه ئینسانیک باس کراوه، پوختەى قسە ئەوهیه پۆژووهوان پیویستە پۆژووهکەى به نیازی خواپەرستی و دلسۆزی بێ و، لهگەڵ بەجیهینانی ئەرکان و ئادابدا بێ و، لهگەڵ ترس و ئومیددا بێ، ئەنجا دەبێتە خواپەرستییهک کە له ناو خوداپەرستییهکاندا جیگای بێتەوه. هەر لەم پڕووه ریوایەت کراوه: کەسێ به پۆژوو بێ لهسەر بناغەى باوەر به خۆی گەوره و به تاییهتی لهبەر جیبهجی کردنی ئەمری خوا و وەدەستەینانی پەزنامەندیی ئەو بێ ئەوه خۆدای گەوره چاوپۆشی دەکا له گوناھەکانی.

دیاره بەشیکه له باوەر به خواو دلسۆزی بۆ خوا ئەمه که پۆژووهوان به یەقین و

باومرینکی ساغوه به پۆژوو بی و حەزی له پاداشی پۆژوکهی بێت که لای خواوهیه، ههروهها له کاتی هاتنی مانگی رهمهزاندنا نەفسی شاد بی و، به هۆی هاتنی ئەم مانگی عیبادهتەوه شادمان بی، چونکه مانگی عیبادهتە و دەبێتە هۆی بەخشینی گوناھ و پایەبەرزى لای خوا، ههروهها نەفسیەتی وهها بی که درێژی پۆژوکهانی به تالان بزانی و وهها بزانی هەتا کاتەکان دەوام بکەن ئەو خیراتی زیاد دەبی. ئەو کەسە ئەم پۆژووی رهمهزانهی پۆ دەبی به کەفارهتی گوناھ و به مایه‌ی پایه‌ی بهرز لای خۆی گه‌وره.

براکانم! باش بزانی نزیکیبوونهوه له خۆی گه‌وره تەنیا به پۆژووی رهمهزان و نه‌خواردن و نه‌خواردنهوه نابێ، به‌لکو پێویسته تهرکی کردهوهی حه‌رام و زولم و بوختان و نامووس شکاندنی خه‌لك و ئازاردانی دراوسێیش بکات، ئەگەر موسلمان له‌بەر خوا به‌پۆژوو بی، دەبی ناوها به پۆژوو بی؛ بۆیه حەزرت (د.خ) فرموویەتی گەلی پۆژووان به‌شیان له پۆژوکه‌یان تەنیا تینوویەتی و برسێیەتییه و به‌س.

براکان! ئەگەر کەمی بیربکەنەوه له سړی ئەمە حالی دەبن و حیکمەتەکه‌یتان بۆ پوون دەبێتەوه؛ چونکه پۆژوو خۆنزیك کردنه‌وهیه له خوا وه، خۆنزیك کردنه‌وه له خودا هه‌رچەند به تهرکی خواردن و خواردنه‌وه بی، به‌لام مادام له‌گه‌ل کردهوهی ناشه‌رعیدا بوو مه‌عنای وای لێ دێ که ئینسان به کردهوهی حه‌رام نزیك بێتەوه له خوا، یاخۆ به شتی که نیوهی حه‌لال بی و نیوهی حه‌رام بی، دیاره شتی تیکه‌ل له حه‌لال و حه‌رامیش نابێ به هۆی نزیك بوونه‌وه له خۆی گه‌وره، نزیك بوونه‌وهی وهها مه‌حاله. وه ئەگەر یه‌کی پۆژوویه‌کی وه‌های گرت، واته له‌گه‌ل کردهوهی حه‌رامدا بوو وه‌کو خواردنی حه‌رام و غه‌یبه‌ت و گوناه‌کانی تر هه‌رچەند به‌زاهیر پۆژوکه‌ی دروسته و قه‌زا کردنه‌وهی ناوی به‌لام هێچ پاداشی نییه.

ریوایه‌ت کراوه: که سیفه‌تی (سه‌بر) که له قورئان و حه‌دییسی شه‌ریفدا گه‌لی جار مه‌رح کراوه، سێ جۆره، یه‌که‌م سه‌بر له‌سه‌ر به‌لا و موسیبه‌ت. دووه‌م سه‌بر له‌سه‌ر به‌جێهێنانی تا‌عت. سێهه‌م سه‌بر له‌ گوناھ و تاوان به‌ مه‌رجی که ببی به‌ خوورپه‌وشتی خاوه‌نه‌که‌ی، جا له حه‌دییسی شه‌ریفدا هه‌یه ئەو که‌سانه‌ی سه‌بر ده‌کەن له‌سه‌ر به‌لا و موسیبه‌ت وه‌کو زیانی نەفس و زیانی مال و سامان سێسه‌ر ده‌ره‌جیه‌یان هه‌یه مابه‌ینی هه‌ر دوو ده‌ره‌جه له‌وانه وه‌کو مابه‌ینی عه‌رز و عاسمانه. هه‌روه‌ها سه‌بر له‌سه‌ر تا‌عت واته‌ خۆگرتن له‌ به‌جێهێنانی عیباده‌تا وه‌کو نوێژ و پۆژوو له‌ گه‌رما و سه‌رما و خۆشی و ناخۆشیدا

سَيِّسَد دەرجهی له سەر نووسراوه مابهینی هەردوو دەرجه لهوانه وهکو مابهینی نەرز و ژووری عاسمانهکانه. بهلام سەبر لەسەر گوناھ که بووی به خوو له خاوهنهکهیدا سَيِّسَد دەرجهی بۆ دانراوه که مابهینی هەردوو دەرجهیان به قەدەر دوو جار مابهینی نەرز و نیهایەتی عەرشه.

براکانم! له پۆژوودا ئەم سى جوړه سەبره ههیه و ئینسانی به پۆژوو به هەر سى پایهکان دمگا؛ چونکه صەبر لەسەر موسیبهتی تىدايه که سەبره لەسەر برسیهتی و تىنویتی و بى هیزی، صەبر لەسەر تاعه تیشی تىدايه چونکه پۆژوو خوێ عیبادهته و پۆژوهوان خوێ دمگرئ له سەری. هەروها سەبر له گوناھیشی تىدايه، چونکه به هۆی پۆژووی تهواو و پهساوه، ئینسانی زۆر پاك خوێ دوور دهخاتهوه له تهماشای نامەحرم و غەیبەت و ئارەزووهکانی تری نەفس که حەرام و نارپهوا بن، بۆیه له فەرموودەى خوا له حەدییى قودسیدا ههیه کهوا کهس قیমেتی پۆژوو نازانى مەگەر خوای گەوره، پۆژوو بۆ ئەوهو ئەو جهزای دەداتەوه.

رپوایەت کراوه: که پۆژووی پەمەزان به (معلق)ی دەمىنتەوه و مەلائیکه ناىخەنه پوو بۆ قبوول هەتا ئەو ئینسانه به پۆژوه سەرفیتره نەدا به موستهحەق، که سەر فیترهی دا به موستهحەق ئەوجا پۆژوهکەى وەردەمگیرئ. بىگومان زۆر نەفامى و بى مەعناىیبه که ئینسان خوێ لهو هەمووه خیر و پاداشه بى بەش بکا بۆ شتىکی کهمى وهک سەرفیتره که بریتىیبه له سى ئیزرەم گەنم.

جا ئەمجار با کهمى له حالى ئەوانیش بزانین که پەمەزان دەکوژن و به بى عوزرىکی شەرى پۆژووی پەمەزان دەفەوتینن، بىگومان کهسى که حالى وابى پۆژووی فەرزى مانگی پەمەزانى موبارەک به بى عوزر بـفەوتینى، پۆژووی سوننه تیش ناگرئ و، له خیر و پاداشى پۆژووی دووشەممە و پینج شەممە و پۆژانى (ایام البیض) و نو پۆژەى یهکهمى مانگی قوربان به تايبهتی پۆژى نۆهەمى که عەرەفهیه، بى بەش و ناوئمیّد دەبى، جا که حالى ئینسانى موسلمان بگاته رادهیهک که ئەم هەموو خیره له کیسهى خوێ بدا و باشه که بۆ حالى خوێ بگر.

رپوایەت کراوه: کهسى که پۆژووی پەمەزان بى عوزرى شەرى تەرك بکا، ئەگەر تهواری سال به پۆژوو بى، قەزای ئەو مانگەى بۆ ناكریتەوه به لكو مەبەست ئەوهیه ئەو خیر و پاداشەى دەست ناکهوى که له پۆژوه حازرەکهوه دەستى دهکەوى. هەروها ئەگەر

كەسى مانگى پەمەزان بە پۆژو نەبوو قەزائىشى نەكردەوۋە ھەتا پەمەزانى تر، ھات ئەوۋە زىياد لەوۋە كە قەزائى پۆژوۋى ئەو مانگە فەوتاوۋە واجىبە لەسەرى بۇ ھەموو پۆژىكىش (مد)ى قووت واجىب دەبى لەسەرى بىدا بە ھەزاران لە جوړى ئەو سەرفىترەى كە دەدرى بە ھەزار، خو ئەگەر تا دوو سالى قەزائى نەكردەوۋە ئەوۋە زىياد لە قەزائى پۆژوۋەكە، دەبى بۇ ھەموو پۆژى دوو (مد) قووت بدا بە فەقىر لە كەفارتدا. ھەروەھا بە زىادبوونى ھەر سالى ھەموو پۆژى (مد)ى زىياد دەكا. خو ئەگەر ئەو ئىنسانە مردو قەزائى نەكردەوۋە فېدىيەكەيشى نەدا ئەوا لەسەر ئەو قەولەى كە دەلى دروستە قەزائى پۆژوۋەكەى لەلايەن كەسىكەوۋە بۇ بىكرىتەوۋە واجىبە پۆژوۋەكەى بگىرپىتەوۋە (مد)ە^(۱) كەفارتەكەش لە قووتى سەردەم بدرى بە فەقىر وەكو باسماں كرد، بەلام لەسەر ئەو قەولە كە دەلى دروست نىيە قەزائى پۆژوۋەكەى بۇ بىكرىتەوۋە ئەوۋە واجىبە لە مالى خوۋى لەباتى ھەر پۆژىكى فەوتاو (مد)ى بدرى و، لەباتى دواخستەكەش كە تا سالى دواى خستوۋە بۇ ھەموو پۆژى (مد)ىك و، بۇ يەك سالى دواخستن لە باتى پۆژى (مد)ىك و بۇ دووسالى دواخستن دوو (مد)ە تاد...

رېوايەت كراوۋە: كە حەزرت (د.خ) فەرموۋىتەتى لە خەودا چاوم بە دووكەس كەوت ھاتن بردمىيان بۇ كىۋىكى سەخت و ناھەموار، وتيان پىم سەركەوۋە، وتم بەراستى لە توانامدا نىيە و ناتوانم، وتيان نەخىر سەركەوتن بۇ تو ئاسانە. سەركەوتن تا گەشىتمە ناوۋەراستى كىۋەكە لەویدا دەنگ و ئاوازىكى زۆر ناھەموارم بىست، برسېم ئەو ئاوازە ناھەموارە چىيە؟ وتيان ئەوۋە دەنگى ئەھلى دۆزەخە، ئەنجا رۆشىتىن لە پىنگەدا كۆمەلىكم ھاتە پىش چاۋ بە ئىسكى سىنگياندا ھەلواسرابوون و، ھەردوۋ لەغاۋەى دەمىيان ھەلدراپوۋ، برسېارم كرد ئەى ئەمانە كىن؟ وتيان ئەمانە ئەو كەسانەن كە بە نەفامى و سەركەشى لە پىش ئەوۋەى بانگى مەغرىب بىى پۆژوۋەكەيان دەشكىنن و پۆژوۋەكەى خوۋيان بەتال دەكەنەوۋە خەلكىش دوايان دەكەون و ئەوانىش پۆژوۋەكەيان بەتال دەبىتەوۋە.

خوم لە كىتەبىدا نەمدىوۋە بەلام بىستوۋمە رېوايەت كراوۋە: كە حەزرت (د.خ) فەرموۋىتەتى: لە پۆژى قىيامەتدا يەكى لە ئوممەتى من دەبەن بۇ دۆزەخ ئەوۋىش ھاوارم لى دەكا كە فرىاي كەوم، منىش دەپۆم بەھاۋارىيەوۋە دەلىم بە زەبانىيەكانى دۆزەخ ئەم

(۱) موددىك كەمىك لە نىوكىلو زىاترە.

شەخسە لە ئوممەتی منە، ئەوانیش دەلێن یا پەسوللأ ناتوانین دەسبەرداری ببین ئەمە دوژمنیکی بەهیزی هەیە، دەپرسم لیبیان دوژمنەکی کێیە؟ ئەوانیش دەلێن دوژمنەکی پەمەزانە، واتە: ئەم شەخسە پەمەزانی کوشتوو، کە ئەو دەببێست منیش دەگەرێمەو وەو تکای بۆ ناکەم. براکانم! لەم باسەدا فەرموودەیی حەزرت (د.خ) زۆرن، بەلام بۆ ئێوە ئەم ئەندازەییە بەسە. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

ئەو پۆژانەیی کە خێر و پاداشیان گەورەییە ئەگەر تیایدا بە پۆژوو ببی ئەمانەن:

۱- پۆژووی مانگی پەمەزانی پیرۆز بە دەمانگە خێرەکی ۶ی شەوالیش بە دوو مانگ ئەووە سألەك (صائم الدهر).

۲- پۆژووی ۱۳، ۱۴، ۱۵ی هەموو مانگ؛ چونکە لەم پۆژانە مانگ دونیا زۆر پووناك دەکا وە بەم پۆژووانە دەلێن پۆژووی "أیام البيض"

۳- پۆژی دووشەممە و پێنج شەممە چونکە لەم پۆژەدا دەفتەری ئینسان دەنیرری بۆ لای خوای گەورەو میهرەبان جا دەفتەرمان لای خوای گەورە بی و ئیمەش لەو کاتەدا بە پۆژوو بین واتە لەو پۆژە سەیری دەفتەرمان بکری وە خوای گەورەش غەفوور و رەحیمە...!

۴- ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ی ذو الحجه ئەگەر پۆژانە بە پۆژوویی، واتە هەموو سأل بە پۆژوویی و واتە ۱۲ مانگی سأل وەك ئەو کەسەیی کە یەك سأل بە پۆژوو ببی "صائم الدهر"ی پی دەوتری.

۵- ۳ پۆژ لە مانگی رەجەب و نیووی شەعبان و یەکی موحرەم.

نامہ بیسے و پگھ
باسی سہر فیتروہی رومہزانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه أجمعين.

براکانم! خوی گهوره بتانگه یئنی به دهولتهی دنیا و قیامت نامین.

ثم نامانهی من به پیی فرموده ی پیروزی پیغهمبر (د.خ) گهوره ترین دیاریه کن که دۆستان رهوانه ی بکن بو دۆستانی خویان، چونکه حزرت (د.خ) فرموده تی: (ما اهدی مسلم لایه هدیة افضل من کلمة یزیده الله بها هدی أو یرده بها عن ردى). هروه ها حزرتی عومری کوری خه تتاب (د.خ) همموکات له نه سحابه کانی ده پرسى له خوروه وشتی من کامه یان عه یبه؟ هروه ها ده یفرموو (رحم الله امرء اهدى الي عیوی)، به لام نهو دۆستانه نایابن و خو شه ویستتان لهو دۆسته نایابانه یه. تکاتان لی ده کم گوی له فرموده کانی حزرتی پیغهمبر (د.خ) بگرن. به پیی فرموده ی خوی دمگن به خیر و خوشی و، نه گهر گویان پی نه دن گیروده ی زیان ده بن و خوی گه وره تان لی ده رنجی، فرموده که نه مه یه: "أیما عبد جاءته موعظة من الله في دینه فانها نعمة من الله سيقت اليه فان قبلها بشکر زاده الله بها نعمة اخرى، والا كانت حجة من الله علیه". هتا دمگاته نه وهی که ده فرموی "ویزداد بها علیه سخطاً". بی گومان گه یاندنی نه م جو ره نامانه به پیی فرموده ی پیغهمبر گه لی خیر و پاداشی هه یه؛ ریوایه ت کراوه: "اذا حمل الرجل کلمة من الله الى اخیه المسلم کان خیرا له من حجة و عمرة و من عبادة سنة". هروه ها له حه دیسیکی تر دا فرموده تی فیرکردن و فیربوونی مه سه له یه کی ناینی خیر و پاداشی هزار رکات نویژی سوننه تی هه یه، جا که سی نه م خیر و پاداشانه بزانی و ره حم به موسلمانانی نه زان نه کا نه وه بی موبالات و که مته رخمه له بابته ی ناینه وه. له م رۆزانه دا گیروده ی به لای نه بارینی باران بووین. حزرت (د.خ) سه به بی بی بارانی به بیان کردوه هتا نوممه تی نهو لهو گونا هانه ته وه

بکهن و، نهبنه هوی سورتان و فهوتانی خویمان و خه لگی تریش. یه کی له هویه کانی بی بارانی نهدانی زهکات و سهر فیتیرهیه. نیمه له سهر ریپهوی نیمامی شافیعیین، خوی لی پازی بی، که لای نهو زهکاتی گهنم گهنمه و هی جو جو یه، زهکاتی مهر و بزین مهر و بزین نیمام نه بوو حنیفه (رخ) له زهکاتی هه موو نه مانهدا پاره وهرگرن، چونکه لای نهو دروسته له باتی نهو شتانه که زهکاتیان تیدا هه یه، نرخی شته که بدری، واته: نهوی دهری به زهکات له شته که نیبه به لکو قیمة ته که یه تی، که وابی له سهرتان واجبه له مه سه له ی زهکاتدا، تهقلیدی نیمام نه بوو حنیفه بکهن، نهوسا پاره بدن له زهکاتدا، نه گهرنا زهکاته که تان له کوئل ناکه وی. زهکاتی سهر فیتره له زور شوینا ههر نادری، چونکه وه کیلی بیت المال داوای ناکا و خه لکه کهش له خویمانوه نایدن، یاخو که میکی دهن به فه قیر و به پروگیری گهردی خویمانی له باقیه که ی پی نازاد ده کهن. براکانم! حکیمه تی واجیب بوونی سهر فیتره چوار شته: یه که م: نهویه که نینسان له بهر رهزای خوی زینانگی مالی نیختیار بکا وه نه مه له معنادا تاقیکردنه وه یه بو نینسان نایا ده توانی رهگی دنیا په رستی و مالخواهی ببری له بهر نه مری خوا یانا، ته نانهت هه ندی له زاناکان فه موویانه مال په رستی دهر دیکي خراپه و نینسان ده فه وتینی، ههروه ها زهکاتدان دهرمانه بو بزگاری لهو دهرده، وه به هوی زهکاتدانه وه نه فسی نینسان لهو نه خوشییه بزگار ده بی. حکیمه تی دووم گه شتنی خاوهن ماله به پاداشیکی زور: چونکه پاداشی زهکات و سهر فیتره یه که به حه فتایه، واته: که سی درمی بدا به داموی له زهکاتدا خوا به حه فتا درم بوی دهنوسی و، مهنی گهنم به حه فتا مهن و سی نيزرم سهر فیتره به دوو سه دو ده نيزرم گهنم دهنوسری. حکیمه تی سییم نهویه که داماو و لیقه و ماو له دارایی و مالی دهوله مند سوود وهریگرن، مالی نه فسیکی پی تیر بی، یا پروتیکي پی پوشته ببیته وه، گه لی قیمة تی زورتره له مالی که به بی سوود سهر ف بکری و زایه بی. حکیمه تی چوارم نهویه موسلمانان له دینی نیسلامدا هه موو برای یه کن و، پیویسته له خویشی و ناخوشیدا هاورپی یه کتر بن، جا مادام جهژن کاتی دلشادی و که یف خوشی موسلمانانه پیویسته فه قیره کانیش وه کو دهوله مهنده کان دلشاد بن، دیاره به هوی سهر فیتره که وه حالیان خوش ده بی.

سه بارت به زهکات، مادام مالی دنیا تا سهر به رده وام نابی بو که س، نیمرو بو نه حمده و سبهی بو مه محمود، پیویسته بهم ماله به شیوهی دهسته وام نه دهوله مهنده

نهمړو يارمېتى ټولو گېدا بډا، همتا سبهينې ټوړيش يارمېتى ټم بډاتوه. بېجگه لهمه گېدا چاوهړوانى مېهرهبانېي ډولمهڼد ډهكات، جا ټهگر ډولمهڼد بهشى فهقير نهډا ټوا فهقيرهكه ډهبيته ډوژمنى وپټوهنډيى چاك نابې لهگهليدا، بهلام ټهگر بهشى بډا ټوا به چاوى ډوستى و برابى و خوښويستيهوه بوى ډهړوانى و پټوهنډيان بههيز ډهبي، ډياره ټهگر كابرآي زهكاتډهر يا سهرفيترهډهر به ټهواوى نهيانډا يا به زاهيرى بيانډا، بهلام به ډوگيرى له كابرآي وهريگريتهوه مهگر كهمنيكي نهبي يا گهرډنى خوځى پي نازاد بكا، ټوه له راستيدا ټو زهكات و سهرفيترهيهى نهډاوه.

براكان! بزنان ټيوه به مهرجى زيمهتان لهم واجيبى زهكات و سهرفيترهيه بهرى ډهبي كه تهقليد بكن، واته: به دل و زمان بلين ټيمه رازين به فرمودهى ټو زانا ټاينيه بهرزانه كه فتوايان ډاوه ډروسته له ناو ټو ههشت جهماعتهډا كه خواى گوره له قورنډا فرموديهتى زهكات و سهرفيترهيان پي ډهري، ډروسته ډري به سي جهماعته يا به سي كس له يه كه جهماعته يا ټاقه كهسي له يه كه جهماعته وهكو له كتيبه ټاينيهكانډا نووسراوه. ههشت جهماعتهكهش ټهمانه:

- ۱- (فقير) ټوهى هيچى نهبي.
- ۲- (مسكين) ټوهى كهسبى يا مالنكى ههبي، بهلام به قهډهر پټويستى نهبي.
- ۳- (عاملين) ټهوانهى له لايهڼ ډولمهڼى ټيسلاموه ډين و زهكاتكه وهردمگرن يا كوځى ډهكهنهوهو حيسابى ډهكن.
- ۴- (مؤلفه القلوب) ټهوانهى كه ډولمهڼى ټيسلامى لهبهر شان و شكوه يا لهبهر بي هيزى ټيمانيان و به تهماى بههيزبوونى خزمهتيان ډهكا.
- ۵- (وفي الرقاب) واته: ټهوانهى به مال نازاد ډهكرين و موحتاجى يارمهتين و، كه زهكاتيان پي ډري بهو زهكاته خوځيان نازاد ډهكن.
- ۶- (والغارمين) ټهوانهى كه قهرزارن و قهرزاريهكهيان له ريگاي گوناهاډا نهبي، يا تهوبهيان كرډبي، يا لهپيناوى ناشتكرډنهوهى خلكډا قهرزار بووين و نهيانبي قهرزهكه ډهنهوه.
- ۷- (وفي سبيل الله) واته ټو موسلمانانهى له ربي خواډا غزا ډهكن و لاي ډولمهڼهوه مهعاشيان نييه.

۸- (وابن السبیل) واته ټو موسافیرانہی که له ږنگه‌ی حه‌لاآندا به‌بی څه‌رجی داماون.

ټه‌گه‌ر سه‌رفیتره به کوږیځی داماو بدری و به یه‌کجار سه‌رفیتره‌ی هه‌موو ټه‌ندامه‌کانی څیڅزانی پی درا، ټه‌وه دروسته، به‌لام ټه‌گه‌ر هه‌ر به‌شی یه‌ک سه‌ر گه‌نم حازر بوو، پیویتی به‌وه ده‌کرد که ټو میقداره به کرپن یا به قه‌رز له نیوان سه‌رفیتره ده‌رو کوږه‌که‌دا جیبه‌جی بگری و ټه‌وه پیوسته ټو کوږه وه‌کیلی بگری که گه‌نمه‌که‌ی بو بفروشی و بو‌ی وه‌برگری، چونکه ټینسانی بی چاو خرید و فروشی څوی دروست نییه، پیوسته وه‌کیل بگری. ټه‌گه‌ر سه‌رفیتره به هه‌تیو بدری ټه‌گه‌ر (وصی)‌ی هه‌بوو چاو‌دیږی بکا پیوسته سه‌رفیتره‌که ته‌سلیمی (وصی)‌یه‌که بگری، څو ټه‌گه‌ر (وصی)‌ی نه‌بوو به‌لکو له لایه‌ن قازی شه‌عه‌وه چاو‌دیږی له‌سه‌ر هه‌تیوه‌که دانرابوو، ټه‌وه سه‌رفیتره‌که ته‌سلیمی ټو چاو‌دیږه ده‌کری، به‌لام ټه‌گه‌ر لای قازی‌ه‌وه چاو‌دیږ دانه‌نرابوو، یا هه‌بوو، به‌لام دوور بوو به زحمت پتی ده‌گه‌یشتن ټه‌وه ټه‌گه‌ر هه‌تیوه‌که دایکی هه‌بوو له‌سه‌ر مه‌زه‌بی نیمامی شافیعی دروسته ټو سه‌رفیتره‌یه ته‌سلیمی دایکی بگری، ټه‌گه‌رنا پیوسته ده‌مراستی ټو شوینه یه‌کی بکه‌ن به چاو‌دیږی ټو هه‌تیوه سه‌رفیتره‌که یا زه‌کاته‌که‌ی بو وه‌برگری، ټه‌گه‌رنا به بی شیوه‌یه‌ک له‌م شیوانه که باسما‌ن کردن ټه‌گه‌ر هه‌روه‌ها سه‌ر به‌څو ټو سه‌رفیتره زه‌کاته بدری به هه‌تیوه‌که، دروست نییهو جیگه‌ی زه‌کات و سه‌رفیتره ناگری، چونکه دان وه‌رگرتنی نابالغ بی ټیعتیاره، جا ده‌بی سه‌ر له زانایانی ټاین بدن و پرسپاریان پی بکه‌ن و ټم باسه به باشی حالی بین.

ږیوایه‌ت کراوه: حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر قه‌وم‌ی زه‌کات و سه‌رفیتره نه‌دن څوای گه‌وره له وه‌ختی باران پیویتیډا، مه‌نعی بارانیان لی ده‌کات، بیگومان حه‌زرت راستگو و باوه‌ر پی کراوه، جا ټمه‌که وتمان زیانی گشتی بوو، زیانه تایبه‌تییه‌که‌یش ټه‌ویه که ټینسان زه‌کات و سه‌رفیتره نه‌دا ږوکنی له ږوکنه‌کانی ټیسلامه‌تی څوی ږوخواندوه؛ چونکه ټه‌رکانی ټیسلام پینج شتن، یه‌که‌م دوو که‌لیمه‌ی شه‌هادت (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله) دووم پینج فه‌رزی نوږه له هه‌موو شه‌وو ږوژنکدا. سیه‌م، ږوژووی مانگی ږه‌مه‌زانه له هه‌موو سالیکندا. چوارم زه‌کات و سه‌رفیتره‌یه. پینجم حه‌جی (بیت الله)‌یه بو که‌سی که ده‌ستی ږروات. به‌م پینج شته خانووی ټیسلام ته‌واو ده‌بی به هه‌ر چوار دیوار و سه‌رمیچه‌که‌یه‌وه، دیاره هه‌ر کام له‌مانه نه‌بوو ټه‌وه یه‌کی له پینج ږوکنه‌کانی ده‌فه‌وتی، بیگومان ټینسانی هوشیار له خانووی بی سه‌رمیچ یان بی دیواردا ناژی، هه‌روه‌ها موسلمانیش به نه‌مانی یه‌کی له‌و

پینچ روکنانہی ئیسلام موسلمانہ تیہ کہی بہ ساغی نامینیتہ وہو، بہرامبہر بہو کہموکورتیہ لہ پوژی قیامہ تدا سزا دہری.

دیارہ کہ پوژی قیامہت پوژیکہ مندالان پیر دہکات یانی ئەوہندہ دریزہ کہ منال تییدا پیر دہبی، یاخو لہبہر ترس و سامناکی لہو پوژہدا منال سہری سپی دہبی..

دہ وەرن بہاوردی بکەن ئەگەر خاوەن کوژراوی پیاو کوژمکە بگری و ئەم پیاو کوژہ دنیایی لہوہی کہ دہکوژریتہ وہو گیانی دہرہچئ ہیشتا ترس وای لی ناکا کہ سہری سپی ببی، کہواتہ دہبی پوژی قیامہت چہند سامناک بی و، دہبی ئەو ترسہی چ جوڑہ ترسی بی کہ مووی سہری منال سپی بکات؟

پوژی قیامہت پوژیکہ ماوہی پەنجا ہزار سال دریزہ، وەکو خوای گورہ فەرموویہتی: "فی یوم کان مقدارہ خمسین الف سنہ"، واتہ: پوژی قیامہت پەنجا ہزار سال ماوہی ہئیہ و، لہم ماوہدا پەنجا راوہستان ہئیہ، ہەر راوہستانی بۆ سزای جوڑہ گوناہیکہ و ماوہی ہزار سالہ مەگەر یەکی خوای گورہ پەحمی پی بکات و بزگاری بفرمووی.

ئەو مالہ زہکاتی تیا واجیب بی و لئی دہرنہ کری لہ پوژی قیامہتدا دہبی تہ پارچہ پشکوہیکی زور بہتین و سۆزندہو دہنری بہ ناوچاوان و تەنیش و پشتی ئەو خاوەن مالانہدا کہ زہکاتیان لی دہرنہ کردوہو نہیانداوہ بہ موستہحەقان ہەر وەکو لہ سوورہتی (توبہ)دا دہفرمووی: "یوم یحیی علیہا فی نار جہنم فتکری بہا جباہم وظہورہم، ہذا ما کنزتم لا نفسکم فذوقوا ما کنتم تکتزون" جا ئەوہندہی لہ لای خواوہ بریاردرابی بہم جوڑہ سزا دہدین و، لہ کاتی تردا ئەو پارچہ ناگرینانہ خوای گورہ دہیانکات بہ مار و دہیاننالیئنی بہ دەوری ملیاندا و، بہ ئەمری خوا پییانہوہ دہدن ہتا ئەوہندہی خواستی خوای لہسەر بی..

براکانم! بہ نەدانی زہکات و سہرفیتہرہ ئەم ہەموو زیانہ پەیدا دہبی: یەکەم نەبارینی باران، دوہم نەمانی روکنی لہ روکنہکانی ئیسلام، سپیہم ئەو دوو جوڑہ سزایہ کہ باسمان کرد، چوارہم لہکیس چوونی پاداشی یەک بہ حەفتا، پینجہم بی بەش بوون لہ پاداشی گورہی پوژووی پەمەزان، کہ وەکو باسمان کرد، مەگەر ہەر خوای گورہ بزانی چەندیکہ.

ریوایەت کراوہ: کہ حەزرت (د.خ) فەرموویہتی: بہ زہکات شوورا بۆ مال و سامانتان بکەن، بہ خیرو سەدەقہ دەرمانی نەخوشی خۆتان بکەن.

براکانم! لای هندیٰ له نیمامانی موجته هیدین ئه و کهسانه که تهرکی به جیهینانی پوکنی له ئهرکانی ئیسلام دهکن وهکو زهکات و سهرفیتره کافر دهن، به لام کوفریکی سووک، چونکه کوفر، په نا به خوا، دوو جوړه، یه کهم کوفری سووک وهک جیه جی نه کردنی هندیٰ له ئهرکان و واجیباتی ئیسلام، دووهم کوفری گران وهک باوهرنه کردن به یه کی له پوکنهکانی ئیسلام. جا هر کهس له برایان ئهرکانی ئیسلامی به راستی به جی هیناو نوژ و پوژووی به ساغی کرد و، زهکات و سهرفیتره ی به ته اووی دا به موسته حقه کان ئه وه پیوسته له سهری زور سوپاسی خوی گه و ره بکا که ته و فیقی داوه بو گه یشتن به و نیعمه ته گه و ره به و بو خو پاراستن له سزاو مهینه تی پوژی قیامت، خو نه گهر خوانه خواسته وه ها نه بوو ئه وه واجیبه بزانی که زهره ری کردووه، گورج په شیمان بیته وه و بگه ریته وه بو به جیهینانی هه موو واجیباتی سهر شانی به لکو خوی گه و ره له نازاری قیامت بپاریزی و نه شیت به هوئی معنی باران له موسلمانان و زیانی گشتی ئومهت.

براکانم! بابه تیکی تر هیه ده مه وی بوتانی پوون بکه مه وه نه ویش مه سه له ی (تخمین) ی ره زه کانه. وا درده که وی ئه و باغه ره زانه به موافیقی شرع ته خمین ناکرین، چونکه ئه و کهسه که دی بو تخمینی باغه کان پیوسته پیاویکی زانا بی به بهری باغی میو و عادل و دادپه روهر بی و ته ماشای هه موو بنه میوه کان بکا نه و جا میقداری تری نه گهر به تهری بفروشری یا میقداری میوژ نه گهر بکری به میوژ، بکاته مال له سهر خاوهن باغه که و، خاوهن باغه که به و تخمینه رازی بی ئه و کاته حقی زه کاته که له عینی به ره که لاده چی و ده چینه گهردن و نه ستوی خاوه نه که ی، له به رنه وه خاوهن باغ ده توانی به نارزه ووی خوی ده ستکاری باغه که ی بکا به لی خواردن و به فروشتن... تاد، که چی نه م جوړه ی که و تمان له که م شویندا جیه جی ده کری، بویه هه موو به ره که مافی زه کاتی پیوه ده مینی و ههر کهس خاوهن (ورع) بی و خوی بپاریزی له شتی شوبه دار ناتوانی له و تری بازاره بکری بو خوی و خیزان و میوانی، که وایی چاک وایه زوو به زوو ته قلیدی نیمام نه بوو حه نیفه بکن و قیمه تی میقداری زه کاتی واجب به موسته حقه کان بدن تا هه موو لایه که له گونا هه پرگار بین و خوی گه و ره ش په حمه تی خوی برزینی به سهرماندا.

براکانم! نیمه هه موومان تاوانبارین، به لام حه زهت (دخ) فهرموویه تی: نه دانی زه کات و سهرفیتره و غه شوغل کردن له کیشانه و پیوانه داو سته مکردنی کار به ده ستان له خه لکی ژیر ده ست دهنه هوئی نه بارینی باران، واته: هر کاتی ده و له مهنه کان زه کاتیان نه داو، نه وانه که زیاد له مه سرفی شو و پوژی جه ژنیان هیه سهرفیتره یان نه دا و، ئه و

که‌سانه که خهریکی کرین و فروشتن بۆ خویان کیشانه و پیوانهی ته‌واویان کردو، بۆ خه‌لک که موکورتیبیان کرد، هه‌روه‌ها کاتی خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌کان سته‌میان له خه‌لک کرد، نه‌و کاته ئاسمان منه‌ع ده‌کرئ له باران، ناو که‌م ده‌بی له کاریز و پروباران، گیا نا‌پوئ له ده‌شت و کۆساران، کشتوکال بی باره‌و به‌ره‌که‌ت ده‌بی، گرانی په‌یدا ده‌بی له لادی و شاران، ره‌حم و میهره‌بانی و به‌زه‌یی نامینی له دلی خانه‌دانه‌کان و ده‌سه‌لاتداراندا. بیگومان چاری نه‌مانه هه‌موو ته‌ویه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی تاوانباره‌کانه، هه‌ر که‌س له‌و گونا‌هه‌ی که کردوویه‌تی. خوی گه‌وره به‌ زمانی چه‌زه‌تی نووچه‌وه (د.خ) ده‌فه‌رمووی "فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا [١٠] يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا [١١] وَيَمْذِكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا" چونکه که‌م بوونه‌وه‌ی خیراتی ئاسمان و بزق و پوزی گیانله‌به‌ران و، ئاسایشی جیهان هه‌موو نه‌نجامی تاوانباری و بی شه‌رمیه‌ی له‌گه‌ل خوی گه‌وره‌دا، به‌ تایبه‌تی به‌خیلی و پزیدی ده‌وله‌مه‌ند له خیر کردن، وه‌ک چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: "ما محق الاسلام محق الشح شیء" واته: هیچ شتی ئیسلام مه‌حو ناکاته‌وه وه‌کو په‌ستی ره‌وشت و به‌خیلی و پزیدی له جیبه‌جی کردنی واجیباتدا.

نه‌گه‌ر یه‌کی له زه‌کاتاندا په‌له‌ی کرد، بۆ نمونه: پیش سال ته‌واو بوون له زه‌کاتی چل سه‌ر حیواندا سه‌ری حیوانی دا، به‌ فه‌قیری نه‌وه دروسته به شه‌رتیک نه‌و فه‌قیره له کاتی ته‌واو بوونی ساله‌که‌دا هه‌ر به فه‌قیری و موسته‌حه‌قی بمینیته‌وه، واته: نه‌گه‌ر تا ناخری سال نه‌و که‌سه ده‌وله‌مه‌ند بوو واجیبه له سه‌ری نه‌و زه‌کاته بداته دواوه بۆ زه‌کاته‌مه‌که هه‌تا له‌و کاته‌دا بیدات به فه‌قیری. هه‌روه‌ها واجیبه له سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی له‌پیش ته‌واو بوونی سالدا زه‌کاتی وه‌رگرتووه که له ناخری سالدا بیته‌وه بۆ نه‌و شوینه‌ی زه‌کاته‌که‌ی تیدا وه‌رگرتووه هه‌تا به فه‌قیری ولاتی کابرای ده‌وله‌مه‌ند حسیب بکری، جا نه‌گه‌ر له ناخری سالدا وه‌کیل بنیری بۆ نه‌و شوینه نه‌وه بی سووده چونکه وه‌کیل فه‌ری ئه‌سیله که ئه‌سیل له شوینه‌دا نه‌بووه به موسته‌حه‌قی نه‌و ولاته نه‌ناسراوه ته‌وکیل بی فائیده‌یه. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر له پیش ته‌واو بوونی سالدا وه‌کیلی بگری و له‌و شوینه‌دا دای بنی هه‌ر بی سووده، به‌لام نه‌گه‌ر کابرای ده‌وله‌مه‌ند ته‌قلیدی نه‌و زانایانه‌ی کرد که ده‌لین دروسته زه‌کات نه‌قل بکری نه‌وه کابرای زه‌کات پیدراو به موسته‌حه‌قی خارجی ده‌ناسری و زه‌کاته‌که جی خوی ده‌گری. ئه‌م مه‌سه‌له په‌نه‌انه و پیویسته ناگاتان لی بی.

نبهني الله واياكم من نومة الغافلین وحشرني واياكم تحت لواء سيد المرسلین آمین.

نامه‌ی بیست و دوهم

باسی زهکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله.

پاش ئه‌مه له خوا ده‌پارێمه‌وه، وه‌كو چۆن ئاره‌زوى نەفس له‌سه‌ر بيستنى واتەى بيه‌ووده‌يه، خوا به‌ ميهره‌بانى خۆى دلى ئيوه به‌ بيستنى فەرمووده‌ پيرۆزه‌كانى حەزرتى پيغه‌مبەر (د.خ) موباره‌ك و پووناك بكا، هەتا به‌ باشى گوئى راگرن بۆ تەرجه‌مەى ئەو فەرمووده‌ موباره‌كانه‌ كه‌ پيشكه‌شتانى ده‌كەم، جا لەم پروه‌وه‌ پيوسته‌ بزائن بى‌ موبالاتى و نه‌بيستنى فەرمووده‌كانى پيغه‌مبەر نيشانه‌ى ناتەواوى و نارەسايى ئيمانە، چونكه‌ به‌پتي فەرمووده‌ى پيغه‌مبەر گه‌وره‌ترين خوڤه‌وشتى ئينسانى موسلمان ئەوه‌يه كه‌ هەرگيز له‌ بيستنى ئاين تير نه‌بى، بيگومان نه‌گەر ئينسانى موسلمان به‌ پيچه‌وانەى ئەمه‌ بوو ئەوه‌ واتە: ئيمان و باوه‌رى لاوازه. له‌به‌رئەمه، ئەى براينه! پيوسته‌ له‌به‌ر ناتەواوى و ناپاكى ئەحوالى خۆتان بگرين و، په‌نا به‌خوا، له‌ ئەنجامى خۆتان بترسن، مادام خۆشه‌ويستى خوا و پيغه‌مبەرى خۆتان ئەوه‌نده‌ نه‌بى زياد بى‌ به‌سه‌ر عه‌لاقه‌و پيوهندي خۆتاندا، حەزرت (د.خ) فەرموويه‌تى: "لا يؤمن احدكم حتى يكون الله ورسوله أحب اليه مما سواهما" واتە: ئيمان و باوه‌رى هيج كەس له‌ ئيوه تەواو نابى، هەتا حالى و هەما نه‌بى كه‌ خوا و پيغه‌مبەرى خوا له‌ لای ئەو خۆشه‌ويستتر بن له‌ هەموو شتێكى تر له‌ ئەولاد، له‌ سامان، له‌ پايه، له‌ نەفس .. تاد. بيگومان لەم فەرمووده‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وى كه‌ خۆشويستنى خوا و پيغه‌مبەرى نيشانه‌ى ئيمانە و، يەكئى له‌ نيشانه‌كانى ئەم خۆشويستنه‌ ئەوه‌يه مأل و دارايى دنيا كه‌ خۆشه‌ويستى ئينسانه‌ له‌ ريگه‌ى مەحەبەتى خوا و پيغه‌مبەرى خوادا به‌ دل سەرفى بكا، ئيتير ئەو سەرفكرده‌ چ بۆ جيبه‌جى كردنى واجباتى ئيسلام بى‌ وه‌كو زه‌كاتى مأل و كه‌فاره‌تى سوئدى درۆ نه‌زر،

یا خود سهرفی نهکا له چهجی مائی خودادا یا له غهزایهکدا پروی کردبیته موسولمانان و پیوستی به مأل بیی، یا سهرفی نهکا له خواردهمهنی و پوشاکی گدا و دامواندا له ساله گرانیدا، یاخو سهرفی نهکا بو میوانی پئیواری بیی خهرجی که سهفرهکهی حلال بیی، یا سهرفی نهکا بو ههتیوان و لیقهوماوان له گهرهک یا له لادیدا، یا سهرفی نهکا له ریگای فیروونی نهکام و نادابی دینا له واجباتهکهیدا وهک فیروونی بیرو باوهری ئیسلامی و فیروونی نویژ و دهسنویژ و پروکنهکانی نویژ و ئهوانهی نویژ بهتال دهکهنهوهو سونهتهکانی نویژو واجیبهکانی تر لای زاناکان، یا سهرفی نهکا له خزمهتی ئه و قوتابییانهی که دهرزی دین دهخوینن یا سهرفی نهکا بو ماموستاکانیا، یا سهرفی نهکا له دهرمانکردنی نهخوشی داموادا، یا سهرفی نهکا له شوردن و کفن و دفنی مردوی فقیری بیی مألدا، تاوانباره. ههرکهس خاوهن دهسهلات بیی و سامان و دارایی ههبی و بهقهدهر حال له کاتی پیوستدا شانبهشانی موسلمانهکان نهروا بهریداو لهم مهسرهفه واجیبانه خوئی بخاته دواوه ئهوه بهپیی ی زاهیری ئهه نایهته گهرهیه سزا دهری، پهنا به خوا. جا ئهه سزا ناباره، ئهه نازاری ئاگر و ماره بو ئهه زهکات نهدره پایهداره، ههتا حوکم دهری به سهر عیبادا جا یا عهفوو دهری و رهوانهی بهههشت دهری، یا عهفوو ناکری و رهوانهی دوزهخ دهری.

هوئی داغکردنی ناوچاو و تهنیشت و پستی زهکات نهدر ئهوهیه که ئینسانی داماو و ههزار له ومختی خویدا که داوای زهکاتی لی کردووه پروی لی گرژ کردووه، یا پستی لی کردووه، یاخو تهنیشتی تی کردووه.

بههیزترین نایهتی ههپهشه له زهکات نهدر نایهتی "وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ [٦] الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ" هاته: وهیل و سزای سهخت بو ئهه کافرانهیه که شهريک و هاویشهس بو خوا دادهننن و زهکاتی مال نادهن به موستهحهقهکان، تهماشا بکن خوای گهره لهم نایهتهدا زهکات نهدری به موشريک ناویردووه، ئهلیهت لهبهه ئهوهیه کابرا نهوهنده به مالهکهی پشت ئهستوره که به رازقی خوئی داناوهو به شهريکی خوای داناوه، پهنا به خوا.

ئیمام ئهویهکری سیدیق خهلیفهی یهکهمی پیغهمبهه (د.خ) به دهلیلی ئهه نایهته شهپی کردووه لهگهل زهکاتنهدهراند، ههندی له زانایان فهرمویانه عورف لهسهه ئهوهیه کهسی که گوناهیکی گهرهی بیی و گوناهی بچووکیشی بیی ئهوه به گوناوه گهرهکه زهمی دهری و باسی گوناوه بچووکهکانی ناکری، جا لهبهه روشنایی ئهمهدا ئهگهه

مه‌به‌ستی خوای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌دا کافری موشریک بوایه باسی سیفته‌ی (لا یؤتون الزکاة)ی نه‌ده‌کرد که‌وابی ده‌بی هه‌ر مه‌به‌ستی زه‌کات نه‌ده‌ری بی که به‌هوی زه‌کات نه‌دانه‌که‌یه‌وه به‌عینوانی موشریک ناوبراوه.

پوخته‌ی قسه: زه‌کات پوکنیکه له‌پوکنه‌کانی ئیسلام، دیاره زه‌کات نه‌دان هوی پوو‌خاندنی پوکنیکه له‌پوکنه‌کانی ئیسلام، هه‌روه‌ک زه‌کات‌دان ده‌بیته‌هوی هی‌زدان به‌ئیسلام، جا ئیتر ئەم نه‌دازه به‌سه‌بو که‌سی هوشیار بی و ناگای له‌پوژی قیامه‌تی خوی بی. ریوایه‌ت کراوه: که‌حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی زه‌کات بکه‌ن به‌شوورای مالی خوتان و، به‌سه‌ده‌قه‌ده‌رمانی نه‌خوشتان بکه‌ن.

ده‌گی‌رنه‌وه‌کاتی که‌حه‌زرت (د.خ) ئەم فه‌رمووده‌ی فه‌رموو‌گاورنیک بیستی و پو‌یشته‌وه‌بو مالی خوی و وتی به‌خیزانه‌که‌ی من قسه‌یه‌کی وه‌هام بیستوهه، وا من ئەو مالم که‌شه‌راکه‌ته‌و، شه‌ریکه‌که‌م بردوویه‌بو میسر بو‌بازرگانی زه‌کاته‌که‌ی ده‌ده‌م، جا ئەگه‌ر (مه‌مه‌د) قسه‌که‌ی راست ده‌رچوو مالم‌که‌م به‌سه‌لامه‌تی هاته‌وه‌ئەوا ده‌رپۆم ئیمان به‌(مه‌مه‌د) دینم و ئاینی ئیسلام قبوول ده‌که‌م، خو ئەگه‌ر مالم‌که‌م فه‌وتا ئەوه هه‌ر کاتی بۆم هه‌له‌که‌وت (مه‌مه‌د) ده‌کوژم. چه‌ند پوژی له‌م واده‌پابوورد ئەه‌لی قافلە‌که‌نامه‌یان هات که‌له‌پنگه‌دا تالان کراون و هی‌چیان بو‌نه‌ماوه‌ته‌وه، کابرای گاور شیریه‌لگرت و پو‌یشت بو‌نزیکی حوجره‌ی چه‌زرت (د.خ) به‌لکو فرسه‌تی لی بینی و بیکوژی. هیشتا له‌پنگه‌دا بوو نامه‌ی شه‌ریکه‌که‌ی پی‌گه‌یشت نووسیبوو: دلگران مه‌به‌له‌پوژی ئەو تالانه‌دا له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌وشتره‌که‌م لاواز بوو من که‌وتبوومه‌دواوه‌له‌کاروانه‌که‌دا نه‌بووم و له‌وتالانه‌پزگار بووم و هه‌موو مالم‌که‌مان به‌سه‌لامه‌تی ده‌رچوو، جا گاوره‌که‌دلی شاد بوو، وتی دیاره ئەو زاته‌پاستی فه‌رموووه‌و پاسته، زوو پو‌یشته‌خزمه‌تی و مو‌سلمان بوو.

سالی هه‌زار و دووسه‌وه‌هه‌شتاو شه‌شی هیجری بیستم قافلە‌یه‌کی گه‌وره له‌شاری مو‌وسله‌وه‌پوو به‌شاری هه‌له‌ب پو‌یشت بو‌بازرگانی، یه‌کی له‌بازرگانه‌کانی مو‌وسل باری لیره‌ی له‌وقافلە‌دا نارده‌بوو بو‌تیجاره‌ت له‌پنگه‌دا جه‌رده‌دایان له‌وقافلە‌گه‌وره‌یه‌و هه‌موویان به‌تالان برد، که‌ئەم هه‌واله‌گه‌یشته‌شاری مو‌وسل هه‌موو بازرگانه‌کان عاجز و خه‌مبار بوون، به‌لام بازرگانی خاوه‌ن باره‌لیره، هی‌چ عاجز نه‌بوو، هاوکاره‌کانی لییان پرسی تو‌چوون هی‌چ عاجز نی و خه‌م ناخوی؟ وتی مالی من نافه‌وتی، چونکه

زهکاتم به ته‌واوی داوه. پاش چند پوژئی نه‌هلی قافلّه‌که هاتنه‌وهو دهرکه‌وت که مالی خاوهن لیره‌که خوا پاراستویه‌تی و، له کاتی تالانه‌که‌دا کهس دهستی بو نه‌بردوه.

ریویات کراوه: هرکه‌س زهکات نه‌دا، نوژنه‌کانیشی وه‌ک نه‌بوو وایه، چونکه خوی گه‌وره له‌گه‌لی نایه‌تی قورنانه‌دا زهکات و نوژئی به‌یه‌که‌وه باس کردوه‌وه نه‌و دوو روکنه وه‌ک یه‌ک روکنیان لی هاتوهه جا نه‌گهر که‌سن یه‌کیکیان نه‌کا، نه‌وه وه‌کو نه‌وه‌یه که هیچیانی نه‌کردبی. نه‌مه‌ش دهردیکی تره له‌سهر نینسانی زهکات نه‌دهر، وه‌کو حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی "ما محق الاسلام شی محق الشح" واته هیچ شتی نیسلام مه‌حو ناکاته‌وه به‌قه‌د به‌خیلی و پیسکه‌یی.

هنده‌ئی له‌زاناکان فه‌رموویانه که‌لیمه‌ی (شح) بریتییه له‌به‌خیلی کردن و سستی له‌جیبه‌جی کردنی واجیبه‌ مالیه‌کاندا، گه‌وره‌ترین واجیبه‌ مالیش زهکات و سه‌رفیتره‌یه، هه‌روه‌ها به‌گویره‌ی زاهیری فه‌رمووده‌ی پیشوو نه‌و که‌سه که‌سه‌که زهکات نه‌دا، نوژنه‌که‌شی قبولئ ناکری، جا نه‌گه‌تی له‌مه‌گه‌وره‌تر چییه بو سه‌ر شانی موسلمان که به‌جاری دوو روکن له‌نه‌رکانی نیسلامی له‌کیس بجی، یه‌که‌م زهکات و دووهم نوژئ، که له‌سهر فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که ده‌فه‌رمووی "الصلاة خیر موضوع" نوژئ چاکترین عیباده‌تیکه که بو نینسانی موسلمان دانراوه. ته‌ماشاً بکه‌ن هه‌رکه‌س له‌نیوه نه‌گهر خانویه‌کی بیی و دوو دیواری بروخی چون له‌و خانووهدا داده‌نیشی و چون ده‌ژی؟

ده‌گپرنه‌وه که‌سه‌نی به‌سری فه‌رموویه‌تی نه‌و که‌سه‌ی که زهکاتی مالی خوی بدا له‌ئاسمانی یه‌که‌مدا ناوی (سه‌خی)یه‌و، له‌دووهمدا ناوی (جواد)ه‌و، له‌سییم و چواره‌مدا ناوی (کریم)ه‌و، له‌پینجه‌مدا ناوی (مبارک)ه‌و، له‌ئاسمانی شه‌شم و هه‌وته‌مدا ناوی (مغفور)ه‌و، واته خوالیخوشبوو عه‌فوکراو.

یه‌کی له‌تابعییه‌کان فه‌رموویه‌تی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا بو نینسان دوو موسیبه‌ت روو ده‌دن، یه‌که‌م، نه‌و ماله‌ی که به‌خوینی جگه‌ری خوی په‌یدای کردوه ده‌که‌ویته ده‌س میراتبه‌ر و نه‌و له‌و ماله‌ی بی به‌ش ده‌بی. دووهم نه‌وه‌یه که پرسپاری نه‌و ماله‌ش له‌و ده‌کری، لئی ده‌برسن نه‌و ماله‌ی چون په‌یدا کردوه له‌حرام یا له‌هه‌لال؟، هه‌روه‌ها له‌وه‌یشی که سه‌رفی کردوه له‌چیدا سه‌رفی کردوه، له‌مه‌سه‌رفی هه‌لال و بی عییدا سه‌رفی کردوه، بو نمونه وه‌کو به‌رگ و پو‌شاک‌ی خوی و خیزانی، یاخو له‌حرامدا خه‌رجی کردوه، وه‌کو عاره‌ق خوارده‌وه‌وه کرده‌وه‌ی ناشیرین و نار‌ه‌وا و ناشه‌رع‌ی؟

له فرموده‌ی حزرته (د.خ) "الویل لمن ترك عیاله بخیر و قدم علی ربه بشر" واته: ننگه‌تی بُوْ ئه‌و کهسه که کاتی مرد خیزانه‌که‌ی به گوزهرانی باشه‌وه، به‌جی دئیلی و، به کرده‌وی خراپه‌وه دمگاته خوی خوی، واته: زه‌کاتی مائی دهرنه‌کردوه، سهرفیتره‌ی نه‌داوه، مائی خه‌لکی به ناحق خواردوه، غه‌ش و خیانه‌تی له‌گه‌ل خه‌لکدا کردوه.. تاد.

حزرته (د.خ) فرموده‌تی: ئه‌وانه‌ی که زه‌کاتی مائیان دهرناکمن له کاتیکدا پیوستییان به باران بی خوی گه‌وره مهنی بارانیان لی ده‌کات و، ننگه‌ر حه‌یوانی بی زیان نه‌بوویه هرگیز بارانیان لی نه‌ده‌باری. هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: ئه‌و که‌سانه‌ی که مائیان حه‌لآه‌و زه‌کاتی لی دهرده‌کمن ئه‌وه له پاش مردنیان که میراتبه‌ره‌کانیان له‌و ماله‌ خه‌رج بکن بُوْ خویان، خوی گه‌وره پاداش بُوْ ئه‌وانیش، واته بُوْ مردوه‌کانیش دهنوسی، به‌خ به‌خ له‌م میهره‌بانیه‌ی خوا که ته‌نانه‌ت پاش مردنی زه‌کاتده‌ریش هر خیری بُوْ دهنوسی.

ریوایه‌ت کراوه: له حزرته (د.خ) چوار کهس هه‌ن که له پوژی حه‌شردا له قه‌بر دهرچوون حیسابیان له‌گه‌ل ناکری و به بی پرسیار په‌وانه‌ی دوزه‌خ ده‌کرین، په‌که‌م که‌سینکه له سبه‌ینیدا دهنوی و به‌تایه‌تی نوژه‌که‌ی ده‌فوتینی، دووم که‌سینکه زه‌کاتی مائی خوی نادا، سیه‌م که‌سینکه هه‌میشه‌ واه به‌ دوی فیسق و فجور و ئاره‌زوو په‌رستیه‌وه، چواره‌م که‌سینکه گوی ناداته نوژی عیاش و ته‌رکی ده‌کا.

ریوایه‌ت کراوه: که له پوژی قیامته‌دا له کاتی هه‌یه‌تی خواو راکیشانی خه‌لکدا بُوْ مه‌یدانی لیپرسینه‌وه حزرته (د.خ) نه‌فرین و بیزاری دهرده‌بری له‌و که‌سانه‌ی که زه‌کاتیان نه‌داوه له‌و پوژده‌ا گیروده‌ دهن. هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: له حزرته که فرموده‌تی له شه‌وی میعراجدا چاوم که‌وت به‌ کۆمه‌لی که مه‌لانیکه سزایان دهدان، ئه‌و کۆمه‌له له ده‌شتیکدا بوون پهبو له به‌ردی گه‌رمی به‌ ناگر سوورکراوه، به‌و به‌ردانه داخ ده‌کران و، ناویه‌ناو زه‌قوومیان ده‌کرد به‌ قورگیانداو، بیجگه‌ پیش و پاشیان که به‌ پارچه به‌ردیک داپوشرابوون، هه‌موو له‌شیان پووت بوو، حزرته ده‌فرمودی له جوبه‌رنیلم پرسی ئه‌مانه‌ کین؟ فرمودی ئه‌وانه‌ن که زه‌کات ناده‌ن. براینه! خوی گه‌وره ناگاداره‌و زانایه به‌ حالئ هه‌موو که‌س له دنیاو له قیامته‌دا، جا خوی گه‌وره وینه‌ی پاشه‌ پوژ (قیامت) به‌ پیغه‌مبه‌ری خوی نیشان دها له دنیاو، واته: ئه‌م سووره‌تانه که حزرته (د.خ) چاوی پی که‌وتوون سوورته‌ی پوژی قیامته‌تیانه‌و، هر له نیسته‌وه خوی گه‌وره

به پیغمبهری نیشان داوه، ههتا بیگپرتهوه بو ئوممهتهکهی و، ئهوانیش پهندی لی وهربگرن و خویان له گوناح بهارینزن.

له ئاینی پیروزی نیسلامدا زهکات بریتیه له دهیهک یا بیست یهک یا چل یهک، وهکو له کتیبی شهرعدا بهیان کراوه، ئهمش له بهرتهوهیه که ئهم ئوممهته نیشان ئاسان بی، وهکو حهزرت (د.خ) فهرموویهتی "بعثت بدین سهل" واته له لای خواوه به دین و ئاینیکی ئاسانهوه رهوانه کراوم بو سهر خهلق.

براکانم! ئهم مالی دنیایه که ئیوه ههتانه راسته به رهنج و مهینهت پهیداتان کردوه، بهلام ئهگهه باش لیی ورد بینهوه مالی ههمومان مالی خواجه و، ههر خوا به خواستی خوی و لهسهر حیکمهتی خوی بهشی دهکاتهوه بهسهرماندا، ئهگههنا دهولهمندی به عهقل نییه، گهلی عاقل بی مالهو، گهلی نینسانی بی عهقل دهولهمننده، دهولهمندی به رهنج و تیگوشانی زوریش نییه، گهلی کهسی رهنجکیش بی مایهیه، گهلیکیش له لایهکهوه مالی پهیدا دهکات کهچی له چهند لاوه تووشی زیان دهبی، کهوابی لهگهله وهشدا که دهولهمندی عهقل و تیگوشان و ههولی دهوی، راستهکهی ئهوهیه که لهسهر تهوفیق و یارمهتی خودا راههستاهه، بویه پیویسته نینسان مالهکهی خوی به مالی خوی نهزانی و، ئهوهی خودا لهسهری واجیب کردوه بیدا به موستهحهقهکان، ههروهها پیویسته له تهماشکردنی فهقیراندا تهماشای قازانجی دنیاویی خوتان نهکن و تهماشای شورهت و ناویانگ نهکن نه بو خوتان، نه بو ئه و کهسانه که پییان دهن.

ئهگهه خزم و خویشی خوتان وهکو برا و برازا و خوشک و خوشکهزا و خزمانی تر، یا له دراوسیکانتان، یا خهلکی گههه فهقیریان تیاوو زهکاتیان پی بدن.

ئهگهه کهسی به شهرعی حهقی زهکات وهگرتنی نهبی و بی به زور مالتان لی بسینی ئهوه ئهگههچی نییهتی زهکاتیشی لی بینن به شهرع به زهکات حسیب ناکری و، زهکاتهکهتان لهسهر دهمنی، بهلام ئهگهه زهکاتیان پی دهشیا ئهوه مادام به ناوی زهکاتهوه داوای بکا و، خاوهن مالیش نییهتی زهکاتی لی بهینی، ئهوه به زهکات حسیب دهکری.

چونیهتی دهکردنی زهکات له باغی رهن ئهوهیه ههر له سههرتای پی گهیشتهوه به هوی نینسانی عادلئ زیری زانا به چهن و چونیهتی میوهی باغات ئه و باغه تهخمین

بکری به ئەندازەیکە و بخیرتە ئەستۆی خاوەن باغەکە لەگەڵ ئەندازەى زەکاتى پێویست و خاوەن باغەکەش ئەم خستنه ئەستۆیه قبوول بکات، ئەوسا بۆ خاوەن باغ دروستە بە ئارەزووی خۆی دەست بخاتە بەرھەمی ئەو باغە بە فروشتن و بەخشین و خواردن... تاد. چونکە میقداری زەکاتەکە دیارییەو، لە ئەستۆی خاوەن باغدا کراوە بە مال.

پێویستە ئەو کەسە تەخمینەکە دەکا بزانی تەخمین بکا و، تەماشای ھەموو بھە میوھەکان یا دار خورماکان بکا. دیارە ئەم تەخمین کردنە سوننەتەو واجب نییە: خاوەن مال ئارەزووی خۆیەتی یا تەخمینی میوھەکەى بکات و یا خۆ سەبر بکات و تەسەرپوفی تیا نەکا تا بە تەواوی میوھەکەى پێ دەگا و، بە راستی حەقی خۆای لێ دەربکا.

شایانی باسە ئەم کاروباری تەخمینە، واتە تەخمین کردن و قبوولی تەخمین دەبێ لای زانایەکی ئاینی فیزیان بین. جا لەبەرئەوێ ئەمانە بەپێی شەرع نایەنە جێ کابرای خاوەن مال مادام لەو باغە دەخوات دەبیتە حەرام خۆر، ھەرھە کەپن و فروشتنی ئەو میوھەش حەرامە، چونکە بەشی موستەحەقی تێدایە، مەگەر تەقلیدی فەرموودەى ئەو ئیمامانە بکا کە فەرموویانە حەقی زەکات لە گەردنی خاوەن مالدایە و لە عەینی مألەکەدا نییە، لە پاش ئەو تەقلیدە تەسەرپوف دروستە، بەلام پێویستە ئاگای لە دانی حەقی زەکات بێ ھەتا قەرزاز نەبێ، یا تەقلیدی فەرموودەى ئەبوو حەنیفە (ئیمامی ئەعزەم) بکا کە فەرموویەتی دروستە لە باتی زەکات قیمەتەکەى بدرێ و، ھەر میقداری دەیەوئ تەسەرپوفی تیا بکات قیمەتی میقداری زەکاتەکەى بەدا بە موستەحەقەکان. لە حەدیسی شەریفدا ھەبە ھیچ مألێ لە کیس ناچێ لەسەر وشکانی یا لە دەریا مەگەر بە ھۆی نەدانی زەکاتەو، زەکات نەدەر لە قیامەتدا وا لە ناو ئاگری دۆزەخدا. ھەرھە لە حەدیسیکی تردا فەرموویەتی: گەلێ کەس کە سابەتێکی پاک و خاوین دەکەن، بەلام لە دوایدا لەبەر نەدانی زەکات مألەکەیان پیس دەکەن.

براکانم! ھەموو مألێ من بە قوربانی ئیوھ بێ، تەماشای میھربانایی خوا بکەن کە فەرموویەتی: ئەى عەبدەکانی من لەو مألێ خۆمە کە لای ئیوھە میقداریکی بدەن بە من بەقەرز، بە مەرجی بیدەن بە من کە سبەینێ لە قیامەتدا من یەک بە دە، تا یەک بە حەفتا، تا یەک بە ھەوسەدو زیاتریش بیدەمەو بە ئیوھ. ئەوھش بزانی کە خۆای گەورە داوای مأل بۆ خۆی ناکا، خوا بێ نیازە لە ئیوھو لە مألێ ئیوھ، بەلکو داوای ئەوھ دەکات ئەو مألە بدەن بە برا داماوھەکانی خۆتان لە موسلمانان (انما المؤمنون اخوة) بە راستی

موسلمانان برای یہ کترین؛ حہزرت (د.خ) فہرموویہ تی "الدنیا جیفہ و طلبہا کلاب" واتہ: دنیا وہک لاشہی مردارہو ئہوانہش دہکہونہ شوینی و لئی کؤدہبنہوہ وہک سہگ وہہان، کہوابی ہہرکسہس دنیا ی خؤش بوئی و کؤی بکاتہوہو حہقی خودای لی دہرنہکاو نہیدا بہ دامآوان ئہوہ لہ چینی سہگان حسیب دہکری. بہلام ئہگہر نہکہونہ دوا ی نارہزوی نہفس و حہقی خوا ی لی دہریکہن ئہوہ خوا ی گہورہ لہ خؤتان رازی دہکہن. ہہر لہم بابہتہرہ حہزرت (د.خ) فہرموویہ تی "نعمت الدار الدنیا لمن تزود منها للآخرة" واتہ: چاک خانوو مہنزلیکہ ئہم مہنزلی دنیا یہ بہو مہرجہی ئینسان توشہی قیامہ تی تیا ہہلبگری "وینست الدار الدنیا لمن صدته عن آخرته وقصرت به عن رضا ربه" واتہ خراب خانوو مہنزلیکہ دنیا بو کہسی کہ مہنعی بکا لہ تہماشاکردنی قیامہ تی خوی و دستی کؤتا بکا لہ رہزامہندی خوا ی خوی.

ژیرہکانی ٹاین فہرموویانہ، ہہموو شتی زہکاتیکی لہسہرہو زہکاتی خانوو ئہوہیہ کہ ہؤدہیہکی وہہای تیابی میوان بتوانی تیدا بحہسیتہوہ، زہکاتی پایہو شان ئہوہیہ کہ ئینسان بگاتہ فریای ئہو کہسانہ کہ پہنایان پی ہینا،وہ، زہکاتی زانست ئہوہیہ کہ خاوہنہکہی ٹامؤژگاری نہزانان بکا، زہکاتی مال و دہغل و دان و میوہو حہیوانات دیارہ. دہگپرنہوہ کہ رؤژی شہیتانی لہعین گہیشٹ بہ حہزرتہی خزر (د.خ) و یہکی لہ قسہکانی لہگہلیدا ئہمہ بوو کہ پیی وت ئہی خزر من دہرؤم چوار گوشہی دلی دہولہمہند دہگرم و تیدا دادہنیشم و ہہول دہدم ترسی ہہژاری دہخمہ دلیہوہ، لہگہل مہحہبیہ تی دہولہمہندی ہہتا زہکاتی مالی خوی نہداو ئہو مافی خوا یہ بہسہرہوہ بمینی ہہتا بہیہکہوہ لہگہل مندا بمانخہنہ دؤزخہوہ و بہیہکہوہ بسوتین.

براکانم! شہیتان زور زانا بوو، پیش ئہوہی بہر نہقرینی خوا بکہوی دہرزی بہ فریشٹہکان دہوت، بہلام لہبہر خو بہزلزانین بی گوینی خوا ی گہورہی کردو، خوا ی گہورہش لہعنہ تی لی کردو لہ قاپی رہحمہ تی خوی دہری کرد، ئیتر بوو بہ دؤژمنی نہتہوہی حہزرتہی ٹادم (د.خ)، لہبہرئہوہی شارہزای ہہموو گوناہہکانہ دہزانئ بہکام گوناہ بیانفہوتینی، و، دہزانئ کہ زہکات نہدان گوناہیکی زور گہورہیہو، دہبیٹہ ہؤی مالؤیرانیی دہولہمہندان! بؤیہ دہرواتہ ناو دلیانہوہو ئہو گوناہہیان پی دہکا، جا ناگاتان لہ خؤتان بی نہوہک بتانخہلہتینی.

حہزرتہی پیغہمبہر (د.خ) فہرموویہ تی: کہ لہ وختی پیویستدا باران نہباری ئہوہ

نیشانه‌ی شهویه که نه‌هلی نه‌و ولاته زهکاتیان نه‌داوه، هه‌روه‌ها که تاعوون و ناساغیی خراپ که‌وته ناو شه‌وه نیشانه‌ی شه‌ویه که زینا زور ده‌کری.

رپوایه‌ت کراوه: جارئ حه‌زرتی موسا (د.خ) به لای جوانیکدا رابوورد که نوئزئکی زور باشی ده‌کرد، شه‌ویش زوری پی خوش بوو (ماشاء الله) ی لی کرد، خوی گه‌وره فه‌رموی یا موسا! زهکات و نوئز وه‌کو مندالی دوانه وان، هه‌ر کامیان له‌ویان جیابووه‌وه من قبولی ناکه‌م، و شه‌م جوانه زهکات نادا که‌وابی نوئزه‌که‌یشی لی قبولی ناکه‌م.

رپوایه‌ت کراوه: که ئیبنو عبباس (د.خ) فه‌رموی هه‌ر که‌سی مالی هه‌بوو حه‌جی پی کرد، به‌لام زهکاتی مالی خوی نه‌دا، شه‌وه له پاش مردن که ناگادار ده‌بی به سه‌ر سزای خویدا له سه‌ر ته‌رکی زهکات له خوا ده‌پارئته‌وه که زیندوی بکاته‌وهو برپاته‌وه دنیا بو شه‌وه‌ی که زهکاتی ماله‌که‌ی بدا، له‌ویدا چه‌ند که‌س حازر بوون نینکاری قسه‌که‌یان کرد و وتیان بیجگه کافره‌کان که‌س داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا ناکات، شه‌نجا ئیبنو عبباس فه‌رموی مادام ئیوه وا ده‌لین با من نایه‌تی خواتان به‌سه‌ردا بخوئنه‌وه که زهکات نه‌دریش له ترسی سزای خوی داوای گه‌رانه‌وه بو دنیا ده‌کا، شه‌وته خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی. "وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ" واته: له رینگه‌ی خوادا حه‌قی موسته‌ه‌قه‌کان بدن و زهکاتی مالتان ده‌ریکه‌ن له پیش شه‌وه‌دا که مردن یه‌خه‌ی هه‌ر یه‌کی له ئیوه بگری و بیکوژی و شه‌ویش هاوار له خوا بکا و بلئی خویا بوچی بو ماوه‌یه‌کی که‌م مردنمت دوانه‌خست هه‌تا زهکاتی ماله‌که‌م ده‌ریک‌دایه و له جومله‌ی به‌نده‌کاندا داخل بکرایام، به‌سالح ناوم بنووسرایه‌؟.

رپوایه‌ت کراوه: کاتی نینسان له پوژی قیامه‌تدا به‌سه‌ر سیراتدا راده‌بووری شه‌گر له دنیا‌دا زهکاتی نه‌دابی پرده‌که لار ده‌بیته‌وه هه‌تا کابرا بکه‌ویته‌وه خواره‌وه بو دوزه‌خ، شه‌نجا زه‌که‌ته‌که‌ی له شه‌وه‌ی نینسانیکدا بانگی ده‌کات: خوا بتکوژی، ده‌رباره‌ی من قسوورت نه‌کردایه هه‌تا ئیسته‌ه‌رگار بیوویتایه.

براکانم! له‌م بابه‌ته‌دا حه‌دیس زوره، به‌لام شه‌م میقداره به‌سه‌ بو که‌سی که به دل ناگادار بی. والسلام.

نامه‌ی بیست و سیم

باسی واجباته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله وصحبه المجاهدين
لاعلاء كلمة الله.

پاش نومه بزائن هر شتی که خوا واجیبی کردبی له سهر هر موسلمانن واجیبه له سهر
نهو موسلماننه شو شته فیز بی و ناداب و نهرکانی حالی بی نهجا باوهریشی بی که
نهو شته واجبه له سهری پاش نهو عمه‌لی پی بکاو به موافیقی شهرع جینه‌جی بکا،
نومه سی واجیب بوو له سهر موسلمانان بهرامبر به هموو واجیبی. نیت هرکس
به‌مانه نهزانی نهو عوزری نیبه له قیامه‌تداو تاوانباره.

براکانم! تا قیم کردووه‌توه که نه‌هلی نهم زهمانه گوئ ناده‌نه ناموزگاری دریز! بویه
به شیوه‌یه‌کی کورت واجیباتیان بو باس ده‌کم، جا نه‌گهر گوئ بهم شیوه کورته‌ش نهدن
نهو به‌وه حسیب ده‌کری که سستن له ناینداو، نهم حاله‌یان ده‌بیته هوئ نارمزی خودای
گه‌وره، به‌لام نه‌گهر به‌دل گوئیان گرت و مه‌یلیان هاته سهر نیطاعه‌ی حق نه‌وه خوا
لییان رازی ده‌بی و نیعمه‌تیان زیاد ده‌کا به به‌لگه‌ی نهم حه‌دیه‌سه پیروزه ایما عبد جاته
موعظة من الله في دينه فانها نعمة من الله سيقت اليه، فان قلبها بشكر زاده الله تعالى
نعما اخرى، والا كانت حجة من الله عليه (الی ان قال) ويزداد عليه سخطا.

جا پیوسته بزائن یه‌کم واجیبات ناسینی خوی گه‌وره‌یه به قه‌در تاقت و توانای
ناده‌میزاد، باوهر به ته‌نیایی خوا، باوهر به صیفات سله‌بی و سبوتی وکو له نامه‌ی
بیروباوهردا باسمان کرد؛ که خوی گه‌وره (مه‌وجوده) واته: هه‌یه، (قه‌دیمه) واته نه‌وه‌لی
بو نیبه، (باقیبه) واته نه‌بوونی بو نیبه و دواپی نایه‌ت، (موخالیفی حه‌وادیه‌سه) واته له هیچ
شتی ناچی، (قائم بیلزات)ه، واته نیحتیاج و پیوستی به هیچ شتی نیبه. صیفته‌ی (وجود)
پنی ده‌لین صیفته‌ی نه‌فسیه‌و، نهم پینج صیفته‌ه پنیان ده‌لین سفات سله‌به.

پردهکوه دادهکون بۆ ناو دۆزهخ، جا هرکس له دۆزمخییانه خاوهن نیمان بێ، به قههر تاوانهکهی سزا دهدری و له پاشان دهکریته دهرهوه بۆ بههشت، ئهوانهش که نیمانیان نهبووه، ههتا ههتایه له دۆزهخدا دهمنهنهوه، ئهوکهسانهش که له دۆزهخ دهردهچن له پیش نهوهدا بگهه بههشت لهسه (حوض المورود) کۆدهبنهوه، ئهوه حهوزه به قههر مانگه رینگایهک گوشاد و گهرهیه و، ئهوهنده گۆزملهی به دهورایه مهگر خدا بزانی، نیت هرکس ناو لهو حهوزه بخواتهوه قهت تینووی نابێ، بۆ لهزته نهبێ، ناو ناخواتهوه، پاش ئهوه دهرپۆن بۆ بههشتی پایهدار و ههتا ههتایه تیدا دهمنهنهوه.

ههروهها واجیبه لهسه ههموو موسلمانیکهی بالغی عاقل که ئادابی دهسنوێژ و خوشۆردنی لهش پیسی و تهیهموم و ئادابی پۆژووزهکات و سهرفیتره و چهج و بهجههتانی، ئهگر دهستی رۆیشت و، غهزاکردن له رینگای خزمهتی ناینی نیسلامدا بزانی. دیاره فیزیوونی ئهمانه یا به دهرزخویندنه به مندالی یا گهرهیی له لای زاناکان، یا به دانیشتنه له مهجلیسی زاناکان و پرسیار لێ کردنیان ههتا باش حالێ بێ. ههروهها دهبێ ئهسبابی دۆزینهوهی قبیله بزانی و بۆ نمونه: له ولاتی شارهزوردا ئینسان کاتی روهستا به جۆری که له کاتی لاکردنهوه به لای راستدا ئهستیره قوتب بپینێ ئهوه پوری له قبیلهیه. شایانی باسه ئهستیره قوتب ناوی (جهدییه)یه یه کهیکه لهو حهوته که پێیان دهئین حهوتهوانان، ئهم جهدییه بچوکه کهیانهو کهوتووته لای (شمال) باکوورهوه، له ولاتی ئیمهدا به ئهندازهی بیست و چوار دهرجه بهرزی هیه له ئوفوق له لای باکوورهوه.

واجیبه لهسه ئینسان هر وهعهدییهکی دا به یهکێ، مادام وهعهدهکهی خیر بێ بهجینی بهینێ و به بێ عوزری شرعی ههرگیز خیلاف وهعهده نهکا. واجیه هر عیبادهتی که دهیکاو هر نیشیکی چاکه که دهیکا به ئیخلاص بیکا، واته: هر بۆ رهزای خودا بیکا، ههروهها ئهگر تهرکی گوناھیشی کرد له بهر خوا تهرکی بکا نهک له بهر زانی مال یا له ترسی نهخۆشی یا له ترسی یهکێ له خاوهن دهستهلتهکان.

واجیبه ههموو موسلمانێ ئیتاعهی ئهمری خوا و پینغهمبهری خوا بکا، ههروهها واجیبه ئیتاعهی ئهمری خاوهن ئهمری موسلمان بکا، مادام ئهمر بکات به شتی که شرعی و موافیقی راستی و حق بێ. واجیبه لهسه ههموو موسلمانێ ئهمر بکا به چاکه و نههی بکا له خراپه، وهکو له نامهی تایبهتیدا نووسیمه. واجیبه ئینسان باوهری بێ به

وهعدى خوا له گه ل وه عىدى دا، واته: خوا هر به لئىنكى دابى به نه هلى تا عت كه پاداشى چا كه يان دمداتوه له قىامه تدا، يا هر هر شه يه كى كر دى له تا وانباران كه له قىامه تدا حه قيان لى ده ستىنى و سزايان ددا هموو راسته و هر واش ده بى.

واجيبه نىنسان هر كه سى خوش ده وى له بهر خوا خوشى بوئ و، له هر كه س عاجز بى پيوسته له بهر خوا لى عاجز بى. هر وه ها واجيبه نىنسان تى بكوشى بو لا بردنى خورى خراپى نه فس وه كينه و حه سوودى و خو به زل زانين و به خيلى و له خو بيا يبوون و خو به باش زانين و خور وه و شتى خراپى ترىش. له گه ل نه مه شدا واجبه له سر هر موو كه س تى بكوشى بو نه وهى نه خلاقى خو بى باش بكاو سيفه تى سه خاومت و غيرت له سر دين و خوشى ستى پيا و چاكان كه سب بكا. واجيبه هميشه له بهى تى ترس و نومىدا بى و، له قهرى خوا نه مين نه بى و له ره حمت و ميه ره بانى شى ناومىد نه بى. واجيبه به قه در توانا له بهر به لا و نارمه تى دا خو گر بى و، پشت به خوا بيه ستى و، هميشه به قه زى خوا رازى بى. واجيبه عه و ره تى خو بى داپوشى، واته نه گه ر پيا وه ناو بهى ناوك و نه ژنوى دهر نه خا بو نامه حره م، و نه گه ر نه هىچ شوئى نكى له شى دهر نه خا بو نامه حره م. واجبه له سر نى عمت شوكر و سوپاسى خوا بكا و، له يادى خوا فراموش نه بى و، زى كرى خوداى گه و ره بكات و، لاي كه مى له هموو سه بى نى و نى واره يه كدا بلى: "اللهم انى احمدك واشكرك واننى عليك حمدا وشكرا وثناء بملأ كل منها الكون كله على ما اوليتنى من النعم التى لا احصيها ولا استحقها الا بفضلك وكرمك، وعلى ما صرفت عني بفضلك وكرمك من النقم التى استحقها، صرفتها عني بفضلك ورحمتك". هر وه ها هر كه س هر خوار ده مه نى به كه دمخوا واجيبه هر له سه ره تا وه نه وه بخاته دلى خو به وه كه نه مه نى عمتى خوا به، نه م سه سه له په نه انه و هموو كه س نايزانى و كه م هه لئه كه وى نىنسانى مو سلمان نه م ياده بى، نه م عاله مه كه شه و بوژ له خوا غافلن چو ن نه وه ده هى ننه دل يانه وه كه نه م نى عمت ته نى عمتى خوا به.

واجيبه له سر نىنسان هر نه مانه تى كه درايه ده ستى خى انه تى تى دا نه كات و بى گه يى نى ته وه به خا وه نى خو بى. هر وه ها واجيبه كاتى زى انى كى لى كه وت زو ر خه مى بو نه خوا و، كاتى شتى كى ده ست كه وت پى باى و شادمان نه بى، واته واجيبه به زى انى دنيا يى زو ر دلگران نه بى و به قازانجى دنيا يى زو ر باى نه بى؛ چونكه دنيا ده وامى كى زو رى نى به و هر به فه نادا ده چى، گونا حه نه وه نده نىنسان با وه شى پيا بكا كه

تهنگه نەفەسى بگا، ئەم مەسەلەش ھەروەھا پەنھانە. واجیبە دنیا لە بەرچاوی ئینسانى
 موسلمان سووک بى؛ ئەم دنيايە داوى ئىبلىسە و گەلى كەسى پى گىرۆدە دەبى. واجبە
 ئینسان ھەرگیز بە ھۆى دنياوہ شانازی ئەکا بەسەر خەلکداو خۆى بە گەرەتر نەزانی لە
 خەلک؛ چونکە ئەم خۆ بە گەرەزانینە گوناھى گەرەپە. واجیبە ئینسان پەند و عیبەرەت لە
 مەخلووقات و پەروادەکانى جیھان ھەرگیز، واتە کاتى كە ئینسانىكى بەدکردارى دى
 تووشى دەردى ھات ئەوہ بگا بە سەر مەشق بۆ خۆى و پارىز بگا لەو جۆرە تاوانباریبە.
 واجیبە ئینسان بىر بگاتەوہ لە نیشانە و ئاسارى دەستەلات و توانای خواى گەرە کە
 چۆن ناسمان و مانگ و پۆز و ئەستیرەکانى دروست کردوہ کە ھەر کام لەوانە لەسەر
 خەتىكى تايبەتى ھاتوچۆ دەکا و دەسووپیتەوہ، چۆن ئەم زەوى و کەژ و کۆسار و گیا و
 دار و درەختەى دروست کردوہ، چۆن ئەم دەريا گەرە گەرەنەى لەگەل ھەرزا رىك
 خستوہ کە پەن لە گیانلەبەرى جۇراوجۆر، ھەتا دلى پووناك بىتەوہ، بەمە کە ئەم
 جیھانە جوانە رازاویە پەروردگارىكى خاوەن زانست و توانای ھەبە، خواستى لەسەر
 ھەر شتى ھەبى دەبى و خواستى لەسەرى نەبوو نابى. لەم بابەتەوہ رىوايەت کراوہ کە
 بىرکەندەوہى سەعاتى لە عیبادەتى سالى گەرەترەو، لە رىوايەتىكى تردا لە عیبادەتى
 شەست سالى چاترە. زاناکانى ئاین فەرموویانە تاوان دوو جۆرە بچووک و گەرە: تاوانە
 گەرەکان و ھەکو کوفر، پەنا بە خوا، وە پیاوکوشتن و زیناکردن و دەسبردن بۆ مال یان
 نامووسى خەلک، وە شەراب خواردن، وە فیتنە و ئازاوە دروستکردن لە بەینى خەلکدا، وە
 تىکدانى تاویەینى ھەموو موسلمانى ھەموو ئەوانە تەرك بگا؛ واتە ھەر کەسى گوناھىكى
 گەرە بگاو زوو تەوبەى لى ئەکا ئەوہ وەك ئەوہیە چەند گوناھىكى کردبى، یەكەم ئەو
 گوناھى کردوہ، دووہم لى پەشیمان نەبوو تەوہو، ھەتا پەشیمان بوونەوہکەى دوابخا
 گوناھەکە لەسەرى گەرەتر دەبى.

ھەروەھا واجیبە لەسەر ھەموو موسلمانى، وەك جەلالەدینى سیوتى فەرموویەتى،
 پارىزگارى تەندروستى خۆى بگا، واتە بە قەدەر حال پىویستە بزانی چ خوار دەمەنبیەك
 قازانجى ھەبە و کامەیان زىانى ھەبە، پاش ئەوہ کە ئەمەى زانى لە ھەرچى خراپە خۆى
 بپارىزى، وەك واجیبە دلى خۆى بپارىزى لە نەخۆشى نەفسى.

واجیبە ئاگادار بى لە نەخۆشى ریاکردن و کینەراگرتن لە دلدائو لەخۆبايى بوون و
 پارەپىسى و پژدى و پىسکەيى و خۆزل کردن بە سەر خەلکداو بە سووکى تەماشاکردنى

خەلکی و، جاسوسیەت کردن لەسەر خەلک واتە گەپان بە دواى دۆزینەوى عەیب و خەوشى خەلکداو وینەى ئەمانەش. ھەروەھا واجیبە لەسەر ئینسانى بالغى عاقل کە لە نەفەقەى خۆى و خیزانیدا وەکو ژن و مندائى قسوور نەکاو، بە قەدەر دەستەلاتى خۆى مەسرفەیان بۆ بکات و کەموکۆرکردنى گوزمەران لەسەر خۆى و خیزانى حەرامە، بەلئى ئەگەر بۆ نەفسى خۆى لەبەر رىزەتى نەفس و بەشێوى زوھدو تەرکى دنیا گوزمەرانى خۆى کەم بکاتەوہ ئەوہ قەى ناکا.

واجیبە لەسەر ئینسان ئەگەر گیانلەبەرىکى لە بەردەستدا بوو، مەسرفەى خواردن و ئاو و ھەرچى پێویستە بۆى بکا یا بيفروشى، ھەروەھا ئەگەر داماوئى ھات بۆ لای ئینسان واجیبە بە قەدەر حال و توانا مەسرفەى بۆ بکاو لەو ھیلاکەتە پزگارى بکا. ھەر وەکو واجیبە لەسەر موسلمان بە قەدەر حال و دەستەلات مأل صرف بکات لە پیناوى ھەر واجیبىکى ئیسلامیدا کە پوودەدا وەکو لە نامە پێشووەکاندا باسمان کردن.

بۆ نمونە: نوێژى جەماعەت لە دێھات و شار و گەرەدییەکاندا فەرزى کیفایە، ديارە ھەتا مأل سەرف نەکرئ بۆ مزگەوت و پێویستییەکانى مزگەوت ئەم جەماعەتە جیبەجئى ناکرئ، جا لێردا ھەروەکو جەماعەتەکە فەرزى کیفایە، سەرفى مألش بۆ دروستکردنى مزگەوت و کړینى راپەخ و بەرمال و چرا و سووتەمەنى و پێویستییەکانى تریش بۆ مزگەوت وەك ئاو و ئاودەسخانە، ھەروەھا سەرفى مأل بۆ راکرتنى کەسى کە خزمەتى مزگەوتەکە بکا، یا بۆ ئەو کەسەى کە رپئ و شوئنى بیروباوەرپى ئیسلامى و ئەحکامى نوێژ و پۆزوو حەج و زەکات و ئەحکامەکانى تر بە موسلمانان فیریکا، فەرزى کیفایە. ئەم جۆرە کەسە ئەمرپۆ پئى دەلئین ئیمامى دئى یا ئیمامى مزگەوت کە ئادابى ئاین بەبئى ئەو جۆرە کەسانە جیبەجئى ناکرئ، ھەروەھا سەرفکردنى مأل لە پیناوى حەج و عومرەداو، سەرفى مأل لە پیناوى بەخێوکردنى ھەتیوى بئى حال مالدو، بۆ کفن و دفن کردنى مردووى بئى کەس واجیبە.

بەخت کردنى مأل و تیکۆشان بۆ چارکردنى تاوانى تاوانباران، بە ھەر شێوہەک ئاسان بئى، واجیبە، ئیتەر ج بە نامۆزگارى و ج بە پەنابردنە لای فەرمانرەوای پۆژ بئى. نامۆزگارى کردنى موسلمانان واجیبە بۆ لابردنى شەرابخانە و فەسادخانەکان کە ھەموو وەکو داوى شەیتانن و بۆ گێرۆدەکردنى موسلمانان ئامادە کراون، دەبئى ئەوہش بزانین کە ھەروەکو چارکردنى ئەم جۆرە شتەنە واجیبە، ئەوہش واجیبە کە چارکردنەکە

به شیوهیهك بی، فیتنهو ناشووی لی پهیدا نهبی، ههتا نهبیته چاری زیان به زیانکی گهورهتر. نهوش بزائن که سهرفکردنی مال له ریگهی چاری تاواندا به قهدهر سی حهجی مالی خودای گهوره پاداشی ههیه.

ههروهها واجیبه سهرفی مال بو دفع و لابردنی نهو کهسانهی دهیانهوی به زور مالی موسلمانان داگیر بکهن و دهستدریژی بکهنه سهر کهرامهت و شهرافهتیا. نهوانهی ری له خهک و له کاروان دهگرن و پرووتیا دهکهنهوه واجیبه به ههموو جوړی لابیرین و دفع بکرتین چ به ناموژگاری یا به هیزی فهماندار، به تایبهتی نه م ئینسانه خراپانه که زور و هیزیان پهیداکرد دنیا ویران دهکن، کهوابی چارکردن و بهرگریکردنیاں واجیبه. نهوی له بابتهتی واجبات کهوتهوه بیرم، نووسیم، جا هه رکس بیجگه لهمانه واجیبتکی تر دهزانی با بیخاته سهر نهمانه، خوا پاداشی چاکی بداتهوه. والسلام علی من اتبع الهدی.

نامه‌ی بیصه و چواره

باسی حجه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وعلى آله وصحبه واتباعه
باحسان الى يوم الدين

براکانم! فرموده‌ی پیغمبره هر که‌سی توانای حه‌جکردنی بوو به‌جینی نه‌هینا، نه‌وه
که مرد ده‌یه‌وی و هکو جووله‌که یا وه‌کو گاور بمری، با بمری، نیماسی عومره، خوی لی
پازی بی، له سهرده‌می جیگه‌نشینی خویدا ویستی مه‌نمور بنیری بز و لات‌هکانی نیسلام
تا ههرکه‌سی که حه‌جی له‌سهر واجیبه و به نارزوو حه‌ج‌ه‌کی نه‌کردوو سهرانه‌ی
جووله‌ه‌کی لی بستینری، واته وه‌کو جووله‌که موعامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکن، به‌لام
نه‌سحابه‌کان مه‌نعیان کرد و، نه‌ویش وازی له‌وه‌هینا.

براکانم! بزنانن نه‌م واجیبه‌که ناوی حه‌ج‌ه‌چند روکن و شهرت و واجیب و
موحه‌رهمات و (فدیة) واته: که‌فارهت به‌هیوان سهریرین و چهند سونفه‌تی هه‌یه‌که من
به‌ریز بوتان باس ده‌که‌م تا سوودی لی وه‌ریگرن و حه‌ج و عومره‌که‌تان به‌تال نه‌بی،
چونکه نه‌گهر حاجی له‌پیش واده‌ی حه‌جکردندا نه‌وانه نه‌زانی کاتی که به‌و شوینه‌ی پیروزه
گه‌یشت سهرگردان ده‌بی، مه‌گهر یه‌کی له‌گه‌ل حه‌ج‌جی زانادا برواو حه‌ج فیر بی.

براکانم! شهرتی دروست بوونی موته‌قی حه‌ج و عومره نیسلامیبه‌ته، واته که‌سی
موسلمان نه‌بی حه‌جی دروست نیبه.

شهرتی نه‌وه‌ش که نینسان نادابی حه‌ج به‌جی بیئی پینج شته، نیسلامیبه‌ته، ته‌میزین،
هاتنی ومخت، زانینی نادابه‌کانی حه‌ج، زانینی چو‌نیبه‌تی کردنی. جا نه‌گهر نینسانیکی
نابالغ و خاوه‌ن ته‌میز نه‌و شهرتانه‌ی تیدا بیته‌جی و حه‌ج بکا نه‌وه حه‌ج‌ه‌کی دروسته،
به‌لام کاتی که بالغ بوو حه‌جی له‌سهر واجیب بوو پیوسته حه‌ج‌ه‌کی بکاته‌وه.

شهرتی به‌جیه‌ینانی حه‌جی نه‌زری شه‌شه: نیسلام، بلووغ، عقل، هاتنی ومخت،

دهیمی قوربانہ، ماوہی راوہستانی عہرفہ دەمینی، بەلام یاسای حج وەہایہ کہ پاش پۆزاواوہوونی پۆژی عہرفہ ھەموو حاجییەکان لە عہرفەوہ دەپۆن بۆ ئەرزی (موزدەلیفہ)، ئەگەر کەسێ درەنگ بگا و شو لە عہرفہ راوہستی ئوہوش دروستە.

سینیم سووپانەوہی دەوری کەعبیہ. چوارەم سەعییہ لە بەینی سەفا و مەرودا کە دوو شونین لە نزیکی کەعبەدا. پینجەم تاشینی مووی سەر یا ھەلپاچینی واتە کورتکردنەوہی مووی سەر لە پاش (رەمی) واتە بەرد فری دان بۆ کۆگای (جمرة العقبە) لە پۆژی جەژندا. سەرتاشین و کورتکردنەوہی موو لە ئەرزی (مینا) یا مەککەیی پیروزی یا لە شونینکی تردا لە ئەرزی حەرەم یا غەیری حەرەمدا دروستە، بەلام لە ئەرزی (مینا)دا خیری زۆرتەرە، نابێ لە سێ موو کەمتر بتاشێ یا ھەلپاچێ، ئەگەر لەوہ کەمتر بێ بە سەرتاشین و کورتکردنەوہی مووی سەر حسیب ناکرێ. شەشەم تەرتیبە لە بەینی زۆربەیی ئەم پوکناوەدا، واتە: نییەتی ئیحرام لە پیش ھەموو پوکناکاندا بێ، راوہستانی (عہرفہ) لە پیش تەوافی پوکنا بێ، تەوافی پوکنا لە پیش سەعیکردنی بەینی سەفاو مەرودا بێ، بە مەرجێ کە لە پاش (طواف القدوم) سەعیی نەکردبێ، بەلام دروستە کە سەرتاشین بکەوێتە پاش تەوافی پوکنا و، پاش سەعیی بەینی سەفاو مەرودا بێ. دیارە ئەگەر یەکی لەم پوکناوە تەرك بکری، یا بە نارەوایی جیبەجیبی بکری ئوہ حەجەکە بەتالە، بەتالیی حەجیش دوو جۆرە، یەکەم ئوہیە حەجەکەیی فەوتاو، ئەمەش وەکو تەرکی نییەتی ئیحرامەکەیی، یا نییەتی ئیحرام ھینان لە پاش راوہستانی عہرفہ، یاخۆ راوہستانی عہرفەیی لە کاتی خۆیدا لە دەس دەریچێ، لەم حالانەدا حەجەکە لە گەردنی ئەم کەسەدا دەمینی و لەسەری واجیبە لە سالی نایندەدا حەجەکە بکاتەوہ. خو ئەگەر حەجەکەیی بە جیماکردن بەتال بوویوہ، ئوہا لەگەڵ ئوہەدا کە واجیبە لە سالی داھاتوودا حەجەکەیی قەزا بکاتەوہ دەبێ فیدیەکەشی بدات وەکو باسی دەکەین. خو ئەگەر ولاتەکەیی دوور بوو لە (مەککە)ی پیروزیو لە توانایدا نەبوو سالی داھاتوو بیتەوہ بۆ (مەککە) ئوہ واجیبە ھەر لە شاری مەککە دا بنیشێ تا سالی داھاتوو حەجەکەیی قەزا دەکاتەوہ.

دووم جۆری بەتالبوونەوہی حج ئوہیە کە حەجەکەیی ناقیس بێ، بۆ نمونە تەرکی (طواف الافاضہ) یا سەعیی بەینی سەفا و مەرودا کردبێ، یا تەرکی سەرتاشین یا ھەلپاچین، یا تەرکی تەرتیبی کردبێ لە بەینی زۆربەیی پوکناکاندا، لە ھەموو ئەم شیوانەدا واجیبە لەسەری ئوہ پوکناوە تەرکی کردووہ بیکاتەوہ، وە ئەگەر سێ پوکنا

تەرك كىردىمۇ با ھەر لە ئىھرامدا بىمىنىتەھە ھەتا ئەھى كە تەركى كىردۈمۇ ئەھىكەتەھە. مادام لە ئىھرامدا بىمىنىتەھە، كاتى كىردىمۇ ئەھىيان فراوانە، ھەر كاتى بى دىروستە.

ئەركانى عومرە پىنج شتە، يەكەم عومرە واتە ئىھرام بەستىن بە نىيەتى عومرە، دووم تەوافى كەعبەى پىرۇز، سىيەم سەئىبى بەئىنى سەفا و مەرۈ، چوارەم سەرتاشىن يا كورتكىردىمۇ ئەھى وەكو لە پىشەو بەسما كىرد. پىنجەم تەرتىب. يەككى لەم روكنانە كە تەوافە ھەوت واجىبى ھەيە: پاكىبى لەش و پۇشاك لە بى دەستىنۆزى و لەش پىسى و لە ھەر پىسىيەك كە عەفرى لى ئەدراى، ھەرۈھا پىويستە تەماشائى بەرپى خۇى بكا لە كاتى ھاتوچۇدا ئەومك پىس بىى. خۇ ئەگەر لەبەر زۇرى قەرەبائىغى حاجىبەكان پىسى زۇر بو، مادام بەعەمدى پى دانەنى بەسەرىدا عەفرە قەى ناكات بەومەرچەى پىسىيەكە تەر نەبى، ئەگەرنا پىويستە گورج پى بشۇرى و بىتەوہ بۇ جىگەى تەواف، جا ئەگەر ئەمە بەئىنى زۇر نەبو ئەوا لەسەر ئەو تەوافانەوہ كە كىردىمۇ ئەھى تەوافەكانى تەواو بكا، ئەگەرنا پىويستە ھەر لە ئەوہلەوہ دەست بكا تەوہ بە تەواف و ھەوت جارەكە بەجى بىنى.

يەككى لە واجىبەكانى تەواف داپۇشىنى عەورەتە، چ پىاو و چ ژن، واتە: ئەگەر بەقەدەر نىنۆكى لە ئەندامى عەورەتى دەرکەوت، كە بۇ پىاو مابەئىنى ناوك و ئەژنۆيەتى و، بۇ ژن ھەموو لەشەئەتى بىجگە نەم و چاۋ دوو دەستەكانى ھەتا موچ، يا فۇتەى ئىھرامەكەى ئەوہندە تەنك و ناسك بوو كە مەئەى بىئىنى عەورەتى نەدەكرد ئەوہ تەوافەكەى بەتالە.

لە واجىبەكانى تەوافە كە سەرەتاكەى لە بەرامبەرى (حجر الاسود) ھوہ دەست پى بكا بەجۇزى كە ھەموو ئەندامەكانى لاي چەبى لەگەل ھەمووى (حجر الاسود) دا يا لەگەل ھەندىكىدا بەرامبەر بن و، لەو كاتەدا نىيەتى تەواف بەئىنى. بى گومان ئەم بەرامبەرىيە لەگەل (حجر الاسود) دا بەھوى قەرەبائىغىيەوہ زۇر گرانە و پىويستى بە ھەول و تىكۇشان ھەيو، دەبى ھەوت جار بەتەواوى تەوافەكان بەجى بىنى، ئەگەر كەوتە گومانەوہ كە ھەوت جار يا شەش جار تەوافى كىردۈمۇ لاي كەم حسىب بكات و لەسەر ئەو كەمە تەوافەكەى تەواو بكا تا بەيەقىن ژمارەكەى تەواو بى، ھەرۈھا پىويستە لەم تەوافانەدا لاي چەبى خۇى لە كەعبە لانەدا، ئەگەر لاي دا پىويستە گورج بىتەوہ سەر بارى واجب و لاي چەبى بكا تە لاي كەعبە و تەوافەكەى بكا.

گەلى حاجى نادابى تەواف نازانن پىويستە فىرى بىن تا ھەجەكەيان دىروست بى. ماچكىردنى (حجر الاسود) لە قەرەبائىغىدا گرانە باشتر ئەوہيە ھەر لە دوورەوہ بە پەنجە

ئيشاره‌ی بۇ بكاو ئىنجا پىنجىكەى خۇى ماچ بىكات، كە ماچى كىرد لەو كاتەدا ھەنگاۋ دانەھىنى، چۈنكى لەو ھالەدا پرووى لە كەبەيە نەك لای چەپى، واتە كە ماچى كىرد پىئويستە لای چەپى بىكاتەۋە كەبەۋە تەۋاف بىكا.

ئاگادار بىن لە كاتى تەۋافدا بەسەر (شازىزان)ى دىۋارى كەبەدا نەپۇن ۋ، چاكى فۇتەكانتان نەكەۋىتە سەرى، چۈنكى واجىبە ئىمە تەۋافى مالى كەبە بىكەين، نەو (شازىزان)ە زىادە دىۋارىكى كورته كە لە دىۋارى كەبە دىۋارەتەۋە، بە قەدەر دوو تا سى بست بەرزو لكاۋە بە دىۋارەكەۋە، دەبى تەۋافەكەمان بە دەۋرى ئەۋىشدا بى. ۋە ئەگەر لە كاتى تەۋافدا گەيشت بە ژنى، يا ھىرشى حاجىبەكانى بەسەردا ھات، ئەۋىش ۋىستى لە ژنەكە يا لە ھىرشە دووركەۋىتەۋە، ئەۋە ئەۋ چەند ھەنگاۋى بۇ حسىب ناكىرى بە طەۋاف چۈنكى بە نىيازى تەۋاف ھەنگاۋى نەناۋە، بەلكو بەقەستى دووركەۋتەۋە لە ژن يا لە قەرەبالغ بوۋە، لەو كاتەشدا لای چەپى لە كەبە لای داۋە، كەۋابى بە دوو سەبەب ئەۋ ئەندازە تەۋافى بەتالە، يەكەم: لای چەپى پرو لە كەبە نەبوۋە، دوۋەم: ھەنگاۋى بە قەستى دوور كەۋتەۋە بوۋە لە ژنەكە يا لە قەرەبالغىيەكە، نەك لەبەر تەۋاف.

ھەرۋەھا ئەگەر پىسىيەك لەبەر پىيدا بوۋ، ئەۋىش خۇى لەو شتە لاداۋ، بەھۋى ئەۋ خولانەۋە لای چەپى لە كەبە تىراز، يا ھەر بۇ دووركەۋتەۋە ھەنگاۋى نا ئەۋىش لە تەۋاف جىسىب ناكىرى، جا ئەگەر لە شوئىنى لادانەكەيەۋە تەۋافەكە تازە نەكاتەۋە ئەۋە تەۋافى لەو ئەندازەدا بەتالە بەۋ دەلىلانەى كە پىش نەختى باسماى كىردن.

ئەۋ ژنانە كە تەۋاف دەكەن پارىزىان نىبە كەۋابى كاتى ژنى تەۋافكەر دەستى كەۋت لە پىاۋى يا بە ھۋىكى تر دەستىۋىژى شكا ئەگەر زورى پى نەچۋو ئەۋا لەو شوئىنەۋە كە طەۋافەكەى بەتال بوۋە دەس پى بىكاتەۋە، ئەگەرنا ھەر لەسەرۋە دەس بىكاتەۋە بە طەۋاف ۋ بە تەۋاۋى بىكا.

كە تەۋافكەر گەيشتە (حجرى اسماعىل) با نەپۋاتە ناۋ (حجر)ەۋە، چۈنكى (حجرى اسماعىل) داخلى كەبەيەۋ، لە كاتى تەعمىر كىردنەۋەى كەبەدا ھەججى كورى يۋوسف لە خانۋى كەبەى دەر كىردوۋە، ھەندى دەلئىن ئەندازەى دوو گەزى لە كەبەيە، جا كاتى لە دەۋرى (حجر)ەۋە تەۋافى كىرد با لای چەپى خۇى بىكاتە لای (حجر)ەۋە ۋەك لە تەۋافدا باسماى كىرد. شايانى باسە دەبى لە ھەر ھەۋت جارى تەۋافەكەدا ۋەك باسماى كىرد ئاگادارى مەرجهكانى دروست بوۋنى تەۋاف بى، ئىتر چ ئەۋ تەۋافە تەۋافى پوكىن بى، يا

تهوافی قدووم و گه‌یشتن به مه‌ککه، یا تهوافی وه‌داع و مائناوایی. نه‌جا پاش تهواف دوو پرکات سوننه‌تی نوژی تهواف به‌جی بیئی یا له مه‌قامی ئیبراهیم یا له نزیکیی که‌عبه له هر شوئینیکیدا بی یا له (مسجد الحرام)، بلئی نییه‌تمه دوو پرکات سوننه‌تی نوژی تهواف ده‌کمم الله اکبر.

واجیباتی روکنی سه‌عیی به‌ینی سه‌فا و مروه چوارن: یه‌کمم نه‌ویه که نه‌م سه‌عییه له پاش تهوافی روکنی ته‌واو بی، نه‌گهر له پاش تهوافی قدووم سه‌عیی نه‌کردبی، به‌لام نه‌گهر له پاش تهوافی قدووم سه‌عیی کردبی، ئیتر له پاش تهوافی روکن سه‌عیکردن نه‌ روکنه و نه‌ شرطه. دووم پیویسته نه‌وه‌لی سه‌عییه‌که‌ی له سه‌فاوه بی بۆ مروه. که له سه‌فاوه گه‌یشته مروه، نه‌مه جارئکه له حه‌وت جاره‌کان و، که له مروه‌وه گه‌یشته‌وه به‌ سه‌فا ده‌بیته دووجار، به‌م جوړه رویشتن له سه‌فاوه بۆ مروه جارئک و گه‌رانه‌وه‌ی له مروه‌وه بۆ سه‌فا جارئکه، هه‌تا هر حه‌وت جاره‌که ته‌واو ده‌بن.

سئیه‌م پیویسته له‌و شوئنده‌دا که دیاری کراوه بۆ هاتوچۆ رابوووری، واته له ناوه‌پراستی مه‌یدانه‌که‌دا بی و بر‌واو بگه‌رپتیه‌وه، نه‌وه‌ک له (مسی) دهرچی. چوارم ده‌بی هم‌مو هه‌نگاو‌مکانی به‌ نییه‌تی سه‌عی بی، هر‌وه‌کو له طه‌وافدا ده‌بی به‌ قه‌ستی ته‌واف بی، وه به‌ هم‌مو نه‌و شوئنده‌دا هاتوچۆ بکا هه‌تا په‌نجه‌کانی پیی و پاژنه‌ی به‌ دیواری ته‌رفی سه‌فا و مروه بگا، ته‌نانه‌ت نه‌گهر به‌ سواری سه‌عی بکا پیویسته سمی و لا‌غه‌که‌ی بگات به‌ دیواری هر‌دوولاکان نه‌گینا نه‌و جاره‌ی بۆ حسیب نا‌کری، نه‌م مه‌سه‌له که‌م کس ره‌فتاری پی ده‌کا. نه‌مه تا ئیستا واجیباتی دوو روکن له شش روکنه‌کانی حه‌جم بۆ باس کردن به‌ باشی وهریان بگرن، به‌لام واجیباتی حه‌ج پینجن. یه‌کمم نه‌ویه که ئیحرامی به‌ست بۆ حه‌ج یا بۆ عومره با له میقاتی خو‌یه‌وه بی و به‌سه‌ر میقاتدا به‌ره‌و مه‌ککه‌ی موکه‌رهمه لانه‌دا، ئیحرامی پاش له میقات لادان دروسته، به‌لام نه‌گهر نه‌گه‌رپتیه‌وه بۆ میقات و له‌وتیه ئیحرام نه‌به‌ستی پیویسته حیوانی سر ببری بۆ فیدیه که وه‌کو حیوانی قوربانی بی. دووم واجیبی حه‌ج نه‌ویه که به‌شی له شهوری جه‌زن له موزده‌لیفه بی، به‌لام نه‌م مانه‌ویه له نیوه‌ی دوومه‌ی شه‌ودا بی، واته مانه‌وه‌ی له نیوه‌ی یه‌که‌می شه‌وه‌که‌دا کافی نییه‌و، مانه‌وه‌ی له هم‌مو شه‌وه‌که‌دا سوننه‌تو واجیب نییه‌.

سئیه‌م مانه‌وه‌ی شه‌وه‌کانی (ایام التشریق) له ئه‌رزی (مینا) دا، نه‌گهرچی ته‌نیا دوو شو بیت. چوارم: ره‌میی جیماره، واته به‌ردفریدان بۆ نه‌و سئ کۆگایه که دیاری کراون. پینجهم واجیبی حه‌ج نه‌ویه که هرچی له‌کاتی ئیحرامدا حه‌رام بی نه‌یکات. له‌مه‌وپاش،

ئەگەر خوا مەیلی لى بى، باسى ئو شتانەتان بۇ دەكەم كە لە ئىحرامدا حەرمان.

تەوافى وەداع لە واجیباتى حەج نىبە بەلام لە واجیباتى وەداعە، واتە ئەگەر حاجى لە مەككە بمىنئەتەو ئەو تەوافى لەسەر نىبە، جا ئەگەر كەسى بە قەدەر مەسافەى قەسر لە مەككەى موکەرەمە دەرچوو یا گەرپایەو بۇ شوئىنى خو، ئەگەرچى مەسافەى قەسریش نەبى، پىئوستە ئەم تەوافى وەداعە بکات، ئەگەر نەیکرد فیدىەى لەسەر واجیب دەبى و پىئوستە حەیوانىكى وەك حەیوانى قورىانى بۇ ھەژارانى حەرەم سەربېرى.

شەرتەکانى دروست بوونى (رمى) بەردفەردان، كە واجیبىكە لە واجیبەکانى حەج، ھەشتن، يەكەم تەرتیب واتە لەپیشدا بەرد فەردى بۇ كۆگای يەكەم، دواى ئەو بۇ كۆگای ناوەرەست ئەنجا بۇ كۆگای (عقبە). جا ئەگەر لە پۆزى يەكەمدا رەمى نەكردو سبەینى ھات بۇ رەمى، ئەو پىئوستە لە پىشدا رەمى پۆزى يەكەم قەزا بکاتەو ئەنجا رەمى پۆزى دووم بکا. شەرتى دووم ئەوئە كە حەوت بەرد لە وردە بەردى وا كە لە نۆك گەرەتر بى فەردى بۇ ناو كۆگاکە. سىبەم ئەوئە لەگەل قەسدا بى، واتە بە دل نیازی ئەوئە بى كە بەرد فەردى دەت. چوارەم دەبى ئەوئە فەردى دەت بەرد بى. پىنجەم فەردانەكە عادەتى بىت واتە: بۇ نمونە بە پى فەردى دەت. شەشم ئەوئە بەردەكان يەكە يەكە فەردى بۇ. حەوتەم ئەوئە بە قەستى ئەو كۆگایە رەمى بكا بۇ ئەدای واجیب. ھەشتەم ئەوئە لە پۆزى يەكەمدا بۇ ھەرسى كۆگاکان بەرد فەردى بۇ ھەروا لە پۆزەكانى تریشدا. بەلام لە پۆزى جەژندا تەنیا بەرد بۇ ئەو كۆگایە فەردى بۇت كە نارى (جمرة العقبة) بە ئەنجا پاش ئەو بەرد فەردانە سەرى بتاشى یا كورتى بکاتەو، بەم دوو كەدەوئە (تحلل) يەكەمى بۇ جىبەجى دەبى و، بىجگە جىماع و عەقدى نىكاح ھەرچى لى حەرەم بوو بۇى حەلال دەبى. جا پاش ئەو كە پۆزى يەكەم و دووم لە پاش پۆزى جەژن حاجیبەكان رەجمى ھەرسى كۆگاکانىان كرد، زوربەیان دەگەرپنەو بۇ مەككەى موکەرەمە. ئەم گەرپانەو پى دەلئین (نفرى اول) واتە دەرچوونى يەكەم لە خاكى مینا، و ئەگەر لە پۆزى جەژندا نەچووبوون بۇ مەككە بۇ تەوافى كەعبە و سەعیى بەینى سەفا و مەرەو كە لە میناوە دەرچوون با بپوون تەوافى كەعبە و سەعیى بەینى سەفا و مەرەو بکەن، بەلام زوربەى حاجیبەكان ھەر لە پۆزى جەژندا تەوافى كەعبە و سەعیى بەینى سەفا و مەرەو دەكەن.

شەرتەکانى دەرچوونى يەكەم ھەشتن، يەكەم ئەوئە ئەو دەرچوونە لە پۆزى دوومەى

(ایام التشریق) دا بئ نەك لە رۆژی یەكەمدا. دووهم ئەویە ئەو دەرچوونە لە پاش زهوال بئ، واتە پاش لادانی خۆر لە ناوەراستی ئاسمان. سێیەم ئەویە ئەو پەمبەکانی رۆژی دووهمی تەواو کردبئ، جا پاش ئەو دەرچئ. چوارەم ئەویە ئەو دوو شەوی (ایام التشریق) دا لە مینا بووبئ، مەگەر بەهانیەکی شەریعی ببئ، ئەو بە ناچاری چووبئ بۆ دەرەوی مینا. پێنجەم ئەویە ئەو نییەتی (نفر) دەرچوونی ببئ. شەشەم ئەویە ئەو نییەتی دەرچوونەکی لەگەڵ دەرچوونەکیدا هاوشان و رێک ببئ. جا ئەو پەمبە کۆگای (عقبە) ی تەواو کرد با بگەریتەو بۆ عەرزى مینا و لە میناوە دەرچئ و بگەریتەو بۆ مەككە. بەلام لەلای کۆگای (عقبە) وە بگەریتەو بۆ مەككە؛ بەبئ ئەو بپرواتەو بۆ مینا، ئەو دەرچوونەکی دروست نییە؛ چونکە کۆگای (عقبە) لە مەری عەرزى میناوە، پێویستە لە خاکی میناوە دەرچوونی یەكەم دەست پئ بکری. هەندئ حاجی هەر لە پاش پەمبە کۆگای (عقبە) لەویو دەرچوونەو بۆ مەككە، ئەم دەرچوونە دروست نییە. حەوتەم ئەویە ئەو دەرچوونەکی لە پیش رۆژ ئاوابوون بئ و لە پاش زهوالی رۆژی دووهمی (ایام التشریق) ببئ. هەشتەم ئەویە ئەو قەصدی هاتنەوێ ئەرزی مینا دەکا واتە: بئئ ئەم شەوی سێیەمە دەرچوونەو بۆ مینا و لە پاش ئەو لە مینا دەرچم؛ چونکە ئەگەر ئەم قەستە هەبوو و هاتەو بۆ مینا پێویستە شو لە مینا بئ و رۆژی سێیەم هەر سئ کۆگاکە بەردباران بکا.

ئەو شتانەى بەهۆی ئیحرامەو حەرام دەبن:

ئەو شتانەى ئەو بەهۆی ئیحرامەو لەسەر حاجی یا خاوەن عومرە حەرام دەبن دەشتن، یەكەم: داپۆشینی لەش و سەر بە لیباس و کەوش لە پئ کردن، بەئئ دروستە نەعل یا شتی وەکو نەعل لە پئ بکا، چەتر یا سبەری کەژاوە بەدا پۆشینی سەر حەسب ناکرئ و زیانی نییە. دووهم بۆن خۆشکردنی لەش یا بەرگ و پۆشاک، بەئئ لە پیش ئیحرام بەستن بۆن خۆشکردنی لەش و چاوپرشتن سوننەتە، یا ئەگەر شتیکی بۆن خۆش بخوا یا لە مەرەكەبى نووسیندا بۆنى خۆش بەکاربێنئ ئەو زیانی نییە. سێیەم چەورکردنی مووی سەر و ریش و سمیل و برۆیە، بەلام چەورکردنی ئەندامەکانی تری لەش زیانی نییە. چوارەم لابردنی مووی سەر و غەیری سەر بە تاشین و کورت کردنەو و ریننەو. جا ئەگەر تاقە موویەك لاببا ئەو حەرامە و پێویستە (مد) ئ قووت بدا بە هەژارو، ئەگەر دوو موو لاببا دوو (مد) و ئەگەر سئ موو بوو ئەو پێویستە حیوانئ سەربرئئ کە بۆ قوربانى بشئ. پێنجەم برینى نینۆكى پەنجەى دەستی یا پئى، جا بە برینى یەك نینۆك (مد) ئ

قوت و به هی دوو نینۆك دوو (مد) و به برینی سی نینۆك حیوانیك واجیب دهبی. شهشم مارهبیرینه له ماوهی ئیحرامدا چ ژن بیئی یا ژن بدا به شوو. ههوتهم جیماعه، ههروهها موقه‌دیماقی جیماعیس حه‌رامه به شه‌رتی له‌گه‌ل ئاره‌زووی نه‌فسدا بی. ئیستیمناش حه‌رامه: واته ئاو‌هینانه‌وه‌ی خۆی. هه‌شته‌م راوکردن و نیچیرگرتن و نیچیر کوشتن له حه‌رمی مه‌ککه یا له‌غیری حه‌رمی مه‌ککه‌دا، هه‌روهها خواردنی گوشتی نیچیری حه‌رم یا غیری حه‌رم، با یه‌کێکی تریش نه‌و نیچیره‌ی کوشتی. نۆیه‌م: برینی دار و گیای حه‌رمی مه‌ککه‌ی موکه‌په‌مه یا حه‌رمی مه‌دینه‌ی مونه‌وره، جا نه‌مه‌وه‌کو بۆ موحریم بۆ غیری موحریمیش هه‌ر حه‌رامه. ده‌یه‌م هه‌لکه‌دنی دار و گیای حه‌رمی مه‌ککه و مه‌دینه، نه‌مه‌ش وه‌کو بۆ موحریم حه‌رامه بۆ غیری موحریمیش حه‌رامه، به‌لام دار و گیای مه‌دینه‌ی مونه‌وره فیدییه‌ی له‌سه‌ر نییه. جا به‌کردنی هه‌ریه‌ک له‌م ده‌ کرده‌ویه فیدییه واجیب ده‌بی، به‌لام عه‌قدی نیکاح ته‌نیا حه‌رامه و فیدییه‌ی له‌سه‌ر نییه.

بۆ خوینی فیدییه بیست و یه‌ک سه‌به‌ب هه‌یه‌و، هه‌موو فیدییه‌کان چوار جۆرن. یه‌که‌م جۆر موهره‌ته‌ب و موقه‌ده‌ره، موهره‌ته‌ب واته: هه‌تا عاجز نه‌بی له‌ فیدییه‌ی یه‌که‌م ناچی بۆ فیدییه‌ی دووهم. موقه‌ده‌ریش واته: که عاجز بووی له‌ دانی یه‌که‌م شت، شه‌رع به‌ده‌ل و جیگه‌داری بۆ داناوه، بۆ نمونه: نه‌گه‌ر نه‌توانی حیوان سه‌ربهری شه‌رع ده‌رۆژ پۆژووی بریارداوه.

هۆیه‌کانی حیوان سه‌ربهرین ده‌شتن، یه‌که‌م (تمتع) یا (قران) له‌حه‌جدا. (تمتع) ئه‌وه‌یه که له‌میقاتی هه‌جدا ئیحرام ده‌به‌ستی بۆ عومره‌و ده‌روا بۆ ته‌وافی که‌عبه‌و سه‌عیی به‌ینی سه‌فاو مه‌روه‌ده‌کا، (تحلل) ده‌کا و به‌رگ و پۆشاکێ خۆی له‌به‌ر ده‌کا، له‌پاشاندا هه‌ر له‌مه‌ککه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستی بۆ هه‌ج و له‌گه‌ل حاجیه‌کاندا هه‌ج ده‌کا. (قران) یش ئه‌وه‌یه که له‌میقاتدا به‌جاری ئیحرام ده‌به‌ستی بۆ هه‌ج و عومره‌ به‌یه‌که‌وه و مه‌ناسیکه‌کان ته‌واو ده‌کا، له‌م دوو شیوه‌ی (تمتع) و (قران)دا واجیه‌ حیوانیك سه‌ربهری که‌ بۆ قوربانی به‌کاری، بی گومان ئه‌م قیران و ته‌مه‌تتووعه بۆ خه‌لکی هه‌په‌مه‌گرانه، چاک وایه‌ به‌ شیوه‌ی (افراد) ئیحرام به‌به‌ستی، واته: له‌نه‌وه‌له‌وه ئیحرام به‌به‌ستی بۆ هه‌ج و پاش ئه‌وه هه‌ج‌ه‌که‌ی ته‌واو کرد به‌روا له‌ نزیکترین جیگه‌ی هه‌ل ئیحرام به‌به‌ستی بۆ عومره‌و عومره‌یشی به‌جی بیئی.

یه‌کێکی تر له‌ هۆیه‌کانی فیدییه نه‌کردنی ره‌مییه، یا ته‌رکی شه‌ومانه‌وه له‌ موزه‌دلیفه، یا

تەركى شەومانەۋە لە مینا، یا تەركى ئیحرام بەستەن لە میقاتدا، واتە میقات لایداو ئەنجا ئیحرام بېستەن، یاخۇ ھەجگەى فەوتابى بە ھۆى نەگەشتەن بە راۋەستانى عەرەفەدا، یا تەركى تەۋافى ۋەداغ، یا موخالەفەى نەزەر بگا، بۇ نەمۇنە نەزرى كەردى بە لەسەر خۆى كە بە پىادە ھەج بگا كەچى بە سواری بېوا بۇ ھەج. لە ھەموو ئەم حالانەدا ۋاجىبە ھەيوانىك سەر بېرى كە بۇ قورىانى بىشى، ئەگەر ئەمەى نەتوانى با دە پۇژ بە پۇژوۋ بى، سى پۇژ لە مەككە ھەوت پۇژ كە گەراپەۋە بۇ مال. ئەگەر لە پۇژانى ھەجدا مومكىن نەبوۋ ئەو سى پۇژ بە پۇژوۋ بى با لەپاش (ایام التشریق) بە نىيەتى قەزای ئەو پۇژانە بە پۇژوۋ بى.

دووم جۆرى فیدىە لەگەل تەرتیب و تەعدیلداپە، مەعنای تەرتیب رابوورد، تەعدیلش ئەۋەپە كە لە كېرنى وشتى (بدنە) عاجز بو، بۆى ھەل نەسوورا، دەتوانى گایەك سەربېرى، ئەگەر ئەمەشى بۇنەكرا، ھەوت مەر سەربېرى، ئەگەر ئەمەشى بۇنەكرا، نرخی وشتى (بدنە) كە ھەرچەند بوو بیدا بە قووت ۋەكو گەنم و بیدا بە ھەژارانى ھەرەم. ئەم جۆرە فیدىەپە دوو سەبەبى ھەپە، پەكەم جىماع كە ھەج بەتال دەكاتەۋە، جا فیدىەكەى ۋەك باسما كەرد وشتىكى (بدنە) پە، ئەگەر وشتەر نەبوو گا، ئەگەر گا نەبوو ھەوت سەر مەر، ئەگەر ئەمەش نەبوو، نرخی وشتەرەكە بدا بە قووت، ئەمەشى بۇ نەكرا بەقەدەر ژمارەى (مەدە) قووتەكان لەباتى ھەر موددى پۇژى بە پۇژوۋ بى. دووم سەبەب (احصار)ە، واتە: مەنە بكرى لە تەۋاكرەدى ھەج لەم حالەدا پىۋىستە (تحلل) بگا بە سەربېرى ھەيوانى واتە: مەرئى یا بزنى كە بۇ قورىانى بىشى، ئەگەر ئەمەى بۇ نەكرا نرخی مەرەكە بكات بە قووت و لەباتى ھەر موددى پۇژى بە پۇژوۋ بى.

سپىم جۆرى فیدىە لەگەل تەخپىر و تەعدیلداپە، مەعنای تەعدیلما ناس كەرد، تەخپىرىش ئەۋەپە كە حاجىپەكە نارەزوى خۆپەتى یا ھەيوانى سەربېرى یا باپى نرخی ئەو ھەيوانە قووت بكرى و، لەباتى ھەر موددى پۇژى بە پۇژوۋ بى، ئەمەش دوو سەبەبى ھەپە، راوكرەن یان بېرىن و ھەلكەندى درمخت و گىای ئەرزى ھەرەم.

بەشى چوارەم فیدىەى تەخپىر و تەقدىرە كە مەعنای ھەردووكیان رابردوون، ئەمەش لە حاجىپە ھەرەمەكانەۋە روودەدا، پىۋىستە ئەم مەسلە باش تى بگەن. جا ئەم خۆپىن پۇژانە ھەشت سەبەبى ھەپە: لا بردنى موو، نىنووك كەردن كە بەم دوو سەبەبە فیدىە ۋاجب دەپى، لەبەر كەردنى بەرگ و پۇشاك، چەور كەردنى مووى سەر و ریش و سەمىل، خۇ بۇن خۇش كەردن، موقەددىماتى جىماع و جىماع كەردن، دىارە لە پاش جىماع كەردنى

جاری یه کهم که حجه کهی پی فاسید دهبن، پیوسته حجه کهی تهواو بکا، جیماعی مابهینی تهحلهلولی یه کهم و تهحلهلولی دووهم.

شهرتی واجب بوونی فیدیه لهم ههشت نه سیابهدا نهومیه که نهو کهسه نه مانه دهکا بزانی نه مانه حهرامن و بهعهمدی بیانکا، واته نهگه نهیدمزانن که حهرامه یا له بیرری چوو و کردی نهوه فیدیه واجب نابئی مهگه له لابرندی موو و نینۆک کردندا که به هه موو حال فیدیهیان تیا واجیبه بهو شهرته که ئینسانئیکی (ممیز) بی، سوود و زیانی خوئی بفا می، بهائی نهومنده هیه نهگه نهو کهسهی که مووهکانی لا دهبا له بهر عوزرئیک بی، بو نموونه له ترسی ئالۆشی لهشی یا له ترسی نه سپی و رشک، یا نهو کهسهی که نینۆکی دهکرد له بهر نهوه دهیکرد که لهشی برینداره و نهگه نینۆکی ببئی زامهکانی دهکولینئیتتهوه، نهوه هه رچهند فیدیهیان تیا واجیبه به لام گوناھی ناگات. له هه ریه که لهم ههشت نه سیابانهدا حاجی نارمزوی خوئیتی یا مهړئ سه ربیرئ یا سی (صاع)^(۱) قووت بدا به شهش مسکین یهکی نیو (صاع)، یا سی پۆژ پۆژوو بگرئ. شایانی باسه به هیچ کام لهم شتانه که به هوی ئیحرامه وه حهرام دهبن، حه ج فاسید نابئی به جیماع نه بی وه ک باسمان کرد.

سوننه تهکانی حه ج:

سوننه تهکانی حه ج زۆرن نهگه رهوام یا زانا نهوانه نهکا، حهجه کهی بهتال نابیتتهوه، به لام هه ندئ لهوانه کردنیان ئاسانه، وهکو غوسله سوننه تهکان. نه مانه وهکو زیکر و ویردهکان نین که فیروونیان گران بیت، چونکه نهو نهوردانه هه رچهند فیریان بین مهعنیان نازانن کهوایی خوئیان بهوانه وه خه ریک تهکن، له باتی نهوانه با هه ر بلین خوایا عه فووم بکه، خوایا حهجه کهم قبول بکه، خوایا خوّم و ئیمانم سه لامهت بکه، خوایا نهولادهکانم سالح بکه، خوایا خوّم و نهولادم داماو و موحتاج مهکه، خوایا لهم بهندهی خوته رازی به، خوایا بههه شتم پی ببه خشه و له دۆزه خ بمپارینه؛ نه مانه ئاسان و به سوودن و له ناو ذیکرهکاندا فیری (لبیک لبیک) ببئی و بیخوئینی و، له ماوهی ئیحرامدا (لبیک) خوئندن سوننه ته هه تا دهگاته کاتی بهرد فریدان بو کۆگای (عقبه) لهو کاته دا (الله اکبر) سوننه تهو، لهگه له هه ر بهردیکدا که فریتی دهدا یه که جار بلئی (الله اکبر). نه مهش شیوهی مهشروعی تهلبیه کهیه: "لبیک اللهم لبیک لا شریک لک لبیک ان الحمد والنعمة والملك لک لا شریک لک" ئەم لهفرانه سی جار بخوئینتتهوه و لهپاشاندا سه لهوات لهسه ر

(۱) صاع: نزیکه ی دوو کیلو و نیوه.

حهزرت بداو داوای پهزای خوا و بههشت بکاو له ناگری دۆزهخ داوای پهنا بکاو.

له ماوهی ههجد له ده جینگهدا خوشۆردن سوننهته: له بهستنی ئیحرامدا، کاتی چوونه ناو شاری مهککه، له کاتی راپوهستانی عهرفهه، له کاتی راپوهستانی عهرفهه، له کاتی مانهوه له موزدهلیفه، ئهگهر بۆ چوونه عهرفهات خۆی نهشۆردبوو، ههروهها له سێ رۆژهی میناداو، نهک بۆ تهوافی روکن.

نووسینی نهزکارم تهرک کرد، چونکه نامهیه بۆ خهلکی ههپهه نووسراوه، نهزکار بۆ خهلکی نهخوینهوار گرانه، بهلێ ئهگهر بهکێک له پێش ههجدای فیریان ببێ ئهوه زۆر باشه، ههروهها ئهگهر بتوانی وینهی کهعبهیان بۆ بکێشێ ههتا بزانی روکنهکانی چۆن پێ کهوتوو، به خهیاڵ چهند جار تهوافی کهعبه بکا پێش ئهوهی برۆا بۆ ههج.

له کاتیکیدا که باران دهباری خۆیان نهخهنه ژێر (میزاب الرحمة) وه، چونکه لهسهروهه هیلانهی کۆترهوه پره له ریقنهی کۆترو ناوی بارانهکه پیس دهکات و که بێ به سهریاندا لهش و بهرگ و پۆشاکیان پیس دهکا و نوێژ و تهوافیان بهتال دهپێتهوه.

من وهختی لهو شوینه موبارهکهدا بووم لای والی جیدده شکاتم کرد و داوای ئهوهم کرد ههندی لهوح ببهستن به دهوری ئهو میزابهدا ههتا ناوهکهی پیس نهبێ و نوێژی موسلمانان بهتال نهپێتهوه، ئهویش فهرمانی دا وای لێ بکهن، پاش هاتنهوهمان خهپهر هات که چاکیان کردوه، جا ئهگهر ئهم خهپهره راست بێ و ناوی پلوسکهکه به پاکی بپێته خوار، باشه حاجی خۆی بداته بهر ئهو ئاوه که به پلوسکی (میزاب الرحمة) دا دپێته خوارهوه.

براکانم! نامۆژگاریتان دهکهم دهخيلتان بم له پینگهی حیجازدا خۆتان له خواردنی خوارهمهنی ناموافیق بپاریزن، وهکو گوشتی وشتر. شکر و جاترهو پیاز و سماق و ترشی سماق، لهگهڵ خۆتان بهرن، به تایبهتی ئهگهر سکهنجهبین دهست بکهوئ، ههموو وهختی ناوی سکهنجهبین بخۆنهوه که به لهزهتر و سالمتره.

من که به کورتی ئهم پێ و شوینی ههجهم کۆکردهتهوه سهید ئهحمهدی کورپی سهید مهعرووفی نۆدییم و، ئهم نامهیهم بۆ برادهرانی عوامی خۆمان کۆکردوهتهوه، ئهگهرنا زاناکان پۆیستیان بهم جۆره کتیبانه نییه، من بۆیه ناوی خۆم برد که موسلمانان به دوعای خێر یادم بکهن.

له نامهیهکی تردا به زمانی عهربهی باسی ههندی لهو ئهزهت و ئازارهه نووسیوه که له لایهن کاربهدهستان و ئاو کێشان و خاوهن وشترانی ولاتهکهوه به حاجیه کوردهکان

دمگه‌یشت، هر کس نهو نامه‌یه بخوینیتته‌وه قازانجی لی و مردمگری، واته ده‌توانی تا نه‌ه‌ه‌ازه‌یه‌ک ناگای له خوئی بی و خوئی بیاریزی. له‌به‌ر‌نه‌وه‌ی چاودی‌ری کورتی نه‌م نامه‌یه‌م کرد، هه‌موو مه‌سه‌له‌کانی جه‌جم به‌یان نه‌کرد، لیم بی‌ورن، چونکه در‌یژه پی‌دان له‌گه‌ل کورتخوازی یه‌ک ناکه‌وی.

هذا آخر ما اردنا جمعه والله اسأل ان یعم للعاملین به نفعه آمین آمین یا مجیب السائلین والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

نامه‌ی بیست و پنجم

نامه‌ی مرقه^(۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه الحماة لدين الله.

پاش ئەمانە براکاتم! ئەم نامە پیرۆزانە که من دەیاننێرم بۆ خزمەتی ئێو و ئێوەیان پێ عاجز دەکەم و داوینگیری ئێو دەبم، هۆی ئەمەیه که عەرزتان دەکەم: یەکەم هەموو کەس پێی خۆشە دیارییهکی زۆر بە نرخ بۆ برای گەورە خۆی یا بۆ دوستیکی راستەقینەیی بنێرێ. من خۆم بە خزمەتکاری ئوممەتی حەزرتی باپیرم دەزانم (د.خ) و، زۆرم پێ خۆشە دیاری بنێرم بۆتان و، هەتا توانیشم ببێ ئەم دیارییانە هەر دەنێرم بۆتان. دووهم: فەرموودەیی پیرۆزی پێغەمبەرە (د.خ) "ما اهدى مسلم لاخته هدية افضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدي او يرد بها عن ردي" واتە: هیچ موسڵمانێ دیارییهکی ئەناردوووە بۆ برای خۆی باشتەر بێ لە کەلیمەیهکی زانیاری و ژیری بپێتە هۆی ئەوەی که خۆی گەورە بەهۆی ئەو کەلیمەو و شیاوی و شارەزاییی پێگای راستی زیاد بکا یاخۆ لە گومراهی و لە ناوچوونی لابداو بپاریزی.

تەماشای دەکەم ئێو بە دیاریی دنیاوی زۆر دلشاد دەبن و سوپاسگوزاری خواوەنەکهی دەبن، بەلام من که ئەم دیارییانەتان بۆرەوانە دەکەم خۆم مەمنون و دلشاد دەبم ئەگەر ئێو وەری بگرن و بیخویننەو، یا کاتی که خوینرایەووە بۆتان بە دل گوێیان لێ رابگرن و مەعناکهیان حالی ببن و رەفتاریان پێ بکەن؛ چونکه هەر یه‌کێ لەم نامانەیی من گەلی مەسەله‌ی ئاینیی تێدايه.

لە فەرموودەیی پیرۆزی پێغەمبەرەدا هەیه که فێربوونی یه‌ک مەسەله‌ی ئاینی و فێرکردنی بە خەلک ئەوهندەیی هەزار ریکات نوێزی سوننەت پاداشی هەیه؛ من لەبەر ئەمانە زۆر داوینتان دەگرم و دەخيلتان دەبم که تالبي خویندنه‌وه‌ی عەریزه‌کانی من

(۱) واتە: نامه‌ی هندی نەرمە نامۆژگاری.

بین؛ چونکه وهکو زانا کانی ئاین فەرموویانە ئەگەر کەسیکی زانا نەبێ دین بە خەڵک بلی ئەم کۆمەڵە وهکو کوێر دەمێننەوه نازانن پوو له چ لایه بکەن. بەپیتی فەرموودی پیغەمبەر ئەم نامانە کە دۆستی خۆتان بۆتان دەنێرێ، نیعمەتی خۆای گەورەن کە بۆ ئێوهی دیاری کردوون و قبوول کردنیان دەبێتە هۆی ئەوه کە خوا نیعمەتی زۆریان بۆ پەوانە بکات و قبوول دەبێتە هۆی رِق و ناپەزایی خوا له ئێوه، جا برا خۆشەویستەکانم! هەر لەبەر پاراستنی خۆتان له ناپەزاییی خوا ئومێدەوارم لەم نامانەیی من عاجز و دلپەریشان نەبن، کە عاجز نەبن موژدەبێ له ئێوه کە پشت بە خوا ئیمانتان دامەزراوه؛ چونکه له هەدیسی پیغەمبەردا هەیه کەوا یەکی له گەورەترین ئەخلاقی موسلمان ئەوهیه کە له بیستنی خیری ئاینی تیر نەبێ.

براکان! له هەدیسی پیرۆزدا هەیه هەر کاتێ کۆرێک دەست بکەن بە زیكری خوا یا باسی خۆای گەوره بکەن له دەور و پشتی ئەوانەوه فریشتەکان له دەور و بەری ئەواندا چین لەسەر چین ریز دەبەستن و، هەموو ئەو فریشتانە دوعای خیر بۆ ئەهلی ئەو کۆرە دەکەن و خۆای گەوره دوعاکەیان قبوول دەکا و رەحمەت بە سەر ئەو کۆرەدا دەبارێ. بەخ بەخ لەو کۆمەڵە موسلمانە کە هوشیار و ئاگادار بن و له خۆای خۆیان غافل نەبن و فریشتەکان دوعایان بۆ بکەن و، رەحمەت بباری بە سەریاندا، ئەمە چ حالێکی خۆشه و چ وهزعیکی پیرۆزه، پێویستە ئینسان شوکری خۆای له سەر بکا کە بەرامبەر بە ئەهلی زیکر و یادی خوا ئەم جوړه رەحمەتەیی هەیه.

براکان! دەخیلتان بم هەموو شەوئ هەشت نۆ دەقیقەیهک گوێ رابگرن بۆ نامەیی ئەم براتانە کە ئێوهی خۆش دەوئ و قازانجی دین و دنیا بۆ ئێوه له خۆای گەوره داوا دەکا. ئێوه کە دەپۆن بۆ شوئینی کۆمەڵەیی غافلان کە هەندئ کتیبی وهکو شاهنامە دەخوێننەوه پارهش دەدن و وهختیشتان له کیس دەچێ و هیچ سوودیشتان دەس ناکهوئ، بەلام من هیچم له ئێوه ناوئ ئەوه نەبێ کە لهو نامانەیی بۆتانیان دەنێرم سوود وەرگیرن، وه ئەگەر زۆر لەسەر ئەمە بپۆم و پێی لی داگرم سەرزەنشتم مەکەن؛ چونکه جەززهت (د.خ) فەرموویەتی "علموا الناس سنتي وان کرهوا" واتە رەفتار و وتاری من بە موسلمانان رابگەیهنن هەرچەند ئەوان پێیان ناخۆش بێ. من بەش بە حالی خۆم مەبەستم ئەوهیه کە بەرامبەر بەم زەحمەتە خوا رەحمم پێ بکات و خۆشمی بوئ، چونکه له هەدیسی قودسیدا هەیه "ما خلقت في السموات والارضين خلقا احب الي ممن ذكرني الناس" واتە: له عەرز و ناسمانا مەخلوقێکم دروست نەکردوه. خۆشەویستتر بێ لام لهو کەسەیی کە

من بخاتوه بیری خه‌لک، واته نه‌وه‌نده باسی من بکات که خه‌لکی بکه‌ونه زیکر و یادی من. جا لهم حه‌دیسی قودسییه‌وه هر وه‌کو قدر و قیمة‌تی یادی خوای گه‌وره دهره‌که‌وی هه‌روه‌ها موسیبه‌تی له خوا غافل بوونیش دهره‌که‌وی، واته نه‌وکه‌سه‌یش که خوئی له خودا غافل بی و بشبی به هوئی غافل بوونی خه‌لک نه‌وه له لای خوا گه‌لی به‌چاره و ناشیرینه.

جا من له‌به‌رته‌وه ئەم نامانه دهنیزم بۆ خزمه‌تی ئیوه که له خودا غافل نه‌بن و خواتان بکه‌ویته‌وه بیرو بیهرستن، چونکه مادام نامه‌کانی منتان خوینده‌وه ناگادار دهن له‌سه‌ر نادابی ئاینی خۆتان و، ئەو نادابه به ئەهل و خیزانی خۆتان نیشان دهن، هه‌روه‌ها به دۆستانی خۆتانی ده‌لین.

پیوایه‌ت کراوه کاتی پیاوی و تاریکی ئاینی له لایه‌نی خوای گه‌وره‌وه به برای موسلمانانی خوئی بگه‌یه‌نی نه‌وه له حج و عه‌مره‌یه‌کی سوننه‌ت و له عیبا‌ه‌تی سالی خیزی زۆتره، به‌خ به‌خ لهم به‌شه‌گه‌وره! فی‌رکردنی یه‌ک مه‌سه‌له‌ی ئاینی ته‌نا‌ه‌ت به خیزانی خۆت نه‌وه‌نده پاداشی هه‌یه.

پیوایه‌ت کراوه دوو عه‌ره‌بی به‌دو هاتن بۆ خزمه‌تی حه‌زرتی (د.خ) مه‌دحی تایه‌فه‌یه‌کی عه‌ره‌بیان کرد که گه‌وره‌یان نامۆ‌گاریان ده‌کا و نادابی ئاینیان پی ده‌لی، هۆزه‌که‌یشی هه‌موو گوئی بۆ رانمگرن و، فی‌ری ئەو نادابه‌ه‌بن، هه‌روه‌ها زه‌ممی تایه‌فه‌یه‌کی تری عه‌ره‌بیان کردو وتیان گه‌وره‌که‌یان گوئی به‌دین نادات و نامۆ‌گاری عه‌شره‌ته‌که‌ی نا‌کا و، ئەگه‌ر به‌هه‌لکه‌وت جارئ نامۆ‌گاریان بکا ئەوان گوئی بۆ رانمگرن، کاتی حه‌زرت (د.خ) ئەم باسه‌ی له‌وان بیست فه‌رمووی: یا ده‌بی ئەم کۆمه‌له‌ بی موبالات به‌دینه‌ه‌سته‌به‌رداری ئەم بین و روویکه‌نه‌دین و گه‌وره‌که‌یان نامۆ‌گاریان بکا و عه‌شره‌ته‌که‌ی گوئی بۆ رانمگرن، یا ده‌بی خوای گه‌وره‌ زووبه‌زوو سزایان بۆ بنی‌ری و تۆله‌یان لی بسینی.

براکانم! به‌سایه‌ی پیروزیی پایه‌ی حه‌زرتی محه‌م‌دی مسته‌فاوه (د.خ) خوای گه‌وره (مسخ) واته شیوه‌گۆران، (خسف) واته: عه‌رز رۆچوون و (صاعقه) واته هه‌وره‌تریشقه‌ی، که هوئی نازاردانی ئوممه‌ته پیشووه‌کان بوون، له‌سه‌ر ئەم ئوممه‌ته لابرده‌وه‌وه، هه‌ر عه‌زابی که موسته‌حه‌ق بن دواي خستوه‌ه‌ویان، بۆ رۆژی قیامه‌ت، به‌لام گه‌لی سزای تری داوه به‌سه‌ریاندا وه‌کو هه‌لگرتنی به‌ره‌که‌ت له‌سه‌ر عه‌رزو کورتکردنی عومریان و، به

ستمى زۆرداران سزايان دەدا. ھەروھا فیتنەو ئاشوب و كوشتنى بى سەبەب لەناو خەلكدا پەيدا بوو، بىجگە لە شارەكان خەلكى دىھات لەدەست پىاو خراپ پەرىشان بوون. وەكو زانیومانە لە ھەرزى بەھاروھەتا پایز لە ناحیەى سوورداش پەنجا كەس لە موسلمانان كوژراون بەبى ئەوھى كە ھۆیەكى شەرىعی ھەبى بۆ ئەو كوشتنانە، ئەم ڕووداوانە ھەمووی لەبەر ناپاكی مەخلووقەو، لەبەر ئەوھە پشیمان لە ئاین كردووھو فەرمانى خۆى گەورەیان خستووھتە پشتگوئى. جا من لەبەر ئەوھ داوئنگیری ئیوھ دەبم و، تا ئیستا ھەفتاوھەشت نامەم بۆ نووسیون كە لای كەمى ھەموو شوئىكى جومعە ئەم بەكن، یەكێك لەو نامانە بخوئىرتەوھو گوئى لى ڕابگرن، بەلكو ئەو كەسە كە ئادابى ئاین نازانى فیری بى و، ئەو كەسەش دەیزانى بىرىكاتەوھ، ھەمووتان بە یارمەتى یەك كارى بەكن كە مەخلووق لە كارى ناشەرى لابدەن و لە خودا بترسن و چاودىرى ئەحكامى خوا بەكن.

لە ھەدىسى پىروزدایە موسلمان وەكو ئەندامەكانى لەشن، ئىنسان ئەگەر ئەندامىكى لەشى ئیش بكات ئەندامەكانى تری لەشى دەس دەكەن بە ئیش، موسلمانیش بۆ ڕای موسلمانى دەبى وابى، واتە ھەركام لەوان بە دەردى گىروڤە بوو، ئەوانى تر پىوئستە دلگران ببن بۆى و ئەو گىروڤەبوونە بە گىروڤەبوونى خۆیان حسیب كەن. بەخووقەسەم من ھەمیشە لە بىرى ئەوھدام بۆچى بىرناكەنەوھ لەوھ كە غەیبەت كردنى یەكترى و غەش كردن لە مامەلەداو گوئىنەدان بە ھەرام و ھەلال و ھەسوودى بە یەكتر بردن و، گوئى بەكاروبارى یەكترى نەدان گوناھى گەورەن و سزايان لەدوايە، بىگومان خۆى گەورە ھەرچەند مۆلەتى ئىنسان بدا تا ماوھەك، بەلام ھىچ شتى لە ناگادارى و زانستى ئەو دەرنەچى و، ھەركاتى ئىنسانى گرت توند دەیگرى و ھەقى بەرو دواى لى دەسینى.

لە فەرموودەى پىروزی پىغەمبەرە (د.خ) ھەركەس ڕۆزى لى بووئەوھو گوئى بە كاروبارى موسلمانان نەدا ئەوھ لە موسلمانان حسیب ناكرى، بۆ نمونە: گوئى نەدەدا بە دراوسى لىقەوماوى، بە داماوى بى دەس و بى كەس، بە مال ڕووخاو، یا مال سووتاو و قەرزار و ھەتیوبارو نەخۆش و مردوو، بەقەدەر حال و بەقەدەر دەستەلات بەمال، بە دەست، بە زوبان، بە حورمەت و پایەى ناو كۆمەل بە دەمیانەوھ نەبوو، ئەو كەسە وەك ئەوھە كە موسلمان نەبى. بەپى شەرىعەتى ئىسلام گوئى نەدان بە منال و بە نەزان گوناھى گەورەھە، و، واجیبە بە ھەر وەسیلەھەك بووھ ئادابى ئاینیان تى بگەھەن.

براکان! ئەم جیهانە جینگە کشتوکالی خێرە بۆ پاشە پوژی قیامت و، ھەموو زانیانە ک دەزانی مانەوێ لە دنیا دا ماوێهە کە و لە پاشا دەمرێ و پوودە کاتە بازاری حیسابی جیهانی قیامت، ھەموو کەس دەزانی کە لە دنیا دا تا ئەندازەیک تیکۆشان پێویستە بۆ ژیاورنکی بەرز و بەنرخ، بەلام واجیبە ئەوەش بزانی کە سعادەت و پیرۆزی وا لە بەختیاری پایەدار و نەپراویدا، ژیانی ئەم جیهانە لەبەر ئەوەی دەپێتەو ھەر بەقەدەر پێویستی خۆی تیکۆشانی دەوێ، دنیایک کە ھەر دنیا ی پووت بێ و لەگەڵ غافل بوون بێ لە خودا بە قەدەر توێزقالی نرخێ نییە، لە ھەدیسێ پیغمبەردا ھەبە ئەگەر ئەم دنیا بە قەدەر بالی مێشولەیک لای خودا قەدری بوو یواہیەیک قوم ئاوی لێ نەدەدا بەو کافرانە، چونکە دوێژمنی خوان.

براکانم! لەم فەرموودە دەردەکەوێ ئەوەی لای خوا حورمەتی ھەبێ ھەر ئاینەو پێویستە ئاگاداری ئاینی خۆتان بن. تکاکارم بە من نەفەر مومون تو بۆ خەریکی نیسی خۆت بەو ئامۆژگاری خۆت بکە، چ عەلاقەیکت بە ئیمەو ھەبە؟ چونکە بە فەرموودە ھەزرت (د.خ) ئەم قسە لای خوا زۆر ناشیرینە، ئەوەتا دەفەر مووی "ابغض الکلام الی اللہ ان یقول الرجل للرجل اتق اللہ، فیقول علیک بنفسک" واتە ناشیرینترین قسە لای خۆی گەرە ئەوێهە کە لە کاتی کدا موسلمانێ بە موسولمانێکی وت لە خوا بترسە، لە وەلامدا پێی بلێ تو بۆ خەریکی نەفسی خۆت بەو حەقت بە سەر ئیمەو نەبێ.

ئیمەمانان، کە داوێنگیری ئیو دەبین، ئەگەر واز لە ئامۆژگاری کردن بێنین بە فەرموودە قورئان گوناھبار دەبین و، دەبینە یارمەتیدەرتان لەسەر گوناھ، چون دەبێ موسلمان موسلمانێ ببینی کە چاوی نەبینی و نزیک بێ بکەوێتە بیری کەوێ یا بکەوێتە ئاگرێکەوێ خەبەرداری نەکاو پزگاری نەکا لە زیانی ئەو بیرو ئاگرە؟ ئیوێش کە لە دین غافل بن و لە فەوتان و ھیلاکەت نزیک بن، لەسەر ئیمە واجیبە ئاگادارتان بکەین و پزگاری پزگاریتە نیشان بەدین و، کاری نەکەین کە لەسەر ئەو غەفلەتە دەوام بکەن. خۆی گەرە فەرموویەتی "وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ".

جالەبەر ئەمانە ئیمە ناچارین دەبێ بەقەدەر دەسەلات ھەول بەدین بوێ ئەوەی نەحکامی ئاینتان پێ بگەینین و ئادابی ئاینتان لێ نەشارینەو؛ خۆی گەرە ھەرەشە کردووە لەو کەسانە کە زانان و ئادابی ئاین دەزانن، بەلام لە خەلکی

دهشارنه‌وهو پييان ناگه‌يه‌نن، فهرموويه‌تي: ئه‌وانه‌ خوا له‌عنه‌ت و نه‌فرينيان لي‌ ده‌كا، هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ران و پياوچاكانى نوممه‌تيش له‌عنه‌تيان لي‌ ده‌كهن.

له‌ هه‌ديسى پيروژدا هه‌يه‌ ئه‌و كه‌سه‌ى ئاموژگاريى موسلمانان ده‌كا و ئه‌مر و نه‌هه‌يى خويان پي ده‌گه‌يه‌ني، ئه‌و كه‌سه‌ به‌رده‌وام له‌سه‌ر زه‌ويدا خه‌ليفه‌ى خوايه‌ و خه‌ليفه‌ى پيغه‌مبه‌رى خواو خه‌ليفه‌ى قورئانه‌. له‌ فهرمووده‌ى پيغه‌مبه‌ردا هه‌يه‌ كه‌ دوو خه‌صله‌ت هه‌ن له‌وانه‌ گه‌وره‌تر نيه‌يه‌، يه‌كه‌م باوه‌ره‌يتان به‌ خوا، دووه‌م قازانج گه‌ياندن به‌به‌نده‌مكاني خوا. براكانم قازانجى كه‌ به‌راستى به‌ قازانج بناسري‌ تايين فيركردن و گه‌ياندن ئه‌حكامى خوايه‌. جا له‌به‌ر ئه‌مه‌يه‌ كه‌ به‌م نامانه‌ خزمه‌تى ئيوه‌ ده‌كه‌م، خوا ئه‌م خزمه‌ته‌م به‌ ميه‌ره‌بانىي خو‌ى له‌ كيس نه‌داو لي‌مى قبول‌ بكا.

براكان! من هه‌ژارم، موحتاجى ئيوهم، نابيين هه‌ر سالى تا سى هه‌زار قران شتومه‌ك له‌ ئيوه‌ به‌ قه‌رز وه‌رده‌گرم، له‌ هه‌ديسا ده‌فهرموئى "جزاء الغنى من الفقير النصيحة" واته‌ پاداشى ده‌وله‌مه‌ند له‌ لايه‌ن هه‌ژاره‌وه‌ دلسووزى و خي‌رخوازييه‌، من ناچارم ده‌بى پاداشى ئيوه‌ بده‌مه‌وه‌ به‌ ئاموژگارى كردنتان و، پيوسته‌ ئيوه‌ش نه‌سيحه‌ته‌كاني من وه‌ريگرن و نامه‌كانم بخويئنه‌وه‌و، نادابى تايينيان لي‌ وه‌ريگرن، جا كه‌ به‌ته‌واوى گويان پي‌ بدن له‌ دينى خوتان خه‌به‌ردار ده‌بن و، ده‌زانن چو‌ن يارمه‌تیی تايين و نه‌هلى تايين بدن، دياره‌ له‌سه‌ر وه‌عه‌ده‌ى قورئان و هه‌ديس هه‌ر كه‌سى يارمه‌تیی تايين بدا خواى گه‌وره‌ يارمه‌تیی ده‌دا، وه‌كو فهرموويه‌تى "وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ" واته‌: به‌راستى خودا يارمه‌تیی ئه‌و كه‌سانه‌ ده‌دا كه‌ يارمه‌تیی تايينى خوا ده‌ده‌ن، جا باسى ئه‌و كه‌سانه‌ى كردووه‌ به‌م تايه‌ته‌ "الذين ان مكناهم اقاموا الصلاة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر" واته‌ ئه‌و كه‌سانه‌ كه‌ يارمه‌تییى خوا ده‌ده‌ن ئه‌وانه‌ن ئه‌گه‌ر ده‌ستمان پي‌ دان و له‌عه‌رزا دامانه‌م‌زاندن نو‌يزه‌كانيان به‌ ساغى و په‌سايى ده‌كهن و، فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌ ره‌فتار و گوفتارى باش و مه‌نعى خه‌لك ده‌كهن له‌ ره‌فتار و گوفتارى خراپ. چهنده‌ خو‌شه‌ ئينسان يارمه‌تیی تايينى ئيسلام بداو، خوايش به‌ ميه‌ره‌بانىي خو‌ى يارمه‌تیی ئه‌و بدا له‌سه‌ر ناحه‌زاني ناحه‌ق كار، ئه‌مه‌ زو‌ر جيگه‌ى سوپاسى خوايه‌. براكانم! من ناچارم كه‌ داوین گيرتان بم؛ خوا فهرموويه‌تى پيوسته‌ هه‌ميشه‌ كو‌مه‌لى له‌م موسلمانانه‌ ناماده‌ بن و موسلمانان بو‌ خير بانگ بكن؛ ئه‌مريان پي‌ بكن به‌ چاكو وه‌ييان لي‌ بكن له‌ خراپه‌. ده‌ليل زوره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ئه‌م ئه‌مر به‌ چاكو نه‌ه‌ي له‌ خراپه‌ واجيبه‌ له‌سه‌ر ئيمه‌و لقيكه‌ له‌ دين؛ چونكه‌ له‌ هه‌ديسا هه‌يه‌ كه‌ نيمان لقي زوره‌ لاژووره‌كه‌ى كه‌ليمه‌ى ته‌وحيده "لا اله الا الله" و،

ئاخيرهكى ئهويه شتى كه بىي به هوئى ئازارى خهك له سهر پىنگا لاي دهئى، له بهينى ئهه دوو لقهدا لقي تر زورهو، يهكى لهو لقه گهورانه ئههر به چاكه و نههئى له خراپهيه.

له ههديسى شهريفدا ههيه، ههزهرهئى مووسا (د.خ) ههرزى خواي گههرى كرد: خوايا كام بهندهت لا خوشهويسستره؟ ههرووى ئههريان كاتى بئى گوئىيى من بكرئى، له بهر خاترى دينى من، له تاوانباران تووره بىي.

براكانم! من دوستى ئيوهم، دوستى راست ئهويه كه مهئهى دوستى خوئى بكا له خراپه؛ چونكه ههروموهئى پىغههبهره "من احبك نهاك ومن ابغضك اغراك" واته نهوى توئى خوئى بووئى مهئعت دهكا له خراپه و، ههركهس رقى له تو بئى هانت دهدا بو خراپه. براكانم! من له بهر خوا دهههوى كه ههمووتان له من بىزار بن، كهچى ههموو كهس دهههوى ههموو كهسى دوستى بئى. وهك تاقي كراوهتهوه، ههركهس ئههر به چاكه و نههئى له خراپه بكا دوستى بو نامىئىتهوه، جا من قازانجى ئيوهم دهوى، ئىتر قهئى ناكا با زيان به من بگا.

براكانم! نهگه ئيوه له ئادابى ئاينى خوئان ئاگادار نهبن، زيان به ئيمه دهگا؛ چونكه ههه ئىنسانئى به تهواوى له ئاينى خوئى حالى نهبئى، ههچ كردهويهكى واى لئى ناوهشئتهوه كه سوودى ههبئى، بهلام نهگه بهتهواوى له ئادابى ئاينى خوئى گهئىشت و له سوودى خواپهرستى و زيانى گوناھ حالى بوو، ئىتر نهو ئاگادارىيه راي دهكئىشئى بو خرداپهرستى و دوورى دهخاتهوه له گوناھ و، ههه پاداشى چاكهيهك بهو كهسه بگا ئهوهئى رئى بهديئى كردوهو پئىشانى داوه لهو پاداشهيدا هاوبهش دهبئى، دياره نهگه ئيمه به تهواوى ئيوه شارهزا نهكهين بو خيرو شهه بو تاعهت و مهعسيهت خوئان زيانبار دهبين؛ چونكه كه ئيوه نهخهينه خيرهوه نه بو ئيوه نه بو ئيمه خير پهيدا نابئى. بىگومان ئهوه كهسهئى به باشى له پاداشى خرداپهرستى بگا، ههول دهدا بو خواپهرستى، ئهوهئى له پاداشى گوناھ و سزاي روژى قيامهت ئاگادار بئى، گوناھ ناكات، خو نهگه به ههواى نهفسى بهدخوا تووشى گوناھ بوو نهوا گورج لهو گوناھه پشهيمان دهبئتهوه؛ كهوابئى ئاگادارىيى له دين خيري زوره.

براكانم! گوناھكردن سههههجامى ناشيرينه، له ههديسى پيروژدا ههيه "جزاء المعصية ثلاث الوهن في الطاعة والضنك في المعيشة والتعس في اللذة، قالوا وما التعس في اللذة؟ قال لاينال شهوة الا ويأتيه ما ينفصها، او كما قال" واته پاداش و توئهئى گوناھكردن سئى شته، يهكهه سستى لهش له خوا پههستيدا، واته يهكى گيرودهئى گوناھ بوو دئى رهش

دهبی و له نوور دوور دهکه ویتته وه، جا کاتی دل بی نوور بوو، نه ندای له ش نه و گورج و گولییی نابی که بکه ویتته تا عه تکر دنی خوی گه وره. دووهم تهنگی گوزهران و که میی بزق و رۆزییه. سنیهم هر کاتی گه یشت به ناره زوی خوی و شتیکی دلخواری دهسکوت به خوشی لئی ناروا و شتیکی ناباری لئی پهیدا دهبی خوشییه که لئی تیگ دها و له زه ته که دهکاته قوزه لَقورت. سه بارهت به نهجامی گونا هکردن حه زه تی عانیسه (رخ) ریوایه تی کردووه که رۆزی حه زهت (دخ) له سه مینبه نامۆژگاری خه لکی دهکرد، به پیچه وانهی عاده تی له وه پیتی که له گه لئی بابه ته وه قسه ی دهفرموو، نه مجاره هر ده یفرموو: نهی ناده میزاد پیوسته نه مر به چاکه و نه هی له خراپه بکن نه گه رنا خوی گه وره زالمه کان به رده داته گیانتان و زولمتان لئی دهکن و، پیاووه چاکه کانتان دوعا دهکن و خوی گه وره دوعا که بیان قبول ناکا، له ریوایه تیکی تر دا دهفرموو: نه گه رنا به نه گه تی نه مر نه کردن به چاکه و نه هی نه کردن له خراپه هر دوعایه که نیوه دهیکن خوا قبولی ناکا، داوای عه قوو دهکن خوا عه فوتان ناکا، داوای سه رکه وتن به سه ر دوژمانتان دهکن خوا سه رتان ناخا. نه نجا حه زه تی عانیسه، خوی لئی رازی بی، دهفرموو نه وه منده نه م که لیمانهی لا گرینگ بوو هتا له مینبه ره که هاته خواره وه هر دهیوتنه وه و دووباره ی دهکردنه وه.

براکانم! نه م به لایانه که حه زهت (دخ) باسی کردوون هه موویان له ته رکی نامۆژگارییه وه په یدابوون، یا له گوی نه دان به نامۆژگارییه وه، جا نیتر به لا له مانه گه وره تر بو موسلمان مگه نه وه بی که به ته واری له دین دمرچی؛ له بهر نه مه تکاتان لئی دهکم هه موو کاتی ریگه مان پی بدن تا نامۆژگاریتان بکه یین بو نه وهی که هه ردوولمان گونا هبار نه بین و، له رۆزی قیامه تدا گیروده ی سزا ده بین، چونکه به پی نایه تی قورئانی پیروز نه و که سانه ی بی دهنگ داده نیشن و منه ی سته مکاران ناکه ن له زولم و بیدادی نه وانیش هاوبه شی سته مکاره کانن له گونا هدا. خوی گه وره دهفرموو *“وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً”* پوخته ی مه عناکه ی نه وه یه: نه و که سانه ش که گونا ه ناکه ن له بهر نه وه ی که منه ی گونا هبار ناکه ن و له گه لیدا هه لدهستن و داده نیشن و نان ده خون و موجامه له یان له گه ل دهکن، نه وانیش وه کو گونا هبار مه کان سزایان ده دری و له رۆزی قیامه تدا سزا ده درین، هه روه ها له دنیا یشدا تووشی نازار و زیان ده بن، که وایی پیوسته له سه رتان که زورمان لئی بکن هتا نیمه نه م خزمه ته گه وره به جی بینین و، له هه موو شه و رۆژیکدا، که بیست و چوار سه عاته، سه عاتیگ

دابئین بۆ ئەم سوودە گەورە کە نامۆزگاریی ئیمەیه. هەروەها لە هەر ولاتیکدا و لە هەر کاتیکیدا کۆمەڵی موسلمانان کۆببنه‌وه‌و زانایەك لەو شوێنەدا هەبێ و اجیبە داوێنگیری ئەو زانایە ببن کە نامۆزگارییان بکا، جا ئەگەر زاناگان حازر نەبوون دەتوانن شکاتیان لێ بکەن لای خاوەن دەستەلات لە ولاتەکاندا هەتا زاناگان نامۆزگاریتان بکەن.

لە حەدیسی پیرۆزدا هەیه ئەگەر ئیمە ئەمر بە چاکە و نەهێ لە خراپە نەکەین، لە پۆژی قیامەتدا موسوولمانە نەخوینە‌وارەکان لای خوا شکاتمان لێ دەکەن و دەلێن: خویایا ئیمە نەزان و نەفام بووین و زاناگانی ئیمە فلان کەس و فیسار کەس مەنعیان نەدەکردین لە گوناھ هەتا بە هیلاکدا چووین.

لە حەدیسی پیرۆزدا هەیه «ان الرجل يتعلق بالرجل يوم القيامة وهو لا يعرفه فيقول مالك علي وما بيني وبينك معرفة» واتە: لە پۆژی قیامەتدا هی وا هەیه دەنوسێ، بە یەکیکە‌وه‌و لە کۆلی نابیتە‌وه‌و تا دەبیاتە دۆزەخ ئەویش پێی دەلێ تۆ حەقت چیبە بە سەر منە‌وه‌، لە نێوان من و تۆدا هیچ ناسراوییه‌ك نییه! ئەویش لە وه‌لامدا دەلێ: وه‌ختی خۆی چاوت بە من کەوت لە گوناھدا بووم و مەنعت نەکردم، بەم جۆرە لە پۆژی قیامەتدا هەردووکیان سزا دەدرێن، یەکیکیان لەبەر تاوانباری، ئەویشیان لەبەر ئە‌وه‌و کە مەنعی تاوانبارمە‌کی نەکرد‌وه‌و، وه‌کو یە‌کی بیه‌وێ ئیها‌نه‌ی یە‌کی بکا و بیخاتە حەوزە‌وه‌ یە‌که‌که‌ش خۆی بنووسینی بە بازووی ستمکارە‌که‌وه‌و لەگەڵ خۆیدا ببجا بۆ ناو حەوزە‌که‌و هەردوولایان تە‌ر ببن.

براکانم! حەزرەتی عومەری کۆری خەتتاب، خویای لێ رازی بی، فەرموویەتی هەر کاتی بڕایە‌کی نایینی خۆتان چاوی کەوت کەوتە تاوانیکە‌وه‌ ئێ‌وه‌ راستی بکە‌نه‌وه‌و هێزی پێ بدەن و، لە خوا بپارێنە‌وه‌ کە عەفووی بکاو تە‌وبە‌ی لێ قبوول بکا، ئێ‌وه‌ش زیاتر دلی سارد مە‌که‌نه‌وه‌و مە‌بن بە یارمە‌تیدە‌ری شە‌یتان لەسەر ئەو شە‌خسە لێ قە‌وما‌وه‌.

براکانم! سویندتان دە‌ده‌م بە خوا لەسەر ئە‌وه‌ لۆ‌مه‌م مە‌کە‌ن کە زۆر داوینگیری ئێ‌وه‌ دە‌بم و، داواتان لێ دە‌کە‌م کە لە هە‌موو شە‌و و پۆژیکدا نیو سە‌عات گوێ بدەن بە نامە‌کانی من، بە خوا سویندتان دە‌ده‌م ئە‌گەر من خۆم نامادە نە‌بووم بۆ نامۆزگاریی ئێ‌وه‌، وە‌رن زۆرم لی بکە‌ن و بە زۆر بمبە‌ن بۆ لای خۆتان و ناچارم بکە‌ن هە‌تا نادابی نوێژ و پۆژوو و ئە‌حکامە‌کانی‌رتان نیشان بە‌دم.

له هەدیشدايه ئەو كەسانە كە دەستەلاتیان هەيه ئەمر بە چاكە و نەهەي لە خراپە بكەن و، بە بئى عوزر تەركى دەكەن لە پڕۆژى قىامەتدا كە لە قەبر دێنە دەرەوە خوا شىوھيان دەكا بە شىوھى بەراز و مەيموون، جا ئەگەر ئارەزوتان هەيه لە خەوى غاقلئى ئاگادارتان بكەينەوھە رینگام بەدەن با هەموو شەويكى جومعەى موبارەك زەحمەتتان بەدەم و بئيم بۆ خزمەتتان هەتا دەربارەى ئەحكامى ناين ئامۆژگارىتان بكەم. من چاوەپوانى وەلامى ئىووم بە «بەئى» يا «نا». شەوى پايز و زستان دريژن و، ئيوە لە خانووى خۆتاندا شوئى چاكتان هەيه، جيگەى گەرم و پووناك و پۆشاك و رايەخ نەرم و چاك، ئيوە وەك ئەهلى لادئى نەماون، كە لە زستاندا كراسەكانيان لەبەر چلك رەش دەبن و، چۆخەى زير لەبەر دەكەن و، خانووەكانيان پڕ دەبن لە دووكەلئى دارى تەپو سميئل و ريشيان بە دووكەل زەرد دەبئى و، چاويان بە هۆى دووكەلەوھە ئاو دەكات وەك ئينسانى پۆلەمردوو، ئەگەر لەشيان پيس بئى لەبەر ساردىي ئاو مەكە ناتوانن لەش پيسى خويان دەر كەن، سا هەزار سوپاس و شوكرى خواتان لەسەرە، خانووى گەرم و خۆش، فەرش و بەرگ و پۆشاكى گەرم و نەرم، ئاوى خۆشۆردن و دەستنويزگرتن مولائيم و گەرمە و لەبەر دەستتاندا حازرە، تەننەت دەتوانم بئيم پينەچيى ناوشار لە دەولەمەندى لادئى گوزەرانى خۆشتەرە، لەگەل ئەمانەشدا هەموو گوئى نادەنە خواپەرسى و مافەكانى خواتان فەرامۆش دەكەن و، واجبات بەدى ناهينن و، خويشتان بە ئەهلى شوكر و سوپاسى خوا دەزانن. خوا دەفەرموئى: "لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم إن عذابي لشديد". پەنا بەخوا لە سزای خواى گەورە، كە كەس ناتوانئى خوى لەبەر بگرئى.

براكان! تۆزئى تەماشای دەروپشتتان بكەن، گرانى و قاتى و لاتىي و لاتى ئيزانتان نەبيستوو، كە نەمسال لە (ئارەلان) باب لە ئەولاد و ئەولاد لە بابى خوى نەپرسيو، ئەى لە ئەوزاعى و لاتى (ئەنەدول) ئاگادار نين كە چۆن بوو موسوولمانان لە و لاتەدا چۆن گيروئەى قاتى و گرانى بوون. ئيمە تا ئيستا لە ميهرەبانىي خواوھ لەم مەينەتەنە پاريزراو بووين و ئەگەر تەماشای واجباتى سەرشانمان بكەين و بەجيان بەينين هەر پاريزراو دەبين.

براكانم! واجيبە لەسەرتان كە لە خوا غاقل نەبن و هەموو سبەينئيهك دە جار بئين خوايا پەنا دەگرين بە تۆ لە شەيتان و لە شەرى نەفسى خومان و، لە قاتەسالى و تاعوون، جا ئەگەر هەموو ئەهلى شار لەسەر ئەمە دەوام بكەن، هيوام وايە كە بە دەردو بەلاى نابار گيروئە نەبن.

براکاتم! ئەھلی بازار موحتاجن بە نەزەری مەرحەمەتی حەزەرەتی فەخری عالەم
(د.خ). ھەر کاتی پۆیشتنە ناو بازارپەو دە جار بۆلین (بسم اللہ) خوایا لە تۆ داوایەکم
خیری ئەم بازارپەو ئەھلی بازار، پەنادەگرم بە تۆ لە شەری ئەم بازارپەو ئەھلی بازار،
پەنادەگرم بە تۆ لە سویندی درۆ و لە مامەلەیی زیان بەخش چ لە کریندا و چ لە فرۆشتندا،
ھەر کاتیکیش لە بازار چوونە دەرەو ھەمیشان ئەم دوایە بکەن نینشاللاً زیان ناکەن
و تووشی خیر و بەرکەت دەبن.

پیرست

۵.....	وانهيك بۇ ريفوېم و ليبوردهيى
۱۳.....	سەرەتا
۱۶.....	نامەى يەكەم – ئەمر بە چاكە كردن و نەهى كردن لە خراپە
۴۴.....	نامەى دووهم – نامەى گەرەى بيروياومر (عقاندە)
۷۰.....	نامەى سێيەم – باسى واجيبااتە
۷۹.....	نامەى چوارەم – نامەى بچووكى بيروياومرە
۸۷.....	نامەى پينجەم – نامەى دەستنوێژ و خوشۆردن و مەرج و پروكنى نوێژ
۱۰۶.....	نامەى شەشم – باسى وەسوسەيە
۱۱۴.....	نامەى حەوتەم – باسى خيز و چاكەى نوێژە
۱۴۸.....	نامەى هەشتەم – باسى نوێژنەكردنە
۱۶۵.....	نامەى نۆيەم – باسى ئەو شتانەيە كە نوێژ بەتال دەكەنەو
۲۳۰.....	نامەى دەيەم – باسى سوننەتەكانى نوێژ دەكا
۲۵۷.....	نامەى يازدەيەم – باسى ويردەكانە
۲۸۱.....	نامەى دوازدەيەم – باسى نەكردنى نوێژى جومعه و جماعەتە
۲۹۴.....	نامەى سياز دەيەم – نامەى عيبادەتە
۳۲۶.....	نامەى چواردەيەم – باسى نوێژى داماوى و موحتاجيە
۳۳۵.....	نامەى پانزەدەيەم – دوانامەى باسى نوێژە
۳۴۳.....	نامەى شانزەدەيەم – وەلامى نامەى بينياشى بەغدا
۳۵۵.....	نامەى حەفدەيەم – باسى ناين فيركردنى منالە
۳۷۴.....	نامەى هەژدەيەم – بۆ عەشرەتى جاف
۳۸۷.....	نامەى نۆزدەيەم – باسى ئەحكامى مزگەوتە
۴۰۱.....	نامەى بيستەم – باسى رۆژووه

- نامہی بیست و یکم - باسی سہ فترہی رہمزانہ ۴۲۶
- نامہی بیست و دووم - باسی زہکاتہ ۴۲۸
- نامہی بیست و سیہم - باسی واجباتہ ۴۳۸
- نامہی بیست و چوارہم - باسی حہجہ ۴۴۵
- نامہی بیست و پینجم - نامہی مرققہ ۴۵۸